

◆ **كوردیکا** كتيبخانه یه كه تاكیبهت به كوردی

۱- كتیب و گوڤاری كوردی له هه ر بابه تیكددا

۲- كتیب و گوڤار به زمانی بیانی سه بارهت به كورد

◆ پۆلین كراو به چه ند شیوه:

- ناوی نووسهر - ناوی وهرگیپر - شوین، چاپه مهنی، سأل

👉 بۆ ئه ندام بوون له م كانالهدا، ئه م لینكه ([@kurdica](https://www.kurdica.com)) له تیلگرامه كه ی

خۆتاندا بنووسن و كرتهی له سه ر بکه ن.

٣٠
١٠

شاربەدەر

حوسین شێر بەگی

شاربه ده ر

«رومان»

نووسه ر: حوسین شیربه گی

پیت چن: تازه رسه مسامی

رووبه رگ: ئاره ش شیربه گی

تیراز: ۱۰۰۰ به رگ

چاپی یه که م: ۱۳۷۷

ناشر: نووسه ر

پیشکش به روحی پاکى مارف ئاغایی

هونەر و ئه وینداری

ئینسان

هونەر

جوانی

ته وای ئه م رومانه هیمایه ک بو ده مده مانى پر ته متوانى
حوکماى « پاله وى » له بى زه مان و بى مه کان دایه .

« ئه گین له کات وساتى هاتنه سه ردونیا وه تا کو و مه رگه ساتى
ئاویلکه م بیجگه له زه م و ره خنه ی « سته مشایى » و سه رباقى
مل هوره کانى جیهان چى دى نه لیم هیشتا چیم نه گوتوه .»

بۆ چى كاتى نەبوو؟ باس و خواس لە سەركات و سات نىه! كامە كات
 و سات؟ ئەو شتەى كە من بە دەيان و سەدان كەپەت كوتوومە شتېكى
 گرنگ و ئەوتۆ نىه! يان ئەو عەيام و سەردەمايه كە ئىوہ دەلېن؟ تۆ پېم بلى
 كاميان! كاكى خۆم كاميان؟

كات و ساتىك بە درىژايى دىرۆكى ئىنسان، يان بە كورتى تەمەنى
 گولېك، مېشوو لە يىك يان بە شەرىك؟ بىروپراى ئىوہ بۆ خۆتان،
 چونكوونى ئەم قسانەى ئىوہ ھەر بە كەلكى خۆتان دى و سوود و
 سەمەرىكى بۆ من نىه! من چى بكەم لەم دەم و وەخت و بۆرەتار و

ده‌مده‌مانه‌ی که ئیوه ده‌لین؟ ئیوه ته‌واوی خه‌لکی دونیا بلین دهم خه‌نیمه‌ته! بلین هه‌ل و مهرج گرنگ و نه‌وتویه، بلین هه‌لکه‌وت زیړه و ریکه‌وت زیړه! به‌لام من ده‌نهرینم، ده‌گورینم، ده‌نالینم و هاواز ده‌که‌م: چ دهم و چ کات و ساتیک؟ کام هه‌لکه‌وت و ریکه‌وت و کامه بۆره‌تار و عه‌یام و سه‌رده‌مایه‌ک؟ هه‌مووی ئه‌وانه سه‌هله، من ته‌واوی ته‌مه‌نی خۆم و بنه‌ماله‌ی خۆم، ته‌نانه‌ت سه‌رجه‌می ته‌قالای ئینسان و ره‌گه‌ز و نه‌ته‌وه‌ی خۆم پی بایی چله‌پوشیک نیه. چونکوو هه‌موویم به‌خت کردوو! دۆراندوو مه. به‌لام من به‌ته‌نی نا! نا، نا، کاکای خۆم من به‌ته‌نی نا، به‌شهر بۆ خۆی دۆراندوو به‌ته‌نی! به‌سه‌ره‌ات و چاره‌نووسی ئینسان به‌ختی کردوو! هه‌ر له‌و ساته‌وه کابرای قازی نه‌راندی: هه‌ر ئیستا که له‌ به‌ر چاوی خۆم نیو چاوانیان داغ‌که‌ن و مۆری پیوه‌نین، با له‌ دووره‌وه دیار بیست کین و چ کاره‌ن! هه‌ر له‌و ساته‌وه دۆرا، هه‌موو شتیک دۆرا و هیچ شتیک بایه‌خی نه‌ما. ته‌نانه‌ت بایه‌خیش بی بایه‌خ بوو! ئه‌ویش دۆرا و به‌خت بوو.

ده‌سا کاکای خۆم هه‌ر که‌س به‌ ریی خۆی. ده‌با که‌س گله‌یی له‌ که‌س نه‌بیست. ئه‌ی من بۆ چی ئه‌و که‌له‌شیرهم سه‌رپری؟ ئه‌ی بۆچ ئه‌تۆ و هاوه‌له‌کانی دیکه‌م داوه‌ت کرد و گوشته‌که‌یم ده‌رخواردتان دا؟ هه‌ر نه‌ترانی؟ هه‌ر نازانی؟ گه‌له‌حوژۆۆ، گه‌له‌حو!

ئه‌و بۆره‌تاره کاتیکى تابه‌ت نه‌بوو، گرنگ و نه‌وتۆ نه‌بوو، ئاسایی بوو، وه‌ک هه‌موو روژگار و شه‌وگاری رابردوو. وه‌ک ئه‌و ده‌مه‌ی که‌له‌شیره‌ چنجیری نه‌که‌ره‌تیک و نه‌ دووان وه‌نده‌ی تی تووراند، تاکوو منیش وام دانا به‌یان به‌سه‌ر داهاتوو. به‌لام که‌هاتمه‌سه‌سار و کاروان‌کوژهم لئ ده‌رکه‌وت! که‌له‌شیره‌ چنجیریم گرت و بی سی و دوو سه‌رم بری.

ئه‌م بۆره‌تاره‌ی دیکه‌ش هه‌ر وابوو، ده‌نگیک چه‌ند جار تیی تووراند.

به‌لام ههر کا لاقم نا‌حه‌ساری چاوم به‌م‌ریشکه پیره‌که‌ی دایکم که‌وت که‌وه‌ک که‌له‌شیر بانگی نه‌دا! بایشم بی‌راوه‌ستان و سی و دوو، چه‌قوی له‌ملی نا و له‌شه‌سه‌ر بردراوه‌که‌ی حه‌وا دایه به‌ری پی من! نه‌مجاره مال‌ئاوایی دای و بابم کرد و له‌مال‌وه‌ده‌ر که‌وتم.

نازانم له‌ناخمدای بیر و هه‌ستم چ بوو! نازانم له‌مه‌ترسی دابووم یان له‌خه‌یال پلاودا! که‌چی ده‌شم‌زانی نیگا به‌په‌رۆشه‌که‌ی نه‌وان ههر به‌دوومدا دی! له‌لای خۆم روون بووچ ده‌که‌م. چم ده‌وی و له‌کوی‌وه‌دیم و بو‌کوی ده‌چم. له‌گه‌ل چه‌ند هاوه‌ل و دۆست و براده‌ر به‌ته‌ما بووین باخه‌ره‌زه‌که‌ی شانی شاری ئاوه‌دان که‌ینه‌وه. له‌پاش‌ته‌م هه‌موو سال و سه‌ده‌حه‌ول و ته‌قالایه، راما‌ن ها‌تبووه‌سه‌ر زیندوو کردنه‌وه‌ی ته‌ما باخه‌ره‌زه! ریگا دوور و درتژ و بی‌برانه‌وه. پیوانی ئاوه‌ها ریگه‌یی‌ک به‌پی‌یان دژوار و پر له‌ماندوویی به‌لام ده‌بایه بی‌پیوم، ده‌نا ره‌زه‌کان هه‌لده‌پرووکان و وشک ده‌بوون.

جارجار به‌هه‌له‌داوان و په‌له‌په‌ل، که‌په‌ت که‌په‌تیش له‌سه‌ره‌خۆ ریگه‌م ده‌پری. شه‌قام بو‌ر و سارد و سپر! چۆل و هۆل و کپ و کپ. له‌ژووره‌وه‌ی شار خۆر له‌پشت هه‌ور، هه‌ورئکی شینکی و پته‌و. هه‌وری پر له‌گازه‌گاز، دم به‌هه‌ره‌شه و گوره‌شه، دم به‌هاوار، شار لال و لیل و هه‌موو شتیک کۆن و تۆزایی و خۆلاوی. له‌خواره‌وه‌ی شار، ولات بی‌ترووسکه و برووسکه، ئاسمان بی‌ستانی کافوور، دی‌راو دی‌راو، کۆلان کۆلان و گیشه‌گیشه‌لۆکه، نیوان کۆلان و دی‌راو زی‌باری که‌سک و رووباری نیل و خوم.

هیشتی له‌شه‌قامه‌که‌ی شاردای بووم. هه‌روه‌ها ده‌پۆشتم، بو‌پیشه‌وه. به‌ره‌و باخه‌ره‌زه‌کان. له‌وسه‌ری شه‌قام گه‌یشتمه مه‌یدانی چوارچرا.

میدانی پر له گول، گول هم ره ننگ و همه چه شنه. جیگه ی ساتی
 پشودان و حسانه وه! ساتی سهیری گول و سهوزه لان و شیناوه ردی
 ده سچین! لادانه بهر په رژینی میدان و زهین دانه پولی گولان و سهمای
 گول و گز و گیای هم سهوزه لانه. دار و گول، دای و باب. دایه، بابه، خه مان
 مه خون، به خه مان چ پیک نایه. شایکه ن هم گوله باخه. گوله باخی سوور و
 به گه شه و نه شه. سهمای په ریلانی به هه شت له باوه شی نهرمه بای به یان.
 میدان رازاوه به عتر و رهنگی گول. به لام ئه ی بوچ چول و هول؟!

شنه ی بای به یان ده هات. شنه با به عتره وه ده هات. ده هات و لک و
 پوی دار و گولی ده شه کانه وه. همووی ده خسته سه ما، سهمای دار و
 ده ون و گول و گیا. به تایه ت شه کانه وه ی گوله باخ ولاتی پر له عتر و
 عه بیر ده کرد. ئینسان مه ست و بی خود ده بووا! مهستی له که لله ی ئینسانی
 ئه دا. میدان له بهر چاوم دهره واوه، گه وره ده بوو. ده بووه ههر د و بنار و
 کوسار. له گه ل پولیک له دوستان چو بووینه گه زیزه چنین. رها له سهر
 هه لدریکه وه هه رام ده کاتی: سامرهنه، وهره ئیره. ئیره ته واوی گوله
 گه زیزه یه! گه زیزه دنیای داپوشیوه. به قهت خیز و خولی چومی. ههر
 چه نده ماندووم، به لام ده بی ههر چوتیکه خوم بگه یه نمه لای رها. نابی له
 رها بمینمه وه. به گه زیزه چنین دهروم تا ده گه مه سهر هه لدریکه. له گه ل
 رها ده ست ده که یین به گه زیزه چنین. مناله کانی دیکه دوورن. ناتوانن وا
 زوو بگه نه ئیره. ئه مرپوش دیسانه که من و رها له هموو هاوه له کان پتر
 گه زیزه ده چنین. کاتی روشتنه وه، رها له و بهری هه لدر و من له م به ره وه
 به ره و مال ده بینه وه. ده ستیک له شانم ده کوتی. چه شنی نیشته وه ی دالیک
 له سهر نه مامیک. وه ک ئه وه ی خه رته لیک دووسی جار له سهر شانم
 بنیشی و هه ستیته وه! ده سته زه لامه که سی چوار چهلان له شانم ده کوتی و

ده‌لئی: له کوئی؟ هۆی خاله له کوئی؟ ئاور ئه‌ده‌مه‌وه. ده‌شته‌وانه‌که‌ی سه‌ر ده‌مای منالی من و ره‌زانیه! راده‌چله‌کیم و دیمه‌وه سه‌رخۆ. کابرایه‌کی سه‌واره و نامۆ ده‌ستی له سه‌ر شانم دانابوو! وه‌ک ره‌شه‌دالیک له جووجه‌له‌ییک بپروانی، کابرا لیمی ده‌نواری. به‌سه‌رنجه‌وه، زۆر به‌سه‌رنجه‌وه لیمی ده‌روانی. جار‌جار‌یش له‌شانمی ده‌کوئا و هه‌رای ده‌کردمی: له‌کوئی؟ هۆی کاکه‌له‌کوئی؟

له‌گه‌لکوو لیمی ده‌پرسم: چیت ده‌وئی؟ چاو ده‌قووچینی و دم ده‌کاته‌وه: له‌م گۆله‌ سوورانه‌ت ده‌روانی، ته‌نیا له‌مانه. حاشا مه‌که، حاشای پی‌ناوی، زۆر له‌میژه‌ ته‌مه‌شات ده‌که‌م. یانی تو‌پی‌ت وایه‌ بی‌جگه‌ له‌م گۆله‌ سوورانه، چ‌گۆلیکی دیکه‌ جوان و شیاوی ته‌مه‌شا‌کردن نیه؟ هه‌ر بلین ته‌م گۆله‌ زه‌ردانه! یان ته‌م سپیانه!

ئیه‌ هه‌روان. تۆش له‌وانی! ده‌تان ناسم. له‌وانه‌ی وا زۆر له‌خۆبایی و خۆش‌گله‌یین! له‌خۆتان نه‌بی، له‌گشت‌که‌س و گشت‌شتیک نارازی و به‌گله‌یی و به‌ئیرادن. بۆچی؟ ها؟ وه‌لامت‌چی؟ وه‌لام ده‌وه، بۆلال‌بووی؟ بارانی پرسیاره‌کانی به‌سه‌رمدا ده‌باری. بی‌ئه‌وه‌ی وه‌لامی ده‌مه‌وه. هه‌ر لیمی ده‌لئی و لیمی ده‌لئی و.... باران به‌ره‌که‌ته، باران به‌لایه! به‌تایبه‌ت له‌شار و گوندی ناوه‌ندی شووره‌کات. سه‌دان سه‌ده‌ به‌ر له‌وکاته‌بوو یان پاش ته‌وه؟ لام‌روون نیه. به‌لام‌وه‌نده‌ ده‌زانم سه‌دان سه‌ده‌ و هه‌زاره‌ها هه‌زاره‌ی تیدا ده‌ژمی‌دری. له‌سه‌ره‌تاوه‌ تا‌کوو ته‌م‌پرو. ئاوه‌ها بووه، هه‌رواش ده‌بی. باران به‌لایه‌ و به‌ره‌که‌ت. ئاخ له‌باران و یاسای باران! ... باران ده‌هاته‌ خوار، به‌لای ده‌سه‌لاتداری سه‌ر زه‌وی. له‌لایه‌ن خۆیه‌وه، یان له‌لایه‌ن ده‌ست و پێوه‌نده‌کانیه‌وه. به‌یاسایان بی‌یاسا. به‌ئاسانی یان بی‌سانایی. قه‌دیمیان ده‌یانگوت: نه‌هات باشه، قۆرتی خراپه. با‌بم‌دایم و ده‌ره‌م

ده یگوت: نه گین بهخت نهی هیئا، سه گی دهرکی خوشت پیت ده وه پری.
 به هار بو هه موو ولاتان و هه موو که سیک خوشی و خیر و بهره کهت،
 به لام بو ولاتی تیمه؟ به هاری بی باران، به لا و نه هات و قات و قری، به
 بارانه وهش به لا و چاره ره شی! ده لین گورگ به پؤل و کومه ل ده ژین و
 ده گه پرن. پؤلی گورگ هه رکا چه ند روژان بی زهوات مان و برسیه تی
 زوری بو هیئا و شه که تی کردن، له باز نه یه کدا هالقه شه ده ن. قنیشکه
 ده که ن و هه لده تووتین و چاو له چاوی یه کدی ده برن. نه سه عاتیک و نه
 دووان و نه ده یان. وه بال به نه ستوی وتوان! بگره چه ند روژ و شه وگار. جا
 له گه لکرو یه کیان پیلوی به سه ر چاوی داکشا، یان له ترکی داو
 لاتراسکه یه کی به ست، شه وانی دیکه به هه موویان تی ده ورووژن!
 سواری سه ری دهن و به گوشت و تیسک و پیست و پلووسکه وه ورد ورد
 ده یته نجنن و ده یخون. نه مه یاسای نیو گورگ و نیو دارستانه!

له باش شه ره قسه یه کی کورت حو کمی کرد وه پیشی که وم و له گه لی
 دا پرؤم! بو کوئی؟ هه ور و هه لا بوونه باران و دارژران به سه رمدا. له گه ل
 کابرا لیما ن بووه شه ره قسه. هه رکا به زیان و قسه چی پی نه کرا،
 لاپه ره یه کی چه شنی چه ک به ره و رووم گرت. دیسانه که جوابیم نه داوه.
 نه مجاره کردیه بانگه شه ی یارمه تی خواستن. خه لکیکی زور ده وره یان
 داین!

خه لک دوور و نزیک کو بوونه وه! گوئیان هه لخت، چاویان تی برین
 و مله قوته یان کرد. له م حه یس و به یسه دا دهر یاز بووم و رام کرد. هه روا که
 رام ده کرد، کابراش به دوومدا ده هات. خه لکیش به شوینماندا ده هاتن.
 به ره بهره حه شیمهت هه لده قولی و زیادی ده کرد. شه قامیکی دیکه و
 چاوه پروانی من بو ماشین و تاکسی. کابراش گه یشتی و دیسانه که ش

دهمه ته قی و شه په قسه. دیسان ئاپوری خه لک! بۆ سه یر کردن. بۆ ئه وه ی
 بزنان کی ده که وی! له حه واهه یری دالیک و کۆتری یک له پر هه ستم کرد
 گه مارپۆ دراوم! باز نه ی گه مارپۆ چوو که تر بووه وه، قۆل به ست کرام. که له بچه
 له ده ست دایانمه پیش. له حه واهه دال کۆتری گرت و له گه ل خوی دابردی.
 له قورپاودا به پی یان ریمان ده پری. شه قامیکی خۆلینه و جاده یه کی گلینه.
 گه په ک و کۆلان شپزه. له ژیر خوناوکه ی باراندا، تا قولا په له نیو قور و تا
 ئه ژنو له قورپاودا، به ره و شوینی دلخوازی کابرا ده پوشتین. من یه ک و
 ئه وان زۆر. به و حاله خۆشه وه ده سته کانیشم له گیری که له بچه دا. دوور و
 نزیک، خه لک؟ تارمایی یان سیبه ر بوون که جار جار ورته ورتیکیان لی
 بهرز ده بووه، جاروبار جنیویشم ده هاته گوی. دلّه کوه ی نیو ناخ، ده هۆلی
 روژی شایی. بلئی چیان لیم بوئی؟ بۆ کویم ده بن و مه به ستیان چیه؟ باران
 هه روا ده هاته خوار. جلقه جلقی ئاو له نیو که وشدا، چه ک بوونی که وش. تا
 گه یشتینه ده رکیکی ئاسن و ده رکیان کوتا، بوومه گۆلی نیو قورپاو. له پر
 ده رک ده کرته وه. سه دان ده ست به پال پیوه نان و سیخورمه تیکوتان
 ده مه اونه ئه و دیوی ده رکی ئاسن. ده رک داده خرته وه. دیمه نی ده زگایه کی
 کۆن. له ژیر دیواره گلینه یه که وه، به ری یه کی قورینه دا له ده رکیکی ئاسته وه
 ده چینه زوور. کاریدۆر نیوه تاریک و بی ده نگ و دوور و درێژ.

دووسی که س له پیشه وه، دوو سی یه ک له پاشه وه ئه م ژووراو ژوورم
 پی ده که ن. هام و شوی ئه م و ئه وئیکی زۆر و مۆن و روو گرژ. سه رسه را و
 هۆل و ژووره کان پر له زه نا زه نا، پر له سرت و خورت. وینه ی ده م و لووت
 و قامک به دیواره وه: به وان مه لین! زۆر باش سه ره نده ری کاری خۆم و
 هه ست به چلۆنایه تی وه زیعه تی خۆم ده که م. زۆر باشتر ده زانم کی م و
 کوری کی م و چ کاره م! باپیره گه وره م کۆیله، باپیرم فه لا، بام شوانه وئله بوو،

خۆشم کورپه شواینکم. کورپه شوائنکی له دئی هه‌لاتوو. ده‌ربه‌دهری کۆلان و شه‌قامی شار. له ئاکامیشدا ئه‌والییرم. له‌م دیو بۆو دیو، له‌م هۆل بۆو هۆل و له هه‌مووشیاندا دلّه‌کوته و ده‌مه‌ته‌قی. نه‌رپه و گورپه. جوین و توپ و ته‌شهر و هه‌رپه‌شه و گورپه‌شه. ساتی ته‌نیایی و بیر کردنه‌وه کۆسار و چیا به‌لایه و به‌ره‌که‌ت! به‌ره‌که‌ت بوو چونکی شنگ و که‌نگر و ریواس و کارگ و کورپه‌ده مه‌زلیان ئه‌وئی بوو. به‌لای بوو، چونکی به‌حه‌یران و گۆرانی ئیمه‌ی به‌ره‌و خۆی بانگ ده‌کرد. چیا‌ی روو سوور و سه‌ربه‌رز، به‌چاو داگرتن و قام و لاوژه، بانگه‌شه و بانگه‌وازی چوونی ئیمه‌ی ده‌کرد. کئی پرکیی منالان به‌ره‌و ته‌لان و داوین و دوندی چیا. دانیشتن له‌سه‌ر ته‌له‌سه‌نگ و گاشه‌به‌ردی سه‌ر زه‌رد و ره‌وه‌ز و هه‌لدیز. شه‌ره‌گۆرانی و چه‌پله‌ریزان. قایه‌ت گێرانه‌وه، چه‌فه‌نگ و پلله‌لیدان. گه‌رپه‌لاوژه و به‌شادی رابواردنی ته‌مه‌نی منالی. به‌لام گه‌رانه‌وه به‌ره‌و ئاوه‌دانی و مال و دای و باب؟ به‌لای بوو به‌لای! سین و جیمی دای و باب. لۆمه و جوین و تی‌هه‌لدان. به‌لام به‌سه‌ر ئه‌وه‌شدا، دیسان و دايم و ده‌ر هه‌م، هه‌ر ئه‌وه‌بوو! هه‌ر وه‌ک دوینی. به‌یان تاریک و روون، بابۆله‌یه‌ک به‌ده‌سته‌وه، ده‌رپه‌رین له‌مالی. خولانه‌وه‌ی کۆلانی نیو دئی. له‌گه‌ل منالی نیو دئی پۆل به‌ست و قسه‌و باس. برپاردان بۆ چوونی چیا!

چیا و کۆسار ته‌واوی ژین و ژبان. ته‌واوی خۆشی و رازاوه‌یی ته‌مه‌نی منالی و می‌ر منالی. چیا به‌هه‌شت بوو، به‌شیناوه‌رد و سه‌ه‌زه‌لان و ره‌وه‌ز و شلییر و میلاق و به‌بیووته‌وه. به‌تایبه‌ت ده‌مه‌و نه‌ورۆز به‌گوله‌گه‌زیزه‌وه. تۆ خودا گوله‌گه‌زیزه‌ چه‌ره‌نگه؟ چ تامه؟ چ بۆنه؟ بۆچ ده‌بی؟ که‌س هه‌بوو ئه‌وه‌بزانی؟ ئیستا که‌س که‌س هه‌به‌ئه‌مه‌بزانی؟ پروا مه‌که‌ن! نا به‌که‌س پروا مه‌که‌ن، که‌س ئه‌مه‌نازانی!

بەلام گۆلەگەزىزە جوانە، ئازىزە، خۆشەويستە. بە درىژايى دىرۆكى ئىنسان ھەروا بوو، ھەر وا دەبى. چونكى جىهان دەپرازىتتەو، چونكو مزگىنى بەھار دىنى. مزگىنى مردنى زستان و سەھۆل و سەرما، مزگىنى گەرانبەھار بەھار و گۆل و گەرما. زۆر باش ھەستم بە وەزىعەتى خۆم دەکرد. ئەو گورگە بووم كە لە كۆمەلى گورگان دا لەترم دابوو. پۆلى گورگ بە سەرمدا رژا بوون. پارووبەكى خۆش بووم. دەبايە خواردرابايەم و دەخورام! بەلام نەدەبا بە سانايى دەست بەدم. خۆ ئەوان زەبرى خۆيان نوواند، زولمى خۆيان كرد و خەشى خۆيان رشت. ئەمجارە نۆرەى من بوو رەق و توورەيى خۆم و خەشى دلى خۆم بە چەشنى گەورەترين رنووى دونيا بە سەرياندا ھەرەس كەم.

باران دەبارى، بە رىژنە بە سەر و گويلاكى مندا، تەپ و قوراوى دەكردم. لە ئىوان گەمارۆى دىوہەزمەدا، كە لەبچە لە دەست، لەم دەزگا بوو دەزگا، لەم ژورور بوو ژورور، بەرەو ژىر ھەشاوولى دىانى چەرمووى گورگى برسىيان دەبردم. بەلام لە لايەكى دىكەوہ باشم بۆرەخسى بوو، زۆر باش! حاشا لەو گۆرەى نوورە نوورى لىوہ ناىە. بۆ ئاخىر مۆر و حوكم بەرەو دىوہ خانى قازى گەورەيان دەبردم. قازى، پياوماقوولى كۆمەلى خۆيان، دەم راستى دارستان. ھەلم بۆ ھەلكەوتبوو. لە لاوان شەوئى، لە پىران ھەوئى. دەبوو كەلكى لى وەرگرم. دەركى ئاخىر دىو كرايەوہ. خرمە خرمى پۆتىن و زرمەى نالى دىوہەزمەى دەوسى بە دەس، رىژدانان بۆ جەنابى قازى و دانانى دەوسى لە بەر دەستى. چاو پىدا خشاندىكى بە پەلە و مۆر بوونەوہى قازى. ديسان چاو پىدا خشاندىكى. ئممم، ئممم، لە پىر وەك ئەوہى قامكى بۆ بەرن، ھەلدەبەزىتتە سەر لاقەكانى و دەنەپىنى: (جوپن و قسەى ناحەز، ھەرەشە و گۆرەشەى زىندان و بەند و كۆت و زەنجىر،

خهت و نیشان کیشان) به خۆ بادان به ره نگارم ده بیئت. کاتی خۆ به تی. نه و هه له یه که لئی ده گه پام و به ته مای بووم. دیوه زمه له پشت دهرکی یه و ژوور جگه له من و قازی، چۆل و هۆل.

له گه لکوو ده گاته حاندی من، منیش هه لده ستمه سه ر پی. زۆر له نه کاو، گورج و گومه ز به هه موو قه وه تی خۆم، زلله یه کی به که یفی دلّی خۆم له بن گوئی راده کی شیم. لاتراسکه ده به ستی و سوور ده خوا، شه پیکی زۆر باش له گوئی نیوان هه رتک گو لمه کانی هه لّ نه ده م. قیت و قوز راده وه ستم و چاو ده برمه نیو چاوی. بو ده ققه یه ک واقی و پ ده میتی. ده تاسی و به پرسیاره وه تیم دهروانی. سوور هه لده گه ری و پشتا و پشت ده کشیته وه. شه رمه زار و تووک هه لپرووزا و، وه ک ورچی تاوانبار، جارویار ته مه شای ده وسی ده کات و بریک جار له من دهروانی. هه ست ده که م بو ساتی بیره وه ری و خه یالات هه لی ده گرن و ده بیه ن و دهرۆن. ون ده بی، نوقمی زیباریکی دوور، پاش ماوه یه کی زۆر که وه خۆ هاته وه، خیسسه و مۆره له من و ده وسی، خیسسه و مۆره له من و ده وسی،.... له ئاکامدا ده نه رینی: شاربه دهر.... شاربه دهر..... مۆر و نیمزای خۆی به ده وسی وه ده نی. وه ژوور که وتی دیوه زمه. لاق پیکدا کوتان و زرمه ی پۆتین. هه میسان ده نگی به رزی قازی: هه موو تاوانباره کان خویان پی بی سووچ و تاوانه. ده پارینه وه، پاکانه ده که ن. به لام نه وه یاسایه که تاوانبار و بی تاوان لیک جیا ده کاته وه. ته رازوو میزان راده گری. حوکمی دادگا بی سی و دوو، بی قسه و باس ده بی وه دی بیئت. بی به ن.

هه میسان ده نگی به رز ده کاته وه: لای به ن، بی به ن و برۆن. شاربه دهر.... شاربه دهر. لئی مۆر ده بمه وه. زۆر له سه ره خۆ: هییدی تره چه؟ بووا ده نه رینی؟ کویت دیشی؟ به ئامازه ی په نجه دهرگا پی نیشان

بەلام گۆلە گەزیزە جوانە، ئازیزە، خۆشەویستە. بە درێژایی دیرۆکی ئینسان ھەروا بوو، ھەر وا دەبێ. چونکی جیھان دەرازیئیتەو، چونکوو مزگینیی بە ھار دینێ. مزگینیی مردنی زستان و سەھۆل و سەرما، مزگینیی گەرانەوہی بە ھار و گۆل و گەرما. زۆر باش ھەستم بە وەزیعەتی خۆم دەکرد. ئەو گورگە بووم کە لە کۆمەڵی گورگان دا لە ترم دابوو. پۆلی گورگ بە سەرمدارژا بوون. پاروویەکی خۆش بووم. دەبایە خواردرابایەم و دەخورام! بەلام نەدەبا بە سانایی دەست بەدەم. خۆ ئەوان زەبری خۆیان نوواند، زۆلمی خۆیان کرد و خەشی خۆیان رشت. ئەمجارە ئۆرە ی من بوو رەق و توورەیی خۆم و خەشی دلی خۆم بە چەشنی گەورەترین رنووی دونیا بە سەریاندا ھەرەس کەم.

باران دەباری، بە رێژنە بە سەر و گویلاکی مندا، تەر و قورپووی دەکردم. لە نیوان گەمارۆی دیوہەزەدا، کە لە بچە لە دەست، لەم دەزگا بوو دەزگا، لەم ژوور بوو ژوور، بەرەو ژێر ھەشاوولی دیانی چەرمووی گورگی برسیان دەبردم. بەلام لە لایەکی دیکەوہ باشم بۆرەخسی بوو، زۆر باش! حاشا لەو گۆرە ی نوورە نوورێ لێوہ نایە. بۆ ئاخر مۆر و حوکم بەرەو دیوہەخانی قازی گەورەیان دەبردم. قازی، پیاوماقوولی کۆمەڵی خۆیان، دەم راستی دارستان. ھەلم بۆ ھەلکەوتبوو. لە لاوان شەوئ، لە پیران ھەوئ. دەبوو کەلکی لێ وەرگرم. دەرکی ئاخر دیو کرایەوہ. خرمە خریمی پۆتین و زرمە ی نالی دیوہەزەمی دەوسێ بە دەس، رێزدانان بۆ جەنابی قازی و دانانی دەوسێ لە بەر دەستی. چا و پێدا خشاندنیکی بە پەلە و مۆر بوونەوہی قازی. دیسان چا و پێدا خشاندنیکی. ئممم، ئممم، لە پەر وەک ئەوہی قامکی بۆ بەرن، ھەلدە بەزیتە سەر لاقەکانی و دەنەرینێ: (جوین و قسە ی ناحەز، ھەرەشە و گۆرەشە ی زیندان و بەند و کۆت و زەنجیر،

خهت و نیشان کیشان) به خو بادان بهر نگارم ده بیت. کاتی خوره تی. نه و هه له یه که لئی ده گه پام و به ته مای بووم. دیوه زمه له پشت دهر کی یه و ژور جگه له من و قازی، چؤل و هوّل.

له گه لکوو ده گاته حاندی من، منیش هه لده ستمه سه ر پی. زور له نه کاو، گورج و گومه ز به هه موو قه وه تی خوّم، زلله یه کی به که یفی دلّی خوّم له بن گوئی راده کی شم. لاتراسکه ده به سستی و سوور ده خوا، شه پیکی زور باش له گولی نیوان هه رتک گولمه کانی هه لّ ته دم. قیت و قوز راده وه ستم و چاو ده برمه نیو چاوی. بو ده ققه یه ک واقعی وپ ده میتی. ده تاسی و به پرسیاره وه تیم دهر وانی. سوور هه لده گه ری و پشتا و پشت ده کشیته وه. شه رمه زار و تووک هه لپرووزا، وه ک ورچی تاوانبار، جاروبار ته مه شای دهوسی ده کات و بریک جار له من دهر وانی. هه ست ده که م بو ساتی بیره وه ری و خه یالات هه لی ده گرن و ده بیه ن و دهر ون. ون ده بی، نوقمی زیباریکی دوور، پاش ماوه یه کی زور که وه خو هاته وه، خیسه و مؤره له من و دهوسی، خیسه و مؤره له من و دهوسی،.... له ئاکامدا ده نه ریتی: شاربه دهر.... شاربه دهر..... مؤر و نیمزای خوی به دهوسی وه ده نی. وه ژوور که وتی دیوه زمه. لاق پیکدا کوتان و زرمه ی پوتین. هه میسان ده نگی به رزی قازی: هه موو تاوانباره کان خویان پی بی سوچ و تاوانه. ده پارینه وه، پاکانه ده که ن. به لامّ ته وه یاسایه که تاوانبار و بی تاوان لیک جیا ده کاته وه. ته رازوو میزان راده گری. حوکمی دادگا بی سی و دوو، بی قسه و باس ده بی وه دی بیت. بی به ن.

هه میسان ده نگی به رز ده کاته وه: لای به ن، بی به ن و بر ون. شاربه دهر.... شاربه دهر. لئی مؤر ده بمه وه. زور له سه ره خو: هییدی تر به چیه؟ بووا ده نه ریتی؟ کویت دیشی؟ به ئاماژه ی په نجه دهرگا پی نیشان

دیوه زمه ئەدا و له سەر جیی خۆی دادەنیشیتەوه. بە دوو چاوی ئاوه لا و
 بیناوه له ژین و ژیان دەپوانم. نە هەوڵ کەرەتە فری ئەدریم، نە دواین
 کەرەت دەبی. هەوڵ کەس کە فری دام باوکم بوو. بابم بی ئەوهی بزانی
 چی دەوی و ئەنجامی کارە کە ی چیه! له پشت خۆبه وه تنۆک تنۆک
 داپرستم. دووهەم کەس دایکم بوو کە بۆ بارسوکی لەشی خۆی فری
 دام. بە دووای ئەواندا هەر کەس پیم گەشت، دوو چەپۆک و سی
 مستە کۆلە و شەپکی تی هەلدام و حەوای دام. هەر کەس بۆ لایەک و
 جی یەک. ئەوا قازیش فریم ئەدا. دیسانە کە بۆ دوور، دووره شار و دووره
 ولات. دوور له هاوڵ و کەس و کار و ئەو جی یانە پیم خوشن و ئەو کەسانە
 خوشم دەوین. لەو حوکمە هەستی خەمباری و خوشی یەکی ئەوتۆم
 نە کرد. دلم دانە خوریا و پشووم سوار نەبوو. بگره بریکیش شاد بووم!
 زەبری خۆم وەشاندا و گورزی خۆم گرت. خۆم خەشی دلی خۆم رشت،
 دەسا با ئیدی حەوام دەنە هەندەران و دووره ولات. بۆ نیو سەگەل و
 گورگی هاری دارستانی هەرە دوور و ناخۆش و نامۆ. دەست له دەست و
 قەووت له یار، شانی ئەدەمە بەر. ئەمە چارەنووسی منە! چارەنووسی
 ئینسانی ئەم سەدەیه، هەر دووره ولات و تەنیاپی و نامۆپی و غوربەتە.
 سەلەکانی ئاخری ئەم سەدەیه، سەلەکانی هەزارە ی ئەمڕۆ، سەلەگاری
 ئینسان و ئاسنە. ئینسان له چەشتی ئاسن و ئاسن وە کوو ئینسان. هەر تک
 بی هەست و بی دل و بی بەزەپی و بی ئەوین. بگره بتوانین بلین ئینسان و
 ئاسنی ئەم سەدە مایە له کۆتایی هەزارەدا جیگە ی خۆیان دەگۆرەنەوه.
 ئەگین دەتەوی ئینسان بمینی، دەبی ئاسن بی! له ئاسنیش رەقتەر، دەبی پۆلا
 بی. تاکوونێ له ئینسانیه تی خۆتدا بتوانی ئینسان بمینی! تاکو ره شایی و
 چەپەلی زەفەرت پی نەبەن و نەگۆردرێ. بەلام ئاسنیش دوو ئاسنە!

ئینسانی ئاسن و ئاسنی ئینسان! یه کیان ئاسن و یه کیان ئینسان. ئەتۆ کامیان؟
له گه‌ل تۆمه هۆووی خاله، پرسیار له تۆ ده کهم: ئەتۆ کامیان؟ ئاسنی ئینسان
یان ئینسانی ئاسن؟ ده زانی ده لیم چی؟ بیر که ره وه. بیر که ره وه.

شهوی تاریک و زستان. منالۆ چکه یه کی ته نیا و هه ردیکی بی سامان
و نووته ک و تیوار. سه رماش سه رمای خاتوزمه په رپر. چاو گپرانی پر له
مه ترسی منال بۆ دای و باب، یان ناسیاوئیک ئه رای په نا بۆ بردن و یارمه تی
خواستن. هه نگاو هه لئانه وه، له تر به ستن، هه نگاو هه لئانه وه، له دار و
به رد هه لکه وتن. شه و، سارد و سپر، شه وه زه نگ و ئه موسته چاو. ناخ پر له
خۆف و مه ترسی. کوته کوتی دل وه ک ده هۆل کوتانی مردوو ناشتنی
ولتانی دوور. به سه ره هه مووی ئه مانه شدا، له پر قوت بوونه وه ی
دیوه زمه یه کی ئینسان خۆری برسی. هه شاو ل هینانی دیوه زمه و را کردنی
منال. به لام نه هات! به هه ر لایه کدا منال هه لدی و ده رباز ده بی، راست له
دوو هه نگاوه ی به رده می دا قوت بوونه وه ی دیوه زمه ی دم به هه ره شه و
گوره شه، چاو بلیسه ی ئاگری جووئیک مه شغل. دیوه زمه سه ر تا پا سپی.
ریش، بۆر و چلکن و درنژ و هه میسان شه تاو ل هینان له بۆ گرتن و
خواردنی منال.

منالیش به دوو قاچی جووکه و باریک له چه شنێ تیرۆک، را کردن،
زیراندن و زیرکاندن. له نه کاو له زیره ی خۆی وه خه بهر هاتن و له خه و
را په رین. ئازای ئه ندام له ژیر توئیزی ئاره قه ی سارد و سپردا. له ش وه ک
میوژۆکه و لانکه و بیشکه له رزین و له رینه وه. وه گریان که وتنی منال به
ده نگ و وه خه بهر هاتنی خه لکی نیومال.

سه رده مای زۆر منالی. له پیش مه دره سه چوون و دیتنی ئه م خه ونه.
تا کوو ئه و شه وه دل داخو رپان و مه ترسی له ژیانم دا نه بوو. به لام له پاش

ئەو شەوئە تا کرو ئەلحانە کە خۆف و خورپە و مەترسی بپرای بپر بو
ساتیکیش لە بەر چاوم ون ببی. بوونەتە ئاوالە دووانەم و دايم و دەرەم
هەر لە گەلم بوون و هەن! گوی دان بە دەیان رەوانناس، خوتندەوئە
سەدان کتیبی رەوانناسی و رەوان دەرمانی، خۆپەرورەدە کردن لە درئزایی
دەیان سالدای بو ئازایی و نەترسی و لە سەرەخۆ بوون. خاوەنی وزە و هیز و
توانا، بەلام هیچیان نەیانوانیوئە ئەم خۆف و خەتەرە کەوالە بنچینەئە
بنجی داکوتاو، لە ناخمەوئە و دەدر بنین. لەو شەوئە پرا خۆف ئاوالە دووانە
و هەر لە گەلمە، لەو شەوئە پرا بۆم دەرکەوتوو، شار و دئی و ولاتی من، ئەو
هەردە بئی سامان و رەش و بەستەلەک و ئەنگوستە چاویە و پپرە لە وەها
دیوئەزمە گەلیک. ئەم رایە لە ناخی دلمدا، لە نیو خوین و ئیسک و موخم
دا جئی گر بوو. دەسا بە دەیان و سەدان و بگرە هەزارەها کەرەت ئەم
خەوئە لە ژیانمدا وەدی هاتوو. بئی داد و بەلا و نەهاتی ئاوئە بە سەرم
هاتوو.

ئەمە بپر و پراوی منە کە ولات و ژیانم هەردیکە، لە شەوئە زەنگینکی
پر لە بای سەر سەر و سەرمای خاتوو زەمە پیردا. دەبجا گۆرە و شارە برا،
کوپم، دۆستم، هاوئەلی خۆم! گۆرە و شارە.

تاریکایی لە باوئەشی خۆیدا رات دەگوشی، دیوئەزمە یەکی چنگن بە
دیانەکانی لە شارەگت بەر دەبئی دەیان چەقەل بەهیزی کەلپە پیست و
گۆشتی روومەت دەبچرن. خوین بە سەر و گۆیلاکتدا دیتە خوار، هەموو
لەشت دەکەوتتە ژیر توئزیک خوین و خوریک کیماوی و مەییو. جا تو
دەکەویە هەناسە بپرکی، هەناسە بپرکی دەمدەمانی مردن. جیهان تراویلکە
و ژیان ئاویلکە. لە ئەسیرینی چاوەکان و جواناوی لەشتا دەکەویە مەلە
کردن. هاتنە نیو زەریای ژیان و مەلە کردن تەنیا دەقەبەک و هەلقولینی

جواناو و چوپراوگهی ئاویلکه و نوقم بوون ساتیک. وپرای ئهم گشته نه هاته، له گه لکرو ده گه یه ته مه نی خو ناسین، بریار ئه ده ی له حاندی هه موو کهنده و کۆسپه کانی ژباتندا خو راگری. راوئستی دژ به هه موو دوژمن و دژواری و دژایه تی ژبانته. بریار ئه ده ی خو فی خو ت له ناختدا هه شار ده ی و له هه موو که سینکی وه شاربه وه.

منالیم جگه له دیمه نی سه ره رزی چیا چ بوو؟ چی تیدا بوو؟ چی دامی؟ کورپه شوان و مجیوریک که ده بوو بو وه کوو کردنی نانه ره قه ی به راتی بابی ده رکا و ده رک بکات و له هه موو ده رکی ناچه ز و ناشیرن بدینی و بیسی، چی لئی ده ردی؟ چۆن و به کام لئی هاتووی یه وه پی ده گات؟ بیری منالی تیزه! له بیرمه، له بیرمه و له بیرم ناچی، هه ره ئه و مناله سه ره پویانه ی عه ودال و گیرۆده ی چیاو کووسار، له روژانی جومعه دا شتیکی دی بوون و دیمه نیکی دیکه یان بوو. چاره که یه کی زه لام و کۆن و چلکن به شانوه، داریک به ده سته وه، کۆلان به کۆلان و ده رگا به ده رگا ده گه پان و بانگه وازیان ده کرد: نانی جومعه ره حمه تی خوداتان لئی بی. له کۆلانیکی دیکه وه ده نگیک وه لآمی ئه دانه وه: نانی شوانی مه ر و به ره شه فاعه تی ییغه مبه ره کهن. هه ره ها له و سه ری گه پره که وه، ده نگیکی تازه: نانی شوانی به ره غه ل..... نانی شوانی گاران.... ده رکاو ده رک جوین و توپ و ته شه ره ده گاته گوئی! به گوئی خو مان ده مان بیست! کورپه مجیور و کورپه شوانی به ره غه ل و گاران و مه ری، بریا هه ره نه بوایه ن! باوکانی شوان و مجیور، خو زیا هه ره نه بوایه ن! تاقه تاقه ی منال چ له تازه لاوه کانی ئاوابی خو مان و چ لاوانی لاوه کی له مزگه وت له لای مه لا ده رسی قورئان و مه لایه تی یان ده خویند. جا هه ره له به ره ئه وه ده رکا و ده رک ده خولانه وه. ده رکی مالانیان ده کوتا و داوای ژبواریان ده کرد. بابیان نه دار و چاو له

دهستی نیو خه‌لک بوو، زه‌وی و جووت و گای نه‌بوو. به ناینکی بخۆو مه‌مره و به نانه‌زگی مجیوری و شوانی و گاوانی ده‌کرد. هه‌ربۆیه روژانی جومه‌ه بی‌ده‌نگی دئی ده‌شکا و هه‌را و هاوار و جوین و تۆپ و ته‌شه‌ر له نیو دئی دا بانگه‌واز ده‌کرا. منیش یه‌کیک له‌و منالانه. برسیتی که‌لله‌ی قوپاندووم، زگی به نیودا بردووم و ئیسکی شان و مملی خوار و خییج کردوو. چاره‌که‌ی وه‌کوۆ کردنه‌وه‌ی زیواری چه‌وتانه‌ شان و ملی دارنیوم. سه‌دان سه‌ده و هه‌زاران وه‌رزنی پاش ئه‌و سه‌رده‌مه ئه‌وه‌تانی بوومه‌ته ئه‌و گورگه‌ی له پۆلی گورگاندا پیلوو‌ه‌کانی وه‌سه‌ر چاوی کشاون. ئه‌وه نیه هه‌لدپ هه‌لدپ و هه‌پروون هه‌پروون کراوم و شاربه‌ده‌ر ده‌کریم.

* * *

له هه‌موو لایه‌که‌وه بای سه‌پسه‌پ. بای یاغی و توپه‌ه و تۆسن. بایه‌کی هه‌ر و شه‌ر و دپ و بی به‌زه‌یی، وه‌ک دینله به‌شداری تووتک تۆپو، ده‌لوورینن. خۆی به نیو به‌رگ و سیپال دا ده‌کات و به‌گاز و نینۆک چزه له گوشتی نازای له‌شم هه‌لده‌ستینن. ئه‌م با و سه‌رمایه سه‌رتاپام و نک دینن، ده‌یگوشن و ده‌یدرن و شیتال به شیتالی ده‌که‌ن. له‌گه‌مارۆی ئه‌م باو سه‌رمایه‌دا که‌له‌بچه له ده‌ست، له نیوان پۆلی دینوه‌زمه‌دا به‌ره‌و ئه‌و دورگه‌یه‌م ده‌به‌ن که‌بو ئه‌وی شاربه‌ده‌ر کراوم. له دووای دوو شه‌و و روژ

سواری ماشین، جاده له بن دیت و ده گهینه سهر زهریا. زهریای بی رۆخ و رهخ، بی قهراخ و بی قهرار و لیوار. تاکوو چاو هه تهر ده کاکهف و شه پۆل و ئاو. شه پۆل له سهر شه پۆل و كهف به دم ئاو و شه پۆله وه. زهریا تا هیژ و قهوه تی ههیه به مسته کۆله و شه پ و شه قه زلله به سهر زهوی و خوۆل و گه می دا ده کیشی. به سهر ئه وه شدا چه نیک دم به هه ره شه و گوره شه به! له کی؟ له وه کهسه و ئه وشته ی وه گیری که ویت و دهستی بیگاتی! به لام له زهریا و توفان ورق و تووره یی ئه و زالمتر و به سامتر مرویه. ئه و مرویه ی که و ابی مه ترسی خو ی له باوه شی زهریا و توفان ده هاوی و کویان لی ناکا. دیوه زمه به ده ست با و سه رماوه وه زبعه تیکیان نه بوو، که چی ئه وه تا گه یشتووینه ته سهر زهریا، سه د وه نده ی پیشوو بی وه زبعت تر و له پی که وه ترن و گشتی ئه م نه هات و سه خله ته ش له چاوی من ده زانن. جاله داخانه ههر کا له سهر دونیا ده ستیان به سه ر که سی دیکه دا ناروات، ته واوی تووره یی خو یان به سه ر مندا ده رێژن. په یتا په یتا توپ و ته شه ر ده هاون و له گه رما و گلاوی و ناخو شی و نه خو شی دو رگه م ده تر سیئن. به لام که ده بینن من تیک ناچم و له گه رما و توفان و زهریای دو رگه و له م کوچه و ته نانه ت له شاربه ده ریش باکم نیه، هه زار وه ندی دیکه له گه لم به د و به دئاکار و کرده وه ن! دیسانیش ئه وه منم که هه روه ها به قاقا و جه فه نگه وه گه مه و گالته یان پی ده که م!

شه و، دره نگانه و ئه نگو سه چاو. له نیو گه می ماتو پری دا، به دم توفان و شه پۆلی زهریا وه، له ژیر قه مچی بی به زه یی سه رما دا، به ره و دو رگه ده رۆین. له هه لچوون و داچوونی ئاوی زه ریادا گه می له چه شن ی بی شکه راست و خوار ده بیته وه. به راست و چه پ دا ده که وی. بو ژیر و ژوور ده چی و ئیمه راده زینتی. سوژی سه رما و بی دهنگی ئیمه، نه ره و گوره ی

شه پۆل له گه‌ل ده‌نگی ماتوړی گه‌می تیکه‌ل بوون. جاروبار له ژوور
 سه‌رمانه‌وه، زور له دووره‌وه ده‌نگی مه‌لنکی کوچهر یان ماسیگره‌یه‌ک
 بی‌ده‌نگی تیک ده‌شکینتی. ده‌نگه‌که جاری وایه شپ و در و شه‌پرانیه و
 جارجار خه‌فه‌تبار و دل‌ته‌نگه. له جیی خو‌مه‌وه سه‌ر هه‌لده‌برم و سه‌رنجی
 ژووری سه‌رم و ده‌وروبه‌رم نه‌ده‌م. جگه له تاریکان و ره‌شایی چم و به‌ر
 چاو نایه‌ت. هه‌ميسان لیږه و له‌وئی، دوور و نزیک قیژه‌ی زیقاو له و بالوره‌ی
 مه‌لانی دیکه دپته‌گوئی. دوو چاوی زیت و به‌قوولاچووی گه‌میه‌وان له‌ئو
 و ئاوه‌پتی زه‌ریا ده‌پوانن. ری ده‌ناسن و هه‌له‌ناکهن. گه‌میه‌وان لیوه‌کرؤژه
 ده‌کات، ئاره‌قه‌ی نیو چاوان ده‌سپړی و له شه‌وه‌زنگ و زه‌ریا ورد بوته‌وه.
 به‌ره به‌ره با ده‌که‌وئی. سه‌رما شله‌ی نه‌داتی. هه‌روا که کات ده‌پروات و ئیمه
 به‌ره و پی‌شه‌وه ده‌پوین، هیور و هیینی و له سه‌ره‌خو، بگره‌پرینکیش به
 دزیه‌وه بوړه‌تار و فینکایی به‌سه‌ردا دین! رووناکایی کازبوه، تارمایی و
 وشکانیک زور له‌دوور، له هه‌ته‌ره‌ی چاودا و ده‌در ده‌خات. هه‌ر چه‌نده
 به‌ره و پی‌شه‌وه ده‌پوین درگه‌باشتر و به‌ر چاو دپت. له روخی زه‌ریا دا درگه
 به‌رز و نزمی هه‌یه. زه‌وی و خاک و به‌رد و دار هاتنه‌پیشی و دواکشانه‌وه‌ی
 هه‌یه.

به‌مه‌ودای مه‌یدان گرتنی غاره‌ئه‌سپیک تاکه تاکه دار و به‌ر چاو دین.
 له‌م لاو لادا گه‌می و لوټکه و که‌شتی له لیواره‌ی زه‌ریا و بستاون. نه‌گین
 جوان گوئی رابگری ده‌نگی قام و ورده قام و زه‌نازه‌نای ماسی‌گرانش دپته
 گوئی. هه‌ر چه‌نده نزیک ده‌بینه‌وه ده‌نگ و دیمه‌ن باشتر هه‌ست ده‌کرین.
 گوږانی نه‌م ماسی‌گرانه لام نامونین. هه‌وای گوږانی ئاوه‌هام له ولاتی
 خو‌مانیش بیستوه. وا دیاره ماسی‌گرانی نه‌م درگه‌یه‌ش وه‌ک کریکار و
 ره‌نجبه‌ری ولاتی ئیمه‌ده‌رده‌دار و ره‌نج به‌بارن! زوریه‌ی نه‌م قام و

گۆرائیەیی که ئەو تانی دیتە گویم دلتهنگ و خەفە تبارە. بەرز و نزمی دەنگ
 لە گوینی زەنگۆلەیی بەرملی پەزی پیشەنگی رانەمەر خوش و دلرفینە و دل
 دەخاتە کوتە کوت. ئەوا لە جەرگەیی گەمی و گەمی وان و کەشتی و ماسی گر
 دام. چی و امان بو دابەزین لە خاک و بەردی درگە نەماوە. گەمیەوانە کەیی
 ئیمە ماتۆری گەمی کوژاندۆتەووە. لووتی گەمی بە زەوی درگەووە
 نووساندووە. زەنجیری بەستەووەی گەمی دەهاوێتە وشکان تا کوونی گەمی
 بیەستەووە. کە لەبجە لە دەست لە گەمی دادەبەزم و لاق دەئیمە وشکانی.
 ئاخ لە کوتە کوتی دل! چیه و چ قەوماوە؟ دل بوچ ئاوا دەهۆل دە کوتی.
 بەرە و رووی ئەو شوین و رنگەیی وایۆەیی هاتووم رادەووەستم و لیبی ورد
 دەبمەووە.

زۆر لە دوورەووە، لە نیوان تەم و مژ و موغارنکی پتەودا تا پۆی
 کو ساریک خو دەنوینی. بلیی ئەوی ولانی خو مان بیت؟ نازانم! بەلام
 وەندە دەزانم بارستایی ئەم کو سارە خەم لە دلەم بارە. لە نەکاو دلەم
 دا کە وتوو، خەم و خوربە خزاو تە دنە دلمەووە! خو ف و خەفەت بە دزە
 دزە چەشنی تەم و مژیکیی غەوارە ناخیان داگرتووم و وەک چنگینکی
 ئەوسانە کان سی و جەرگ و دلەم ریشال ریشال دە کەن و دایدە درن. موخەم
 پر لە زام و ژان دە کەن. هەست دە کەم ئەو ی چنگن لە سەر دونیا بوو،
 قوررووم دە گوشن و جەرگ و سی یە کانم دادر دادر دە کەن. بەری هەناسەم
 دە گرن. هەست دە کەم ژین و ژبواری و ژیان لە و بەری زەریا بە جی ما. لەو
 جیگەیی و لەو یۆ هاتووم، لە ولاتە کەیی خو م. دیو زەمە زۆر تەو زلانی و بە
 شینەیی لە گەمی دادەبەزن. خو یان دە تە کینن. باویشکیان دیتێ و بە
 مستە کۆلە لە سنگیان رادە کیشن. روو دە کە تە من و حوکم دە کەن: پیش کەووە
 با برۆین. چەلیکی دیکەش سەرنج دانی زەریا، ئاوا، کەف، شەپۆل.

که‌پره‌تیکی دیکه‌ش روانین له‌و پی و شوینته‌ی که له‌وئوه هاتووم. دیسانه‌که‌ش ورد بوونه‌وه له‌و کووساره‌ی وا به‌ حال له‌ نیو ته‌م و مزنیکی پته‌ودا خو ده‌نوئنی. له‌گه‌ل دیوه‌زمه وه‌پری ده‌که‌وین. خیزه‌لان و زیخی لووس و که‌پراکه‌سه‌ری ماسی و کووسه و نه‌هه‌نگ. بوگه‌ن هه‌وه‌ل پیشوازی چیزه له‌ میوان! بوگه‌نی ریخۆله و نیوزگی ماسی، باینجان و خه‌یار و میوه‌ی دیکه. خۆر ده‌ر که‌وتووه. ولات گه‌رم داگه‌راوه. ئه‌مه هه‌وه‌لی به‌یانه و واگه‌ر مه، ده‌بی سه‌عاتیکی دی ولات بیته‌چ ته‌ندووور و دۆزه‌خیک؟ ده‌گه‌ینه شه‌قامیکی خوئینه‌ی پر له‌ زیل و خاک و خۆل. له‌م به‌ر و ئه‌و به‌ری شه‌قام دوور و نزیک تاقه‌ تاقه‌ داری ولاتی گه‌رمین، هه‌مووشیان زه‌رد و تۆزاوی و خۆلاوی. لاواز و بی نه‌شه و گه‌شه.

له‌و به‌ری زه‌ریا زستان بوو، به‌لام لیسه‌هاوینه! هاوینیکی سوور و به‌ کوله‌کوول. ده‌گه‌ینه ده‌زگایه‌کی کوون و قورینه. لانه‌ده‌ینه ژوووری. ده‌رک و په‌نجیره‌ بینچکۆله‌ن. ده‌چینه ژووورنکی نیوه تاریکی بوور و چلکن. له‌و سه‌ری ژووردا زه‌به‌لاخیکی ره‌شتاله، چاودا قلیشاو. بروپان و دریش و ره‌ش. لیو ئه‌ستووور، جل و سیپالینکی کوون و چلکن له‌ به‌ردا، زۆریش روو گرژ و مپ و مۆچ له‌ پشت میزیک پان بوته‌وه. نیگای پر سه‌رنجی نایب له‌ پیلاوه‌کانمه‌وه تاکوو تۆقی سه‌رم ده‌دۆزیت. ده‌وسی من له‌ به‌ر ده‌ستی، لیی ده‌پوانی و په‌ر به‌ په‌ر هه‌لی ئه‌داته‌وه. له‌وه ناچی خوئنده‌وار بیته. دیوه‌زمه به‌ سرته له‌گه‌لی ئه‌دوین و شتیک به‌گویی دا ده‌چریتن. له‌ پاشالی ئه‌ده‌ن و ده‌پوون. نایب له‌ پشت میز دی به‌م لاهه‌به‌م سه‌ر و ئه‌و سه‌ری ژووردا پیاسه‌ ده‌کات. له‌ پر ته‌نیا دوو دیر له‌ ده‌می دپته‌ ده‌ری: ده‌پویه نیو شار مه‌زل ده‌گری. هه‌موو روژنیک دبی و ئه‌م ده‌فته‌ره‌ مۆر ده‌که‌ی!

ده‌فته‌ر به‌ نیو و ئیمزای خووم سه‌ره‌رز و پر له‌ شانازی ده‌که‌م! به‌ دوو

وشه ی «بی ئیزی نایب» له ژوور دهر باز ده بم. له بهر دهر گای ژووره که دا
 ئاوپر دانه وه یه ک و سه رنجیکی نایب! تیک چووه. نه شته ری ته وس ناخی
 رووشاندووه. وه دهر ده که وم.

کۆخ چکۆله و لارووخواو. دیواره کانی رووت و قووت. سه رجه می
 که ل و په لی نیو کۆخ زیلۆیه ک، والۆر و چوار پینج ئیسکان و ژیریاله. له
 قه ندان و ژیر سیغار و که تری و قووری هه ر کام تاقیک و له ژووری
 کۆخه که شدا ده سته نوینیک. خاوه نی ئه م کۆشکه رازاوه سه نگی ن و
 ره نگی نه ش، کابرایه کی ته نیا و لاوه کی و شاربه دهر، سامپه ند موکری.
 ته مه ن نه دیار! بگره سه دان سه ده، بگره تازه لاوئیکی حه فده هه ژده
 سالان! به روواله ت گه پراوه، به لام له دل و دهر وون و هه ست و ئه ندیشدا
 زۆر منال و گیتز وولکه.

له هه رته ی گه رما و ئاگر بارانی نیوان نیوه پۆ و عه سردا، پال که وته ی
 سه ر زیلۆی شپ. دلپه رووشی ئاکام و چاره نووسی خو. هه ست ده که م
 شتیکم لی ون بووه. چاوه به پرسیار و گه پۆکه کانم به هه موو لایه نی
 ژووره که دا ده گپرم. چاو چه شنی چاوی که روئشکیک که ته مالی تازی بی ت
 و هه سته مه ترسی بکات. که مایه ته ی به ک له ناخی خو مدا شک ده که م.

که مایه تی که چیه؟ نازانم!

ته نیایی، غه ربیی، برسیتی، سه رو گوڤلاکی خیس و خوار، گیرفانی به تال. کامیان؟ له گه ل تومه خاله بوج لال بویت؟ بیر که ره وه، تی فکره، وه لام ده وه. کامیان؟

به کومه کوزم و بلمه بلمه وه هات و چو، ههستان و دانیشته وه. پال که وتن و راکشان و تل خواردنه وه. تارمایی یان ره شایی؟ زه لام یان سییره که ی؟ هه ر کامه ی پی خوشه بو خوت وای دانئی. سه عاتیک، تاقه سه عاتیک له مه و به ره له شه قامه که دا به جیاوازی تاقه ده ققه یه ک، شانیان له شانم خشانند و رویشتن! نه وه ی هه وه لیان، کارمازی هه رده پانی موکوریان! په روه رده ی رز و هه رمی و هه تجیران! سه وزه و ده سته و به له ک چاو. دلئی داخور یاندم. یانی که ژال ماوه؟ جا که ژال و ئیره؟ نه و نیگاو لیو گه ستنه بو من بوو؟ به لام نه وه ی دووه هه! شانیکی تی کوتام. چه ند که پرت وه پیشم که وت و دووام که وت، تا سه ر کولانی ماله که م به دوومدا هات. له و ده مه وه تا کوو ئیستا پله ی خوینم نه هاتوته خواری. به مده ی عومرم وه نده تووره نه بووم! ئاخه بلئی ناپیاو، بو چی وه دووم ده که ون؟ بو چی بوون و خو و خده ی خو تانم به چاودا نه دن؟ پیتان وایه نازانم له هایل و قایلله وه تا کوو نه مپرو به دوومه وه؟ نه ی نه وه له ره شه ج بوو که له دایک بوونی هایلله وه، تا کوونئی له گوڤر هاویشتنه که ی به دووبه وه بوو؟ یانی به کر شه پتان و درووی مه م و زین درویه؟ چ دوور نه روین بو چی شه ریف له ته و اووی ده و ره ی مه دره سه ی ناوه ندی وه ک سییه ر به شوینمه وه نه بوو؟ مه گین شه مه له ته و اووی سالانی شیرکه ت دا مشکئی کونه دیواری کوخه کانم نه بوو؟ بو چی پیش نه وه ی به تاوانی ته کمیش کردن و ئاوه دان کردنه وه ی باخه ره زه که م شاربه ده ر کریم، دایم وده ره هم له

گه مارۆی سیلای جاویاندا نه بووم؟ ناخه من نالیم تو بلی کاکي ماسی گر،
 کهنگی و له کام شه ودا خشپه ی پیلاو و فرکه و تورمزی ماشین و ده قولبابی
 ده رکئی هات و من و دل و موخم هه له نه به زینه وه! دانه خورپاین و
 دانه پرماین. بو چی که میان بانگ کردم و که میان توپ و ته شهر پی دادام و
 هه پره شه و گورپه شه لی کردم؟ ده بجا هه رکا تپوه من ده ناسن و من تپوه
 ناسیوه، نه م قهری قهری یه تان له چیه؟ نه گین ده تانه وی ب م ترسینن؟! له
 چی؟ له کی؟ ده سا نایاو قهری قهری به سه! نایاو کانت بپیره پیشی. به
 ده رزی و زه هری ماری ده کهن، به شه پ و شه مشیری ده کهن، به گولله و
 بارووتی ده کهن، ده ته واوی کهن! یاللا ده ی بو چی و له سه ر چی
 راوستاون!

حه و جیم به کوفره. ناخ خویه ئه وان کافرن، من ده بی کوفر بکه م!
 ده بجا باشه! زور چاکه. بریا کوته نی: له جه هه نه میش به و لاره*؟! سه د
 حاشا له و گورپی نووره نووری لیوه نایه.... باشه دوستی خوم! ئیدی با
 بهس بیت! ئه ی تو کاکي ماسیگر! تو بوچ لیم ناپرسی: «ئهری خاله خو له
 چوار چرا وستان تاوان نیه. جا خو ته کمیش و ئاوداشتن و پهروه رده
 کردنی باخه رزه قه دهغه و قورغ نه کراوه. ده بجا لالو، خالو، ئهری مل شکاو
 تو یان له سه ر چی شاربه دهر کرد؟» قسه ی خوت له بیر نه چپته وه. سه رت
 ده یه شینم! به لام ئه وه تو نه بووی ئه م پرسیاره ت کرد. ئه وه خوم له خوم
 ده پرسم: بوچ وات لی ده کهن و بوچ ئاوه هایان به سه ر هیناوی؟ هه ر
 خوشم وه دووی وه لامی ئه م پرسیاره که وتووم. به لام ئیزنم بده
 شه ربه یه ک ئا و بخوم..... ده با ئه م جگه ره یه ش داگیر سینم، به دوو مژ

* - میسراعیک له شیعیکی محه مه د کاکه سووری «بریا» .

که مېک دېمه‌وه سهر خو! نه مجار وه لامت نه ده‌مه‌وه.

قسه بو تو ده که م، هووژوی گيژ و ويژ قسه بو تو ده که م. نه م نه وسانه و چيروک و قايه ته ده گه رېته‌وه بو عه يامي هاييل و قاييل و تر و ته و نلکه‌ی که ی نه‌وان.... له‌وانيشه‌وه تا کوونې پيش ميژوو، دواي ميژوو، تا کوونې باپيره گه‌وره م وا کويله بوو. تا کوونې باپيرم که فه‌لا بوو، تا کوونې بابم يانی شوانه‌ونلکه‌ی که ی بې جيره و مووچه. تا کوونې خو م. هه‌موومان يان نوکه‌ری ده‌سته‌وه‌ستان بووین و به نانه‌زگی و بخو و مه‌مه‌ره ژياوین، يان نه‌گين له ده‌مان ده‌رپه‌ری بيت و کوت بيت مان: نا! بو چی؟ چون؟ يانی چی؟ نه‌وه شاربه‌دهر کراوین. تالان کراوین و به جلی بهر و داری ده‌سته‌وه ده‌ربه‌شار و ده‌ربه‌دهری هه‌نده‌رانیان کردووین. باپيره گه‌وره م به کويله‌ی کپيار و فروش ده‌کرا، باپيرم زه‌وی يان لی ده‌سه‌نده‌وه، بابم له شوانی داده‌ندرا. به‌لام من، من بو چی و له سهر چی؟ هه‌مووی ده‌گه‌رېته‌وه سهر من! میراتی هه‌موویان به من پراوه! من میراته‌گری هه‌موویان و مافی هه‌مووانم. جا هه‌ر له بهر نه‌وه‌یه وا قورسایي و بارگرانی رهنج و مه‌ينه‌تی هه‌موویان له سهر شانی خو م هه‌ست ده‌که م. چپرژکنووسی ئیتالی «سیلوونه» کوته‌نی: «له پاش کو تایی هاتنی شهر و هه‌للا، به‌قال و به‌زاز و فه‌لا و کرېکار هه‌مووان ده‌چنه‌وه سهر کار و که‌سب و کرده‌وه‌ی خو بان و ده‌چنه‌وه دوخه‌که‌ی خو بان، به‌لام نه‌وه رووناکبیره که دايم و ده‌ره‌م هه‌ر له رهنج دایه و له گه‌ل هه‌موو وه‌زيعه‌تیک هه‌ر گيره و کيشه‌ی هه‌یه و له ناکوکی و به‌ربه‌ره‌کانی دا ده‌مينيته‌وه. "کابرای شوان له باکووری ولات شاربه‌دهری باشووری ولات که، له‌وی ده‌سهر مه‌ر و شمشالیک و روژی چوار نان و قاپیک دوی پې بده، چ پي وانیه شایه يان سه‌پانه. به‌قال و به‌زاز و خاوه‌ن کاره‌کانی ديش هه‌روا. به‌لام رووناکبیر ئاوا ناتوانی. له‌گه‌ل وه‌زيعه‌تی

ناخوش و نارپه‌وا، له هیچ دهوره و زهمانه‌یه کدا ناتوانی! بحاوتته‌وه. ده‌بجا گرفت و گیروکوټ و زهنجیر و به‌ند و تۆمه‌ت و بوختان هەر بوټه‌وه. ئه‌دی کاکی برا من له هیچ و خۆپایی شاربه‌دهر نه‌کراوم. گول و ره‌ز و ته‌کمیش هه‌مووی پر و بیانوه. گیچی تۆز ئیله‌مه‌یه. ئه‌وان دوشمنی بابه‌کوشته‌ی خۆیان موټه‌ت و دهرفه‌تی پشورودان ناده‌ن! ناهیلن ئاوی خوش به‌گه‌رووی دا‌بجیته‌خواری. وای داده‌نین ئه‌گین وچانی بده‌ن، ئه‌و سه‌ریان پان ده‌کاته‌وه. هەر له‌ به‌ر ئه‌وه ده‌ستی خۆیان وه‌پیش ده‌خه‌ن. لیم حالی بووی؟ حالی یان نا؟.... ئیدی به‌ئیزنت. ده‌بی پرۆی؟ بوکوئی؟ به‌رقه‌نده و نیوه‌رۆژه و شیو خواردنی پیاوی شاربه‌دهر له‌ نان و دۆ به‌ دهر چیه؟ قه‌ناعه‌ت بکه. نانا خۆت به‌ پشت دامه‌خه و مه‌ترسه له‌ برسات ناکوژم! تۆ قه‌ناعه‌ت بکه، نان و په‌نیریک، نان و ماستیک، بگه‌ره دوو سی هیلکه‌ش بو میوان وه‌گیر ده‌که‌وی

* * *

دورگه! به‌لام چ دورگه‌یه‌ک؟ ره‌نگه به‌لای خۆتانه‌وه چزیر و دورگه و گراونکتان پر له‌ دار و گول و سه‌وزه‌لان بیته به‌ر چاوا! ولانیک به‌ شه‌قامی لیوار زه‌ریا و سه‌وزه‌لان و نه‌سیمی فینکی زه‌ریاوه، شارنک به‌ چایخانه‌ی روخی زه‌ریا و میز و کورسی له‌ ژیر سیبه‌ری دارد! نا کاکی خۆم ئه‌مه

تاسه و خه یال پلاوی تویه. له مال ئه چمه دەر. کۆلان چۆل و هۆل و خۆلینه. ده گه مه شه قامه گه وره که ی شار. له وه ده چی سالیک له ساله کانی زۆر زوو قیله تاو کرابی. به لام ئه وا هەر چال و گۆله له بهر ده مم قوت ده بن و ریگه م پین ده گۆرن. هه زار ماشه لالا نیو چال و گۆله کان نه قوربه ره شه ی تیدایه و نه بوگه نی لیوه دیت! ئه وه ش که دوینی و پیری له ژانه سه ردا خه ریک بوو کویر ده بووم، تاوانی خۆمه که به عه تر و عه بیری ئه م شاره رانه ها تووم. کابرایه کی به لووچ، به کی ئازه ری، عاره بیک، به کی مازه نی و دوو کورد و سی فارس و بریک قه لافه تی نه ناسیاو و غه واره ی دیکه به م شانه و شانمدا دین و ده چن.

هەر به قه لافه تیاندا، له شاربه دەر، دهربه دەر و ئاواره، گه میه وان، قاچاخچی و کاربه دهستی ده ولت ده چن. که س سلاو له که س ناکات. ده لئی به کتری نانس! بپرای بپر قهت قهت به کتریان دی بیئت! دیوناسی و باوه رینکراوی له نیویاندا نامۆیه، غه واره و تۆتیایه. ته مه شا که ن تۆ خودا چه نی له خۆیاندا. له دوخی خۆیان و هەر له خه فه تی نان و دوی خۆیان دا.

ئاره قه له ئازای ئه ندامه وه هه لده قولی. کراس وه ک پیسته به له شمه وه نووساوه. ناکرئ بلیم گه رمایه! ئاگر بارانه، ئاگر باران. له شم که وتۆته برژه برژ. ده لئی برینداره و خویت پین دا کردوو. وا باشه پیش ئه وه ی بیمه گوشته برژاو، لاده مه نیسی چایخانه یه ک. به یانی زوو، زۆر پیش له خۆره لات له سه ر لیواره ی زه ریا بووم. به ره به ره خۆر له نیوه راستی زه ریاوه سه ری وه ده رنا. راست له چه شنی دلکی خونیای که له نیوان زه ریای خوین دا سه ر وه ده ر بنی. وینه ی تۆبیک له زپری سوور، له نیو دل و ناخی زه ریاوه خۆی هه لکیشایه سه ری. زه ریای کرده گوومی

خوین، کردیه ولاتیک له ورشه ورشی زپری سوور. خوړ بهره بهره بالی گرت و ههستا. بهره و باوهشی ئاسمان فری. له حهواوه دهستی کرد به رم هاویشن. رمی سوور و ئاگرین، رمی زهرد و زپړین. خوايه له م درگه یه دا خوړ چهنده له زهوی نریکه. له راستی دا هه دهلی له باوهشی عهرزی دایه و به سنگی عهرزهوه نو ساوه. به چه شنی ئاگریک که له هه موو شتیک هالایت. خوړ گشت ولاتی زپروه شان کردوه، ئاوری تی بهر داوه. وینه می لیککی ئاگرین به بلیسه یه کی داخه وه، به سهر زهوی و خوړ و دار و ئه م درگه یه دا له هام و شو دایه. سه عاتیک، تاقه سه عاتیک له خوړه لات تیبه ریوه، که چی ته وای گیان له بهری درگه له ئاگر باران و له ئاره قه ی خوړباندا خه ریکن ده خنکین. له ده رک و دیوار و په نجیره وه، له عهرز و ئاسمانه وه ئاگر هه شاول ده هینی. باوهشت پیدا دکات. ئازای ئه ندامت ده که وینه سهر ئاو. ئاره قه دلۆپ دلۆپ له توقی سه رته وه هه لده قولی. وه ک لافاویکی سویر و داغ وهری ده که وی. هه موو له شت له ژیر توژیکی خوی و ئاره قه دا ده برژینه وه. له ژیر ئه ژنو و باخه ل و له نیوان رانه کاتته وه بوگن و بوذری ئاره قه ی ترشاو هه ر بلیسه ی دیت. هه وه ل شوړا وگه ی دلۆپی ئاره قه له گوینی به چه قریو قیک به پشته ملتدا ده خزیته خواری. وه ک ئه وه ی بوق پیتدا بمیزیت، به نیوه راستی موغهری پشتت دا به ره و خوار شوړا وگه ده کات. زورت پی خوشه ده ست بهری، بیگری و حه وای ده ی. به لام له گه لکوو ده ست لی بان ده که وی، ته واه تی ده ست له میزینکی بوگه ندا ده خووسی.

به قیز و بیزه وه ده ست ده کیشیته وه. جیگه ی ده ست وه ک برینکی خوینت پیدا کردی، ده برژینه وه، ده سوو تیه وه و ژان ده کات. ده بی بیخورینی، بیخورینی و بیخورینی. که زوریش خوراند، بریندار ده بی.

نه مجاره به راستی برین و خوین و خوئی تیکه دل دهن. ده سا تیشی زامی پر خوئی پیای دوهی خوئی له بهر راگری. به چکه بوق ههروه ها له نازای نه ندامته وه هه لده قولی. ریژه ی قریوق له سهر پیستی پر زام و کیم و جه راحت، له سهر زامی پر له خوین و خوئی، له عهرزت نه دا. تل ده خوئی، به دهوری خوئدا، به چه شنی باگردینیک له سهر زگ و پشت و شان تل ده خوئی و دیان به سهر یه کدا دهنی. نیوچاوان تیک دهنی، ده تلی یه وه، ریوی پیچ ده خوئی. به لام نه شکه نجه کوتای نیایه. ده بی بیکیشی و تابستی بینی. ته نانهت چارت نیه و ده بی پیی رایبی! نازانی کهنگی و چون ده توانی پیی رایبی؟! نازانی.

له نسپی نه م چایخانه ی سام و سارا دانیشتوم و دهر وانمه جم و جوئی خه لکی نه م جزیره. جم و جوئی خه لکی تیره بو وه ده ست هیانی بخو و مه مره و نانه زگی یه ک بیست و جوار سه عات ی ته واو له هه موروژ و شه ونک دایه! بی برانه وه، بی وچان و پشودان. بهو حاله وه ش دهر نابه ن. جا له بهر نه وه، ههر ده بی تیکوشن، هه لسوورین و ته قه لا بدن. ته نانهت قهت نه حه سینه وه! چونکو و پی یان گوتون ژیان ناوایه. ده بی ناوایی. له م ناگر بارانه دا خودا پنداونک وه بهر چاوا نیهت. خوا پنداوان و ته رخان خوړه کانی جزیر جوړنکی دیکه ده ژین. ژین و ژیان و یاسای تاییه تی خویان هیه. له فینکایی به یاندا یه ک دوو سه عات دینه نیو شار. وه دووی کاری خویان ده که ون و له پاشان بو کوشک و ته لاریان ده گه پرینه وه. وه ک کیسه ل ده خزنه نیو دوخ و خانه و لانه یان. بو دووهم جار له فینکایی عه سر دره نگان یان به شه وان، به پووتی ناز و هه وا و ئیفاده وه وه دهر ده که ون. به شار و شه قام و باغ و بیستانی دهوری شاردا، به ماشینی تاییه تی خویان ده خوئینه وه. به سهر خه لک و خودا و خاکدا شانازی دهر ووشن.

که چی ئە گین جوان تێ یان پروانی کیسه لیککی به قالب دارژاوان! له سه دان سه ده بهر له ئیستاوه، جگه له زۆر خواردن و زۆر خهوتن، جگه له زۆر پۆشین و زۆر درین چی دیکه یان نه زانیوه و نه کردووه. ئە ی درگه چی؟ درگه خۆی! درگه له هه ره تی گه رمای قاوه لئوون و نیورۆ و پاش نیوه رۆیاندا له گه رماناوه هه ناسکه هه ناسک د، که وئ. بلیسه ی گه رما و هه لمی توانه وه ی لئ هه لده ستی. پیت وایه ئیسته نا ئیستیکی دیکه ئاگر ده گری!

ده سا یان ده سووتی و به سه ر خویدا ده پرووخی، یان پشووی ده رنایه و ده خنکی. بۆگه نی میوه و سه وزی و ته ماته، بۆگه نی جوگه له و قوولکی پر له قوره ره شه شار پر ده کات. ده بیته هه لم و وه ک مژ به کو لان و شه قامدا جه وله ئە دات. بۆ ماوه یه ک چاو ده برمه زه ریا. ئاوی زه رباش له بهر چاوت ده کو لی و ده بیته هه لم. به لام به ره و ئاسمان هه لئاستی! له سه ر و گو ئیلاکی درگه و خه لکی ده هالی. به ئاره قه ی له شه وه ده نووسی. شه رچی سیال له بهر ئینساندا ده خووسی. خو لق و خووت له لا نامینی. ده لئی ده م و قورپوت پر له خوی بووه. حالی په رۆش و رشانه وه ت هه یه. ده رۆی و له قوژبنیکی دوور، له سیبه ریکدا راده کشیی. تاسه ی جوولانه وه ی نه رمه بایه ک ته واوی ناخت داده گری. هه ر له و جییه وا راکشاوی، تل ده خۆی. به خوتدا دی و هه میسان تل ده خۆی. له وانه یه له رووباری ئاره قه ی له شی خوتدا بکه ویه مه لی. جار جار دلۆبیک ئاره قه ده که وئته نیو چاوه کانت. چاو چه شنێ ئە وه ی خووت تی کردی، ریشکه و بیشکه ده کات و ئاوی لئ هه لده قو لی. تارماییه ک به ری زه نی چاوت ده گری و جیهان بۆر و لیل ده دینی. ئاواته خوازی ئە مه ده بی، ده بی که نگکی و چون به م وه زیعه ته راییی!؟

لهم دۆزهخ و ئاره‌قه و ئاگر بارانه‌دا، ئاواته خوازی شه‌وهی خۆت
 به‌هوییه نیو حه‌وزیکێ پر له سه‌هۆلاو. یان حه‌وات دهنه هه‌ردیکێ بێ
 پرانه‌وهی له به‌فر و سه‌هۆل داپۆشراو. جا له سه‌هۆلاو دا و له سه‌ر به‌فر و
 سه‌هۆل تل بخۆی. به‌لام ده‌زانی ئه‌مه تاسه و ئاواتی بێ وه‌دی هاته‌! ده‌سا
 له خه‌یال پلاو دێیه‌ ده‌ری و هه‌ست ده‌که‌ی چزه له هه‌موو له‌شته‌وه
 هه‌لده‌ستی. چزه‌ی نه‌شته‌ری مێشووله. ده‌ست راده‌وه‌شینی و له خۆتیان
 دوور ده‌خه‌یه‌وه. به‌لام دیسان هه‌شاو له ده‌هینه‌وه. دووریان ده‌خه‌یت و
 هه‌میسان هه‌شاو له ده‌هینه‌وه. تا کوونی ده‌به‌زی. وزه‌ی ده‌رکردنیان لا
 نامینی. ئه‌مجاره دین و وه‌ک تۆرێک وه‌سه‌ر ئه‌ندامت ده‌کشین. له جیی
 خۆت راسته‌وه ده‌بی. به‌جل و سیپاله‌وه خۆت له زه‌ریا ده‌هاوی. له نیو
 ئاوه‌که‌ی دا تل ده‌خۆی.

* * *

زه‌رده‌ی خۆرئاوا. سێ چوار هه‌وری کافووری نه‌خشی سینگی
 ئاسمان. جاروبار بزوتنه‌وه‌ی نه‌رمه‌ بایه‌ک. چه‌شنی لاواندنه‌وه‌ی ئاو له
 سه‌ر روومه‌تی برژاو. وه‌ک هه‌میشه شه‌قامی لیواره‌ی زه‌ریا. که‌س نادینم
 ره‌نگیکێ گه‌ش و جوانی به‌ روخساره‌وه بی‌ت. خه‌لک هه‌موو رووگرژ و
 مۆن، نیوچاوان پر له گنج و لۆج. سه‌ر و گونلاک تی‌ک چرژاو. مات و بێ

دهنگ و مړو موچ. نه گین به هه لکه وت دوو سئی کهس پیکه وه بدینی یان مات و بی ده ننگن، یان له ده ست گوزهران دم به گل یین. زورم بی خوشه پروم و له گه ل پو لیک تی که ل بم. له گه لیان بکه ومه قسه و باسه وه. ساتیک له ته نیایی بیمه ده ری. به لام نابیی، وه خو م ناگرن، شاربه دهرم!

کهس به قای به کهس نیه. لاهه کی وه خو ناگرن. له شاربه دهر خو ده پارین. له زه رای ته نیایی خو م دا بین ده خو م وه. به ده وری خو م دا ده سوور پیمه وه. په له قازهی راهاتن و مانه وه مه. له دلما پر یک شادم. کیژه جوانه که ی ته و روژم تووش بوو. له به رامبه رمه وه ده هات. تیر به دل ته مه شام کرد. به رووالت وه نده ش جوان نیه پیاو شیت و عه و دال کات! به لام جوانیه کی نه دیار و پو شراوه ی هه یه. تی گه یشت به وردی ته مه شای ده که م! توند تی پری. ماشینی که به شانم دا تی پپر ده بی. بارستایی قه لا و بالاخانه یه ک ته پ و توژم تی ده هالینی. ماشینی یه کی له و خودا پیداوانه بوو که هم ده مانه بو که یف و سه یران به ره و مه زرا و باخ و ده و روبه ری درگه ده چن. له شه قامی لیواره دا دیم و ده چم. ده سوور پیمه وه، ده خولیمه وه. ده بی سات و کات بکوژم، رایبوژم، عومر زایه که م! ته من و ژبان به ره و پیری و نه مان به رم. به ره و خاک و خو ل و ئاو. به ره و ره گ و بنچینه و هه وه لی خو ی. سوودی جیهان و ژبان و عومری نیمه مانان چیه؟ خو م و چین و توژ و که سانیکی وه ک خو م ده لیم. هه وه ل تا کو و ئاخو چمان کرد و چمان دیت؟ بیجگه له گیره و کی شه و حه ول و ته قه لا، جگه له نه رزه به و جه زره به ی له ش و گیان ده سکه و تمان چ بوو؟ له داهاتوودا چو ن ده بین؟ نو قمی زه ریاهه ک بیر و نه ندیش له م شه قام بو و شه قام، له م گه ره ک بو و کولان یه لخی یه لخی ده خولیمه وه. ده بی هه ر به ته نیایی و له ته نیایی خو م دا به ده وری خو م دا، له بازنه و جه غزی وه یشوومی چاره نووسی

خۆمدا بسوورپمه‌وه، بگه‌رپم. به‌لکوو.... ها؟ به‌لکوو چی؟ زووکه بیلئی. به‌لکوو چی؟ به‌لکهم بریقه‌ی تیشکیک که‌م یان زور، دوور یان نزیک بکه‌ویته دلمه‌وه، بیداته روخسارم. دیسان ماشینیکی دیکه، به‌فرکه وه‌ک بیسکه‌ی تفه‌نگ به‌ بن گویمدا وژه‌ی دی، فیکه ده‌کیشی و تی‌ده‌په‌ری. هه‌میسان کیویک خاک و خۆل و ته‌پ و تۆز له‌ ته‌واوی له‌شم ده‌نیشی. به‌ خۆم نیه، به‌ری خۆم بو‌ ناگیری. سی‌ جوین نه‌ده‌م ده‌ته‌قم! ناخه‌ بلئی ولاغ و له‌ ولاغ که‌متر نیو شار و شه‌قام و ئەم فرکه‌یه؟ کچ و ژنیان رفاندووی خه‌زای که‌ن یان وه‌دووی خۆت که‌وتوون....! که‌ ئاوا ده‌په‌ری و راده‌که‌ی؟ دیسانه‌که‌ش به‌ره‌و شه‌قامی لیواره‌ی زه‌ریا بای ئە‌ده‌مه‌وه. هه‌وا ده‌گو‌رپه‌ری. بپریک فینکایی روومه‌ت و سنگ و ژیر باخه‌له‌کانم ده‌لاوینیته‌وه. نه‌رمه‌ بایه‌ک پی‌ بلین سه‌بوون یان نه‌سیم به‌ حال له‌ جم و جو‌ل دایه. نازانم له‌ زه‌ریاوه دیت و نه‌سیمه، یان له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌یه و سه‌بوونه؟! به‌لام وه‌نده ده‌زانم بوونی ئەم نه‌رمه‌ بایه‌ خه‌نیمه‌ته. پی‌او ده‌گه‌شینیته‌وه. وه‌رزی ئینسان رامال ئە‌دات و تین و توانایه‌کی وه‌به‌ر ده‌هینیته‌وه. حوله‌ سی‌ هاته‌وه‌ سه‌ر سی‌! چایخانه‌که‌ی سام و سارا. میز و کورسی له‌ پی‌ یانه‌ ری، له‌ ژیر نیی سی‌ چوار داری تۆزای و خۆلای دا. لا ئە‌ده‌م و به‌ داب و نه‌رتی ناسی‌ای چاو سه‌هۆلۆم بو‌ دیت. قامیکی ئوممی کولسووم له‌ زه‌بتی چایخانه‌وه ده‌گاته‌ گوئی. ده‌نگی ئوممی کولسووم هه‌وا ده‌له‌رینیته‌وه! پیر و جه‌حیل به‌ هه‌وا‌ی قامه‌که‌ له‌ یه‌ک ده‌پوانن و سه‌ر ده‌له‌قی‌نن. کابرایه‌کی گه‌راوه دلۆپ دلۆپ فرمی‌سک هه‌لده‌وه‌رینی. جار و بار سه‌ر هه‌لده‌په‌ری. به‌ زه‌ین و سه‌رنجیکی گرانه‌وه‌ له‌ زور دوور ده‌پوانی. دنه‌ی ئە‌س‌رین هه‌روا لژگه‌ لژگه‌ له‌ کانئی چاوه‌کانیه‌وه، چه‌شنی جو‌بارتک به‌ روومه‌تی دا بریقه‌ی دیت و به‌ره‌و چه‌نه‌ی ده‌خزیته‌

خواری. له چه ناگه شی یه وه بو سەر کراسه که ی چۆراوگه ده کات. ده نگی
 ئومی کولسووم منیش ده خاته بیره وه ری و خه یالآته وه. شاریکی چووکه
 و بگره له چاو شاره کانی ده ور و به ری خوئی رازاوه. خه لکیکی تازه
 شارستانی و له لاوه هاتوو. زۆربه یان له جم و جوئی وه ده ست هینانی
 ژبواری رۆژانه. بریکیشیان به خوو خده ی تایبه تی چین و توپژی تازه
 پی گه یشتووی به سهردا که وتوو. له قه راغ شاره وه، له تازه شه قامیکی به
 دوور له جه نکه و گه رمه ی بازار، چایخانه یه کی بیچکۆلآته. خاوه نه که شی
 کابرایه کی گه راوه ی زه رده له. به لآم مشتهریکانی؟ هه موو جوړه تیپیکی
 کۆمه ل. چایچی و مشتهریکانی هه موو فری دراوی کۆمه ل. چا خواردن،
 جگه ره کیشان، زه نا زه نا. جه بار خه ریکی تاریفی یه کیک و زه می یه کی
 دیکه. بارزان له مه شقه مه شق دا خو هه لکیشان و هاته ران پاته ران. که چه ل
 وه ک دایم و ده ره هم. خه ریکی شه ره قسه له گه ل بارزان. عه به توپ و
 ته شه ره به هه رکیاندا ئەدات. حه مه ئیوپی ده کات. بارام قولته قولت له
 قه نده هه لده ستینی و ئاگری شه ره و دووبه ره کانی خو ش ده کات. جا ئاخه
 ئەمانه به م کاته چی؟ گریمان رۆزگار و عه یامیک له گه ل تاش بوویتن یان به
 کارم بین! خو ئەلحانه که کارم پی یان نه. به لآم کارم به یه کیان هه یه. بویه
 باسی ئەو شار و چایخانه و مشتهری یه کانیم هینایه گوپی. زۆر ده می نه بوو
 له مه دره سه وه ده رنرابووم. ئیواران ده چوو مه ئەو چایخانه. چاشم
 ده خوارد و به دزیشه وه گویم بو جه فه نگ و قسه و باسی مشتهریش
 راده گرت. له ئیو هه مروان دا شوپام دپته وه بهر چاو. ئاخ شوپا، شوپا،
 شوپا.... خه لکی شاره که ی ئیمه نه بوو. لاوه کی بوو. هی وابوو ده یگوت له
 ولآتی خوئی شاربه ده رکراوه. بریکیش ده یان گوت بو کارکردن هاتۆته ئەم
 شاره. شوپاشم چه ند چه لان له و چایخانه یه دیت. له نیوه راستی

چایخانه دا داده نیشته. جگهره ی ده کیشا، چای ده خوارد و له گالته و گه مه ی مشتهری ده پروانی. پاش ماوه یه کی کورت ده پرۆشته مالی بیره وه ری یه وه هینده له مالی بیره وه ری خۆیدا نو قم ده بوو، ده تگوت له چایخانه نه ماوه! زۆر چه لان لئی نزیك ده بوومه وه، شان به شانی داده نیشتم. لیم ده پرسى، کاک شۆرا ئەم خه لک و گه مه و گالته ات چون دیته بهرچاو؟ ئاوری ئەداوه. بزه یه کی ده هاتى و ده یگوت: ئەوه دیسان لیره ی؟ ده زانم بو چی دى! به لام نا وا نابى، زۆر دى. برا ئەمانه له گه ل زه ماندا نین. کۆمه ل حه وای داون، به لام خۆیان پى نازان! شۆرا وه نده ی ده گوت و هه میسان گوپی بو گۆرانی نه واره که شل ده کرد و ده پرۆشته وه دونیای ئەندیش و خه یالاتى خۆیه وه. ئەمرو له م درگه دیوار گیراوه جیاواز له جیهانه! ئەم گۆرانیه ی ئوممی کولسووم و ئەم کابرایه و فرمیسک ئەپرتی، وه بیر شۆرایان خستومه ته وه. ده یانگوت شۆرا له ولاتى خوی شاربه دهری ولاتى ئیمه کراوه. ده بی ئەم کابرایه ش له م جزیره دا شاربه دهر و لاوه کی بیت. وه ک من و زۆر که سی دیکه. بوچ عه یب و ئیراده لئی نزیك بمه وه، بی دوینم؟! ته نیایی و بی هاوړپى هانت ئەدا به ره و خه لک و کۆمه ل بچی! خه لک بدوینى، قسه و باس بکه ی. به لکوو بو مده ی سه عاتى که متر یان زیاتر له دنیاى چۆل و هۆل و ته نیایی خۆت بی یه دهرى! ناسیاوی و هاوه لایه تی چیه و چون ده ست پى ده کا؟ بوچ مروف ناسیاو ده گری و هاوه لایه تی پیک دینى؟ من له دل و ئەنده روون و بیر و بوچوونى خۆمه وه وه لام ئەده مه وه. دیوناسی و هاوه لایه تی له پله ی هه وه ل دا هه لاتن له دیو و درنجی ته نیایی یه. پر کردنه وه ی ئەو که لئانه یه وای دیوه زمه ی غه واره پى دا دین، ئەزره به و جه زره به ت بدەن. ده مانه وى به گرتنى هاوه ل و برادر ئەم که لئانه سوواخ ده ین. له پله ی دووه مدا مه به ست ئەوه یه هه ر که س

ده یه وئ جووت و هاوتای رۆحی خوئی، بۆ هاودلی و هاوزبانی، بۆ دروست کردنی کۆشکی تاسه ی خوئی، بۆ پیک هیئانی جیهانی ئاواتی خوئی بدۆزیتته وه.

من بهش به حالی خۆم ئاواي بۆ ده چم. خه لکی دیکه مه یلی خۆبانه. چ دوور نه پۆین کاکی چاو به فرمیسک. تو... ئه ری تو چۆنی بۆ ده چی که یفی خۆته. به دلخواز و بیر و بۆ چوونی خۆتی بکه. نه واله گه ل کابرا قسه و باسم دامه زران دووه. مه يدانی باس و خواس و ده مه ته قه م رازاندۆته وه. من قسه یه ک ده که م، نه وه به ده قسه وه لأمم نه داته وه! نه وه پرسیار بک ده کات، من به ده یان و سه دان وه لأم هه ودای قسه و باس درێژه پئی نه ده م. باس و خواس و قسه کردن له ده م یه کدی ده پقینین و به چه نه حانی و درێژه دادری نۆره قسه ی یه ک ناده یین! غوربه ت و غه وه ره یی و غه ره یی، ته نیایی و بئی هاوه لئی و بئی هاوده نگی ئاوه های به سه ره هیئاوین.

وه نه بئی زۆر له یه ک ناسیاو بوو بیتین، یان زۆر دل و ده روون مان وه ک یه ک واییت، یان که ولئی دلی خۆمان بۆ یه کتر راخستبئی، یان شتی بایه خدار باس بکه یین، نه خیر نه خیر، نه مانه هیچیان له گۆرئی دا نین. بهس ته نیایی و غوربه ت و غه ره یی هانی داوین له گه ل یه ک بدوین و درێژه دادری بکه یین. مه بهست له بیر نه چۆته وه، مه بهست له هاوه لایه تی و هاوده می، ده بئی و شیاهه وه نده بلین و بلین، تاکوو به لکه م به جووت و ئاواله دووانه ی ون بوو و نوqm بووی یه کتر ده رچووین!

تا ئیره بۆم ده رده که وئ له ولات دوور خراوه یه کی شاربه دهر - دوو وشه ی شاربه دهر و دوور خراوه هه رتکیان ده لیم، باروونم کردیته وه له من کولۆلتره - مافی دانیشن له خودی شاری درگه شی نه! ده بئی له یه کی له گونده کانی درگه دا نیشته جئ بیت. مانگه و مانگ جار بک دووان ئیزنی

هاتنی ئیره‌ی پئی ئه‌دهن. هه‌ر کالیم پرسی: بۆچی و له‌سه‌ر چی دوورخراوه‌ی ولانی خۆت کراوی؟ چی نه‌گوت! ته‌نیا وه‌نده‌ی وه‌لام دامه‌وه: باسه‌که‌ی دووره، زۆری پئی ئه‌وئی، منیش وه‌ک گشت خه‌لکی ئه‌م درگه و ته‌نانه‌ت ئه‌م جیهانی سیهه‌مه. له‌پاشان هه‌ستاو لێی دا و روشت. کۆتی: وچان و ده‌رفه‌ت ته‌واو بووه! ده‌بئی بگه‌رێمه‌وه به‌ره‌و کۆیره‌ دی‌که‌م.

راست روشت و ئاوپرسی نه‌داوه. که‌وتمه‌ بیر و خه‌یالاته‌وه. من، تو، ئه‌وه، ئیمه، ئیوه، ئه‌وان. هه‌زاران و به‌ملوین خه‌لکی دیکه‌ بۆچی و له‌سه‌ر چی شاربه‌ده‌ر کراوین و شاربه‌ده‌ر ده‌کرین؟ بایرم له‌سه‌ر ده‌و دوو، مه‌رانه، مامرانه، ئاغایانه. با‌م له‌سه‌رگۆی قولاغی بزنه‌ روته. جا بو‌وا دوور برۆین. چ دوور نه‌پۆین من! مه‌گین بۆم باس نه‌کردوون؟ بیرتان لێ نه‌کردۆته‌وه؟ چاوتان به‌ده‌وری خۆتاندا نه‌گه‌ی‌راوه؟ نه‌چوونه‌ته‌بنج و بناغی ئه‌م کاره‌سات و چاره‌نووسه‌؟! مه‌رگه‌ساتی هه‌موو خه‌لکی و شاربه‌ده‌ره‌کانی جیهانی سیهه‌م و بگه‌ره‌ ته‌واوی دیرۆکی جیهان! به‌تاقه‌ دێرێک بۆت باس ده‌که‌م! تاوانی هه‌موویان ئه‌وینه! ره‌نگه‌ دۆش ماییتی! واقت و پرما‌بئی. پیت سه‌یره: ئه‌وینی چی؟ ئه‌م کابرا خه‌ره‌فاوه‌ چ ده‌لی؟ باس و خواسی ئه‌وین نه‌بوو. ده‌ست راگره. توند مه‌رۆ با پیت بلیم: ئه‌گین ئه‌م به‌شه‌ره‌ ئاوه‌کی و قورینه‌یه‌ له‌ سووچ و قوژبنیکی نه‌دیاری دل و ناخیدا ئاوات و ئه‌وینی ساتی وچان و حه‌سانه‌وه و ژبانیکی ئینسانی نه‌بوايه! چاره‌نووس و به‌شی ئه‌مه‌ نه‌ده‌بوو. به‌ندی و دیل و کۆله و شاربه‌ده‌ر نه‌ده‌بوو. نازانم بۆی چووی؟ لیت وه‌رگرتم یان نا؟ که‌یفی خۆته! خۆت ده‌زانی. به‌لام پرۆای من ئه‌وه‌یه. ئه‌وین، کاکێ خۆم ئه‌وین! سامناکترین دوژمنی دژ به‌ده‌س هه‌لاتداران ئینسانی ئه‌وینداوه. ئه‌وان باش ده‌زانن،

ژینی بی ئه وین ئاویکی گه نیو و راوئستاو. ده گهنی و ده مرئی. به لام ئه وین راوه ستانی نیه. زه ریا و رووباری له شه پۆل دان و جم و جوڵ دایه. مه به سستی رووشتن و گه یشتن بو شوئینیکه. ئه وین رندوو به فری له هه رهس دایه! ئه مهش بو وان مه ترسی هه یه، ده سا ئه مه لای ئه وان ناحهز و ناپه سه نده!

به جی و شوئین و به شی خؤ دانه کهوی و ئه وین و تاسه ی رووشتن و گه یشتن به ژیان و شوئینیکه دیکه ت هه بی، له لای وان ناحهز و نار ه وایه. تاوانیکه گه وره یه. به رت ده گرن. ئه شکه نجه و ئه زره به و جه زره به ت ئه دهن. حه ول ئه دهن له جیی خؤ راوه سستی. مامله ت له سه رده کهن. ده تکرن، ده تفروشن ده ترسینن، ته ماحت وه بهر ده نین و هه لت ده فریوئین. هه ر نه بوو، هه ر ده ست به ردار نه بووی، ده تگرن، تیٔ هه ل ئه دهن، ده تگوزن، به ندیت ده کهن، دوور خراوه له ولات و شار به ده رت ئه کهن. به لی دوستی ئازیز، من بر به به شی خؤ و بهش به حالی خؤ ئاوی بو چووم. تو ده لی چی؟ ها؟....

* * *

شه و دره نگان. درگه بی ده نگ. خه لک نیوه ی له خه ودا و نیوه ی خه و الوو. ئاره قه ی ترشاو، گه نیو، بو در. ته نیا له قوزبنی ته نیایی. بیره وه ری،

وه‌بیر هاتنه‌وه. هاوه‌لان، خزم و که‌س، باخه‌ره‌زه‌که‌م، باخه‌که‌م، ئه‌ری
 پرس‌یارکی سه‌یر. ولاته‌که‌م دوور که‌وتوته‌وه یان من دوور که‌وتومه‌وه؟
 ده‌بی بلی کاممان؟ ره‌نگ بی هه‌ر تکمان. ژووره‌که‌شم جگه‌له‌من، چۆل
 و هۆل. جگه‌له‌وزه‌وزی می‌شووله، کپ و کپ و که‌ر و لال! ئه‌ی من؟ سه‌ر و
 قژ ئالژاوا، چاو سوور داگه‌پاوا، له‌ش قورس و ماندوو. سووتاو
 گه‌رمه‌یاوی کولۆلی ده‌روون. له‌ژیر لیورا، ورته‌ورت، جار نه‌جار بلمه‌بلم
 و ده‌مه‌ته‌قی له‌گه‌ل هه‌ست و ئه‌ندیشی خۆم! سه‌دان و هه‌زاران وه‌رزی
 سارد و گه‌رم و لیل و روونی ژینی خۆم بیرم له‌وه‌کردوته‌وه: له‌م چوار پینج
 رۆژه‌ژیانه‌دا، بۆ کوئی ده‌چین؟ چ مان به‌سه‌ر دیت؟ رابردومان ئاوا هات
 و چوو، داهاتومان چۆن ده‌بیته‌ت؟ تپه‌ر بوونی شه‌وگار و رۆژگار و وه‌رز و
 سال چي له‌ژین و ژبانمان زیاد ده‌کا و چی لی که‌م ده‌کاته‌وه؟ حه‌یف و
 خه‌سار بۆ رابردوو، مه‌خابن له‌ئیستا که‌ یان خۆف و مه‌ترسی و ئاوات و
 هیوا بۆ داهاتوو؟ کامیان؟ له‌ژووره‌که‌م دا دیم و ده‌چم، دیم و ده‌چم
 و... هه‌ر بیر ده‌که‌مه‌وه: زۆر جار پیم وایه‌به‌فریوان بردووین! درۆیان
 له‌گه‌لدا کردووین. کلاویان کردوته‌سه‌رمان و ژین و ژبانیک له‌گۆری دانیه‌!
 هه‌موو ئه‌م ژین و عومره‌خه‌ونه. بیره‌وه‌ری و خه‌یالات و بیر کردنه‌وه‌یه.
 ئاخه‌کامه‌ژین و ژبان؟ ئه‌وه‌نیه‌به‌بی هیچ ده‌سه‌ه‌لایک دییه‌ئه‌م
 جیهانه‌وه. له‌جه‌غزینکی وه‌یشوو و بی‌خود و ده‌سته‌وه‌ستاندا ته‌مه‌نت
 تپه‌ر ده‌بی و هه‌میسان بی هیچ ده‌سه‌ه‌لات و ئیزن و توانای خۆت، له‌م
 دنیا‌ش ده‌تگۆزنه‌وه، ده‌تمرین. له‌چی دا و له‌کوئی دا ده‌سه‌لات هه‌یه‌یان
 بووته؟ بۆچ وا بی‌ده‌نگی؟ بۆچ لال بویت؟ وه‌لام ده‌وه. بۆچی واقت و پر
 ماوه؟ بیر که‌وه... شتی‌ک بلی. له‌بیر کردنه‌وه‌مه‌ترسی. ئه‌ستۆت به
 ئه‌سپۆن نابێ. ملت ناشکی... بیر که‌ره‌وه... شتی‌ک

بلی....

* * *

باران بە رێژنە دەباری. لە ژووری وە، لە دەلاقە کە وە تەمەشای کۆلان دەکەم. کەس بە دەرەووە نیە. کۆلان و سەربان چۆل و هۆلن. سەعاتیک لە مەوێر هەورنکی رەش و پتەو خێوەتیک زەلام و بۆری بە سەر شاردا کیشا. لە پاشان کردیە گازە گاز و چەخماخە لێدان. لە ئاخریشدا کردیە ئەم بارانە بێ پرانە وە یە. لە ناخۆشەویستی ئیمە دایە ئاوا دەکات! پێی خۆش نیە منالەورکە لە کۆلان وە کۆبین و بیکیەنە گەمە و گالته. پێی خۆش نیە کات بە خۆشی و کایە و جەفەنگ رابوێرین. بەلام چی پێ دەکری؟ دەتوانی چەندە بیاری؟ ئەویش ئاوەها بە رێژنە و غورپرەم! خۆ لە گەلکوو شلە ی داتی و بیکاتە خوناو کە دەر دەپەرپەرە کۆلان و دەبکەمە بانگەواز: کۆلان بە کۆلان رادەکەم و بانگەشە ی منالان دەکەم: منالی گەرە ک، سەربنە خەرە ک. وەرە دەری بۆ شەرە گەرە ک. وەرە دەری تۆیخولە شووتی هەلنەپەرپەر، نایەنە دەری چاوتان دەری.

هە ک لە بەر دایکی شا مرەم! ئەوا رێژنە شلە ی دایە. چاوم لێیە تاقە تاقە خەلک بە کۆلاندا دین و دەپۆن. پیکەنینم بە هۆو کابرا تەلیس لە سەرە دیت. پێی شوورە یی نیە تەلیسی کردۆتە کلاوا! سووفی خولەش لە سەر بانە

و سهربان ده‌شیللی. هەر وه‌ختی باران بیاری ماله‌که‌یان دلۆپه ده‌کات. له‌گه‌لکوو دوو تنۆک باران له ئاسمانه‌وه پرژێته خوارێ، سوڤی خوله و خات خه‌یال له سهربانن. ئیمه‌ش هه‌وه‌ل بارانه‌که دلۆپه‌مان بوو، دایکم خۆله‌میشی پێوه کرد و شیلامان. به‌لام ئه‌و جاره چاک نه‌بووه. که‌په‌تی دووه‌م کامان پێوه کرد و پاش کایه‌که باوکم ته‌نکه ماله‌ سوواخیکێ کیشا، ئیدی دلۆپه‌مان نه‌یه. به‌ خودای چی دی راناوه‌ستم. ده‌چمه‌ کۆلان. ئه‌لحان مه‌جید و ره‌زا و کوره‌کانی دیش دینه‌ ده‌ری. ته‌ح بایه‌به‌ پرۆ له‌م گۆلاوانه! کۆلان بوته‌ زیبار و چزیر. قوولکه‌کان بوونه‌ته‌ زیبار، وشکانیکانیشیان ده‌ور داوه، کردوویانه‌ته‌ چزیر. وه‌رن به‌ری ئاوه‌پۆ به‌ر ده‌ین. ده‌نا ناتوانین کایه‌ بکه‌ین. یاللا منال به‌ وه‌ندی سی و دوو ته‌واوی ده‌که‌ین. یاللا ده‌ی زوری نه‌ماوه. وه‌رن هه‌راکه‌ین، منالی گه‌په‌ک سهر ببه‌ خه‌په‌ک. توڤخوله‌ شووتی هه‌لده‌په‌ری. دینه‌ ده‌ری وه‌رنه‌ ده‌ری. نایه‌نه‌ ده‌ری چاوتان ده‌ری. ئیدی هه‌را مه‌که‌ن زۆرین. که‌سی دیکه‌مان ناوی. من و مه‌جید لیره‌وه. ره‌زا و خالید له‌ و لاوه! هه‌لین. کایه‌ خۆش بووه. تا ئیواری کایه‌ ده‌که‌ین. به‌لام ته‌واوی سه‌ر و گوڤلاکمان له‌ قور هه‌لکشاهه‌. ئاخه‌ کۆلانه‌کان تا قولاپه‌ له‌ قوردا نوقم بوون. ئه‌وانه‌ی تازه‌ هاتوون له‌ گه‌لیان ناکه‌ین. خۆمان ته‌واوین. مه‌جید ره‌زا بگه‌ره. خالید هه‌لی. منال وه‌رنه‌وه. خه‌په‌نه‌وه ده‌بی برۆینه‌وه. خودا بکا تی هه‌لدانمان نه‌بی! به‌ خودا تی هه‌لدانمان هه‌ر ده‌بی، ئاخه‌ بووینه‌ته‌ گولی نیو قوراو. له‌گه‌لکوو له‌ ده‌رکی حه‌وشه‌وه ده‌پۆمه‌ ژووری، هه‌ر دوو خۆشکه‌که‌م که‌ له‌ پشت ده‌رکی خۆیان مات داوه، ده‌مگرن و هه‌رای دایکم ده‌که‌ن. دایه‌ ده‌گاتتی. به‌ شان و قۆل و به‌پۆکمدا ده‌نوسێ. ده‌یجا رۆله‌ی کولۆل چیت خواردوه‌ نان و چه‌وه‌نده‌ر! ده‌ به‌رشیوه‌ ده‌ی. ئه‌وه‌ خوی چیشته‌ بی. ده‌با که‌په‌تیکێ دیکه‌ نه‌خه‌له‌تابی خۆت قوراوی

که ی و وه ک گولی نیو قوراو بگه پیه وه بو مائی. له مائی رها و خالید و مه جیدیشه وه دهنگی هاوار و گریان و کوتان دیته گویم. وه دیاره ئەم به لایه ئاوقای وانیش بووه و ئەوانیش به دهردی من دوو چارن! ئەوا شهو به سهردا هاتووه. له کراس و پاتۆلی ته پردا سه رمامه و نۆبه تیم دیتی. جاروبار موو چرکینک به هه موو له شمدا دیت. رووتم ده که نه وه کراسه کۆنی بابم ده که نه بهرم. ده خزیمه بن لیغه کورسی که وه. گه رمای ته ندوور خام ده کاته وه. چاوه کانم ده که ونه وه نه وز. خویم پی راناگیری و به لادا ده که وم. گویم له رمبازنی بایه. با له کۆلاندایه که چاره وی غارغارین ده کا و ده حیلینی. باران به غورپه م ده ست پی ده کاته وه. بابم له سه ر به رماله پۆبه شمینه که نوژر ده کات. له پاش نوژر ته واو بوون دوعا ده کا و ده پارته وه: خوايه روحم به فه قیر و هه ژار و پسولمانان بکه ی. خوايه که له وای فه قیر و هه ژار به سه ر یاندا نه پرووخی. خوايه گیان ئەگین ئیمه تاوانبارین، سووچ و تاوانی ئەم تفله به سزمان و نابالخانه چیه؟ به نا بو تو خوايه. ره حم هاوار یا نه رحه مه راحمین. باوکم ده یلی و دایکم بۆی ده ستینته وه! به ره به ره پیلووه کانم به سه ر چاوه کانمدا ده کشین. شه وه یان روژه؟ به ره به یانه یان نیوه شه وه؟ ژنان به فانۆسه وه، پیاوان پیمه ره به ده ست دین و ده چن. خه لکی کۆلان و گه ره ک و ته واوی شار لیبایی ره ش له به ردا، ته لیس له جیگه ی چه تر و کلاو له سهردا، له ژیر با و باراندا دین و ده چن. به هه لات هه لات و هات و هاوار به نیو شان و پیل و ده ست و لاقی یه کدا غارغارین یانه. به پیمه ره قور لا ئەدهن. دار و چربی حه وا ئەدهن. ته رمی سوفی خوله و ژن و مناله کانی له ژیر ئاوار دینته ده ری. مال به سه ر یاندا تیک ته پیوه. هه موو وه ژیر ئاوار که وتوون. ده لین دوور و نزیک چه ند مائی دیکه ش تیک ته پیوه. سیلاو سی چوار مائی تیک رووخاندووه. چه ند

گه‌په کیش له‌گه مارۆی لافاو دان . هه‌وره‌تریشقه په‌یتا په‌یتا چه‌خماخه لی
 نه‌دا. ده‌نه‌پرنی و ده‌گورپنی و دیانه سپیه‌کانی به‌سه‌ر شان و مل و زگی
 شاردا ده‌خشینی. مالی پیاوئک و دووان، مالی وایه به‌سه‌ری خیزان له
 کۆلان رژاون. قولینگ و پیمه‌په به‌ده‌ست یارمه‌تی لی قه‌وماوان نه‌ده‌ن.
 ژنی منال مردوو په‌خه و به‌رۆک دانه‌دپن و سنگ ده‌کوتن. ده‌گرین و
 ده‌بارینن. گویم لیه‌ جینیو نه‌ده‌ن و کوفر ده‌که‌ن.

بهره به‌ره بوومه‌لیلی به‌یان به‌سه‌ردا دیت. من و ره‌زا و مه‌جید و
 خالد له‌ ژیر دیواره‌که‌ی مالی ره‌زا راه‌ستاوین. مووشه‌رعینی کۆخین مانه.
 نۆره‌ی په‌کتر ناده‌ین. وه‌ک که‌له‌شیری تازه بالخ بال ده‌کوتن. کۆخه‌سنگ و
 گه‌روومان دادپ دادپ ده‌کا، ده‌ی‌رووشینی و دی و ده‌پروا. کۆکین و پشمین
 وه‌نده‌ زورمان بو‌دیتی، تف و چلم و لیکمان تیکه‌ل ده‌بیئت. تف و چلمه‌که
 هه‌لده‌قورپنین، به‌شقه‌م دیواری وشکی قورپومان ته‌پ و نه‌رم کات. به‌لکه‌م
 بو‌ساتیک کۆخه‌راوئستی و بتوانین له‌گه‌ل په‌کدا بدوین. ئه‌ری ئه‌مانه
 چن؟ به‌شه‌رن یان سیبه‌ر و تارمایین؟ ئه‌ی بو‌چی ئاوا باریک و بو‌ر و خیس
 و خوار دین و ده‌پۆن. فانۆسه‌کان نه‌ماون. بو‌یه ئاوا بو‌ته‌ته‌م و مژ و هه‌ور و
 هه‌لا. ئه‌ی بابه‌رۆ جه‌رگ و ریخۆله‌م هاتنه‌ده‌ری. له‌سنگمه‌وه ده‌په‌پین.
 ئه‌ی بابه‌گیان له‌م کۆخه‌یه. ره‌زا و مه‌جید به‌من پی‌ده‌که‌نن. وا دیاره‌چلم و
 لیک به‌ده‌م و لووتمه‌وه شوپ‌بوونه‌ته‌وه. یانی وه‌زعه‌تی خو‌یان له‌من
 باشته‌ره! داتۆخودا ئیوه‌ش گوئی بده‌نی ده‌نگی بالۆره‌ی ژنان دی. ئه‌ری ئه‌م
 ژنانه‌بوچی په‌خه‌یان دادپ‌پوه؟ بو‌چی سنگ ده‌کوتن. تۆ خودا‌که‌ی ئه‌وه
 کییه‌وا له‌سه‌ر ئه‌وه‌داره‌ته‌رمه‌دانراوه؟ بللی به‌م هه‌موو خه‌لکه‌ئهم ته‌رم و
 داره‌ته‌رمه‌بو‌کوی ده‌به‌ن؟ بو‌قه‌برانی نابهن! له‌وه‌خاترجه‌مم! چوونکی
 ده‌نگی ده‌هوئیش دیت. ته‌رمه‌که‌به‌ده‌هوئ کوتان به‌ره‌وکوی ده‌به‌ن؟ خو

مردوو بە دەھۆل کۆتن نایێزن. ئەو تەقە تەقە چیه؟ دەنگی تەقە تەقی تەنە کە لێدانه. تەنە کە دە کۆتن. دەیان و سەدان دەنگ تێکەڵ بوو. جاروبار دەنگی سەلەوات لێدان دى. خەلک بە پۆل و دەستە سەلەوات دەنێرن. ئەوا دیسانە کە دەنگی تەنە کە کۆتان دى! ئەم دەنگە زۆر بەرزە. وەسەر هەموو دەنگەکانی دیکە کە وتوو. لە پر و لەنە کاو زەنا زەنایەکی بلند رام دەپەرێنى. دینمەو سەرخۆ. دەنگی چوار پینچ کەس لە حەوشی ماله کە مەو دەیت. هەر لە من دە کەن. بە تیور دبانگم دە کەن. لە کۆلانی شەو دەنگی چەمەرگێران و شین و شەپۆری ژنان و کچان دى. دەنگی دەھۆل و سەلەوات بەرز بۆتەو. جارێکی دیکەش رادەچلە کیم. چاوەکانم هەلە گولۆفم. کراسی بە سەر شانمدا ئە دەم و دە چمە حەوشە. بزنام ئەمانە کین و چى یان دەوئى. ئەى داد و بیداد، ئەو بۆچ کۆرەکانی ماسی گری دوستم خویان لە قور ناو؟ ئەو چوار کەسەى حەوشە هەر چواریان دەناسم. دوویان جیرانمن، هاوسیی دیوار بە دیوار. دوو کەى دیکەش هەر خەلکی ئەم کۆلانەى خۆمانن. خودایە کۆرەکانی ماسیگر بۆچ قوربان لە سەر و شانیان هەلسوو؟ دەبێ چ بووبی و چە قەوما بێ؟ لە گەلکوو دە گەمە نیو حەوشە، کۆرەکانی ماسیگر هاوارم دە کەنئى: ئاغا بۆ خاترخوا بگەرە فریا، باوکم مرد. ئای بابەرۆ، بابە گیان. لە گەلیان دەر دە کەوم. بەرەبەیانە و کۆلان پر لە حەشیمەت. دەھۆل دە کۆتن. لەم ولانە مردوو بە دەھۆل کۆتان بەرەو قەبران دە بەن و دەى نێزن. بە دەنگی دەھۆلەو حەشیمەت ئاپۆرەى داو. ژنان کۆریان گرتوو: دووسى بە کیان یەخە و بەرۆکیان دادریو. سنگ دە کۆتن و بە هۆنراو یەکی دلته زین چەمەرگێرانی سەر تەرمی مردوویانە. پۆلیکی زۆر کورانی میرمناڵ و لاو قۆلیان خستۆتە نیو قۆلی یە کتر و بە گوئینی هەلپە رکئی لای خۆمان بە کۆر دە سوورپنەو، لە

سنگیان ئه‌دهن و هۆنراوه‌یه‌کی تایه‌تی تازیه‌باری به زبانیکی نامۆ، به ده‌نگیکی بلینده‌وه ده‌خوئین. سئ چوار کهس ده‌هۆل و سنج و زورنا لئ ئه‌دهن! ده‌نگی ده‌هۆل ته‌په‌ته‌پ له دل هه‌لده‌ستینئ. کوپری ژنانی چه‌مه‌رگیپر و لاوان دین و ده‌چن و به‌ناهه‌نگ و ئاوازیکی بلیند تازیه‌داری و تازیه‌باری ده‌که‌ن. ژنان و پیاوانی پیر و گه‌پراوه سه‌له‌وات لئ ئه‌دهن. له پیاویکی پیر ده‌پرسم: حاجی چ باسه؟ چ قه‌وماوه؟ وه‌لام ئه‌داته‌وه: خوله ماسیگر خنکاوه. ده‌لئین چۆته ماسی گرتن. توپره‌که‌ی له بن ئاودا له بنچکه دار و پهل و گیاگیپراوه. خوله ده‌چینه بن ئاوه‌که تاکوو توپره‌که‌ی رزگارکات و ده‌ری بینیته‌وه، که‌چی خوشی له پهل و بنچکه دار و گژ و گیا ده‌گیری و ده‌خنکی. پاش شه‌ش سه‌وات ته‌رمه‌که‌یان به ده‌هۆل کوتان له ئاو سه‌ندۆته‌وه. تا سه‌عاتیکی دیکه ده‌بیه‌ین و ده‌ی نیژین. هه‌ر ئاوا له به‌ر چاو بیټ، ژن و خوشک و مناله‌کانی خو‌یان ده‌کووژن. دوو پیاوی دیکه له‌ولاره دوو به‌ دوو قسه‌ ده‌که‌ن: خاک مه‌یل بره، مه‌یل گره. له به‌ر چاو دووری خه‌ینه‌وه، ئه‌م ژن و منالانه‌ ئه‌هه‌ون ده‌بنه‌وه. برا به‌م خه‌لکه بلین ده‌س و برد که‌ن و ساز بین، ئه‌مانه‌ت به‌رین و بی‌ده‌ینه‌وه ده‌س خاوه‌نی خو‌ی!

به‌ره‌و مال ده‌پۆمه‌وه. ده‌بی پرۆم و سپیال بگۆرم. به‌خودای سه‌یره. من له‌خه‌ون و خه‌ونووچکه‌دا، چم دیت؟ سی و چه‌ند سال له‌مه‌وبه‌ر، ریژنه‌ی باران، که‌لاوه‌ی به‌سه‌ر دروئش خوله‌دا رووخاند. ئه‌ویش له‌ولاتی ئیمه. که‌چی ئه‌مپرویان ئه‌مشۆ له‌م ولاته‌ش خوله‌یه‌کی دیکه، ده‌خنکی! هه‌ر دووشیان ناسیاوی من و جیرانی من! هه‌ر تکیشیان هه‌زار. ئاخ بچی هه‌ر کوئئ ئاسمان هه‌ر ئه‌م ره‌نگه‌یه. له‌هه‌موو شوئینیک به‌ره‌هه‌ر له‌لای ته‌نکی‌یه‌وه ده‌درئ. چاره‌نووسی به‌شه‌ر یه‌که! ئیوه‌کان جیاوازن، ده‌نا دیمه‌ن و رووداوه‌کان هه‌ر دوویات بوونه‌وه‌ن! پتر له‌حه‌وتوو‌یه‌که

خوله ماسیگرمان ناشتووه. پیاوه پیره‌ی هاوسیم کوتهنی: «ئه‌مانه‌ت به‌ خاوه‌نی خۆی درایه‌وه» ئاکام و مه‌زلی ئاخری هه‌موو که‌سی گۆره‌. به‌لام ئه‌ی ئه‌م هاتنه‌ سه‌ر جیهانه‌ چیه‌؟ سوود و سه‌مه‌ری کامه‌یه‌؟ مه‌به‌ست له‌م ژینه‌ چیه‌؟ بۆچ ئاوا بی‌ ده‌سه‌لات دینه‌ سه‌ر دنیا و هه‌رواش بی‌ ده‌سه‌لات ده‌مان گۆزنه‌وه‌ بۆ ولاتیکی دیکه‌. به‌س هه‌ر کا وه‌نده‌ که‌یل و کولۆل و کۆلین و هه‌موو که‌سیش ئه‌مانه‌ زۆر جوان و زۆر به‌ وردی ده‌زانی، ده‌یجا ئه‌ی بۆچ سه‌باره‌ت به‌ یه‌کتر، سه‌باره‌ت به‌ خۆمان و ژین و یاسای ئه‌م چوار رۆژه‌ ژبانی سه‌رجیهان، ئاوه‌ها به‌د و خراپین.

خۆمان، خۆتان. من، تۆ، ئیمه‌ و ئیوه‌ و گشت خه‌لکی سه‌ر دونیا بۆچ وانه‌زان و خه‌ره‌فاوین؟ له‌ سه‌ر چی قولکه‌ و چالابۆ یه‌کتر هه‌لده‌ که‌نین. بۆ چی هه‌ر که‌س دزی گای خۆبه‌تی و له‌ هه‌موو شتی و هه‌موو که‌سی ده‌دزی. ته‌نانه‌ت له‌ که‌س و کاری خۆشی، له‌ خۆی و ماڵ و منال و دای و باب و خوشک و برای خۆشی زه‌یف ده‌کات. جا بۆ وه‌نده‌ دوور برۆین؟ نه‌وه‌للāj دوور نه‌رۆین. تۆ، ئه‌ری تۆ، له‌ گه‌ل تۆمه‌ که‌ به‌رانبه‌رم، چۆک به‌ چۆک، له‌ گه‌لم دانیشتووی. تۆ خۆت باش بیر که‌ره‌وه‌ بزانه‌ خۆت چۆن ژباوی و چۆن ده‌زی؟ مه‌به‌ستت له‌م هه‌لات هه‌لات و هه‌را و هه‌ریا و سه‌ر حه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ چیه‌؟ تۆ خودا بی‌ درۆ، وه‌لام ده‌وه‌! قه‌تت بیر له‌ مافی خه‌لک و مافی خۆت کردۆته‌وه‌؟ قه‌ت و ابووه‌ زولم له‌ یه‌کێ بکه‌ی و که‌لیت وه‌جواب هات، بۆی تێ چینی؟ به‌ هه‌ر فیل و فه‌ره‌جیک له‌ عه‌رزی ده‌ی! چیت بی‌ مافی خۆته‌ و به‌ خه‌لکی ره‌وا نایینی؟ چیت پێ مافی ئه‌وانه‌ و به‌ خۆتی ره‌وا نازانی؟

هه‌رگیز بیرت له‌ ئامانج و ئاکامی خۆت کردۆته‌وه‌؟ هه‌ر به‌ راست ئاوات و ئامانجیکت له‌ ژباندان هه‌یه‌؟ گێژ و وێژ، هۆوۆوی گێژولکه‌ له‌ گه‌ل

تۆمه. وه لّامم ده‌وه. ئه‌وه تۆی به ده‌وری دونیادا ده‌گه‌رتی یان ئه‌وه جیهانه
 وا به ده‌وری تۆدا ده‌سوورپته‌وه؟ مه‌به‌ست له‌م سوور و گه‌ری دوولایه‌نه
 چیه؟ لّال مه‌به‌ پیم بلی بزائم هیچ بر ئامانج و ئه‌وینکت هه‌یه؟ هه‌میسان
 وه‌ک دوینی و پیری پیش ده‌خۆبه‌وه! ماتی، واقت و پر ماوه. چه‌پۆل گیان خۆ
 لّال نیت! وه‌لّام، وه‌لّام ده‌وه. هه‌ر کا قور و قه‌پت کردوه، وه‌لّام بۆ جارێکی
 دی. تۆ ئیستا بیرکه‌وه. بیرکه‌وه. پتر له‌ چه‌وتوووه‌که‌ خوله‌ماسیگرمان
 ناشتوو. سی و چه‌ند سالیش له‌مه‌وبه‌ر ده‌رویش خوله‌ له‌ ولّاتیکی دیکه‌ به
 خۆی و خاو و خیزانیه‌وه تی‌دا چوون. مانای کاره‌ساته‌کان لّیره و له‌وئی
 جیاوازیه‌کی نه‌بووه و نیه. ته‌نیا روواله‌تی رووداوه‌کان ته‌وفیریان هه‌یه. ده‌نا
 هه‌مووی هه‌ر دوویات بوونه‌وه‌یه.

مردنی دلته‌زینی خوله‌ماسیگر لّیم بۆته بانگه‌شه و بانگه‌وازی‌ک.
 وه‌خۆی هیناومه‌ته‌وه. وه‌ دیاره‌ خه‌لک وه‌خۆیان گرتووم، بۆیه چاوه‌روانی
 ئاکاری پیاوانه و ئینسانی منن. دوینی ژن و می‌ردیکی دراوسی هاتبوونه‌لام.
 بۆبه‌ شوودانی کچه‌که‌یان را و ته‌گیبیریان له‌گه‌ل ده‌کردم. گله‌یی و بناشیان له
 ده‌س کیزه‌که‌یان و ده‌زگیرانه‌که‌ی بوو. له‌ منیان ده‌ویست بچمه‌ مالیان و به
 سه‌ر کوره و کچه‌ دا پیم و نسحه‌تیا‌ن که‌م. وه‌ دیاره‌ دیسانیش باسی ئه‌و
 کۆلی ئه‌مانه‌ته‌یه‌ که‌ ئاسمان نه‌یتوانی و ئه‌رکه‌که‌یان خسته‌ سه‌ر شانی
 به‌شهری چه‌پۆل. له‌ پیش ئه‌م دوو رووداوه‌دا، نامۆیی و ته‌نیایی برستی لّی
 پرپیووم. له‌وانه‌بوو دیق و فججه‌ بکه‌م. پیم وابوو گای نیوچاوان سپیم و
 هه‌موو که‌س به‌ سه‌نگی سیای هه‌لّیناوم. پیم وابوو خه‌لک پیا‌ن خۆشه‌ به
 قوره‌ ره‌شه‌ی مه‌ریواندا برۆمه‌ خواری! چیتان لّی بشارمه‌وه؟ خۆم و توانای
 خۆم دۆراندبوو. گێژ گێژ له‌ گێژاوی ئه‌م جیهانه‌ پر له‌ گێژاوه‌دا گێژ بیووم و
 بینم ده‌خواردوه‌وه. له‌ مه‌رگه‌ساتی خنکان و مان و نه‌ماندا بووم. له‌ هاوه‌ل و

هاوده می ده گه پرام و توشی نه ده هاتم. نه مده زانی چون له گه ل خه لکی نه م
 چیزه تیکه ل بم؟ چون له گه لیان هه ستم و دانیشم و بدوئم؟! هه رکا به نیو
 شاردای پاسه م ده کرد و یاسا و لیکم نه دی، پیم و ابوو تیم ده روانی و به قامک
 و چاو و برۆ پی نیشان نه م و نه وم نه دات. پیم و ابوو پاسه بان و یاسا و ل و
 هه موو خه لکی درگه پیم پی ده که نن، به دزیه وه ته وس و تووانجم پیدا
 نه دن. کاکای برا، نه م قسانه ت پی سه یر نه بیته! به چاوی شیتی و
 سووکایه تی ته مه شام مه که. پیته وانه بی نه م ده عبایه ی وا له رووانگه ت دا
 دی و ده چی زور خو پیری و خو دۆراو بووه. نا براله نا! کابرای شاربه دهری
 له نیو هاوه ل و ناسیاو و ولاتی خو ی وه دوور خراوه، جیهانیکی تایه تی
 هه یه. زور عاجیباتی و جیی تی رامن و تی فکرینه. ده بی بی بینی، بیناسی،
 بیدوینی، متالای که ی. برۆیه نیو دل و ده روون و ژین و جیهانیه وه. تاکوونی
 بوته ده رکه وی من بوچ وام به سه ر هاتبوو؟ بوچ له ده س چوو بووم! ناخ
 خوله ماسیگر ره بی قه برت پر له نوور بیته و هه ر چاو هه لینی و به هه شت
 بدینی، که وا منت هینایه وه سه رخۆ. وامنت و شیار کرده وه. له پرسه و
 تازه داری نه ودا بوو که بوم ده رکه وت و دیم خه لک ده مناسن. خو شیان
 ده ویم و به ئینسان و به پیام ده زانن. لیره را وه خو هاتمه وه! هاتمه وه
 سه رخۆ، خو م وه بیر هاته وه. هه ل و مه رج و نه رکی سه رشانی خو م وه بیر
 هاته وه. به لام تو، نه ری نه ری له گه ل تومه دوستی نازیز! له بهر نه وه ی لیت
 حالی بی ده لیم چی، ده بی بمناسی. به لام کی بناسی؟ کام من؟ من به
 نوینه ری چی و کی؟ نه وه گرنگ و نه وتویه. من که ده لیم من مه به ستم خو م
 نیه. مه به ست ئینسان گه ل و که سائیک، بگره خه لکیک له چه شنی خو مه.
 شاربه دهر، دوور خراوه له ولات، غه واره، نامۆ، ته نیا، گای نیو چاوان
 سپی، به سه نگی سیا هه لاتوو! زور جار بیکار و زور به ی مده ی عه مر

دهس‌ت‌ه‌نگ و ده‌سته‌وه‌ستانه. جیهانیک، دنیا، ژین و ژیانیک له‌ئاوئنه‌ی روواله‌ت و دل و موخ و هه‌ست و ئه‌ندیشی ئەم ده‌عبایه‌دا ده‌بی‌میناسی. یه‌کی بوو، یه‌کی نه‌بوو. عه‌یام و سه‌رده‌مایه‌کی دوور، دوور، وه‌نده‌ دوور که به‌ئاسته‌م وه‌بیر بیته‌وه، به‌لام وه‌نده‌ش نزیک، نزیک که ده‌لئی و بلئی ره‌گی بن‌گویی خۆته و هه‌ر له‌گه‌لته، له‌م جیهانه‌ پان و به‌رینه، له‌ سه‌ر ئەم وڵاته‌ ناسیاوه. له‌ بانی چیا‌ی سه‌ره‌ندیپ یان له‌ ترۆپکی شاخی ناگری کابراه‌ک ده‌ژیا. دیهاتی، نه‌خوئنده‌وار، حه‌په‌خۆل، ده‌سته‌وه‌ستان! پاشه‌ماله‌ی خه‌لکی ئاوا‌یی داوئنی کۆسار، خه‌لکی ئیو دارستان و دۆل و ده‌ره‌کان. له‌ ده‌سته‌وه‌ستانی خوی بو‌بخۆ مه‌مره و نانه‌زگی، جارویار شوانه‌ویله‌ و بپریک جار مجیوری ئاوه‌دانی. خیزان و منالی ره‌ش و بۆر و چلکن. جلک و به‌رگ دراو و کۆن و شیتال شیتال. ئازای ئەندامیان برینداری ده‌سکه‌نه و بزار و زامداری که‌ولی وه‌کۆکردنی نانی شوانی و مجیوری. چاو له‌ ده‌ستی ئاغا و حاجی و کۆخای ئاوه‌دانی. شوانه‌ی کولۆل رۆژیک ده‌م ده‌کاته‌وه: ئەم به‌راته‌ که‌مه و مال و منالم ژبواری بی‌ناکه‌ن، بی‌یان را ناگات. نه‌فامی گه‌وج و له‌وج قسه‌که‌ی به‌رز و بلیند له‌ ده‌می ده‌ره‌پریه‌! قسه‌ش وه‌ک گولله‌ وایه‌! که‌ قسه‌ له‌ ده‌م و گولله‌ له‌ تفه‌نگ ده‌ره‌پین، گه‌رانه‌وه‌یان نابێ. ده‌سا قسه‌ی شوانه‌ ده‌ته‌قیده‌وه، ده‌نگ ئەداته‌وه. له‌ ترۆپکی چیا، دوندی کۆسار، له‌ هه‌رد و چۆل و ئاوه‌دانی کوفریکی گه‌وره و گران کوتراره‌، سووچ و تاوائیکی وا کراوه‌ خۆش نابیته‌وه. ده‌بی ده‌سه‌لآت داری گوند تۆله‌یه‌کی وای لی‌ بکه‌نه‌وه له‌ مه‌و به‌ دووا بپرای‌بپر که‌س زات نه‌کا شه‌کری وا بشکینتی! کابراه‌ی له‌ شوانی ده‌خه‌ن، گاوانی ناده‌نی، به‌ مجیوری ناگرن. رینگه‌ی ته‌ویله‌ چوونی لی‌ ده‌به‌ستن. شوانه‌ویله‌ بار ده‌کا و ده‌روا. له‌م دی بو‌و دی. چه‌ند چۆل ده‌برئی، چه‌ند گوندان ته‌ی ده‌کا، به‌لام یا خوا که‌س

گولۆله ی نه که ویتته لیژی!

له هیچ شوپن و گوندی که س پنی نالی خاله که رت به چه ند؟ کابرای
هه ناسه سارد زور به زه یف لی کراوی روو ده کاته شار و ده بیته شار نشین.
به شقم له شاردا نانیکی بو ژن و منالی وه گیر که وی. بابم زور جار
ده یکوت: شار زه رایه، زه رایای جه ماوهر. به ره که تیش هه ر له جه ماوهر
دایه. شوانه و نله و مال و منالی له شار ده گیر سینه وه، بو کریکاری و
هه ژاری نیو زه رایای جه ماوهر ئیدی ئیمه ش کارمان به کابرای شوانه نیه.
به سه رهاتی ئه وه هه ر لیره دا ته واو ده بی. به لام له بنه ماله ی ئه م شوانه ی له
ولاتی خو ی راوه تراو و دهر کراوه، من، سامرهنه موکری به نیو و نیشان و
پیناسه ی قاره مانی ئه م چیرۆکه دیمه کایه وه. تاکوونی بزانی لزگی
کویره وه ری ئه م نه ته وه به چه ند گری پووچکه ی دیکه ش ده خوات.

له شار گه وره ده بم، ده بمه قوتابی. به ره به ره خووم و ده ور و بهر و
خه لک و ژیان ده ناسم. له توغیانی لاوی دا ده که ومه مه لی و په له قازهی نیو
زه ریا. به پیچه وانه ی خو په ی رووبار و مه له ی خه لک مه لی ده که م.
ده مه لاسکی و ده مه ته قی له گه ل دارستان ده که م. هه ر له بهر ئه وه خوینم
تال ده بی! خوین تال و ناحه ز و ناخوشه ویست ده بم! ده نگم ئه دن، راوهم
ده نین. به سه رمدا ده کوتن. به نیو پشت و سه رشانم داده کیشن. به چه پوک
و چه مۆله سه رکوتم ده که ن.

ئه وه کییه هه موو به فر و بارانیک هه ر به سه ر ئه ودا ده باری؟ هه موو
دار و بهردیک هه ر له سه ری ئه ودا ده شکینن. ئه ی ئه وه کییه که سه د
که ره تیش بکه وی، هه لده ستیته وه؟ برینداریش بیته چاک ده بیته وه.

به فر و باران له پیی ناخا، لاق و ده ست و سه ر شکاوی، سه ر شوپری
ناکا. ته نانه ت به لا و نه هاتیش ناھومییدی ناکه ن. ئه وه منم که له ئاکامدا

ئه‌وه تانئێ له خزمهت ئاڭای خۆم دام، به شاربه‌دهری.

به‌لام شاربه‌دهر کێیه؟ چ ده‌عبایه‌ک؟ به‌چ خوو و خده و ئاکارێکه‌وه!
شاربه‌دهریش ده‌عبایه‌که‌وه‌ک هه‌موو ده‌عباکانی دیکه. به‌چاو و گوی و
ده‌م و زیانه‌وه، ته‌نانهت ورگ و زگ و سی شی هه‌یه. سی داوای هه‌ناسه
کێشان، زگ و گه‌ده داوای خورد و خۆراک و زه‌وات و بزۆ، چاو داوای
دیتن، گوی داوای بیستن و زبان داوای قسه‌کردنی لێ ده‌که‌ن. ئه‌ی که‌وایه
شاربه‌دهر چۆنه؟

شاربه‌دهر به‌ ئاسته‌م هه‌ناسه‌ ده‌کێشی. بئێ پوولی و برسیه‌تی
هاوه‌لانی نیو چۆل و شاخ و ئاوه‌دانی ئه‌ون. سه‌دان تاسه و خۆزیا مه‌ل و
کووتری هه‌ست و ئه‌ندێشی ئه‌ون. خۆزیای ساته‌ و چان و پشوودانی، به
دوور له‌ چاوی شه‌یتان و شو‌فار، خۆزیای زگی تیر، جل و به‌رگی خاوین،
هاوه‌لی، هاودلی. کانیایکیش له‌ ناخیدا هه‌ر هه‌لده‌قولی. کانیای داخ و
دیق و وه‌رهم و فججه. دوواندنێ خۆشه‌ویستی. دیتنه‌وه‌ی جارێکی دی
ولاته‌که‌ی، خۆزیای ساتیک که‌مه‌رخه‌می و خوماری و ئه‌غیاری و
ئه‌رخه‌یانی! ساتی بیکاری و بیعاری! ئاخ له‌م دل‌ه‌ی من چه‌نده‌ پر له
خۆزیایه! ئاخ ئه‌م به‌رخۆله‌ چه‌نده‌ شییت و شه‌یدایه!

زه‌رده‌په‌ر، ئاوه‌دانی ئامال زه‌رد. سه‌عاتیک به‌ر له‌ خۆرئاوا. وه‌ره‌ز له
هه‌موو شتی له‌ مال ده‌رکه‌وتن. ئیواره‌یه‌کی ئاگراوی! بئێ شنه‌ی بایه‌ک، بئێ
بزووتنه‌وه‌ی گه‌لا و لک و پۆپی دارێک. هه‌وا بئێ جوولانه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی
نه‌بئێ. له‌ش له‌ ژێر تووژنیک خوی و ئاره‌قه‌ له‌ سه‌ر کۆلانه‌که‌ی مالی
که‌ژاله‌که‌ی ئه‌م گراوه، پرێک و بیستان له‌ سای دارێک. به‌لکه‌م بی‌که‌ی بز
خاتر زه‌رده‌ی خۆرئاوا، سه‌رئ بئێ نیه‌ ده‌ر له‌ تووپی که‌ژاوه! و بیستان و
چاوه‌روانی به‌ بئێ چاو پیکه‌وتن. دل به‌ چی خۆشه‌؟ مال ئاواپی و

خولانہ وی نیو شہ قامی شار۔ سلاو لہم شاربہ دہرہ، ہہ والپرسی لہو دووکاندارہ! قسہ و باسیکی قولہ لہ گہل یہ کی لہ ہاوسی کان۔ خوش یان ناخوش لہ قور و قہپ باشترن پرسہ ی خولہ ماسیگر چہ ند دیوناسیکی بو جی بہ جی کردووم۔ جاروبار سہر لیکدانئی، یان لہ سہرہ ری و دووکان و چایخانہ وت و وٹڑیک۔ لہ نہ بوون باشتہ۔ وہ پرزیم دہ شکینی۔ نازانم ساتی، سہ دہیہ ک، یان سہ عاتیک گیژگیژ، حول حول گہران بہ شہ قامدا۔ ہہ میسان وہ ک دوئی و پیری و پار و پیرار لہ پر خوم لہ سہر کورسی چایخانہ کہ ی سام و سارا، لہ سہر رخی زہریا تہ دیتمہ وہ۔ تہ مہ شا دہ کہم تہا و دیوناسہ شاربہ دہرہ کہ تان بی ہہ وال لہ مہ حموودی بیژہ وات بہ تاکی تہ نی دانیشتوہ، دل پر دہ پروانیتہ زہریا و کو ساری سہر بہ تہم و مژ، لہ باز نہ ی ویشوومی چارہ نووسی خویدا ون بوہ۔ دہرؤمہ پیشی، بہ بہری دہ ست لہ سہر شانی دہ کوتم: ہوئی خالہ ی ربوار ہوئی! سہر ہلڈہ برئی، چاو دہ بریتہ نیو چاوم۔ ہہ ناسہ یہ کی بلیند ہلڈہ کی شئی! لہ نیو ہوو تہم و مژہ دا۔ لہ گہرہ ک و مہیدانہ کانی نیو ہوو کو سارہ۔ لہ سہر دوند و ترؤپکی تہو شاخانہ۔ بہ لکہم لہ کو لانہ کانی رابردوو، ٹیستا و داہاتو دا۔ لہ خہ ون و خہ یال و تاسہ و تہوین و مہ ترسی و خوف و خورپہ دا، لہ بیرم نیہ۔ تو دہ لئی جی و جیت دہ وی؟ دہ ست ہلگرم؟ واز بیتم؟ لہ کہنگیکہ وہ پیت وایہ دہ توانم؟ بہ سہری تو و بہ گیانی خوم، با نہ لئی سہری تو بہ درو دہ خوم! نازانم ژیانم خہ ونہ یان خہ مہ، خہ یالہ یان خورپہ و خہ فہ تہ! نازانم لہم دنیام، لہو جیہانم، تہ غیارم، بی خودم۔ نازانم نا نا۔ بہ لام و ہندہ دہ زانم تہ گین دہ یان و سہدان کہرہ تی دیکہ ش بیمہ سہر دنیا، دنیا بہ جی بیلم و بیمہ وہ سہر دنیا۔ تا کوئی تہ مپرو لہم ژیانہ دا، لہم جیہانہ چون ژیاوم، چم کردوہ، بریار و پروا و خوشی و ناخوشیم چون بوہ، لہ مہو بہ دوواش

تا کوو هه‌زاره‌ها عومری دیکه و حه‌یاتی دیش هه‌ر ئه‌مه هه‌لده‌بژئرمه‌وه!
هه‌ر ئاوه‌ها و هه‌ر ئه‌مه!

له دووره‌وه دیت. مل له نیوان شانه‌کاندا دیار نیه! سه‌ری بۆ خواری
شۆپر بۆته‌وه. نوقمی رووباری ئه‌ندیش، خنکاوی زه‌ریای خه‌فت. ده‌سته
و ئامال ره‌ش. له‌وه ناچی ته‌مه‌نی له بیست سالان تیپه‌ری بیت. به‌لام ئاوه‌ها
که له دووره‌وه تیی ده‌روانی وه‌ک پیاوئکی گه‌راوه‌ی نه‌خۆش دیته‌ به‌ر چاو.
هه‌ر کا نزیک ده‌بیته‌وه، لاوئکی تیک شکاوی خه‌فته‌بار و بی دڵ و ده‌ماخ
ده‌بینی زۆر له خۆی دایه. وه‌ک ئه‌وه‌ی له سه‌ر دنیا نه‌بیت، چه‌شنی
تاساوئکی سپه و تا هه‌رای نه‌که‌یتی هه‌روا نوقمی خولیاوی خۆبه‌تی.
شه‌لالی ئاره‌قه‌ی گه‌رمه‌یاوی خه‌فته‌تی خۆی، هاوړی کوری خوله‌ماسیگر.
هه‌رای ده‌که‌می بیت و له‌گه‌لم دانیشی و به‌خواردنی ساردی و چایی عومر
زایه‌که‌ین. هه‌والپرسی و وت و وئژ زۆر بی ده‌م و دوود. وه‌ک پرسومه و
بیستومه له مه‌وبه‌ر ئاوا نه‌بووه. سه‌ر و روو خۆش و دڵ ته‌ر و روواله‌ت به
گه‌شه و نه‌شه. به‌لام باب مردن؟ ئه‌ویش ئه‌م مردنه‌ دلته‌زنه‌ی
خوله‌ماسیگر، دلی مراندووه. لئی ده‌پرسم کوی به‌له‌دی بچین و ساتیک
که‌ند و کۆسپ و گیر و گرتی رۆژگار له بیر به‌رین! ده‌ست بۆ شوئیک له
قه‌راخی دوورگه‌ راده‌دبیری! ورده‌ ورده، له سه‌ره‌خۆ، به‌ شینه‌یی و
راوئچکه‌ ده‌رۆین. له رووانگه‌ماندا له بازنه‌ی چه‌ند داری دوور له یه‌ک
خیئیک به‌ چه‌ند خیه‌تی نه‌خشینه‌وه وه‌ده‌ر ده‌که‌وی. به‌ره‌ به‌ره‌ لئی‌یان
نزیک ده‌بینه‌وه. سوورپنک به‌ ده‌وریاندا ئه‌ده‌ین. له نیو خیه‌ته‌کانه‌وه
ده‌نگی گۆرانی و چه‌قه‌نه‌ لیدان، ده‌نگی ده‌ف و دایه‌ره و چه‌پله‌پژان و
قاسپه‌ قاسپی که‌و، شه‌پۆل شه‌پۆل له چه‌شنی شنه‌ی شه‌مال ده‌مان
لاوئیته‌وه. نه‌رمه‌ بایه‌کیش جاروبار به‌ دزیبه‌وه دئی و ده‌چی و سه‌ر و

سہ کوت مان ماچ دہ کا۔ کیژان و ژنان بہ قہ سری و سوخمہ ی
 رہنگاوپرہ ننگہ وہ لہ هام و شوڈان۔ ٹاور ہہل کردن، رہژی گہ شانندنہ وہ،
 کہتری و مہ تارہ وہ سہر ٹاگر نان۔ جارچار پرمہ و ہور و قاقای پیکہ نین،
 رکہی بولبول و سہیرہ و قہ ناری، رکہی کہو و کوتر و کہلہ شیر۔ جی جی جی
 سہ گ و تاژی قہ لاتہ لہ ملی بہ سراوہ لہم لاو لا راو پچکہ ی تولہ و مریشک و
 جو وجہ لہ، ہہ مووی ٹہ مانہ خیللی رازاندو تہ وہ۔ لہ پر سلاوی کابرا بہ کی
 گہ پراوہ۔ زور لہ ناسیاو دہ چنی! قولم دہ گری و خولقی خیوہ تیکم دہ کا۔ سلاو
 و ہہ والپرسی یہ کی گہرم و گور بی ٹہ وہ ی بیناسمہ وہ۔ دہ چینہ نیو خیوہ ت۔
 ہودہ یہ کی سی لہ چوار گہز۔ لہ لای خوارہ وہ بہ سہر زیلو کوئی کدا
 خولکی لای سہروتر دہ کریم۔ بہرہ یہ کی بہنجہ ی خو مالی و دووسی
 دہستہ نوین لہم بہر و ٹہو بہری۔ دادہ نیشین۔ خانہ خوئی ہہرای خیزانی
 دہ کا: ٹافرہ ت ٹہو سیبہرہ ٹاوپرژین کہ و گہسکی دہ۔ کاک سامرہ ند
 گہورہ ی کردوین۔ ہیشتی نایناسمہ وہ۔ کہو بہ دہورماندا دین و دہ چن و
 جار جار لاوژہ یہ کی تی دہ توورینن۔ کابرا چاو دہ برتہ چاوم بزہ یہ کی پر لہ
 مہیل و خوشہ ویستی لیوہ کانی رازاندو تہ وہ۔ لہ پر دہ داتہ قاقای پیکہ نین۔
 بہ زبانی لای خو مان: دیمانہ ت بہ خیر گولہ بہ ہارہ، گاسنیش مان نیہ
 بی خہینہ بہر پات۔ ہہ میسان قاقای پیکہ نین۔ دہست لہ سہر دہم و زگ، بہم
 لا و لادا و بہ پشتدا دہ کہوئی۔ راست دہ بیٹہ وہ: تو خواا ہہ نووکہ نامناسی
 تو؟

دوش دامام، واقم و پرم اوہ۔ چاوہ کانم ریشکہ و پیشکہ دہ کہن:
 ہاوری ٹہم کابرا کیبہ؟ شیٹہ؟ دیرہ زمہ یہ؟ جنوکہ یہ؟ لہ خہ و دام یان
 بہ خہ بہرم؟ تیرہ کریبہ؟ بسمیل لا، بلئی لہ خہ ودا نہ بم؟
 دیسانہ کہ قاقایہ کی بلیند و لووت بہ لووت مہ وہ دہ نی۔ ماوہ یہ ک

بې‌ده‌نگ چاو له چاوم ده‌برې. بزه‌یه کی جنوکانه له سهر روخسار. له نه‌کاو
 سه‌ری دوور ده‌خاته‌وه: خالووم خالو، کاک سامره‌ندی پیر و ټیک شکاو! پیر
 بوویت سام ههر بو‌یه‌ش نامناسی تو... قسه‌ی له دم ده‌رفینم: ناخ... نه‌ی
 داد و بی‌داد. تف له روژگار تف له زه‌ین و پیری به‌شهر! عه‌یامیکی دوور،
 ولات و شاروژک‌یه‌کی دوور و تو! خالو... منالی گه‌په‌کی پشت مالان. له
 کوچه‌ره‌کان. ماوه‌یه‌کیش بو‌خویندن هاتیه مه‌ده‌ره‌سه. به‌لام خویندن له
 کوئی و منالی کوچه‌ره‌له‌کوی. های های سی سال... سی و چه‌ند سال
 له‌مه‌ویه‌ره! تو خودا نه‌گین سی چل سالی دیکه، له‌دورگه‌یه‌کی دی، له
 شاره‌دیه‌کی چوکه‌یان له پاته‌ختی ولاتی کووره‌یه‌کی دیکه! کووره‌ی
 مانگ، بارام، گه‌لاوټو، ههر کوئی تووشی یه‌ک بین، یه‌کتر له چلون
 قه‌لافه‌ټیک و روواله‌ټیکدا بدینین؟! تو باش ماوی خالو، زور چاک.
 روژگار‌ه‌کی هه‌و‌یه! خیر و خو‌شی و رووناکایی تیدا‌یه. جگه له‌خه‌م و
 خه‌فت و ناحه‌ز و ناشیرن شټیکی دی به‌دی ناکه‌م. سووری عه‌یام ټیکی
 شکاندووم خالو... ناینی چه‌شنی که‌مه‌ی گوچان چه‌ماومه‌ته‌وه! ناینی
 سیبه‌ری و په‌زی و دل‌مردویی له روخسارم نیشته‌وه؟ چ دوور نه‌پوین
 خالو، تو خوت منت باش ده‌ناسی. نه‌وینداری و ناواته‌خوایی داهاتوو.
 دل به‌دنيا و زوریش له ټیکووشان و هه‌ول و ته‌قه‌لا‌دا. چاوت لی‌کردووم.
 دیوته‌چم به‌سهر هاتوو؟

ده‌په‌رټه نیو قسه‌کانی منه‌وه: هوپ، راوه‌ستی کاکي خوم. زور توند و
 به‌ته‌نی نه‌چیه خزمه‌ت قازی! کوره‌عه‌یبت که‌ن! هم‌نال و هاوره‌ت له
 چیه‌ن؟ ده‌مبوری به‌لام نه‌بې توند به‌ته‌نگه‌تا بکیشم! هم‌گله‌یی و ناله‌نال
 ناکار و کرده‌وی تو نه‌بوو. زور منالانه‌ن. کوره‌شوریه‌یی بکه‌ن. تو سام
 بووی ههر سام به، به‌سام به! نیوه‌که‌زایه‌مه‌که. له بیرمه‌له‌هه‌لا‌هه‌لا‌که‌ی

ئەم شوپرشەیا تىيا بووى. زۆرىش دەم بە ھاوار و ھەرشە و گورەشە. لە شەقام و مەیانە كانا پىلانت ئەگىرا. لە سەر تەپۆلك و عەراباندا پروپاگانەى شوپرشت ئەکرد. مالى كاول بەردت ئەھارى، تانكت ئەشكاند، فروكت ئەخستە خوار، كالاوت لە سەر مانگ و ئەستىران ئەرفاند. خو من تىيا نەبووم، بەلام ئەمدى و ئەم بىست. كاك سام دنيا بۆچ ناخۆشەن؟ ئەراى چى ناحەز و ناشرىنە؟ ئەو لۆچ جىيەك خۆش و چ كەسىك خۆشە وىست تىيا بەدى ناكەى؟ لە ھەلەياى برام، لا ئەگرى. من بۆچ لە ولا تە خۆشەكەى ئىيوەرا ھاتوومە ئىرە؟ ھا؟ بۆچ؟ مەيە ئەم جزىر و درگەيە تايبەت شاربەدەرە كان نىەن؟ دەسا باوانەكەم من خو شاربەدەر نەكرىاوم. خۆم بە مەيل خۆم ھاتوومە ئىرە. بۆچ؟ ولامت ھەن؟ خۆم ولامت ئەدەمۆ. لە ولا تەكەى ئىو وەرز بىووم. زۆرى تىيا ما بوومۆ. ھەر كەس و ھەر كوتم ئەدى كۆن بوون. بىن و بەرامى تازەى نەبوو. دلەى نە ئەخستە كوتەكوت. ھەوايەكى خۆشى نەئاوردە دلەمۆ. دەسا يان ئەبوو بىمە سەنگ، داھۆل، پەيكەرە، يان بى دل و دەمار بىم و ئارد پىرى وەسەر و رىشم بنىشن. ياكە ئەبوو ھەلەسم پرۆم. دەس مال و منال بگرم و خىو تە كۆنەى باو باپىران و برىك كەل و پەل. سا لە ھەر كوئى خىو ت ھەلدام ولا ت و مال خۆمەن! ئەمەسە ئەبىنى، ئەگەر پىم. لە ھەر ولا تىك چەند رۆژ خىو ت ھەل ئەدەم، ھەر كوئى و ھەر كەسم خۆش وىست ئەچمە خزمە تى. رۆژنىك دووان، زىاتر يان كەمتر، لەوئى، لە تەك ئەو خۆشە وىستە يا ھەل ئەسەم، دائە نىشم، وت و وىژ ئەكەم. ھەر كا وەرز و دل تەنگ بووم، ياللا و يا مو حەممەد، كەسىك تر و ولا تىك تر خووت بگرە و ھاتم.

گوئت لە مە كاك سام؟ دل ت دا بەسە قسە كانم؟ تو شار نىنى، نەتوانى گوئىن من لە گەل عىلات و خىلات كەويت، بەلام ئەتوانى لە ھەر

شار و گوند و ولات بوویت، له پاشا ئه‌رک و ئیش رووژانه، کام مه‌له‌ند و گه‌ره‌ک و شه‌قام و چایخانه لات خووه‌ش بوو بجیت. له‌و شوینه کی‌ت دۆسته، خووه‌شه‌ویسته بجیته لای. باس و خواس سه‌گ و ئه‌سپ و که‌له‌شیر و کوتر و که‌وت لا خوۆشه، یان باس و خواس سیاسه‌ت و ده‌وله‌تان و مه‌ردم، یانه‌گۆرانی و تله‌فزیۆن و رادوی؟ ده‌سا باوانه‌که‌م بچوو لای هاوه‌لان و خزم و خووه‌شه‌ویستانه‌ت. پی‌که‌وه دانیشن. وه‌کو بن‌په‌ستا په‌ستا شیرنی و چایی و توو و میوه‌ی لی بخووه‌ن. قسه و باسان بکه‌ن. ناییت؟ فره‌ئه‌سته‌م و گرانه‌ن؟ کوره‌خوینده‌واریت، دونیات دیته‌ن. خه‌لک ئه‌ناسی. دلت گه‌وره‌وون. چ ئه‌سته‌میک نین ریبه‌چاره‌سه‌ری نه‌ی‌ییت. فه‌رموو چایه‌که‌ت بخۆره‌و. گویت له‌و که‌وه هه‌ن چوون ئه‌خوینتی. به‌خوای به‌ئه‌سیکی زۆر باشی نایه‌م. ئه‌م که‌له‌شیره‌ لاری‌یه‌ت دیوه‌ن، تاکوونی هه‌نوکه‌ له‌ پانزه‌ شه‌ره‌ که‌له‌شیرا سه‌رکه‌فته. هه‌مووشیان له‌ سه‌ر پوول و پاره. فه‌رموو ئاگره‌جگه‌ره‌که‌ت داگیرسیته. ئه‌مه‌را توو باس خووه‌تم ئه‌را بکه. بیژه‌ بزانه‌م بوچ لی‌ره‌ی؟ لی‌ره‌ چ که‌ی؟ فه‌رموو قسه‌کردن نۆره‌ی ئیوه‌ن.

لویی خپوهت به‌ دراوه‌ته‌وه، ده‌ریجه‌ی داخراوه. شوقی لامپایه‌کی کۆن نیه‌سکۆله‌به‌کی رووناکایی داوه‌ته‌ ئیوه‌ت. ژن و منال له‌ خپوهت

وه دهر كه وتوون. خالو به زور رايگرتووين تاكوونئ شايي جنوكانمان پئ
 نشان دات. پئ خوړنكي كه م خوراوه، تاكوونئ خالو كوته ني بتوانين له
 سهر كه ولى جنوكان باش بله وه پرين. كراسه كه م له ناره قه دا خووساوه. به
 پشتمه وه نووساوه. به دهر كه وتني زن و منال خالوش لیباس ده گوړئ.
 ده مامكيكي عاجبباتي به روخساريه وه ده به ستئ. كراس به ئيمه ش
 ده گوړئ و ده مامك و كلاوى سه يرمان نه داتئ. ئيمه ش خو ده گوړين.
 هه ست راده گرم. بئ ده نكي وه سهر خيل و خيوته كشاوه. خانه خوئ
 به رده ي دهر بيجه ي خيوته لا نه دا و ته مه شايه كي دهر وه ده كات. منيش
 له دهرئ ورد ده بمه وه، بئ ده نكي و تاريكانتيكي سه يره. ته نيا ده نكي مار و
 بوق و سيسر كه ديته گوئ. به ك له نه كاو ده نكي ده هوئل و زورنا به شينه بي
 و هيدى و هميني هه لده ستئ. به ئاسته م ده نكي ئاهه ننگ و قامي خوش
 ديته گوئ. به لام ده ننگه كه به ره به ره به رز ده بيته وه. ده ننگ و ئاهه ننگيك نيه!
 موسيqa و نه وای هه موو ولا تان ديته گوئ. خالو دهر كي خيوته لا نه دات.
 فانوسيك هه لده كا. ده بيات و به نووچكه ي كوله كه ي دهر كي خيوته وه
 هه لى ده واسئ. خالو ده كه ويته نيوه پاست من و هاوړئ وه. به هه ر
 ده ستيكى قولئ يه كمان ده گريټ و به ره وه دهر وه ي خيوته هانمان نه دا. له
 خيوته ده چينه دهرئ. خالو قولمان ده كوشئ و: سا برا ئيستاكه ئا ليروه
 ليك جيا نه بينو! هه ر كه س خوئ وه ته نها سه يران نه م دووكان بازار و
 خيالآت و جنوكه بازاره كات. كات و سات چاو پيكه فتن دووايي مان نه و
 كاته ن وا ده هوئل و زورنا ئيتر خه فه بن و فانوسه كان له ئارايا نه مينن. چاو
 ساختان گه ره ك نيه. هه ر كه س خوئ كور باوك خوئ بيت و به ش خوئ وه
 چنگ خات. ئيتر به دوعا! خالو دهر ووات و له رئوي پيچيك دا له چاو ون
 ده بيت. ساتئ ده حه په سيم. ئيره كوئ يه؟ چ به زم و ره زميكه؟ شايي

جنۆکان چیه؟ له جیی خۆم وه‌ک باوه‌خولئ به شینه‌یی به ده‌وری خۆمدا ده‌خولیمه‌وه. خیل بۆته شه‌یتانه بازار و له سه‌ر هه‌ر خیه‌تیکه‌وه فانۆسیک هه‌لواسراوه. جاروبار که‌سیک هام وشۆ ده‌کا. ده‌نگ و ئاهه‌نگی ده‌هۆل و زورنا زۆر به‌رز بۆته‌وه. قام و لاوژه‌ی عاره‌بی و هیندی دیته‌ گویئ. کاتی دیمه‌وه خۆ، ته‌نیام. نه‌ خالۆ ماوه، نه‌ هاوړئ. بوومه‌ته داهۆلئیک و له سه‌ریزه‌ رییه‌ک چه‌قیوم. دوو سوار ته‌قله‌کوت به‌م لاوادا تی ده‌په‌رن. ئه‌سپه‌کانیان بۆری ئامال سپی بوون. به‌ره‌و قه‌راخ خیله‌که‌وه‌ړئ ده‌که‌وم. له ده‌ره‌وه‌ی خیل ده‌روانم. له هه‌موو لایه‌که‌وه ماشین و سییه‌ر هیدی و هیور و بی ده‌نگ به‌ره‌و خیل دین. ماشینه‌کان به‌چرای خواره‌وه، سییه‌ره‌کان به‌ته‌نی و دوو دوو له هه‌موو لایه‌که‌وه دین.

چاوم لی‌یه سییه‌ره‌کان جاروبار سه‌رسمیک ئه‌ده‌ن. به‌م لاو لادا ده‌که‌ون. لاقه‌کانیان ئینگلیزی ده‌نووسی. سییه‌رنکی ته‌ژه‌ی کراس سوور، کراسه‌که‌ی قۆلئیکی هه‌یه و قۆلئیکی نه‌یه. شه‌لواریکی سپی له به‌ردایه شه‌لواره‌که‌ له رانی به‌ره‌و خوار ده‌لنگیک هه‌یه و یه‌کی نه‌یه، جووتئ پیلاوی چه‌ک و گه‌وره‌ له پی دا، له حاندی پشتدا کۆم بۆته‌وه. وه‌ک لۆکیکی پیر و کز و که‌نه‌فت به‌کۆمه‌کۆم شان له شانم ده‌خشینئ و ده‌روا. وه‌دووی ده‌که‌وم و به‌شوینی داده‌پۆم. چاوم لی‌یه ده‌س ده‌کا به‌باخه‌لی دا جووتئ کۆتر ده‌ردینئ و ئاوقای ئاسمانیان ده‌کا. روو ده‌که‌مه‌هه‌وه‌ل خیه‌وت. شۆقی تاچه‌ فانۆسیک ده‌رکی خیه‌وتی به‌حال روون کردۆته‌وه. لۆیی خیه‌وت لا ئه‌ده‌م. رووناکایی یه‌کی زۆر ده‌رژسته‌ ده‌ری. ده‌لیی کلاسی ده‌رسه. کلاس پر له قوتابی. مامۆستا که‌یان نه‌بی، هه‌موو ده‌مامک به‌روخساره‌وه‌ خۆیان گۆریوه. مامۆستا خۆی نه‌گۆریوه. خه‌ریکه‌که‌وانیان بۆ لی ئه‌دا. ده‌نگی که‌وان زووری دا هه‌ژیوه. کیژۆله‌یه‌کی به‌شک دووازه‌ده

سێزده سالان بە ھەوای کەوانە کە سەما دەکات. دەسره بە دەستەو دە و دەروا. ھەڵدەبەزیتەو. دەسره ھەڵدەسوورپێتی. بە چەپ و راستدا لار و لەنجە دەکا و پێ بە پەنجە دێ و دەچی. چەلی وایە لە حاندی یەکی لە بینەران رادەووستی. لەو کاتەشدا خۆی با ئەدات. دەسره ھەڵدەسوورپێتی. بنیشت دەجوێ. لە بەر خۆیەو بە ھیوری لاوژەبەک دەلی. ھی وایە خەلاتیکی دەداتی. وەری دەگری، ماچی دەکا و درێژە بە سەما کردن ئەدات. لە پر کیژ و کورپنکی منال کاری قوتابی دینە حاندی کیژۆلە کە و دەیکەتە سەما. مامۆستا دەنگی کەوان بەرزتر دەکات. سێ چوارنک لە قوتابییەکان دایەرە و دەمەک و تەمبورو دەکوێن. شەپۆلی مۆسیقا ژوور پر دەکات. حەشیمەت پێکەو ھۆرانیەکی ئاندلۆسی دەخوێنن. لە خێوەت دەچمە دەری. حەشیمەتیکێ زۆر لە ھات و چۆ دان. کیژ و کورپنکی میرمنال بە مەکینە گولۆ بە سەر ریبواران دا دەپرژێنن. ھیوایە خەلاتیکیان دەخاتە دەستەو. بە ئیو خاک و خۆل و خیز و وردە بەرد دا دەچمە دەرکی خێوەتیکێ دیکە. دەر و ژووری خێوەت ھەر تک لە بەر شوقی جراتۆر وەک رۆژ رووناک داگەراو. تەخت و کورسی ریز کراو، سەھۆل و یەخە چال لە گۆری دایە. ساردی و خوار دەمەنی دەستاو دەست دەگەری و پەیتا پەیتا بە گەرودا دەپرواتە خواری. چەند ژن و پیاو مۆسیقای جاز لێ ئەدەن. پۆلیکی زۆر لە خەلک بە دابی ولاتانی رۆژئاوایی ھەڵدەپەرن. لە پر سێ چووار فەلەمی تەژە دەیکەتە سەمای دابی خۆیان و چوار پینجیکی دیکە مۆسیقا و چەقەنە و چەپلەیان بۆ لێ ئەدەن. خەلک بە گشت لە گەلیان دەکەون و دەبیتە غەلەبە و ھەلپەریتیکی جنۆکانە و سەیر و سەمەرە. دەنگی قیژە و ھاوار، دەنگی فیتوولیدان و قاقا و پیکەنین خێوەت دەباتە ئاسمان. میژ و کورسی وەخەر دەکریتەو. خەلک بە عام

هه‌لده‌په‌رن.

ده‌بۆی ئەمه‌ چ ولاتیک بیت، ئەمانه‌ کۆی بن؟ هه‌ر که‌سه‌ی به‌ جل و به‌رگیکی سه‌یره‌وه، ره‌نگاواره‌نگ و نه‌خشاونه‌خش غارغارین و رمبازین ده‌کات. له‌ پرکه‌لاکی گۆنلکیک راکیش راکیش دیننه‌ ژووری. هه‌موو تیی ده‌ووروکین. یه‌ کیک چه‌قۆ و سیخه‌ گوشت و که‌باب ئەداته‌ ده‌ست خه‌لک و چه‌ند که‌س ئاور ده‌گه‌شیننه‌وه. کیز و کوپ و ژن و پیاو ده‌وری که‌لاک ئەده‌ن و گوشت ده‌پچرن، له‌ سیخی ئەده‌ن. ده‌وری ئاور ئەده‌ن و گوشت ده‌برژین. کوپ و کیزکی زۆر که‌له‌گه‌ت و ئیکجار جوان چاک له‌ سه‌ر که‌شه‌ف گوشت و ساردی ده‌گیرن. ده‌م به‌ پیکه‌نین و سه‌ر و رووخۆش خولکی خه‌لکی ده‌که‌ن. بۆنی گوشت و که‌بابی برزاو خێوته‌ داده‌گری. غه‌له‌به‌ و ئازاوه‌یه‌کی سه‌یره. له‌وه‌ پتر تاقه‌ت ناهینم و وه‌ده‌ر ده‌که‌وم. مانگی شه‌وی چاره‌ده‌ له‌ چه‌ویقی ئاسمان دایه. ئەستیره‌یه‌کی زۆر روون و جوان و گه‌ش له‌ ژوور سه‌رمه‌وه‌ خۆی درێژ ده‌کاته‌وه. پیم وایه‌ شیرجه‌یه‌ک بۆ نیو جاده‌ی کاکیشان لێ ئەدات. له‌ پر سه‌ره‌نگریک ئەدات و به‌ر ده‌بیته‌وه. هه‌ميسان راوچکه‌ به‌ نیوان ئەم خێوته‌ و ئەو خێوته‌دا سیبه‌ره‌کان تاق تاق و دوو دوو و پۆل پۆل دین و ده‌پۆن. سرته‌ ده‌که‌ن. گۆرانی ده‌لین. له‌تر ده‌به‌ستن و قسه‌ و باس ده‌گیرنه‌وه. قاقالی ئەده‌ن و جاروبار یه‌کتر ره‌پی ده‌نین. پۆلیک لاوی میرمال ده‌وره‌م ئەده‌ن. سه‌رو دووسی کۆتریان به‌ ده‌سته‌وه‌یه. هه‌موو پیکه‌وه‌ کۆتره‌کان به‌ سه‌رمدا هه‌لده‌خه‌نه‌وه‌ کۆتر له‌ سه‌ر سه‌رم، به‌ ده‌وری سه‌رمدا دین و ده‌چن و ته‌قله‌ لێ ئەده‌ن. ته‌نانه‌ت جووتیکی سپی دین و هه‌ر کامه‌ی له‌ سه‌ر شانیکم هه‌لده‌نیشن و ده‌یکه‌نه‌ شیعرین و گه‌مه‌گه‌م. به‌ره‌ به‌ره‌ دوور ده‌که‌ومه‌وه. کۆتر و کۆتربازیش لیم دوور ده‌که‌ونه‌وه. باریکه‌ ریگه‌ی نیوان ئەم خێوته‌ و

خیوه تی دوایش هر خاک و خوئل و زیخه. رهوه یه ک نه سپ و سوار وه ک
 تیسکه ی تفهنگ به بن گوئمدا تیپر ده بن. نه سپه کان هه موو چوار په لیان
 سپی بوو. ده گه مه خیوه تیکی تازه. خیوه ت وه نده گه وره یه ده لئی نه م سهره
 و سهری نیه. ژووره وه ی مهزل مهزله. مهزلی وایه وه ک روژ رووناکه.
 مهزلی وایه چراخه وئکی تیدا ده ئایسی. خوارده مه نی هه موو ولاتی
 ده فروشن. ژنان و پیاوان دین و ده چن. هه موو خه ریکی خواردنن. ده نگگی
 قاقا و پیکه نین ناپسیته وه. خوان زور رازاوه یه. هه ر چی یه کت بوئی، به
 وهندی یه ک و دوو له بهر ده متی داده نین. وه دیاره مه ی و مه زهش
 ده فروشن. ده نگگی نزم و نه رم هونراوه کانی خه پیام ده خوئیتته وه،
 کیژوله یه کی ییکجار جوان له ده رکی خیوه ته که وتستاره. خیرا خیرا
 بانگه واز ده کا. ماچ ده فروشم. ده ققه یه ک ماچ به دوو بابوله و دوو
 نه سکوول. ده زگیرانه که شی که می له و لاره تر راهه ستاره. دوو بابوله و دوو
 نه سکوول ده کرم و ده یدم به کیژه که، ماچیشی ناکه م. پیی ده لیم: پر و ماچ
 مه فروشه نه خوشی ده گری. کیژ ده زگیرانه که ی بانگ ده کات، بوئی
 ده گیریتته وه. هه رتکیان ماچم ده که ن. سوپاس ده لین و به گورانی کوتن
 ده پونه نیو هه شیمه تی خیوه ته که وه. منیش ده چمه نیو خیوه ته که وه،
 خوئیکی پیدا نه دم. جه حیله بازارنکی سهیره! هه رکا له م خیوه ته دیمه
 ده ری، سه رسام ده بم. خودایه چ ده بینم؟ روژه یان سه دان و هه زاره ها
 نووره اوئیزیان له ته اووه تی مه یدانی خیلاته که گرتووه؟ ولات له روژ
 رووناکتره.

نه گین تاکوو ئیستا تاقه تاقه خه لکی بی رووبه نده و به رچاوه کت
 نه دی، ئیدی تاقه که سیک ده مامکی پیوه نیه. خه لک به جل و بهرگی سوور
 و شین و زهره د و که سکه وه، ورد و درشت به شورت و تونکه و پانتوئل و

دوولنگه و پئی جامه وه دین و ده چن. زور که سی وایه له نیوک به ره و ژور و رووت و قووتن. تیپیکی گه وره موسیقاژهن له مهیدانی هه ره گه وره ی شه قامه که دا ده ی کوتن و ده ی ژهنن. ده یان به رزه و یژ له دوور و نزیکه وه ئاهه نگه کان بلاو ده که نه وه. پۆلیک لاوی پازده تا بیست سالان به شانی راستم دا تیپه ر دهن. هه ر دووانه و به زبانی ولایتیک قسه ده که ن. له پر دوو سی هه نگاو له و لای منه وه ده یکه نه سه ما و هه لپه رکئی. دووان سیانکیان سه مای بابا که ره م ده که ن! سیان چواربان عاره بی و دووانیان سه مای هیندی و دوو کیژ و دوو کوری زور جوان چاک و لاو به ره شبه له ک چۆبی هه لده په رن. خه لکیکی زور شه پۆل شه پۆل دین و له م لاو لای مهیدان ده یکه نه هه لپه رکئی. سه مای والس و تانگو، ئه فریقی و ئیندی، تورکی و مرادخانی مهیدان پر ده کات. له هه موو سه ماکان دا سوور و شین و ره ش و سپی تیکه له. شتیکی زور سه یر ئه وه یه، له وانه یه بلیم زوریه ی ئه م لیبا سانه ی له بهر ئه م خه لکه دایه ده ینا سمه وه. به لام هیچیان له بهر خاوه نی خو یان دانین. ده لئی ئه م جل و بهرگه دزراون یان به ئه مانه ت و هرگیراون. وهنده ی له خه لکه که ش ورد ده بمه وه، له دووره وه له هه وه له وه شیوه ی دیوناسان ئه دن، به لام له گه لکوو ده چمه پینشی که س نانا سمه وه. هه ر ده لئی که س که س نانا سی و هه موو که سیش پیکه وه زور به تی پادیوی و دۆستانه ده جوو لینه وه. ئه ری خالو راستی کوت: شایی جنو کانه. له زور که سیشم بیستووه باسی داوه تی جنو کانیا ن ده کرد. ئه وا به چاوی خو م دیتم. به لام خو ئه مانه جندو که نین. دو م و دوراجی و قه ره چی و خه لکی درگه و ولاتانی دیکه ن. هه موو به شهرن. بلئی وابئی؟ ئه ی بوچ که س نانا سم؟ خالو چی لی هات؟ هاوری کوانی؟ سه رم سوور ماوه، سه رنده ری ئه م کاره ناکه م. به من چی! خو من پیندا ده گه پریم و ماوه یه ک

کات راده بویرم! ئیوه که یقی خوتانه! چونی داده نین و به چی داده نین،
خوتان ده زانن. سوور به دهوری شیندا و زهرد به دهوری سپی دا هەر له
خولانه وه دان. له بهرزه و ئزه کانه وه ههروا گورانی و موسیقا و ئاههنگی
شاد و خوش بلاو ده بیته وه.

منال و پیر و جه حیله به هه وای گورانیه کان چه قه نه و چه پله لی ئه دن
و له گه ل بهرزه و ئزه که لاوژه و گورانیه کان ده لینه وه. له سهر کورسی یه ک
داده نیشم. کیژه جه حیله یه ک بابوله یه ک و ساردی یه کم ئه داته ده ست و له
شانم داده نیشیت! خویشی بابوله یه ک و ساردی یه کی به ده سته وه یه.
ده یناسمه وه، کیژه ماچ فروشه که یه. ده زگیرانه که شی دئی و له و شانمدا
داده نیشی. کیژه که له نیوانمان دایه. کیژوله یه کی باریک و سه وزه، چاو و
بروره ش و خوین شیرن دوو خول به ده ورماندا سه ما ده کات و له پاشان
گولاو به سهر و گویلاکماندا ده پرژینتی. پاره یه کی خولک ده که م. لیم
وه ده گری و سوپاس ده لیت. کیژ و کوره جه حیله که ئیزن وه ده گرن،
ماچم ده که ن و لی ئه دن و ده پون! جگه ره یه ک داده گیر سینم ههر مژیکتی
بیست هیندی جارن دوو که لی لئوه دیت. له نیو دوو که لی جگه ره که دا خوم
ده بینم له سهر کورسی یه ک دانیشتووم و به سه دان کیژ و کوره جه حیله
خهریکی باوه شین کردن و خزمهت کردنمن! له پر سه گ وه پرتک رام
ده په رینتی و دیمه وه خو. ده دوازده که سی بوشناغ ههر که سه ی قه لاتهی
سه گی به ده سته وه سه گه کان پیکدا ئه دن و به شهریان ئه دن. له و شانمه وه
ده یان که س ههر کام که له شیریکتی لاری له سهر ده ست، مهرجی ده که ن
که له شیره کان به شه پره دن و شه په که له شیر بهر نه وه. پۆلیک کۆتر باز مشت و
مپی ئه وه یانه کۆتری کئی ته قله باز تره، کۆتری کئی زیاتر له حه وا
ده می بیته وه، کۆتری کئی له سی چوار شاروچکه ئه و لاتره وه ده گه رته وه بو

مالی خاوه‌نی خوئی! ده‌بیته غه‌له‌به و زه‌نا زه‌نا. که‌س له‌که‌س حالی‌ نیه. جگه‌ره‌که‌م ته‌واو بووه. ئیشتیای چاییم کردووه. راسته‌ی مه‌یدان ده‌گر مه‌ به‌ر و ده‌پرۆم. روونا‌کایی هه‌وای گۆرانی کوتنی خستۆته دل‌مه‌وه. به‌ چاو‌گی‌ران به‌ نیو‌پۆلی سه‌ما‌گی‌ر و گۆرانی بیژ و مؤسیقا‌ژهن داده‌پرۆم. ده‌یان که‌س له‌ سه‌ر که‌شه‌ف و خوانچه‌نوقول، خورپایی، کولیره، بابۆله، گوشته‌ برژاو، له‌بوو، شو‌رمه‌زه، توو، جگه‌ره، ئاجیل و پسته و ده‌یان خوارده‌مه‌نی دیکه‌ ده‌گی‌رن و خولکی خه‌لکی ده‌که‌ن. به‌ نیو‌شه‌پۆلی مؤسیقا و تیشک و گۆرانی و قاقا و پیکه‌نین دا هه‌ر ده‌پرۆم و چاو ده‌گی‌رم. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه هه‌ر گولۆ‌وباران ده‌کریم. ده‌گه‌مه‌ خپوه‌تیکی زۆر گه‌وره و رازاوه. پیاوی زۆر بۆشناخ ده‌ر و ژوور ده‌که‌ن. خپوه‌ته‌که‌ ده‌رگاوانی هه‌یه و هه‌موو که‌س ری‌ ناده‌ن. له‌ بری‌ که‌س به‌رگری ده‌که‌ن و بری‌ که‌سیش خو‌یان له‌م خپوه‌ته‌ لا ئه‌ده‌ن. کورپه‌ می‌رمنا‌لیک ده‌پارته‌وه و پیناسه‌ نیشان ئه‌دات تا‌کوو لی‌ی گه‌رین برواته‌ ژووری، به‌لام ری‌ی ناده‌ن و پی‌ی ده‌لین به‌م ته‌مه‌نه‌که‌مه‌وه، ری‌گه‌ی ئه‌م ژووره‌ی نیه. کورپه‌ش ده‌پارته‌وه! پوول و پیناسه‌ نیشان ئه‌دا و پی‌ی چه‌قاندووه‌ بچپته‌ ژووری. له‌به‌ر ده‌می ده‌رگاوانه‌وه خو‌ده‌که‌م به‌ هو‌ده‌که‌دا. هو‌لیکی دوور و درێژه. له‌ روژ روونا‌کتر. ژوور ژووره و له‌ ده‌رکی زۆر ژوورباندا ئه‌م و ئه‌و به‌ عوریانی ده‌بیندرین. چاوم به‌ کورپه‌ می‌رمنا‌له‌که‌ ده‌که‌وی! به‌ هو‌له‌که‌دا دی و ده‌چی و چاو ده‌گی‌ری. له‌ نیو‌ژوورکی روونا‌کدا ئافره‌تیکی می‌رمنا‌ل نیوه‌ عوریان دی و ده‌پروا. ساردی ده‌گی‌ری و له‌ سه‌ر رانی ئه‌م و ئه‌و داده‌نیستی. جاروباریش ما‌چیک خه‌لاتی که‌سی ده‌کات. به‌ ری‌ی خو‌مدا ده‌گه‌رپه‌مه‌وه. ده‌چمه‌وه راسته‌ مه‌یدانه‌که‌ له‌ چایخانه‌یه‌ک داده‌نیشم. شه‌ربه‌یه‌ک ئاوی ساردم بۆ دینن، ده‌بخۆمه‌وه. جگه‌ره‌یه‌ک داده‌گیرسینم. چاییم بۆ له‌ به‌ر ده‌م داده‌نین. ده‌نگی حه‌سه‌ن

زیره ک و ٹومی کولسووم له م لاو لاوه دیت و دهم لاو نیتته وه. هه رواکه له چایخانه دانیشتووم، جگه ره ده کیشم و چایی ده خۆم. پۆلیک ژن و پیاوی گه پراوه به دهوری مهیدان و چایخانه و مندا ده بیکه نه کایه و گه مه. ده بیکه نه هه لآت، هه لآت، شه ره فر، قهری قهری، گه ره لاوژه و شیعرین و گورانی کوتن و قاقا و پیکه نین: هه موو بابۆله یان به ده سته وه یه، ساردی هه لده قورینن، تۆو ده تروو کیتن. جگه ره که م ته واو بووه، ناگر و سووتوری جگه ره ده که و نته سهر کوشم. راده چله کیم. خۆم ده ته کینم و چاوه کانم هه لده گولۆقم. ناخه ون نه. راستی یه و من سهره ندهر ناکه م. ده یان و سه دان که ل و پهل فرۆش به بهر ده ممدار رۆژه ده که ن. هه ره که س که ل و پهل له سهر شان و بانگه شه و بانگه وازی مشتهری ده کا. سه لمانی، به قال، به زاز، ئاسنگهر. چه رجی، عه تار، شه ره تفرۆش. چۆدار. هه لده ستم و ده چمه نیو غه له به ی جه ماوه ره هه لآت هه لاتی لاوان به م شان و ئه و شانمدا، به نیو هام و شو ی حه شیمه ت دا برانه وه ی نه. سه گ وهر و میا و میا و ننی پشیله زرینگه له گویم هه لده ستین. هام و شو ی سییه ره کان، سرته سرت، چاوبرکین. دوور و نزیک حه شیمه تیکی زۆر به ئیکلام کیشان، ده ست هه لئنان، مه رحه بابی. لیاسی هه مووان له هه موو ره نگیک. خوایه ئه م ره نگانه چه نده جوانن. ئاخ دنیای ره نگین و هه مه ره نگ! سه ره گو یلاک و ره نگ و روخساری به گه شه و نه شه چه نیک جوانن، چۆن دل ده خه نه کوته کوت و له رینه وه. هه زار خۆزیام به م مه لانه ی جیهانی شاد و رازاوه. هه میسان پۆلی کی زۆر سوار و ئه سپ غار غارین و رمبازین و کی پرکی یانه. ئه سپ هه موو سپین و سوار زهره د و سوور و شین و سپی یان پۆشیوه. سوار نه عره ته ده کیشن، هی له ئه سپ ده که ن، به قه مچی لی یان راده کیشن و یۆ پیش که وتن هان یان ئه ده ن. خه لک کۆلان یان بۆ ده که ن و هه ستیکی سه یر

ته‌واوه‌تی مه‌یدانی داگرتووه. هه‌ردی و مه‌یدان خو‌شتر ده‌بی. ده‌نگ به‌رزتر، ره‌نگه‌کان به‌گه‌شه و نه‌شه‌تر. خو‌ارده‌مه‌نی تازه‌تر و خو‌شتر و خه‌لک به‌که‌یف‌تر و سه‌ر و روو خو‌شتر ده‌بن. له‌ دووره‌وه ده‌نگی غه‌له‌به و هه‌را و هوریا‌یه‌ک هه‌لده‌ستی. به‌ره‌و شوینی ده‌نگه‌که شو‌ر ده‌بمه‌وه. له سووچیکی دووره‌چاو شه‌ره‌که‌وه. له مه‌وبه‌ر گو‌ره‌که‌وم دی‌بوو، به‌لام ئه‌وه هه‌وه‌ل که‌په‌ته شه‌ره‌که‌وه ده‌بینم. لاوئیکی منال کاره به‌هه‌ر ده‌ستیکی وه که‌ویکی پی‌یه. به‌ده‌وری خه‌لک دا هه‌لده‌سوورئ و ده‌پارێته‌وه ئه‌م که‌وانه له‌گیانی یه‌ک به‌ر نه‌ده‌ن و ئه‌م شه‌ره‌که‌وه ته‌واو که‌ن! دوو که‌س ده‌پرو‌نه پی‌شی و هه‌ر که‌س که‌وی خو‌ی ده‌گری‌ت و به‌فیتوو لی‌دان ده‌ی هینیته قاسپه قاسپ. به‌شوین ئه‌م دووکه‌وه‌دا سه‌دان و بگره هه‌زاره‌ها که‌وی دیکه‌ش ده‌که‌ونه قاسپه قاسپ. خه‌لک ده‌که‌ونه هه‌واپرسی و ده‌ست و مشتاغ تا‌قمیک کولێره و خو‌ارده‌مه‌نی و ساردی به‌نیو حه‌شیمه‌ت دا ده‌گیرن. ده‌حبه‌په‌سیم. له‌سه‌ر کورسی یه‌ک داده‌نیشم و جگه‌ره‌یه‌ک هه‌لده‌که‌م. منالیک چه‌پکی گول‌ه‌باخم ده‌داتی. چاو‌م لی‌یه ئه‌ستیره‌ی له‌یلی و مه‌جنوون له‌حه‌ویقی ئاسماندا لیک ده‌که‌ون. هه‌ر له‌وه‌مه‌شدا شه‌نبایه‌کی خو‌ش و ده‌نگی مؤسیقای ولاتانی روژه‌ه‌لات ده‌ورانه‌ووم داده‌گه‌رن. هه‌ستی خو‌شی و ره‌زامه‌ندی ناخه‌م ده‌ئاخن. هه‌روا که‌له‌سه‌ر ئه‌م کورسی یه‌دانیشتوو‌م به‌هه‌زار و هه‌زاره‌ها خه‌لک، قو‌ل له‌ناو قو‌لی یه‌کتر به‌توو‌تروو‌کاندن، به‌جا‌چکه‌جاوین، به‌ساردی هه‌لقو‌راندن دین و ده‌چن. خه‌لک وه‌ک مه‌شقی عه‌سکه‌ری له‌جم و جو‌ل و هات و چو‌دان. سه‌رسم دان، هه‌ل که‌وتن، له‌ت‌ردان و لاتراسکه‌به‌ستن. که‌وتن و هه‌ستانه‌وه. پیکه‌نین و گریان، مله‌قوتی و ده‌مه‌ته‌قی. ده‌مه‌لاسی و به‌سه‌ر و چاوی یه‌کتر دا چنگه‌پلماسکه‌کردن. چه‌قه‌نه‌لی‌دان، فر‌هاو‌یشتن و

چہ پلہ پرتزان و گورانی کوتن. نازانم لہ کہ نگی وہ لہ گہل حہ شیمہ ت بہ راستہ ی میدان دا دہ خولیمہ وہ. ٹہ وہ تانی لہ جہ نگی می میدان دا دہ گہ مہ تہ لار و ہودہ یہ کی رازا وہ. یاسا ولی لہ دہر کی راویستاوہ. زور ماندووم. جگہ رہ یہ ک ہلڈہ کم و دہ چمہ نیو ہودہ کہ. دہ لین چہ ند کہ سیک مہ حکمہ دہ کریں. لہ جیگی بینہ راندا دادہ نیشم. قازی، پیاویکی سہرتا پیا سپی لہ بہر، دیت و لہ سہر جی خوی دادہ نیشی. دہ پازدہ کہ س کابرایہ کی بہ رووالٹ ٹہ لمانی دہ بہ نہ لای. تاوانی کوشتنی کہ سیک یان چہ ند ہاوہل و ہاوری و خو دہرمان خوارد کردن لہ بو خو کوشتنہ. قازی لہ سہرہ خو بہ. بہ مہیل و خوشہ ویستی بہ وہ لہ گہل کابرای لی قہ و ماو دہ دوئی. بہ چہ ند پرسیاریک روودا وہ کہ روون دہ کاتہ وہ. قازی و کابرا لی یان دہ بیٹہ باس و خواس. باس و خواسیکی خو مانہ و لہ سہرہ خو. قازی لہ پاش و تاریکی پر لہ ٹاموژگاری خوی دہ ناسینی و دہ لی: من ہیپرمان ہیسہ ی ہونہر قازی ٹہم دیوانہ، لہ پاش لیک دانہ وہ ی روودا وہ کہ و لہ پاش روون کردنہ وہ ی تو ہاری ہالیر، تو بہ تاوانبار دہ ناسم!

بہ قامکی شادیمان ٹاماژہ بہرہ و کابرا دہ کات: ٹہری، ٹہری ہاری بہ ہالیر تاوانباری و مہ حکومت دہ کم. مہ حکومت بہ وہ ی سہر لہ نوی بچیتہ وہ نیو خہ لک و کوہل، لہ ژین و ژیاندا بہ شداری بکہ ی. بہ لی مہ حکومت بہ ژینیکی پر لہ کہ یف و نہ ہنگ و ئاشتی خوازیت دہ کم.

قازی و ٹہ لمانی ہہر کہ س و ہ دووی کاری خوی دہ کہ وہ ی و لی ٹہ دہن و دہ پون.

قازی بہ کی دیکہ و تاوانباریکی دی دہ چنہ سہر سہ کوئی مہ حکمہ مہ.

تاوانبار، به نیوی ئارکادیۆ - کولۆمبیایی - بۆ هه‌وه‌ل جار له ته‌مه‌نی
 خۆیدا له‌گه‌ل سه‌لته‌یه‌کی حه‌که‌دار، بۆ دوو هه‌م جار له‌گه‌ل کیژۆله‌یه‌کی ده
 - دوو زده‌ سالان و له‌ پاش ئه‌م دووه‌ له‌گه‌ل سه‌دان ژن و کیژ تیکه‌ل بووه.
 قازی و تاوانبار ده‌یکه‌نه‌ وت و وێژ و راو ته‌گییر. باس و خواسیکی درێژ و
 بێ پرانه‌وه ده‌ست بێ ده‌که‌ن. قازی له‌ ئاکامدا ئاوا حوکم ده‌کا: من قازی ئه‌م
 مه‌حکه‌مه‌یه‌ به‌ نیوی گابریه‌ل گارسیا مارکیز، له‌گه‌ل تۆمه‌ ئارکادیۆ بۆ
 ئیندیانا، ئه‌ری له‌گه‌ل تۆمه‌ و تۆمه‌ حکووم به‌وه ده‌که‌م پرۆی و سه‌د سال به
 ته‌نیایی وه‌ دووی ئه‌م ئیشه‌ دلخوازه‌ی خۆت که‌وی! نه‌خه‌له‌ تاییتی قه‌ت
 قه‌ت خۆت و تر و ته‌وه‌لله‌ی خۆت له‌م ئیشه‌ بگێرته‌وه. هه‌سته‌ پرۆ تاکوو
 روژی مردن، تاکوونی تۆرهمه‌ت له‌ سه‌ر دونیایه‌ له‌ که‌یف و نه‌هه‌نگ خافل
 مه‌بن. ئه‌م دووه‌ش هه‌لده‌ستن و ده‌پۆن. بۆ ماوه‌یه‌ک بێ ده‌نگی بال به‌ سه‌ر
 ته‌لاردا ده‌کیشی. له‌ پر سه‌دان که‌س که‌راوات له‌ مل ژن و پیاویکی قۆل
 به‌ست مل کیش مل کیش دینته‌ سه‌سه‌ کوۆ. که‌س ماسک و به‌رچاوه‌کی به
 سه‌ر و گوێلاکه‌وه‌ نیه‌. له‌وه‌ ده‌چی ژن و پیاوه‌ قۆل به‌ست کراوه‌ که‌ بناسم.
 روواله‌تیا ن زۆر ناسیاوه. قازی به‌کی زۆر به‌ ته‌مه‌ن و به‌ قه‌لافه‌ت پیاو
 ماقوول و وێچوو دیت و ده‌چیته‌ جیگه‌ی تاییه‌ت. هێشتی له‌ سه‌ر جیگه‌ی
 خۆی دانه‌نیشتوووه‌ حوکم ده‌کات: ده‌ست و قۆلی ئه‌م دوو خۆشه‌ویسته‌ی
 من بکه‌نه‌وه. کامه‌ بێ موخ و له‌ یاسای ژیا ن بێ خه‌به‌ر ئه‌م هه‌له‌ گه‌وره‌ی
 کردوووه‌؟ من بیتراند راسیڵ قازی سه‌ر ئه‌م ته‌رازوووه‌ میزانه، له‌ ئیوه‌ ژان
 پۆل سارتیر و سیمۆن دووبوووار تکای لی بووردن ده‌که‌م! تۆ خورا
 بمانبوورن. به‌لام ئه‌گین ئیزتتا ن له‌ سه‌ر بێ، به‌دخوای ئیوه‌ به‌ سه‌زای
 خۆی بگه‌یه‌نم. راسیڵ و سارتیر و سیمۆن دووبوووار هه‌لده‌ستن و لی ئه‌ده‌ن
 و ده‌پۆن. له‌ پر ئاوری جگه‌ره‌ چه‌زه‌ له‌ قامکم هه‌لده‌ستی. دیمه‌وه‌ خو.

ته لاریک له گزیدنا نیه. که پراکه ی سهرم وه ک شانیه هی ههنگ پپر له زهنا
 زهنا یه بوومه لیلی به یان به سهر داهاتووه. ولات بریک روون داگه پراوه. نه
 فانوس ماوه نه تیشکی نوورهاویژ و نه دهنگی دههول و زورپنا و موسیقا
 دیت. زوریه ی خپوهت و خهرگا و دهزگاکانی شهوی راگوپزراون. کهس به
 دهره وه نیه. ته نانهت چوله که کوژنک وه بهر چاو نایه. شه کهت و
 ماندوو له شهوئک شه ونخوونی، به ره و خپوه ته که ی خالو وه پری
 ده که وم. ده گه می و لویی خپوهت لانه ده م. خالو و ژن و منال له
 غورابی خه ودان. هاوپی نه هاتوته وه. ده بی بو نیو شار گه پابیتته وه.
 باش وایه منیش وابکه م. به ری خومدا به ره و نیو شار، بو مالی
 بگه پیمه وه.

شهیتان و به فریو بردنی دایکه چهوا. دایکه چهوا و خواردنی سیو،
 یان گه نم، یان شتیکی دیکه. رق ههستانی خاله ق و ته می کردنی دایکه
 چهوا و باوه ئاده م. وه دهر نانیان له به ههشت و شاربه دهر کردنیان بو زهوی.
 سه دان سه ده و هه زاره ها وهرزی دیوناس یان نه ناسراو له پاش ئه م

رووداوه.

ده‌فته‌ری مودیری مه‌دره‌سه. مودیر ره‌شتاله و زه‌به‌لاخ. به‌لیوه‌کروژده له‌ئه‌ندیش و بیر‌کردنه‌وه‌یه‌کی دوور و دریژدا. له‌لای خواره‌وه‌ی ده‌فته‌ر، له‌تزیک ده‌رکی مناله‌یه‌کی سیژده چارده سالان. منال و مودیر جارویار ته‌مه‌شای ده‌ره‌وه‌ی ده‌فته‌ر ده‌که‌ن. منال که‌رته‌ی وایه به‌دزیه‌وه‌ نیگایه‌کی مودیر ده‌کات. ره‌نگه له‌ناخیا پیی و ابووبی کاتیکی چه‌توون و دژواره! مان و نه‌مان و چاره‌نووس و ژبانی داهاتووی له‌م مه‌رگه‌ساته‌دا دیاری ده‌کری. له‌که‌لاسی ده‌رس له‌گه‌ل ماموستا‌که‌ی لیی بوته‌قره! بیست سی سال له‌مه‌وبه‌ر، هه‌وه‌ل جار له‌به‌ر شه‌تاوولی دیوه‌ز مه. له‌نده هوزیکی ره‌زاگران هات و چۆی دیوه‌ز مه به‌م سه‌ر و ئه‌و سه‌ری ژووردا و جوین و هه‌په‌شه و گورپه‌شه له‌تازه لاونک. چه‌ل چه‌لش چه‌پوک و مسته‌کو‌له و شه‌قه‌زله له‌ده‌سته‌کانی دیوه‌ز مه‌وه به‌سه‌ر و گویلاکی تازه لاودا. ئه‌للا ئه‌للائی ئه‌م بو تابشت هیئانی ئه‌شکه‌نجه‌ی ئه‌و. گرینگ خو‌راگرتن له‌به‌رانبه‌ر ئه‌م ئه‌زره‌به و جه‌زره‌به دایه. تاکوو ئه‌مرو ده‌کاته چه‌ند سه‌ده و هه‌زاره؟ چه‌نده‌ها وه‌رزی تال و گران و دژوار له‌م چه‌شنه؟ هه‌میسان ژووریک و یه‌کی له‌تسوره‌مه‌ی باوه ئاده‌م که‌من بم و ناییی گه‌وره‌ی درگه‌ی شاربه‌ده‌ره‌کان. زور باش ناگاداری وه‌زیه‌تی ئه‌م کات و ساته‌م. ناگاداری ئه‌وه‌ی له‌پاش دوو یان ده‌سه‌عاتی دیکه ئه‌م به‌ز مه‌ش ته‌واو ده‌بیته. ئاو به‌ئاوردا ده‌کری و ته‌واو. گریمان قورس بوونی ده‌وسی. جا که‌ وایه دوش دانه‌ماوم. په‌کر نیم و باکم نیه. ته‌نانه‌ت له‌ناخدا گالته‌م دی به‌م ئه‌م سه‌ر و ئه‌و سه‌ر کردنه‌ی نایب. به‌م ره‌ش و شین هه‌لگه‌رانه و لیوه‌کروژیه‌ی نایب. لیم دردو‌نگن که‌بوچ بی ئیزن و ناگاداری ئه‌وان له‌شار چوومه‌ته ده‌ری؟ بوچ له‌شایی جنوکان دا به‌شداریم کردووه؟ من و حاشا کردن!

نه چوونه ژربراری وه لآم دانه وهی ئەم پرسیارانه. گالته کردن بهم خوڤر بودان و درۆ و ده له سانه! له نایب پرسیار ده کهم: تو خودا شایی جنۆکان چیه؟ تووره کردنی نایب به مهی که دیاره ئە جتنه و دیوه زمه می نیو شار ده ستیان له گه ل جنۆکه ی ئەم مه له بنده تیکه له! دیاره ده بی باخی به هه شتیش بی ته شقه له و درۆ نه بی. دیاره بارستایی کاغز چۆته سه ری. په زه کانی درگه ش له گز و گیا بی به شن، ده یجا کاغزیش کاویژ نه کهن؟! بیستان و بی سه ره خه ر. به لآم سه رکار نایب گویت لیمه ده لیم چی؟ ئەمانه به من چی؟ تو بو که مته ر خه میت کرد و داوه ته کهت وه بهر هاشاؤل و شه تاؤل نه دا؟ بوچ به شداری کهران و تاوانیاره کانت نه گرت؟ وه لآم ده وه نایب. ها؟.... وه لآمت چیه؟....

باش گویم ده یه یۆلداش، له گه ل تۆمه. ئەم قسانه بو تو ناگاداری و نسحه ته! کات و سات چ نه. هه ل و مه رج زیر نه، عه یام و سه رده مان زیو نه. ناگادار بوون و سواری شه پۆلی وه زیعته بوون گرینگه! دووسی سه عاتیکم له م باسه لی حه شار داوی. یانی له کو تایی هاتنی شایی جنۆکان، به سه ردا هاتنی بوومه لیلی به یان، گه پانه وه به ره و شار تا کوونی ئەم ده ققه یه و نایب خه ریکه له ده ستم فججه ده کات، ئەمانه م بو باس نه کردووی. ئەویش وه نده دوور و درێژ و ئەوتۆ نه. کات گه رد و گولی به یانه. له خیالاتی جنۆکانه وه به ره و شار ده گه پیمه وه. له ماندوویی و مالی ئەندیش دا هه ر لاکه ی سه رم دیت. که پرا که ی سه رم شانیه هه نگه و وزه وز دای ئاخنیوه. له دیتنی ئەم هه موو شته سه یر و سه مه ره یه دا، که وتوومه ته گو میکی بی بنه وه. له ئەندیش و هه لسه نگاندنی ئەمانه دا هیور هیور، هینی هینی به ره و مال ده گه پیمه وه. له گه لکوو ده گه مه شه قامی

لیواره هه‌ست ده‌که‌م دێوه‌زمه له حازرباش دان! له جه‌مه‌سهری کۆلان و شه‌قام یاساؤل له روژان پتره. به‌تایبه‌ت جاده خوئینه‌ی خیلاته‌که له ژیر چاوه‌دیری دایه. به‌شه‌ر و ماشین له‌وێوه به‌ره‌و شار بیته‌وه، وه‌ی له قوونێ و وه‌ی له دۆشاوی. یان ده‌بی خۆی وه‌خورینی، یان به‌ره‌و پاسگه‌ مل کیش ده‌کری. ئه‌ری کاکه بوئه‌ والیره‌م. به‌لام حاشام کردووه. پیم لی نه‌ناوه که له شایی جنۆکان بووم.

ئه‌وه‌ش نایه که هه‌روا دی و ده‌چی و به‌ توپ و ته‌شه‌ر و ته‌وس و توانج ده‌مترسینی. پیم راده‌گه‌یه‌نی له پاته‌خت داوا‌ی توند بوونی جه‌زا و سزام بو ده‌کات. له دلمدا پیکه‌نینم پیی دی! ئاخه‌ گێژوولکه‌ی گه‌وج و له‌وج، پیاو ماسی بگری، قوونیشی ته‌ر ده‌بیته. ئاخه‌ خوپری من خو باکم له‌ شاربه‌ده‌ری نه‌یه. له‌وه‌ش سه‌یرتر تازه دوو سی روژه بۆم ده‌رکه‌تووه ته‌نانه‌ت لیره‌ش ده‌توانم هه‌لکه‌م. لیره‌ش ده‌توانم بو خوشم و بو دهور و به‌ریه‌کانیشم به‌که‌لک بم. جاکه‌ وایه، یا ئه‌للای ده‌کرد به‌غدا نیوه‌ی رینگه‌م ده‌بوو. هه‌میسان بریا کوته‌نی: «له‌ جه‌هه‌ننه‌میش به‌و لاوه؟» خووشی و ناخووشی به‌شه‌ر، له‌وکاته‌وه‌ خۆی ده‌ناسی، له‌و ده‌مه‌وه‌ هه‌ستی ئاگاداری له‌ وه‌زعه‌تی خۆی ده‌کا، له‌ نیو دلی دا ده‌بی. له‌ ناخ و ده‌روونی خویدا خووشی و ناخووشی وه‌رزه‌کانی ژبانی به‌که‌و ده‌کا. ته‌قاییست و په‌نجا و سه‌د سال و سه‌ده‌ی دیکه‌ش من و که‌سانیک‌ی وه‌ک من وه‌زعه‌تمان هه‌ر ئه‌مه‌ بوو، یانی ده‌بی ده‌س له‌ شادی و خووشی و نه‌شه‌و گه‌شه‌ و پیکه‌نین هه‌لگرین و قور پیوان و بابهرۆ و تازه‌باری و چه‌مه‌رگپرانسی سه‌ر ته‌رمی نه‌هات مان بیته‌ کوره‌ نامه‌ردت نه‌که‌ن خو تو به‌ مده‌ی عه‌مرت به‌ هیوا‌ی شایه‌تی و وه‌زیری و وه‌کیلی نه‌بووی! خو دایمه‌ و

دهرهم بانگه‌وازی ئه‌وهت بوو: دنیا چ نیه، خه‌مان مه‌خون، به خه‌مان چ پیک نایه! ده‌بجا خالۆ کونه‌تی: «کیت خوش ده‌وی برۆ بو لای، کویت پی خوشه‌ بچۆ بو ئه‌وی. له‌گه‌، دوستان و خوشه‌ویستانت وه‌کو بنه‌وه و کات به‌ دلخواز رابویرن.»

ئه‌م سه‌ر و ئه‌و سه‌ر کردنی نایب له‌ ژوورکی چوار له‌ شه‌ش گه‌زدا. ره‌ش هه‌لگه‌راوه، تیک سه‌مراو، ئاره‌قه له‌ سه‌ر لیوه‌کان و پشته‌مل. چه‌ل چه‌ل مۆره‌یه‌ک له‌ من و چه‌ل چه‌لیش مووشه‌ مووش و لیوه‌ کرۆزه‌ و بیر کردنه‌وه. ره‌نگه‌ ئه‌لحان له‌ بیر کردنه‌وه‌ی خویدا پی و ابی جه‌نابی ره‌زاخانه‌ و پرۆگرامی به‌رده‌وامی و راوه‌ستان و به‌ربه‌ره‌کانی سپای ئیرانی دژ به‌ ولاته‌ یه‌ک گرتوه‌وه‌کان هه‌لده‌سه‌نگینی. به‌لام ئاخ له‌ داخی گرانی، جگه‌ له‌وه‌ی رابۆرتم لی بنوسی و ده‌وسیم لی قورس کات، چی دیکه‌ی له‌ ده‌ست نایه‌. به‌ره‌نگارم ده‌ییت و ده‌گاته‌ به‌ر ده‌مم. سنگ به‌ سنگمه‌وه‌ ده‌نوووسی. به‌ ته‌وس و هه‌ره‌شه‌وه‌ ده‌لی: هه‌مووت لی ده‌که‌مه‌ ده‌وسی. چیشتیکت بو لی نیم بستی رۆنی له‌ سه‌ر بییت. به‌لام له‌ گه‌لکوو زه‌رده‌خه‌نه‌ی گالته‌ له‌ بزه‌ی سمیل دا ده‌بینی، وه‌ک فوودانه‌یه‌ک ده‌پووچینه‌وه‌. راده‌کاته‌وه‌ ئه‌و سه‌ری ژووره‌که‌ و به‌ ئاماژه‌ی ده‌ست به‌ره‌و دیرگا حوکم به‌ ده‌رکه‌وتنم ئه‌دا. هه‌ر کا له‌ پاسگه‌ دیمه‌ ده‌ری، هاوړی و جاسمی برای چاوه‌نوار ده‌بینم. به‌ره‌و پیرم دین و له‌ پاش ده‌ست و مشتاق به‌ره‌و مال ده‌بینه‌وه‌.

* * *

له‌ مه‌درسه‌ هاتینه‌ ده‌ری یان وه‌ده‌ریان ناین؟ ئه‌وه‌ ئه‌وتۆ نیه‌! چونکی

هاتنه ده‌ری و وه‌دهر نان جیاوازی‌یان نیه! چون ناکام و مانا یه‌که. راست
 نه‌ویه‌که ژبانی من و منالائی هاوچین و توژی من و هاوه‌لان و دیوناسانی
 من هه‌ر وه‌نده بوو و له مه‌درسه دا بووین!

منالی، خاترخویی و بی‌ته‌ندی‌شی. منالی و زه‌ین نه‌دان و تی‌نه‌فکرین.
 بابۆله نانیک بو ژبوازی ژه‌ماوژهم و تبتۆله په‌روئیک بو عه‌یب داپوشینی
 ساله و سال و بگره بو چه‌ند سالمان زور بوو کهم نه‌بوو. نه‌ونده‌مان هه‌بایه
 شای سه‌ر زه‌وی بووین. ده‌ئیدی با جیهان لافاو بی‌بات. لی‌گه‌ری با جیهان
 توفان بی‌رووخینی. جیهان له‌ناو و با پیک هاتوو! ده‌سا با توفان داپرمینی
 و لافاو بی‌بات. له‌با و ناگر پیک هاتوو یان چه‌شنی به‌فر و باران و
 پریشکه‌ی گرگان له‌ناسمان به‌ر بوته‌وه؟ ده‌با هه‌ر له‌گه‌ل نه‌وانه بروات.
 منال بیر له‌وانه ناکاته‌وه. کایه و شه‌ره‌گه‌ره‌ک، کات رابووردن له‌گه‌ل پۆلی
 هاوه‌لان، نه‌مه ته‌واوه‌تی ژبان و جیهانی مناله. به‌تایه‌ت جیهانی کاتی
 منالی من و سه‌رده‌مای مه‌درسه‌هه‌ر چه‌ونه‌که‌م. ئیمه‌ی منال له‌ته‌واوه‌تی
 سه‌رده‌مای منالی دا، ژین و دونیامان زور پی‌گرینگ بوو، بویه‌ش هه‌ر به
 گه‌مه و گالته له‌گه‌لیا هه‌ستاین و دانیشترین! بویه‌ش هه‌موو که‌س و هه‌موو
 شتی‌کمان به‌گالته‌گرت و گه‌پمان پی‌دا! چاکمان کرد، زور باشمان کرد. نه‌م
 جه‌غزه وه‌یشوو مه‌ی ئیمه‌ تیدا یه‌خسیر بووین، هه‌ر نه‌وه‌ی دینا. بایه‌خی
 هه‌ر نه‌وه‌نده بوو، زور بی‌بایه‌خ بوو. نه‌م جه‌غزه‌ی ئیمه‌ به‌م چه‌شنه‌تی دا
 باوه‌ خولی ده‌که‌ین، شیواوی نه‌وه نیه‌ خوی بو‌په‌ست و زه‌لیل که‌ین. ده‌تو
 خودا له‌ته‌پلی بی‌عاری ده‌ن! جووزی پی‌وه‌که‌ن، تی‌هه‌لده‌ن، هه‌ر چوار
 روژتان ده‌رفه‌ت و ده‌ره‌تانه! له‌دووا‌ی نه‌م چوار روژه‌ی منالی ئیدی نوره‌ و
 که‌شه‌ی ژبان و جیهانه‌ تۆله له‌ ئیوه‌ بکاته‌وه. وه‌ک دۆلپا سواری بۆقه‌ته‌ی
 ملتان بی، چه‌شنی مۆته‌ چۆک بداته‌ سه‌ر سنگنان. بیته‌ته‌هات و ده‌رکتان

پئی بگری. جا له و مهرگه ساته دا چیتان خواردووه؟ نان و چۆنه را ده سا
ده تان رشینتیه وه، تا کوو ته نانه ت نه و شیرهی له مه مکی دایک مزبو تانه
وه ک ژه ک بی هیئنه وه.

ده برا پیم بلئی: به سسه! وهنده ی له سه ر مه رۆ. کورد کوته نی: «زۆر
کو تن، قورئان خو شه». با بیئنه وه سه ر قسه که ی خو مان. با سی نه وه مان
ده کرد: «له مه درسه هاتینه ده ری یان وه ده ریان ناین؟» نه وه ده رکی
قوتابخانه نه بوو له ئیمه و له سه رمان داخرا، ده رکی شادی و خو شی،
ده رکی ژین و ژبان، سه رخو شی و دلخو شی، گه شه و نه شه، قاقا و
پیکه نین، ئاوات و هیوا و تاسه و ده رکی نه وین بوو وا له سه ر ئیمه داخرا.
ئاخ له دلی من و ئه م دله کوته ی بو ئه و رۆژانه! ئاخ.

نه و سه رده مه ره شه بای نامرادی هه لی کردی. ره شه بای نه هات به
ته پ و تو ز و خاک و خو ل و زیخ و رمله وه هه لی کردی. نه م ته پ و تو ز
و خاک و خو له له رو خسارمان نیشته، له چاومان رۆچوو. ئیمه ش که وتینه
نیو نه م گیزه لووکه و نه هات و ره شه با و تو فانه وه. گیزه لووکه تیمان هالا. به
ده ورو به رماندا خولا وه، سو ورا وه. مه ترسی هاویشته دلمانه وه. شیر و
تیری لی کیشاین. نه هات و ره شه با و گیزه لووکه تیمان هالا و له سه ر و
گو یلاک و لیباس و نیو چاوان و روومه تمان رو هات. به ره به ره تیک شکاین
و کو م بوینه وه.

به کو مه کو م ریمان پری. مه لی به نه شه ی ره نگی گه شی رو خسارمان
له شه قه ی بالی دا و فری! نه و فری و ئیمه ش ره نگمان په پری. چاوی
ره شمان کال بو وه. کز و که نه فت و لاواز بووین. وشک و چرچ و بی هیز و
بی تین که وتین. بی بزه یه ک له سه ر لیو، بی مه لیکی هیوا له دلا، بو بال گرتن
به ره و ئاسۆ به کی روون. وه شوین کار که وتین و له کار گه پراین.

ده‌مانه‌ه‌وست کار بکه‌ین، چونکی پی‌یان کوتبووین، «کار جه‌وه‌ه‌ری به‌شه‌ره!» پی‌یان کوتبووین: «له‌شیک‌ی کار نه‌کا، ده‌پ‌زنت و کرم تیی ئه‌دا» به‌لام بو‌متلانی چین و توژی ئیمه‌کامه‌کار؟ کوانی کار؟ ده‌ساکار رای ده‌کرد و ئیمه‌به‌ دوویدا راما‌ن ده‌کرد، کار خوی حه‌شار ئه‌دا و ئیمه‌به‌ شوینی‌دا ده‌گه‌راین و تووشی نه‌ده‌هاتین!

ده‌بجا دۆش داماین. له‌جه‌غزیک‌ی وه‌شوومی ره‌ش و بو‌ردا په‌کر ماین. وه‌ک پاشاو‌تک په‌نگمان خوارد و له‌زه‌ریای بی‌کاری و بی‌کاری و هه‌زاری دا‌نوقم بووین.

من خۆم له‌بۆره‌تاریکی لی‌ل و مژاوی دا‌پیم له‌مه‌درسه‌به‌رایه‌وه. ره‌نگه‌خۆم به‌وه‌دل‌خۆشی دا‌بیته‌وه. که‌زۆرم متالا‌کردوو، ئیدی له‌مه‌درسه‌چه‌فیر نابم! ره‌نگه‌خۆم له‌مامۆستا‌کانم پی‌زانتر و به‌متال‌تر زانی‌بی! کتیبه‌کانی مه‌درسه‌م بی‌نیوه‌پۆک ده‌هاته‌به‌رچاو. چه‌راست چه‌درو، چتان لی‌وه‌شارم له‌سی‌چوار سال‌پیشتره‌وه‌رووم کرد‌بووه‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی یورووی‌هاوخولی خۆمان. ئه‌ده‌ب و چه‌پروک و رۆمانی رۆژئاوایی سه‌رنج‌میان به‌ره‌و خۆراکی‌شابوو. بلین سی‌یه‌ریان هه‌تاو؟ به‌لام نانا، هه‌تاو بوو! ئه‌ده‌بیاتی یورووی و هاوچه‌رخ تیشک و هه‌تاو و روونا‌کایی یان دا‌بووه‌سه‌ر ته‌واوه‌تی هه‌ست و بیر و ئه‌ندیشم. کورته‌چه‌پروک و رۆمان و هونه‌ر و فه‌لسه‌فه و لیکۆلینه‌وه‌ی هونه‌ری و ئه‌ده‌بی رۆحمیان به‌دیل گرتبوو. رۆژ و شه‌و خه‌ریکی متالی ئه‌مانه‌بووم. هه‌ر ئه‌وانه‌ش به‌ره‌و ده‌رکه‌وتن و دوور که‌وته‌وه‌له‌ده‌رس و مه‌درسه‌هانیان دام.

جا‌شیک‌ی دیکه‌، به‌قه‌ولی هۆنه‌ر: به‌هه‌ر بواریک‌دا که‌برۆین، باسی ئه‌وین خۆشتره‌، هه‌ر کا‌باسه‌که‌گه‌بشتۆته‌ئێره‌، بۆچ ئاوا‌نبوه‌و نیوه‌چل

باسی کهین؟ بۆچ هه موو شتییک نه گڤ مه وه؟ ههسته کاکی خوّم، ماله که و جیگه ی کهل و په له که له خوّم شاره زاتری! تا کوونئی بیر له وه ده که مه وه باسه کهت له کوئوه بۆ دامه زینم، توش ههسته و چایه که ده م که.

ئیسکان و ژیرپاله بینه بهردهست. وه دیاره ئه مپرو و ئه مشه و شه پره نه زیله و گپرا نه وه ی به سه رهاته! وای دانئین پیوسته یه کدی باشتر بنا سین. دهیجا خو ده بی شاره زایی مان به سه ر سه رگوره شته ی یه کتر دا هه بی. چ نه بی سه ودا و مامله ی ئه زمون ده کهین! بگره پترمان له دهست نایه! خو کات و ساتمان هیئا وه ته ژیر چۆکی خو مانه وه! اگریمان بۆ دانیکیش بیّت، زیاتریان که متر، ئه وه ندهش هه ر خه نیمه ته. خو ئه م روژگار و عه یامه خو پری یه قهت ده رفه تی نه داین ژیان بۆ ماوه یه کیش بیّت، به مه یلی خو مان رابوئین. ده سا ئیمه ش مه گینا ئاوه ها جار جار ه ئیک تو له ی لی وه کهین. ئاخه ده ئین: «له پیران هه ویک، له لاوان شه ویک» نازانم ئیمه لاوین یان پیرا! به لام شه و و هه وه که هه لکه وتوو. دهیجا ئه گین راوکه رین و... که رنین با به قه درایی یه کتر ناسینیکی که لک لی وه رگرین.

له کاتی زور منالی یه وه، قه له م بازیک به سه ر ته مه نی مه دره سه ی سه ره تایی دا ئه دین. به م قه له م بازه خو مان له کاتی تازه لاوی و هه ره تی ئه ندیش و ههستی ئه م ته مه نه دا بۆ ناسینی دونیا ده بینین. بایه ک دیت، بارانیک دای ئه دا، بوومه ئیلی به یانیک به سه ردا دیت. جووانوو، به رخۆله و کاربلی چه ند مانگان سه ریک له تیوله ده به نه ده ری. نه رمه بائیک که ده ستیکی دایکانه به سه ر گشت ئه ندا میان دا ده کیشی. له تیوله ده چنه ده ری. خو ناوکه باران زور له سه ره خو له ش و دهست و دم و چاوایان بۆ ده شووات. بوومه لیل هه نگاوئیک دووان ده کشیته وه. روونا کایی یه کی وه ها که هه موو شتیکی به جوانی له باوه شدا دیته بهر زهین، جیهان داده گری.

ئەم سى كۆرپە ساوايەى ئيمە ئەم سەرا و سەرى شەقاميكي كورت و قولە رادەكەن، رادەوئستن، دەسلەمئەنە، بە راگردن دەگەرئەنە. ئاوپرئىك بۆ دوواوە، بۆ ئەم لاولا ئەدەنەنە، هەميسان بە پرتا و رادەكەن، لە پرتا رادەوئستن. جاروبار لە دار، گول تاشەبەرد، كەلاو، قەلاخە دەو، سەران گولك، كەل و عەرابە، سەگ، فەرغون، قەل و مريشك و كەلەشیر، تەنانەت لە بەشەرىك نزيك دەبنەو. لىي دەروانن، لىي دەچنە پيشى. سەرومل و لموز دەبەنە پيشتر. بۆنى پيو دەكەن. بەلام كارەكە نيوەچل دەهیلنەو. لە پرت دەسلەمئەنە، رادەكەن بەرەو لایەكى ديكە و شتيكى ديكە.

كۆرپەلە ساواكانمان لە هەموو شتيك دەروانن، چونكى دەيانەوى جيهان بناسن. ئەو جيهانەى كە تىي دا دەژين. دەبى بلئى ئەم ژيان و جيهان ناسينەيان بۆ چى بيت؟! لەبەر چى دەيان هەوى سەرەندەرى هەموو شتيك بكەن؟ رەنگ بى هەر لە بەر ئەوئەيه كە دەيانەوى ئەم چوار ديوارەى كەوا دەبى تئيدا بژين، باشتر بناسن. تاكوو بەشقم ئەم چوار پينج رۆژە ژيانە سانتر رابوژين. دەساكەوايە، دەيجا هەركا بەرخۆلە و كارژيلە و جوانوبەك ئاوه‌ها لە حەولى ناسينى دەور و بەرى خويانن، ئەى من؟! منى ئينسان چۆن دەبى لە ناسينى ژين و ژيان و خۆم و فلان و فيسار خافل يم؟ هەر ئەوئەيه كە منيش ياسى خودى خۆمت بۆ دەكەم. ئەرى كاكى خۆم منيش دەمەهويست بزائم و بناسم. لە تەواوتى تەمەنى خۆمدا، دايم و دەرەم و هەموو دەققەيىك هەر لە چوارەندەورى خۆم رووانيو، زۆر بە سەرنجەو لە هەموو شتيكم رووانيو. هەموو دەشت و دۆل و شار و دى و جادە و شەقام و گەرەك و كۆلان و چۆم و دارستان و باخ و بەشەر و خانووبەرە و بوونەوهر و ديمەنيك بۆ من دايمە تازە بوو. هەميشە لە پاش

سه رنجدان و روانین و تی فکرین و دینسی شتیک، دیسان جاری دووایی به سه رنجه وه ته مه شام کردووه. وه ها به سیر و سه ر سوپرمانه وه سه رنجم داوه، ده لئی هه وه ل جار ه ده بیینم. له لای خوّم هه میشه وام داناوه که هه موو شتی دایم و دهره هم هه ر له ئال و گوږ دایه. هه ر له بهر ته مه ده بی جار له جار پتر و به سه رنجتر لئی بیروانی. به لام ته م گشته روانین و سه رنجدانم بوچ بوو؟

له لای خودا ون نیه، له توّشی ناشارمه وه، هه ر بو وه م ده ویست، جیهان و مانا و جه وه هری جیهان باشتر بناسم. ته و جیهانه ی واله جه غری نه حسی دا دیل و یه خسیرم. به لکه م سه رده مایه کی دیکه، ته م عه یامه یان روژگارنکی دی، له م جیهان و ژبانهدا، یان له جیهان و ژبانیکی دیکه دا ساناتر عه مر و جیهان رابویرم.

به لئی خالی خوّم. ته ددی مامه گیان. له گه ل توّمه مام میرزا، گویت لیمه یان نا؟ ده لئی نوقمی بیره وه ری و بیر کردنه وه ی؟! تو، ته ری له گه ل خوتمه. ته تو چونی بو ده چی؟ ته م چایه رهش و تالهش بخوره وه. هانن دوو سی مژ له م جگه ره به ی من ده با بییه وه سه رخو. پۆلی یه که می ناوه ندیم ده خویند. یانی میرمنالیکی چارده سالان. له ناخمدالا جیهانی شانامه و گوستان و خه مسه ی نیزامی و گوژرانیه کانی ره سه ن و فولکلوری داگه شت و سه یرانم بوو. روژیک له روژان له سه ر کورسی یه کی بهر دووکانی بام دانیشتیووو. چاو م لی بوو په ره قاقه زی گوواریک له نیو قاناوی بی ئاوی بهر دووکاندا هه ر مه شقه مه شق و هات و چوی بوو. که جوانم سه رنج دایه، هه ر چوار گوپچکه بیچکولانه کانی به ده ست نه رمه بایه که وه بوو. نه رمه باکه وه ک ته وه ی گالته ی بی بکات، مل کیش مل کیش په ره کاغزه که ی له م سه ر بوو سه ر و له وسه ر بوّم سه ری قاناو ده برد و هه میسان ده ی هیئاوه. زوژم

به‌زه‌یی به قاقه‌زه که داهات! له دلی خوئمدا کوتم: دا تو خودا با ئم کاغه‌زه بی ئه‌نوایه له دهس ئم بایه بی ره‌حمه رزگار کم. هه‌ستام و چوممه نیو قاناوه‌که. هه‌ر کاگه‌یشتمه سه‌ری، خوار بوومه‌وه، ده‌ستم برد و په‌ره قاقه‌زم به دوو قامک گرت و راست بوومه‌وه. گه‌رامه‌وه سه‌ر کورسی به‌که و دانیشتمه‌وه. له په‌ره کاغه‌زه کمم رووانی. له سووچیکی سه‌ره‌وه‌یدا کورته چیروکیکی نووسرابوو. له پاشان له‌به‌ر و پشتی کاغه‌زه که‌دا چیروک درئزه‌ی پی درابوو. نه جارنک و نه دووان، باوه‌ر ده‌که‌ن ئه‌و چیروکه‌م پتر له ده که‌په‌ت خوئندوه‌وه. باسی راوه‌ستان و راپه‌رینی خه‌لقی جه‌زایری دژ به فه‌ره‌نسی به‌کان ده‌کرد. زورم پی خوش بوو. نیوی گوواره‌که له ژیر لاپه‌ره‌که‌دا نووسرابوو. هه‌ستام و رویشتم بو دووکانی کابرای نوئنه‌ری فروشی ئه‌و گوواره. داوای ژماره‌یه‌ک له گوواره‌که‌م کرد. به‌لام وه‌نده‌ی چاوم به لاپه‌ره‌کانی گوواردا خشاندا، بوم ده‌رکه‌وت ئم چیروکه‌ی تیدا ئیه! له کابرای نوئنه‌ری فروشم پرسار کرد، وه‌لامی داوه: «ئه‌وه‌ی تو باسی ده‌که‌ی پیزار تی‌یدا بوو! دوو سال ده‌بی ئم رومانه‌م گوواره‌دا ته‌واو بووه»

نیوئیشانی چیروکه‌که ئه‌مه‌ بوو: «قاره‌مانی سه‌حرا، نووسه‌ر: بارام ئه‌فره‌هی» ئم نیوئیشانه له زه‌ینمدا ماو ماو ما. په‌ره قاقه‌زه که‌شم هه‌لگرت بوو! له زورکاتی وه‌ره‌زی یان سه‌رخووشی دا ده‌مخوئنده‌وه. هه‌روه‌ها له‌و روزه‌وه گوواره‌که‌شم ده‌کری و ده‌مخوئنده‌وه.

زور ئوگری چیروک و کورته چیروکی نوئ بیبوم. سالیکی دووان به سه‌ر ئم قسه و باسه‌دا هات. روژنک ده‌چووم بو مه‌دره‌سه. له پی‌یانه رئی راسته شه‌قامی شاردا کتیه‌ کۆنیان دانابوو بو فروش. چاوئکم پيدا خشاندا. له پر هه‌ستم کرد له سووچیکی دووره چاو را، کتییکی باخه‌لی

نیوداشت چاوم لیّ دہ تروو کیتی! جوواتر زہینم دایہ. ئہی ہاوار و داد،
 ئہی دلّی خافل! خو ئہوہ برا شیرن و خو شہ ویستہ ون بووہ کہی خو مہ، خو
 ئہمہ کتیبی قارہمانی سہ حرایہ. کتیبہ کہم کپری و بہ خویندہنوہ بہرہو
 مہدرہسہ و ہریّ کہوتم. ہەر کا گہ یستمہ مہدرہسہس، لہ حساری
 مہدرہسہس ہەر خویندمہوہ، خویندمہوہ و خویندمہوہ، تاکوونئی زہنگی
 کہلاس چوون لیّ درا. چیرۆک وا شوینی بہ سہر ہہستمداد کردبوو،
 نہمدہ توانی ہرۆمہ کہلاس و گوئی بدہمہ دہرس و ماموستا. فیکریک بہ
 زہینمدا ہات. چوومہ لای نازمی مہدرہسہ و پیّم کوت سہرم زور دیشی!
 توانای کہلاس چوونم نیہ! بہم فیّلہ ئیزنی رویشتنہ دہر لہ مہدرہسہم
 وەرگرت. لہ مہدرہسہوہ بہرہو سہر چۆم و نیو دارستانی قہراخ شار و ہریّ
 کہوتم. لہ روخی چۆمہ کہ، لہ ژیر سببہری دار چنارنکدا دانیشتم.
 جا وەرہ بیّ خہم و خہیالّ بیخویننہوہ. نیشان بہو نیشانہی تاکوونئی
 کتیبہ کہم تہواو تہ کرد، بہرہو شار نہ گہ رامہوہ. لہ کاتی زہردہی خوړتاوا
 تی پەر ببوو.

لہ دہمہو تاریکی بانگی شیوان دا بہرہو شار دہ گہ رامہوہ. دہیان
 دوستی تازہ، بہلام بو تازہ؟ دہیان و پتر دوستی تازہ و کوئہ شان بہ شانم
 دہہاتن! لہ گہلم دہدوان. بہرہو دونیایہ کی تازہیان ہان ئہدام. بہلام
 دونیایہ ک؟ نانانا، بہرہو چہند دونیای تازہیان ہان ئہدام: دونیای کتیب،
 رۆمان، چیرۆک. دونیای راوہستان دژ بہ زالم. دونیای لہ خو بوردن،
 خو شہ ویستی ولّات، خہلک، سہر بہ خوئی، برایہ تی و بہرانبہری. لہ
 شہ قامی شاردادہ گہمہ ہاوہ لانم. راوہستان و دہست و مشتاق. دہرہیّتانی
 کتیبہ کہ و باسی ئہم چیرۆکہ.

لہمہو بہریش باسی لاپہرہ کہم بو کردبوون. لہ سہر رویشتن و

پر وږیاگه‌نده بو ټه وهی بی خویننه وه. هه وهل کهس مه جیدی هاو له لم لیم
 وهرده گری. ده یخوینیته وه. ټه ویش ټوگری ده بیت. له وه به دوا
 خویندنه وهی رومانه گه وره کانی که لاسیکی یورووی و روژئاوایی.
 خویندنه وهی سه رجه می کتیبه کانی ټه ده بی هاوچه رخی ولاتی خویمان.
 دیوناس بوون له گه ل ویکتور هوگو، ده ستایووفسکی، تالستوی، کامو،
 کافکا، بالزاک، هه مینگو، خانی، گوران، هه ژار، هیمن، شاملو،
 هیدايهت و سهدان و پتر نووسه ر و هونهر ده سستی پی کرد. کتیب
 خویندنه وه، موتالای هونهر و فلهسه فه و ټه ده بیاتی جیهان، ناخ و موخ و
 دل و دهر و ونمی گوړی. هاو له کانشم وه ک منیان به سه ر هات.

له وه به دووا باس و خواسمان گوړدرا. ټاخ سه رده مای تازه لاوی، ټاخ
 ټه و سالانه ی که چه سنی مه لیکي هه زار رهنګ و وینه و نه خش و ابوون،
 چه نی جووان و چه نی خو ش بوون. چه نیکیش به په له په ل و هه له داوان
 راتان کرد و رویشتن. ټاخ ټه گین ژین و ژبان مانایه کی بیت! ټه گین ده مده مان
 و عه یامیک جووان و خو ش و شیرن بیت! هه ر ټه و سه رده مه بوو، هه ر ټه و
 سه رده مه. له و سه رده مایه دا له ولاتی ټیمه چه ک له نندن نووسه ریکي به
 نیویانګ و خو شه ویست بوو. کتیبه کانی له نیوکتیب خوین دا بره وی زوری
 بوو. رهنګه ټیوه ش وه ک من کتیبی «دزانی که نداو» ی ټه م نووسه ر ه تان
 خویندیته وه. تو خودا ټیوه ش وه ک من سه رنجتان له روحی نه سه ره وتوو و
 زامدار و شو رشیی «جه و» پاله وانی ټه م چیروکه داوه! نازانم ټه م کوره لاوه
 چه ندیک بو ټیوه گرینگ و ټه وتو و شیوی سه رنج دان بوو بیت، به لام له و
 عه یامه دا، ټه و روچه بی قه راره ته واو ه تی دهر و ژووری ژبانی منی
 هاویشته ژیر تیشکی خو به وه. منیش لیم بووه تاسه و ټاوات تا کوونتی وه ک
 جه و گه شت و ټه زموونیکي ټاوه ها بکه م! «جه و» جووت و ټاواله دووانه په

بوو که لیم ون ببوو به دووی دا ده گه پام. منیش وه ک شه و له دهرس و مه درسه بیزار بووم. له دوویات بوونه وهی هه موو روژ و شه وه کانی یه ک چه شنه خه ریک بوو فجه م ده کرد. ئیستا که ش ده نگی بانگه وازی شه و فیه سووفه ی که روچی شوژی و نه ترس و تاقی که ره وه ی ئینسانی هه لده کینشا و گه پان و دیتن و تاقیکاری و ناسینی چیا و زه ریا و دارستان و ئینسان و زه وی و زه مان و هه موو شتیکی تازه ی پیشنیار ده کرد، له گویمدا ده زرنگیته وه. له ته واوی مده ی عه مر م دا ئاواته خواز و تامه زرۆی شه وه بووم بتوانم سه رده ماییک له یار و دیار راکه م و گه شتیکی دوور و درئژ به نیو ئینسان و زه وی و زه ماندا بکه م. ماسی ره شی بیچکۆله ی «بیه ره نگ» یشم خویندبووه. ئه ویش به ره و شه م شه زمونه ی هان شه دام. پارچه هه لبه سته که ی «ئه خه وان» یش به نیوی «چاروشی» ئاگر و بلیسه ی شه م ئاگره ی هان شه دا و خوشتری ده کرد. بی نیوه روکی کتیب و بی متالایی و بی سه وادی ماموستا کانی مه درسه سه، بی تام و بوون و به رامه ی روژه کانی له چه شنی یه کتری ژیان، ئه وینی ئاگرین بو خویندنه وه و نووسین و ده یان تاسه ی نه خشین و ره نگاوره نگی دیکه بوونه هوی شه ی ناخ و روچ و موخی له کوول و له جووش و خورووشم بته قیته وه. ته قینه وه ی گرپکانی ده روونم له ئاخری پۆلی سیی ناوه ندی به سه ر داهات. له گه لکوو کارنامه ی سیهه می ناوه ندیم وه رگرت، هه ر تک لاقم کرده لنگه که وشیکه وه: ئیلان و بیلان شه م خویندووه و ناخوینم. پیم وابوو چوونه دهر له مه درسه سه و چوونه نیو کو مه ل ئاواته کانم وه دی ده هیئی!

به لام پیم وابوو! بو خووم پیم وابوو. ده بوو رام کردبایه. راکردن بو وه ده ست هیئانی کار. ده سا رام کرد: راکه کوپه بوو به نده گه وره ی له سه ر چۆمه که ی روژه لاتی شار هه لی ده به ستن. راکه لاوو بوو شاخانه ی ده ور

و بهری شار، له‌وئێ بەرد کۆ ده‌که‌نه‌وه بۆ هه‌لبه‌ستنی به‌ک دوو‌پرد، راکه خاله بۆ ده‌فته‌ری کاربه‌ده‌ست و مه‌هه‌ندیسی ته‌و جاده‌یه‌ی له‌ نیوان شماره‌کاندا قیله‌تاو ده‌کری. راکه ده‌ی..... مه‌وئسته، راکه. ده‌بجا راکردن. کار سه‌ندن و ئیش کردن. له‌گه‌ڵ کۆمه‌له‌ی کریکاری تازه. تیکه‌ڵ بوون و هام و شو له‌گه‌ڵ خه‌لکی ئاسایی. دۆستایه‌تی پێک هێنان له‌گه‌ڵیاندا. چوونه‌ نیو مۆخ و ناخ و چلۆنايه‌تی ژین و زه‌ین و بیر و باوه‌رپانه‌وه. هۆی کاکه، رۆله، خاله له‌ بیرتی نه‌که‌ی نووسه‌ری! رووناک‌بیری، لایه‌نگری ته‌م چین و توژۆه‌ی وا تازه له‌گه‌ڵیاندا براهه‌تیت پێک هێناوه. له‌ بیرت بێ ده‌ته‌وئێ بیه نووسه‌ر! په‌روه‌ده‌ی ته‌ده‌ب و هونه‌ری به‌ر پرسیاری. جاکه‌وايه‌ موتالا‌یان که. بیان‌نسه، جیهان و ژبان‌یان بناسه. شتیان لێوه‌ فێر به‌ و شتیان فێرکه. کتیب و گۆوار و نووسراوه‌کانی خو‌تیان بۆ وه‌خوینه. ته‌گین دیتت ده‌رده‌دارن هاوده‌ردیان له‌گه‌ڵ بکه. ته‌گین له‌ شادیت دا دیتن، له‌گه‌ڵیان خو‌ش به. له‌ که‌ند و کۆسپیاندا به‌شدار و له‌ شادیاندا شاد به.

ته‌گین دیتت زولمیان لێ ده‌که‌ن، له‌سه‌ریان وه‌جواب وه‌ره، هه‌ر کا دیتت قیلیان لێ ده‌که‌ن و ده‌یان‌ه‌ه‌وئێ بیان خه‌له‌تینن، ئاگه‌داریان که، وه‌خۆیان بینه‌وه.

ته‌م ئاکاران به‌ چه‌شنیکی کال و نه‌کولیو، به‌له‌وئیکی منالانه‌ ده‌بنه هۆی ته‌وه‌ی له‌م کار و ته‌وئیش، له‌م شیرکه‌ت و له‌و کارگه‌ وه‌ده‌رت نین. به‌ خو‌ت ده‌لێی: دووسێ مانگت ئیش کردووه، جارێ به‌سته! بپرو سالیکی یه‌لخی یه‌لخی بسوورپۆه، بخوینه‌وه، بنووسه. له‌ پاش ماوه‌یه‌کی دی دیسانه‌که وه‌دووی کار ده‌که‌وی. پوولت لێ بپراوه. ده‌لین له‌ دووخانیه‌ی شار ته‌لیسه‌ تووتن داده‌گره‌نه‌وه، راکه کار بگره‌ و ئیش بکه ده‌لین له‌ مه‌زرای دیهات بۆ نوک رنین کریکاریان ده‌وئێ، راکه ته‌زمووئیکی تازه‌یه! راکه،

کاکه، رۆله، خالّه راکه دهی. ده بی به ره نگاری دار و به رد و شاخ و شار و شه قام بی. له سه رما و سه خلّهت دا، له ژیر بارانه و له نگیزه و به فر و که پوه دا، له گهرما و ناگر بارانی هاویندا، ده بی بیکیشی! ناخه تو دوو چه وجیت به کار کردنه. چه وجیی پاره و چه وجیی نه زموون.

دهست له دهست و قهوت له دل، پیاوانه به ره نگاری ده بی، شانی وه بهر نه دهی. له ژیر ناگربارانی سووره تاوی هاویندا له شاخه کان کوتک هه لده سوورپئی، به رد ده هاری، شاخ ده پمینی. به سه ره مووی نه م ته نگ و چه له مه و دژوارینه دا شادی. شاد به وهی کار ده که ی. له گه ل هاوه لانت، له ته ک کریکاراندا. به لام ماوهی نه م ئیش و کارانه که من، عه مریان کورته. زور زووت وه دهر ده نین. ديسانه که ش هه شاو ل بو خویندن و نووسین. قسه و باس له گه ل هه ره که سیک ده ستت بیگاتی. له بیرت نه چی نووسه ری! روونا کبیری. ده سا ده بی بنووسی، موتالا که ی، به لام خویندن و نووسینی به نه رخی یانی، به قه ولی باوکی «ده وهت ئابادی» (بو که سیک ده بی که میراتی به کی پی برا بیئت!)

خو تو چ میراتی به کت پی نه براوه. جگه له مهینهت و نه داری و نه هاتی پشتا و پشتی چین و توئژ و بنه ماله کهت ده بیجا ده بی به شوین کاردا پرۆی، وه دووای کار که وی، به پی و شوینی کاردا بگه پئی. زور به ی عه یامی سالیس ده بی بیکار و دهسته وه ستان بی. له لایه کی دیکه وه ناتوانی کتیی دلخواز و پیوستی خو ت بکری، پوول و پارهیت نیه. دهر فته بی به نه رخی یانیت بو خویندن و نووسین نیه. ههروه ها تاک و ته نیا مابو به وه. له هاوه لان و دوستانی عه یامی قوتابی داپرابووی. پایز و زستان به سه ردا ده هات. شیرکهت و کار و ئیش ده خهوت. بیکار، بی پوول، بی هاوه ل و هاو ده م. رۆژ به رۆژ ده شکایه وه، ده توایه وه. له خو تدا پیشت

ده‌خوارد. سیبهری خهم و خه‌فەت له روخسارت ده‌نیشت. لاوی نه‌دیده و جه‌حیللی نه‌کرده پیر ده‌بووی. نه‌ورۆزا و نه‌ورۆز، ساله و سال و چانی دووجار هه‌وار و گه‌ران و گه‌شتی دلخوازت نه‌بوو. به‌سه‌ر هه‌مووی نه‌وانه‌شدا تانوو و توپ و ته‌شهری ئەم و ئەو سه‌رکرتی ده‌کردی. پێ‌یان کارنه‌که‌ر بووی! نان خه‌سار و حه‌یفه‌نان بووی. تو‌ش له‌ داخان وه‌ره‌مت هه‌لده‌هینا! دیق و فججه‌ت ده‌کرد. سه‌گ له‌ وه‌زبعه‌تت ده‌ریا.

ته‌نیا، ته‌نیا، نه‌ک ته‌نیا به‌ ته‌نێ، ته‌نیا له‌ کۆمه‌ل و له‌ گه‌ل خه‌لک. له‌ مالمی خو‌شتدا ته‌نیا که‌وتبوویه‌وه! هه‌ستی نامۆیی و غه‌ریبیت ده‌کرد. رووت ده‌کرده‌ باخ و بیسه و دارستان و چۆل و هه‌رد و که‌ژ و شاخ و کۆساره‌کان. رووت ده‌کرده‌ باوه‌شی سو‌روشت.

له‌ ته‌نیایی و بێ‌ده‌نگی خو‌ت و سو‌روشتدا ده‌چوو به‌ مالمی بیر و خه‌یال و بیره‌وه‌ری یه‌وه! بیر کردنه‌وه له‌ هه‌موو شتی‌ک و هه‌موو که‌سی‌ک. به‌ ته‌نێ له‌ ته‌نیایی خو‌تا بیرت له‌ ته‌نیایی ئینسان له‌ وه‌رز و سه‌ده‌ی ئینسان و ئاسن ده‌کرده‌وه. به‌ کۆلانه‌کانی بیره‌وه‌ری و بیرکردنه‌وه‌دا ده‌رۆشیتتی خواری. برۆ‌فیکر و زیکره‌وه! بروانه، بدینه، گوئی هه‌لخه. بیسه، وه‌ زبان وه‌ره، هاوارکه، بنه‌پرنه، بگورپنه. بپارپوه، بلالیوه، به‌لام له‌ قوولایی بیریکدا! له‌ بن بیره‌که‌دا که‌پراکه‌ی سه‌ر و ئیو چاوانت به‌ دیواره‌ به‌ردینه‌ی بیره‌که‌دا ده. له‌ چۆکت ده، له‌ ئیو چاوانت راکیشه. هه‌میشان دۆش داماو، واق و پرماو، په‌کر ده‌مینی، په‌نگ ده‌خۆی. پیش ده‌خۆیته‌وه، ده‌تویی ته‌وه. ئەم وه‌زبعه‌ته‌ بو‌ دايم و ده‌ره‌م له‌ گه‌لتا ده‌مینی. بۆیه له‌ هه‌وه‌لی قسه‌کاتندا: هاتنه‌ ده‌ری له‌ مه‌دره‌سه، چوونه‌ ده‌ر له‌ ژبان و شادی و خو‌شی بوو! بۆیه کوت: ئەوه‌ ده‌رکی مه‌دره‌سه نه‌بوو له‌ سه‌رم داخرا، ئەوه‌ ده‌رکی ژین و ژبان و ژبو‌ار بوو! مه‌دره‌سه له‌ ژینێ ئیمه‌ مانان دا خه‌وتیکه‌ که‌ زۆر که‌م

خایه نه، زور زوو تیده په پری و تا کوونی تیپه ریش نه بی نازانین خه و نیکی
چه نده خو ش بو!

* * *

له هه تهره ی چاوم دایه. به ره و من دیت و منیش به ره و نه و ده چم.
بزه ی سمیلی دیت. رهنگی روخساری گهش بو ته وه. هه روا که لیک نیزیکی
دهینه وه، ده ی بینم لیوه کانی ده جوولیتته وه. وه دیاره له ژیر لیو پرا شتیک
ده لی. مه لی شادی و خوشی له چاوه کان و کولمه و گشت سهر و گونلاکی
نیستووه. ده گهینه حاندی یه ک. سهر و ملم ده به مه پیشتتر. لوو تمان به
لووتی یه کدی یه وه ده نووسی! ناوینه که ناهیلی له وه زیاتر پرومه به ره وه! له
رووانگه ی یه کدا راویستاوین، پیی ده لیم: حال و نه حوال یو لداش. له وه
ده چی که یفت قنج بی؟ زور به ده ماخی. کابرای کورد، وته نی: « به کلکت
گویر ده شکینی» چ بووه؟ دا بوم باس که، چ قهوماوه! له م دیداره ههستی
ره زامه نندی ده که ی! پاشه و پاش ده کشیمه وه. له سهر زیلو که داده نیشم.
به لام نابی دانیشم. کات دره ننگانه. پیم وانیه له م سته دا، له م درگه یه دا
بیجگه له من که س به خه بهر بیت! منیش بنووم باشتره. جی خه ویش
ته یاره. ناخه جی خه وی چی؟ خو پیخه وی ناویت. سهر بنیک له ژیر سهر و
تورنیک یان په رویه کی تنک به خو ت داده، ته او بوو.

دریژ ده بيم و سهر ده نيمه سهر سهرين. نه و توپره كه شم به سهر خوځمدا
 كيښا. نه مجاره نوره ي نه و به ژماره بژميرم. ده بې دست بكم به ژماره
 بژارد نيكي بې پړانه وه. له سفره وه بو يه ك. له يه كه وه تا كوونې سه ده....
 تا كوونې هه زار. جار نيكي ديكه له سهر را. له يه كه وه تا سه د، تا هه زار، تا....
 چه نده بووم؟ نازانم! به لام كارم چيه! به من چي تاكوو چه نده؟ ژماره
 هاويشتن و بژاردن خو به رد كيښان نيه. ههر ده بژيرم.... ده ژميرم....
 ده بژيرم.... روژنيكي سهره. به يانه. فينكايي به يان. له و فينكايي يانه ي له م
 جزيره دا به هه لكه وت ده بييني. بهر قه نده ده كه م و له مال دهر ده كه وم.
 خو به مالي هاوپړي دوت و دراوسيم داده كم. هاوپړي كوپري خوله
 ماسيگره به زور دامده نيشينن. چايم له بهر ده م داده نين.

له گهل دايكيان نه دويم. پرسياي لي ده كه م بو چي نيوت
 «مرواري» يه؟ نه م نيوه له ولاتي نيمه كه مه. بگره ههر نه بې.

ولاتي من ولاتي ناو زه ريا و سه ده ف و مرواري به. خوله ده يكو ت
 من مرواري نيو زه ريا م نه و مني له ژر ناوي زه ريا هيناوه ته ده ري.
 خوالخوشبوو راستي ده گوت.

له سهر ناوي زه ريا گرتي. نازانم به توپر بوو؟ به قولاپ بوو؟ يان به
 نه لي؟!

باش له بيرمه، ده لي ديوني بوو. له گهل دايك و خوشك چووبويينه
 ره خي زه ريا بو سه يا حه ت و سه يران. سه يري نه و ماسيگرانه مان ده كرد وا
 له نيزيكاني ليواره خه ريكي راوه ماسي بوون. له پاش سي چووار چه لان
 ديتن و دوواندنې ره حمه تي، روژنيك له نه كاو ته مه شام كرد، له لو تكه كه ي
 دا دانيشتووم و له گه لي قسان ده كه م. نازانم به چي دلي نه رم كردم؟ به زبان؟
 به نيوانگي كاسب كاري و له سه ره خو يي؟ به توپر و قولاپ و لو تكه؟

نازانم. بیست و پینج سال له مه و بهر بوو. شهوا نیریک سی مانگیش له م نهاته تی به پرپوه. به لام هیچ پروا ناکه م ماسیگره که م ئیدی نه یه ته وه. ههر چاوه پریم روژنیک له کات و ساتی گه رانه وهی جارانی دا به دهستی پرپوه بیته وه. دهک کویر بم. دایم و دهرهم له بهر چاومه. کویراییم دایه بو تو. فرمیسگ هه لده وه ریتی. به ینیک مات ده بی. به ینه و دووا دیته وه قسه:

هاورپی زورت باس ده کات. جیرانه کان باسی پیاو خاصیت ده که ن. من به دایکی خوٚت بزانه. هاورپی و جاسم کوپرنیک، توٚش کوپرنیک، غه ربیی مه که. تیره به مالی خوٚت بزانه. هام و شوٚ بکه. لیباسه کانت بیته خوٚم له گهٚل لیباسی کوپره کان ده یانشوٚم.

له گهٚل هاورپی و جاسم له مالٚ دهرده که وین. ده پوینه سه زه ریا. زه ریا شه هون و مه ند و له سه ره خوٚیه. روٚخی زه ریا قه راخه و قه راخ که ف گرتوویه. وا دیاره دوٚشسه و زه ریا له جوٚش و توٚفانی بووه. بویه ئیستا که وهنده ماندوو و ئارامه. سه رانسه ری سنگی زه ریا له بهر پووله که ی زه رد و سپی و زپر و زبو ورشه ورشی دی. ورشه ی زپر و زبوٚ ئاو له چاو ده ستینی. سواری گه مه که ی خوٚیان ده بین و به ره و دلٚی زه ریا ری ده که وین. نرک شه ش مانگ له م درگه یه دا بی کاریم کیشاوه. یانی ههر بیکار بی کاریش نا. ههر دوو سی روژ کار و چه وتوویه ک بیکاری. شهوا چه ند روژنیکه له گهٚل هاورپی و جاسم کار ده که م. ده زانم دلٚیان نایه کاریکی وام پی بکه ن، ماندووم ناکه ن. ههر ئاوا بیٚت ناتوانم له گهٚلیان ههٚل بکه م! ناتوانم قه بوولی که م به خوٚم که ن. عه جه م ده لٚین: «حیساب حساب کاکا براده ر». له لای خوٚشمان کوتوو یانه: «برایی مان برایی، کیسه مان جیایی». له نه کاو راده چله کم و له وه نه وز دیمه ده ری! بیره وه ری شه پر و بوو که وه ک فیلمی سینمه ما به خه یالآت و بهر چاومدا هات و چوی ده کرد. نه خیر له وه ده چی،

ئەمشەویش لە سەر زۆر شەوانی دی بیّت! کۆتری خەو لە شەقەیی بآلی دا و فری. دەبی هەستم. چایی ساز کەمەو. جگەرەیه‌ک داگیر سینم. جا لە دووایی دا با بزنام چۆنی رادەبوئیم؟ بە وپێتە و بیرەوهری، بە موتالایان بە نووسین. لە مەو بەر باسی چ بوو؟ کار، گەمی، مرواری خانم. ها؟ نانا. هەقم نیە بلیم مرواری خانم. دایە مرواری خۆشترە. ئیئە تازە دایک و کورین. هەوێل جار بوو لە ماله خۆیان و بە گفت و گو دەمدیت. لە و ژانەیه وا هەموو کەس بۆنی دایکی خۆی پیو دەنی. حەوتووێک لە پاش مردنی میردە کە ی وەک پیاوان قۆلی هەلمالی و لە گەل کورەکانی دا بۆ راوەماسی رووی کردە سەر گەمی و زەریا. چووار پینج مانگی رەبەق لە گەلیان هەلسوورا. تا کورنی هاوپی قەبوولی نە کرد. بە لکەم غیرەتی هەلی نە گرت دایکی بەم سونحەو لە سەر زەریا و گەمی ئیش بکات.

ئەمرو رومان نە کرد. زۆریش نە ماینەو. دوینی درەنگان گەر ابوینەو. بە لام گەشتی سەر گەمی، ئەویش لە فینکایی بە یاندا پیری هەشتا سالان جەحیل دە کاتەو. ئەمرو لە پاش گەشتیکی قۆلە گەر اینەو. گەمیە کە مان شوشت و وە دووی قەرز و فەرز و حیساو کتاوی ئەم چەند روژه کەوتین. دوو سی شەقام و مەیدان. چایخانە بە ک. لادانە لای چەند ورده فرۆش. ئەمە تا نیوەرۆ بوو. پاش نیوەرۆ لە و روژانە بوو! لە ئاسمان و زەریا و وشکانیەو و ناگر دەباری. بلیسە ی ناگر سوور سوور دەهات و تیت دەهالا. بە چکە قریوق لە ئازای لە شتەو هەلده قۆلی. بە مؤغەرە ی پشتت دا بە مەشق و رێژە سەرەو خوار دەبوو. لە ژووری دا، لە سەر تەختی عەززی راکشابووم. ببوومە بانگردین. تلم دەخوارد و بە تلارۆکی ئەم سەرا و سەری ژوورە کەم دە کرد! بە لام با بە دزیەو و شتیک بلیم: کە مۆکی بەم وەزعیەتە راهاتووم. بە قەدرایی هەوێلی لی وەرەز نیم. پاش نیوەرۆ چوار

کوره لاوی تیره‌یی هاتبوونه دیده‌نیم. خویندکاری زانکۆن. له‌وه‌تا زانیویانه له‌م‌گراوه‌دا شاربه‌دهرم، یه‌ک‌یه‌ک و دوو‌دوو‌به‌دیاری و شیرنی‌یه‌وه‌دین بۆلام.

پییان‌وایه‌له‌م‌قیسنه‌دا‌چ‌وه‌جاخزاده‌و‌شیخ‌و‌پیری‌ک‌مه‌زلی‌گرتووه. به‌لام‌زیاتر‌ده‌ست‌به‌تال‌ده‌گه‌رینه‌وه! هه‌ر‌کا‌ده‌بینن‌خه‌ریکی‌سیاسه‌ت‌گی‌زان‌نیم، به‌لکه‌م‌له‌نووسین‌و‌خویندنه‌وه‌به‌ده‌ر‌چ‌دی‌ناکه‌م، زۆریان‌پیی‌سه‌یر‌و‌ناخۆشه‌؟

ناسیاوه‌شاربه‌ده‌ره‌که‌شم‌هاتبوو. پیکه‌وه‌مان‌نیوه‌روژ‌خوارد. ساردی‌مان‌هه‌لقۆراند‌و‌جگه‌ره‌مان‌کی‌شا. قسه‌مان‌له‌م‌لاولا‌کرد. هیشتی‌نامۆیی‌نیوانمان‌به‌گشتی‌تیک‌نه‌روو‌خواه.

خۆی‌ده‌لی‌نیوی‌زاگرۆسه. پاش‌بری‌ک‌قسه‌و‌باس‌و‌به‌بادانی‌سی‌چوار‌جگه‌ره‌غوربه‌ت‌گرتی. هه‌ستاو‌رویش‌ت. چه‌نده‌تکام‌کرد‌و‌پارامه‌وه. نه‌ماوه. ئە‌مه‌چواره‌مان‌پینجه‌م‌چاوپیک‌که‌وتیمان‌بوو. عه‌سر‌دنه‌نگان‌خولیک‌به‌نیو‌شاردا‌سوورامه‌وه. چوومه‌دیتنی‌حاجی‌ره‌ززاز.

سه‌ردانیک‌میرزای‌چایچیشم‌کرد. سه‌عاتیک، بگره‌سه‌عات‌و‌نیویکی‌روژ‌مابوو‌هه‌وای‌چاوپیکه‌وتنی‌خالۆ‌له‌که‌لله‌ی‌دام. چوومه‌خیالته‌که. خالۆ‌نه‌بوو. چوو‌بووه‌شار. کابرایه‌کی‌دراوسیی‌زۆریاوانه‌هاته‌پیشی‌و‌خولکی‌خیوه‌تی‌خۆی‌کردم. تیره‌ش‌که‌لاوه‌ی‌خۆته، مالی‌خالۆیه‌فهرموو. قۆلمی‌گرت‌و‌چوونه‌سیبه‌ری‌پشت‌خیوه‌ته‌که‌ی. ئاو‌پرژین‌کراو‌به‌په‌راخرا. ده‌زگای‌ساز‌بوو. رازاوه‌و‌ته‌باب. زۆریشی‌که‌مانچه‌بۆ‌لیدام. نیویشی‌ره‌شو‌که‌مانچه‌بوو. ده‌نگی‌که‌مانچه‌خۆش‌بوو، ده‌ست‌و‌په‌نجه‌ی‌که‌مانچه‌لیدانی‌ره‌شو‌حه‌شری‌ده‌کرد.

ده‌نگ‌و‌هه‌وای‌خۆشی‌که‌مانچه‌ده‌مباته‌خه‌یالات‌و‌تی‌فکرینه‌وه:

ئەمە چ نەھیتی یەكە! کابرایەکی دۆمی نەخویندەوار، دوراجی و نەخویندەوار ئاوەھا ھەستیک لە ناخیهو ھەسەرھەل ئەدات، کە خۆی و تۆ و ئەم دار و تەلانە ئاگر تێ بەر ئەدات. شاد و سەرخۆشت دەکا، خەمبار و خەفەتبارت دەکات. ھەپیکەنین و گریانت دەخات. بەلام لە ھەزاران دیپلۆم و لیسانس و دوکتۆرا یەکیان نە بە چا، نە بە گوئی و زبان، نە بە دل و دەروون و میشک جوانی ناینین و ناناسن و نایسن و نالین. کاریان بە جوانی نیە. لە ھەست و بیر و تێفکرین و تێرامانی جوانی و جوان پەرەستی بی بەش و بی بەرین. بەلام ئاوەھا نەخویندەوارانیک لەم پەلە و پایە ی جوانی خوێڵاندن و جوان پەرەستی دان ئاخە دەبی بلی چ نەھیتی یەك بیت؟ چی لە گوێی دایە؟ من چ نازانم ئیوہ بلین ئەم نەھیتی یەك چیه؟ دەمەو تاریکان دەم بە گۆرانی بەرەو مالۆچکە چۆل و ھۆلە کەم گەرامەوہ. تازە دەگەمە دەرکی ھەوشە چەند کەس لە لاوہ کی کانی ئیرە، خەلکی لای خویمان بە سەرمدا ئەدەن. دینە ژووری. دادەنیشین. کەول رادەخەین. شیوی خویمان لەگەل خویمان ھیناوە. لە پاش شیو خواردن دەبیتە قسە و یاس و ھەوال گێرانیو، گەرە لاوژە. کور تە چیرۆکیکیان بو دەخوینمەوہ. شەو درەنگان مال ئاواپی دەکەن و دەپۆن. لەم درگەدا لە شیرکەت کار دەکەن. لە پاش رویشتنەکیان تەواوہ تێ ئەمپۆ دینمە بەر زەین و تیی دەفکرم.

بلی ژیان ئەوہ بی؟ رەنگە بەشی ئیمە لە ئەمپۆدا ھەر ئەوہندە بیت. نە زیاتر، نە خوشتەر! بە قەولی خالۆ: «کیت خووش دەوی برۆ بو لای. لەگەل دانیشە و یاس و خواسی خوتان دامەزرین. کویت پی خووشە بچۆ. بی بینە، لەوی ھەستە و دانیشە و ھەرە و برۆ. تیی بروانە. بە لووت، بە چا، بە گوئی، بە زبان. ھەستی کە، ھەل قۆرینە، ھەل لووشە. بی چیژە، بی خو، رایمووسە، لە ئامیزی بگرە، لە سای دانیشە».

لی گه ری کاتی هه ستت هه لقولی، با هه لچی. با هه ستت تی که ل
 جیهان بی. ده با جیهان بی و تی که ل هه ست و بیرت بی. تی که ل بن
 تی که ل. به له ش و گیان و جهسته و رۆحه وه. دهستی یه ک بگرن و پیکه وه
 هه لپرن. شان به شانی یه که وه دن و به چۆکدادهن و به کول بگرین.
 هه رتکتان لیک بیرسن: ئه وه توی به ده وری مندا ده خولی یه وه یان منم به
 ده وری تو دا ده سوورپمه وه؟

له خورایی بهم دره ننگانه چرام هه ل نه کردوه! ده مه وی لیت بیرسم:
 کی به ده وری کی دا و چی به ده وری چی دا باوه خولی ده کات؟ چایی ساز
 و ته یاره، جگه ره به لا لیومه وه یه. رۆژنکی سه یرتیه. چه شنی دارم ره زکی
 هه ستی و زیاد کات و لک و پویی جیهان داگری، وه ک ئه وه داره ره زه ی
 ئه ژده هاک له خه ودا دیتی له زگ ماندانای کچی دا روا، شین بوو، زیادی
 کرد، ونده ی لک و پویه که ی جیهانی داگرت. راست ئاوه ها هه ستیک له
 ناخمه وه بلیسه ده کیشی. له فرین به ره و سه ری و هه موو شتیک دایه.
 هه ست ده که م پان و گه وره و بلیند و بلاو بوومه ته وه. جیهان له ژیر چۆک و
 ئه ژنو و بالم دایه. چ شه ویک؟! چ شه ویک پر له بیره وری و بیر و هه ست
 و ئه ندیشه؟ شه ویک بابه تی گه پان و ته مه شاگردن و گوئی راگرتن! ئاخ له م
 شه وه و له شه وی شادی من!

لی یاس له بهر ده که م. له مائۆچکه ی چۆل و هۆل ده رده که وم. به کۆلان
 دا ده پومه خوار. دنیا له خه ودا یه؟ من بیدار. پیم خۆشه ئه مشه و تا به یان،
 تاکوو رۆژ ده بیته وه له کۆلانه ته ننگه بهر و تاریکه کانی ئه م هه رده
 جه هه ننه میه دا پیم و بچم. له شه قامه بۆگه نه کاندا بسوورپمه وه. گه ره ک به
 گه ره ک راویچکه، کۆلان به کۆلان پیاسه و مه یدان به مه یدان دانیشتن و
 روانین و تی فکرین. پیم خۆشه له م جه غزه دا بیمه مه لیک و به سه ر شاردا

بفرم. هه‌لفرم و له هه‌مور حه‌سار و مآل و هۆده‌کان بنوارم. تامه‌زرۆی ئه‌وه‌م
 ئه‌مشه‌و تا روژ له روخی زه‌ریا، له ژیر تریفه‌ی مانگه‌شه‌و دا مه‌شقه‌ مه‌شق
 بکه‌م. له‌گه‌ل ئه‌و ماسی‌یا نه‌ی دینه‌قه‌راخ زه‌ریا بدویم. تا کازیوه‌هه‌لبه‌ست
 و هۆنراوه‌بخوینمه‌وه! ئه‌وا له لیواری زه‌ریا، له سه‌ر که‌نده‌لانیکی
 دانیشتووم. جگه‌ره‌به‌جگه‌ره‌داده‌گیرسینم. به‌دووکه‌لی جگه‌ره‌بازنه‌و
 ئه‌ستوون دوروست ده‌که‌م. تاو تاوئیک لاقه‌کانم تا چۆک له‌ئاوه‌که
 هه‌لده‌کیشم. بۆگه‌ن و بۆساری که‌پراکه‌سه‌ری ماسی و کۆسه‌له‌گه‌ل بۆنی
 ئاره‌قه‌ی ترشاوی له‌شی خۆم ده‌ستیان داوه‌ته‌ده‌ستی یه‌ک و هانم ئه‌ده‌ن
 مه‌لی بکه‌م.

هه‌لده‌ستمه‌سه‌رپی. تیتۆل تیتۆل جل و به‌رگم داده‌که‌نم. رووت
 وقووت ده‌بمه‌وه. وه‌ک ئه‌و روژه‌ی باوه‌ئاده‌م دوروست کرا. له‌گوینی ئه‌و
 شه‌وه‌ی باوه‌ئاده‌م خۆی له‌سه‌ر کیوی سه‌ره‌ندیپ له‌ژیر تریفه‌ی
 مانگه‌شه‌ودا دیت. له‌نازای ئه‌ندامی خۆم ده‌پوانم؟ ده‌ست به‌سه‌ر گشت
 له‌شمدا ده‌کیشم. ساخ و سه‌لامه‌ت و په‌رداخ، جگه‌له‌ئاره‌قه‌ی له‌شم
 عه‌یب له‌خۆم دابه‌دی ناکه‌م. هه‌موو گیانم به‌تریقه‌و بریقه‌ی مانگه‌شه‌و
 ده‌شۆمه‌وه. خۆم له‌بریسکه‌و ترووسکه‌ی مانگ و ئه‌ستیران هه‌لده‌کیشم.
 ئه‌مسا نۆره‌ی ئه‌وه‌یه‌به‌پرۆمه‌نیو باوه‌شی زه‌ریا و خۆم له‌ئاوه‌که‌ی
 دابشۆرمه‌وه. پاک و خاوین. مه‌لی له‌نیوان ئاوی زه‌ریا. فینکایی ئاو.
 چێژیکی زۆر خوش. چه‌نده‌جوان و پاک و سه‌رخۆشه‌ئو له‌شه‌ی له‌م
 کات و ساته‌دا به‌ورشه‌ی ئه‌ستیره‌و تیشکی مانگ و زبۆی زه‌ریا
 بشۆردرته‌وه. تا چه‌ناگه‌له‌نیو ئاوی زه‌ریا دام. ده‌که‌ومه‌مه‌لی. هه‌وا خوش
 و ئاو فینک و له‌ش نهرم و سووک و رۆح شاد. ته‌واوه‌تی چێژی خوشی
 جیهان له‌پیست و گۆشت و ره‌گ و خوینمدا وه‌کۆبۆته‌وه. ولات بی‌ده‌نگ

و زه ریا پر له ئه ستیره. بریقه بریق و ورشه ورشی هه ساره له نیو ئاو چه سنی زری و تهخت و چوار ئاوینه که ی که یخه سره و شوک له چاو ده پری. له ژیر ئاو هه که دا بوگرتنی مانگ و هه ساره کان بین ده کیشم. له ژیر ئاو را ده پومه پیشه وه. چه ند ده ققه و چ ماوه یه ک؟ دیمه وه سه ر ئاو. له ئاو هه که دا تل ده خوم. شنه یه کی فینک ده م لاوینته وه.

هه ستیکی تازه به ره وه ده ره وه ی زه ریا هانم ئه دات. له ئاو دیمه ده ری. ئاو تنوک تنوک له سه ر و گوئلا کمه وه شوپراگه ده به ستی و به ره و چیمه نی ژیر لاقه کانم خو ده کوتی.

ده چمه وه سه ر که نده لانه که. سه رم سوپماوه. ئاسمان چه ند دانه یه؟ جیهانی مانگ و ئه ستیران له کوئی وه تا کوو کوئی یه؟ ئاسمان و زه ریا و ته واوه تی سه ر پیستی له شی من ئه ستیره دایگرتوو! ورشه ی به گه شه و نه شه ی دوو ئه ستیره ی گه لاوژ له چاوه کانم دا! دوو ئه ستیره ی سیوهیل له سه ر مه مکه کانم! له پر هه ست ده که م هه ساره یه کی رووناکتر له هه مووی ئه مانه، ته نانه ت رووناکتر له مانگیش، له خویش له دلمه وه، له ناخ و مؤخمه وه ده ست ده کا به ترووسکه ترووسک. وه ک گوئی کاره با روون داده گه پریم. شه ش ده وری خوشم روون داده گپریم. داره کانی ئیره و ئه وئی شه قامی لیواره و سه ر زه ریاش وه تریقه و بریقه ده که ون! به په له په ل خوم پوشته ده که مه وه. شنه ی بایه کی فینک به شینه یی تیم ده هالی و ده ملاوینته وه. شنه با ده ست به کاکوژ و روومه ت و گه ردن و سه ر سنگمدا دینی. ماچیان ده کات، له ئامیزیان ده گری، رایان ده مووسی. شنه با قامکه ناسک و باریکه کانی ده کاته شان و کاکوژم به شان ده کا. له دلمه وه، هه ستیکی سه یر و نه هیئی به ده زووله ی مؤخه ره ی پشتمدا ده شنیته وه، به ره و مؤخم بال ده گری. زه نازه نایه کی سه یر له که پرکه ی سه رم دا ده سنی

ده‌شه‌کێته‌وه. به‌سه‌ما و هه‌له‌په‌رکێ له‌گۆی و ده‌م و که‌پۆر چاو‌مه‌وه‌ دێته‌ ده‌ری. ئێخه و به‌رۆکم ده‌گری. رام ده‌وه‌شینی و ده‌مخاته‌ باوه‌خولی. له‌ روانگه‌مدا گۆله‌باخیکی سوور و گه‌ش وه‌ک په‌پووله‌ له‌ حاندی چاو‌ه‌کانمدا سه‌ما ده‌کا و به‌سه‌ما کردن دێ و ده‌چی. منیش له‌گه‌ل گۆله‌باخه‌که‌ ده‌که‌ومه‌ سه‌ما و هه‌له‌په‌رکێ و باوه‌خولی. کوانی؟ که‌عه‌تو‌للا و قیبه‌توسسه‌لاتی من کوانی؟ له‌کام لایه‌ن و لاوه‌یه‌؟ هاتوو‌مه‌ته‌کۆری لێو به‌باران، ده‌م به‌زیکران. سه‌ر ده‌نیمه‌ سه‌ر چیمه‌نی لێواره. ده‌ست و په‌نجه و ئه‌ژنۆش هه‌روا. بۆنیکی له‌هه‌موو عه‌تر و عوود و عه‌بیریک خۆشتر مه‌ست و بێ خودم ده‌کات. به‌تاوان و تۆله‌ی سه‌دان ساڵ بایی بوون و له‌خۆ ده‌رچوون. نیو چاوان هه‌روا له‌سه‌ر گۆله‌باخ و چیمه‌ن. ده‌م و لێو له‌جووله‌جوول و بزووتنه‌وه‌دا. به‌ره‌به‌ره‌هه‌ست ده‌که‌م جیهان ده‌تو‌یتته‌وه‌، ده‌بێته‌هه‌لم و موخار و مژ. له‌م هه‌ور و ته‌پ و مژه‌دا داده‌پۆشریم، ون ده‌بم. ده‌بێ بلیی هه‌لم و مژ و ته‌م و موغاری زه‌ریا بێت یان له‌ئاسمانه‌وه‌ دێته‌خوار؟!

ده‌بێ بلیی چه‌شر بێت یان عاره‌ساتی سه‌ر جیسیری سپرته‌؟ له‌مه‌ستی و بێ خودیه‌دا چ نازانم و چ نانا‌سمه‌وه. ته‌نانه‌ت خۆم و تۆ و دای و باب و ولات و هاوه‌لانیش. به‌لام وه‌نده‌م لا روونه‌نه‌هینی له‌ژین و ژبان و جیهان دانیه. نه‌هینی بۆ چاوی چووقاوه، بۆ دلی داخراوه، بۆ موخی قوفل دراوه. نه‌هینی بۆ دله‌به‌ردینه و مێشکه‌قورینه‌یه! نه‌هینی نه‌ماوه، نه‌دلی ئینسان ئاشکرایه. تۆنگیکی بلووره‌یان ماسی نیو تۆنگه‌که‌یه.

شنه‌با هه‌نگاوه‌کانی توندتر ده‌کا. لاقه‌کانی خیرا خیراتر هه‌لده‌هینیته‌وه. ته‌م و مژ و موغار راوه‌ده‌نیت و ئازاتر باوه‌شینم ده‌کات. راست ده‌بمه‌وه. هه‌لده‌ستمه‌سه‌ر پێ. هه‌وه‌ل رمبی خۆر وه‌پێ که‌وتوو. خۆر به‌چه‌شنی هه‌ناریکی زۆر گه‌وره‌و سوور و گه‌ش که‌له‌نیو تۆنگیکی

بلور داییت، له نیو ناوی زه ریاوه دیته ده ری. رمبی خور ده گاته من. ده
 نه نگیوی! خور بوته خیوه تیکی زیرین. له سهرم، می شکم، نیو چاوانم و
 بهر و خوار، له نازای نه ندانم ده هالی. نه سهرمایه و نه گهرما، به لام
 هه موو له شم زیره شان کراوه.

هیدی و هیمن وه ری ده که وم. هیور هیور هه نگاو ده نیم و بهر و
 گه میه که ی هاوری ده چم. له ده ووره وه لیم دیاره. بهر بهر لئی نزیک
 ده بمه وه. ده یگه می و ده چم له سهر لیواره ی گه می داده نیشم. چاوه پروانی
 هاوری و جاسم. نه مپرو ده چینه راوه ماسی. لیم روونه نه ک ده ست به تال
 به لکه م زور ده ست پر ده گه پینته وه! جگهره یه ک ناگر نه ده م و له دووره
 ده ستی زه ریاورد ده بمه وه. خور دونیای زیره شان کردوه، ناوی زه ریای
 وه ک زری زیرین خستوته ورشه ورش. له حاندی نه م هه مووه زریقه و
 بریقه یه دا چاو به ناسته م هه ل دیت. ده لئی جیهانیان له خومیکی زیر کفت
 هه لکیشاوه. ته نانه ت که سهر هه لده برم و له ناسمان ده روانم، هه رده پانی
 بی سنووری ناسمانیش، نه م هه وره ته نکانه و تم و موخاری زور دووری
 سهر دوندی کوساره دووره که ش دووکه لی جگهره که ی خوم و خاک و
 خول و بهردی درگه و گه لاکانی داره کانیش زیر کفت دینه بهر چاوم. یه ک له
 نه کاو خر مه خر می زیخی به ستینی پشته سهر رام ده چله کینی. هه رکا ناور
 نه ده مه وه، نایب و دوو پیاوی چه کدار ده بینم که راست بهر و من دین. له
 گه لکوو ده گه نه حاندی من، نایب به سلاویکی ناحه ز و به په له وه حوکم
 ده کا: هه سته پیش که وه! زووکه خیزان و کوره کانی خوله ماسیگریش له
 پاسگه ن. به سهر سورمانیکی زوره وه له گه لیان ده که وم. ده گه یه پاسگه و
 ده چینه ژووری. نایب ده چیتته پشت میزه که ی و ده ست ده کا به
 مژوولیايش: له م درگه یه دا شاربه دهر هه قی گه میه وانی و ئیش کردن له سهر

زهریای نیه. هیچ‌گه‌میه‌وانیکیش هه‌قی سوارکردنی شاربه‌دهره‌کانی نیه! به
 ئیوه‌راگه‌یاندرا، به‌ته‌واوی‌گه‌میه‌وان و لۆتکه‌چی و سیحبه‌لینجه‌کانیش
 راده‌گه‌یه‌ندری.

وه‌رن ئییره‌ئیمزا‌که‌ن. دایه‌مرواری و هاوړی له‌گه‌لی ده‌که‌نه
 چه‌نه‌حانی. به‌لکه‌م له‌کۆل ئەم‌قسه‌یه‌بیته‌وه. خۆم به‌سهریان‌دا‌دیم و نه‌رم
 و هیدی‌یان‌ده‌که‌مه‌وه. ئەمه‌حوکمی‌حاکمه‌و مه‌رگی‌مفاجا! یاسای‌دپرگه‌و
 نایبه‌و یاسا‌ده‌بی‌به‌ری‌وه‌بچی! له‌پاش‌مۆر و ئیمزا‌کردنی‌ده‌وسی‌له
 پاسگه‌وه‌ده‌ر ده‌که‌وین. دایه‌مرواری و هاوړی‌زۆر‌په‌کر و توورپه‌ن. چه‌نده
 دلنووایی‌یان‌ده‌که‌م‌جی‌ناگری‌و هه‌ر‌ده‌رشینه‌وه.

زۆر‌سانا‌و‌ئاسایی‌شان‌وه‌به‌ر‌چاره‌نوسی‌خۆم‌ئه‌ده‌م. هه‌وه‌ل‌جار
 نه‌بو‌له‌سه‌ر‌کاریک‌وه‌لانرام‌ئاخر‌که‌ره‌تیش‌نابی. ئەمه‌چاره‌نوووس‌و
 به‌شی‌هه‌مووی‌ئه‌و‌که‌سانه‌یه‌وا‌لغاویان‌نه‌ده‌نه‌ده‌ست‌حاکم‌و‌زۆردار.
 ده‌بی‌بییه‌به‌رد، ئاسن، پۆلا. ده‌بی‌پاله‌وانیک‌له‌به‌رد‌و‌ئاسن‌و‌پۆلا‌بیت
 تا‌کوونی‌بتوانی‌ئه‌م‌کۆله‌هه‌لگری. ئیمه‌برای‌پرومته‌ی‌گریکین. نه‌چاومان
 له‌چاوی‌برا‌گه‌وره‌ره‌شته‌، نه‌خوینمان‌له‌خوینی‌ئه‌و‌گه‌شته‌. ده‌بی‌به
 ره‌زامه‌ندی‌و‌سه‌ر‌خۆشی‌و‌دل‌خۆشی‌یه‌وه‌له‌حاند‌ئه‌م‌زۆره‌خۆ‌را‌گرین.
 نایب‌پی‌وابوو‌به‌م‌کاره‌جیهانم‌به‌سه‌ردا‌ده‌رووخینی. نه‌یده‌زانی‌زۆر‌به‌ر
 له‌م‌حونه‌ره‌ی‌ئه‌م‌پۆ‌ئه‌و‌نوراندی، به‌ده‌یان‌و‌سه‌دان‌وه‌رز‌به‌ر‌له‌مه‌فر‌و
 قیلی‌ئاوام‌له‌کاردا‌کراوه. نایب‌زۆر‌که‌م‌ژنه‌وا‌و‌که‌م‌بینایه‌که‌نایینی‌و
 نایسی‌و‌نازانی‌له‌ده‌س‌چوونی‌کاروئیش‌بو‌من‌چ‌نیه!

من‌ته‌واوه‌تی‌کار‌و‌ئیش‌و‌ژین‌و‌ژیوار‌و‌ته‌مه‌نی‌خۆم‌و‌بنه‌ماله‌و
 نه‌ته‌وه‌و‌ته‌نانه‌ت‌ره‌گه‌زی‌خۆشم‌به‌خت‌کردوو‌ه‌به‌شکه‌م‌به‌سه‌ر‌به‌رزی
 و‌روو‌سووری‌یه‌وه‌دۆراندوو‌مه. به‌لام‌من‌به‌ته‌نی‌نا. ئینسانی‌ئه‌م‌سه‌ده‌یه،

ئینسانی له چه شنی من له م سه ده یه یان له م وهرز و هه زاره یه دا
 دۆراندوویانه. هاوړی و جاسم به پړی سهر گه می و ئیش کردن ده که م و
 خۆم ده چمه وه بو مالی. سه تلنیک دووان ئاوی سارد به سهر وگوئلاکم دا
 ده که م. ده چمه ژووری و نان و ماست ده هیئمه بهر ده ست. له پاش ئه م بهر
 قه نده یه بوئ ده خه وم. به ره زامه ندی و سهر خوئی یه وه بوئ ده خه وم. کار
 کردن له سهر گه می جاسم و هاوړی به دلّم نه بوو. بگره ئیشه که ش ئیشی
 من نه بوو. پیاوی خوئی ده ویست! ئه وائیش وئنده یان مایه بو داده نام له تام
 دهرچوو بوو. ئاوام باشته ره. کار قات نیه. کار ههر ده بی.

دورگه و دوو وهرز. وهرزی هاوین و ئاگر باران. به لام وهرزه که ی
 دیکه؟ ئه م وهرزه فینکه نازانم چ ئیو بنیم! زستانی پی ناگوتری. چونکی له
 بهر و کپتوه و به سه ته له ک شوئنه وارنیک نابینی. ناشکری پی بلی به هار.
 له بهر ئه وه ی باران و سه وزه لان و شینا وهرد و شنه بای فینک له گوړی دا
 نیه. ئه ی پایز چی؟ بلی پایزی پی بگوتری؟

پیم وایه پایز ئیونکی باشه. به لام چ پایزی؟ چ پایزیک؟ سه د شه و
 روژی ره به ق بای دی. بای دی و چ بایه ک؟ ره شه بایه ک به رمل و خاک و
 خو له وه. وه ک رانه میگه له مهر به توژ و خو له وه. به لام توژ و خو ئنکی

بۆر. خوْله‌میشی مردوو هه‌موو عه‌رز و ئاسمانی دورگه‌ داده‌پۆشی. خوْله‌میشیکی ورد و له‌ پره‌سه‌ن و نه‌سه‌ره‌وتوو، له‌ ئاردیکی بۆر و وردیش وردتر به‌ سه‌ر درگه‌دا ده‌بارئ. له‌ هه‌موو شتی ده‌نیشی. هه‌موو کون و که‌لین و قوژبنیک ده‌بینته‌وه! پش نیوه‌پوڤیان شوینه‌واری نیه. دوو سه‌عاتیک پاش له‌ نیوه‌پوڤیان هه‌لی ده‌کاتی. له‌م ولاته‌ ئیره‌یی به‌کان پیی ده‌لین: «بای سه‌د روژه» وه‌ک پرسیمه‌ سه‌د پاش نیوه‌پوڤی و ده‌چی!

ره‌شه‌با چه‌شنی ره‌وه‌ ئه‌سه‌پیکی کیوی به‌ شه‌قام و کۆلان دا رمبازین ده‌کا، غار ئه‌دا و ده‌حیلینئ. خوْی به‌ دووکان و مالان دا ده‌کا. ده‌رک و ده‌ریجه‌ و په‌نجیره‌ به‌ شه‌قه‌شه‌ق پینکدا ئه‌دا. شه‌قه‌یان لی هه‌لده‌ستینئ. شووشه‌ی په‌نجیران ده‌شکینئ و ورده‌ شووشه‌ ده‌پژنینه‌ بن ده‌رک و دیواران. په‌پوڤی شو‌راوه‌ی سه‌ر ته‌ناف ده‌پفینئ. په‌پوڤی ئه‌م مال بوو مال و په‌پوڤی ئه‌و مال بوو مال. له‌ سه‌ر په‌پوڤی کۆن ده‌بینه‌ شه‌ره‌ژن. ژنان به‌ چارشییی ره‌شه‌وه، به‌ رووبه‌نده‌ی خاوه‌ن دوو کونه‌ بیچکۆله‌ بوو روانین و دیتن، ده‌ست ئه‌ده‌نه‌ دار و گوڤال. به‌ گزیه‌ کدا داده‌چن. له‌ سه‌ر و سه‌کوئی یه‌ک راده‌کیشن. ده‌ست ده‌بینه‌ نیو قز و پرچی یه‌کتره‌وه. یه‌کتری به‌ قز و پرچ‌کیشان به‌ سه‌ر خاک و خوْ و رملی کۆلندا راده‌کیشن. کار ده‌گاته‌ پاسگه‌! گیرفانی نایب و بیاوه‌کانی به‌ پوول و به‌رتیلی شه‌ره‌ژن ده‌ئاخندری. ره‌شه‌با و رمل هه‌روا دیت. له‌ سه‌ر و گوڤلاک ده‌نیشی و له‌ چاو روْده‌چی. چاو چه‌شنی گۆمی خوین سوور داده‌گه‌پری. جزیر له‌ ژیر توژی رملی بۆردا کفن ده‌کاته‌ به‌ر! توژی ماندوویی و بیژراوی و پیری و تیک شکان زیاتر له‌ سه‌ر و شان و ملی خه‌لک ده‌نیشی. هه‌موو حه‌وتوو یه‌ک هه‌والی وه‌رگه‌رانی لۆتکه‌ و گه‌می و خنکانی راوچی و گه‌میه‌وان له‌ شاردا بلاو ده‌بینه‌وه. دایم و ده‌ره‌م بیوه‌ژن و هه‌تیو هه‌ر له‌ زیاتر بوون دایه‌!

هه میسان با به شه قامدا دیت. غار ئه دا و رمبازین ئه کا و ده حیلئیتی. جووته و لووشکه و له قه له شووشه ی جامی دووکانان راده کیشی! شووشه خرمه ده کهن و ده پزئنه خواری. که ره سه و ئامراز و که ل و په لی نایلون و باخه و وه زن سووکی بهر دووکانان وه بهر هه شاوولی با ده کهن. با ده یانر فیتی. که ل و په لی ئه م دووکان و ئه و دووکان و چه نده ها دووکان تیکه ل ده بی. خاوه ن دووکان که ل و په لی خو یان ناسنه وه، بی ناسنه وه یا نا، لیک ده که ونه فیل و خو یان له مالی یه کدی خو ش ده کهن. جا لی یان ده بیته شه پ. ئیخه و بهرۆکی یه کدی ده گرن. له سه ر و چاوو ده م و لووت و دیانی یه ک بهر ده بن. سه ر و گو ئیلاک ده شکئی، لیو که ت ده بی، دیان ده که وئته نیو زار. خوین به ده م و لووت و سه ر و گو ئیلاکدا به چوراوگه دیته خوار.

برۆن بو پاسگه برا. برۆن گیرفانی نایب و پیاوه کانی له پوول بئاخن. ئه وان باشته ده زانن چۆنی خر که نه وه یان چۆنی خه رج که ن. پاسگه پیکتان ده هیئی.

وه رزی پایزه، ره شه با ده لوورئینی و خوئی ئیسکانه رزیوی مردوو به با ده کا. بای سه د رۆزه ژنی منال مردوو و نزا ده کا. تۆله ی رۆله که ی ده وئته وه!

کاکئی شو فر سه ر و چاوی به جامانه به ستروه. زۆر له عاره به کانی مه غریب و جه زایر ده چی. له سه ره خو و به وزه ماشینه جیبه که ی به ره و ئه و گونده لی ده خو پری که زاگرو س له وئی یه. قه لافه تی حاجی ره زازا هه ر له بهر چاومه. له پشت میزه که ی پان بوته وه، به ته له فون له گه ل پاته ختی ولاتیکی دهره وه به زبانی ئوردوو له وت و وئز دایه. به ینتی که بوومه ته میرزای ئه م تاجر باشیه. برینجی باشی ئه م ولاته به هه نده ران ده فروشی و برینجی بی بۆن و خرابی هه نده ران بۆم ولاته دینتی. به لای ناخیرمه وه

بریارمان وابوو ته‌گین کاری به هه‌نده‌ران بوو، من به ئینگلیزی قسه و مامله‌ی بۆ بکه‌م، یان باشتر بلیم دیلماجی بم. که چی ئه‌وه‌تا ئیشی لا ده‌که‌م، هیشتی نه‌هاتۆته پیشی که‌ره‌تیک ئه‌م حونه‌ره‌م بجه‌مه‌کار. به‌خوی و دوو کوپ و من و عه‌م‌داریک و شه‌ش حه‌وت حه‌مال رۆژی هه‌شت سه‌عات له‌م مه‌غازه و عه‌ماره‌ په‌نجا له‌ سی‌گه‌زه‌دا هه‌لده‌سووپین، که چی ده‌روه‌ستی فروش و کپین و به‌ری کردن و دامه‌زراندنی کاره‌که‌ی نایه‌ین. زاگروس ئه‌ورۆزه‌ی سه‌ری لی دام ده‌یکوت: نیسکۆله‌یک له‌ ئاکار و کرده‌وه و خو و خده و سامان و مداخلی خاوه‌ن پوول و پله‌ به‌ چاری خۆت ده‌بینی. به‌ینیکه‌ لی بی‌خه‌به‌رم. بیری ده‌که‌م. پینج شه‌ش جاریک که‌ پیکه‌وه دانیشتوین، زۆری هۆگر بووم. که‌م و به‌ری و جی قسه‌ ده‌کا. راوژ و زاراوه‌ی زۆر خۆشه. نه‌ ده‌بوو دوکتۆر بایه، ده‌با نووسه‌ر و هۆنه‌ر بیت. ئه‌م هه‌موو هه‌ست و دل‌ئاوایی و زانسته دوکتۆری لی نایه. جاروبار تووپه‌ش ده‌بی! سه‌ر راده‌وه‌شینی و چاوه‌کانی ده‌قووچین و داده‌پچرینه‌وه. جگه‌ره‌ به‌ جگه‌ره‌ داده‌گیرسینی. قه‌لافه‌تی بۆ کوپه‌ مه‌لا و حاجیش ده‌بی. به‌لام ئاکار و هه‌لوئستی ئه‌مانه‌ ناگرینه‌وه. به‌ چاره‌ که‌ سه‌عاتیک گه‌یشتومه‌ ده‌رکی ماله‌که‌ی بی و شوینه‌که‌ی له‌مه‌به‌ر پی دابووم. له‌ ژوره‌که‌ی دا دانیشتوین. به‌ زۆر بۆ شیو رایگرتووم. چ راست چ درۆ زۆریشم پی خۆشه‌ ماومه‌ته‌وه. هه‌ه‌ل له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌وی درژی پایز به‌ باس و خواس له‌گه‌ل زاگروس راده‌بوترین. دووه‌م له‌م گونده‌ دا ئه‌و بایه‌ی نیو شار هه‌وال و شوینه‌واری نیه. وه‌ک شتیک ئیره‌ له‌ نیوان چه‌ند به‌رزایی و ته‌لان و دۆل و ده‌ره‌دایه و کوستانی ئه‌م ناوچه و محاله‌یه.

که‌ره‌تی پیشووی چاوپیک که‌وته‌که‌مان، له‌ شاری، له‌ ماله‌که‌ی مندا زاگروس به‌سه‌ره‌اتی خۆمی پی‌گیرامه‌وه. بریار وایه‌ ئه‌مشه‌و نۆره‌ی ئه‌و

بیت سه رگوزه شته ی خویم بو باس کات.

وا دیاره گوزه رانی خه راپ نه، له لایه ن هاوه له کانیه وه مووچه یه کی بو دیت. زاگرووس به و مهرجه ملی پیدا کردوه که لیره وه بریک کاریان بو بکات. یانی کتیب و نه خشه ی پیویست بو کاره که ی نه وان بکری. کتیبه کان وه رگپرته وه سه زمانی ولاتی خویمان و له چونه تی و حالی بوون له نه خشه کان رینوننی یان بکات. ههروه ها له گه پانه وه شدا بو ئیش کردن له گه لیان بیت. ده بجا کاک زاگرووس نه و شیو خوراوه. قهند و قوری و ئیسکانی چا خواردن له بهر دهسته. بهسته ی جگهره و ژیر سیغار و شقارته له بهر ده مه. جگهره داگیرساوه و به لا لیوه وه یه. فه رموو نوره ی تویه و به یتیکی شه و شکین. زاگرووس دیته مه یدان و نه وه ی ده ی بیستن به سه رهاتی نه وه، به لام به قه له می برای خوتان سامرهنه موکری! له زبانی زاگرووسه وه:

دی یه کی بیچکه و منی منال فه قتی میرزای بابم. حوجره ی خویندنه که شم ژیرخانه ته نگ و تیواره که ی مالی خومان. دوور و نیزی که وه دهر ده که وت ده مدی عابا ره شه کون و توژ و خولاویه که ی پر به پانایی کولان بای ده کرد و پان و بلاو ده بووه. عابا چه شنی خه رته ل و ره شه دالیکی زور زه لام بالی ده گرت. له نیو کولانه که دا ده شه کاوه، سه مای ده کرد و مه و دایه کی زوری به سیبه ری خو ی داده پووشی. مه ترسی و دلّه خوربه ی ده پززانده دلّمه وه. زور به سام و له سه ره خو هینی هینی هه نگاوی هه لده هیئاوه تا کوو ده گه یشه پیشی. به مه چه که ی زور نه ستور و ده ست و باسکی سوور و سپی و گوشتنه وه، به قامکی گری گری وه ک لکی دار بووزه وه، له حاندم راده و ئستا و لیم ورد ده بووه. خووشی زه به لاحتیکی گوینی حوج!

زور جاران له نه‌کاو چنگی ده‌هاویشت. پر به مست گوئچکه‌یه کمی ده‌گرت، نه‌مجاره خیرا خیرا هه‌نگاوی هه‌لداویشت و به دووی خویدا ده‌کیشامه نیو ژیرخانه‌که.

ژیرخان چ ژیرخانیک؟ بیچکه و ته‌نگه‌به‌ر و نه‌وی. ده‌رک و دیوار و سایدتکه قورماوی. بی په‌نجیره و ده‌لاقه. له‌م کوخه ره‌ش و تاریک و تنوکه‌دا، له‌سه‌ر هه‌سیریکی گری‌چن دایده‌نیشانده‌سه‌ر چوک، سه‌ر دوو ئه‌ژنو. دوو سی چه‌پوکی باشی به‌سه‌ر و گوئلاکمددا ده‌کیشا. ده‌بایه‌ه‌چوار مه‌شقی دانیشم و هه‌ناسه‌م ده‌رنه‌یه. سه‌ر به‌رده‌مه‌وه، مات و مه‌نگ و بی ده‌نگ له‌به‌ر ده‌می خووم و له‌گری‌ه‌سیره‌که بروانم. میرزاه نیو تاقه و به‌سه‌ر ره‌فحه‌کاندا ده‌روانی، ده‌ستی ده‌کوتا و کتیبه‌کانی ده‌هینایه به‌ر ده‌ستم.

چه‌پوکیکی دیکه‌ی لی راده‌کیشام و ده‌یکوت: «ده‌س که به‌ده‌وره کردنه‌وه. دوور و نیریک چاو و گویم لیته! زوو زوو سه‌رت ئه‌ده‌م. گویم بو شل کردووی و هه‌ست راده‌گرم. سه‌ر له‌سه‌رکتیب هه‌لگری، سه‌رت هه‌لده‌که‌نم، چاوه‌کانت هه‌لده‌کووم و ملت ده‌شکینم. نه‌خه‌له‌تابی ته‌مه‌شای چه‌پ و راست که‌ی. ده‌ست بی بکه‌ده‌ی، موتالا‌که‌ده‌ی» ئینجا خو‌ی له‌کووخ ده‌رده‌که‌وت. یان له‌هه‌سار و ئاغه‌ل و کادین و ژووره‌کان خه‌ریکی کاروباری خو‌ی ده‌بوو، یان له‌به‌ر ده‌رکی له‌سه‌ر کورسی‌یه‌کۆن و شپ و به‌جیره‌جیره‌که‌رۆده‌نیشت. جاروباره‌ش له‌سه‌ر به‌رده‌نوئیزه‌که‌ی ده‌رکی ژیرخان پان ده‌بوو. نه‌مجاره‌من و کوخه‌ره‌ش! ده‌بایه‌له‌و تاریکانه‌دا ده‌ست که‌م به‌موتالای بیچار و مه‌جالیس، نه‌نوار و که‌شکوول و گو‌لوستان و بو‌وستان. ئه‌ویش چۆن؟ تاکه‌ی؟ ده‌بوو هه‌روا که‌ه‌چوار مه‌شقی و له‌سه‌ر دوو ئه‌ژنو و هه‌ک هوشتر دانیشتووم، له‌نیو‌قه‌ده‌به‌ره‌و ژوور

تاکوونئ که پرپراکه‌ی سهرم بی وچان بیئت و بچی! په‌یتا په‌یتا و زوو زوو به‌رز و نزم بیته‌وه. ده‌بایه به ده‌نگیکی به‌رز و بلینده‌وه، بی راویستان و مانوو بوون بخوینمه‌وه، بخوینمه‌وه. موتالا کهم! دهره که‌مه‌وه.

هه‌میشان بو هه‌میشه و دایم و دهره‌م تاکوونئ روژی قیامت، تا نه‌به‌د بخوینمه‌وه، بخوینمه‌وه موتالا کهم و دهره که‌مه‌وه. له هه‌وه‌لی موتالا ده‌ست پی کردن دا، بو ده‌قکه‌به‌ک و دووان چاوم دپړ و وشه‌کانی نه‌ئه‌دیت. ده‌بایه قه‌ده‌ریک راویستم، تاکوونئ چاوه‌کانم به‌م تاریکانه رابین! جا ده‌ستم پی ده‌کرد. ده‌مخوینده‌وه، ده‌مخوینده‌وه، ... چاوه‌کان به‌ره به‌ره ده‌که‌وته ریشکه و پیشکه. زبان له ناو ده‌ممدا ده‌ماسی و ده‌که‌وته ته‌ته و په‌ته و رسته و وشه‌کانی تیکه‌ل و پیکه‌ل ده‌کرد. جیره‌ی گریژنه‌ی چه‌په‌ری کوخ هه‌لده‌ستا. بام ده‌هاته نیو کوخه‌که‌وه دووسی گۆچانی به‌رووی له نیو پشت و شان‌ه‌کانم راده‌کیشا. سی چوار هیل ده‌یگه‌راندمه دوواوه، به توپه‌ی به‌وه ده‌یگوت: «کویراییت دایه بو خویندنه‌وه‌ت. داده‌ی ئا لیره‌وه بیخویننه‌وه سندان له سهرتدا خویندنه‌وه ئاوايه؟»

ئه‌مجاره‌ه زبانه‌م بریک هه‌سابووه، بی هه‌له بووم ده‌خوینده‌وه. نه‌یده‌کرده ناپاوی به هه‌موو که‌یف و توانای خوئی لئی راده‌کیشامه‌وه! جا چه‌ند زلله، یان مسته‌کوئل، یان چه‌ند گۆچانی داربه‌پروو بایه. له پاش کوتانه‌که ده‌یگوت: (ئه‌ی بوچ شه‌پی منت له سهر نه‌بوو به ئه‌نقه‌ست هه‌له‌ت ده‌خوینده‌وه؟)

له کوخ دهرده‌که‌وت. دیسان له‌به‌ر دهرکی و نیو هه‌سار دا خه‌ریک ده‌بووه. ته‌مه‌شای ئه‌م‌لاو ئه‌ولای ده‌کرد. گوتی بو ئه‌م ده‌نگ و ئه‌و ده‌نگ راده‌گرت. ده‌چۆوه مالی فیکره‌وه. خه‌ونووچکه ده‌یبرده‌وه. وه‌نه‌وزی ئه‌داو تاو تاوه به ته‌سیخه‌سه‌د و یه‌ک ده‌نکه‌که‌ی ته‌سیخاتی ده‌کرد.

ده بایه منیش هه میسان دهست بی بکه مه وه، له سهر دوو ئه ژنۆ، چوار مه شقی، له سهر چۆک. بو خوارئ و سهرئ، بو دواوه و بو پیشه وه، بهرز و نزم بامه وه. به دهنگی بلیند و پر به گه روو، جاروباره ش له نیو لووته وه کتیه کانم ده وره کرد بایه وه. ده مخوئنده وه، ده مخوئنده وه. دیسانه که ش بی و جان، بی راوستان، ده مخوئنده وه، ده مخوئنده وه، تاکوونی گری ده که وته نیو گه رووم. ده ننگم گر ده بوو، گه رووم وشک ده بوو. تاکوونی چاوه کانم پر ده بوون له ئاو، کات تیهر ده بوو. بابم هه رای ده کرد: به سه! ئه مه ئه رک و ئیشی دایکی هه موو روژیک له هه موو مانگیکی هه موو سالیکم بوو.

زه ننگه لیم بیرسی: بۆچ ماوه یه ک؟ به خودای برام بۆ چه نده ها سال و چه ند سه ده! بۆ عومریک. به جیگه ی عومری پر له شادی و خویشی منالی و تازه لاویم. ده هاته پیشی میرزا ده چوو بۆ سه فه ر، داوت ده کرا، ده چوو مه ولوودی و سه ره خویشی. ئه مه جیژنی من بوو. ده چوو مه سه ربانی کۆخه که. له سه ربان، له سهر زگ راده کشام تاکوو کهس نه مدینی و بۆی نه گیریته وه. راده کشام و سهر و ملم بهرز ده کرده وه. سه یر و سه یاحه تی چواره نده وری خۆم ده کرد. ته واوی نیو دی و ده ور و به ری خۆم لی به دیار ده که وت. منالانی نیو دیم ئه دی به گوئنی که ندر و گوریس، کۆ ده بوونه وه، درئۆ ده بوونه وه، هه میسان و چه ند که ره ت وه کۆ ده بوون و درئۆ ده بوونه وه. قولفه یان ده خوارد و له ته لانی چاکه چووکه وه به سهر په رژین و چالووک دا بازیان ئه دا و ده چوو نه نیو باخه کانی خوار دی وه.

منالانم ئه دی له بن داره قه یسی و سیوه کان میوه ی وه ریو هه لده گرنه وه. وه دیار بوو ده یانخسته ده میانه وه ده یان خوارد. ده مم ئاوی ده کرد. لیکم شوپراوگه ی ده به ست، وه جوو له جوو له ده که وتم. پاش ساتیکی دیکه، منالانم ئه دی له داره کان سه زده که وتم. گیرفان و باخه لیان

له میوه پر ده کرد. ټه مجاره یه ک یه ک و دوو دوو له داره کان ده هاتنه خواری. بهره و نیو دی ده گه پانه وه. له نیو رنگه میوه یان پیکدا ټه دا، له یه کتریان هه ل ټه دا، وه شوین یه کدی ده که وتن. ده مدین له سهر ته پو لکی شانی داره بووزه که ی نیو دی، یان له بهر راسته مه یانه که ی بهر مزگه وت دا کوږ کوږ ده بوون.

ههر کوږ ټک و بهره و شوینیک. هه نديکیان بو مه زرا، بر ټکیان بهره و بهره غه ل و رانه مه پ و گاران، کوږ ټکیش بهره و مه دره سه تازه ساز کراوه که ی نیو دی.

ټه مه دره سه سالیک دووان بوو ساز کرابوو. پی یان ده گوت: مه دره سه ی سپا. به لآم من چی؟ من قهت هه قم نه بوو وه ک هه موو منالانی دی و هاوه ل و هاوسالانی خو م بجمه شاخ و داخ و سهر چو م و نیو باخ و بیستان. جاروبار ټیواران، ده مه و بانگی شیوان که له گه ل هاوسالانی خو م له شوینیک راده و ټستام، له باس و خواسه که یان حالی نه ده بووم، له زبان و راو ټزی قسه کردنیان ناشاره زا بووم. نه مه زانی باس و خواسی چیه و له چی ده دوین. پی ده که نین نه مه زانی به چی پی ده که نن! مات ده مان نه مه زانی بو چی و چ قه و ماوه! ده بوه زه نازه نا سهر نده رم نه ده کرد، ټه مه هه ل لایه له سهر چیه! عاجیباتی یه ک بووم له کوږ و مه جلیساندا. چونکووننی قهت ټه وه نده له گه ل یان هام و شو م نه کرد بوو. به لکه م ده بایه دایمه و دهر هم له دهرک و بانی کوږه ره شه که بایه م. تاکوو له ههر کوئی وه سیبهری میرزای بابم وه دهر که وت، به راکردن چوو بامه وه سهر موتالا و دهره کردنه وه. خویندنه وه ی کتیه کان ټه ویش چون؟ به ده نگیکی بهر ز، بی و جان و راو ټستان. له به یانه وه تانیوه پو، دهنه له پاش نیوه پو وه تاکوو خوړتاوا. هه موو روژنی دانیک کار و دانیک فقهی یه تی! زور به ی روژانیش

زلله و مست و شه‌پ و گوچان براگه‌وره بوو.

زۆربه‌ی عه‌یامی سأل و ئه‌وسه‌رده‌مایه به تهنی بووم. چه‌لی و ابوو
یه‌ک دوویه‌کی دیکه‌ش ده‌بوونه‌هاو‌ه‌تام! ده‌هاتنه‌لای میرزا بو فقه‌قی‌یه‌تی و
خویندن. ئه‌وانیش ده‌که‌وتنه‌وه‌زیعه‌تی منه‌وه. به‌لام و هنده‌یان خو
رانه‌ده‌گرت و خو دئی‌یی یان لاوه‌کی زۆر زوو ده‌ریاز ده‌بوون. من به‌ردی
بناغه‌بووم. ده‌بایه‌کیشابایه‌م. ئاخ له‌و ده‌مده‌مان و سه‌رده‌مایه!

هه‌ر له‌به‌ر چاومه. هه‌ر له‌گه‌لمه. بوونه‌ته‌خوینم، هه‌ناسه‌م، ره‌گ و
پیست و ئیسکانم. ئه‌و گشته‌ئه‌زربه‌هه‌ و جه‌زربه‌یه، ئه‌و هه‌مووه‌ریژنه
بارانی کوتان و تی‌هه‌لدانه، بوونه‌ته‌تانه‌ی سه‌رچاوم. برینی جه‌رگم. ئه‌و
سه‌رده‌مه‌ه‌ته‌نانه‌ت ئیستاکه‌ش وه‌ک خوۆره، چه‌شنی ده‌عبایه‌کی چنگن له
دل‌م، ده‌روونم، له‌سی و جه‌رگم و له‌بوون و زینم ده‌خۆن.

هه‌موو روۆژی، هه‌موو مانگیک و هه‌موو سالیک هه‌ر ئه‌وه‌بوو. نیو
ژیرخانه‌تاریک و ته‌نگ و تیواره‌که‌ه‌ه‌متالا و ده‌وره. له‌مانگ و وه‌زدا،
جاروبار سه‌ریان چوونیک و له‌سه‌ریانه‌وه‌سه‌یاحه‌ت کردنیکی ئه‌م لاو
ئه‌ولا. ته‌واوه‌تی که‌یف و خوۆشی و خوۆش رابویری من ئه‌وه‌نده‌بوو. به
تایبه‌ت سه‌یر و سه‌رنج‌دانی منالانی هاو‌ته‌مهنی خووم و مه‌درسه‌ه‌ه‌ده‌رس
و منالانی مه‌درسه‌ی سپام زۆر پی‌خوش بوو. مه‌درسه‌که‌له‌کوۆخه‌که‌ی
منه‌وه‌زۆر نیژیک بوو. له‌سه‌ریانه‌وه‌زۆر جوان ده‌مدی. دوو زوور
و پیسخانه‌یه‌کی خنجیلانه. په‌نجیره‌تی‌گیراو و پاک و خاوین و رووناک.
ئه‌ه‌کسی جوان به‌دیواره‌وه. نیو زووره‌کان رووناک و پرله‌زه‌نازه‌نای منالان.
لاوه‌سپایه‌کی بریک جوانکه‌ه‌ره‌زا شیرن. هات و چۆ و وت و وێژه‌که‌ی،
گالته‌ه‌گه‌پ و پیکه‌نین له‌گه‌ل قوتاییه‌کاندا.

له‌سه‌ریانی کوۆخه‌که‌وه‌هه‌موویم له‌به‌ر چاو بوو. ئیستاش هه‌ر له‌به‌ر

چاومه. له که لاسی دهرس دا قاله ی سوئی خدر ده هات و ده چوو. قسه ی ده کرد، دهستی راده وه شانند، چه پله یان بۆ لی ئه دا. ههستم ده کرد قاله سه رخۆش ده بی، له خویشیان تیشکی چاوه کانی ده یدایه گشت سه رو گوئیلاکی! هه ر ئه م قادره بۆم بووه خدری زینده. وه فریام هات. قۆلیکی بۆ رزگار بوونم کیشا. له گه لکوو میرزا له لایه که وه ده رده که وت، ده بایه منیش به وهنده ی یه ک و دوو بگه مه وه سه رموتالا. بۆ نیو کوخه تاریک و رهش و چۆل و هۆله که.

هه موو جار ئیک که سه یری مه دره سه م ده کرد، ئاوئیکی گهرم و زولال به گۆناکانم دا چۆراوگه ی ده کرد. تف له ده ممدا وشک ده بوو. ده که وتمه هه نیسکه هه نیسک و تیرتیر ده گریام. ئه وه به خت و به شی منالانی دیکه و ئه مهش به خت و به شی من! نازانم پروام بی ده که ی یان نا، له م دووای یانه دا خه یالات هه لی ده گرتم، خوڤم ده کرد. هه وری ئاسمان له بهر چاوم ده بوونه دیو و درنج و خویمان به کوخه که دا ده کرد بمکوژن! بمکوژن و بمخۆن. ده مدی میرزا و گورگ و هه ژدیها پرم بی داده که ن. میرزا چه قۆله قه برغه و شاده مار و سی و جهرگ و دلّم ده کوتی و گورگ و هه ژدیها له شه کوت کوته که م ده رفینن. ده یخۆن. ته نانهت چه ند که پرهت له م خوڤ و خه یالاته دا دم زریکاند و له خه یالات ده هاتمه ده ری. میرزای بابم له بری وشیار بوونه وه، له بری چاره سه رکردنی ئه م مه ترسی یه دهستی ده کرد به جوین دان و به گۆچان تیبه رم ده بوو. وه زیعه تم ئاوای لی هاتبوو! وه زیعت نه بوو. به ره و شیتی ده چووم. روژ به روژ لاوازتر ده بووم. لا روومه ته کانم ده قویان و گنج و لوچیان تی ده که وت. روواله تم رهش داده گه پرا. دایم و ده ره م دل ته نگ و به ئه ندیش بووم. وام لی هاتبوو تاوتاوو به یرم له خوڤ کوشتن ده کرده وه. له م چه یس و به یسه دا هه ر وه ک پیشتەر ئاماژه یه کی

کورتم بی کرد، قاله‌ی سۆی خدر بووه خدری زینده‌م. رۆژنیک له مه‌یدانی بهر مزگه‌وت چاوی پیم که‌وت. وه‌ک جاران ده‌ستی کرد به‌گالته و قسه‌گپراڤانه‌وه. عه‌مری پازده سال ده‌بوو. دوو سۆ سال بو خویندن له‌شاره‌دی‌یه‌کی گه‌وره له‌ماله‌ خزم و که‌س ما‌بووه. دوو سال بوو گه‌را‌بووه‌دی‌یه‌که‌ی خو‌مان و پۆلی شه‌شه‌می سه‌ره‌تایی ده‌خویند. دايم سۆ چوار خودنروس و خودکاری وا له‌گیرفان ده‌دا که به‌دیاره‌وه بن. ده‌فته‌ریکی له‌باخه‌ل دابوو که نه‌زیله و هۆنراوه و په‌ندی پیشینیانی تیدا نووسیوو. له‌لاو لا ده‌بخوینده‌وه! له‌گه‌وره و چکۆله‌هه‌ر که‌س میرزا قادری پی‌نه‌گوتبايه، توورپه‌ده‌بوو. شه‌ره‌فیری زۆر پی‌خۆش بوو. به‌هه‌ر که‌س ده‌گه‌یشت فریکی پيدا نه‌دا. ته‌نانه‌ت له‌شه‌ره‌فردا شه‌ره‌شه‌پ و شه‌ره‌جنیویشی ده‌کرد. له‌مه‌جلیسدا له‌گه‌ل که‌یخودا و مه‌لا و ریش سپی داده‌نیشت. له‌نیو‌ئه‌وانیش دا زۆر بلۆ و روو هه‌لمال‌دراو بوو. زۆر دم راست بوو و قسه‌ی خۆی هه‌ر ده‌کرد. بابی زۆری به‌سه‌ری دا ده‌نه‌پراند و ده‌گو‌راند، له‌مه‌جلیسان ده‌ری ده‌کرد. نسحه‌تی ده‌کرد نه‌په‌رته‌نیو قسه‌ی مه‌لا و که‌یخودا و بیاو ما‌قوول، به‌لام قاله به‌قسه‌ی نه‌ده‌کرد.

قه‌تیش تیک نه‌ده‌چوو. شه‌ره‌فر و شه‌ره‌جنیوی قه‌ت نه‌ده‌کرده‌شه‌پ و دل‌تیشان. هه‌ر دم به‌پیکه‌نین و زبان به‌تۆپ و ته‌شه‌ر بوو. باله‌وه‌گه‌رپین و بی‌ینه‌وه سه‌ر نه‌قله‌که‌ی خو‌مان. باسی نه‌و رۆژه و وه‌تووش قادر بوونم بو ده‌کردی. له‌دووای بریک هه‌لیته و پلته پی‌کۆتم: ئه‌ری رۆله‌تۆ شیت نی؟ وه‌للا ئه‌لعایش شیت نه‌بی، ئاخیری شیت ده‌بی! رۆله‌ئه‌وه‌چییه‌رۆژ تا ئیواره‌وه‌ک ده‌رویشه‌کانی خانه‌قا، هه‌ر راست و خوار بوونه‌وه، به‌رز و نزم بوونه‌وه، به‌ده‌نگی بلیند ده‌وره‌کردنه‌وه‌ی که‌شکۆل، ئه‌سفار، ئه‌نوار..... رۆله‌به‌سیه‌چ ده‌وره‌ی ئه‌مانه‌یه. هه‌ر ده‌ره‌قه‌تی میرزا برایمی

باوکت نايه ی زوو زوو خوټ له نه خوښی ده. پرؤ بو شار بؤ لای دوکتور.
 نیوه نیوه چهند روژان پرؤ بو سهردانی مالی خال و مام و پوور و خزم و
 کهس. شینته گیان ورده ورده مه جبووری که به ده نگی نزم و نه سپایی متالا و
 دهوره بکه یه وه. کتیبی جوان و باش و خوشم هه یه! سپا له شار را
 ده یان هیئی. بوټیان ده هینم، وهخت و ناوهخت دهر فتهت هیئا بیان خویننه وه.
 بیانخه نیوان کتیبه کانی موتالا که ته وه. جا نه وانهی من بخویننه وه.
 له مه وه بهر دوو سی چیروک و وتارم له وان بو گپراویه ته وه. وه زیعت نیه
 هه ته. سه گی تی پری. شه وی و هره مالی دوو سی کتیبیکت ده می. با بزانی
 دنیا چ باسه!

له پاش قسه و باسیکی زور له م بابه ته وه مال تاوایی مان لیک کرد و
 رویشتمه وه بو مالی. هه له بیر کردنه وه دابووم. له ناخدا هه ر جینگلم
 نه دا: "ستی وا چون ده بی؟ بابم پی بزانی دونیام به سهردا ده پروو خینی.
 شار به دهرم ده کات. به شه پ و مسته کوله و گوچان ده مکوزی. ده جا با
 شار به دهرم کات. چی له وه باشتر! رزگار ده بم. حاشا له و گوپره ی نووره
 نووری لیوه نایه" فکر یکی باش بوو. ده بوو زور زووتر وام کرد بایه. ناخه به
 ده ست نه م وه زعه وه زور جاپرز و شه که ت بووم. زور له میژ بوو، وزه م لا
 نه مابوو. وه لای بیرم له خو کوشتنیش کرد بووه. قاله گه بیشته فریام. خدری
 زینده بوو خودابوی نار دبووم. نه مه نه و روژه بوو که خور له ئاسو
 دهر که وتبوو. تیشکی دابووه زین و ژبانم. قادر چونی گوتبوو وام کرد.
 خویندنه وه ی کتیبه کانی قادر چاو و گوئی کردمه وه.

نه م هه لکه وته دوو که لک و سه مه ره ی گه و ره ی بوو: هه م چاوم کراوه
 و دنیا یه کی دیکه م دیت، هه م زاتم له زور شت و به تاییه ت له بابم شکا.
 له لایه کی دیکه وه خویندنه وه ی کتیبه کانی قادر خوش بوون،

پشوودان و حه‌سانه‌وه‌یه‌ک بوون. کتیبه‌کانیش سه‌یر بوون. عاجیباتی و به تام و چیترا زۆربه‌یان به‌سه‌رهات و میژوویی و هۆنراوه‌بوون. چه‌شنی گولستان و بووستانی «سه‌عدی»ش نه‌بوون. باس و خواس و بیروپا و پروای نووسه‌ری ئەمانه جیاوازی له‌گه‌ل ئەو شتانه‌بوو که من تاکوو ئەو سه‌رده‌مه‌ خویندبوومه‌وه.

زۆربه‌یان باسی سه‌ده‌ی نوۆزه و بیست و ولآت و شار و دئی و به‌سه‌رهات و میژووی به‌شه‌ری ئەم سه‌رده‌مه‌ی ده‌کرد. باسی شین و شایی و مه‌رگ و زاین و که‌ند و کۆسپی به‌شه‌ری به‌نیوانگ و هه‌لکه‌وته و هه‌روه‌ها ده‌رو جیران و دیوناس و هاوولاتی خۆمانیان ده‌کرد. به‌ بیروپروای تازه‌وه، به‌ زبانیکی ئاسایی و سانا و خۆش. زۆرم پئی خۆش به‌ زین. زۆریان گیرۆده و هۆگر بووم. بۆ خویندنه‌وه‌یان ئۆقره‌م لئ هه‌لگیرابوو. که چی برئیکیش شله‌زا بووم. له‌ ناخدا زۆرم جینگل ئەدا. له‌ ناخدا هه‌ر شه‌ر بوو. شه‌ر له‌ نیوان ئەوانه‌ی پێشوو و ئەم تازانه‌دا.

له‌م لاوه‌ بیروپروای لاسووت و ناسووت به‌ زویان و ره‌وشتی سه‌دان و هه‌زاران سال له‌مه‌وبه‌ر، له‌و لاوه‌ باس و خواس و به‌سه‌رهاتی ده‌رد و مه‌رگ و شادی و خۆشی خه‌لک و مرۆی ئەمپرو، به‌ زیان و راوینزی ئەمپروکه. له‌ نیوان ئەم دووانه‌دا هه‌ر شه‌ر و به‌ربه‌ره‌کانی بوو. ئەم دوو به‌ره‌ جیاوازه‌ پیکه‌وه‌ نه‌ده‌سازان. له‌ هه‌موو لایه‌ن و بابه‌تیکه‌وه‌ جیاوازی‌یان بوو. یه‌کیان به‌ ره‌گ و ریشه‌ی چه‌نده‌ها ساله‌ له‌ دلمدا، ئەوی دیکه‌ زۆر بۆن خۆش و جوان و رازاوه!

یه‌ک لایه‌ بوونه‌وه‌ زۆر دژوار بوو. نه‌مه‌زانی ئاخو و نه‌نجامی چۆن ده‌بێ! ده‌بێ به‌ چی و به‌ کوی ده‌گا. هه‌میسان ده‌مخوینده‌وه، ده‌مخوینده‌وه. به‌ رۆژ کتیبه‌کانی نیو کۆخه‌ ره‌ش و به‌ شه‌و کتیبه‌کانی قادر. هه‌میسان ئەو

کۆخه ره شه و ئه و مه دره سه خوشه م ده دایه بهر زهین. پیکه وه هه لم ده سه نگاندن. تی یان ده پروانیم و لی یان ده فکریم. بهر به ره له خویندنه وهی به دزه دزه ی کتیه کانی قادر وه پرهز بووم. له ناخمدایه شه رمه زار بووم، پیم وابوو کاری نه هیینی و به دزه دزه ناحهز و ناپه سنده. ئه ویش کتیب خویندنه وه! نیزیکی حهوت هه شت مانگ تیپه پری بوو، روژنیک ده ست له ده ست و قه وه ت له خودا به میرزام راگه یاند سپا کتیبی باشی داوه به قادر بی خوینته وه. قادریش زوریان تاریفات ده کا. ئیزنم بده منیش لی یان وهرگرم و بی یان خوینمه وه.

میرزا پرسى: نیوه که یان ده زانی؟ وه لأمم داوه: یه کیان نیوی «سه یاحهت نامه ی برایم به گ» ه. سی و دووی نه کرد و نه یکرده نامه ردی! به هه موو هیز و قه وه تی خووی مستیکی به نیو ده مم دا کوتا. ده مم پر بوو له خوین. خوین به لالیو و چه ناگه مدا به ره و مل و سینگم شوپراوگه ی کرد. نه پراندی به سه رم دا: «وه لا باشه. هه وای کتیبی کوفر و زالله له سه ری داوه!»

زوری به سه رمدا نه پراند و گوراند. زوری هه پره شه و گوره شه له سپا و قادر کرد. به بۆنه ی شوتنه وه ی خوین و خویری ده م و په لمه وه خو م گه یانده قادر و هه موو شتیکم بۆ گپراوه. ده مزانی ده رکیان بی ده گری. له گه ل قادر ته گبیرمان کرد چون وه لأم داته وه. به لأم هه لایه کی گه و ره ساز بوو. بایم نیو کتیه کان و کۆخه که و نیو هو ده که ی ماله وه م گه را. له گه ل بابی قادر نیو کتیه کانی قادریش گه را. خووی کوته نی له کتیبی زالله ده گه را! به لأم چی گیر نه که وت و هه لالا زوو نیشه وه. زیاتریش له بهر ئه وه ی بایم به سپای نه وئرا و له ترسی وی گه و ره ی نه کرده وه. له وه دووا له من به شک و دل کرمی بوو. زوو زوو نیو کتیه کانی ده پشکنی. نیو کۆخ و هو ده که م ده گه را. متالا و

ده‌وره کردنه‌وه که‌می له ژیر چاوه‌دئیری‌یه‌کی زۆر ورد‌گرتبوو.
 به‌لام من؟ وه‌ره‌ز و عاسی بیووم. قاپم قه‌وی ببوو. جار نه‌جاریک
 وه‌ک ورتنه‌دهم درکاند: کتیبه‌کانی قادر خوشن، باشن. شتی به‌که‌لک و به
 نرخیان تئی‌دایه. باسی شتی ئه‌م‌پرو و ئه‌م سه‌رده‌مايه‌ده‌که‌ن. برئیکیانم
 خویندو‌ته‌وه. دیسان گیرم که‌ون ده‌یان خوینمه‌وه. جوینی ئه‌دامی. شه‌پ و
 گوچانم ده‌خوارد. گه‌پی پی ئه‌دام. به‌لام ده‌ست هه‌لگر نه‌بووم.

جاریکیان بابم دوو سی به‌رگ له کتیبه‌کانی قادری له ژووره‌که‌م دا
 وه‌گیرکه‌وت. چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی له هه‌ر کامیان خوینده‌وه، له پاشانه
 سووتاندنی. هه‌میسان به‌زلله و گوچان و مسته‌کۆله‌ زۆری ئه‌شکه‌نجه و
 چه‌رمه‌سه‌ری دام. قه‌ده‌غهی کرد له‌گه‌ل قادر هام و شو نه‌که‌م! به‌لام کئی
 گوئی دایه؟ زۆر جارمان له‌گه‌ل بابمدا لیمان ده‌بووه شه‌ره‌ قسه و باس و
 خواس! ده‌رکی به‌مالی بابی قادر ده‌گرت. پرویا‌گاندهی بو‌دای و بابی قادر
 و خه‌لکی نیو دئی ده‌کرد. له‌گه‌ل سپادا باسی کۆنه و نوئی و دوینی و
 ئه‌م‌پروئی ده‌کرد. به‌زمیکی سه‌یر ساز بیوو. نیو دئی شینوا بوو. ئه‌م باسانه
 که‌وتبووه نیو هه‌موو مال و مه‌جلیسی که‌وه.

قادر چوار پینج جه‌حیلی قۆشمهی زۆرزانی وه‌دووی خۆی دابوو،
 وه‌ک که‌له‌ شیریی ناواده و چه‌شنی که‌لی بو‌غه له هه‌موو کاتی‌کدا و له هه‌موو
 مه‌جلیسی‌کدا قوت ده‌بووه. به‌ ئیشتیا قسه‌ی خۆی ده‌کرد و کیچی ده‌خسته
 که‌ولی زۆریه‌ی خه‌لکی دئی‌وه! به‌ تاییه‌ت پیره‌کانی جارز کردبوو! نیویان
 نابوو: «که‌ل به‌ش» جاروباریش پی‌یان ده‌کوت: «قیتی».

شه‌ر ده‌کرا و شکات بو‌ شار ده‌چوو. ئاشت بو‌نه‌وه ده‌هاته‌گۆرئی و
 شه‌ر ده‌نووست، به‌لام هه‌للا ته‌واو بوونی نه‌بوو. سپاکه له دئی رۆبی به‌لام
 کتیب هه‌ر ده‌هات. قادر بو‌ خویندن رۆی بو‌ شار، به‌لام حه‌وتوو به‌ حه‌وتوو

هر ده‌هاته‌وه. قسه و باسی ساز ده‌کرد، کتیبی ده‌هینا. کوربه‌کانی هاوه‌ل و هاویروپرای خۆی وه‌کۆ ده‌کرد. جاری وابوو له‌شاره‌وه‌هاوه‌لی شارستانی و زورزان و قسه‌زانی ده‌هینا و مه‌جلیسی ده‌گرت. هاوه‌ل و جه‌حیل و خوئنده‌واری وه‌کۆ ده‌کرد. قسه و باس و پروپاگانده‌ی بۆ ده‌کردن.

سپایه‌کی تازه هاتبوو. به‌لام بیروپرای وه‌ک ئه‌وی پیشوو نه‌بوو. ته‌نانه‌ت جارێک له‌گه‌ل میرزای بابم کهوت و ئه‌منیه‌ی هینایه‌ دئ. ئه‌منیه‌ی به‌گژ قادر و هاوه‌له‌کانی داکرد. قادر قۆل به‌ست کراو بریدانه‌ شاری. به‌لام چی‌یان بۆ نه‌چوو سه‌ری! پیت وایه قادر له‌شار چی وه‌لامی پاسگاو دادگا داوه؟ جه‌حیله‌کانی دئ و له‌گه‌لی داگیرابوون، ده‌یان گپراوه، ده‌یان‌گوت: قادر له‌پاسگاو دادگا یه‌ک به‌خۆی به‌سه‌ر پیاوی ده‌وله‌تی دا ده‌نه‌راند و ده‌یگوت: فه‌لای ئازادم، ئازاد کراوم. بۆ هان دانی خه‌لک بۆ خوئنده‌واری تئ ده‌کووشم. ئیوه‌ بۆچ دژی یاسان؟ خایه‌نن؟ شکات تان لئ ده‌به‌مه‌ سازمانی ئه‌منیه‌ت. پیاوی ده‌وله‌ت وای لئ ترسابوون نه‌یان ده‌زانی چۆنی ده‌ست و لاق ماچ کهن و چۆنی داوای لیبوردن لئ بکه‌ن. که‌س نه‌یزانی ده‌وسی چۆن به‌سترا و هه‌زار جنیو به‌پاسگا و ئه‌منیه‌ درا. مه‌یدان ناوه‌لا‌تر ببوو. پروپاگه‌نده‌ی قادر په‌ره‌ی گرت. میرزای بابم ئاکاری ده‌گۆرئ. شیوازی رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل من ده‌گۆرئ. ده‌ستی له‌ئه‌شکه‌نجه‌ و ئه‌زربه‌ و جه‌زربه‌ هه‌ل ده‌گرت. که‌متری متالا پئ ده‌کردم. له‌گه‌ل خۆی شار و دێهات و مه‌جلیسان و شاخ و باخ و بیستانی ده‌بردم!

زۆرم له‌بابه‌ت بیروپرا جۆراوجۆره‌کان بۆ ده‌دوا. گویم بۆ راده‌گرت، به‌لام جاروباره‌ش جوابه‌ جه‌نگه‌یم ده‌کرد. قسه‌م وه‌به‌ر قسه‌ی ئه‌دا. به‌ته‌وسه‌وه‌ ده‌مگوت: «دلایل قوی باید و معنوی، نه‌رگه‌های گردن به‌شدت قوی!»

قسه‌مان لئی هه‌لده‌به‌زیه‌وه. کئی برکیی بیرو پروا وه ک چنگه‌پلماسکی و شه‌ره ده‌نووکی لئی ده‌هات. بابم هه‌میشان بۆ ئاخ‌ر ریگه و چاره‌سه‌ری، شه‌قه زلله و شه‌پ و گۆچانی ده‌هیناوه گۆرئی!

له‌گۆنئی جاران له‌ دووره‌وه ده‌هات، به‌ خو‌بادان و متمانه‌یه‌کی تاییه‌ت. عابا ره‌شه‌که‌ی له‌ بادا ده‌شه‌کاوه، ده‌شنئی وه. چه‌شنی خه‌رته‌لئیکی باش که به‌ سه‌ر کۆلاندا بفرئی، خیوه‌تی له‌ سه‌ر کۆلان هه‌ل ئه‌دا و پان و بلاو ده‌بووه. کۆلانی داده‌گرت و پری ده‌کرد. سیبه‌ری خه‌م و خه‌فه‌ت و خو‌رپه‌ی به‌ سه‌ر دل و ده‌رووندا راده‌کیشا. دیسانه‌که وه‌ک جاران چنگه‌زه‌لام و به‌ هیزه‌که‌ی ده‌هاویشت، پر به‌ مست گۆنچکه‌یه‌کی ده‌گرت، ده‌یکیشا و بای ئه‌دا. به‌ دووی خوئی دا ده‌یکیشامه‌وه نیو کۆخه‌ ره‌ش و به‌تاله‌که‌وه. له‌ نیو تاریکانه‌که‌دا به‌ سه‌رم دا ده‌ینه‌راند «یان ده‌ت توینم، یان ریگه‌ی راستت پی ده‌سه‌ملینم. بخویننه‌وه ده‌ی. به‌رز و بلیندی بخویننه‌وه باگۆنم باش لیت بی چی ده‌خویننه‌وه».

خۆم به‌زیو ده‌نواندا! سه‌ر له‌ نوئی وه‌ک جاری جاران، ده‌مخوینده‌وه. به‌ ده‌نگی بلیند، چارز و وه‌ره‌ز. دیسانیش چاو پر له‌ ئاو ده‌بوو، ده‌که‌وته ره‌شکه‌ و پێشکه. دیسان زبان ده‌ماسی و دێر و هیل و پیت و وشه‌کانی لئی هه‌له‌ ده‌بوو. تیکه‌ل و پیکه‌ل ده‌بوو. دیسان تووره‌یی و جوین و کوتان و گۆچان. ئیدی له‌ شورت و شو‌تی په‌ری بوو. وه‌زیعت نه‌بوو، مردن خو‌شتر و باشتر! جاروبار به‌ دزیه‌وه ده‌چوومه‌ مالی قادر. دایکی ده‌رکی دیوه‌که‌ی قادری بۆ هه‌لده‌گرتم. ده‌چوومه‌ ژووره‌وه. متالای کتیبه‌کانی قادرم ده‌کرد. هه‌ر کا قادر ده‌گه‌راوه بۆ دئی، ئیدی ئه‌وه جیژنه‌ بوو. وه‌ده‌ر ده‌که‌وتین بۆ نیو باخ و سه‌ر شاخ. شه‌وانه له‌ ژووره‌که‌ی داوه‌ کۆ ده‌بوینه‌وه. کتیب و گۆفاری تازه‌مان ده‌خوینده‌وه. قسه‌ و باسمان له‌ سه‌ر ده‌کردن. له

پاش گه رانه وهی قادریش بو شار، کتیبی بو داده نام.

ئه م کتیبانه م له ماله خوومان حه شار ئه دا و شه وانه له پاش مال خه و تن ده مخوئنده وه. کاری به دزه ئاشکرا ده بوو. ده شیوا. دی ده شیوا. باس و خواس و شه پره قسه ده سی پی ده کرده وه. به لام ئه مرا قایم قه وی تر بیوو. ته وس و تووانجم ده هاو بیشت و شهر و قوونه شهرم ده کرد.

جوابه جه نگی میرزام ده کرد و بگره بتوانم بلیم قه لسه م لی ده گپرا. کوخ و متالای نیو کوخ لیم بیوو دیو و درنج. مووچرکم پیندا ده هات پرومه نیو کوخ و متالا بکه م. نیو کوخم پی پر پر له ئه وانگه ل بوو! نه ده چومه متالا. خووم ده دزه وه و خووم له ولولا ده خافلاند. بو جار یکی دیکه ش بام چهند کتیبکی له ژووره که مدا دیته وه. ئه وانه هی خووم بوون. له سه فه ریک دا بو شار کپیووم. زورم خووش ده ویستن. میرزا به شه پ تی به ری کتیبه کان بوو. هه شاو لم بردنی هه لیان گرمه وه. به ده سته وهی گرتن و نه یدامه وه. روئشته حه وشه و داوای نه وتی کرد! ده بیه ویست بیان سووتینی. ئاگر له ده روونم بهر بوو. گر له دل و ده روونمه وه بلیسه ی کیشا. جا چوون؟ کتیب سووتاندن؟ ئه ویش ئه م کتیبانه! شهر و ناشتی تالستوی، دیوانی گوران و هیمن و شاملوو، میژووی ئه ده بی جیهان؟ بهرگیک له میژووی شار نشینی ویل دورانت. چوون ئه مانه بسووتینی و من چ نه لیم؟ ئای دلی خافل، هه بیهات هه بیهات، کوپه خوپری کوانی هه لمی پیاوه تیت؟ کوانی ئینسانیه تیت؟ روژی غیره ته، نه هیللی، نه هیللی! له نه کاو، به پرتاو هاشاویکی دیم برده نیو ده ست و په لی بام و کتیبه کانم له چنگ ده رهینا. به غاردان له مال وه ده رکه وتم. بردم و دامنه ده ست دایکی قادر بوم حه شار دات. جوگه لاوئیک له خوار مالانه وه به ره و نیو باخه کان ده چوو. ئه م به راو به ری داری چنار و بی بوو. به قه راخ جوگه لاودا، له ژیر سیبه ری

داره‌کانه‌وه رووم کرده باخه‌کان. به‌هار له نیوه‌ی دابوو. سوروشته له و په‌ری جوانی دا و باخ رازاوه. گه‌لای شین و جیگه‌ی شیناوه‌رد، خوږه‌ی ئاو، کانی، سه‌وزه‌لان. شنه‌ی شه‌مال و ده‌نگی مه‌لان. هه‌مووی دل‌رفین و خه‌مه‌روین. منی نه‌دی و بدی و نیو ته‌مانه؟ نوومی زه‌ریای نه‌ندیش و بیر کردنه‌وه. زورگه‌پام و زورم جیهان هه‌لسه‌نگاند. دنیا ئاوا جوان و خوش و به‌گه‌شه و نه‌شه، پر له نیعمه‌ت و من بی به‌ش. ته‌مه چارده‌پازده سالم ته‌مه‌نه. ده‌بی روژ و شه‌وه له کوخیکی تاریک و تنوکه‌دا، له زوورنکی به‌تال و حه‌تال و ره‌ش و چول و هول‌دا، هاوده‌می جنوکه و ته‌وانگه‌ل خه‌ریکی کارنک بم که عه‌یامی باوه‌ئاده‌میش په‌سند نه‌بووه. بوچ؟ ته‌م عیلمه‌که من ده‌بخوینم بوچ ده‌بی ئاوام به‌سه‌ریینی؟ به‌شیاوزیکی ئاوه‌ها ناحه‌ز و ناخوش! بوچی؟ ها؟ له پاش چه‌ند سه‌عاتی فیکر و زیکر که بو مالی گه‌پامه‌وه، ته‌گیری خوّم کردبوو. چی دی بو نیو ته‌وه کوخه‌ناچم. چی دی ده‌وره‌ی کتییی بیحار و ته‌سفار و ته‌نوار و ناکه‌مه‌وه. له زووترین کاتیش دا ده‌روم بو شار. له شار کاریش ده‌که‌م و به‌لکه‌م بتوانم له مه‌دره‌سه‌ی شه‌وانه‌دا ده‌رسیش بخوینم. له‌مه‌وبه‌ر له‌گه‌ل قادر باسی ته‌مانه و ته‌م روژه‌مان کردبوو! شاره‌زا بووم چ ده‌که‌م و ده‌بی چ بکه‌م!

هه‌ر کا ته‌م قسه‌یه‌م به‌دایک و بابم راگه‌یاند، دایکم له قله‌ی گریانی دا و باوکم ده‌ستی کرد به‌هه‌للأ و هاوار و جوین و نه‌حله‌ت. قاوکه‌وته نیو دی. ته‌قی‌یه‌وه، ده‌نگی داوه. شه‌ره قسه‌له‌گه‌ل دای و باب و خه‌لکی نیو دی ته‌واو بوونی نه‌بوو! هه‌موو ره‌جمیان ده‌کردم. لومه و سه‌رکوتیان ده‌کردم. من هه‌ر وه‌نده‌م به‌خوینده‌واره‌کانیان ده‌کوت: من هه‌موو کتیه‌کانی ئیوه‌م خویندو ته‌وه، هه‌موو پریار و پرویاگانده‌ی ئیوه‌م گوئی داوه‌تی، ئیوه‌ش کتیه‌کانی من تا‌قی که‌نه‌وه. ده‌نا شتیکی دیکه، عیسانی و

موسایی هه ره که س به پتی خوی!

له پاش ماوه یه ک که دوو لاقم کرده لنگه که وشئی که وه و هه ره نه چوممه وه متالای نیو کوخ، بایم به ماله وه له گونده بیچکۆلانه که مان باری کرد و روشت. روی بو دی یه کی دیکه. به قه ولی خوی: کوری ناخه له ف و گوپرا سه رشوپی کردبوو! له روی هه له نه ده هات له و ولاته پرواته نیو خه لک. ده سا له دبی خو مانه وه روی کرده گوندیکی زور چه په ک و دووره چاو. منیش رووم کرده شار. ناخر مانگی به هار بوو. کاتی مه دره سه چوونی شه وانه به سه ره چوو بوو. ده با تا پایز ده ستم راگرتباه. له شیرکه تیکی جاده کیشان دا بوومه میرزا و کاربه ده ست. له وه تاغ و خه رج و مه خاربخ دا بوومه شه ریکی قادر. له مه و به ره هم مووی نه مانه مان تبیینی کرد بوو. هاوینان قادر له نیوان شار و دی دا له هام و شو دا بوو. زیاتر له شار و که متر له دی. چوار پینج سالیک پیکه وه بووین.

ده م ده مانیکی خوش بوو. گه وره مان به سه ره وه نه بوو. بو هام و شو و خه وتن و هه ستان و دانیشن و هاوه له گرتن و گوپین سه ره به خو و خاترخو بووین. به تایه ت له کتیب خویندنه وه دا سه ره به ست و سه ره به خو. خوشی و شادی هه ره نه و سه ره مه بوو، ناخ چ روژگارنک! چ شه و گارنک! له گه له بایشم ناشت بوومه وه. له دوای سالیک دووان که دیتی ده رس ده خوینم و سه رنگین و ره رنگین و له سه ره خویم، کاری چاکم هه به و له کو مه له دا به پیاو چاکم ده ناسن، به ره به ره که ده چوممه وه دی دوور و چه په که بیچکۆله که قسه ی له گه له ده کردم و جوابی سلاوی نه دامه وه!

بایم له پاش نه یه ک دوو ساله، هه ره کا ده هاته شار، ده هاته ماله که ی من و قادر. مالیشی گه پرایه وه بو گونده که ی پیشوومان. له خویندن دا زوره ی پوله کانی مه دره سه م، هه ره دوو پول به سالیک ده خویند. له تا کامدا

لە گەل قادر لە سالیكدە و ییكەو دەیلۆممان وەرگرت. لە پاش كۆنكوری زانكۆ قادر بۆ زانكۆی مەهەندیسی دەرچوو، منیش چوومە زانكۆی دوكتۆری. لە زانكۆدا بیروپرا و ئاكارمان یەکی نەدەگرتەو! قالە بیجگە لە جەفەنگ و دەرس خویندن و وەرگرتنی بەرگە ی مەهەندیسی کاری بە چی دیکە نەبوو. کتیب خویندنهو و موتالای بیجگە لە دەرسەکانی وەلانا. بەلام من چوومە ریبازی رامیاری و سیاسەت گپران. گیرام و بەردرام، گیرام و بەردرام، تا کوونی لە سالی چواری زانكۆدا بە زۆر بردیانم بۆ ئیجباری. لە پاش دەورە ی ئیجباری شیرکەت و زیندان و خویندن. تا وەرگرتنی بەرگە ی دوكتۆری. بەلام قەت دووکانی دوکتۆریم نەکردەو! هەمیسان زیندان و شیرکەت. لە ئاکامدا ئەوا بە شاربەدەری، لەم درگە یەدا لە خزمەت تۆدام. بۆ دەنگ دەبۆ. سەر و جگەرە دادەگیر سینین. هەلەستیتە سەر پۆ. لە دەریبجە ی پەنجیرە کەو سەر دەباتە دەری ساتیک لە دەری دەروانی. ئەوا هاتەو لە سەر جۆ یە کە ی هەو لۆ دانیشت. دوو سۆ مزی قوول و درێژ لە جگەرە کە ی ئەدا و دەلۆ: لۆ یان راسپاردووم ئەگین. داکەوم و خۆم لە قەرە ی کاری رامیاری نەدەم، ئیزنم پۆ ئەدەن دووکانی دوکتۆری دانیم. هەیهات، هەیهات. قاقایەکی زۆر بلیند و درێژ لۆ ئەدات و چەند چەلان سەر رادەو شینۆ. زەرە خەنە یە ک گرتوویە. بزە یەکی وەندە تال کە سەر و گوێلاکی رەش و بۆر داگەر پراو. ماو یەکی زۆر بزە ی تال و سەر راوە شانندن. زەرە خەنە و سەر راوە شانندن. قاقا، قاقا، قاقا..... لە پەر دەنە پرنۆ. بەرتیلم ئەدەنۆ خۆم بفرۆشم. قاقا، قاقا، ئیمان و پپروام بفرۆشم! قاقا، قاقا... دەیانھەو ی ئیمان و ژیان و جیھانم بفرۆشم! هەیهات، هەیهات.

من سەرم بۆ بابم دانەواند؟ ئە ی بۆ دوژمن و غەوارە ی چۆن دادەنوینم؟ چۆنی دانەوینم؟ هەیهات! بەیان، رووناکایی کازیو. شنە یەکی

خوش. سوار بوونی ماشين و گه رانه وه به ره و درگه. ژنان و پياواني تيره يي
رووت و ره جال. تيك شكاو. ته و تل بيچكوله و پر له گنج و لوج. روخسار
وشك و رهش و خه مبار. بوني خوي و زه ريا، گه مي و ماسي و گه ناو! درگه
و ثيمزاي ده فته ري پاسگه. ثينجا به ره و ده زگا و دووكاني حاجي ره زاز.
دووكان و عه مار و زاره دايچراوه كه يان بو قوت دان و هه ل لووشين.

ده زگايه كي كون و قورپنه. ديوار له به رد و قورپه سووره. ده روازه به رز
زه لام، له دار و ته خته و گول ميخ. زوربه ي عه يامي سال داخراو. له بريك
عه يام و روژانيشدا له بهر دهركي ئاپوره ي حه شيمه ت. هه موو له ئاخ و
توف و نالين و فيغان و هاوار و زه نا زه نادا. جاروبار كرانه وه ي ده روازه.
هاتنه دهري يان چوونه ژووربي نيزامي و قه ره ئيخه. ئاكام، روژنيك له پاش
چهند سه عات چاوه نواري، له نه كاو كرانه وه ي دهركي. وه ده ر كه وتني
لووتي ماشينيك و هاتنه دهري ماشيني له ده زگا قورپنه. هه شاوولي
حه شيمه ت به ره و ماشين. ويستاني ماشيني پر له مه شموول. بيكدا
نووساني مه شموول له نيو ماشين و حه شيمه ت له ده ره وه را. ماچ و مووچ،
گه ردن نازايي. دوا سلاو، دوا هه والپرسی. دوا مال ئاوايي دلته زين بو
ماويه كي نه ديار. لاواندنه وه ي دايكيك يان باييك رو له مه شمووله

خوښه ویست و نازداره که ی. دلنوايي کردنی مه شمولى به جهرگ دایک و باب و خوشکی خوئی. دهنده کیشانی شوڤیر، دهر باز بوونی ماشین. گریانی به پر مه و هوږه ی که س و کاری مه شمولى. به دووی ماشین که وتنی دای و باب. پاش ساتیکی کورت ون بوونی ماشین. راوستان و گه پانه وهی خه لک و بلاو کردن و گه پانه وهی هر که سیک بو پئی و شوینیک و به دووی کار و ئه رکی خوئی دا. ئه مه کوترین و دوورترین بیره وهی منه له ئیجباری بردنی لاهه کانی ولاته که م.

منال بووم، زور منال. بگره هوت ههشت سالان. پایز بوو. گه لاپرتزان و سیره ی با. سوور و خوڤ خواردنی کاغز و گه لا و په رو به دهس باوه. پیلان گپزانی خاک و خوڤ و له چاوی خه لک روچوون. شه قام بوو یان جاده؟ ریگه خوڤینه یه کی بی پانه وه له نیسی هور و هه لادا. رهنگی شار و ریگه و هه وا خوڤه میشی و سارد و سپر. فرکه ی ماشینیک. دهنگی گورانی به کی زور خاو. دهنگیکی دلته نگ و پر له خه م و خورپه. هوږاوهی گورانی به که پر له په ژاره و خوسپه و دهر د و مهینه تی، پر له نالین و په روشی. شین و شه پوری ژنیک. له خوڤان و قز رین و ئیخه درینی ژنه. گریان به بانگ و سه لا و سنگ کوتانیکى بی وچان. به شوین ماشین دا راکردن و هه روا گریان و لوره و بالوره و به سه ردا کوتان. دهر باز بوونی ماشین و له سه رخو چوونی ژنه. وه کو بوونی خه لک له وی. دلنوايي کردن و وه سه ر خو هیئانه وهی. چوونه به ره هه ی منالیک له ژنه و کوتنی منال: بو ده گری دایه گیان؟! بوچ خو ده کوژی و ده بری؟ کوره که ت نابه ن بیکوژن و بی برن. ده چی بو خزمه ت کردنی ولاته که مان. ئه مه ئه رکی سه رشانی هه موو که سیکه. سه ربازی چوون شانازییه. ده یجا که وایه ئه م گریانه ی ناوی!

سەر هه لپرینی ژنه. روانین له کورپه مناله که. روانین له گشت ئه و
خه لکه ی ده وریان داوه. له پڕ به بانگ و سه لا، به گریان و بالۆره وه جواب
هاتن و وه لام دانه وه ی منال:

« ده ک کوپراییم دایه. کورپه رۆله تۆ منالی، دنیات نه دیوه. نه چوویه ته
ئیجباری. تۆ چووزانی له وئی چی به سەر رۆله ی خه لک ده هینن؟ تۆ
چووزانی له ئیجباری چ شه و و شه ونخوونی و بی نان و ئاوی به که؟
چووزانی چ برسیتی و توونی تی به که به سەر سه ریا ز دیت؟ تۆ ده زانی
چه نده ها گیر و گرفت و که ند و کو سپ و مه خسه ره و چه رمه سه ری
چاوه پروانی سه ربازه؟ له ئیجباری دا برام کووژرا، میردم نو قوستان بوو
ئه وه تا ئه مپروش ئیجباری کورپی لی رفاندم و بردی. هه ک دایکت کوپرایی
دایه رۆله، داخوا بو کویت ده بن و چیت به سەر ده هینن! خوا ده زانی
جاریکی دی چاوم به چاوت ده که وئی یان نا!

کورپه رۆله تۆ دنیات نه دیوه، ئیجباریت نه کردووه، چه جه مت
نه ناسیوه. نازانی ئه مانه چ باسه! له من پیرسه. من ده زانم ئیجباری چیه.
ئه ی هاوار ئاورم تی بهر بووه، ئاورم گرتووه. ده ک کوپر بسم رۆله، هه ک
کوپراییم دایه رۆله.»

ئه مهش له بیره وه ریه کۆنه کانی من له ئیجباریه. ئه و رۆژه به چاوی
خۆم ئه و ژنم دیت که چۆن له سەر عه رزی ره ق و ته ق که وتوووه! چۆن
خۆی له خاک و خۆلدا ده گه وزینتی؟ چۆن خاک و خۆل به سەر خۆیدا
ده کات! چلۆن باوه شی به دار و به ردی عه رزی داده کات و کورپه
مه شمو له که ی ده لاوینتیه وه. ئه م دیمه نه له زهین و دلی مندا هه رماوه، هه ر
له بهر چاومه.

کاتی خۆشم نیوم بو ئیجباری دهرهات، بردیانمه ئیجباری و دوو

سالی عه‌لن ته‌واو، دوو سالی ره‌به‌ق ئیجباری یان پی کردم. ته‌وسا به چاوی خۆم دیتم. به دال و ده‌روون و میشک و له‌ش و روچی خۆم ته‌م ته‌زموونه‌م دیت. ته‌مجار زانیم و لیم حالی بوو قسه‌ی ژنه چه‌نده راسته؟ کاره‌سات ئاوا ده‌ستی پی کرد. له شیرکه‌تیک ئیشم ده‌کرد. له دووره شار و دووره ولات. گه‌رانه‌وه بوو ولاتی خو، بوو سه‌ردانیک له دای و باب و هاوه‌لان. دوویات کردنه‌وه‌ی چاوی پیک که‌وتن له‌گه‌ل ته‌و که‌سانه و ته‌و شوئنه‌ی بیره‌وه‌ری منالی منیان داگرتوو. بوو هه‌وه‌ل که‌رته که‌گیرفان دوو قرانی تیدایه و ده‌توانم له‌گه‌ل سی چوار هاوه‌ل چایخانه و به‌سته‌نی خانه بچم. سی چوار روژ خولانه‌وه له شاردا. له پر قوت بوونه‌وه‌ی کوونه ناسیاونک. وه‌ک می‌ش له سه‌ر و گونیاکم ده‌نیشی.

قسه و باس له‌م لاو ته‌ولا ده‌کات، شیر و رتوی دینته‌وه. سه‌رسام بووم. واقم و پرماوه. چی ده‌وی؟ ماندووم! له چه‌نه‌وه‌ری و هه‌لیته و پلیته و درێژه دادپری ته‌م کابرایه. له ئاکامدا به‌عوزرمایی خواسته‌وه‌یه‌کی زۆره‌وه پی‌م راده‌گه‌یه‌نی: فلا‌نه که‌س مه‌شموولی! ئیوت بوو ئیجباری ده‌رکه‌وتوو پی و شوئینی تو‌یان له‌من ویستوو. ئاخه‌ سجیل وه‌رگرتنت له‌پازده بیست سال له‌مه‌وه به‌ردا به‌شاهیدی و زه‌مانه‌تی من بوو. ته‌وا چه‌ن روژه عه‌جه‌م ده‌رکیان پی‌گرتووم. پی و شوئینی تو‌یان لیم ده‌وی. به‌لام من نه‌م‌گوتوو. خو‌ت ره‌زات نه‌بی‌نایلیم! به‌لام زۆرم بوو دینن. له‌کار و کاسبی یان کردووم. چ بکه‌م؟ چ که‌رده‌ن بم؟ تو‌ریگایه‌کم بنی به‌ر پی!

سبه‌ی ده‌چه‌م پاسگه. خۆم ده‌ناسینم و چاره‌ناچار به‌رگه‌ی حازر بوو ئیجباری وه‌رده‌گرم. له‌پاش هه‌وت هه‌شت روژان به‌رپی ده‌کریم. هه‌ساری گه‌وره‌ی سیلوی گه‌نم. چوار سه‌د پینسه‌د پاساری و خه‌زایی له‌گه‌ماروی ده‌پازده دال و خه‌رتهل دا. ده‌ره‌وه‌ی هه‌سار دای و بابی خه‌زایی

و پاساری سهر به هه نیسک، دهم به هاوار، چاو به گریان. له زور لاهه شین و شه پور و شیوهن. بالوره و بانگ و سه لای گریان. ئیخه دادرین و قز و برچ رنین و سهر و سنگ کوتانی دایک و خوشکی مه شموول. بو هوهل جار دایک و بابم پیر دینه بهر چاوم! چاو به گریان ده بان بینم. منیش دلم پر ده بی. به لام دیان به جهرگ دا ده نیم. خوّم له دل ناسکی ده پارنیم.

وه پری که وتنی ماشین و مال ئاواپی. له نه کاو زه نازه نایه کی زور بهرز، نالینکی دلته زین و بی پسانه وه له لایه ن سه دان ژن و کیژه وه. فرکه ی ماشین. گورانی گوتنی مه شموولیکی دل ته نگ. گورانی نیزام نیزام. گوئی هه لختنی سه رجه می مه شموول بو نیزام و دوویات کردنه وه ی سه ربه ندی گورانی:

نیزام نیزامه گیرام به سه رباز مه شقم پی ده که ن له ولانی شیراز
 بیکه بو خاتر چاکسی ئه وگرده مه مکه به سه رباز مندالم ورده
 بیکه بو خاتر ئه و چاک و پیره مه مکه ن به سه رباز بابم زور پیره
 من و نوقمی بیره وه ره کانی خوّم. بیره کردنه وه له منالی، دی، چیا و کوّسار،
 مه دره سه و هاوه له کان متالا و کارکردن. خویندنه وه ی چیرۆک و چیرۆک
 نووسین. به سه ردا هاتنی تافی لای ده رکه وتن له مه دره سه. دور
 که وتنه وه له هاوه لان.

شیرکه ت و ئیش کردن. کریکاری، میرزایی، بیکاری و ئیستا که ش
 ئیجباری. دوو سال! چه وسه د و سی روژ ئیجباری، بی هیچ مۆله ت،
 وچان، ده رفه ت بو ئه وه ی خو ت بی! بیره بکه یته وه. کی بووی؟ کی؟
 مه شموول و به پۆل گورانی نیزام نیزام، من و نوقمی زه ربای بیره وه ری.
 به ره به ره هه ستیکی تازه. هه ستی که وتنه ئیو بیریکی قول و بی بن! کاس
 و مه نگ بوون. هه ستی بی هه ستی هه ستیک وه ک خه ولی که وتن و

خومار بوون. تی نه‌گه‌یشتن له‌وه‌ی که له‌کوئی؟ خه‌ریکی چی؟ بو‌کوئی ده‌چی؟

چه‌ند سه‌عات؟ چه‌ند روژ؟ چه‌ند شه‌وگار و روژگار له‌وه‌ها حالیکدا، له‌تارمایی و ته‌م و مزئیکی خه‌ست به‌پئی دا‌ده‌روم. مه‌نگ بوون و په‌نگ خوارده‌وه. چ حالی نه‌بوون و چ نه‌زاین. ئەم کاسی و بئی هه‌ستی‌یه چه‌نیک ده‌خایه‌نی؟ روژنیک؟ مانگی؟ سالیکی؟ نانانا! ته‌واوته‌ی عیام و سه‌رده‌مای ئیجباری. روژنیک له‌پاش به‌گزیه‌کدا چوون له‌گه‌ل گورویانیک، ئەفسه‌ریکی پئی کوتم: لاسار مه‌به، شه‌ر و جوابه‌ جه‌نگی مه‌که. تیکت ده‌شکپین، وردت ده‌که‌ن. ئەمانه‌هه‌ر له‌بنه‌ره‌ته‌وه‌مه‌به‌ستیان ئەوه‌یه‌سه‌ریاز تیک بشکپین، وردی که‌ن. له‌وه‌ی که‌هه‌یه، به‌هه‌موو خو و خده و ئاکار و کرده‌وه‌ی خو‌یه‌وه، به‌هه‌موو بیر و پروای خو‌یه‌وه، هه‌لی و هه‌شین. داری له‌سه‌ر به‌رد و گوشتی له‌سه‌ر ئیسی که‌نه‌هیلن. شتیکی تازه‌ی لئی دروست که‌ن. ده‌عبایه‌کی عاجیباتی لئی ده‌ریین که‌مه‌به‌ستی خو‌یانه. وا به‌که‌لکیان بی‌ت. به‌شه‌ریکی بئی می‌شک و دل و ده‌روون. به‌شه‌ریکی له‌ئاسن. یان ئاسنیک له‌چه‌شنی و نه‌ی به‌شه‌ر. ده‌یانه‌ه‌وی ته‌واوی ئاکار و کرده‌وه‌تان بگورن! بتان‌گورن.

هه‌میسان ده‌که‌ومه‌بیریکی تازه‌وه. بیریکی قوول و بئی بن، تاریک و تنوک. به‌بیره‌که‌دا سه‌ره‌و خوار ده‌رومه‌خوار، ده‌رومه‌خوار. وه‌ک به‌ردنیک، کاغه‌زیک، دارنیک، واله‌بیریکی هاوئی. به‌سه‌ره‌وه‌به‌رده‌بمه‌وه سه‌ره‌و‌نخوون، وه‌ک گولله‌ی تهنه‌نگ، وه‌ک به‌ردی قوچه‌قانی فیکه‌م دیت و به‌ره‌و خوار ده‌روم. کاستر و گیژ و وئتر، مه‌نگتر و بئی هه‌ست‌تر ده‌بم. کاتیکی وه‌خو‌دیمه‌وه‌هه‌ست ده‌که‌م گوردرام. زورم په‌له‌قازه‌کرد نه‌گوردریم و خو‌م بمیتمه‌وه، به‌لام نه‌متوانی! زور تابه‌تمه‌ندی ئیجباری،

زورکه م و کوورپی له خوّمدا، گۆریمی! گۆردرام و ئال و گۆرپ به سهر له ش و روحم دا هات. به منالی چوومه ئیجباری، به پیری گه پرامه وه. زور بیر و پروای خاوین و به نرخم له دهست چوو. زور خوو خدهی بهرز و په سندم له کیس چوو! ئه مجار، له پاش ئه م ئال و گۆرپی به سهرمدا هات، شتیکی دیکه م لئ دروست بوو. جا ئه م شته تازه چهندی جیاوازی له گه ل ئه وهی هه وه ل هه بوو، نازانم. وه نده م لئ روونه که ئه و روژهی وا ئیجباریم ته واو کرد و بهرگهی رزگاریم وه رگرت، خوّم نه مابووم. ئه و مناله ی هه وه ل نه بووم. هه ر لیم ده پرسی بوچ گۆردرای؟ بوچ هیشتت؟

کاسکی خوّم نه متوانی، دهره قهت و دهره ست نه هاتم. چوّن نه گۆردریم کاتیک ئه و سهربازه دهست ته نگه ی تیخ و بویاخم ده دایه، شو فاری لئ کردم! کاتیک ئه و سهربازه ی به نه هیینی یارمه تیم بو کوو ده کرده وه، به کوپه ده وه له مه ندیک دهر چوو که دای و بابی پوول و پاره یه کی زوربان بو ده نارد. کاتیک ئه و سهربازه ی یارمه تی خوارده مه نی و پوول و جگه ره و تیخ و بویاخیم ئه دا، دزی لئ کردم. کاتیک ئه و سهربازه ی دوو سال هاوه ل و هاوته ختم بوو، جنیو و تهوس و تووانجی بو زبانه ده نارد! لیم گه ری با دهرده دل نه که م. با دلّم هه ل نه پریژمه دهری. چی؟ ئیجباری؟ لیم ده پرسی بوچ هه ر ده لیم ئیجباری! جا خو کا که من نالیم تو بلئ. له شه قام و کۆلان به ره ش بگیڕ بتگرن، بی ره زامه ندی خو ت بته ن بو دوور ولات چی نیو ده نیی؟ ها؟ نانا پاشه کشه مه که له مال دهرده که وی بروی بو ئیش کردن. بو په یدا کردنی دوو قرانه پوولی خویری، بو نانه وشکه ی دای و بابی پیرت، ژنی رووت و ره جال و منالی وردت. ناخافل و له نه کاو ده تگرن. قول به ست ده تبه ن بیگاری ده وه لت پی ده که ن. بی جیره و مواجب! بی مووچه و قه رار و بریه. بی ئه وه ی بزانی ئه م دوو ساله دای و

بابی پیر و ژنی برسی و منالی بی جل و به‌رگت چۆن به‌پری ده‌چن؟ چی ده‌خۆن؟ له‌کوی و ده‌ده‌ست دینن؟ چ‌یان به‌سه‌ر دیت؟ ئە‌ی کاک‌ی خۆم ئە‌وه به‌زۆره‌ملی و ئیجبار نیه؟ به‌زۆر نیه؟ ئە‌مه‌ زۆلم و بیداد نیه؟ ها؟ تۆ بلی چیه؟ تۆچ نیویکی لی ده‌نیی؟ ئە‌وه‌ شاربه‌ده‌ر کردنه! به‌دیلی و به‌خسیری و کۆیله‌یی‌گرتنه. کاک‌ی من ئە‌مه‌ ئیجباری‌یه. ئاوه‌ها بوو که قسه‌ی ژنه‌م لی وهراست‌گه‌را، که تیگه‌یستم ئیجباری‌یانی چی؟

ئە‌م چایه‌ش بخۆ زاگرۆس! پال به‌ده‌ستمه‌وه‌مه‌نی با تال نه‌م! ئە‌ی بو چ‌جگه‌ره‌ناکیشی؟ خۆ له‌مه‌وه‌به‌ر زۆرت ده‌کیشا. به‌سته‌جگه‌ره‌که‌ت ده‌رینه‌دۆستی نازیز. جگه‌ره‌به‌ک‌ئاگر ده. جگه‌ره‌به‌کیش بده‌به‌من. ئە‌م جگه‌ره‌به‌ی تۆ شتیکی دیکه‌یه، تامیکی دی هه‌یه! دوکتۆرانه‌یه. ئا ده‌س خۆش. جا دووکه‌له‌که‌ی بلاوکه‌وه. قانگم ده‌و قانگت ده‌م. با بزانی خودا به‌کیی ئە‌دات. بزانی کی ده‌بیاته‌وه! به‌لام ئە‌وه‌ش بزانه‌که‌من زۆرگیان سه‌ختم. پیت وانه‌بی ده‌روه‌ستم دئی!

پیش ئە‌وه‌ی داوه‌تی شای شایه‌تینی‌کان ب‌دینم، ره‌نگ بی رووداوه‌کانی جو‌راو‌جو‌ر هه‌ستی شاد و ناشادیان به‌دل‌مدا هینایی. هه‌تمه‌ن هیناویانه! له‌وه‌خاتره‌م‌م. به‌لام پاش دیتتی ئە‌وه‌داوه‌ته‌بو جارێکی دیکه‌ش گوژدرام. له‌حاندی خۆم و چاره‌نووسی خۆمدا بوومه‌ته به‌رد، بگه‌ئاسن و پۆلا! به‌لام بو‌خه‌لکی دیکه‌بوومه‌ته‌مندالکی سه‌ر به‌هه‌نيسک و چاو به‌فرميسک و دل به‌کول. بو‌نه‌هاتی خۆم، له‌شه‌رم و مه‌ترسی زبان و فیکر و دلی خه‌لک، سه‌رک ده‌له‌قینم! ئاخیک هه‌لده‌کیشم. شادی و ناشادی یان بوغز و تووره‌یی‌یه‌که‌به‌زبان و حاله‌تمدا دیت. به‌لام بزانه‌و ئاگه‌دار به، دئی و ده‌روا! ته‌واو بوو.

ده‌سا به‌پزیه‌که‌م نسحه‌تی چم ده‌که‌ی؟ من تۆ نسحه‌ت و ئامۆژگاری

چی بکه م؟ له چی و له کی و له کویت بتر سینم؟ نانا، دهس راگره، چ مه لئی. قسه م له دم مه پښنه. جاری نوره ی منه دل و دهر وون و هه ناوم هه لپړم. هه رکا نوره ی تو هات، تا ئیواری، تا کوو سبه ی نیو پړو و سبه ی ئیواری قسه بکه. نادى کاکی خو م. یانی نانا، کاکی خو م نا، هه ر وه ک نیو خو تان، به لئی یو لداش! ده زانم وات پی خو شتره! ده یجا باشه دل ت ناشکینم یو لداشت پی ده لیم. خو هه زار ماشه لالا و هه زار شوکور من ده عبایه کی هینده عاجباتیم که له گه ل هه موو بوونه وهر و جانه وهر یک له ناشتی و یو لداشی و برایه تی دام. ده بالی گه پښین و بینه وه سه ر باسه که ی خو مان. باسی خو م و خو ت. یانی خو تم لی ده گوړی؟ به قام پی نا که ی یان به شیت و گه وچ و له وچ و مندالم ده زانی؟ کوړه رو له، به رخو له که م! له گه ل مندا به راستی و هه که وان. جاری دوو چای دیکه تی که. به لام له بیرت بی چایه که ی من نیو رهنگ بی ت نه رهش و نه زه رد. من له چای رهش و تال و هه روها له چای زه رد و ناوه کی چیژیک نایینم. بو هه میشه له بیرت بی چای نیو رهنگ.

باسی شاربه دهر م بو ده کردی. به و پروایه گه یشتووم که ئینسان شاربه دهریکه له سه ر هم کوړه ی زه وی یه. نه ک خو م و چاره نووس و به سه رهات و رووداوه کانی ژبانی خو م به م پروایه ی گه یاندووم، نا نا به هه له نه چی. مه به ستم ته واوه تی ئینسانی سه ر کوړه ی زه وی یه! چ لپړه و له م درگه یه دا، چ له ولاتی خو مان و چ له نیو دای و باب و خوشک و برا و هاوه ل و ژن و منالی هه موو ئینسانه کان دا.

تو قهت بیرت له چیرو کی دایه هه وا و باوه ئا دم کردو ته وه؟ له نیو هه موو کو م له به شه ره کاندانا هم چیرو که هه یه. مه گین نه مانه جی که یان به هه شت نه بوو؟ ته رخان خو ر و حازر خو ری به ر سی به ر نه بوون؟ مه گین له

تەر نه یان ده خوارد و له وشک ده خه و تن؟ ئەمه تاکوو که نگئی بوو؟ تا ئەو
 ده مه می که چاو و گوئی قوو چاو بوون! تا ئەو ده مه می گوئی له مشت بوون.
 ئەی بۆچ له گه لکوو چاو و گوئی یان کراوه و له گوئی له مستی دەر چوون له
 به ههشت و ده دەر نران؟! چی بوو خواردیان؟ گهنم، هه نار، سیو یان هه ر
 شتیکی دیکه! ده ی ئەمانه کامیان مه ی و مهزه و ئارهق و شه رابه؟ کامیان
 ئەقل ده گوپئی؟ کامه یان زیانی گیانی و دارایی پیوه یه؟! هیچیان. ده سا که
 وابوو ئەی بۆچ شاربه دەر کراون؟

چونکی نافه رمانی و توغیانیان کردبوو؟ یانی گوئی له مستی یان
 قه بوول نه کردبوو! ده سا یۆلداش ئەمه ئاشیره و ئامازه یه که بۆ هه موو
 که س، له زهوی و له ئاسمان. گوئی له مشت به، چاو به سته، زیان گری
 دراو، له تەر بخۆو له وشک بخه وه. نا! وا نابی و وا ناکه ی؟ شاربه دەر به.
 ئەمه هه ر بۆ زیان و ئاکار و کرده وه نه، هه ر بۆ ئینسانی رامیار و هۆنەر و
 نووسه ر نه، ئەمه بۆ ته وای ئەو که سانه یه که چاو و گوئی یان ده کریته وه.
 بیر و زه یان ده کریته وه. له ژین دا تایبه تمه ندی بیر و پروای، یان ئاکار و
 کرده وه و ده ست دین. ده سا ئەمجار ئەوانه شاربه دهرن. تی رامان و
 تی فکرین و ئاکاری خو یان شاربه دهریان ده کات. له خه لکی دی ناچن.
 به شه ری ئاسایی و نورمال نین. نامۆن! له گه ل ژین و زیان و به شه ری
 ئاسایی و ساویلکه نامۆن. ده سا شاربه دەر ده بن! شاربه دەر ده کرین. نامۆ
 ده که ونه وه، نامۆ ده میننه وه. نامۆ دین و ده پۆن و ده ژین. له و شتانه ی
 خه لکی دی پی شادن و تامه زرۆیانن، شاد نابن و چیژیک نابن!

جاروبار وه ک سیبه رکیان لی دیت. له گویتی سیبه ریک دین و
 ده پۆن. بی چریه و خشپه، بی ده نگ و ره نگ! بی قسه و باس. بریکی
 دیکه یان نو قوم ده بن. بگره بتوانین بلین ون ده بن و خو یان له بیر

دەچیتەو. لە بیریان دەچیتەو کچی بوون و چی یان دەویست! ئاوەها ژیانیک
 هەلەبژێرین. بەلام ئەمە هەو نیە. جووریک خو بەخت کردن و خو
 دۆراندنە!

بریککی دیکە یان چەشنی چەقۆی دوو دەم، هەر دەبەرن و دەدەرن و
 دەخۆن و دەکوژن. تاقمیککی دیکە یان ناگری بن خو لەمیشن، ژالەمۆن.
 ئاوی مەندن. ئەمانە هەون. خو ت دەزانی چین! من نایلیم. خو ت یەکیانی.
 ئەری تو خو ت.

دەبجا هەر نایە قسە؟ هەر وە جواب نایە؟ سەر هەل هینایتیک. بە
 دوو چاوی سوورەو، سوورن و لە زەردی خو ئناویش دەکەن. چاوی
 گورگ، لە کاتی دیتنی نیچیر دا. بگرە بتوانم بلیم گوی یەکانیشی قوت
 بوونەتەو. لووتی هەلناو، بۆن و مەل و مۆ دەکا! تیک چوو، خەریکە نیو
 چاوان تیک دەنی. لیلی و رووگرژی روخساری دادەگری. هەلەدەستم لە
 دەریبجە ی پەنجیرە کەو دەروانمە دەری. لە ژیر پەنجیرە کەدا، لە دیوی
 دەرهووی ژوورە کەم، لە کۆلاندنا چوار پینج کەس جەحیل و گەپراو
 خەریکی قسە و باسن. لێ یان دەروانم. دوویان دەناسمەو. دەبی ئەوانی
 دیکەش لەوان بن! دادەنیشمەو. زەردەخە یەکی تال لە سەرلیو. سەرم
 دە لە قینم! خو یانن دوکتور. کلکیان گەزیک درێژە. بەلام کردوویانە بە نیو
 گەلۆزیاندا.

با وا بیست. چی نەدیار و نەهینی و شار دراو یە؟ من یان تو؟ دەوسی
 کەمان یان بیر و پراو کەمان. دل ئاوا دل فەریح و زەریا دل بە دوکتور.
 هەستە بابە جووت سەر لە دەریبجە بەرینە دەری، تی یان پروانین و لە قاقا
 دەین. جا ئەوسا دەبینین، سمیل شوپ، کلک لە گەلۆز، بەرە و خواری مۆز
 دەکەن و جالە دەین. لە گەل زاگرووس بە جووتە، بەرەو دەریبجە. دوو سەر و

دوو مل و چوار شان له نیوان ده‌ریبجه‌وه بو ده‌ری. وت و وئژکی به
 ئانقه‌ست. هه‌میشان قاقا، قاقا، قاقا. هه‌ر کا نیوه دزه و نیوه ئاشکرا تیمان
 ده‌پوانن، سه‌رشوڤر، لزگه‌ی قاقای ئیمه. خشپه‌ی رویشتنی ئه‌وان،
 زرینگه‌ی قاقای من و زاگرۆس. جاله‌ بوون و خیرا راکردنی ئه‌وان و
 خرینگه‌ی قه‌تاری قاقا له سه‌ر جاده‌ی ئاسن. ون بوونیان له چاو و هه‌روا
 فه‌رکه‌ فرکی مه‌لی قاقای ئیمه‌ پر به‌ کۆلان!

داده‌نیشینه‌وه. ئاخ کاک زاگرۆس، دۆستی ئازیز، گورگی باران دیده.
 من و تۆ ئه‌رکی سه‌رشانمانه‌ له‌وه‌ی وا هه‌ین ده‌بی زیاتر و به‌رزتر و ره‌قتر
 بنوئین. بۆچ؟ بۆ خوۆت له‌ من باشتر ده‌زانی و له‌ من ده‌پرسی: بۆچ؟ یانی
 تاقیم ده‌که‌یته‌وه! زۆر باشه‌ کورپی باش وه‌لامت ئه‌ده‌مه‌وه. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له
 به‌ر چاوی دۆست و دوژمنین. شه‌و و روژ، دایم و ده‌ره‌م چاویان تی
 پرپوین، تاکوونتی له‌ترئی، سه‌رسمیک، لاتراسکه‌یه‌ک بده‌ین و لیمان له
 چه‌پله‌ بده‌ن. ده‌هۆل و زورپانمان لی به‌ده‌سته‌وه‌ بگرن. جا به‌ گیانی ناخیرت
 هاتووی و لیم ده‌پرسی: ئه‌ری ئاگات له‌ ده‌وسنی که‌ت هه‌یه؟ هیچ ده‌زانی
 چی یان بو نووسیوی و چه‌نده‌یان بو تی چه‌ندووی؟ ئاخه‌ دۆستی عه‌زیز
 من له‌ سه‌ری خوۆم و گیانی خوۆم و چاره‌نووسی خوۆم بووردوم، ئیدی
 ده‌وسی چی؟ ده‌وسنی چه‌یه؟ ولانی خوۆمان گوته‌نی: گارانیان به‌ تیک‌پا
 برده‌بوو، پیریژن له‌ مانگا به‌ له‌کی ده‌پرسی. به‌ سه‌ری تۆ، به‌ گیانه‌که‌ت لی یان
 بوومه‌ته‌ دروو! نایب خودا خودایه‌تی نه‌ک روژی ده‌قعه‌یه‌ک و ئیمزایه‌ک،
 چه‌وتوو به‌ چه‌وتووش چاوی به‌ چاوم نه‌که‌وی. ئه‌م زبانه‌ سووره‌ لاری‌یه
 ئه‌وه‌نده‌ی ته‌وس و تووانج پیدا داوه، له‌ به‌ر چاوی هه‌موو ژێرده‌سته‌کانی
 کۆلۆل بووه. ده‌یجا قوربان، ئه‌مجار نۆره‌ی تۆیه. فه‌رموو بزانه‌م چی
 ده‌فه‌رمووی؟

له داخی منه ئاوه‌ها دۆش داماوی یان له بیره‌وه‌ری به‌کی دیکه‌دا
په‌نگ ده‌خۆیه‌وه؟ واقت و پرماوه. له منیش ناروانی تاکوو له چاوه‌کاتنا
هه‌موو شتی بخۆینمه‌وه. قه‌ی ناکه. من زۆر چه‌نه‌وه‌ر و چه‌نه‌درێزم. له سه‌ر
قه‌سه‌که‌م ده‌رۆم تۆ جارێ بیر که‌ره‌وه. به‌لام بیره‌که‌ت زۆر قوول هه‌ل
مه‌که‌نه! نه‌کا تبی که‌وی و تی‌یدا بخنکیی. باسی ئه‌وه‌م بۆ ده‌کردی که
بیروپرام گه‌یشتۆته سه‌ر شاربه‌دهری. ئاخ‌ر چیرۆکه‌که‌شم هه‌ر له سه‌ر
شاربه‌دهری به. شاربه‌دهری و ئینسانی شاربه‌دهر!

سه‌یرم مه‌که‌ و وه‌ک شی‌ت لیم مه‌روانه. ئاوه‌ها که تۆ لیم ده‌روانی
ئێستا که ناشاره‌زایه‌ک لیمان وه‌ژوور که‌وی، پی‌ی واده‌بی، یان تۆ شی‌تی یان
من به‌ شی‌ت ده‌زانی! واش نیه و هه‌ر دوو کمان ساخ و سه‌لیمین. ده‌سا
که‌وایه‌ هیدی و هیمن به‌وه. له سه‌ر جی‌یه‌که‌ت راست دانیشه و
جگه‌ریه‌کی دیکه‌ش ئاگر ده. ئاوا.... ئاباره‌که‌للا کۆری باش. هانی ئه‌و
چایه‌ش هه‌ل لئووشه.

شه‌وگاری درێژی پایز. گۆره‌ی دوو که‌و له رکه‌ی گراوه‌یه‌کی زۆر
دوور له ولاتی خۆیان. هات و چۆی دوکتۆر له ژووره‌که‌دا. خاسه‌ که‌وی
شاخ و داخه‌ چر و پره‌ که‌ی کۆنستان له پر قاسپه‌ی به‌رز ده‌کات. پر به‌گه‌روو
ده‌که‌وتنه‌ سیاچه‌مانه. فرکه‌ی هه‌زاره‌ها پاساری و خه‌زایی و کۆتر و که‌و
به‌سه‌ر کۆلانی ئه‌ویندا. شنه‌ی شه‌مالی به‌یان به‌ سه‌ر قامیشه‌لانی دلدا.

ده‌ک هه‌زار جار له رۆحی منت که‌وی که‌وی ولاتی ئه‌وین و سه‌ر به
خۆیی، مه‌لی کۆساری سه‌ر به‌رزی، هه‌لۆی به‌رزه‌فری ئاسمانی
سه‌ر به‌ستی. نه‌شیدی منه بۆ تاریفی تۆ، یان هۆنراوه‌ی هۆره‌ی تۆیه له بۆ
دلنواپی و لاواندنه‌وه‌ی من؟ هه‌مووبه‌تی و هه‌مووانه! چونکی ده‌نگی
زاگرۆسه:

له دایک بوون و هاتنه سهر دنیا جارێک، ژبان و مردنیش جارێک. «ساکه وایه کهم بژی و کهڵ بژی. له ته‌پۆلک و تالۆکلا بگره، له گهنده‌خۆری ته‌رکه‌ن پێ به‌ حاشابه. ئەمجاره هۆبه و هه‌واری با سه‌فا باوه‌شت بۆ ده‌گرێته‌وه*». ده‌چمه‌وه سهر گێرانه‌وه‌ی به‌ سه‌رهاته‌که. ئەو جار تاکوونێ کۆچ کردن له‌ دێ و گه‌ینه‌ شام به‌ درێژایی باس بۆ کردی. به‌لام له‌ گێرانه‌وه‌ی ژبانی نیو شاردا به‌ قه‌له‌مباز ده‌ریاز بووم! ئەمجاره به‌ درێژی باسی چلۆنايه‌تی ژبانی نیو شارمت بۆ ده‌گێرمه‌وه.

ئاخر مانگی به‌هاره و قرچه قرچی نیوه‌پۆ. میری هاوین له‌شکری کێشاوه‌ته‌ سه‌ر به‌هاری پیر. مانگی گولان گراوی هاوینه! کوله‌کولێ گه‌رما ئێخه و به‌روکی زه‌وی گرتوه‌وه. ئاگر باران به‌ربینگی خه‌لک ده‌گوشی و شه‌ر ده‌فروشی! خۆم به‌ کۆلانی ماله‌ ره‌زادا ده‌که‌م. ره‌زا، ره‌زا هه‌ر تکمان بۆ زانکۆی دوکتۆری ده‌رچووین. که‌ی برۆین و خۆمان نیونووس که‌ین؟ ده‌لێن تاکوونێ زانکۆ مالمان ئەدات، ده‌بێ مال بگرین. پێکه‌وه‌ ده‌بین! به‌لام باس مه‌هینه‌ پێشی. تۆ به‌ بیر و بۆچوونی خۆت، منیش به‌ بیر و رای خۆم. هه‌ر که‌س به‌ رێی خۆی! به‌لام شه‌ش شه‌وت سال هاومه‌زلێ له‌گه‌ڵ ره‌زا کاری خۆی کرد. جا شه‌ش شه‌وت سالی چی؟ نه‌وه‌للا هه‌ر سالی هه‌وه‌ڵ ره‌زا تیری خۆی وه‌شانند. له‌ خشته‌ی بردم و له‌م باره‌وه‌ چومه‌ سه‌ر بارێکی دیکه. خۆی هێچ هاوه‌لێکی بوو به‌ نیوی شۆپا. جاروبار ون ده‌بوو. زۆر جاریش وه‌ک به‌لای خودا، پیاو نازانی بلی چی! به‌ شۆپا ناکرێ بگوترێ به‌لای خودا، به‌ره‌که‌ت باشته‌وه، به‌ره‌که‌تی خودا. ئاخه‌ شۆپا ئایه‌ و مانا و بوونه‌وه‌ی ره‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌ت و چاکه‌ و پاکی بوو. ئەوه‌م ده‌گوت

* - له‌ زینده‌یادی به‌رز و به‌رێز هێمن به‌ قه‌رز و هه‌رگه‌راوه‌.

ئەم کاک شۆپرایه جارویار وە ک بارانی پەلە ی رحەمت بە سەر ئیمە و مأل و
 حالمان دا دەباری. شۆپرا پەیدا دەبوو. چەند رۆژان لە شارە کە دەماوہ. یان
 ھەر لەو شارە ئیشی پەیدا دەکرد و دەماوہ. جا ھەر باس و خواس و
 مژولیایشی رامیاری و ئەدەبیات و ھونەر و چیرۆک نووسین و رۆمان
 خویندن بوو. کپاک شۆپرا دەستی لە ھەموو کارنکمان وەر دەدا. دەبوو
 دەرسی دوکتۆری و زانکۆ باش بخوینین!

دەبوو متالای جگە لە دەرسی خۆمان زۆر بکەین و لە سەر ھەموو
 ئەوانە ی دەیخویننەوہ قسە و باس بکەین. دەبێ ھام و شۆی کوورەخانە و
 کارخانە و کارگا کانی دەورو بەری شار بکەین و لە گەل کرێکاراندا ھەستین
 و دانیشین و دۆستایەتی و ھات و چۆ پێک بێنین. دەبێ ھام و شۆی دیھات
 و مەزرا و باخی خەلکی دیھات بکەین و روونیان کەینەوہ.

شۆپرا ھەر چەند خویندکاری زانکۆ نیە و بگرە پینچ شەش سالیش لە
 ئیمە بە تەمەتر بیت، بەلام لە گەلماندا دۆستایەتی یەکی پتەو پێک
 دەھینیت. ھام و شۆی مەزلە کەمان دەکات. دیتە زانکۆ و لە گەل
 مامۆستا کانمان لە بابەت وەزعیەتی دەرسی ئیمەوہ دەدوی. دەیان ناسی و
 دەیناسن. ھەروا کە زاگرۆس باسی ئەم کاک شۆپرایە دەکات لە پەر
 رادە چلە کم. تەزوویە ک لە نووکی نینۆ کە کانمەوہ دی و بە تۆقی سەرمددا
 دەپروا تە دەری. وە ک ئەوہ ی کارە با بمگری مۆچرکی تەواوہ تی لە شەم
 رادە چلە کینتی. دەپەر مە نیو قسە کە ی و قسە ی لە دەم دەرفینم: زاگرۆس،
 زاگرۆس. دەست راگرە! ئەم کاک شۆپرایە لاویکی دەستە و سەوزە نەبوو؟
 خالیک بە حاندی چە ناگە ی راستی یەوہ نەبوو؟ زوو زوو زیندانی و
 شاربە دەر نە دە کرا؟ سالی سیفر شاربە دەری بو تان نە کرابوو؟ لە پاش تەواو
 بوونی خویندە کە ی لە شیرکە تاندا کاری نە دە کرد؟ زوو تر لە تەمەنی خۆی

سه‌ر و سمیللی ماش و برنجی نه‌بوو بوو؟ سه‌ری قسه و بنی قسه‌ی دۆستی
 ئازیز، به‌رخۆله‌ گیان، خوێپری گیان نه‌بوو؟ له‌ راویچکه و پیاسه‌دا ده‌ستی
 نه‌ده‌خسته سه‌ر شانی هاوړی کانی؟ له‌ راویستان و قسه‌ کردندا
 پیی خوێش نه‌بوو شان و نیو شان و گوێچکه‌ی هاوه‌له‌ کانی به‌ ده‌ست
 راگوشی؟

زاگړۆس واقعی و پرماره. زۆر به‌ سه‌یره‌وه لیم ده‌روانی. سه‌ری
 راده‌وه‌شینی و به‌ جوولانه‌وه‌ی لیو به‌لی به‌لیم بو ده‌کات. هه‌میسان ده‌ست
 ده‌که‌مه‌وه به‌ و پینه: کوره‌ زاگړۆس ئه‌م کاک شوپایه‌ هاوه‌ل و برای منه.
 مامۆستا و خوێشه‌وستی منه. سالی سیفر، بگره‌ سالیک دووان زووتر یان
 دره‌نگتر له‌ شاری ئیمه‌ بوو. ده‌یانکوت شاربه‌ده‌ره. هه‌ر له‌ خه‌تی رامیاری
 و کتیب دابوو. زۆری له‌ خزمه‌ت دابوووم. نسحه‌تی ده‌کردم، رینۆینی
 ده‌کردم. له‌گه‌لی دا زۆر هام و شو و هه‌ستان و دانیشتم بووه. ئه‌گین
 خوێپریه‌تی و چاوچنۆکی نه‌بی، ته‌نانه‌ت چه‌نده‌ها جار شیو و نیوه‌پۆژه‌مان
 پیکه‌وه‌ خواردوو، داوه‌تم ده‌کرده‌ مال خوومان!

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بزانی و بۆت ده‌رکه‌وی شوپا چه‌تیک لام پیاو ماقوول و
 به‌رز و به‌ریز و خوێشه‌ویسته‌ بۆیه‌ ئه‌م قسه‌یه‌م باس کرد. چۆن تو خودا
 زاگړۆس تو دۆست و هاوه‌لی شوپای؟! داخووا ئیستا که له‌ کوییه‌ و چ
 ده‌کات؟

له‌ وتن ده‌که‌وم. سه‌ر هه‌لده‌پرم و بۆوه‌لامی پرسیاره‌که‌م له‌ زاگړۆس
 ده‌روانم. فرمیسیکیکی زولال به‌ شوپا و گه‌ له‌ کانی چاوه‌کانیه‌وه‌ هه‌لده‌قولی
 و چه‌شنی ئاوی روونی سه‌ر خیزه‌لانی رووباریک به‌ گۆنا و روومه‌تی دا
 به‌ره‌و چه‌نه‌ی ده‌چی. له‌ چه‌ناگه‌شیه‌وه‌ ده‌بیته‌ تافگه‌ و خوێ به‌ره‌و راخه‌ری
 ژووهره‌که‌ هه‌لده‌دیتری. لیوه‌ کانی هه‌لده‌قوچینی و به‌ دیانه‌ کانی ده‌یانگه‌زی

تاکوونی بهری گریانه که ی بگری. هه رای لئ ده که م: زاگرپوس زاگرپوس کوپه نامه ردت نه که ن پیاوی، دنیات دیوه، سارد و گهرمی ژیانت چیشتووه، ئەم گریانه ت له چیه؟

چ له وه زیاتر خوی پی راناگیری. به هه نیسکدان و پرمه ی گریان وهر ده سوورپی و پشتم تی ده کا. هه لده ستینه سهر پی. گوپچکه کان و ئەم لاولای سهری له نیو بهری دهسته کانی دا ده گوشی و دی و ده چی. شانه کانی ده له رینه وه، له رینه وه ی چی؟ شانه کانی هه لبه ز دابه زیانه هه زوره که ده چینه دهری. کولی غه ربی و خه م و خه فته ناخم داده گری. هه لده ستمه سهر پی و به ره و ئاوینه دیواری به که ده چم و له خوم ده پوانم. ئاخ ئەی دلای خافل خو منیش له هوره هوری گریان دام. خودایه، خودایه چ نه هینی به که؟ چ قه وماوه؟ ئەم گریانه له که نگی و له کوئی وه هاتووه؟! له بوچ ئەم هه ست و حاله ته گه ماروی داین؟ چ قه وماوه؟ چ نه هینی به که؟! له دهر وه، له پشت دهرک و پهنجیره ی ژوره که م. له حه وشه و حه ساری ماله که م و له کولان و شه قامه کانی ئەم گراوه دا، ره وه ئەسپی بوور ره ش به حيله حیل و جووته هاویشتن و چه پوکان له رمبازین و غار غارین دان. ئەسپ لووشکه و له قه و جووته له سهر و گوتلاکی شار و زینده وه و بوونه وه ری شار راده کیشتن. له گه ل خویندا تووز و خو ل هه لده ستین، خو له میشی مردوو به با ده که ن. خو له میشی مردار و مردوو به سهر شاردا ده پرژینن. توپژی خو له میشی تهرمی مردوو سووتاوه کان و خو له مپه ری تهرمه مردوو کانی دیکه وه سهر شار ده کیشی و له سهر هه موو شتی دهنیشی. هه موو شتیک رهنگی مردوو ده گریت. هه وران به گازه گاز، پو ل پو ل و ره وه ره وه ئاسمانی شار داده گرن. هه ر دیت و پته وتر دهن و قورستر چوک ئەده نه سهر سنگی خه لکی شار. هه ر خه لکه و که وتوونه ته کوخه

کۆخ و پشمین. سەر بە ھەنێسک و چاوەرەشکە و پێشکە و لەش لە تر بەستن و سەرسمدان. ھەر خەلکە و لە ئەژنۆدان و دانێشتن و ھەستانەو. خەلک لە شەقام و کۆلان کۆخەى مردنیان ھاتۆتێ. دە کۆخ و دەرشینەو. رەوێ ھەور و ھەلا و رانەى شەپۆلا و شەپۆلی بای چنگن سنگ و بەرۆکی گرتوون. دەرجوون و دەرتان و دەبردن چەتوونە. لەم رەوز و بەردەلانە ھەنگاوە ھەلێنانەو دەزوارە. ئەویش بە سەر ئەم گشتە تەرمەدا! ئارەقەى سارد و سەر ئازای ئەندامی داپۆشیوم. ھەموو مووی لە شەم لە سەرمانە سیخ و ئێستاون. بە کۆخە کۆخ و کەوتن و ھەسانەو، لە پاش ئەم ھەموو پەرۆش و رشانەو دەگەمەو مالى.

ھەشاوێ ھەستی خەم و خورپە و بێرەو ھەری شوپرا لە لایە کەو، وەزێعتی ئەم شار و تۆفان و ھەور و ھەلا و تۆز و خۆلە لە لایە کى دیکەو دەرتانیان لێ پرېوم. ئەم لاو لاو شەش بەریان لێ گرتووم! ئیدی نە دل و دەروونی دانێشتن و نە وزە و تاقەتی گوی دانە بەسەرھات و سەرگورەشتە گێرمانەو ھەبە. خودا بکات زاگەرۆس ئیزن بەدات مات و بێ دەنگ دانێشین! راکشێن، سەر بنێنەو، بخەوین، بمرین! با بزانی ئەم چنگنە ھار و دەرە کەنگی سەر و دلمان بەر ئەدات؟ والۆرە کە ھەل دەکەم. کەتری ئاوەکەى دەنیمە سەر و جگەرەبە ک دادەگیرسێنم. لە سووچیکى لای سەرەو ھەو و تەاغە کە دادەنیشم. دەکەومە مالى ئەندیش و بێرەو ھەو.

ئەم وەزێعتە چ مەوچ ماو ھەبە ک دەخاھەنێ؟ نازانم، نانا، نازانم. لە پاش تەواو بوونی جگەرە کە رەنگە خەویشم لێ کەوتبێ! ئەگینا خەو نووچکە بردوومی یەتەو. چونکى لە نە کاو رادەپەرم و تەمەشادە کەم زاگەرۆس چایى تى دەکات. زاگەرۆس مەر و مۆچ و بێدەنگ کە شەف لە بەر

دهست، قهندان و پهرداخ و ژیریاله له سهرکه شهف، پهرداخه کان له چایی پر ده کات و دیتنه بهره وه. په نجه ئیک به سهر شانمدا ده کیشی و ههرام ده کاتی: ههسته چا بخووه لالو. ههر له جیگه ی خوومه وه که موکی ده جوولیمه وه. وه لآمی ئه ده مه وه: نه نوستووم یولداش. به خه بهرم. دایتی دهستت خووش بی. له بیرت نه چووبی چایه که ی من چ رهنگ بیت؟ له چ بیر و ئه ندیشیک دایه؟ له رهنگ و روخسار و نیوچاوانیه وه چ وه دهر ناکه ویت. نازانم هه شاولی ههستی خهم و خوربه بهری داوه یان نا. له گوینی بهرد و ئاسن و پولا دارزاوه. چه شنی په یکه ره یه ک له مه فره ق و بیتون وایه. دوو جگه ره ی داگیرساو به دهسته وه به ره و رووم داده نیشی. جگه ره یه کیان به نیو لیوه کانمدا ده کات و جگه ره یه کیان به لالیوی خویه وه. چایه کیشم له بهر دهم داده نیت. وشک و ره ق ده که ویتنه قسه کردن:

ئاووا؟! که و ابوو توش له گه ل شوپرا هاوه لی! که نگی بوو؟ له شاری ئیوه دا چی ده کرد؟ چاو له چاوم ده بری. چاوه نواری وه لآمی منه. قومیک له چای پهرداخه که هه لده لووشم. مژیک له جگه ره که ئه دم و ده لیم: دهور و بهری سالی سیفر دوو سی سالییک له بوټان بوو. ده یان گوت شار به دهره. له شیرکه تیکدا کاری ده کرد. هه وه ل جار له چایخانه یه کی قهراخ شاردا چاوم پی کهوت. ههر له ویتشه وه دیوناسی و دوستانیه تیمان پیک هیئا. ده هاته چایخانه که. ماوه یه ک سهیر و سه رنجی مشتته ری چایخانه که ی ئه دا. جاروبار ماوه یه ک له گه لیان ئه دوا. زور له گه لیاندا هاوه ل و نزیک نه بوو. به لآم زور به دهر د و مهرگیانه وه بوو! له نه خووشی و سهر ئیشی خویان و مال و منالیاندا زوری یارمه تی ئه دان. من تازه له مه دره سه چووبوومه ده ری. دهرس خویندنم وه لا نابوو. ده مهه ویست ببه چیرۆک نووسی حیره یی.

لهو چایخانه‌دا له شانی کاک شوپرا داده‌نیشتم. پرساری جوراو جورم لی ده‌کرد. له باسی ئه‌دهب و چیرۆک و هونه‌ر و هونراوه زور ئه‌دواين. له پاشان که دوستانه‌تیمان پته‌وتر بوو، زورمان باس و خواسی رامیاری ده‌کرد. زوربه‌ی کات و روژان پیی ده‌کوتم: نووسینه‌که‌ت له سیاسه‌ت گپران باشتره. لانی نووسین بگره و به‌ری مه‌ده.

هاوه‌لی دیکه‌شمان بوو. هات و چۆ و شه‌ونشینی و متالامان پیکه‌وه بوو. ناخ روژگار و سه‌رده‌مای تازه لاوی و گه‌نجی یاد و بیره‌وه‌ری تان خیری، مالم هه‌قه‌عه‌یامیکی خوشمان پیکه‌وه رابووارد. له پاش ئه‌م ناخ هه‌لکیشانه‌بیده‌نگ ده‌بم. زاگرۆس په‌رداخه‌کان پر ده‌کاته‌وه. هه‌رکا ده‌بینی قسه‌م پی نه‌ماوه‌ ده‌س ده‌کا به‌قسه‌کردن: له‌شاره‌که‌ی ئیمه‌شدا! یانی ئه‌و شاره‌ی که‌من له‌وی ده‌رسم ده‌خویند و کارم ده‌کرد، شاربه‌ده‌ر بوو. یانی به‌شاربه‌ده‌ری له‌وئش بوو.

به‌م‌گشته‌هه‌ستان و دانیشتن و هام و شو‌به‌وه‌هاوه‌لی و براده‌ری ییکی ته‌واو له‌نیوانماندا پیک هاتبوو. ره‌نگ بی خزم و که‌سیشی له‌شاره‌که‌دا بوو، چونکا دیوناس و ئاشنا و روشتایه‌کی له‌راده‌به‌ده‌ری بوو! ئه‌و سه‌رده‌مه‌له‌پاش ئه‌وه‌بوو که‌تۆ باسی ده‌که‌ی و له‌شاری ئیوه‌بووه. بگره‌پینج شه‌ش سالیکیان له‌نیواندا بی‌ت. له‌وه‌ده‌مه‌ده‌مان و سه‌رده‌مایه‌دا شوپرا زور هیوادار و گه‌رم و گور بوو.

ده‌یکوشت و ده‌بیری! ده‌ی رووخاند و ده‌ی هاری! به‌لام نه‌ک منالانه و ده‌م به‌هاوار و هه‌لیته و پلیته. به‌لکور زور لی‌زان و پسپۆر. به‌ده‌م و دوود و زبان، زور له‌سه‌ره‌خۆ بوو. به‌لام ئیمه‌ئاگامان له‌بیر و بروای هه‌بوو! بوون و نه‌بوونی من له‌سه‌ر دنیا هی شوپرا به‌ته‌نانه‌ت ئیوه‌که‌شم که‌زاگرۆسه، شوپرا بو‌ی داناوم. نیوی دای و باسیم شه‌فیع بوو. شوپرا نیوی شه‌فیع گۆری

و زاگروسی نیو نام. به لام ئیستا که چی؟ باس و هه والی چیه؟ ده زانی چی ده کات و له کوئی به؟

هه ناسه یه کی سارد هه لده کیشم: سه رده مایه کی دوور و درئو سه ر لی شیواو بووم، ته ریک و بی هه وال له زوریه ی دوست و براده ر. تازه خه ریک بوو ده هاتمه وه سه رخو، که شاربه دهری تیره کرام. جا هه ر له به ر شه وه هه والی شو راشم نیه. خوزیا و هه زار بریا ده مزانی ئیستا که شو را له کوئی به و چ ده کات؟ بزیه ک دیته سه ر روخسار و لیوه کانی زاگروسی. هه میسان په رداخه کان پر ده کاته وه. په رداخی خوی ده نیت به سه ریه وه. یه ک قوم و یه ک بین هه لی ده لووشی. پیتم ده لی: په رداخه که ت بخوکار نیه خودا چاکی نه کا. قه ده رنک بی ده نگ ده بین. وه په رزی وازی لی هیناوم. هه رتکمان به ره به ره له گه شان وه یه. لیی ده پرسم: درئو به پاشماوه ی به سه ره اته که ت ناده ی؟ وه ک کابرایه کی شی ت و ویت له قاقا ده دات: ئاخه شی ت و ویت به سه ره اته چی؟ هه رتکمان دوستی شو را و شه هلی کتیب و متالا و باس و خو اس و میش و مه گه سی سه ر که ولی شو را! ده سا باوانه که م، به سه ره اتمان یانی متالا و قسه و کرده وه ی سیاسی و به ند و شه پ و تی هه لدان خو اردن و شاربه دهری. له وه زیاتر چی؟

به لام هه والی کی خو شم پییه. چم مزگینی شه ده ی تی بو تی وه گپرم؟

به پیکه نینه وه ده په رمه نیو قسه که ی: جا چیم هه یه بتده می، مه گین وه ک سه رده مای متالی که وه لامی مه ته لو که یه کمان نه ده زانی، شاریکمان شه دا و پی یان ده گو تین، منیش مه گین شاریکت ده می.

هه میسان له قاقا شه دا، به پشته وه دا ده که وی و ده لی: ئاخ وه بیرت هینامه وه. به خودای تا کوونی شاریکم نه ده ی تی پی ت نالیم! کو ره زاگروسی

عەبىت كەن، ئىمە خۆ مندال نىن. بە گىيانى ناخىرمان گەپراوھ و كە يخوداين!
سەر و رىش و سىمىل مان ماش و برنجى بوھ. ئاخە ئىمە تازە بۆم گە مە يە
چۆن دە بىن؟ بە خولای بۆ خۆت وە بىرت ھىناومە تەوھ، تازە يان شارىكم
ئە دە يتى يان نايلىم. بە لام سامرەند ئەوھش بزانە ھەوآلە كە زۆر گرىنگ و
ئەو تۆيە! شارىك سەھلە ھەزار تەمە نىش دىنى.

زۆرى لە سەر دە پۆين. زۆرى تكا و رجالى دە كەم دەس بەردار يىت
و ھەوآلە كە بگىر پتەوھ، بە لام پەيتا پەيتا ھەوآلە كە لە بەر چاوم شىرتر
دە كات و يىم نالى. ئاخىرى كە ي لە مزگىنى گىرآنەوھى ھەوآلە كە دا شارى
بۆتانى ئە دە مە مى! زاگرووس بە م شىوھ دىتە زبان و دە لى:

«شارى بۆتان بۆ ئە من باخ و گولستان و گولە
بۆ ئە تۆ پەر پەر لە بۆنى باي زگى تاژى و تولە»
«بۆ گە پانى من شە قامى چىمەن و دارى تووھ
بۆ ئە تۆ زىرابە، تا ئە ژنۆت لە نىو گەند و گووھ»
«شارى بۆتان بۆ ئە من عەتر و گولآوى قە مسەرە
بۆ ئە تۆ پەر پەر لە بۆ سارى فسۆسە ياكەرە»

لە نە كاو دە مى دە گرم و دە پەر مە نىو شىعەرە كە ي: كۆرە عە بىە،
شوو رە بى يە. ئىمە منال نىن، پىاوین. لە تە مە نى ئە م قسانە تىپەر پۆين. بە لام
وھ دىيارە تاكوو قسە ي خۆ ي نە كات و مەرجى خۆ ي نە باتە سەر دەس
بەردار نا يىت. چو نكى لە گە لكوو دە ست لە سەر دە مى لادە بە م، ھە مىسان
دە لى:

«دهور و دووکانی هه موو بو من قوماشی ئه تلسه
 بو ئه تو کوپان و کورتان و که ژوو خار و خه سه»
 «شاری بو تان بو ئه من پر له که نیز و نو که ره
 بو ئه تو ئه سپی و رشک و کیچه دهسته و خه نجه ره»
 «کاتی ده چمه شاری بو تان باخه لم پر گه وه ره
 باخه لی تو پر له گوو یان پر له ماری حه وسه ره*»

داوینی کراسه که ی ده گرم و ده بیکیشم: کوره زاگرۆس به سه. عه بیت
 کهن. خو له لای خو ئیمه هاوه لین! ده ک به زیاد نه بی بو هاوه لیت! خو له
 شورت و شووت ده رکرد. زاگرۆس ده ست له بهیت و تهوس و تئوانج و
 جنیودان هه لده گریت. ئه مجاره زه ق زه ق لیم ده روانی و له نه کاو، پر به
 گه روو، به هه ره هیز و قه وه تی خو ی له قاقا ئه داته وه. ئه گین بلیم له شه قه ی
 قاقای هه موو شووشه کانی پهنجیره که له رزینه وه به قام پی بکه ن! له نیوان
 قاقا کهیدا زوو زوو ده لیم: هه واله که چی بوو؟ ده هه واله که بگیره وه. خو
 گورپه ی خو ت پی ره خساندم! ده بلی هه واله که چ بوو؟ بیللی ده ی، ده بیللی.
 له یاش قاقا کیشانیکی زور، ماوه یه ک قور و قه پ ده کات. مات و
 بیده نگ ده بیته و ده چیتته مالی ئه ندیشه وه. شانی ده گرم، رایده وه شینم و
 پرسیار ده که م: چیه؟ چ بووه؟ هه واله که چ بوو؟

دهم ده کاته وه: هه وال! ئم بریار وایه له م به یانه دا شو را بیت بۆم
 درگه یه، بو سه ردان و دیده نی من. له کات و ساتیکی ناخافل داگیر ده که م.

* - ئم شەش دیر هه لبه سته، هونراوه ی کاک (نادر محه ممه دی -
 نامو) یه. به سپاسه وه.

و ەك كەوئىكى سەرك كە لە كۆسار بە تۆرەو ەبىي، دەكەومە تۆرەو ە! لە چركەبە كى ناخافل دا كارەبا دەمگريئ. تەزوو بە كى لە نەكار و بەر شەتاوئىكى بە قەو ەتم ئەدات. تەواوى لە شەم رادە چلە كى. لە جىي خۆمەو ە قوت دەبمەو ە سەر چۆك. بەلام لال دەبم! زيانم ناگەرئ. و ەك بيشكەبە كى راي بژئنى. دەلەرئەمەو ە. چاو لە چاوى زاگرۆس دەبم. دەمەم و ەك ئەشكەوت كراو ەتۆ! رەنگ بى گويچكە كانم قوت و ئستانين. حەتمەن چاو ە كانم يان بە مۆلەق و ئستانون، يان زەق زەق دەريەريون! زاگرۆس ديتە بيشتر. سەرشانە كانم دەكاتە دەمەك و دەس دەكا بە دەمەك كوتان. هاوكات گۆرانى بە كيش دەس بى دەكا. قاميكي كۆن، زۆر كۆن. و ەندە كۆن كە هيج كەس نەزانئ ئەمە هەواى كام سەردەمايە. سەردەماى باو ە ئادەم يان نووحى نەبى! سەردەماى زەردەشت يان خانى لەپ زيرين. بەلام هەواكە خۆشە. ئينسان بەم هەوايە نەشە دەبئت و دەگەشئتەو ە. بەرەبەرە ديمەو ە سەرخۆ. زاگرۆس ليم دوور دەكەوئتەو ە. دەچئتەو ە سەر جيگەى خۆى و دادەنيشئتەو ە: شەپلە لئى نەداى؟ چاو ەنوار بووم ئەم هەوالە دلت داپسكئنى لەشت و ەك هەوير بە سەر خويدا دارووخئنى. بەلام باش دەرچووى. بەلئى يۆلداش شۆرا ديت. ديت و دەپانزە رۆژ دەمئئتەو ە. چاو ەروان بە چەشنى جووت بەندەبە كى باش ئەم گراو ەبە بكئئنى! مۆخ و دلئى هەلكۆئنى. دارى لە سەر بەردى نەهئئنى. بەلئى شۆرا ديت و بوولەرزە لە گەل خويدا دئنى. دەبا شئىكى ديكەشت لا بدركئتم. ئەم مووچە و موواجبەى لە شيركەتەو ە بۆ من ديت، شۆرا بۆم دەنئريئ. هەوال بەرئك لە ئيوان شيركەت و ئەم جزيرەدا بۆ كرپين و تەيار كردنى كەرەسە و ئامرازى پيويستى شيركەت لە هام و شۆدايە. ئەم هەوالبەرە ديتە لاي من. پيپرستى پيويستى بە كانم ئەداتئ. ئەمنيش بوئى دەكرم و ئەو نەخشانەى تەيارم

کردوو دهیده می. هه وال بهره که نامه و باس و هه والی هه رتکمان بو ییک دینئ و دهبا. جیره و مووچه ی منیش دههینئ و دهمداتی.

ئه دی بهرخۆله کهم، ئه مه حال و روژی منه. بویه گوتم ئه وی هه مه و نیمه هی شوپرایه و له شوپراوه ی دهزانم.

بهلام ئه وهش بزانه منیش سی چوار سالیکه شوپرام نه دیوه. سالیک دووان تهواوه ن لئی بی هه وال بووم. که ده بی بلیم له و ماوه یه دا هه ر تکمان زیاتر له زیندان دابووین. ئه و ساله وهختیک شتی که متریان زیاتره هه والیم هه یه. له زیندانه وه که شاربه دهری ئیره کرام، نامه م بو دایکی نووسی. بهم نامه یه پی و شوینی شوپرام گیر که وت.

شه و به سهردا هاتوو، ژوو ره که مان تاریک داگه پراوه. تاریکان بالی به سهر هه موو جئیه کدا کیشاوه. چرا هه لده که یه. هه میسان والژه که دیته وه مه یدان. زاگرووس دهست ده کات به شیو ساز کردن. هه ر کاپیکه وه بین، ئه و ئاشپه زه. دهست و پوختیکی باشی هه یه. ئاخه من بیجگه له هیلکه و روون و ئاو و تام لئ نان چی دیکه نازانم ساز کهم! خووشم بهم جیستانه رازی بهم، هه موو که سی پی رازی نه. ده بجا با بو خویمان وه فریای خویمان بین! منیش له گه لیان ده خووم و چه پله شیان بو لئ ئه ده م! ده ک دهسته کانت خووش بی زاگرووس هیشتا له هیچی نه بوو، بوون و بهرامی شوپراو گوشتی خووش ژوو ره که ی پر کردوو. کوره لاری تو ئه و ئاشپه زه له کی وه فیتر بوویت؟ زاگرووس سهر له سهر قابله مه و تاوه هه لده گری. چاو له چاوم ده برئ و پاش ئاخ هه لکیشاینیک دیته زبان: ئی کارب له کهم. کوره رو له تو بهرخی سهر تیره خوهری، حازرخوری بهر سیبه ری، له تهر خواردووته و له وشک خه وتووی. بهرخۆله کهم، دهر به دهری، بی که سی، کووت و بهند.

شاربه دهری و ته نیایی فیتری ئاشپه زی و زور شتی دیکه ی کردووم. نالیم تو

ئه‌مانه‌ت نه‌دیوه، نانا، دیوته به‌لام له بهر ته‌وه‌زلی و که‌مته‌رخه‌می ههر کورپی دایکت ماویه‌ته‌وه!

ناکرئی وه‌لامی نه‌ده‌مه‌وه: هه‌ی ماشه‌للا به‌رخ‌ی بابی! به‌م دوو وشه‌یه له‌خوبایی بووی. جا که‌ وای لی‌هات به‌ خودای منیش به‌ قه‌د تو ده‌زانم! زاگروس تو خودا با بیینه‌وه سه‌ر قسه‌که‌ی خو‌مان، نه‌ قوت شو‌راکه‌ی دیت؟

دیت، چ ئه‌م مانگه، چ دوو سئی مانگی دیکه. به‌لام چونکی به‌لینئی داوه، خاترجه‌مم که‌ دیت. خو‌ت ساز که‌ ههر کا هات یان تو له‌ بهر پیی دا قوربانی ده‌که‌م، یان تو من له‌به‌ر پیی دا قوربانی که‌.

هه‌میسان بای دیت. چ بایه‌ک؟! چ بایه‌که‌؟ ده‌بی ره‌شه‌بابی، سه‌ر سه‌رپی یان ولات ویران که‌ره‌یه! با به‌ رمل و خاک و خو‌له‌وه دیت. به‌ ورده خیزه‌وه دیت. نه‌ روژنیک و دووانه، نه‌ مانگیک و دووان. سئی مانگ و ده‌ روژه. سه‌د پاش نیوه‌پووی ره‌به‌ق ئه‌م بایه‌ به‌ قاقایه‌کی شایه‌تین‌یانه، به‌ دیانی زه‌رد و تیژ و درێژه‌وه، به‌ نینوخی ره‌ش و خوار و خیتچه‌وه، به‌ حیله‌ حیلی ره‌وه ئه‌سپی کتوی ره‌ش و نه‌عاملاو، به‌ رمبازین و غارغارینه‌وه دیت. به‌ سه‌گ وه‌ری دووای دێله‌ به‌با، به‌ میاوه‌ میاوی سه‌دان کتکی پاش پشیله‌ میروو. قه‌لا و کاوولاش و دیوه‌خان و کوخ و هه‌سار و نیو‌کو‌لان و شه‌قامه‌کان پر له‌ زه‌نازه‌نا ده‌کات.

پر له‌ بابه‌پو و رو‌له‌ رو و کا‌که‌پو. رمل و توژ و خو‌ل له‌ چاو رو ده‌چی. چه‌شنی پریشکه‌ی ئاسن جو‌ش دان، له‌ روومه‌ت و به‌ رمل و نیو‌چاو‌ان رو ده‌چی. بای سه‌د روژه‌ پشته‌مل و مو‌غهره‌ پشت و سه‌ر و گو‌نلاک و سه‌ر سنگ له‌ ژیر تو‌ژئی خو‌ل و خوئی دا هه‌شار ئه‌دا. خو‌ل و خوئی له‌ چاو رو ده‌چن. چاو ده‌سووتینه‌وه، ده‌خورین و ده‌برژینه‌وه. ده‌یان قوو‌چینی ژان

ده کهن، دایان ده پچرئ وه ک تیخی پيدا بیئی برکه برکه ده بن و هه میسان ده سووتین و ده برژنه وه.

ره گی سوور و زیکه ی چلکن به کیمه وه له کانیه چاو هه لده قولین. چاوه کان ده تیشین و ده خورین. ده لئی مستیکت خوواوک تی پرژاندوون. هه لیان ده گولوفی، هه لیان ده گولوفی. ئاو ده کهن، سوور داده گه پرین. ده بنه گومی خوین. جوان و باش ولات و دهور و بهری خووت نابینی. بهم چاوانه وه جوانی نابینی و جوانی به دی ناکه ی! بهم چاوانه وه جوانی به زهینت دا نایه و وه بهر نیگات ناکه وی! چاوه جوانه کان ده فه وتین. ناحه ز و ناشیرین ده بن. ئه و چاوانه ی عه یام و سه ر ده مایه ک ئاسمانی بیگه رد بوون، زه ریای نیل و خوم بوون، دارستانی سه وز و سه وزه لانی گه شه دار و نه شه دار بوون، کز ده بن. لیل ده بن و سوور داده گه پرین. پپر له ره گ و جوپار و جوگه له ی خوین و قوراو ده بن. ئیدی له مه و دووا کهس تی یان ناروانی. کهس تی یاندا ون نابی و له نیویاندا ناخنکی. جوانی یان تیدا نامینئ و کهس مه ست و هوگر و ئه وینداریان نابی. خوشت ئیدی چ شتیک به جوانی نابینی، شتی جوان وه بهر چاوان نایه ن! چ ریگه ی هه لاتت هه به؟ ده بی راکه ی، هه لئی و خو حه شار ده ی. ئه گینا ره شه با و سه پرسه ر و بای سه د روژه ی ولاتانی روژه لات ده تمرینئ و ده تکوژی. جوانیت لانه یلی و ههستی جوان ناسی و جوان په ره ستیت تیدا ده گوژی!

ره شه با دلت ده مرینئ. ده روونت داده گری. که و ابوو ده بی نه هیلی، راکه ی، راکه ی.

ده ی جا راده کهین، به پؤل راده کهین. ده یان جار ده کهوین و هه لده ستینه وه. بوکون و قوژین ده گه پرین. خو مان له م سووچ و ئه و قوناغ حه شار ئه ده بن. با ههروه ها دیت. ده لوورینئ، ده نالیئ، ده نه پرینئ و

ده گورپنئی. هه پره شه ده کات. له گه مارۆی بادا هه روا به راکردن بو قوربینیک چاو ده گپرن و ده ست ده کوتین. لاقه کانی. عه به له نه کاو تیک ده هالین. ده که وئی. رها و مه جید ده گه پرنه وه سه ری. ده ستی ده گرن و هه لی ده ستیننه وه. وه پری ده که وینه وه، به راکردن و هه له داوان. ته مه شا ده که م ره سوول نه ماوه، به پۆل به شوینی دا ده گه پرن. به لام نای بینینه وه. ون بووه. لی ئه ده بن و ده پۆین و ئیدی که س ئاویری لی ناداته وه! ههروه ها له ژیر هه شاولی لووره و نه په وگوره ی بادا به راکردن ده پۆین. مینه وه په ز ده ییت. ریگه ی خو ی له ئیمه جیا ده کاته وه. رها ده لی: وه شوین ته ناف و چه قو که وتوووه، لپی گه پرن. پۆلی هاوه لان چه شنی ره وه ی جوانوو گه ل هه ر له راکردن داین. له پر زرمه تیک هه لده ستی. قادر سه رنگریک ئه دات و ده که وئی. تا ده گه ینه سه ری مردوووه. ته رمیکی دیکه ش له شانیه تی. جوانی لی ورد ده بیننه وه. ئای داد و یی داد ئه مه ش دیلابه. که نگی و بو چی و چۆن و به چی مرد؟ بو که س ده رناکه ویت! به جی یان ده هیلین. دیسان راکردن. ده نگی عه به دیت: حه مه، رها، سامه رند بگه پرنه وه مه جید که وتوووه. پۆلی هاوه لان ده گه پرنه وه سه ر مه جید. مه جید هه لده ستیننه وه. ئیدی هه موو له هه ناسه برکی داین. هه ناسه برکی و کی برکی. خودایه ئه م بایه و ئه م کۆلانه بوچ له بن نایه ن؟! ئه ی که ی؟ که ی؟ که ی؟ ره شه با هه روا دیت و ئیمه هه روا بو قوربینیک ده گه پرن. تۆز و خو ل له سه ر و چاومان نیشتوووه. خیز و رملی بایه که له دم و چاو و ئازای ئه ندا ممان جی خو ش کردوووه. ئه گین زۆر خیرا قوناغیک بنیان نه ئی، خو له قوربینیک نه کوتین و یان ده ربا ز نه بین، هه موو ده فه وتین و له به ین ده چین. نانا! کۆل ناده ین. راکه ین کورپنه راکه ن. هاوه لان، دۆستان راکه ن. لاره وه لاره وه ده ست ده کوتین و چاو ده گپرن. سه ربه م کون و ئه وه سه یو داده که ین. ده لی ئیره

حه شار و په نامان ئەدات. تۆخه ییش ده لئی دهر باز بووین و رزگاریمان هات. بای شپ و در له م حه شار گه یه ناکات. ریز ده بین و بن دیوار و بن دیوار ژیر دیواره که پر ده که بین. دینه وه سه رخۆ. سه ره سه سیی خۆمان ده بین. خالیده کان دووان بوون. دیار نین! له گه لمان نه ماون. نازانین که نگی و بوچی و چون له تیمه هه لپراون. عه به هیلاک و ماندوو و شه که ته. منیش هیلاک و له پی که و ته م. مه جید هه ناسکه پرکی یه تی، خه ریکه ده خنکی. مینه مان له گه ل نه ماوه. رهزا و خه سره و زۆر باشن. قادر و دیلا هه ر تک له ده ست چون. کورپه کانی دیکه یه ک یه ک و دوو دوو به دره نگ و زوو ده گه نی. په نا دیوار پر پر ده که بین. ده یکه یه شه ره گۆرانی، گورپه که و. که س له بیر و یادی مردوو کاندانیه! که س له بیر و یادی ون بوو و جیا بووه کاندانیه! گورپه که و شه ره گۆرانی خو شتره. من ده یلیم و رهزا ده ی نه ستینته وه. مه جید ده یلی و عه به ده گی پرتته وه. هه موو ده یلین. ئەم ده یلی و ئەو سه ره بند راده گرئ. ده نگ هه لدینین. تیی ده چریکینین. هاوه لان به کۆر ده نگ به رز ده که نه وه. ده نگ ده نگی که و گه لی سرک و رمۆک و نه گیراوه یه. کۆلان و گه ره ک و شه قام پر له قاسپه ی که و ده ییت، پر له ده نگی سه یره و بولبول و قه ناری. مه ل بۆ مه لی ده گی پرتته وه. که و ئەو که وه یه به ره و رووی که و بخوینتی! گورپه که و په ره ده گریت. ده بیته پارچه یه ک موسیقا. ده نگ ده نگی شه پۆلی رووباری نیوان کیوانه، یاخی و نه سره وتوو، به گورپه گور به هه رد و دۆل و کیودا بال ده گریت. ده خو لیتته وه، گیژ ده خوا. هۆره ده چرئ. حه یران ده لئی و قام و ورده قام بلاو ده کاته وه. چه ند چۆل ته ی ده کا، چه ند بیابان ده برئ، چه ند دارستان و لپره وار ده گه رئ. له چه ند جو بار و قوولکه و رووبار قه له م باز ئەدات. ولات به ولات، باژیر به باژیر، گوند و شاره دئ و کاو لاشان ده گه رئ. قایه تان ده گی پرتته وه. به سه ره اتی باب و باپیران، مام و

برازایان، خال و خوارزیان باس ده کات. قایهت خوان ده بیته
 نه میرنه سه لانی رومی! وه دووی فەرول لوقا ده که ویت. ده بیته روسته می
 زال، دیوگهل ده گوژی، شایان له شایه تی ده خات. لی قه و ماوان به گه وره یی
 ده گه یه نی. ئاور له هه ژاران و دلداران نه داته وه. ده ستیان ده گری. پیاوه تی له
 حاند مرو ده کا! ده نگ کو شک و ته لاریکی رازاوه یه، دارستانیکی سه وز و
 شیناوه ردیکی له بهر دلانه. دل ده پفینی و گراوی خوئی و هوگر و گیروده ی
 خوئی ده کات. هه میسان گه ره لاوژه، قایهت گیرانه وه. هه روا له په نا دیواران
 دا، بن دیوار و بن دیوار، ریز به ریز راوئستاوین. دانیشتووین،
 هه لئرووشکاوین، هه لکورماوین. قسه و باس ده که یین، باس و خواس
 ده گیرینه وه. خه یال پلاو ده که یین. به خه یال ده چینه مه دینه. نه زستانه و نه
 پایزه. نه ره شه بایه و نه به فر و بارانه. نه دارا و نه دار ماوه! نه زالم و زوردار
 ده توانی له سه ر دنیا بمینی. به لام ئاگامان له مه حموودی بی زه وات و
 مه عبوودی بی زه وال نه! نه ده لی ت و نه وه ده ی نه ستینته وه.

به ره به ره ده یکه یه پاله په ستی. هه ره کهس پال به هاوه لی شان به
 شانی خو یه وه ده نیت، تا کوو له شاری وه دهر هاوئت! تا کوو بی خانه و لانه
 و بی جیگه و ریگه ی کات. نه ویش هه شاوئل ده هینته وه، تی رۆ ده چینه وه.
 عه لی له سه ر بستیک زه وی عه به له شاری خوئی وه دهر ده نی! هه یاس بو
 دوو بست زه وی زیاتر هه مزه له جیگه ی خوئی حهوا نه دات. عه به و هه مزه
 تی هه لدینه وه. خان و لان و شاریان ده وئت. شه ری بستیک یین دیوار بو پال
 دانه وه، بو جیگه ی سه رقوون، بو خو حه شاردان له ره شه با و توفاته. عه به
 و هه مزه تیخه و به روکی عه لی و هه باس ده کیشن. پالیان پیوه ده نین. به
 هه زار شه ر و قوونه شه ر جیگه ی خو یان ده نه ستینه وه، حسین و مه جید،
 که ریم و ره سوول ته نگه تاو نه دن. ره زا ره حمان شاربه دهر ده کات. هه روا

پالہ پهستی یه. کهس به سهر کهسه وه نیه. باب ناگای له کوپر نیه، سه گ سیحبه بی خوئی نانا سیته وه! ههر کهس دزی گای خو به تی. قادر حهوا دراوه ته ده ری. هه شاو ل دینئی و لاقی قاله یه کی دیکه ده کی شی. جه عفر له ده می نه حمه ده کو تی. سمه و عوسه سواری سهری یه ک ده بن. حه مه لاق وه بهر لاقی خوله نه دات. ههر پالہ پهستی یه. ههر کهس له حه ول و ته قه لای نه وه دایه خوئی و جئی و ری و شار و خانی خوئی بپاریزی. به ره به ره پالہ پهستی ده بیته شه په شه پ و شه په مست. شه په فر و شه په جوین. ده بیته دوو به ره کانئی و چند به ره کانئی. ده بیته به گز یه کدا چوون. به سهر و گو بلاک و ئیخه و به روکی یه کتر دا هه لپر ژان. چنگه پلماسکی و ده مه ته قی. شه پ و کی شه و بگره و به رده. بگره به چند که سان گه له کومه کی کردن و کوتانی بی که سیکی ته نیا و هه ناسه سارد. شه پ وه ک لافاو به ره ده گری و ده ور و به ری خوئی ده ته نیته وه. لافاو گه ره کا و گه ره ک، کولانه و کولان داده گری. بین ده خواته وه، سوور ده خوات. شه په مندال و شه ری هاوه لاند ده بیته شه په بهرد، به رده فرکه و بهرد هاویشن. یه کدی ره پی نان. وه دووی یه کتری که وتن. بهرد پیک دادان. شووشه په نجیره ی تم مال و نه و مال شکاندن. ههر به شکاندنی نه و شووشانه وه، شووشه ی دلئی دراوسی و هاوه ل و شووشه ی دلئی خو شکاندن. شه ره هاوه ل و ده سته برا ده بیته شه په دای و باب. دای و باب ده پرژینه کولان. جوین به یه ک دان. قسه ی کال و کرچ و ناحز و ناشیرن له ته نگه ی یه ک راده کیشن! دار و تیلا و بیمه په دپته گورئی! کولان پر له زه نازنا و توپ و ته شه ر و ته وس و توانج و نیو نووتکه هاویشن ده بیته. هه میسان بایه، ره شه بایه. بای سه په سهر و سه د روژه یه. نه واهه وریش هات. هه ور و هه لاپته و ده بیته و ناسمانی شار و مه زرای سنگ و دنه ی دل داده گریته.

سنگ رهش ده‌بیٚت. دل ده‌که‌وٚته گۆمییکی رهش و بیٚ بن و بیٚ
 ئامانه‌وه. گۆمی خوین به‌ری چاو ده‌گریٚت! مه‌یل و خوشه‌وستی له‌گه‌ل
 یه‌ کدی کردن له‌ موخ و ناخی که‌س دا نامیٚت. هالقه‌ی هاوه‌لان به‌ره‌نگ
 به‌ره‌نگ ده‌بیٚت. ره‌شه‌با به‌ هیٚتر و به‌ سامتر هاشاول دینیٚت. به‌ کۆلندا
 به‌ره‌و خوار جاله‌ ده‌بین هاوه‌ل لیک هه‌لده‌پرین. بلاوه‌ی ده‌که‌ن. هه‌ر که‌س
 به‌ شوین و ریٚیه‌کی تاییه‌ت دا ده‌روا. ده‌سته‌برا تاق تاق ریٚ ده‌گر نه‌ به‌ر،
 تاق ده‌که‌ون. ره‌شه‌با و سه‌ر سه‌ر و سه‌د رۆژه ده‌یان رفیٚت. با ده‌یان
 ره‌تیٚت. روخسار و ته‌ویٚل و سه‌ر و گوٚلاکیان کز و چرچ و ره‌ش
 داده‌گیٚریٚ. به‌ دار و به‌ردیاندا ئە‌دات. به‌ ژیر گوٚنی و گپالک و قوونه‌لاشک
 و دروویناندا ده‌په‌ستیویٚ. له‌ کاوالاش و که‌له‌واو کونه‌په‌شیان ده‌هاویٚ.
 مندال به‌ پاله‌په‌ستی، به‌ شه‌ر و قوونه‌شه‌ر، به‌ شه‌ره‌جینو و به‌رده‌فرکه‌، به
 که‌وتن و هه‌ستانه‌وه، به‌رگ و جل و سیال هه‌مه‌ره‌نگ و هه‌مه‌چه‌شنه،
 چۆک و ئانیشک و سه‌ر ئە‌ژنۆ پینه‌کراو. ئیٚخه و به‌رۆک دوگمه‌که‌وته.
 سه‌رشان و نیو پشت و ده‌لنگ قوراوی، به‌ ده‌م باوه‌ ده‌ره‌تین. چه‌شنی په‌ره
 کاغه‌زی گرمۆله‌ی له‌ کۆلان که‌وته، با ده‌یان بات و به‌ ده‌م باوه‌ ده‌رۆن،
 ده‌رۆن. کاتیٚک دینه‌وه سه‌رخۆ، «که‌ر له‌ کویٚ که‌وتوو، کونده‌ له‌ کویٚ
 درپاوه؟! هه‌یهۆ هه‌یهۆ، چۆمه‌که‌ی سه‌ر که‌له‌و پر ده‌که‌ی قۆچاخ!» شه‌قام،
 چوارچرا، مه‌یدان. تیٚک رووخاوین! دارمان له‌ سه‌ر به‌رد نه‌ماوه. ره‌نگ و
 روخسارمان په‌ریوه، ره‌ش داگه‌پاوه. به‌لام دل ره‌شتره. چاوه‌کان لیٚل بوونه
 و نیگا لیٚل تره! کز و لاواز که‌وتووین و دل و ده‌مار و ده‌ماخ لات تره! به‌ره‌نگ
 به‌ره‌نگ بووین و که‌س له‌ شانی که‌س نه‌ماوه. سه‌دی سی و چلی کورپه‌گه‌ل
 شه‌یتان زه‌لله‌ی پیٚ بردوون و وه‌سه‌ر ته‌له‌ی په‌راندوون! حیزی و دزی
 چۆکی له‌ سه‌ر سنگیان دا کوتاوه. نه‌وه‌د له‌ سه‌دیان نانیکی بخۆ و مه‌مه‌ره‌له

سهر دهست به ره و مال ده بنه وه. هه مزه ورکه نان ده کپړی و ده فروشی. کورپی بابی خو به تی، رۆزی خو ی له سهر پستی شیر ده پښتی. هه باس له راگردن دایه. راکه رۆله راکه. راکه دووا نه که وی، وه ژیر نه که وی. جیهان چاره پښی ته قه لای تویه ته مپړو تۆو بفروشه، سبه ی شووتی، دوو سبه ی پیواز و سیقه لۆوکه و په تاته و ته ماته. برایم لیباسه کون و جل و بهرگی مردوو ده کپړی و ده فروشی. هه راکه برام هه راکه. کپریار بدۆزه وه. وشیار به، زور وشیار. چه وجیت نه که وئته که س. برامان برایه تی، کیسه مان جیا به تی. هه راکه و بلی: لیباسه مردوو هه رزانه! ده فروشری. راکه بکپره و راکه بفروشه. راکه ده ی که س ئاوری قرانی له که س ناداته وه.

قاله چوارن، نانا چوار نین، چوار بوون. سی یان تی داچوون، تاقه به کیان ده رچوو. ئه ویش ده رکه واننی ئیداره ی تووتن و په ره! ئه حمه د ده بوون، دوازه بوون، هه ر چه نیک بوون هه موو فه علا و حه مال و شوپمه زه فروشن. دوویان نه بی، ئه م دووه ئه ندازیاری شه قام و رنگه و جاده ن. ئه ی به س مؤمین چی؟ مؤمین چی به سهر هات؟ مؤمینه کان نه خوشن. ده واو ده رمان ده کپرن و ده خوون و ده فروشن.

کوپره کانی دیکه زور به یان ده یلاخی یه لخن. یه لخی یه لخی به سهر چوم و قه راخ باخ و نیو شه قامدا ده خولینه وه. دین و ده چن و ده سوورپښه وه. میشیان له ده می خو پی دهر ناکری.

ئهم که په تهش ئه وه ی بردی یه وه، ئه وه ی بووه کورپی بابی خو ی، هه ر ئه وه یه که بابیشی کورپی بابی خو ی بوو! دهور ده وری خه سره وه. کورپی بابی خو ی له مه دره سه ی ناو هندی دایه. له ته ر ده خوا و له وشک ده خه وی. حازر خو ری بهر سی بهر هه ر که سی که ر بوو ئه و کورتانه. هه ر کو ی خو ره ی ئاوی لیوه هات، خو ی لی نادا. نسحه تی بابی خو ی له گو ی گرتووه، با له

هەر کوئی وه هات پشت لهوئی ده کات. هینی دیت و هیور ده پروات. هەر له ئیستاوه دیاره یان به دوکتور ده بی یان به موهه ندیس. ته گینا ده وله مه ندی و به خته وهری و مال و سامان به به ژنی براوه و به قه لافه تی دووراوه. ئیواره دره نگان، ده مه و روژئاوا با ده که ویت. هه ور و هه لا به سهر ده چی. حیزه روونا کایی به ک به سهر دادیت. له په نا دیوار و قوژینی کۆلان دیینه ده ری. چاو ده گیرین کی ماوه کی نه ماوه!

به راو پچکه له م سهری شه قام تا کوو شه و سهری شه قام ده پئوین. هه میسان ده گه پری نه وه. چاو ده گیرین. له م گشته مندال و ده سته برابه به حاله حال من و رهزا و مه جید و حه مه له شانی به ک ماوین. شه ویش چ مانیک؟! ههر وهنده ی به سهر شه قامدا دین. له بهر دووکانی کتیب فروش سهیری کتیه کان ده که یین. بگره جارو بار کتیبیک ده کپین. رهزا باسی هه ژار ده کات. هونراوه به کی لی ده خوینته وه. من و مه جید له باس و خواسی به شیر و حه مدوللا* و سادق و به یان و هیوا تیر نابین. حه مه له ههر چوارمان ده پروانی. بری جار له گه لمان هاوده نگی ده کات و جاری وایه سهریک راده وه شینی.

تاریکان که به ره و مال ده بیته وه، حه مه و عه به شان به شان تی مان ده پروانن. ره نکه گالته مان پی بکه ن! له وه ده چی گه پمان پی بده ن و پیمان بلین! ته مانه کین؟ ده لین چی؟ چی یان ده ویت؟ رهزا و مه جید پیکه وه به باس و خواس به ره و مال ده بنه وه، شان به شان به باس و خواس پیکه وه. به لام ناگام لی به له و سهری شه قام لیک هه لده پین. ئه ی من؟ سه عاتیک له مه و بهر ده نگیک بانگی کردم. ده نگی کی

* - دوو قاره مانی کتیبی قاره مانی سه حرا. «بارام ته فره هی»

بوو؟ دای و باب؟ خزم و کهس و خوشک و برآ؟ یان دهنگی دۆست و هاوه لیکي دیکه؟ نازانم! به لآم هر ثم دهنگه له ئه مانه ی در دۆنگ کردم. ثم سه عاته له گه لیان بووم، به لآم هر تهرم و جهسته و له شم له گه لیاندا بوو! رۆح و ناخم له لایه ک و شوینیکي دیکه، به لای حال و هه وایه کی دیکه وه بوو. کاتی رۆینه وه به تهنی ملی رنگه ده گرمه بهر. به تهنی به ره و مال ده بمه وه. له ژووریکي چۆلدا کتیب و قه لأم و کاغزه له بهر ده ست.

خۆم به خۆم کرد. بخوینه وه. بنووسه ده ی بنووسه. ئهم بایه زۆر نه کبهت بوو، زۆر نه هات و رهش. قری خسته نیو منال گه ل و دهسته برا. تۆز و خۆلی ئهم گه ره ک و کۆلانه پر پیچ و په نایه ده ردی داینی. هیندی به م لاو لادا کوتاین، له عه یامی منالی به وه لاوی و گه نجی نه دیده پیری کردین. گنج و لۆچی پیری نیو چاوان و لا روومه ته کانی داگرتین. بای نه هات، بای نه کبهت! زلله ی زه مانه و رۆژگار به په ناگوئی هه مووماندا! پاش ئه و بایه و ئه و په ره نگ په ره نگ بوونه، ئیدی نه عه یامی خوشی منالی ماو نه هالقه و باز نه ی کۆ بوونه وه ی دهسته برا و دۆستانه!

زلله ی ئهم ره شه بایه! بۆ من سام وزه بری له هی هه موان زیاتر بوو. ئیستاش که ئیستایه وه خو نه هاتوومه ته وه! به دم زه بر و سامی ئه و زلله وه هر ده ره تیم و ده پرۆم. ده پرۆم، ده پرۆم، بۆ کوئی؟ نازانم!

پۆتین له پین، ساک به دهسته وه، بلیت له گیر فاندان. هات و چۆ له ده رکي گاریژ و زوو زوو وهخت و سه عات له م و ئه و پرسین. کۆچیکی دیکه، له ولانی دلّه وه بۆ ولانی نان! ماشینی پر له هه وارچی. ماشین به دم ره شه باوه، پر له شه شیمهت جاده ده بری. ده پروا و هه ره پروا. گۆرانی دابی رۆژ له نیو ماشین داشه پۆل شه پۆل دی و ده چی. چاوه چاوی کاکی شو فیر له ئاوینه ی ماشینه وه، به لکوونی له نیو مسافیره کانی دا ژنیک یان

کیژۆله‌یه‌ک به‌دی کات و خه‌ریکی چاوه‌پرکی یت. بنیشت له‌زاریا دی و ده‌چی. جاروبار ته‌قه‌ی تو‌قله‌ی بنیشت نیو ماشین راده‌تله‌کیتی. ریگه‌له‌بن نایه. کاول بوو ولات نیه‌ و شکانی ئاسیایه. له‌م سه‌ر تا ئه‌و سه‌ری چوار وهرزه‌ی سو‌روشت له‌حه‌وتوو‌یه‌کدا ده‌بینی!

خه‌یالات ناخی ئاخنیوم. کیم و له‌چی ده‌گه‌ریم؟ له‌کوی‌وه‌دیم و بو کوی ده‌چم؟ ده‌بی چاره‌نووس بو کویم به‌ریت؟ زله‌ی ئه‌م ره‌شه‌بایه‌ بو وای به‌سه‌ر هینام؟ بو‌وای حه‌وا دام؟ داخوا که‌نگی خۆم ده‌گرمه‌وه؟ که‌نگی و له‌کوی؟!

بۆره‌تاریکی به‌ته‌م و مژ. شه‌قامیکی چۆلی پاته‌خت. هاته‌نه‌خوار له‌ماشین. ساک به‌ده‌سته‌وه، خه‌والوو و ماندوو. لادان بو‌باخیکی گشتی. نان و په‌نیر ده‌کرته‌بابۆله. دانیشن له‌سه‌ر کورسی باخ له‌قه‌راخ شیره‌ئاوئک. تاکه‌س به‌ده‌روه‌نیه‌ به‌ر قه‌نده‌ی خۆت بخۆ. بخۆ ده‌ی باش بخۆ. ده‌بی سه‌عاتیکی دیکه‌ به‌پی‌یان ئه‌م پاته‌خته‌ته‌خت که‌ی! به‌لکه‌م کارئک و ده‌سه‌ست بخه‌ی. هه‌وه‌ل که‌سم که‌ئه‌مرو هاتوو‌مه‌ته‌نیو باخی گشتی. به‌خته‌وه‌ر هیشتی له‌غورابی خه‌ودان و من له‌ژیر داره‌کانی باخی گشتی دا، ساک له‌ژیر سه‌ر. شکاندن سهرخه‌وئک. پشوودانیک تا غه‌له‌به‌ی رووناکایی و زه‌نا زه‌نای شار! وچانه‌رۆله. وه‌حه‌سیوه، پشوو بده. رۆله‌ی ره‌نج و کویره‌وه‌ری! رۆله‌ی ئیش و برسیه‌تی! سه‌عاتیکی تر پاته‌خت ته‌ندوو‌ریکه. ته‌ندوو‌ریکی پر له‌ئاگر و دووکه‌ل. پیاسه‌کردن به‌شه‌قامدا و چاو‌گسپان به‌هه‌موو لایه‌کدا. دووکائیک و خوئندنه‌وه‌ی تابلۆی سه‌رده‌رکیی: «کتیب‌فرۆشی زانا».

پرۆژووری. خۆت بناسینه. بلی نووسه‌رم و جاروباره‌هۆنراوه‌ش ده‌نووسم. به‌لام چیرۆکه‌کانم شتیکی دیکه‌ی جوو‌له‌ژووری. سلاوئکی

دۆستانه. وه لأمیکی سارد و سپر. ئاغای ئازیز نووسهرم دوو کۆمه له چیرۆکی حازر به چاپم ههیه. بۆ له چاپ دانیان پیوستیم به پاره و ئیش کردنه. کابرای خاوهن دووکان زۆر نامۆ، زۆر سارد و سپر دهم ده کاته وه: بازارمان نیه. خوشم به دوو کۆپه وه لیره زیادیم! وه دهر که وتن. ئهم دووکانه نایه کی دیکه. ئه ویش ههر کتیب فروشی. کابرایه کی پیر و لاوتکی میرمندال. خهریکی بهرقهنده، نان و په نیر و تری. سلاو له من، فهرموویه کی دۆستانه له وان. خۆم دهناسینم: سامرهند موکری، خاوهنی دوو کۆمه له چیرۆکی حازر بۆ چاپ..... سه ر راوه شاندنیک به واتهی مه خابن، به داخه وه ئیش بی ئیش.

هه میسان کوتان و پیوانی پی یانه ری. شان شکان، شه پۆلی جه ماوهر. روخسار داگیراو، گرژ و مات. له ش بی هیز و بی تین، نیو چاوان بی روونا کایی. هات و چۆی به په له. فرکه فرکی زه ربایه ک ماشین، به قه د خیز و خۆلی چۆمی! بلاو بوونه وهی دووکه ل. ره ش داگه پرانی هه موو شتیکی و جی یه ک و که سیکی! لادان بۆ کتیب فروشی به کی دیکه. چاو پیدا خشاندنیک به کتیبه کاندا. داوای کار کردن، ئاماژه و ئاشیره ی ده ست و په نجه ی خاوهن دووکان به ره و ده ری. وه لأمیکی ناحه ز. بی حورمه تی و به هیچ دانان. له گه لکوو ده گه مه ده رکی دووکان که بچمه ده ری، کابرا ده مپرتنی: خوشم لیره زیادیم! کوا کتیب خوین؟ کوا کتیب کر؟!

هه لقولینی ئاره قه له ئازای جه سه وه. شوپراوگه به ستنی ئاره قه له توقی سه ره وه به ره و په نجه ی پی. ئاره قه ی شه رم و شووره یی! له بی حورمه تی کابرایه یان هی گه رمای هه وا و ماندوو بوون؟ به ره به ره لاق ئیشان. ماندوو بوون و مه ترسی له وهی کارگیر نه خهم و پوول و پاره ته واو

بیٚت مه‌ترسی له وه‌ی یه‌لخی یه‌لخی، گیرفان به‌تال به‌ره و مال
 بگه‌رپمه‌وه. ئانجا نیگای به سووک و چرووکی دای و باب و دیوناس و
 دۆست و براده‌را! نا، نا، ده‌بی کار وه‌گیر بیٚم. ته‌نانه‌ت به‌نانه‌ زگی. باکتیب
 فرۆشی نه‌بیٚت، ئیشیکی دیکه. به‌سه‌ردا هاتنی نیوه‌پۆ. داخرانی
 دووکانه‌کان. شله‌ی فرکه‌ی ماشین، شله‌ی هام و شو‌ی حه‌شیمه‌ت.
 دیسانه‌که‌ش باخیکی گشتی. کورسی یه‌به‌ردینه‌ی ژیر سیبه‌ری داریکی
 دووره‌چاو. نانیکی سه‌نگه‌ک و قولیک که‌وه‌ر. نه‌هار و نیوه‌پۆژه، به‌دووی
 دا‌ئاوی فینکی شیبه‌ری لووله‌کانی باخ.

دانیشتنی ته‌نیا له‌سه‌ر کورسی یه‌به‌ردینه. ره‌پ ره‌پ‌ی دل. دل‌ه‌کوٚتی
 و فیکر و خه‌یال‌ات. بیره‌وه‌ری هه‌مه‌ره‌نگ، مه‌ترسی له‌تیک‌شکان.
 داهاتوویه‌کی پرله‌نه‌داری و هه‌ژاری. ئیشی سووک و چرووک. ده‌ست
 ته‌نگی، نه‌گه‌یشتن به‌ئاوات و هیواکان. دوورکه‌وته‌وه‌له‌نووسه‌ری، خودا
 حافیز کافکا، چخۆف، شاملوو. له‌پاش ماویه‌کی دیکه، تاسه‌و هیوا!
 خه‌یال‌پلاو، وه‌ده‌ست هینانی کاری باش. پوول وه‌سه‌ریه‌ک نان. له‌چاپ
 دانی کتیبه‌کان، سه‌رکه‌وتن له‌گشت قوناخه‌کانی ژین و ژیاندا. گه‌رانه‌وه‌بو
 باوه‌شی هۆنه‌ران و نووسه‌ران. روژباش هیدایه‌ت، کافکا، تالستۆی!
 وه‌نه‌وز هینی هینی، خه‌ونووچکه‌هیور هیور. که‌وته‌سه‌ریه‌کی پیلوه‌کان.
 گه‌رم داهاتنی چاو.

هه‌روه‌ها له‌ژیر سیبه‌ری داری باخی گشتی. له‌خه‌ونووچکه
 راپه‌رین. وه‌نه‌وز و هاتنه‌وه‌خۆ. هه‌میسان وه‌نه‌وز. دیسانه‌که‌ش راپه‌رین.
 ده، بیست، سی جار و نه‌وز و راپه‌رین. خه‌ون و خه‌و و وه‌خۆهاتنه‌وه.
 وه‌خۆهاتنه‌وه‌و روانین و تی‌فکرین له‌هام و شو‌ی خه‌لک. هه‌ستان و
 دانیشتن. گو‌ی دانه‌گالته‌و گه‌مه‌و وت و وئژی خه‌لکی نیو‌باخ.

هه لسه نگانگاندني وه زيعهت، وه زيعهتي خووم و خه لک. کورسي به ک له من به و لاوهر، سي چوار پياوي پير، وه دياره کاربه دهستي خانه نشين ين. قسه و باس کردنيان له وه زيعهتي کو مه ل و سياست و ئابووري. بيروپايران به ريلو، ئاسايي، قورس و قايم و له سه ره خو. داب و نه ريتي تايهت مه ندي شارنشي ني تي که ل خوينده واري روژنامه و گوڤار. له رووانگه مدا ده مه ته قي و چنگه پلما سکه ي دوو لاو له گه ل به کدي، له سه ر هيچ و پروچ و خو پرايي. قسه ي ناحه ز و ناشيرن. که ميک له ولاتره وه توپين و ياري پينج شه ش تازه لاو، هه راو هوريا و زه نا زه نا. لافاو له ئيسکا نيک ئاودا. بوچ و له سه ر چي؟ گو ل يان فول؟ راگرتني کايه. ده مه ته قي. مه سلته کردن و هه ميسان ده ست به ياري کردنه وه.

جاري کي ديكه ش وه نه وز و راپه رين و خه ونووچکه. ئاره قه کردن و ئازاي ئه ندام وه سه ر ئاو که وتن. فرکه ي بالنده، وژه ي ته ياره راو ئستاني قه تاريک، به لام ته به ي دهنگي ماتوره که ي. به ره به ره وه ري که وتني قه تار. ته په ته پي ماتور. راست و خوار بوونه وه ي قه تار و کوپه کان چه شني راژه ندي لانکه وييشکه. به م لاولادا که وتني من. تل خواردنم له نيو قه تاردا! لاکه لاکي که پراکه ي سه رم. سه ر له گيژ هاتن. وه ژوور که وتني ئازانيک بو نيو هو ده که م. داواي بليت کردن بي بليتي من و گير کردني قولم له په نجه ي ئازان دا. به ربوونه کوتاني سه ر شاننه کانم. نه جاريک و نه دووان. هه روه ها راوه شاندي قول و کوتاني سه ر شاننه کانم. له وه نه وز راپه رين.

باخه واني باخي گشتي: ئيره جيگه ي خه وتن نيه. له سه ره خو وه لام دانه وه ي من. ره زا نه بووني باخه وان. پشت له باخه وان کردن و وه لام نه دانه وه ي قسه کاني! نه ره و گوپه و داد و هاواري باخه وان. هاتنه پيشي ئه و

چوار پیاوه پیره‌ی کورسی‌یه که‌ی نه‌و لومه‌وه. گوی دانیان به قسه‌کانی من. به‌رئی کردنی باخه‌وان. دانیشن و راویژ له‌گه‌ل. من. کیم و له چ ده‌گه‌پریم؟ باس و خواس کردن. باس کردن له‌که‌لتوور و نه‌ده‌بیات و چیرۆک نووسی. باسی هوگو، بالزاک، دو‌ما، تالستوی، جه‌ک له‌ندن، جه‌مال زاده، هیدایه‌ت و.... پیک هانتی دو‌ستایه‌تی. پتر له‌ دوو سه‌عات قسه و باس. له پاشان مال‌ ئاواپی. وه‌رگرتنی دوو پی و شوین له‌وان: یه‌که‌م بو مه‌زل‌گرتن، دوو هه‌م بو ئیش کردن.

رابواردنی ژیان له‌ پاته‌خت. به‌ روژ دا ئیش کردن له‌ کتیب فرۆشی فهره‌نگ، دیوناس بوون له‌ گه‌ل چۆیه‌تی چاپ و بلاو بوونه‌وه‌ی کتیب. شه‌وانه‌ خویندنه‌وه‌ی به‌ په‌له. خویندنه‌وه‌ی به‌ په‌له‌ی سه‌دان کتیب به‌ لام به‌ هه‌له‌ داوان و په‌له‌ په‌ل! راکه‌ لالۆ، راکه‌ روژه! هه‌لی وا که‌م گیر ده‌که‌وی. بخویننه‌وه، بخویننه‌وه. وه‌نده‌ بخویننه‌وه تا کوو کوپراییت دادی. تا کوو چاوه‌ کانت ده‌که‌ونه‌ ریشکه‌ و پیشکه‌، ده‌سووتینه‌وه، ده‌برژینه‌وه. خوین‌یان تی ده‌تزی! تا کوو چاوه‌ کانت خوین‌یان لی هه‌لده‌قولی و خوین و ئاو له‌ چاوه‌ کانتته‌وه شوپراوگه‌ ده‌به‌ستی. بخویننه‌وه ده‌ی. شه‌وانه مه‌یدانی گاری قه‌تار و هو‌ده‌یه‌ک له‌ میوانخانه‌ی هیدایه‌ت. ژوورنکی تایه‌ت. ته‌ختیکی زیادی. بریک جار هاومه‌زلی له‌ گه‌ل مسافرئیکی حاجی کوته‌نی: پیاو ماقوول. براهه‌تی له‌ گه‌ل حاجی خاوه‌ن میوانخانه‌ی بریک شه‌وان دانیشن له‌ گه‌ل وی. قسه و باس له‌ سالانی سیفر و سالانی پیشووتری پاته‌خت. باس کردنی من له‌ ولاته‌که‌ی خۆم، زبان، داب و نه‌ریت. هه‌ته‌له‌ و قسه‌ی نه‌سته‌ق و فولکلوری لای خۆمان. بیره‌وه‌ری یه‌کانی حاجی له‌ نه‌سیمی شمال، محه‌مه‌د مه‌سه‌وود، کۆنسیرتی عارف، گۆرانی کوتنی قه‌مه‌ر. پاشماوه‌ی شه‌وه‌مه‌سان نووسین و خویندنه‌وه، خویندنه‌وه و نووسین.

روژانی جومعه وچان و پشوو دان. خول به نيو شاردال له شه قامه کانی باشووره وه بو باکور، له جاده قه ديمه وه، له مه يدانه کان و باخه گشتي په کاندا، له شه قام و سه يرانگا کان دا. له زوري ري رنگه دا، نيوه راستي شه قام. چه پله ليدان، گوراني گوتن. هاوهل، لاواني هاو ته مه ني خوم، ته نيایي. چه سانه وه له مه يدانه کان و سه ير کردني خه لک ديتني جياوازي چينا په تي. له لايه که وه پوول و پاره و سامان به ميليارد ميليارد. له لايه که ديکه وه دو فروش، شيوه ران و سه هو لا و فروش، پزدانه، تووي سويز. چه مال و داشقه، نه پره و هاواري چونه ر فروش، جزوبزه، شيرني و ساردي له پي يانه ري په کاندا. هموو سه عاتي هه شاو لي تاژان و پياوي شاره داري بو سه ر هم کاسب و کريکار و ره نجبه رانه. کوير بوون، مردن و زيندوو بوونه وه بو و ده دست هي ناني بخو و مه مره، نانه زگي و سه گ مه رگي.

همه ديسان شه مبه تا پينج شه مبه، کتيب فروش. کتيب ريز کردن، کارتون به تال کردن، پر کردنه وه. چوونه ناو ندي بلاو کردنه وه کتيب و گوفار. کتيب وه رگرتن. چوونه بانگ و پر کردنه وه فيش، پوول وه رگرتن و پوول له ژماره چه سيبي هم و نه و رشتن. ته واوه تي روژ له سه ر پي، راکردن، چه ول و ته قه لا. ناره ق رشتن له گه زمانه. شه و شه که ت و ماندوو، کتيب له ژر باخه ل، سه نکه ک به ده سته وه. جاروباريش سه وزی و ميوه و په نيريان ماست به ده سته وه، به ره و ژوره که ي ميوانخانه ي هيديا به ت. شيو نيکی ناسايي و چايي خواردن له خزمه ت حاجي . بريتک باس و خواس و وت و ويژ، جاروباره له گه ل ديوناسيکي حاجي. که په تي وايه هاودل و هاو زبانيک بو سه عاتيک دووان. پاش ماوه ي شه و، موتالا و نووسين. که موزکه خه ونک و تاريک و روون وه پي که وتن به ره و کتيب فروشي فه ره ننگ. تي په ر بووني روژگار، مانگ و سال. تي په ر بووني

وه‌رزى لاوى و گه‌نجى. ئاورپنك له رابردوو. دنيايه‌ك گيره و كيشه، بگره و به‌رده، هات و هاوار و شات و شووت و شاف و لاف، دنيايه‌ك تالى و سوپرى. ده‌ربه‌دهرى، زیندان و كووت و زه‌نجیر. پيڤه‌ينانى سه‌دان هاوه‌لايه‌تى. وه‌پى خستنى ده‌يان پيلان و ئاژاوه، گولمه‌ز و به‌زم و ره‌زم. كه‌وتن و هه‌ستانه‌وه. هه‌ستانه‌وه و كه‌وتن و...

ئاكامى هه‌مووشيان تال، تيڤك شكان، دابران وليڤك هه‌لپران. دووركه‌وتنه‌وه له خوم، له خه‌لك، له هاوه‌لان و ولاته‌كه‌م. پياوه‌تى كردن و ناپياوى ديتن. خووشه‌ويستى و مه‌يل كردن و بوغزانندن و بى به‌قايى ديتن. بى به‌قايى، بى مه‌يلى و ناخوشه‌ويستى ديتن له و كه‌سه‌ى خوشت ده‌وى. ئاخ.... لى گه‌پى.... ئەم ده‌رده پياو ده‌گوژى....

به‌سه‌ر هه‌مووى ئەمانه‌ش دا ئيستاكه و هه‌ر كاتيڤك ليم پيرسن:

ده‌رفه‌تيڤكى ديكه و سه‌ر له نوئى هه‌لبژاردنى ريبازيڤكى تازه بو ژيانىڤكى ديكه! چيت ده‌وى؟ گه‌ره‌كنه چى هه‌لبژيرى و ئەو جار چۆن بژى؟ يه‌ك و دووى نيه‌كاكى خوم. بير كردنه‌وى ناوى. جگه‌ره‌كه‌م به‌لا ليومه‌وه ده‌نيم، مژى دوور و درنژ و قوولئى لى ئەده‌م و قاقايه‌كى بى پسانه‌وه: تاكوو ئەمپرو چلون ژياوم؟ ريباز و شيوازم بو ژيان چۆن بووه؟ وه دووى چ كه‌وتوووم و جيم خووش ويستوووه؟ چم له لاي ناحه‌ز و نابه‌سند بووه؟ جيم لا پيس و نه‌گريس و وه‌يشوووم بووه و لتي هه‌لانوووم؟ له ده‌يان و سه‌دان هه‌ل و مه‌رج و ده‌رفه‌تى ديكه‌شدا هه‌ر ئاوه‌ها ده‌بم. هه‌ميسان هه‌ر ئەم ريباز و شيوازه‌ ده‌گرم. تامه‌زرۆى كه‌وتن و هه‌ستانه‌وه‌كانى خوم! له داخ دابران و ليڤك برانه‌ى خوم، له هه‌موو ئەو شتانه و ئەو كه‌سانه‌ى دليان شكاندوووم و هه‌سيان ئيشاندوووم، هه‌ستى شادى و چيژيڤكى بى ئەژمار ده‌كه‌م! هه‌ستى زيندوو بوون و ژيان و بووزانه‌وه، هه‌ستى چاره‌نووسى

خۆم!

زه ریا به رۆله، زه ریا به کورم. کۆسار به. زه ریا به تۆفان، رووباری به لافاو، کۆساری سهر به تم و مژ به. دهشت و دۆلی داپۆشراو و ون بوو له نیو تهپ و مژ و موخار به. چه شارگه و گۆری چاره نووس و به سهرهات و نیو چاو و به شی خۆت به! حاشا له و گۆره ی نوپه نووری لیوه نایه. ئەمانه هه وینی ژین و ژیان و شادی و زیندوو بوون. هه وینی ههست و بیرى ئینسانی و ئینسان بوون.

خۆشم نایه له و جه حیڵ و مرویه ی تاقه یاسایه کی ژیان ناشکینی و له یاسا و نه ریت موویه ک لانا دات. وه ک مه لایکه ی خودا دی و دهر وا. له نیو مالم و منالی دا زور به ختیار و به خته وه ر، زور سازوه و حاوا وه یه! خۆشم نایه له وانه ی ته وای داب و نه ریت و یاسا ده پارێزن و په سندی هه مووانن، ئەوانه ی لاق خزین یان نه، هه له و تاوان ناکه ن، له تر ناده ن و ناکه ون و هه ل ناستنه وه. به لی کاکه، براله، رۆله، خال و مامی خۆم، که ند و کۆسپ و هه له و که وتن و هه ستانه وه نه بی، ئینسان نامینی. ئەمانه ئینسان و ئینسانه تی پیک دینن. نیگایه ک بو داها توو. هه ر ئەم درگه و تارا و گه یه و کابرایه کی که له لا؟ هه ر ئەم جزیر و گراوه و ئەم ژینه گه مارو دراوه؟ ریش تاشین و سه رنج داینکی وردی سه ر و گۆیلاک له ئاوتنه دا! ئاخ له عومری بابرده. له مه لی هه لفریوی لاوی. له بالنده و په له وه ر و بوونه وه ری را کرده، ئاخ. ئاوتنه ده نوینی. مووی سپی، کورستانی خال خال. به سه ردا بارینی به فری پیری و گه یشتنه مه زلی وه رزی زستانی ته مه ن! قاقا و شه قه ی قاقا. درێزه دان به قاقا. من و پیری؟ یانی من پیر بوومه؟ جا خۆ من هیشتا هه ر منالم. لاوی و گه نجیم نه دیوه. هیشتا ژینم نه کردوه! ژیانم نه دیتووه. نانا خاله گیان نا. ئەم زولمه خودا هه لی ناگری. ئەمه خه وینیکی تاله که ئاوات و

هیوای به‌د خواو دوژمنی منه! بو پیر بوونم، بو مردنم. به‌لام من کۆل ناده‌م. له سبه‌ی زووتر نیه. سبه‌ی زوو وه‌پری ده‌که‌وم و له‌م تاراوگه‌ و دورگه‌یه ده‌پۆم! بو نه‌و جی‌یانه‌ که‌ پیم‌ خو‌شه. چۆنم پی‌ خو‌شه‌ وا ده‌ژیم. ئه‌ری‌ وا ده‌که‌م، ده‌بی‌ وابکه‌م. لی‌ره‌ دانیشتن و خواردن و خه‌وتن به‌ره‌و مه‌رگ و نه‌مانم ده‌بات. بو‌ش و به‌تال و بی‌کاره‌م ده‌کات. به‌د خوی‌ من به‌ هیوا و ئاواتی‌ خۆی‌ ده‌گه‌یه‌نی‌. سبه‌ی‌ زوو، گۆرانی‌ که‌ له‌ شیر. گاره‌ گاری‌ مام‌ر. ره‌نگه‌ له‌ کۆسار قاسپه‌ی‌ خاسه‌ که‌و. له‌ دارستان نه‌شیدی‌ سه‌دان و هه‌زاره‌ها سه‌یره‌ و بولبول و مه‌لانی‌ دیکه‌. شنه‌ی‌ شه‌مالیکی‌ بو‌ن خو‌ش. بو‌نی‌ عه‌تر و عه‌بیر و دووکه‌لی‌ عوود. ئه‌ی‌ من؟ کاکسی‌ خو‌تان! من زۆر که‌ یف‌ قنج، بزه‌ی‌ سمیل، ریش‌ تاشراو. وه‌پری‌ که‌وتووم به‌ره‌گه‌ی‌ کاری‌ خو‌م خو‌ش که‌م! هام و شو‌ له‌ رو‌خی‌ زه‌ریا، له‌ نیوان‌گه‌می‌ و لو‌تکه‌. دیم‌ و ده‌چم و ده‌پوانمه‌ هه‌موو شتی‌ک و هه‌موو لایه‌نی‌ک. زه‌ریای‌ هی‌دی‌ و هی‌من. بزوتنه‌وه‌ و جوولانه‌وه‌ی‌ زری‌ی‌ زه‌ریا. ورشه‌ ورشی‌ زری‌ی‌ له‌ زپ‌ر و زپ‌و. شو‌ق و تیشکی‌ خو‌ر له‌ سنگی‌ زه‌ریاوه‌ به‌ره‌و نیگای‌ چاوان، به‌ره‌و گلینه‌. نه‌په‌ و گوپه‌ی‌ گه‌میه‌وان و هه‌وارچی‌، ماسی‌ گر و ماسی‌ کر. هات و چۆی‌ چه‌مال و بارلی‌ دان. هه‌موو که‌سی‌ له‌ حه‌ول و ته‌قه‌لای‌ کار راستی‌ خۆی‌ دایه‌. بری‌ک خو‌یان ساز ده‌که‌ن به‌ گه‌میه‌وه‌ له‌ زه‌ریا ده‌ن. بو‌ راوه‌ ماسی‌، بو‌ وه‌ده‌ست‌هینانی‌ سه‌ده‌ف و دو‌ر. بو‌ بار بردن و مسافیرکی‌شان. بری‌ک له‌ زه‌ریا دینه‌وه‌. له‌ ماسی‌ گرتن و ده‌ره‌ینانه‌وه‌ی‌ سه‌ده‌ف و دو‌ر و مرواری‌. لی‌ره‌وه‌ بو‌ چزی‌ری‌کی‌ دیکه‌ و له‌ گراوه‌یه‌کی‌ دیکه‌وه‌ بو‌ ئیره‌. پۆلی‌ک گه‌میه‌وان له‌ سه‌ر دیواره‌ی‌ گه‌میه‌که‌یان دانیشتون. جگه‌ره‌ ده‌کی‌شن، گراس ده‌مژن و گۆرانی‌ ده‌لین. دو‌ورا و دو‌ور هه‌را لی‌ک ده‌که‌ن و چاوه‌نواری‌! چاوه‌نواری‌ چی‌؟ هاوه‌ل، مسافیر، بار. به‌ نیوان‌ دا ده‌گه‌پ‌م و

سەیر دەکەم. تۆیان دەپروانم. دوور و نزیک، کەم و زۆر برێکیان دیوانس و برێکیان نەناس و نامۆ.

چتان لێ وەشارم. هەلیان دەسەنگینم. کێ و کامەیان هەلبژێرم؟ چۆن سەری قسە ی لە گەڵ دامەزرێنم. چۆن نەهینی خۆم لە گەلیان باس کەم؟ قسە ی دڵم چلۆن بەدرکینم؟ دەست لە دەست و قەوەت لە خوا، هەلبژاردنی گەمیەوانیکی پیر، بەلام بەخۆوه. روشتە پێشی. سلاو و هەوالپرسی. باس و خواسی لاوەکی و ئەم لاولا. دەققە یەک دووان ماتل کردن و شلە پێ دان بە کردنەوهی پرێسکە ی دڵ.

پیاوێکی ژیر و ئاقل و لە کۆل دەرھاتوو. لە پڕ دیتە قسە: ئاخ داد و بێداد، منال هەلەسەنگینی؟ قسە ی دلت دەرپره. بەلام نانا پێویست نیه تۆ بیلیی! من پیت دەلیم چیت دەوی! دەزانم گیرت چیه. تۆ کاکۆ سامپرندی شاربەدەری. لاوەکی خەلکی ئێره هەموو دەتسانس. گەوره و چکۆلە، ورد و درشت ئاغای خۆم. رەنگە لە منت بوئی لەم دەرگە یە دەریازت کەم! رینگە ی هەلانتت بۆ بشکینم. بەلام ئەمە خەون و خەیاڵاتی تۆیه. لەم گراوہ یەدا کەس تۆ سواری گەمی و لێنج و کەشتی و لۆتکە ناکات. دەمان بووری کەس یارمەتیت نادا. حوکمی نایبە. نایب قامکی پێ بە کاغەزەوه ناوین، مۆر و ئیمزای لێ سەندووین هیچ شار بە دەریک سوار نەکەین. بە داخەوهەم، دەمبووری. کابرا وەندە دەلی و چی دی لە سەری ناروا. لە سەر لیوازی گەمیە کە ی دادەنیشی، جگەرە یە ک دادە گیرسیتی، پشتم تۆ دەکا و بەم لاولادا دەپروانی.

چاوەنوار ی هەموو چەشنە وەلامیک هەم، چونکی بەشەر جوړاو جوړن. ئەم پینچ قامکە هیچیان لیک ناچن و چەشنی یە ک نین. بەشەر قات نیه! پیاو قات نەبووه. ئینسان قات و قیری تۆ نەکەوتووہ. ئەم

کابرایه نایه کیکی دیکه. پئی ده‌لیم: له هه‌له‌دای کاکى برا! وستی من وا نه‌بوو. من له هه‌لات نیم. ماوه‌ی شاربه‌دهریه‌که‌م چی وای نه‌ماوه. بۆ کوی هه‌لدیم؟ نانا وا بیر مه‌که‌وه، به‌دو‌عا. ماوه‌یه‌کی دیکه به‌نیو خه‌لک دا دیم و ده‌چم، تاکوو له‌چاوی ئه‌م کابرایه ون ده‌بم. له‌وسه‌ری شه‌قام جه‌حیلک ده‌بینمه‌وه. به‌لام جه‌حیل نا، تازه لاوتک. حه‌فده، هه‌ژده سالان. کورد کوته‌نی: تازه سمیلی گووگره‌بووه. به‌روالته و قه‌لافته قوتیله و وریاله، ژیر و لئی هاتوو! هئور هئور لئی ده‌چمه‌پیشی. ماندوو نه‌بی لاوو، روژ باش دوستی نازیز. دیسانه‌که‌باس و خواسی زه‌ریا و ئیش و ماسی و هه‌له‌ق مه‌له‌ق! زور قیت و قوز و له‌خۆبایی له‌گه‌لم ده‌دوی. ماوه‌ی چاره‌که سه‌عاتیک قسه‌کردن له‌م لاولا. به‌ره‌به‌ره وه‌ک جالجالوکه‌یه‌کی له‌نجیره‌که‌ی پروانی، تیی ده‌روانم و لئی ده‌چمه‌پیشی.

قسه‌هه‌لده‌گپرمه‌وه. له‌م باره‌وه بۆ باریکی دی قسه‌با ئه‌ده‌مه‌وه. له‌نیوان قسه‌وباسدا مه‌زنده‌ی گه‌می‌یه‌کی ده‌ریه‌ست بۆ درگه‌یه‌کی هاوسی یان تاکوو به‌نده‌ری لئی ده‌پرسم. له‌نه‌کاو قاقای هه‌تیو زرينگه له‌بن گوتم هه‌لده‌ستینی. دوو سئ مسته‌کۆله له‌ران و ئه‌ژنۆی خۆی ده‌کوتی و بانگه‌وازم ده‌کاتی:

ده‌ی بلئی ده‌ته‌وی هه‌لیی. به‌خودای زور چه‌توون و ئه‌سته‌مه‌که‌س سوارت کات. نایب پیستی سه‌ری داده‌مالی! مۆر و ئیمزای لئی سه‌ندووین هه‌قی سوار کردنی هه‌چ شاربه‌ده‌ریکمان نه‌یه. به‌داخه‌وه‌م.

له‌قاقا و وه‌لامی هه‌تیو راده‌چله‌کم. به‌لام بی سئ و دوو و راویستان پئی ده‌لیم: کئی باسی ئه‌وه‌ی کرد؟ کئی له‌و بابه‌ته‌وه‌دووا؟ ماوه‌یه‌کی دیکه له‌م لاوته‌ولا نه‌دوین. جگه‌ریه‌ک ناگر ئه‌ده‌م. پاش مال ئاوی کردن ملی رینگه‌ده‌گرمه‌به‌ر و بۆ نیو حه‌شیمه‌ت ده‌گه‌ریمه‌وه.

له خوّمدا خوّم ده خوّمه وه. وه ک یه کانه ی نه نگاوتراو جینگلّ نه دهم. له ناخدا بهر ده بمه وړنه کردن: ده یانه وی لیرهم راگرن. له م دورگه یه دا بمینمه وه. وه ک گولاوینک په نگ بخوّمه وه، بگه نم. بون بگرم، وشک بم، بوگن بم. به لام خه و نیان دیوه، له خه ودان! ده پوم و نامینمه وه. چه تمینه ده پوم. مانه وه مردنه. کات وساتی مردنشم نیه. من له مردن و مردن له من زور لیک دوورین. مانه وه مردنه، نابی بمینمه وه. ده بی پوم، پوم، پوم. ده ی بینن ده ش پوم. با بزاینن ناخری خودا به کیی نه دات؟! به من یان به نایب. به لام نایب کی یه، به من یان به شای نایب. عه یه ت کهن زه لام. شووریه ی بکه. ناسلامه تی خوّت نیو ناوه پیاو، پیاوی بهر به ره کانیی رامیاری. پیاوی نووسهر و خاوهن هونه ر! به سهر نه وه شدا دپی و خوّت له گه ل نایب له ته رازوو نه ده ی! پیّت وایه بهر به ره کانیی له ته ک نایب دایه؟ رو له قوولّ تی فکره، بهرز بفره. تو له گه ل گه وره تر له گیره و کیشه و کیشمه کیشم دای.

خور به زتر بوته وه. ولات گهرم داهاتووه، به لام ناگری نه گرتووه. چه شنی وه رزی هاوین داغ و سوور دانه گه پراوه. هه روا که به نیو چه شیمه ت دا دیم و ده چم، چاوم به لاوینکی گه میه وان ده که وی. له سهر دیواره ی گه میه که ی دانیشتووه. چاوه روانه. به لام چاوه پروانی چی؟ نازانم. لپی نزیکتر ده بمه وه. سی و دووی لی ناکه م! چه ندیکم لی ده ستینی لیره وه بمبه ی بو به نده ر؟ پشتم تی ده کا. پر سیاره که م دوویات ده که مه وه. رووم تی ده کا و پشتم تی ده کا، هه میسان رووم تی ده کا و پشتم تی ده کا. نه م کارانه ی ناسایی نیه، ده لپی له کیشمه کیشمیکی نیو ناخی خو ی دایه.

له ناکامدا بهر و رووم راده وه ستی. پر سیار دوویات ده که مه وه: لیره وه بمبه ی بو به نده ر چه نده م لی ده ستینی؟ ها؟ ده لپی چی؟ مه زنده چه ندیکه

و تو داوای چه ند ده که ی. تاقه خووم، بی بار و مار، بی کهل و پهل. ده ماره کانی لامل و روومه تی پیکدا دین، خر ده بنه وه، بلاو ده بنه وه. لیوه له ره یه تی، چاوه کانی زوو زوو ده تروو کینی. یه ک دوو چه لان دم ده کاته وه و ده ی قوو چینیته وه. ده نگه دهر نایه. لیوه کانی به سهر یه کدا پان ده بنه وه، خوار و خپج ده بن. ده ماره کانی هم لای له ستوی چه شنی ته نافیک ره پ ده بن و هه لده ستن. له دلمدا ده لیم: بلی لال نه بیته؟ له گه لکرو هم پرسیاره م به زه بی دا دیت، کوره به ته ته و په ته دیته وه لام: ننننه ئانا ئاغا ت ت ش ش شار ب به دهری. ن ن نایب قه د قه د ده غه ی ک ک کر دووه زز زمانتم ده ده ده بری. ده ده ده مکور ژ ژیت. ن ن نه نه نه. بیده نگ ده بین. پسکه، زوریش پسک. به دلمدا دی پوولی پی نیشان دم و وه سهر ته ماحی خه م.

به پوول و پاره به فریوی به رم. به لام هم فیکره که به چه شنی تیسکه ی تفهنگ به زه بنمدا دیت، ههروه اش وه ک فینگه ی گولله تیپر ده بی و ده پوات. له گه لی داده نیشم. به زبان، به ئامازه، به زبان و ئاشیره و ئامازه بریکی له گه لدا نه دویم. لاونکی پسک و که م رووه. زیاتر له وه ی بدویت، سهر راده وه شینی. ده ست و قامک و په نجه و لیو و چاو و برو هه لده خو لینی. بزهی دیتی. واق و پرماو داده مینی. یان راست نیگای له نیو چوانم ده بریت، یان ته مه شای عهرز و بهر دم و هم لای خوی ده کات. باش دیاره، زور که م له گه ل خه لک دواوه. زوری ته نیایی چیشتووه. هه ست ده که م له وه ی که له گه ل مندا دانیشتووه، رازی نیه و ده یه وی له چنگم دهر باز بیته. له حه ولی نه وه دام له گه لی دیوناسی پیک بیتم! باسی «هاورپی» ی خوله ماسیگر و جاسم ده که م. باسی حاجی ره زازی بو ده که م. باسی نه وه ی بو ده گیر مه وه که ماوه یه ک له لای حاجی ره زاز میرزا بووم و

تستی له لای نه ماوم. قسه کردن بوی دژوار و نهسته مه. هر له من قسه کردن و له و بوی دهنگی و بهم لار لادا روانین. له پاش نیو سه عات شیر و ریوی، هه لیته و پلته، باس و خواسی هه له ق له لایان منه وه، ته نیا پرسیار نیکم وه لأم نه داته وه: نیوی «ناتق» ه! دهی ره بی مالت شیوی بۆ ناتقی، نه گین هه موو ناتقیک و به تایبته ناتقی هه وه لیش هه روه ک تو بووینتن، ده ک ره بیی ده ری باباتنان شیوی! مال ناوا ناتق. به دوعا، به دوعا. جه نگی کار و کاسبی. هاوار و وه ره و پرو. هه لات هه لاتی کاسب کار، ته قه لای باره بهر و کریکار. شه قامی لیواره، هر هه نگا و نیک و دنیا به کی تایبته. سیلاوی حه شیمهت، تیره بی و لاه کی. ژن و پیاو، منال و پیرو لار. بونی ماسی، ماسی گه نیو. گازه ی بابوله فروش، شه ره ته جورا و جور. جز و بز و جهرگ و سی. سیوه لووکه و هیلکه و ته ماته. بانگه شه ی ورده کاسبکار. نه قیانووسی کار و بیکاری! نان و برستی.

نه وهش دیوناسه له میژینه که ی خوم چایخانه که ی لیواره ی زه ریا. که پرئیکی زه لام، له به رزایی سه رچیمه نی کهنده لاینک. روانگه ی زه ریا لیروه جوان و رازاوه. باوه شی به رینی زری و نار. زور له دوور، ئیکجار له دوور، ته م و مژئیکی شینکی و پته و. له باوه شی دا کو ساریک. بلئی کوساره که ی ولاتی خومان بیته؟ کام کوسار و کامه کیو؟ چایچی ساردی به کم بو دینیت. هینده دیمه تیره ده زانی چیم ده وی و له کامانه! پئ گوته نی ناوی. لیم ده پرسئ: نه ری کاکو سامرهنده چه نیک له م کیوانه ده پروانی؟ ره نکه به لاته وه شوئینکی خوش بیته؟ بیته وایه مه لبه ندئیکی جوان و رازاوه به؟ کاکو گیان جوان یان ناحه ز! خوش یان ناخوش ناهیلن تو بچیته نه وی. نه گینا به سی چوار سه عات که شتی ده چیت! نه و کوساره تاکو و نه و به ری زه ریا راست نیوه ری به. به لأم جینگه به کی زور ناخوشه!

ئاوھەدانى نىھ. چوار پىنج مالى و كانى يەك و دوو سى سەگ و پازدە بىست سەر بزن. دەلىن چەند بزەنە كىوى يە كىشى بە زەردە كانىەو ھەيە. جارجار دىستوويانن. چايچى ئەمە دەلىت و دەچىتەو ھەشت دەسگا و سەماو ھەكەي. قسە كانى جىھانى من ھەلدە گىپرتەو ھە. تاكوونى ئەمپرو ھەر وامدەزانى ئەم چيا و كووسارە ولاتەكەي خوۋمە. ئىستى پىم دەلىن نەخىر، ئەوئىش ھەر ئەم ولاتەيە! خودايە من لەم تاراوگەيە چەندە سەر لى شىواوم؟ چەنىك بەرى چاويان گرتووم و نزيك دەپروانم؟!

ھۆو ھۆو مامە يادگار، نوستووى يا بىدار؟ قەول و قەرار وانەبوو كوئىستانى سامپەند و نەندە نەوى بىت! ئەو ھەندە دەور و بەرى خوئى بوئى نامۆ بىت. و ھەندە نزيكە رووان و نزيكە بىن بىت. يانى ھەر كەس چوار روژ كەوتە تەنگ و چەلەمەو ھەيدى دەبى ئاوا لەگەماروڭدا بىت؟ لەگەل تۆمە ھۆو كوئىستانى سامپەند، تەپ و مژ دەوربان داوى و بەرى چاويان گرتووى. سوئماي چاويان لىل كرددووى. چاوەكانت ھەل گلوڭفە، وەرەو ھۆ. باوئىشكىكى درىژ بكىشە، چوار پىنج مستەكوئەي باش بە سنگت دادە، ھەستە سەر پى و لە پاش و پىش و دوور و نزيك و دەور و بەرى خوئت پروانە. ھەشت نۆ دە جار بە ھىز و قەوھتى خوئت بنەرتنە!

پرو بەر ئاوتنە. بزەنە خوئى؟ نانا، ئەو ھە تۆنى! تۆ وانەبووى گىژە. لە بىرت نەماو ھە؟ لە بىرت نىھ تۆكىي؟ بەندى بوونى سالى سيفر. قەپانى ئەشكەنجە. ساقى و سەر سەرا. لە سەر سەراو ھەرەو بوڭدپ. بو سىن و جىم، بو ژىر قەپان. سى و نۆ روژ. بگرە سى و نۆ شەو و روژ دار و تىل داغ، قەپان، مەپانە. بوڭدپى تاق و تايبەتى. لە بىرتە ئەو روژەي سەرھەنگ سىامەك پىي گوتى تاوانى تۆ و ھەندە نىھ كە ئاوات لى دەكەن! ھى كەللە شەقى و جوابەجەنگى خوئتە، كەمى ھىدى و ھىمن تر بە.

له بیرته له وه لآمی دا چیت گوت؟ سهره ننگ دوور بپروانه دوور
 ناسو روونه. سهره ننگ نه گین من و تو له بهر چاوی نه میز منال و لاوانه
 ناوامان به سهر نه هیتن، نهی کی له زمین و تی فکرینان دا قاره مانى
 راوستان و خو راگرتن بیت؟ نهی پینان و ابی نه شکه نجه یانی دوو شه پ
 و شه قه زلله و له وه زیاتر ده بی کوډ بدهن؟ دهنه دهیان کوژن؟! نانا
 سهره ننگ دوور بپروانه، دوور، دوور. له بیرته سهره ننگ چه ند جاران به
 بهری دهست له نیو شان و پستی کوتای و ماچی کردی!

فرمیسکی گهش و گهرم به گونا کانی دا هاته خوارى و کوتى: من پیر
 بووم کوپم، پیری و سهد عهیب کاکو! چایچی له سهر شانم ده کوتى: هوو
 کاکو هوو، له کوپى؟ وه لآم ده وه. ولآته که ی توش ناو هها شاخ و داخ و
 هزار به هزار و کاکى به کاکى به؟

نا مه مه ل گیان نا. شاخه کانی ولآتی من پرن له داری به پروو، هه نار و
 ههرمى و رهز و شیلان. نه مانه و سهدان دار و گوډ و گیای دیکه ولآتی
 منیان رازاندوته وه. شاخى نیه کانی به ک له پای نه بیت، تر و پکی نیه، به دار
 و گوډ و گیا نه رازا بیته وه و دهیان و سهدان بوونه وهر و په له وهر ناو ه دانیان
 نه کرد بیته وه. ولآته که ی من؟ ناخ.

له چایچی داوای دوو جایی ده که م. به دوو چاوه دپته پيشى. سهرى
 به گورمه وه ده نی: نیوه رهنگ بن؟ له شانم ده کوتى قاقا ده کیشى. ههر به
 قاقا لیدان ده گه رپته وه. بو پشت ده سگا و سه ماوهره که ی. پى که نینم دى و
 پیکه نینه که م زه رده خه نه یه که و به س!

توخز نیک به ناخمدادى. که موکى خه فته له دلّم ده پروى.
 هه لده ستمه سهر پى و دووا چایه که م به پیوه هه لده لووشم. بریک
 قهره پروډ ده هاویمه سهر ده سگای چایچی و ده چمه وه نیو هه شیمه ت.

له گه‌ل خۆم ههر له جینگل و گیره و کیشه و وپینه دام: ته واوه تی جیهان، ئه جیهانه و ههر جیهانیکی دیکه، ته نیا کووره یه ک و گرکانیک، گرکان و کووره یه ک. بلیسه ی ناگر و گر و گهرما و دووکه‌ل. هیچی دیکه و هیچی تر. بۆچ مده و ماوه یه ک؟ ئه مه گرینک نیه. کاکه هۆ جارێکی دیکه ش ده‌لیم. ده‌مده مان و بۆره تار و سه‌رده ماو عه‌یام و کات و سات گرینگ و ئه‌وتۆ نیه. تۆچ کاریکت به مده و ماوه و زه‌مان داوه؟ وای دابنن بۆ ملیونه‌ها ساڵ و سه‌ده! به‌لام ئه‌وه‌ی گرینگ و ئه‌وتۆیه، ته‌قینه‌وه‌یه! ته‌قینه‌وه‌ی گرکان له تاقه‌ کووره‌ی ئه‌و جیهانه به‌رین و بێ سنووره‌دا.

ته‌قینه‌وه به دوا‌ی ته‌قینه‌وه‌دا. به‌ره به‌ره په‌ره‌نگ په‌ره‌نگ بوونی کووره‌ی جیهان و پیک هاتنی جیهانیکی نوێ. له‌م ئال و گۆره‌دا کێ ده‌ستی تیدا بوو؟ راده‌ی ویست و به‌شداری تۆ چه‌نده بوو سامه‌رهنده؟

هیچ و ههر هیچ هیچ. سا بزانه باوانه‌که‌م بێ به‌شداری و ده‌سه‌لاتداری تۆ کووره‌ی زه‌وی، بوونه‌وه‌ره‌کان، باوه‌ ئاده‌م و ئه‌م ژبان و جیهانه پیک هات. قوت بوونه‌وه‌ی باوه‌ ئاده‌م و دایکه‌ حه‌وا. هایل و قایل له‌ باوه‌شدا. حه‌تمینه هه‌رد و کۆسار و چه‌م و دارستانیک، گهرما و سه‌رما، هه‌وره‌ تریشه‌قه، برسیتی، ماندوو بوون، به‌ ده‌وری خۆیاندا خولانه‌وه. پیت وایه. چ شتی‌ک به‌ مه‌یل و ویست و خۆزیای ئه‌وان بوو؟

هیچ به‌رخۆله‌که‌م. به‌ خودای ئه‌وانیش ههر به‌ قه‌د تۆیان ده‌سه‌لات بوو. به‌لام ته‌قه‌لای زگ و ژیر زگ، مردن و مانه‌وه، ژین و ژبان ده‌یان‌گه‌یه‌نێته وه‌زی پیک هاتنی تۆ! چ دوور نه‌پۆین و باسی که‌س نه‌که‌ین. تۆ کاک سامه‌رهنده‌سه‌لات له‌ هاتنه‌ سه‌ر دنیا‌دا چه‌نده بوو؟ هیچ؟ ده‌ به‌ خودای باوه‌ گه‌وره‌شت، ئاده‌میشت هه‌ر به‌ قه‌د تۆی ده‌سه‌لات بوو! ده‌یجا گله‌بیته له‌ چی‌یه؟! ههر ده‌نالیته و ده‌نه‌پۆنی و ده‌گه‌رپۆنی و

ده گوزی و ده پری. هر ورینه ده کهی: به دلّم نیه، کۆلّ نادم. دهی گۆرم، وا ده کم. دهیجا هر کا له هاتنه سهر دنیاا دهسه لایکت نه بووه، له ده پازده سالی سهره تای ته مهنت دا دهسه لایکت نه بووه، ئەم بیست، بیست و چهند ساله یش دهسه لایکت نه بووه، ئەی چۆن پیّت وایه له مه و به دوا دهسه لایکت ده بی؟ پیّت وایه؟! هه ی گه لحو! بو خۆت پیّت وایه گیژه. به لّام نیته. له سهر دنیا هیچ کهس دهسه لایکی له چاره نووس و ریبازی ژینی خۆیدا نیه! به لّام ته قه لا کردن، حهول دان و تیکۆشان خۆشه، شیرنه، ههست بزۆینه. سوکنایه ک به دهر ووندا دینیی. ئەهها دلّت به وه خۆشه خۆت فریو دهی؟ خۆت هه لّخه له تینیی؟! پیّت وایه به حهول دان و ته قه لا و تیی کوشان واته و مانایه ک به جیهان و ژیان ئەدهی؟ دهیجا خۆ شه وه زۆر جوانه! ده ساتی کۆشه، تیی کۆشه. به لّام ئەگین تیی کۆشانه کهت به مه بهست و ئامانجی خۆتی نه گه یاندی چی؟ په رۆش و په شیو مه به. ئەمه جه غزیکه! ژبانی هر بوونه ورێک له بازنه ی وهیشوومه یه ک دایه. دهسه لات هر وهنده یه له تيو ئەم جه غز و بازنه یه دا حهول بدهی و تیی بکۆشی. ئیدی سه رکه وتن و تیک شکان، هه لّچوون و داچوون و کهم و زیاد کردن به دهست خۆت نیه.

ده سا ره زامه ندی ناخ و مۆخ و ههست له تیی کۆشاندایه ده بیینی؟

تیی کۆشه، تیی کۆشه.

تیی کۆشم؟! ههر ئاوه ها سانا و ئاسایی؟ به وته و حوکمی تو؟ به گیانه کهت چه شنیی ئاوی رووباریکی خور، وه ک هه لّچوون و داچوونی بلیسه ی ناگر و گرکان قهت ناویستم. نه ویستام و ناویستم. به ئامانج ناگه م؟ نامراد ده بم و تیک ده شکیم؟ قهیدی ناکات! خۆ هر بهم بزوتنه وه و جوولانه وه و حهول و ته قه لایه گوتوومه و سه لماندوومه به شه رم، ئینسانم.

کول نادهم. مل خوار ناکهم. به‌لی قوریان نالیم. مه‌ر و بز و پاتال نیم، لیم خورن. هر وه‌نده ته‌واوه، جیی ره‌زامه‌ندی دلی خومه. بۆچ شیتیم یان کو‌ریم و ئەم هه‌موو مه‌ر و مالآت و پاتاله‌ نایتم لی‌یان ده‌خورن؟

ئه‌مانه ئالف و گیان. مان و نه‌مان و بوون و نه‌بوونیان له‌ سه‌ر دنیا یه‌که، یه‌که و فه‌رقی نه‌. بوون و نه‌بوونی مه‌ر و مالآت چ ئال و گو‌رنگ به‌ سه‌ر چ شتی‌کدا ناهیتی. ناخۆشی یان خۆشی یان چیه؟ خه‌فته و خوریه یان شادی و ره‌زامه‌ندی یان چیه؟ کپینی ماشین، خانووبه‌ره، راخه‌ر و که‌ره‌سه‌ییکی نیو مال به‌ قه‌رز و قۆله. پیک هینانی ژبانیکی وه‌ک ئاواته‌که‌ی باب و باییره و باییره‌گه‌وریان تا‌کوو قایل، خۆش خواردن و پۆشین و دپین و خه‌وتن. تر و ته‌وئله‌ خسته‌وه. هام و شو له‌گه‌ل پیاو ماقوول و دارا و ده‌ست رو‌بودا! قسه و باسی پیاو ماقوولانه‌ کردن. گپ‌رانه‌وی و زه‌وزی بالی می‌شووله و هه‌واله‌کانی هه‌موو رادیو‌کان. گپ‌رانه‌وی به‌ تام و بوونی هه‌واله‌کانی نیو شار و ولاتی خویان. مه‌ترسی له‌ قات و قپی و گرانی. مه‌ترسی له‌ بو‌مبای ئە‌تومی و شه‌ری سیه‌می جیهانی و بووله‌رزه. بایی بوون و حه‌ز و حیزی ئە‌وه‌ی چی و چی تازه‌یان بو‌خیزان و مناله‌کان و مال و حاله‌که‌یان کپیوه، یان مووچه و مواجب و ده‌سکه‌وتی روژانه و مانگانه‌یان چه‌تیک زیاد بووه. بو‌خاتری خودا به‌سی که، ده‌رشی‌مه‌وه سامه‌رهنده. به‌سه‌ تا‌کوو په‌روشم به‌ سه‌ر گو‌رپی زیندوو مردوو‌یاندا نه‌کردوه!

به‌سه‌ ئیدی هر بیر مه‌که‌وه! ده‌رکی می‌شکت داخه. چاو و گوئی و ده‌م و لووتت بقوو‌چینه. خه‌ریکی هی‌لنج ئە‌ده‌ی. پرۆ، پرۆوه بو‌ماله‌که‌ت. ساتی راکشی. ماوه‌به‌ک با وچان و پشوودان بیت.

جہنگھی نیوہ پڑویہ و خور لہ حہ و تقی ٹاسمان. و ہرزی فینکی درگہ
 لہ تہواو بوونہ. بہرہو و ہرزی گہرما دہ چین. رہشہ بای پاش نیوہ پڑویان
 نہ ماوہ. دہ توانم ٹہم پاش نیوہ پڑویہ دہر کہوم و تہقالا بدہم. بہ شقہم بتوانم
 لہ گہل گہمیہ وائیک پینک پیم و بوی دہریاز بم. نابئی جاسم و ہاوری بہم
 تہ قہ لایہ بزائن! دہنا دہیکہ نہ زور و مل ہوری خویان دہریازم کہن. بہ لام
 نانا. لہ گہل ٹہوان سوار نام، لہ گہل ٹہواندا ناروم. پاسگہ پی دہزائی و
 ٹہزرہ بہ و جہرہ بہ بیان ٹہدہن. دہیان کوتن، لہ بہندیان دہ کہن. نا، نا. قہت
 قہت. جاشتی وا و کاری وا چون دہ بی؟! من نان و نہمہ کی ٹہوانم کردوہ.
 ٹہمہ گگیری دایہ مرواری و ٹہم مالہ دہ بم. قہت کاری وا نابئی. دایہ
 مرواری ٹہمہ کی دایکی بہ سہر منہوہ ہہیہ. پتلاوی غہریبی و نامویم لہ
 مائی ٹہواندا کردو تہوہ. نانا قہت قہت. من و کاری وا بکہم؟ جا چون
 ہاوری لہ سہر من بکہو تہ بہندہوہ؟ دایہ مرواری سہر بہ ہہنیک و چاو
 بہ فرمیسک ٹہم ٹیدارہ و ٹہو ٹیدارہ بکات و سنگ لہ من بکوتی! خودا ٹہو
 روزه نہ ہینئی. لہ گہل مندا زور بہ مہیل و میہرہ بان بوون. ٹہوہ تا ناسیاویم
 لہ گہ لیاندا ہہیہ حہوتوو نیہ دوو ژہم و سی ژہم بو نہ ہار یان شیو داوہ تیان
 نہ کردیتم. نہیان ہیشٹووہ ہہستی تہ نیایی و غہریبی بکہم. ہہم دوست و
 دراوسیم بوون، ہہم ہاوہل و خزم و کہس. بوئی دایکیم بہ دایہ
 مرواری بہوہ ناوہ، بوئی برابہ تیش بہ ہاوری و جاسمہوہ. سہعات سی و
 چواری پاش نیوہ پڑو. شہقامی لیوارہ و حہ شیمہ تیکی کہم. تاق و لوق
 گہمیہ وان. چہند کہس لاوہ کی و سہیری زہریا و لو تکہ و سوار بوونی
 لو تکہ ماتوری.

جومعہ شہیتان دہ پازدہ ہہنگاو لہو لاترمہوہ خہریکی قہندہ کیشانہ.
 سہیلہ ییکی نیو گہز بہ دہستہوہ، توورہ کہیہ کی قایش بہ لاسمتہوہ،

مه‌تاره‌ی چایی و قهند و ئیسکان له بهر ده‌م، له سیبه‌ری گه‌میه‌شکاویک،
پاللی به‌ته‌خته‌ی گه‌میه‌که‌وه‌داوه. چا‌ده‌خوا و قهنده‌به‌با‌ده‌کا و سه‌رنجی
ئهم لاو لا‌ئه‌دات!

له‌گه‌لکوو چاوی پیم ده‌که‌وئت بانگم ده‌کات. ده‌سه‌لات نیه! ده‌بئی
لا‌ده‌مه‌لای. خو‌لقی هه‌ر که‌سی کرد، ده‌بئی حوکمی به‌جی بیت! سلاو و
هه‌والپرسی. له‌به‌رامبه‌ر یه‌کدا داده‌نیشین. رووم تی ده‌کا و ده‌لئی: له‌بیرمه،
چای نیوه‌رنگ. ها؟ نه‌وژی جومعه‌پیر و خه‌ره‌فایه، جارێک له‌ته‌ک هه‌ر
که‌سا بنیشم، زانم چ له‌جاتایا هه‌س!

وه‌من ئه‌وژن جومعه‌ره‌ش. ده‌په‌ر مه‌نیو قسه‌که‌ی: نه‌وه‌لا پیت
ده‌لین: جومعه‌شه‌یتان! قاقا ده‌کیشی و به‌ده‌م قاقاوه: رووله‌شه‌یتان وه‌خاتر
زیره‌نگی و ئازایمه! مه‌شه‌یتان نیم. چایه‌ک ده‌نێته‌به‌ر ده‌ستم. تووتنی
قه‌نده‌که‌ی تازه‌ده‌کاته‌وه. خو‌لقی قه‌نده‌م ده‌کات! دوو مژ له‌سه‌بیله‌و
تووتنه‌که‌ی ده‌کیشم. زۆر توند و بو‌گه‌نه. ده‌که‌ومه‌کو‌خه‌کو‌خ. سه‌بیله‌که‌ی
ئه‌ده‌مه‌وه: ناتوانم جومعه، ناتوانم. جگه‌ره‌یه‌کی خۆم داده‌گیرسینم.
جومعه‌قاقا ده‌کیشی و به‌پشتدا ده‌که‌وئ: تووتونی پیاوه، منال نه‌توانن
بکیشینی. ئهم جگه‌ره‌دو‌یتانه‌ی ئیوه‌ش جگه‌ره‌ن؟ چایه‌که‌م ده‌خۆمه‌وه.
ده‌مه‌وئ مال ئاوی بی‌که‌م و پرۆم. جومعه‌ده‌ستی ده‌نێته‌سه‌رشانم و دام
ده‌نیشینێته‌وه: یه‌ی که‌م رو‌نیشه‌دوو قسان بکه‌یم. ته‌نیای، بی‌کاری. قسه
کردن ناخۆش نیه. فارس کوته‌نی: شتی‌ک ئه‌وژم، شتی‌ک ئه‌ژنه‌فی. چاره‌که
سه‌عات فره‌تره‌سه‌یرت که‌م. په‌ریشانی! ناره‌حت، رووگرژ، مات. نه‌زانم
خه‌ریک چیت؟ به‌لام هان وه‌دووته‌وه! جومعه‌دو‌نیا دیده‌ن، چوار چاوم
هه‌ن. وه‌ئهم لاو ئوولا مه‌پروانه. هان وه‌نیزیک. مه‌نه‌زانم خوه‌ت زانی
خه‌ریک چه‌ی! شه‌وه‌ره‌مال مه‌.

وہ تەک ھاوړی وەرە. ھاوړی ماڤه کەم زانیت. ئیسە گەشتە کەت تەواو مە کە. ھەروا سووړ بەدە، پیاسە کە. شوون وونکە بکە!!

جومعە بە جی دەھیللم. بەرەو سەرەووی زەریا دەپروم. بەرەبەرە لە حەشیمەت دوور دەگەومەو. خیزەلان و زەریا. شنەبەکی زۆر فینک و ھیدی. بریقە بریقی زیخ لە قەراخ بەستینی زەریا لە ژبەر تووژنیکی زۆر تەنکی ئاودا. بریقە ی زیخ و ورشە ی ئاو. تیک شکان و گەپانەووی تیشکی خۆر لە سنگی ئاوپا بەرەو نیگای چاوان. چوار پینچ پانە زیخی لووس سەرنجم رادەکیشن. وەبیر «نان و ماست خواردن» کایە ی منالی دەگەومەو. پانە بەردەکان بە دەستەو دەگرم. ھەوێ بەرد لە سنگی زەریا ئە دەم، پانە زیخ نوقمی ئاو دەبیت. بە دووھەم پانە دوو نان و ماست دەخۆم. پانە ی سیھەم دیسانە کە نوقمی ئاو دەبیت. چوارەم پانە چوار نان و ماستم بۆ تەیار دەکات! خووشی دەتزیتە دلمەو. چاو لە پانە دەگپرم. پانە ئە دۆزمەو، دەبھاوم. لە دوا ی چوارەم پانە، ئیدی بە ھیچیان لە چوار و پینچ نان و ماست کە متر ناخۆم. مەست و سەرخۆش، منالیکی بی خەم و خەیاڵ، خەریکی پانە بەرد و نان و ماست!

خۆر بەرەو روژئاوا، رەنگ زبړکفت و نارنجی، ورشە و رشی زری و زەریا و زیخ، منالیکی لاساری شاد و تەنیا خەریکی نان و ماست خواردن. ھەموو دنیا چیژە و رازاو و شادی. ئەم یە کەش دەھاوم. ئەم پینچ نان و ماستەش خەلات وەر دەگرم. لەم نان و ماستانە بەشی دایە مرواری و ھاوړی و جومعەش ئە دەم. بەشی کیژە جوانە کە بە جیا دادەنیم. زۆر بۆ ئەو دەبەمەو. ئاخ کە ژاڵ لە کوئی؟ لە کوئی؟ بەلام ئەم کیژەش زۆر خانمە! گەلی میھرەبان و سەنگین. وەندە ی لە گەلم دیتە قسە کردن، چەتیک ھیدی و ھیمن؟ چەندە جوان فکر و خووش وێژ. سەیدای قوتابخانە شە. خانم

مه‌علیم!! فایده‌ی چی؟ بلیی کاری ئیمه به کوی بگات. ئاخ منالی
ئاواره‌یی، تاراوگه، درگه و شاربه‌دهری. دلت به چی خوشه؟ باز بازووکینی
پانه خیز به سهرئاودا! ژنیشته دهوی!

سه‌عاتیک که متریان زیاتر، چ مده و ماوه‌یه‌ک خه‌ریکی به‌رده فرکه و
باز بازووکهی پانه به‌رد به سهر ئاودا بوومه و نان و ماستم خواردوووه؟ کاتی
دیمه‌وه سه‌رخۆ له سهر لیواره‌ی گه‌میه شکاوئیک له ره‌خی زه‌ریا
دانیشتووم. جگه‌ره ده‌کیشم. په‌یتا په‌یتا و له په‌ستا جگه‌ره به جگه‌ره
داده‌گیر سینم. له بوگه‌ن و دووکه‌لی جگه‌ره دا نوقم بوومه. سهرم ماسیوه!
که‌پرراکه‌ی سهرم به ده‌وری خۆیدا و به ده‌وری ئه‌م گه‌میه و له جه‌غزئیکی
جاروبار ره‌ش و جاروبار خۆله‌میشی دا ده‌سووپئیت و ده‌خولئیته‌وه. به‌لام
ئه‌مه چ نیه، گرنگ ئه‌وه‌یه فرمیسک له گوئینی رووبارئیک به روخسارم دا
دیته‌خوار. له مندا، له ناخ و مؤخمداج باسه؟ بو خوشم پیم سه‌یره! نازانم
ئه‌م فرمیسکه‌گه‌رمه چیه که خه‌ریکه‌گۆناکانم ده‌سووتینئ و ده‌بهرژینئ؟
ئه‌وا هه‌ست ده‌که‌م له ژئر لیوړا ده‌لیم: گله‌یی ده‌که‌م به‌لای خوداوه،
خودایه‌گله‌یی بی لیت ئه‌گین من هیشته منالم و به‌رده‌فرکه و نان و ماست
ئاوام بی ده‌کا، تاراوی و شاربه‌دهری و ئه‌م هه‌مروکه‌ند و کۆسپ و گیر و
گرفتانه‌چیه؟ تو که ئاوه‌ها دلئیکی منالانه و ناسکت بی داوم، بوچ که‌یل و
کولۆلی ئه‌م دنیا ره‌ق و ته‌ق و بی به‌زه‌یی به‌ت کردووومه؟ له‌م دنیا و له‌و
دنیاش گله‌یی بی لیت! ئه‌سهرین گه‌رم‌گه‌رم، بگره‌ داغ داغ کولمه‌کانم
ده‌سووتینئ و به‌ره‌و چه‌ناگه‌م شوړاوگه‌ ده‌گری. سه‌یر ئه‌وه‌یه چ دل‌ته‌نگ
نیم، به‌ داخ و دیق و هه‌سره‌ت و ژان و ئیشه‌وه‌ نیم!

ورده‌گله‌یی له چاره‌نووس و له خۆم و خودام چه‌شنی هۆنراوه‌یه‌ک
به سهر لیوه‌کانمدا دین و ده‌پۆن! سکالا ده‌که‌م، ئاخ هه‌لده‌کیشم و

فرمیسک ده پرتۆم. به لآم زۆر رزگار و سوو کم. له شم سووکه، رۆحم رزگار. جوړنیک چیژ و شادی و رهزامه نندی له ده ماره کانمدا، له گشت لهش و گیانمدا دئی و ده چی و دئی و ده چی.

له لیواره ی گه می هه لده ستم. به راو نچکه به ره و نیو غه له به ی حه شیمه ت ده گه پرتمه وه. حه شیمه ت زیاتر بووه. فینکایی نیواره یه ومیر منال و تازه لاو له قه راخ زه ریا مه لی ده کهن. هه را و هوریا و شه په ناوه. قرنه گو می و یه کدی ره پی نانه. منالی و بی حه یایی، لاوی و دل به دنیایی. سه رخوشی و تامه زرۆبی یاری و گه مه. راده و ستم و تی یان ده پروانم. هه موو مه لایکه ن، مه لن، مه ست و سه رخوش و دلخوشن. ئه ی چاره نووس و داهاتووی رووره شی منالانی رۆژه لات ده سالی دیکه ئه م مه ل و مه لایکانه چی یان به سه ر دیت؟ چو نیان تیک ده شکینی و ئه م روخسار و نیوچاوان و پیسته روون و گه ش و ناسکانه چو ن ره ش و بو ر و چرچ داده گی پری؟ ئه م دلّه شاد و بی خوربه و خه فه تانه چو ن پر له ژار و په زاره ده که ی؟

چه ند سال و سه ده و هه زاره یه ئه مه ئیش و کرده وه ی تویه؟ ناخ نای چاره نووسی نه فره تی چه ند هه زاره و عه یام و سه رده مای دیکه ش ئه مه پیشه و ئاکارت ده بی؟ ئه ی نه فره ت و تف و نه حله ت له تۆ! ده ک به په ند بی! تف له و سه ر و ته رحه ت! به دفه پری ناحه ز، بی دیانی نه گریس.

له ولاتانی خو رئاوا منال هه ر دیت و به ره و گه شه و نه شه و جوانی ده پروات، به ره و کامه رانی و سه ر و دلخوشی و خوش رابو پری. له پیریش دا دلنیایی و دلته پری ده یلاوینیته وه. خو شی و رهزامه نندی له ئامیزی ده گرن و رایده مروسن، که چی له م خو ره له تی چاره ره شی کلۆله، هه موو شت و هه موو که سی هه ر به ره و سیس بوون و ناحه ز و ناشیرن بوون ده چی.

به‌شهر به‌ره و دلّ مردن، بڼ دلّ و ده‌ماخی، به‌ره و نه‌مانی ثاوات و هیوا و
 نه‌وین! به‌ره و ته‌نیایی و هه‌ست و نه‌ندیشی چه‌واو دراوی و فری دراوی.
 بووؤ؟ سهر هه‌لده‌پریم، روو ده‌که‌مه‌کانگا و سهر‌چاوه‌ی پیک هاتنی جیهان
 و زیان. له‌و ده‌پرسم بووؤ؟ چ وه‌لامم ناداته‌وه. ده‌بڼ وه‌لام له‌وی نه‌ییت.
 وه‌لام ده‌بڼ ههر له‌سهر کووره‌ی زه‌وی بڼ. به‌تایه‌ت له‌م خوږه‌ه‌لآته. له
 نیو خو‌ماندا، مروی ئه‌م به‌شه‌ی جیهان. ده‌ی نه‌گریس، نه‌گریسانه!
 سالیکی، سه‌ده‌یه‌ک، هه‌زاره‌یه‌ک ئیدی به‌سه، به‌سه. وه‌رنه‌وه‌خو، زور نا،
 نیسکو‌له‌یه‌ک، که‌موکی! به‌قه‌درایی چوار سه‌د سالی له‌مه‌وبه‌ری فه‌ره‌نگ،
 ئینگلیز، فه‌ره‌نگسه، ئوروپا، ههر وه‌نده‌بغامن. به‌قه‌درایی چوار پینج
 سه‌ده له‌مه‌وبه‌ری روژ‌ناوا.. ناخ، ناخ بو وه‌نده‌فام و زانست و حه‌ول و
 ته‌قه‌لا. به‌لام وه‌دیاره‌پقه و نقه‌تان لیوه‌نایه. ده‌ک ههر نه‌فهرتی و به‌له‌عنه‌ت
 کراو بن. ده‌یجا‌گله‌یی چی؟ چ سکا‌لایه‌ک؟ بی‌کیشن، تا ده‌توین، تا‌کوو
 ده‌چنه‌لای باپیر و باپیره‌گه‌وره‌تان!

هه‌روا به‌نیو چه‌شیمه‌ت دا ده‌گه‌ریم. چاوم لی بوو به‌کی له‌یه‌ک سهر
 و دوو‌گویی‌کانی کابرا له‌پشت ئه‌م و ئه‌ورا سهرنجی ئه‌دام. جومعه‌راست
 ده‌کا. بو‌نیکیان کردووه. ناخه‌چون؟ له‌کوی‌وه؟ به‌راو‌نچکه‌ده‌خولیمه‌وه.
 لانه‌ده‌مه‌لای چه‌موود. چه‌موودی پیر و که‌لاک و له‌کار که‌وته. هه‌رای
 ماسی ده‌کا، ماسی فروشه، زور جار هاوړی به‌خوړایی ماسی ده‌داتی،
 بی‌فروشی و ژیاوری پڼ بکا. پیاوی پیر و هه‌ژار، لاق بادار. دوو جگه‌ره
 داده‌گیرسین، یه‌کیانی ئه‌ده‌مه‌ده‌ست. مژیکي لی ئه‌دا. ناخیک
 هه‌لده‌کیشی: ئیمرو بازار خوش بوو. چی وام نه‌ماوه. خو‌زیا هه‌موو
 روژیک ناوا بایه.

چه‌موود ماندووم، ده‌لیم راکه‌م. گه‌میم وه‌گیر ناکه‌وی. گه‌میه‌وانه‌کان

سوارم ناکه ن، تو ده لئی چی؟ چ که رده ن بم؟ ئاخو مژ له جگه ره که ی
 ئه دات - کوپرا خوا غه زه ب لی گرتوو؟ قوونه جگه ره که به زبان و لیو
 حهوا ئه دا: شاربه دهر، شاربه دهر یکی ژیر ولی زان نی! ئه گینا ده تنزانی
 گه میه وان تاراو سوار ناکات. هه موو ده تناسن، شه بیتان و شو فاریش هه یه.
 قسه و هه و آل بو نایب و ده زگا ده به ن! کار یکی هه له ت کردوو. ئه مه
 رنگه ی کاری تو نه بوو. تا ئیستا حه تمینه هه و آل بو نایب و ده زگا چووو.
 حه تمینه ئیستا به دوو ته وه ن. نا ئه مه رنگه ی نه بوو. دوو رنگه ت هه یه. یان
 پاره بده یه که سیک گه میه کت بو بکری، یان له دیهاته بیچکه کانی نزیک
 شار و زه ریا پوول بده گه میه کت بو ساز که ن. خوت له پاشان مه کینه و
 ماتوری له سهر سوار که. رنگه ی دیکه ت نیه!

راستی حه موود جومعه شه بیتان چون پیاوئکه؟ برنک تی فکرین و
 تی راما ن له من و له پاشان: جومعه جیگه ی به قا هه یه و نیه. جیی به قایه
 چون زور ژیر و ئازایه، جیی به قانیه چوون خو هه لکیش و له خو بایی و
 زبان نه سه ره و تووه. شات و شووت و شاف و لافی پی خوشه. نه هینی له
 دلیا ناتوانی راگری. لاوه کییه، وه ک من. هه رتکمان لاوه کین. به لام تاریفی
 ئازایی و شه ر و شووری هه یه! حه وت هه شت ماسی ماوه. خرپان
 ده کاته وه. ده یان خاته پا که تیکه وه. به ره و من رای ده گری و ده لئی: وه ره تو
 گیانی خوشه و یسته که ت، منت بمرم! ده ستم مه کشینه وه.

بزه به ک له سهر لیو پیی ده لیم: ئاخه مامی خو م، خو من نازانم ماسی
 ساز که م گیزی خودا. ئه گین راست ده که ی ت، له گه لم وه ره وه سازیان که
 پیکه وه بیان خوین!

شان به شانی حه موود به ره و مال ده بینه وه. له سهر کولانه که ی مالی
 خو مان کپرنی چه ند نان و برنک میوه. گه یشتنه وه ی مالی. هه لکردنی والور

و وه‌سه‌ر نانی که‌تری. حه‌موود خه‌ریکی ساز کردنی ماسی‌یه. به‌ره به‌ره به‌سه‌رداهاتنی شه‌و. شنه‌ی شه‌مال دیسانیش فینکتر. حه‌موود له ژئر لیورا خه‌ریکی قام چرینه. له زیانه‌که‌ی باش حالی نیم. هه‌ر بو خوی ده‌لی. ده‌بی به‌یت و بالوره‌ی ولاتی خویان بی. هه‌رای ده‌که‌می: مامه حه‌موود تکایه ده‌نگ به‌رزکه‌وه. له سه‌ره‌خو پیده‌که‌نی و ده‌لی: گورانی نیه، قایه‌ته. قایه‌ته‌ی کابرایه‌کی وه‌ک شیخی سه‌نعان.

کابرا ژن و منالی بووه. به‌سه‌ری پیری ناشق ده‌بیٔت. ژن و مندال به‌جی ده‌هیللی و له‌گه‌ل ژنیکی گه‌راوه‌ی ناحه‌ز، به‌لام میه‌ره‌بان راده‌کاته دووره ولات. ولاتی نامۆ. سالیکی دووان‌تر ژنه ده‌مری و کابرا تاق و ته‌نیا ده‌مینٔته‌وه. پیر و نه‌خوشه، رووی ولاتی خوی نیه. کارو کاسی ناتوانی. گه‌لی جار بیر له خو کوشتن ده‌کاته‌وه. بری جاریش بیر و یادی مال و مناله‌که‌ی ناوری تی‌به‌ر ئەدات. روژیک کوره‌گه‌وره‌که‌ی تووشی دیت. یه‌کتر ماچ ده‌که‌ن. کوره‌پی ده‌لی: به‌دووی تودا هاتووم. ساز به‌سۆزی برۆینه‌وه. شه‌و ده‌خه‌ون سبه‌ی که‌هه‌لده‌ستی ته‌مه‌شا ده‌کا جا ته‌ر و به‌چه نی! کوره‌که‌ی نه‌ماوه. چ ما خه‌ونی دیت بووا! ده‌گه‌رٔته‌وه بو ولاتی خوی. کوره‌گه‌وره‌که‌ی مردووه! ژن و دوو مناله‌که‌ی دیکه‌ی رای ناگرن. کابرا به‌روژ له نیو شاردا دی و ده‌چی و کریکاری و حه‌مالی ده‌کا. فه‌قیری و هه‌ژاری ده‌کات. به‌لام شه‌وانه ده‌چیٔت له پشت ده‌رکی مالی ژن و منداله‌که‌ی ده‌خه‌وی، به‌و خوزیا و ئاواته‌وه روژیک لئی ببورن و رایگره‌وه. به‌لام رای ناگره‌وه. پایز و زستان به‌سه‌ردا دیت، به‌یاتیکی ته‌مه‌شا ده‌که‌ن له پشت ده‌رکی ره‌ق هه‌لاتووه، مردووه.

حه‌موود بی ده‌نگ ده‌بی. پشتم تی ده‌کا و خه‌ریکی ماسی ساز کردن ده‌بی. به‌لام شانه‌کانی ده‌له‌رٔنه‌وه. شانه‌کانی هه‌لده‌ته‌کیین. حه‌موود

ده گری. نهو به یته ی ده یگوت نه بوو. ئەم به سهرهاته ی گپرایه وه
 ده بی به سهرهاتی خۆی بیته. به لام جاروبار درۆش ده کا! ده پرۆمه دووای
 هاوپی. ده بی پاش شیو خواردن له گه لم بیته و بچینه مالی جومعه. کۆلان
 تاریکه. هیشتی مانگ وه دهر نه که وتوه. ته قولبایی دهرکی مالی هاوپی.
 کرانه وه ی دهرک و چوونه ژووری. سلاو وه هوالپرسی له گه له همووان.
 هاوپی و جاسم و دایه مرواری. له گه له هاوپی وه دهر که وتن. هه میسان
 گه پرانه وه بو مالی و شیو کردن. پاش شیو کردن مال ناوایی و دهر که وتنی
 حه موود. نیو سه عاتی دی من و هاوپی و کۆلانی چۆل و هۆل و که مۆکی
 روونا کایی و ئاسمانی هه وراوی و مانگی کز و که نه فت. جاروبار به دیار و
 گه لی جار له پشت هه ور. ئەم کۆلان و نهو کۆلان و هه لکشان و داکشان و
 سه ره و خوار بوونه وه.

قه راخه کانی درگه و زاخه یه کی نه تیکه و میژوویی. له دهرک دان نه!
 بانگ و هه را لی کردنیکی نزم! فه رموو کوتنی جومعه. جیره و کرانه وه ی
 دهرک و هاتنه دهری جومعه و پیشواز و خولکی ئیمه بو ژووری. نیو زاخه،
 کاو لاشیکی قورماوی سی له چوار گه ز. زیلویه ک و دوو مه تاره ی ره ش.
 سی کاسه ی رۆح و چهند قاپ و که وچک. ته خته خه وکی دارینه و نوین
 و بانیکی نیمداشت. والۆریک و تاقه گولۆپینیکی روون. دانیشن و پال وه دان
 به ته خته دارینه وه. سی چای مه تاره و ده نگی جومعه: چایه که ی تو نیوه
 ره نکه کا کو سامپه ند، نه وژی جومعه هۆشی جه م نه ن. ئەرا لووتت به رز
 کرده؟ ئەرا لووت ئە گپری و بۆن که یته؟ بۆن مه که. به ننگ و مه ننگ
 نه کیشاومه. عه مه لی نییه م. جومعه شه وان جومه زۆر جه مه! ئیمشو ش
 جومعه ن، هه ر بۆیه جه مم. خوو خالووکان فره خووه ش هاتن! بان سه ر،
 بان چاو. چوونن؟ تو چه که ی هاوپی؟ که م به یدا ته! فه رموون چاکاتان

سارد نه‌ویت، چاکان لیمان ته‌تورن! کاکو سامپه‌ند تو جومعه نه‌شناسی. مه
 ئیره‌یی نیم. لاوه‌کیمه، خه‌لک ولایتیک دوور. ده، دوازده، ساله‌هامه‌ئیره.
 ده‌ربه‌دهرم، یه‌ی قه‌لندهر تاوارة. دوور له‌هه‌نووکه، عه‌یام سه‌ر ده‌مایه‌ی
 دوور، یه‌شار بیدویه‌ی جومعه. شه‌رئه‌کردم، پی‌اگ ته‌گوشتم. ژن ته‌سه‌ندم.
 ولات عه‌رب و عه‌جه‌م ته‌کردم. قاچاق ته‌کردم. جنس ته‌بردم و ته‌هاوردم،
 ئای شه‌ر ته‌کردم. ئازان ژاندارم زه‌دمای! نازناو شه‌یتان توو زه‌مان گرتمه.
 زه‌ره‌نگ بیم. وه‌زه‌رنگی ئی نام سه‌نوومه! تو من نه‌شناسی، من تو ناس
 کم. شاربه‌دهر تووای وه‌ئی درگه‌بچی. راپوررت و نه‌نایب چیه. هان به
 شووتتا. به‌لام نه‌زانن که‌ی و وه‌ته‌ک کی ته‌چیت. قسه‌هه‌زاره‌ن، یه‌کی
 وه‌کاره‌ن، ته‌گین یه‌ی وه‌خت گیر کردت. تووایتی بجیت جومعه ته‌رای

خزمه‌ت حازر بید. کاکو مه‌ردی، تووام یه‌ی خزمه‌ت ته‌رات کم!

سئ ده‌ور چایی خوراوه. جگه‌ره‌یه‌کی دیش ئاور ته‌دهم. هه‌لده‌ستمه
 پی: سامپه‌ند موکری وه‌ برا‌گه‌وره‌ی خوم کاکو جومعه ته‌شه‌کور کم.
 ته‌گین یه‌ی وه‌خت تووام چیم خه‌به‌رت کم. مال ئاوا‌یی و درکه‌وتن.
 دیسانه‌که‌ من و هاوړئ و کو‌لانه‌کانی درگه. سه‌عات له‌ده‌سته‌تی په‌ریوه.
 مانگ له‌حه‌ویقی ئاسمانه‌وه‌ شان به‌ شانمان دی. ده‌لیی قه‌رئ قه‌رئ
 له‌گه‌لمانه! جاروبار له‌ پشت په‌له‌هه‌ورئکی شینکی و ته‌نک خو‌ی حه‌شار
 ته‌دا. له‌پاش ماوه‌یه‌ک مله‌قوته‌یه‌ک ده‌کات و له‌گه‌لمان ده‌که‌وته‌وه. هاوړئ
 په‌کر و داگیراوه. ده‌زانه‌ بو‌چی و له‌سه‌ر چی؟ به‌لام چ نالیم. ده‌چینه‌سه‌ر
 زه‌ریا. هیشتی هه‌وا برئک مه‌یله و سارده. به‌لام ته‌وه‌نده‌سه‌رما بو‌من
 فینکایی به‌ده‌ملاوینته‌وه. منالی ولاتی کویتانم و هوگر و گیروده‌ی
 هه‌وای فینک. به‌لام هه‌ر ته‌م هه‌وایه‌ بو‌خه‌لکی ئیره‌یی و درگه و به‌نده‌ر
 زور سارده. سارد و ناخوش! هاوړئ خو‌ی بو‌راناگیرئ: یانی چی؟ تو ته‌مه

نیو ده نئی چی؟ برایه تی و دوو ره نگی؟ ده ته ویی ده ربازی و پرۆی، به لّام له لای من چ نالی! هه موو که سیش زانیوه بیجگه له خواجه حافر! پیّت منالم؟ من بیست و پینج سالانه م. ته مه شای روواله تم مه که. جاسم بیست سالانه یه. به منالم ده زانی؟ منالی فه قیر و هه ژاری درگه و به ندهر هیک سالانه یان دوو سالانه یه! نه وه و نه تیجه ی شوهر و شه ی تانن. وانه بن دهر نابهن. وه لّام ده وه بۆچ له لای من نه تدرکاندووه؟ ده ست ده هاومه سه ر شانی و شانی ده گوشم و له شانمی توند ده که م. چه شنی و پرینه کردن دیمه وه لّام: ناخ هاوړی برای ئەم جیهان و ئەو جیهانم. برای دنیامی، برای قیامه تیشم به. من و تو که لیمه ی برایه تی مان خویندووه. من نان و نه مه کی ئیوه م کردووه. پیلاوی غه ربییم له مالی ئیوه دا که ندووه. من ئەگین ته یار بم و پرۆم، به تو ده لّیم، بۆگه رده ن نازایی دیمه مالتان. له گه لّ هه مووتان. به لّام له گه لّ تو نارۆم! چوونکی ده رناچین.

نایب واده زانی و وای داناوه هه رکا راکه م. له گه لّ تو دا راده که م. ده سا تو و جاسم و گه میه که ی ئیوه وه ک خوّم له ژیر چاوه دیزی دان. ده ی ده رناچین. پی ده زانن و ده مان گرن. له سه رکی دیکه وه، له گه لّ تو دا پرۆم، ده بی تو ش قاچاخ بی! دایک و برا که شت ده گرن. ده ی جا من ئەوه چۆن ده که م؟ چۆن کاری وام پی ده کری؟ به لّام بی یارمه تی تو ش چم پی نا کری. له سات و کاتی خو ی دا ئاگادارت ده که م. یارمه تیش لئ ده خوازم! وه رگه پان به ره و مالی. هاوړی حالی باشتره. بریک هاتوته وه سه رخۆ. لی ده پرسم. جو معه کی یه؟ چۆن پیاوئیکه؟ - پیاوئیکی مه رد، به لّام نارپه حه ت و نه سه ره وتوو. بریکیش خو هه لّ کیش. ده لّین که هاتوته ئەم درگه یه ژنیکی جوانی له گه لّ بووه. له پاش چه ند سالیک ژنه ون بووه. که س نه ی دیوه چی لی هاتوو! بۆ کو ی چوو!

هەن دەلێن رەدوو کە وتوو! هەن دەلێن کێشراو تە رینگە ی چەوت و
 جومعە گۆشتوو. بڕێک لە خەلکیش دەلێن جومعە تە لاقی داو، ژنەش
 روشتو تۆتو وە بۆ ولاتی خۆی، یان رووی کردو تە نیو دۆم و دوراجی
 وقەرە چی!

لە هاوێی دەپرسم: تۆ بۆچ ژن ناهێنی؟ بێ سێ و دوو دەلی: تۆ بۆ ژن
 ناهێنی کاکۆ؟ من خاوەنی سەری خۆم نیم، چۆن هاوسەر بگرم! زوو
 دەلی: - دە ی بۆ وا دەکە ی؟ بۆ داناکەوی؟ زوو بێ دەنگ دەبی و سەر
 دادەخات و پاش ماوێە ک دەلی: شەرمە زارم، بمبورو! لە پڕ پڕم پێ دادەکا
 و چەند جارن ماچم دەکات. لە بێدەنگی شەودا وەک ئەوێ دەوی بارێکی
 گەورە و گران بە کۆلمانەوێت بەرێ دا دەپۆین. هەر تک ناپرەحەت. بای
 ئە دەینەو بەرەو کۆلانی مالی. دەگەینە دەرکی حەوشە ئاوڕێک بۆ دوواو
 ئە دەمەو، چاویک دەگێرم. سێبەرێک بە راکردن خۆی لە پشت دارچرا
 کارەبا یە ک حەشار ئەدات. لە وان بوو، ئەوانگەل! بگرە تە نیاش نەبێت،
 هەرای دەکەمی: مانوو نەوی حەمالی شەیتان. لە گەل هاوێی دەچینە
 ژووری. لێدانی کللی کارەبا و رووناکایی. هاوێی دانانیشی. والوزە کە
 هەل دەکات. کەتری پڕ لە ئاو دەنێتە سەر والۆر. کە شەف و ئیسکان و ژێریالە
 دەشوات و دێ دادەنیشی.

شەو درەنگان و ئەم کارانە؟ کاری پیمە. قسە یەکی بێ یە. با بزانی
 کەنگی دەبدرکێتی؟ ماوێە ک بێدەنگی. مدە یە ک لە سەر و گوێلاکی
 یە کدی و ئەو لاو لا روانین. بڕێک باس و خواسی ئەم لاو لا. ناخافل لیم
 دەپرسی: وەلامت نەدامەو. بۆ وا دەکە ی؟ بۆچ داناکەوی و دانامرکێتی؟
 سەری شۆر دەکاتەو! پێی وایە پرسیارە کە ی لە دەمی خۆی زەلامتر بوو!
 چ بە سەر خۆمی ناهێنم. لە وەلام دانەو شەدا پە لە ناکەم. بەلام هەر کا سەر

هه لده بری و نیگای ده خافلینم، پی ده لیم: من داکه و تووم، دامر کاوم. له چ دانیم و خه ریکی چ نیم. نه وان له کو لم نابنه وه. چاوت لی بوو نه مشو چون به دو و مانه وه بوون؟

خو دیوته دایم و دهر هم چون هه ر به دوومه وهن! ده بجا خو تو له گه لم یه ک دل و یه ک گیانی، به هه موو هه والیکم ده زانی. من خه ریکی چم و له چ دام؟ تو بلی بو وام لی ده کهن؟ قامکی، ناماژه به ره و کتیه کان ده کهن. نه م کتیا نه چین؟ نه م گشته کاغزه چیه دایم و دهر هم خه ریکی نووسینی؟ نه م کوره زانکوی یانه کین هه میشه دینه لات. هه میسان سه ری بهر نه داته وه. مات ویده نگ ده بی، به لام هه ر جوو له جوو لیتی. تو قره ی نیه. قسه که ی نه وه نیه و باسی ده کهین. له مه و بهر نه مانه ی گوتوو و وه لامی دراوه ته وه: نووسه رم، له خو شترین و به چیژترین خوارده مه نه ی ده بوورم، له باشترین و جوانترین ژن و کیژ و خانوو به ره و ماشین و مال و سامان ده بوورم، له سه یاحی جیهان و سو روشت و ناسه واری میژووی و نه تیکه و به نیوبانگ ده بوورم، له زیاره ت و دیدار و چاو پیکه و تنی مرؤ گه وره و خو شه و بست و خو ش نیوه کان ده بوورم، به لام له متالا و نووسین ناتوانم ببوورم! متالا و نووسین بو من هه وایه، نانه، ناوه، بهرگ و لیاس و هه ناسه یه، خوینه، ژن و مال و سامان و ژینه. ته نیا ده سکه وت و به ره می نه م چل، چل و چهند سال ته مه نه یه. چ شتیکی دیکه وه ک نه م متالا و نووسینه چیژ و شادیم پی نادهن. ماندوو به تیم ناحه سیننه وه. نه گین لیم گه رین، سه ره به ستی زبان و قه له مم ته یار بیت، له سه ر نه م جیهانه خو زیا و داوخوازکی دیکه م نیه!

جاریکی دیکه ش ناخافل به ره نگاری نیگای ده بم. نیگای قه تسی نیگام ده که م: قسه ی خو ت نه کرد. وه لامی نه م پر سیاره ی تو م پار وه داوه.

چت له دل دایه؟ باس و خواسی ناخی دلتم بو وه که. به تووربه‌بی به وه ده‌لیت: نه‌خیر هه‌ر ئه‌وه بوو چی دیم له دلدا نیه. خو ئیشه‌للا به‌م نیوه‌شه‌وه نالیم ژنم بو بخوازه. ئه‌م قسه‌ی ئاخه‌ر ده‌نگی گوپری. له ده‌می ده‌ریه‌پری و جوړیک کوتی. ده‌بی قسه‌که‌ی ئه‌مه‌ بیت. ده‌ی باشه‌ هاوپی، با له‌م قسه و باسه‌ بینه‌وه! من له‌ گه‌رانه‌وه‌دا پرسیارم لی کردی: بوچ ژن ناهینی؟ تو زور مه‌رده ریندانه پرسیاره‌که‌ت له‌ سه‌ر خو‌ت وه‌کرد و ئاوقای خو‌مت کرد. ئیسه‌ پی‌م بللی بزانه‌م بوچ ژن ناهینی؟ یانی هیچ کیژیک جوابت ناداته‌وه؟ به‌شی دووه‌می پرسیاره‌که‌ ره‌نگی پی ده‌گوپری. گورج و گومه‌ز ده‌په‌رته‌ نیو قسه‌که‌م:

نانا، وا مه‌زانه، وانیه. کیژیکی زوریش جوانه - سه‌ری داخستوه - زور سه‌نگین و سی‌حهب بنه‌ماله‌یه - ده‌نگی گر بووه - خوشی مه‌علیمی مه‌دره‌سه‌ی کچانه‌یه - ره‌نگی گوپردراوه - به‌لام په‌لی به‌ستوه ده‌بی گه‌می وانی نه‌که‌م. ده‌ترسیت توفانی بیت و بم‌خنکینی. سه‌ری هه‌لیناوه و له‌ چاوه‌کانم ده‌روانی! - بیره‌وه‌ری برایه‌کی خنکاوی و خنکانی بابم له‌ زه‌ریادا، له‌ زه‌ریای ترساندوه - سه‌ری داده‌خاته‌وه - کچه‌ پی‌م ده‌لی: یان تو یان که‌س! به‌لام توش تاکوو له‌ سه‌رگه‌می بیت حاشا.

ده‌ی باشه‌ دوستی خو‌م گه‌می‌که‌ت بفرۆشه و دووکا‌نیک بکړه‌ زور پاک و خاوین‌تر و چه‌ساوه‌تر و به‌ مداخل‌تر ده‌بی! دیته‌وه لام: من رازیم، چ قسه‌یه‌کم نیه. جاسم ده‌س به‌رداری گه‌می و زه‌ریا نیه. ده‌لیت ئه‌و ماسی‌یه‌ی بابم بوی رو‌شته ژیر ئاو و خنکا، ده‌یناسم! تا کوونتی نه‌یگرم و نه‌یکوژم، تاکوو نه‌یگرم و به‌ زیندوویی نه‌یخه‌مه‌ نیو ئاگر، ده‌بی هه‌ر له‌ سه‌رگه‌می و زه‌ریا بم.

جا شتی وا چوون ده‌بی؟ شتی وا بووه؟ ده‌ریایه‌کی به‌رین و

سه ربه ست و ماسی یه کی یه لخی نیو ئاوی زه ریا، چۆن ده ناسرېته وه؟ چۆن ده گیرئ؟ خو شیتیش شتی وانالی و کاری و ناکات! قسه که م هو ئه داته وه: باه جاسم ئه و رۆزه له گه ل باوکمدا بووه، ماسی که شی دیوه. ده لئی سوورنکی پیر و زه لامی یه کچاوه! کاک سامرهنده تو ئیره بی نیت. یانی خه لکی ولاتانی سه ر زه ریا نی. ئه م بیروپا و قسه و باسانه بو تو خورافه و قایه ته. به لام بو لای ئیمه و نیو ئیمه وانیه. ئه مه له نیو ئیمه داشتیکی سانا و ئاسایی به. له ناخمدا بیر ده که مه وه:

ده بی ئیمرۆچ باس بیت؟ خه ونه؟ خو ف و مه ترسی یه؟ ئاخ زه مانه؟ چی به وچ باسه؟ به سه رهاتی چه موود، سه رگوزه شته ی جومعه، ئه وینی هاوړئ و ئه مه ش به یت و باوی جاسم. خواجه خو ت ره حم که ی شیت نه بم! جاخو خو ف و خه ونی هاته ران و پاته رانیس ئاوه ها پر له عاجیاتی نه. چه لیکی دیکه ش عاجیاتی و بی بی جان خانم له بهر چاومدا ده که ونه سه ما و هه لپه رکئ. وه زیعه تیکی پیس و نه گریسم هه یه! بی ده سه لاتی له پیاوه تی و ئینسانه تی دووری خستو مه ته وه! جاری جارن و سالی سالان بایه، ئه مشو نهمده توانی بنوم. ده بایه وه دووی قسه و باسی چه موود، به یت و باوی جومعه، ئه وینی هاوړئ و تاسه و ته مای جاسم بکه و تبایه م، ده بایه چاره سه ری که ند و کو سپی ژبانیا نم کرد بایه! به لام ئیستا که؟ دوو له ده ش بیرم بزی ناچی بتوانم یارمه تی یان بده م! به داخه وه بی ده سه لاتی و ده سه وستانی بوم بوته پړو بیانوو. به لام خو نابئ وایی، ده بی کاریک بکه م. به ردیک له به ردیک ده م: هاوړئ وه دووی کاره که ت ده که وم. له گه ل جاسمیش، له گه ل ئه و کچه ش قسه ده که م. له گه ل کی یان قسه بکه م؟ له گه ل خو ی یان له گه ل دای و بابی؟

هاوړئ سه ری بهر ئه داته وه. رهنگی روخساری سوور هه لگه پراوه.

شهرم و شوریه‌یی دایگرتووه! پیی وایه بیی ئەده‌بی کردووه که باسی ئەم گیر وگرفته‌ی ژبانی خۆی بو کردووم. ئاره‌قه زه‌نگول زه‌نگول به‌نیو چاوان وگۆناکانی دا دینه‌خواری. سونجی له‌من که‌متره، بۆم قسانه‌که‌م‌رووی ده‌کا. له‌هه‌وه‌له‌وه‌که‌ تازه‌ده‌بوینه‌هاوه‌ل، زوو زوو پیی ده‌کوتم: «تۆ له‌جیی بابی منی» زۆرم حه‌ول دا تا کوونی ئەم پ‌روایه‌له‌له‌بزی حه‌وا دات. تا کوو پیم سه‌لماند «ئیمه‌ دوو‌هاوه‌لین، لانی ژوورووه‌که‌ی برا‌گه‌وره‌ و برا چکۆله‌ین» به‌لام ئیستا‌که‌ش ئەم جیاوازی پ‌له‌ی سونج و ساله‌وه‌ک دیوارنک له‌نیوانماندا و‌ستاوه. بۆ زۆر قسه‌ و‌باس شهرم و شوریه‌یی مان لێک‌ه‌یه.

هاورپی به‌شهرمه‌وه‌ده‌لی: من سه‌به‌ینی چاوم به‌«سه‌ده‌ف» ده‌که‌و‌یت. قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌م. له‌پاشان هه‌والت پیی ئەده‌مه‌وه. سه‌ر هه‌لدینی و ته‌مه‌شام ده‌کات: له‌گه‌ل جاسمیش قسه‌بکه!

له‌پاش ئەم قسه‌ و‌باسه‌ماوه‌یه‌ک بی‌ده‌نگ ده‌بین، له‌پاشان هاورپی ما‌ئاوا‌یی ده‌کات و ده‌پوا. تا پشت ده‌رکی حه‌ساری به‌پ‌تی ده‌که‌م. له‌گه‌ل‌کوو ده‌گه‌ر‌یمه‌وه‌نیو ژووره‌که‌م، ده‌نگی ده‌رک کوتان به‌رز ده‌بیته‌وه. زۆر به‌سه‌یر و سه‌رسو‌رمانه‌وه‌ده‌چم و ده‌رکی ده‌که‌مه‌وه. له‌نه‌کا و نایب و سنی که‌سی دیکه‌له‌پیاوه‌کانی، له‌جل و سپیالی قه‌ره‌یه‌خه‌دا ده‌رژنه‌نیو حه‌وشه‌! نایب به‌سلاو‌نکه‌وه‌ده‌لی: فه‌رموو پ‌روینه‌ژووری کاکۆ سام‌په‌ند! راده‌وه‌ستم و ده‌لیم: چتان ده‌وئی؟ ده‌زانن چ کات و ساتیک له‌شه‌وه؟ مووچرکیک به‌نازای له‌شمدا د‌یت و رامده‌تله‌کینی. ئاره‌قه‌یه‌کی سارد له‌سه‌روم‌پی له‌شم ده‌نیشیت و له‌تارمایی پشت ره‌شکه‌ و پ‌یشکه‌ی چاوه‌کانمه‌وه‌چاوم ل‌ی‌یه. له‌به‌ر چاومه‌، ده‌ی‌دینم، له‌به‌ر چاومه‌! کابرا در‌یژه‌که‌شی له‌گه‌له.

ئو کابرا درتزه کز و لاوازه‌ی که ئەم چەند رۆژه شەقام بە شەقام و کۆلان بە کۆلان بە دوومه‌وه بوو، هاته پیشی. دوو دەسته درتژ و رەق و تەقە کە ی وە ک قە لانگ بەرە و ئیخە و بەرۆکم هاویشت. هەر تک ئیخە ی ئەم بەرە و بەری کراسە کە می لە حاندی بەرخە بە بەم دا وێک هینایە وە. ئیخە ی کراس و ملمی پیکە وە راگوشی. رایگوشی و رایگوشی، لەوانە بوو پشوووم دەرنە یەت و بخنکیم! بە و حالە وەش یە کی دیکە یان بە دەسکی دەمانچە کە ی هەشت نۆ دە جاری لە تۆقی سەرم راکیشا و یە کی تریان زوو زوو دە یکووت: لئی دەن، بئی دەنگ بە، لئی دەن! بەم حالە وە حەوت هەشت دەست پالیان پیو دە نام و بەرە و ژوورە کە میان راو دە نام. لە ژبیر رتژنە ی شەپ و زللە و دەسکە دەمانچە و پال پیو ئەنان دا کردیانم بە ژوورە کە مەدا. لە گە لکوو لە ژووری یان پە ستاوتم، ئەوی قە لاتە لە مل حوکمی کرد لئی دەن! وە ندەم بیست و نە بیست! نە مزانی شەو، رۆژە، زستانە، هاوینە! بە لām ناگام لئی بوو بە سەرمدا دە باری، شەقە زللە، مست، سیخورمە، مستە کۆلە، جووت لە قە، دەسکە دەمانچە. ناگام کرد لە سەر تەختی عەززی کە و تووم و لیم ئە دەن. لیدان، لیدان، ژان لە گشت. گیانم گە پاو، خوین بە لاچاو و برۆمدا دیتە خواری. بە سەر عەززی دا پان بوومە تەو. ئیدی زللە و شەقە زللە نە ماو، تەنیا پیلاقە و شەپ و جووتە بە نیو پشت و سەر و گوێلا کەمدا دیتە خوار. بیرم لەو دە کردەو هەتوون بمکوژن، دەشم کوژن! دە کوژریم. بە لām نابئی هاوار بکەم. نابئی بیاریمەو، نابئی بە زە لیلی و کە یلیم بدینن! دە بئی شەرمە زار بن کە ئەوان چوار کە سن و من بە تە نیم. بە و حالە وەش باکم لئی یان نیە. باکم لە مردن نیە کەم بزی و کە ل بزی! چۆن بزی شەر تە نو وە ک چە ندە بزی. لە کوژران ناترسم. کات و ساتیکی دیکە، لە پاش چ ماو یە ک؟ نازانم، بە لām هەستم دە کرد نیو ژوورە کەم بو تە ئەستیریکی پر لە

ئاونکی لیل و من به جل و به رگه وه له نیوی دا مه لی ده کهم! ههروهه
 ههست ده کهم توئژیک خوین و خویری سوور و گهش له دهم و لووت و
 سهر و گوئلاکم نیشتووه. بهرچاوم لیل ده بی. به سه تل ئاو به سه رمدا
 ده کهن. له ئاوه که دا نو قم بووم! ده چمه ژیر ئاوی ئه ستیره که و دیمه وه
 ده ری! له گه لکو و ده ستم بوگرتنی بنچکه دار و گیاهه ک ده گپرم تاکوو بیگرم
 و خو می پیوه هه لواسم که نو قمی بن ئاوه که نه بم، هه میسان شه پ و پیلایه
 باران ده کریم، سهر م چل ئه دا، ملم دیشی! نیو لووتم ده کزینتته وه.
 ریخوله ی نیو زگم پیچ ده خو ن، زگم پیچی پیدا دیت. خه ربکم خه وم لی
 ده که وی یا له سه ره خو ده چم! ده نگیک دیته گویم: ئه مجاره مه یکوژن،
 کوشتنه که ی بو جارنکی دیکه، ئه مجاره مه یکوژن. ئه گین ده ست به ردار
 نه بوو، ئه گین ئه قل نه هاته وه که لله ی، جارنکی تر. ئه ری کوشتنه که ی بو
 جارنکی تر. جارنکی دیکه هه تمینه ده یگوژن.

ههست ده کهم ده کهمه بیرنکی رهش و قووله وه، سه ره و خوار به
 بیره که دا ده پومه خوار، ده پومه خوار. دلم داده که وی! چه ند که رهت به م
 به را و به ری دیواری بیره که دا ده که وم. له ته ختی بیره که دا، له نیو ئاو و
 قور او دا به سه ره عه رزی دا پان ده بمه وه. تاریکان به سه ره دادی. هه موو
 ولات تاریکه. هه چ شتیک ناییم. ناییم. ئاخ له ژانی لووت و دهم و گوئلاک
 و دیانه کانم. له ژانی ئه ندامم دیمه وه خو!

ده سال له مه وه بهر بوو! ئیستا که له هه ساری دا له گه ل نایب و
 پیاوه کانی راوئستاوم. نایب به ده ستیک قو لم ده گری و به ده سه ته که ی
 دیکه ی ئامازه به ره و ژووره کهم ده کات: کاکو سامره ند، به گیانه که ت چاو
 پیک که وتن و وت و وئژیکی دوستانه یه. چ ده خلی به ئیشی ئیداره وه نه!
 برا میواتین، چو ن میوانداری نیو ئیوه ئاوا به؟

نایب پیش دہ کہ ویت و تیمہ بہ دوویدا دہ پوینہ ژووری . دادہ نیشین .
 روو دہ کہ مہ یہ کیٰ لہ ہاوریٰ جہ حیٰلہ کانی نایب! ہستہ لاوؤ، ٹہ و الوڑہ
 ہلکہ، ٹہ و کہ تری بہ ناوہ شی بنی سہر . ہووہ تونگہ ٹاو و ٹیسکان و ژیر
 پیالہ یہ . روو دہ کہ مہ نایب و ہاوریٰ کانی : یا خودا خیر بی! ہر چہ ند قہ تم
 خیر لہ ٹیوہ نہ دیوہ . نایب تیک دہ چیت . بہ لام جگہ لہ وہی بلئی : ٹیشہ لالا
 خیر دہ بی، چ دی نالی . تہ نیا یہ کیٰ لہ پیاوہ کانی گہراوہ یہ، دووانہ کہی دی
 جہ حیٰلن . دہ بی سہریاز بن . بی دہنگی بالی بہ سہر ژووردا کیشاوہ . لہ
 دہری وہ، دہنگہ کانی نیوہ شہوی درگہ جاروبار بی دہنگی دہ شکینن . وپرہ
 وپری زور دووری سی چوار بہ شدار، زریکہ زریکی سیسرکہ یہ ک لہ
 حہ ساری وہ ، دہنگی ہالقبہ ہالقبہ ی چوار پینج بوق لہ جوگہ لہ ی نیو
 کو لاناہ وہ . جاری واشہ فیتووی دوور و زریکی یاساولیک لہ شہ قامہ وہ . ٹہم
 دہنگانہ جاروبار بی دہنگی ژووری دہ شکینن . لہ ناخمدہ پہروشم . لہ
 گہ لکوو ٹہ مانہم دیت دلہم داکہوت و خوفیک ناخی داگرتم . نایب و ہاوریٰ
 گہراوہ کہی جاروبار قسہ یہ ک لہم لاو لا دہ کہن، ہہ والیک دہ گیرنہ وہ .
 جار جاریش بہ دزہ وہ مپڑہ یہ ک لہ کتیہ کانی سہر رہ فحہ کان دہ کہن .
 دہنگی وہ کوئل ہانتی ٹاوی سہ ماوہر ہلدہستی . ہاوریٰ جہ حیٰلہ کہی
 نایب رینوینی دہ کہم چ بکات! دوو دہور چایی دہ خوین . نایب و ہاوریٰ
 گہراوہ کہی چای رہش و تال دہ خوین . چاوم لی یہ لہ گیرفانیانہ وہ سہر و
 حہ بیکی رہش و ورد دہ ہاونہ دہ میانہ وہ .

سی چوار قوم چایی بہ دوویدا ہلدہ قورینن . لہ ناخدا ہر جینگل
 ٹہ دہم : بوج ہاتون؟ چیان دہ ویت؟ پیش دہ خویم : بوج بہم نیوہ شہ وہ؟ بہم
 درہنگ و ہختہ؟ خویم دہ خویم وہ : بلئی نہ ہات بیین بمکوژن ولی دہن و
 پرؤن؟ بہ دلہمدا دیت : بو ٹہ زربہ و جہ زربہ یہ کیٰ لہ قینی ناخوشہ وستی

نه‌هات بیټن؟ له‌گه‌ل خومدا له‌حه‌ولی نه‌وه‌دام ره‌نگم نه‌گوردری، ده‌نگم
 گر نه‌بیټ و خوم نه‌دورنم! خوف به‌دلما دی: بو‌کوشتم نه‌هات بیټن؟
 به‌لکم بو‌گرتن و بردن و سهر و شوین ون‌کردنم، هات بیټن؟ نه‌زموونی
 رابردوویم ده‌لی: به‌لکوو بو‌پریک کوتان و ژار رشتن و چاوترساندن،
 هات بیټن! له‌پرتین و توانا و هه‌لمیک، دیته‌وه به‌رم! ده‌توانن بمکوژن، زه‌بر
 و زه‌نگ بنوټن. ده‌توانن بمبه‌ن و شورت و ونم که‌ن! به‌لام و نه‌نده به‌سانایی
 ده‌ست نادم. هه‌للایه‌ک ساز ده‌که‌م. ده‌یکه‌مه هات و هاوار، ده‌یکه‌مه
 جوین دان و نه‌ره و گوره. خه‌لکی کولانیان وه‌سهر ده‌گیږم. ئاپروویان نیه،
 به‌لام له‌وه‌ش بی‌ئاپرووتریان ده‌که‌م. له‌سالانی پیشوودا چهند جاری دیکه
 ئاوام به‌سهر هاتووه. جاری هه‌وه‌ل له‌بی‌ده‌نگی دا‌شل و کوتیان کردم.
 به‌لام هه‌ر کا له‌پاشان بو‌شوپام وه‌گیږاوه، بیټی کوتم: بی‌ده‌نگی هه‌له‌یه.
 کاتی وا بیکه نه‌ره و گوره و هات و هاوار، زوو پاشه‌کشه ده‌که‌ن. هه‌ست
 ده‌که‌م خه‌ریکه تیک ده‌چم. جاروبار موچرکیک به‌نازای نه‌ندامم دا دی و
 ده‌روا! به‌بو‌نه‌ی هه‌وا‌گورین ده‌ریبچه‌ی ژووره‌که ده‌که‌مه‌وه. له‌به‌ر
 په‌نجیره‌که به‌ره‌و رووی هه‌موویان داده‌نیشم: فه‌رموو نایب، مه‌ئموور و
 مه‌عزوور! فه‌رموو خیره شوکور؟

نایب ده‌که‌وته قوونه جووله، یه‌ک دوو جار ده‌کوخی. نیسکو‌له‌یه‌ک
 جی ده‌گورپی. نازانی چوون و له‌کوی‌وه ده‌ست پی‌بکات! له‌په‌به‌ده‌نگیکی
 گر به‌هاورپی جه‌حیل‌کانی حوکم ده‌کات. بجه‌حه‌ساری! من و نایب
 ویواوه‌گه‌پراوه‌که‌ی ده‌مینین. کابرای گه‌پراوه دیته‌قسه‌کردن: کاکو سامه‌رند
 شه‌رمه‌زارین! ده‌مان بووری. له‌گه‌ل نایب له‌میژه پی‌وه‌ین بیټنه دیتنت!
 نه‌مانده‌زانی چوون بیټن و پروین، نه‌مان بینن! نه‌وه به‌ره‌و دوو سال ده‌چی
 له‌م درگه‌یه شاربه‌ده‌ری. له‌ئسیمه‌ت زولم و زور و ناحه‌سیبی دیوه.

دلخوشیت له ئیمه نیه. به لām بگره ئیمه ش زور تاوانبار نه بین. نایب
 پیاوئیکی خهراپ و به دفه پ نیه و حهز به نازاری کهس ناکات! ئهوی بهرگری
 کارکردنی تۆی له گه ل گه می دا کرد، نایب نه بووا! حوکمی ئه و لا بوو. له
 مه به ستم حالی؟!

ئهوی به دووی تۆوه یه پیاوی ئه ولایه! نایب حوکمی پئی ده کهن چ
 بکا و چ نه کات! خۆی بهم ئاکار و کرده وانه رهزا نیه. به لām چ بکهین؟ وه ک
 خۆت گوتت: مه ئموورین و مه عزوور. نابه دل ده بکهین. زگی ژن و مندال
 نانی ده وئی! ته مه نی جه حیلی مان تی په ریوه. هه وه لی جه حیلی له نه فامی دا
 هاتینه ئه م بهرگه وه! ئیستا کهش چمان پئی ناکرئی! ئه و مات ده بی و نایب
 ده که وئته قسه کردن. نایبیش هه ر ئه م قسانه به لām زور ناشیانه دوویات
 ده کاته وه. برئی جار بایه ک له خۆی ده کا و ده لی:

خهراپه ئاسانه! پیاو ده توانی خهراپ بی! به لām باش نیه. ته نیا
 دۆستایه تی و چاکه و برایه تی به ئینسان ده مینی! ئیمرو دنیا یه، سبه ینی
 قیامه ت! کیو ناگاته کیو، ئینسان ده گاته ئینسان. درهنگ یان زوو، چاو به چاو
 ده که وئی و رو به روو! هه ر بۆیه ئاقیده م وایه چاک بین باشتره. ئینسان
 ده توانی خهراپ بی، ئه ویش پیاوی ده وئته! به لām ئیمه له کوئی،
 وه زیر و وه کیل و شا له کوئی؟!

بهس ئیمه هه موو میله تین! ... میله ت وا باشه چاک بی. پیکه وه،
 له گه ل یه کدا باش بین! دۆست و برا بین ... له مده ی خزمه تمدا حه ولم داوه
 باش بم. وه زیفه شناس بم! ... له گه ل خه لک باش بم. ... ده توانی خهراپ
 بم، خه لک بگرم، زیندانی بکه م، لی بده م، بگووژم! به لām نه مکر دووه
 باش نیه.

هه ست ده که م نایب له م جوړه قسه کردنه، نارهزا و نارپه حه ته. ئه مانه

قسه‌ی دلّی نین. ئەم قسانه به زار ده‌لّی، به‌لام بیر و برّوا و ناخی ئەو شتیکی دیکه ده‌لّی. جاروبار توند ده‌دوئ! وه‌ک کاربه‌ده‌ستیکی ده‌سه‌لات دار له پشت میزی ئیداره‌که‌ی. به‌لام کابرا‌گه‌پاوه‌ی هاو‌پئی به‌ده‌ست تی کوتان و کۆخین و ناماژه و ناشیره‌ده‌ی هینّیته‌وه‌سه‌ر خۆ. شلی ده‌کاته‌وه! نه‌رم ده‌بیته‌وه، نه‌رمتر ده‌دوئ. هه‌روا‌که ئەم جووته به‌نۆره قسه‌ده‌که‌ن و منیش سه‌ریان بۆ ده‌له‌قینم، به‌ره‌به‌ره شتیکم بۆ ده‌رده‌که‌وئ: شتیکی قه‌وماوه! مه‌ترسی و خو‌فی رشتۆته‌نیو دلّی ئەمانه‌وه. هاتوون پا‌کانه‌ده‌که‌ن. له‌باش ئەوه‌ی زۆری له‌سه‌ر ده‌پۆن، نۆره قسه‌م دی.

وه‌خۆ هاتوومه‌ته‌وه. ترسم رزاوه. ده‌زانم شتیکی قه‌وماوه بۆیه هاتوون و پا‌کانه بۆ دووا روژیان ده‌که‌ن. له‌په‌ر هه‌ودای قسه‌کردنیاں لّی ده‌پسینم! ده‌په‌ر مه‌نیو قسه‌ی نایبه‌وه‌جه‌نابی نایب! بوچ زۆر له‌خۆت ده‌که‌ی؟ بوچی قسه‌ده‌پیچی‌وه؟ تو‌خۆت کوته‌نی پیاوی ده‌وله‌تی! وه‌زیفه‌ناسی! ئەوه‌ی کردووته‌به‌پۆه‌بردنی وه‌زیفه‌و حوکمی ئەوان بووه! منیش قه‌ت چاوه‌نواریم له‌پیاوی ده‌وله‌ت نه‌بووه! نه‌چاوه‌نواری چاکه‌و نه‌چاوه‌نواری خه‌راپه. ده‌بجا‌کاک‌ی پیاوی ده‌وله‌ت من و تو‌پاک له‌پاکین! هه‌ر چیم کرد و هه‌ر چیتان کرد، گله‌ییم لّی مه‌که‌ن، گله‌یی تان لّی ناکه‌م! به‌م قسه‌یه هه‌رتکیان تیک ده‌چن. نایب پشووی سوار ده‌بی. به‌په‌شو‌کاوی و هه‌ناسه‌هه‌ناسکه‌وه‌ده‌لّی: کاکۆ سام‌په‌ند له‌گه‌لّ ئیمه‌ئاوا مه‌به‌ئاوا مه‌لّی. من له‌به‌ر ئەوه‌ی دو‌ستی و خیرخوازی خۆم بۆ تو‌مه‌علووم که‌م، شتیکت بۆ ده‌گیرمه‌وه. ئەم قسه‌یه‌ک نه‌هینّی‌یه! نه‌هینّی‌یه‌کی ئیداری.

کاکۆگیان هه‌ر ئیم‌پو‌راپۆرتیان لّی داوی ده‌ته‌وئ هه‌لّی و له‌م در‌گه‌یه‌راکه‌ی. به‌لام من راپۆرته‌که‌م راگرتووه. وه‌شو‌ئنی نه‌که‌وتووین، ئەگینا ده‌وسئ که‌ت زۆر قورستر ده‌بیته‌و مده‌ه‌ی شاربه‌ده‌ر له‌ت چه‌ند سالی‌ک زیاد

ده کات. هیشتا پروا ناکه ی من خیرخواری توأم! که یفی خوټه. ئیمه مه یلی
برایه تی مان هه یه، تو بۆ خوټ ده زانی. لئی ده پرسم: کئی راپوړتی لئی داوم
نایب؟ ئه م قسه یه درو یه. درو م بۆ ساز مه کهن. له م درو یه چ که لکئی
وه رناگرن! دیسانه که ش ره شتر هه لده گه پرن. ئیک ده چن. ره نگیک دین و
ره نگیک ده به ن. سوور هه لده گه پرن. ئاره قه زه نگو ل زه نگو ل به
روخسار یاندا داده چوړی. ره ش هه لده گه پرن. مړ و موچ روو گرژ ده کهن!
زوړ باش هه ست ده که م ئه گین ده ستیان رویشت بایه، هه ریستا له داریان
ئهدام ئیسکمیان له گو شتم نه رمتر ده کرد و ده یان گو شتم. باش ده زانم چ
رق و بوغز نکم لئی هه لده گرن. به لام ئه وه ش ده زانم ئه مړوچ ده سه لاتیکیان
نیه. ئه و رووداوه ی ئه مانه ی هیناوه ته ئیره ده ستی به ستوون! ده سا ئه مړو
روژی منه، هه لم هاتووه، گورزی خو م ده وه شینم و ژاری خو م ده پرنم.
تاکوو ئه و روژه ی هه لیان بیته وه یا عومر! له لایه کی دیکه وه ئه مانه پیاو ی
ده ولتن و بی ده سه لات! چی یان له گه ل من پئی ده کری؟ راپوړت؟ قورس
کردنی ده وسیه؟ دریزه بوونی ماوه ی شاربه دهری؟ حاشا له و گوړه ی
نووره نووری لیوه نایه. هوپ له و مه لیوانه ی له ته نکاودا مه لئی ده کات!
قورسای باری سه ر شانه کانم که مه، بارستایی زه ریا و دارستان و
رووباره کان که من! کو ساره کان ئیوه ش وهرن. به فر و باران ئیوه ش وهرن و به
سه رمدا دایارنن. به لاکانی عهرز و ئاسمان هه مووتان، هه مووتان ،
هه مووتان وهرن!

نایب و هاوړی که ی هه ستاون. ئیزنی رویشتن یان هه یه. هه میسان
پر سیار ده که م: جه نابی نایب، لافی دوستی لئی ئه ده ی! به لام پیم نالیی
کئی یه به دووی منه وه یه؟ کئی یه راپوړتی لئی داوم؟ سه رنیک راده وه شینیت،
له گه ل هاوړی که ی سرته سرتیک ده کهن و ده لئی: له منت نه بیستووه،

هه رنه تیبستوو! ناتق، جومعه، جاسم، جه موود. ئه مانه نیو ده با، مال
ئاوایی ده کهن و ده پون. شهوی خه وتن نیه، ئه وهی له ژاندا نه بووه و نیه
خه وه. کوانی خه وه له کوئی یه؟ سه رم ماسیوه، ده خولیته وه. که پراکه ی
سه رم به قه درایی کیوئک بای کردوو. له ژوو ره که مدا دیم و ده چم، سه رم
ده سوورپیته وه.

داده نیشم، ده خولیته وه. راده کشیم و تل ده خوم، هه میسان
ده سوورپیته وه. هه روا بی و چان ده سوورپیت و ده خولیته وه. هه لده ستم و
ده گه ریم. له ژوو ره که مدا دیم و ده چم، باوه خولی ده که م. نانا چل دانسی
سه رم، می شکم، نیو چاوانم راوئستانی نیه. ده پومه هه وشه، که لکی نیه. له
هه ساری دا راویچکه ده که م که لکی نیه. دیمه وه ژوو ری هه روا ده ئیشی.
ده بی له مال وه دهر که وم. به کولان و شه قامدا پیاسه بکه م. به راویچکه بی
و بچم، بیم و بچم. تا کوو بزانی که نگی و له کوئی سووکناییم دی؟ با بزانی
له کوئی ژانی سه رم ده شکی؟ ئه م کولان و ئه و کولان، شه قام و مهیدان، ئه م
سه ری شار و ئه و سه ری شار ده گه مه وه شه قامی لیواره و روخی زه ریا.
بوچی و له بهر چی؟ چاوه نواری چیم له زه ریا هه یه؟ له ره خی زه ریاش که
دیم و ده چم، که راده وئستم هه ر چاو له دوور ده بپرم. به روژدا له و
کو ساره ی نیوه پاستی زه ریا ده روانم، به شه ودا له و سه ری زه ریا،
تاریکایی! ئاسمان و مانگ و ئه ستیره کانی نیو زه ریا و سه ر زه ریا! ئینسان
چی؟ ئینسان یان به شه ر؟ له نیوان ئینسان و به شه ردا زنجیره کیوئک،
زه ریا به ک، دارستانیکی زور به رین مه ودا یه. مه ودا ی نیوانی ئه م دووانه له
به رینی زه ریاش به رین تره. به شه ری نه گریس، به ده فیه، خو فروش،
سه ریان ته قاندم. ئاخ ده لئی مار به نیو موخمی وه داوه! وهی له ژانی سه رم.
له لایه که وه مه ترسی که وتوته دلیه وه پا کانه ده کات، له لایه که وه دلیم

وازوازی ده کا و له دۆست و دیوناس به شکم ده کات. دلّم کرمی ده کات!
 دیوناسم لی ده کاته شوّفار. ئاخه من ناتقم ئه مپرو دیوه، له کوئی وه بووه
 خوڤیه و شوّفاری من؟ ئاخه چه مرود و جومعه ته مه نیان له په نجا و شیسست
 پتره! ئه مانه چۆن شوّفاری خه لک ده که ن؟ ئه ویش شوّفاری من؟! ئاخه
 جاسم ئه مپرو له نیوه پراستی زه ریا له راوه ماسی بوو، له کوئی وه بیستی من
 ته مای رادکردنم هه یه؟ نانا نانا شتی وانابئی. هۆی سامپه ند به هه له نه چی!
 فریو نه خوئی! درۆ بوو درۆ، هه موو قسه کانیا ن درۆ بوو.

هۆی سامپه ند وه ره وه خۆ! دوژمن وه سه ر ته له ت نه په رتئی! فریو
 نه خوئی، هه له نه که ی! ئه مه دوو سه عاته لاپه ره کانی ده وسیی چه موود و
 جومعه و جاسم و ناتق هه ل ئه ده مه وه. ده یان دوژمن و متالایان ده که م، هه یچ
 کامیا ن بووه نا بن شوّفاری تو بکه ن. هه ر ئیستا که ش که له م روخی زه ریا به
 دئی و ده چی جاسم هه والی ئه وه ی نه تو به ته مای را کردنی و وه شوین
 ته یار کردنی که ره سه ی را کردن که وتوو ی. ده سا هه ر به م درۆ به یاندا، به م
 هه له یه یاندا بزانه ئه وه ی گو تیا ن و ژنه وتت درۆ بوو. درۆ، درۆ. هۆو
 سامپه ند قه ت ته مه شای ده م و زبانی دوژمن مه که بزانی چی ده لی. قه ت
 گوئی مه ده قسه ی دوژمن. ته مه شای ئا کار ی که. کر ده وه ی هه له سه نگینه.
 دوژمن به ئا کار و کر ده وه دا ده ر ده که وی چی ده وی. بو ره تاری به یانیکی
 دیکه، تاریکان زوری که م کر دووه. روونا کایی له دووره وه وه پری که وتوو ه.
 زوری نه ماوه به وری به یان له سه ر زه ریا بی کاته رمبازین. شنه یه کی خو ش،
 شنه یه کی سویر و عه تراوی ده ستی کر دووه به سه ما. ده م لاوینیتته وه. نه ک
 هه ر من، به م شنه یه قه ره پوولی له زپر و زئی زری زه ریا له رزه له رزیا نه.
 ده له رسته وه. ده له رزن؟ نانا سه ما ده که ن. هه ر له جیگه ی خو یانه وه
 ده شه کینه وه! ده شیننه وه، چاو داده گرن. واهات، کازبوه به دزیه وه به سه ر

داهات! هه‌ر ئیستا که؟ ناوه‌للا، ده‌بی ماوه‌یه‌ک پیشت‌ر به‌سه‌ردا هات‌بی.
 ئەمه‌کات و ساتی گورگ و مه‌په. گورگی هه‌نده‌ران، گورگی هه‌رد و
 کۆسار و دارستان. مه‌پی سه‌ر به‌شوان. ده‌بی له‌زه‌ریا دا مه‌لی بکه‌م. ساڵ
 زووه؟ ئاو سارده؟ ده‌ک شه‌پله‌ت لی دا منالی کویتان. ئەمه‌یه‌هه‌لم و
 غیره‌تی تو؟ لیاس هه‌وا ئەده‌م. ناحه‌وای ناده‌م، له‌سه‌ر ئەم گاشه‌به‌رده‌ی
 داده‌نیم. ئەوه‌ش نیو باوه‌شی ئاو. ئامیزی زه‌ریا. ئەمه‌ش له‌ئامیز گرتن و
 رامووسینی سنگ و مه‌مکی له‌زپر و زیوی کیژی ئاو. نه‌رمترین له‌ش.
 ئەمه‌ش لاوانده‌وه‌ی له‌ش و سنگ و باسک. سنگ به‌سنگه‌وه، لیو له‌سه‌ر
 لیو، تی‌که‌لاو. ئوف له‌چیژی تی‌که‌لاو بوونی ئەم دوو له‌شه؟ به‌لام بو چی
 ده‌لیم له‌ش؟ ئەمه‌تی‌که‌ل بوونی رو‌حه. رو‌حی ئینسان و ئاو. ئینسان و
 سو‌روشت.

له‌سه‌ر سنگ و مه‌مکی کیژی زه‌ریا تل ده‌خۆم، به‌نیو جی و بانی
 هه‌و و ژینی ئاودا تل ده‌خۆم. مه‌لی تی‌که‌ل بوونی رو‌حی گوشت و رو‌حی
 ئاوه، رو‌حی ئینسان و رو‌حی زه‌ریا. مه‌لی بو ئینسان دوور که‌وته‌وه‌ له
 جیهانی خاک و خۆل و زگ و ژرژگه. جیا بوونه‌وه‌ی ئینسان له‌هه‌له‌ و
 فریوی نه‌خشه‌ره‌نگا‌وره‌نگه‌کانی زه‌وی‌یه!

مه‌لی تی‌که‌ل بوونه‌وه‌ له‌گه‌ل مه‌به‌ستی سه‌ره‌تایی و هه‌وه‌لی گه‌راگرتن
 و پیک هاتن و هاتنه‌سه‌ر دنیا‌یه. تی‌که‌ل بوونه‌وه‌ی ئینسان و سو‌روشته‌ له
 وه‌خه‌به‌ر هاتنی هه‌وه‌ل به‌یانی باوه‌ ناده‌م له‌سه‌ر کیوی سه‌ره‌ندپ. هه‌وه‌ل
 وه‌خه‌به‌ر هاتنی نوح و ئومه‌ته‌که‌ی له‌سه‌ر تروپکی چیای ئاگری. له‌سه‌ر
 لووتکه‌ی جوده‌ی. چه‌شنی سه‌رسه‌وزیکی له‌بورچینی خو‌ی بگه‌ری، به
 سه‌ر ئاوه‌که‌دا باله‌ پرژی و باله‌ فرکیمه.

هینده‌ تل ده‌خۆم و دیم و ده‌چم تا‌کوون‌ی هه‌ست ده‌که‌م پیستم

توژئیکی فره ناسک و چه رموو. گوشتی ئازای ئه نداسم میوو رونه. ئیسکانه کانم ده زووله ی درئز و رنک و پینکن. ههست ده کهم به هه مووی ئه ماته په پووله یه کیان پیک هیناوه. په پووله یه کی واکه هیچ شتیک له موخی دا نه بی! ناخه چی له موخ دابین؟ په پووله یه کی واکه هه موخی نه بیت. به لام ههستی دیتنی گول و جوانی و شیله و عهتر و شنه ی شه مالی زور به زهین دا بیت. له سه رگه لای گوله باخ پیاسه بکا و له سیبه ری ئه ودا بخه وئ. له گوینی ئه و په پووله یه له ئامیزی زه ریا دیمه ده ری. ده چمه سه ر گاشه به رده که داده نیشم. له روانگه ی خووم ده روانم. خوور بو زپر کفت کردنی زرئی زه ریا به. ئاو بو پاک و خاوین بوونه وه یه کی چه شنی ساتی له دایک بوون. شنه ی شه مالی به ربه یان بو بال گرتنی وئنه ی په پووله یه ک له گهل سروه ی ئه ودا به. کوساره که ئه مپروش له نیو ته م و مزئیکی خهست و شینکی دا جاروبار دپته بهرچاو و جاروبار نوقمی ئاو و ئاسمان ده بیته وه. ئه واپه پووله کانیش له هیلانه وه ده رکه وتن. ئه واسنگی زه ریا و سنگی گه می و نه شیدی گه میه وان، راوچی، ئه وینداری سه ر لوتکه ماتوپی. شنه ی شه ماله و رامووسین و لاواندنه وه ی دار و بهرد و خاک و خوئل و ئاگر و ئاو. بوئی گوله باخ و تامی سویری ئاوی زه ریا له سه ر لئو. ئه وهش کت و مت و ناخافل، قوت بوونه وه ی باوه. ئادهم! چاو خه والوو، له ش قورس و داگیراوه گونا و رهنگ و روخساری سه ر و گوئلاک بوور و رهش و چرچ و ماسیو. هه ناسکه هه ناسک و سیخه سیخی سنگ. ده ههنگاو له ولاتر، له شانی راسته وه، له نیو ئاوه که وه هه رام لی ده کا: روژباش سامپه ند، ئیواره سه رنکم لی ده. هاوپی ماسی مان بو دینیته وه.

دهک به نه حلهت بی چه موود بو سه ر و ته رحهت! بو رهنگ و روخسارت. کابرا تو شیت و شیرهی و عه مه لی نه بی و ئه مه سه ر و

تەرحت بئی! هەک جوانه مەرگ بئی!

ئەم چەند هەنگاوه چۆتە نیو ئاو ماسیەکان بشواتەوه. دەبئی شەو لە پاش جیا بوونەوه لە من، چوو بیت و کپری بیتنی. زۆر لیم نزیکه. نیسکۆلەیهک بۆنی ماسیەکانی دیت. دەبئی هەستم، بپرۆمه چایخانه و بەرقەندەیهک بکهەم. ناتوانم بپرۆمه وه مائی. ئەمپروش دەبئی هەر وه دووی تەیار کردنی کەرەسه و ئامرازی راکردن کهوم. لەم درگەیه‌دا خەریکه لە چەند لایەنەوه پەک‌کوته دەبم و دەفەوتیم. مەلی لاوی داویه لە شەقەیی بآل و فریوه، لە هاوەل و هاوپی هاودل و زمان پی و شویتیک نیه. هاوینە و هاوین گەرانه‌وه‌ی دە-پازده خویندکاری زانکۆ، دووسی مانگ جارنیک دووان چاوپیی کهوتیکی زاگرۆس. هەستان و دانیشن و هام و شو له‌گەل دیوناس گەلیکی تیرەیی و لاوه‌کی زۆر زۆر دوور له‌ دل و دەر وون و دنیای خۆم. بئی هەوآلی له‌ هاوەل و کەس و کار و ولآنی خۆم. بئی هەوآلی تەنانت له‌ جیهانیش، تەنانت له‌ جیهانی هونەر و هۆنراوه و چپرۆک و که‌له‌پوور و نووسینیش. دوور کهوتنەوه له‌ حەول و تەقەلایه‌کی به‌ که‌لک! چ بۆ خۆم و چ بۆ خەلک و کۆمەل.

خوو و خله‌گرتن به‌م وه‌زێعه‌تی شاربه‌ده‌ری و بئی دەسه‌لاتی و دەسته‌وه‌ستانی‌یه. نانا، دیسانه‌کەش نه‌ژنه‌نه! ئۆف لەم وه‌زێعه‌ته، چ وه‌زێعه‌تیکی وه‌یشووم و نه‌حسه. دەبئی باش هەست به‌ وه‌زێعه‌تی خۆم بکه‌م، وه‌زێعه‌تی خۆم باش بزانه‌م، بیناسم، هەست بکه‌م. مانه‌وه‌ مردنه. مردتیکی بست به‌ بست و سات به‌ سات، ده‌یانه‌وی وه‌نده‌ لەم وه‌زێعه‌ته‌دا رامگرن، تاکوونی یان خووگری ئەم چه‌شنه‌ ژینه‌ بم یان تەمەنم تی‌په‌ری و بمرم. بمرم بمرم بمرم....

به‌لام مل ناده‌م، کول ناده‌م، په‌ت ناده‌م! هه‌روا به‌ ساتایی و ئاسانی

داناكه وم، داناكه وم، داناكه وم.... چايخانه كه ي سام و سارا له م كاته دا فينكه. حه دوسه دي ئه وه يه لا دم و بهر قليانيگ بكه م. دوو ئيسكانيش له و ئاوه تاله و ئه م چا ره شه به گهروومدا كه م. شته ي زه ريا هه نووكه و ليره ش هه ر له شه كانه وه و لاواندنه وه دا به. سارا خانم بهر قه نده يه كم يو بينه. سام له كوئيه؟ ئه رى تو خودا ئيوه كه ي ده حه سيئنه وه؟ ئه م چايخانه ي ئيوه شه و روژ ئاوه دانه. ئه ي ئيوه كه نكي سه ريك ده ئينه سه ر باسكي يه ك. سه ر سه رين. ئيوه چين؟ كين؟ خه لكى كوئى و كام ولا ت و كامه سه ده و هه زاره ن. نا ئيكى ديكه و شه ربه ئاو ئيكى دى. سارا سام له كوئيه؟ يو كوئى چو وه؟ خه ريكى چيه؟ بوچ مروموني سارا؟ بهر ئى چو و تان دژواره؟ زور حه ول ئه دن و كه متان ده ست ده كه و ئى؟ به فرى پيرى له قژ و پرچتان نيشتوو و چوار ديوار ئكتان بيكه وه نه ناوه؟ ئه مانه شت نين، دل ت وه نده چووكه نه بيت. خو ت و ميرده كه ت زور به رز و بهر ئزن. جووته ئينسانيكى زور باش. روژ ئكتان بو ته رخان ده كه م..... به لام نانا، به روژ دا نابى. ئيوه به روژ دا ده بى له حه ول و ته قه لا دا بن. شه و دره نگا ئيك لا ئه ده مه كه پره كه تان و لى تان ده پرسم: ئيوه كين؟ وه رن دانيشن. سه عاتيك ده ست له ته قه لا هه لگرن. دم بكه نو و چير و كى به سه ره اتى خو تانم يو وه گيړن.

شه ربه ئاو ئيكى ديكه ش سارا، شه ربه ئاو ئيكى ديكه ش. ئه وه بوچى نه واره كه ي ئومى كولسووم ناهاويه سه ر زه به كه. دا تو خودا دريغى مه كه. من له م درپگيه و له م چايخانه يه به م نه واره و به وه دهنگه چاوم پشكو وتوو. ناخ ده س خو ش. ئاى ئه وه ش سام، ئه وا ساميش ها ته وه. له كوئى بووى كاك سام؟ نيو شار، كرپنى كه ل و په لى پيوستى. ده بجا زور باشه. وه ره خوشكه سارا ئه م دوو سى قه ره بو له م له ده ست و بال دا به. من رو يشتم كاك سام، به لام شه ويك ديمه وه، له گه لتان داده نيشم و گوئى بو

بیسستی به‌سه‌رهاته‌که‌تان‌را‌ده‌گرم. ده‌بی‌ به‌سه‌رهاتیکی‌سه‌یرتان‌هه‌بی‌.
جاری‌ به‌ دوعا. لیواری‌زه‌ریا‌پر‌له‌حه‌شیمه‌ت. حه‌شیمه‌تی‌ئی‌ره‌یی‌ و
لاوه‌کی. ک‌ریار‌ و‌ فرۆشه‌ر، سه‌یاح‌ و‌ سه‌فه‌ری - نیچیر‌ و‌ راوچی‌! کاسب‌ و
بی‌کاره، منال‌ و‌ پیر‌ و‌ لاو، ژن‌ و‌ پیاو. له‌ ده‌ورانده‌وری‌که‌شتی‌ مسافیر‌کی‌ش
هه‌للایه. له‌و‌ دووره‌وه‌ ده‌نگ‌ ده‌گاته‌من. ده‌نگی‌ فیتوو‌ لی‌دان‌ دیت. ئاپۆره‌ و
بشپۆه‌ی‌ خه‌لکه‌. ده‌بی‌ گه‌مه‌ و‌ گالته‌یه‌ک‌ ساز‌ بوو‌یت! زۆر‌ جار‌ان‌ جه‌فه‌نگ
و‌ کایه‌ و‌کات‌ رابوار‌دنیکی‌ گشتی‌ ساز‌ ده‌بی‌. جار‌وبار‌ ده‌نگی‌ هه‌للای‌ و‌ پری
جار‌ ده‌نگی‌ فیتوو‌ لی‌دان‌ به‌رز‌ ده‌بیته‌وه‌ به‌ پیچه‌وانه‌ی‌ شوئینی‌ ده‌نگه‌که‌
به‌ره‌و‌گه‌میه‌کانی‌ قه‌راخ‌زه‌ریا‌ده‌چم. سلاو‌ بۆم‌ کاک‌ی‌ براهه‌. کاکه‌گه‌میه‌که‌ت
نافرۆشی‌؟ به‌چه‌نده‌؟ چی‌؟ یانی‌ مه‌زه‌نده‌ی‌ گه‌می‌ ئه‌مه‌نده‌یه‌؟ برا‌ داوای
خوئین‌ ده‌که‌ی‌! نانا، نه‌وه‌للای‌. پوول‌ و‌ پارهی‌ و‌ له‌ لای‌ من‌ وه‌گیر‌ناکه‌وئ. هه‌ر
قه‌تم‌ وه‌نده‌ پوول‌ نه‌بووه‌! چه‌ند‌ هه‌نگاو‌یک‌ له‌ ولات‌ره‌وه‌. ئه‌ی‌ تو‌ کاک‌ی‌ برا
ئهم‌ لۆتکه‌ ماتۆری‌یه‌ت‌ فرۆشه‌؟ ده‌ی‌ زۆر‌ باشه‌ به‌ چه‌ند‌؟ چی‌؟ چه‌نده‌؟
ئهری‌ تو‌ خودا‌ گالته‌ ده‌که‌ی‌ یان‌ به‌ راسته‌؟! تو‌ خودا‌ لۆتکه‌ وه‌نده‌ گرانه‌؟!
به‌ خودای‌ وام‌ نه‌ده‌زانی‌. ئاخ‌ نه‌هات، نه‌هات، نه‌هات!

جه‌نگه‌ی‌ نیوه‌پۆیه‌ و‌ خۆر‌ له‌ حه‌ویتی‌ ئاسمانه‌وه‌ به‌ تۆقی‌ سه‌ری
شاردا‌ پ‌رش‌ و‌ بلاو‌ بۆته‌وه‌. له‌ به‌ره‌ به‌یانه‌وه‌ تا‌کوو‌ ئیستا‌ هه‌ر‌ له‌ پ‌رسیاری
مه‌زه‌نده‌ی‌ گه‌می‌ و‌ لۆتکه‌ دا‌بوومه‌. به‌لام‌ وه‌دیاره‌ ک‌رینی‌ گه‌می‌ و‌ لۆتکه‌م‌ له
توانا‌ و‌ قه‌وه‌ دانیه‌! وام‌ نه‌ده‌زانی‌ وه‌نده‌ گران‌ بن. چه‌ند‌ سه‌د‌ هه‌زار؟ ئیی
سام‌ره‌ندی‌ گه‌وج‌ و‌ له‌وج‌، خۆت‌ بۆ‌ چه‌ند‌ سه‌د‌ تمه‌ن‌ و‌ گ‌ریمان‌ چه‌ند‌ هه‌زار
تمه‌ن‌ خۆش‌ ک‌ردبوو! هه‌ی‌ دۆششاو..... به‌ خه‌یالی‌ خاوی‌ خۆیان‌ هه‌موو
ده‌روویه‌کیان‌ لی‌ گ‌رتووم! پ‌یی‌یان‌ وایه‌ که‌یل‌ و‌ کۆیله‌ ده‌مینه‌وه‌ تا‌کوو‌ له‌م
چ‌زیره‌دا‌ ده‌فه‌وتیم. به‌لام‌ ئه‌وه‌ نازانن‌ که‌ من‌ زۆر‌ له‌وان‌ پ‌ست‌ ئه‌ستوورترم!

کۆل نادەم و پەت نادەم، دەس بەردار نابم و دەست هەل ناگرم. بە نیو شەیتانە بازارە کە ی دورگەدا دەگەریم. چار لە خوشەویستە کەم دەگێرم. وەدیارە لۆتکە و گەمبە بۆ ناکردریت، دەبجا دەبێ لە بیرى رینگە و چارەسەر کردنیکی دیکە دايم. ئەم رینگە نا، ئەو رینگە. ئەى بۆچ نازارە چار بەلە کە کەم دیار نیه؟!

چارەسەر کردنی تەنگ و چەلەمە و کەند و کۆسپەکانی ژیان تاقە رینگەپەکی نیه. چەندەها بۆچوون و رینگەى چارە سەر کردنی هەیه. ئەو هەش یار! جا بۆچ یار؟ کام حەز لێ کردوویى و کامە دلدارى؟ هەر دیتن و دوواندن خو ناییتە ئەوین و دلدارى. بەلام یان خوّم هەلەخەلەتینم، یان لە هەلەدام، ناخە من ئەویندارم. تیری ئەوینی ئەم کێژە جەرگ و دلێ ییکاوم. ئەو تیرە لە هەست و ئەندیش و فیکر و زیکرە کارى بوو. ئەى بەس ئەویندارى ئەو نیه چیه؟ ئەم گشتە سەرنجدانە و بیر لێ کردنەو، ئەم هەموو دوواندن و وەدوو کەوتنە! ئەو نیه هەر رۆژیک لە مال دەر نە کەوێت و نە یینم، تیک دەچم و پلەى خوینم دەچیتە سەرى. ئەى بۆچ ئەم هەموو دووای کەوتم تا کوو کۆلان و دەرکی ماله کە یان فیر بووم! ئەى ئەو نیه ئەویش بە دیتن و دوواندنێ من رەنگی دەگۆردری و روخسارى گەش دەبیتەو.

ناخ دیسانە کە ئەو لە پێشدا سلاوى کرد. هەر ئەو لە من باشتەر. کەنگی شەرتی دلدارى وایە. دەبا من زووتر سلاوم کردبایە. هەموو چەلێ ئەمە بە خوّم دەلیم. کەچی هەموو چەلێ هەریارە و سلاوى پێش دەکەوێت. ئەمپۆش قەرتالە شوولینە کە ی گۆرپو. کراسە کەشى لە تازە دەچیت. قەتم ئەم کراسە چیمەنەیه لە بەردا نەدیوو. کافرێ لە خودا بە دوورە ئەم هەموو ئاگۆر و داگۆرانە بۆ کوشتنی من دەکا! بو ئەو هی لەمەش

زیاتر گراوی خۆیم کات. به لّام هۆی لۆرکی، له گه‌ل تۆمه. تۆ هه‌روا شان به شانم هه‌نگاو هه‌لدینی یه‌وه، چ نالیی و گوی ده‌گری! بلیی ئه‌مه‌ت له زۆر زانی نه‌بی؟

نازداره‌ خو‌شه‌و‌سته‌ که‌م! پێو‌ستی ناکات هه‌ر ساته‌ی به‌ له‌و‌نیک خۆتم بۆ بگۆری، پێو‌ستی ناکا هه‌ر رۆژه‌ی به‌ داب و ده‌ستو‌ریک له‌ مأل بێته‌ ده‌ری، پێو‌ستی نیه‌ چه‌ول ده‌ی گیرۆده‌ و گراوی خۆتم که‌ی! کاری من له‌وه‌ ده‌رچه‌وه‌ که‌ تۆ چه‌ولی دل رفاندن و دلنوا‌یی منت بی. ئه‌وه‌ منم که‌ ده‌بی خۆم به‌دار و به‌رد و ئاگر و ئاو داده‌م، به‌شقه‌م دلی تۆ نه‌رم که‌م، به‌لکه‌م دلی تۆ راگرم. گو‌یت لی یه‌؟ ده‌سا ئیتر له‌مه‌ زیاتر خۆ مه‌نو‌ینه. ئه‌وه‌ جوانی رواله‌ت و روخساری تۆ نیه‌ که‌ ئاوه‌ها منی گیرۆده‌ کردووه‌، ئه‌وه‌ قه‌د و بالا و لار و له‌نجه‌ و خۆبادانی تۆ نه‌بووه‌ که‌ منی ئاوه‌ها گراوی تۆ کردووه‌. تۆم بۆیه‌ په‌سند کرد و هه‌لبژارد، چونکی خۆبادان و خۆرازانده‌وه‌ نازانی! چونکی ناز و ترو‌تۆیت نیه‌، چونکی له‌ خۆم ساف و ساده‌ و ساکارتری. چونکی هه‌ر بوونه‌که‌ت په‌یکه‌ره‌ و مانای ئه‌و‌ینه.

ده‌سا باوانه‌که‌م تۆ له‌ خه‌می مندا مه‌به‌، من له‌ خه‌م و خوربه‌ و خه‌یالی تۆدام. هه‌روا شان به‌ شان، شه‌یتانه‌ بازار و شه‌قام، دووکان و مه‌یدان، کپینی که‌ل و په‌ل و خواره‌مه‌نی پێو‌ست. هه‌نار؟ بۆت هه‌لده‌بژێرم، ئه‌مانه‌ خو‌شتر و باشترن. من باشتر ده‌زانم، ئاخه‌ من هه‌نار ناسم! سیو؟ من سیو ناسم. سیو هه‌لبژاردنیش به‌ من بسپی‌ره. ئه‌م سیوانه‌ی بۆت هه‌لده‌بژێرم، له‌ ولاته‌که‌ی خۆم و خۆتدا و ئه‌یان نیه‌. ماسی؟ ده‌سته‌ نازدار و نه‌رم و ناسکه‌کانت به‌ بۆنی ماسی زایه‌ مه‌که‌. ناهیلی؟ تۆ به‌ من ده‌لیی ده‌سته‌کانم بۆن ده‌گرن، قه‌ی ناکه‌! ده‌سته‌کانی من با بۆن بگرن! به‌لام با ده‌سته‌کانی تۆ هه‌ر ئاوه‌ها بۆنی عه‌تر و عه‌بیری ئاسکه‌کانی هه‌رد و

مه زرای چین و ماچین یان لیوه بیئت. ئاخ ئه ی مه خابن که نته هیشت من ماسی هه لبرژرم و دهسته کانی خۆت نازیه تبار کرد. جا که وایه ده بی زور زوو برژیه وه و دهسته کانت به گولاً و بشوئته وه. حه یقه ئه م ده ستانه بۆنی ماسی لی بیئت. ئه وه ش سه ر کولانه که ی خۆتان. وه کیلی سلّو به، برا بیچکولانه که ت له بری من ماچ که. جار و بار ئاورپک ئه داته وه، هه ر کاش ئاورپه داته وه یکه نین گشت روخساری رازاندوئته وه. بلی ئه م روومه ت و روخساره هه نار و سیو بیئت یان گولّه باخ؟ به خودای ئه مه ش له م کیژه زولمه. هه نار و گولّه باخ و سیو بۆچ ده توانن. به جوانی روخساری یار بن؟ ئه وا دهستی بۆ دووا هه م مال ئاوا بی هه لئنا و ئاوقای نیو حه ساره که یان بوو. به دّوعا!

برپک ئاره قه له ژیر باخه له کانم هه لقوولی وه، کراسه که م له حاندی مؤغهری پشتمدا به له شمه وه نووساوه. وه دیاره وهرزی گه رما به دزیه وه گه رابیته وه، وا باشه منیش له سه ر ئه م کولانه رانه وه ستم و به ره و مال بگه رپئمه وه. له دووره وه، له لای له ننگه رگه ی که شتی به کانه وه ده نگی هه للاً و فیتوولی دان دیت. ده بی چ بی؟ چ قه وما بی؟ ئه م هه للاً و فیتوو لیدانه چیه؟

هه میسان قوژبنی ژووره چۆل و هۆله که م سووچی ته نیایی و بیرکردنه وه. ئه مجار چ ده که ی سامرهنده؟ له شه ش مالی هیوا پینجت لی گیرا! که س تو له گه ل خۆیدا سوار ناکات! ناشتوانی گه می و لۆتکه بکپئی. ده ست له م ده روویانه بشۆره وه. به لام ده روویه کی دیت هه به. بۆ خۆت پوول و یاره بده له کوپره دی یه کی دووره چاو لۆتکه ت بۆ ساز که ن. ئه ی ئه و بلی چه نده بیری؟

ئه م ده روویه ش تاقی ده که مه وه. مه زهنده ی ده برسم و بگه ره بتوانم له

دۆست و دیوناسیش یارمه‌تی وه‌رگرم! ئە‌ی قازانجی برابیه‌تی چیه‌؟
 دۆستی بۆ رۆژێکی ئاوا نه‌بی، به‌ که‌لکی چی دیت؟ ناھۆمید نه‌بی رۆله
 خۆت پێ وه‌په‌ز و له‌پێ که‌وته نه‌ییت لاوۆ. که‌ند و کۆسپ تاقه‌ رینگه‌یه‌کی
 چاره‌سه‌رکردنی نیه‌. هه‌رگیروگرفتێ چه‌ند رینگه‌ی چاره‌سه‌رکردنی هه‌یه‌.
 ئە‌مه‌ت له‌ بیر بێ. ئە‌م رینگه‌ نه‌بوو رینگه‌ی دی. به‌لام له‌ بیرت بێ ناتوانی
 بمینیوه‌. مانه‌وه‌ مردنه‌. من و مردن؟ مردنی من؟! نانانا کاتی مردنم نیه‌.
 ده‌پۆم و ده‌بێ پرۆم. خۆ شه‌شخانی هیوام لێ نه‌گیراوه‌. هه‌لده‌فرم. به
 تیخه‌له‌یه‌که‌وه‌، به‌ که‌ته‌ ده‌مانچه‌یه‌که‌وه‌ هه‌شاوڵ ده‌به‌مه‌ فرۆکه‌خانه‌ی
 درگه‌. خه‌له‌بان و فرۆکه‌ و مسافیر به‌ دیل ده‌گرم! یان ده‌مکوژن یان ده‌ربازم
 ده‌که‌ن. بۆکۆی ده‌چی کاکه‌؟ چ خه‌یاڵ پلاویک به‌ میشک و زه‌ینت دا دیت!
 هه‌ک ئافه‌رم رۆله‌ی نووسه‌ر. تۆ خودا نه‌خه‌ره‌فاوی؟ سه‌فی نه‌بوویت؟
 هه‌وای مه‌ستی له‌ که‌له‌ی نه‌داوی؟ ئە‌م هه‌لیته‌ و پلێته‌، ئە‌م شاف و لاف و
 شات و شووته‌ هه‌وای مه‌ستی نیه‌؟! شات و شووته‌ هه‌وای مه‌ستی نیه‌!؟

به‌لام بانگه‌شه‌ی چته‌؟ تۆ ئە‌م ئاکاره‌ منالانه‌یه‌؟ تۆ قه‌ت وه‌نده‌ بێ
 که‌له‌ و بێ وزه‌ نه‌بووی. ئە‌ی بۆوات لێ هاتووه‌؟ چۆن بوو که‌ ئە‌م خه‌یاڵاته
 به‌ زه‌ینت داهات؟ شوینه‌واری منالی و پێ و شوینی پیری! پیری و سه‌د
 عه‌یب. نانا، نه‌که‌ی خوێری گیان. خۆت به‌ پیر و له‌پێ که‌وته و په‌ک که‌وته
 دانه‌نی. له‌ وزه‌ نه‌چی و وه‌په‌ز نه‌بی. کاک سامه‌رهنده‌، تۆ سام بووی، هه‌ر
 سام به‌، به‌ سام به‌. له‌ ماسی‌یه‌که‌ی دویشه‌و پرێک ماوه‌. هه‌روا که‌ دێی و
 ده‌چی، ئە‌ویش گه‌رم که‌وه‌. نیوه‌پۆژه‌ت سازکه‌. ماندووی. دویشه‌و
 نه‌خه‌وتووی. ئە‌مپرۆش له‌ کازبوه‌ی را تا ئیستا هه‌ر به‌ سه‌ر پێ‌وه‌ دێی و
 ده‌چی. ده‌یجا ماندووی ئازیز! بۆیه‌ هه‌لیته‌ و پلێته‌ش به‌ میشکت دادی.
 نیوه‌پۆژه‌ بخۆ و بنوو. به‌م چه‌نگه‌ی نیوه‌پۆ و ئاگر باران و کوله‌ کوله‌ که‌سه‌ به‌

دہرہ وہ نیہ۔ نہ خہ لہ تابی دہر کہ وی و وہ شوین گہ می و لو تکہ کہ وی! کہ ست
گیر ناکہ وی و ماندوو بوونت پی دہ مینی۔

ٹہ مہ ش تہ قہ ی دیرگا! دہ بی کئی بیٹ! ہہ ستہ و پڑو دیرگا کہ بکہ وہ۔
نانا پیرسہ کئی یہ۔ با وہ ک دویشہ وت بہ سہر نہ یہ۔ ہا؟ کئی بوو؟ ہا پری۔
فہرموو وہرہ ژووری۔ پڑوینہ مائی ٹیوہ؟ نابی۔ بہ سہری ہا پری کہ ولّم
راخستووہ۔ نان و پی خورم لہ سہر داناوہ۔ تہ نانہ ت چہ ند پارووہ کیشم
خواردووہ! فہرموو۔ وہرہ ژووری۔ قسہم زور پی یہ۔ شہ وی لہ پاش
رؤیشتنی تو نایب و سی پی او ی ہاتبوونہ لام۔ ہاتبوون خویان پی او چاک
دہ نواند، پاکانہ یان دہ کرد۔ مائی کی باشیان پی دا ہاتم۔ ج روویہ کم نہ دانئی۔
دہ بی شتی ک بووی۔ نایب لہ خورایی نہ ہاتبوہ سلاو! لہ خورایی پاکانہ ی
نہ دہ کرد۔ چہ؟ جوولہ جوولتہ۔ ٹوقرہ و وزہ ی گوی دان بہم قسانہ ت نیہ۔
دہ لئی قسہ یہ کت پی یہ؟! فہرموو، پاروو پاروو نانش بخوو قسہ کہ شت
بگیرہ وہ۔

ہا پری دہ ست لہ خواردن رادہ گری۔ چاوہ کانی زیتہ زیت و بریقہ
بریقیانہ۔ قسہم لہ دہم دہ پینی: کاکو گیان، مزگینیم دہ یہ، مزگینی! پاسگہ
سہرؤ کیکی تازہ ی بو ہاتووہ۔ ٹہم سہرؤ کہ تازہ دہ بی دہرہ جہ و نیشانی
زور لہ سہری بیٹ! وہ ک ٹہم پڑو خہ لک باسیان دہ کرد، ہہر لہ ناوہ ندہ وہ
جی گریشی لہ گہ ل خویدا ہیناوہ۔ نایب بو شوینیکی دیکہ گورڈراوہ۔ ٹہم پڑو
کاتی رؤیشتنی نایب، لہ لای لہ نگہرگہ ی کہ شتی لاوان و ژنان و منالان
لی یان لہ ہویت ہویت و فیتو لی دان دا۔ تہ ماتہ یان تی ہہ لکرد۔ ٹا بروو بردہ
بہری یان کرد۔

دہ پیرمہ نیو قسہ ی ہا پری: تو لہ وی بووی؟ لہ وی نہ بووی؟ ٹہ ک
حہ یف و مہ خابن۔ من لہ دوورہ وہ ٹا گام لی بوو لہ جی لہ نگہری کہ شتی کان

دا فیتوو لیدان و زەنا زەنایە. بەلام واوەنەچووم. نەمزانی چ قەوماوە. ئافەرم
بۆ منالان، بۆ ژنان، بۆ لاوەکان. وەدیاریە ئەوان زۆر لە ئیتمەومانان زیاتر لە
مەیدان دان. زۆریش لە ئیتمە بە هەلم ترن. دەک بژین ئەم خەلکە
ساویلکە یە!

کەوابوو، بۆیە ئەمڕۆ دەفتەری ئیمزایان لە حساری پاسگە دانابوو!
باس و هەوأل زۆرە، قسە و باس خۆش بوو! هەر مەبارەکی دەوی!
قەدەمی خێری بی! با بزانی ئەم ئال و گۆرە خێر دەبی یان شەپ؟ ئاخیری خێر
بی! دەی هاوڕێی لە گەل سەیدا کەت چت کرد؟ چاوت پیی کەوت؟
دوواندت؟ هاوڕێی سەری شۆر دە کاتەو! برێک دەنگ و رەنگی
دە گۆردریت سەبی زوو دیتم و قسەکانی دوی شەوم بۆ گێراوە. بپارمان
وایە روژی هەینی لە کاتی عەسردا لە گەل خوشک و باریەکی چوو کە ی
بینە لیوارە، لە گەلماندا سواری گەمی بن. لەو کاتەدا دەتوانی قسە ی لە گەل
بکە ی. نابیش نەماوە گەمی سوار بوون بۆ تۆ قەدەغە بیت! قاقا دە کیشی.
دەبجا زۆر باشە، عەسری هەینی، هەم دەرکەوتن و گەشت و سەیرانی
سەر زەریا و هەم دوواندنی یار. هەم زیارەت و هەم تیجارەت. ئەری
شتیکی دیکە هاوڕێ! جاسم ئەم حەول و تەقەلایە ی منی بۆ راکردن
زانووە؟ ئەگین زانیووە چی دەلی؟ ئەمە لە سەر تۆبە بۆی روون کە یەووە بۆچ
نایی لە گەل ئیووەدا راکەم! من و تۆ باسمان کردوو، وە ک بە تۆ.....

هاوڕێ دەپەرێتە نێو قسە کەم: کاکۆ سامپەند، جاسم ئەم قسە
وباسە ی نەبیستوو. دوینی تا درەنگان لە زەریا بووین، ئەمڕۆش لە
بەرەبە یانەووە لە گەل دایکەمدا بۆ چاوی کەوتنی مالی خالۆم چۆتە «بەردی».
«بەردی» دئیەکی دە دوازدە ماله یە لە روژئاوای ئەم دەرگەدا. لیروە تاکوو
بەردی بە ماشین چارە کە سەعات زیاترە. دئیەکی خوشە..... دار.....

کانی..... لۆتکھ....

ئیدی نازانم دہلّی چی، رەزامەندی ناخم دادە گری. ئەو قسە ی
شەوی ئایب گوتی و جاسمیشی نیو برد کرد، درۆ بوو، هەر بەو هەدا هەموو
قسە کانی درۆ بوو. تف لە زاتت.

نیوەرۆژە لە گەڵ ھاوپی. قسە و باسی ئایب و روشتنە کە ی. فیتوو
لێدان و هۆیت هۆیتی ژنان و منالان و لاوہ کان. تەماتە ھاوشتن بۆ ئایب.
جوین و بەپی کردنی باشی خەلک! دیسانە کەش ئافەرین بۆ خەلک! هەر
لە وان و هەر لە رووناکی بیری زۆربلیی بە مدعا و لەخۆبایی؟ هەمیسان
ھاوپی قسە بەرەو روژی هەینی و یارە کە ی با ئەداتەوہ. ئەوین و لاوی.
ئەوینداری و لاوی دوو ئاوالە دووانە ی پیکەوہ نووساون. چوونە سەرپی
پلە ی خوین و ئال و گۆر بوونی رەنگ و روخسار. تەپە تەپ و زرمە زرمی
دلی لاو. دلە کوتە ی ساتی دیتنی یار. کاتی دوواندن و مدە ی باس و
خواسی یار و ئەوین و ئەوینداری.

هەر خۆش بی بیرەوہری لاوی و ئەوینداری. هەوینی ژین و مانەوہ
لە سەر جیہان. لە تەواوەتی مدە ی قسە و باسی یار و ئەوین لە گەڵ ھاوپی
دا هەستم بەوہ نەدە کرد پیاوئکی گەراوہم و کاتی گەنجی و لاویم
تی پەریوہ! لە بیرم نە ما بوو کا براہە کی گەراوہ ی سەر و ریش ماش و برنجیم.
خۆم لە تەمەن و هەرەتی لاوی دا هەست دە کرد. بە تاییەت بەم کیژۆلە یەوہ
کە جاروبار دە یدینم و دە یدونم! بلی ئەمە ئەوین بیٹ؟ ئە ی ئە گین وانیە
چیہ؟! چارە کە سەعاتیکە ھاوپی روشتووہ. بە تەمای سەر خەو
شکاندنیکم، بە لām خەو لە من تاراوہ. وا دیارە لەم تاراوگە دا، خەو لە من و
من لە خەو تاراوین! ناخ تاراوی، تاراوی، تاراوی، وا باشە بیمەوہ سەر
دریژە دان بە نووسینی چیرۆکە کەم، بیرەوہری بە کانی خۆم، چیرۆکی

شاربه‌دهر! نه‌وش و نه‌وز. به‌ره به‌ره خه‌ونووچکه. که‌وتنه سه‌ریه‌کی پیلوو‌ه‌کان. خه‌و لی که‌وتن له‌کاتی نووسین دا! ده‌نگ، ده‌نگ، ویزه و وژه‌ی گولله. له‌خه‌و راده‌په‌رم. تا له‌خه‌و دابووم، پیم و ابوو گولله به‌بن گویمدا وژه‌ی دئی و ده‌روا. به‌لام ئیستا که‌وا له‌خه‌و راپه‌ریوم، هه‌ست ده‌که‌م له‌ده‌روه، له‌شه‌قام و کۆلان‌ه‌وه‌ ویزه‌ی گولله دیت. هه‌ر دیت و ته‌قه و ویزه‌ی گولله نزیک ده‌بیته‌وه.

ده‌بی خۆم پۆشته‌که‌مه‌وه. بلیی چ بووه؟ چ قه‌وماوه؟ خۆ پۆشته‌کردن و به‌هه‌له‌داوان ئاوقای کۆلان بوون. راکردن به‌ره‌و شه‌قام و شوینی ته‌قه. به‌لام له‌گه‌لکوو ده‌گه‌مه‌ سه‌ر شه‌قام، ئای خودا هه‌ر خه‌لکه‌ و راده‌که‌ن. هه‌موو به‌ره‌و من دین. ته‌قه‌که‌ له‌ پشت ئه‌وانه‌وه‌ ده‌نگی دیت. گه‌وره‌ و چکۆله‌ راده‌که‌ن و به‌هه‌ر که‌س ده‌گه‌ن: راکه‌مامه، راکه‌خالۆ راکه‌لاوۆ. برا راکه‌ن خه‌لک ده‌گرن! خه‌لک ده‌کوژن. راکه‌ن گرتن و بردن و گوشتته‌! ماوه‌یه‌ک له‌بی‌یانه‌رتی شه‌قام، په‌نای دار جرابه‌ر قیک. نزیک بوونه‌وه‌ی ته‌قه. به‌ربلاو بووتری مه‌یدانی ته‌قه. وا باشه‌پاشه‌ و پاش به‌زه‌و کۆلان و مائی بگه‌ریمه‌وه. له‌دووا هه‌نگاودا دوو که‌س له‌نیوه‌پراستی شه‌قامه‌که‌دا له‌روانگه‌مدا قوت ده‌بنه‌وه. چه‌کداریک و بی چه‌کیک.

بو ساتیک تی‌یان ده‌روانم. مه‌وداکه‌مان زۆر نیه، دیوناس ده‌ناسریته‌وه. ساتیکی دیکه‌ش راده‌وئستم و تی‌یان ده‌روانم. نا هه‌له‌ناکه‌م. نه‌وی بی چه‌کیان چه‌مورده‌!

ده‌بی گرت بی‌تیان! ره‌نگه‌ له‌بگیر بگیریا به‌وئله‌کی به‌ره‌ش بگیریا بی. ئاخه‌ نه‌و بو؟ پیرنکی ئیفتاده‌ و له‌کارکه‌وته‌ و که‌له‌لا له‌چ دایه‌؟ چی له‌ده‌س دیت؟ نه‌ی له‌پای چی گیراوه؟ ویزه‌ی گولله‌یه‌ک به‌بن گویمدا. دیمه‌وه‌خۆ. خه‌لک هه‌روا له‌راکردن دان! منیش ده‌بی به‌ره‌و مال

بگه پریمه وه. له سه ره خو کولانه و کولان ده گه پریمه وه. ده چمه ژووره وه. نابی رووت بمه وه. حتمه ن وه ک جاری جارن ده بیته مال گه ران و خانه بگیری. له ژووره که دا دیم و ده چم. هه موود بو گه راره؟ چی لی ده که ن؟ سه روکی تازه هاتوه. خوی دهنوینی. ده بی خوی بنا سینی. ده بی ژه هری خوی بریژی و به خه یالی خوی خه لک تووته ترسین کات! ئای ئه م زرمه و ته قه چیه؟ بوچ له ده رکئی به ربوون؟ خو یانن، پیاوه کانی سه روکی تازه! به پی له قه ده رکئی حه سار ده که نه وه. ئه وا رزانه حه سار و به ره و ژووری هه شاو لیان هینا. یه کیان به تووره بی یه وه! کیی؟ چ کاره ی؟

هه ره که سم و هه ره کاره م له مالی خوم دام، ئیوه کیی و چ کاره ن و چ تان ده وی؟ بوچ بی ئیزن خو به مالی خه لک داده که ن؟
چوار که سن. یه کیان ده ناسمه وه. شه وی له گه ل نایب هاتبووه ئیره! له بن په نجیره ی کولانی شدا ده نگه ورت ورت و سرت و خورت دی. ده نگه هام و شوی خه لک زرمه زرمی راکردنی ئه م و ئه و. خرمه خرمی پوتین. جاروبار ده نگه حو کمئی دیت: رامه که! راوئسته، راوئسته.

گه لی جاریش ته قه ی گولله له هه موو لایه که وه. چه کداره کانی نیو ژووره که ی من ته مه شایه کی یه ک ده که ن. ده لئی لیک ده پرسن: چ بکه ی ن؟ چی لی بکه ی ن؟ یه کیان له پر ده لئی: وه پیش که وه بو پاسگه. پیی ده لیم: کورپ! من نه ناسیاوئیک نیم. دیوناسم! هه موو روژی دیمه پاسگه و ده فته ر ئیمزا ده که م. من سامره ندی موکری، شاربه دهری ئه م درگه یه م. پاسگه م ده به ی ده لئی چی؟ زوو زوو پیم ده لئی: بی ده نگه به، بی ده نگه. پیش که وه، پیش که وه!

ژور چاکه، وات پی باشه له گه لتا دیم. به لام له پاسگه ئاگریک ده که مه وه، سه روکی تازه هه زار شه پت تی هه لдат. پیش ده که وم و ده لیم:

پیاو به و قسه‌ی خوٚت مه‌خووه. وهره با برۆین. هه‌ست ده‌که‌م ترساوه بمبات، په‌شیماننه. له‌ شاربه‌دهر ده‌ترسین! بگره‌بمناسی و دیت‌بیتی چ ده‌ردیکم به‌نایب‌ئهدا، جاترسایی. به‌لام به‌قسه‌کانم تیک‌جووه. به‌قه‌ولی خوٚمان لی‌بوته‌کوردده‌نامووسی و ده‌بی‌بمبات!

منیش پی‌م خوٚشه‌بچمه‌پاسگه‌و‌چاوئیک‌بگیرم. لانی‌که‌م سه‌روکی تازه‌و‌گیراوه‌کان‌بدینم! به‌لکه‌م‌بتوانم‌ئه‌گین‌حه‌موود‌گیرابیت، یارمه‌تی‌به‌کی‌بده‌م.

وه‌پیش‌ده‌که‌وم‌و‌ده‌لیم: فه‌رموو‌با‌برۆین. پیاو‌قسه‌ی‌خوی‌ناخواته‌وه. چاره‌که‌سه‌عاتیکی‌دیکه. من‌و‌پاسگه‌و‌چل‌په‌نجا‌که‌سی‌گیراو‌له‌حه‌ساردا. بگره‌چوار‌پینج‌چاوه‌به‌نده‌کانیش‌پر‌له‌به‌ندی‌بن. زۆربه‌ی‌گیراوه‌کان‌چاوترساو. چاوئیک‌ده‌گیرم. چاو‌به‌دووی‌حه‌مووددا‌ده‌گیرم. وه‌به‌ر‌چاوم‌نایه. خولیک‌به‌نیو‌حه‌شیمه‌تی‌گیراودا‌ئه‌ده‌م، حه‌موود‌لی‌ره‌نیه. چه‌ند‌که‌سیک‌ده‌ناسمه‌وه. هه‌والی‌حه‌موودیان‌لی‌ده‌پرسم، هی‌چیان‌نه‌یان‌دیوه. له‌حه‌ساری‌دا‌گویی‌بو‌قسه‌ی‌گیراوه‌کان‌را‌ده‌گرم. له‌کوتان‌و‌لیدان‌و‌گیرفان‌خالی‌کردن‌قسه‌ده‌که‌ن. ترساون. له‌مه‌ترسی‌و‌ئه‌ندیش‌دان. ئه‌وانی‌گه‌پراوه‌ترن‌باشترن. کابرایه‌کی‌گه‌پراوه‌ده‌لی: چ‌نیه. تا‌سبه‌ینی‌هه‌موو‌به‌ر‌ده‌بین. سه‌روکی‌تازه‌هاتووه. خوی‌ده‌نویتی. خه‌لک‌تووته‌ترسین‌ده‌کات. بگره‌راو‌و‌رووت‌و‌تالان‌و‌به‌رتیلیش‌بیته‌گۆری. پیاوه‌کانی‌پاسگه‌یه‌ک‌یه‌ک‌و‌دوو‌دوو‌گیراوه‌کان‌له‌حه‌ساری‌وه‌ده‌به‌نه‌زۆوره‌کان. چاوم‌لی‌یه. ئه‌م‌دیوو‌ئه‌و‌دیویان‌پی‌ده‌که‌ن. ده‌وسی‌یان‌بو‌پیک‌دینن. بری‌که‌س‌به‌ر‌ئه‌ده‌ن، برۆن. بری‌که‌س‌ده‌که‌نه‌به‌نده‌کانه‌وه.

بریک‌له‌و‌شتانه‌ی‌پی‌م‌خوٚش‌بوو‌بیزانم‌وبی‌بینم، دیتم. زیاتر‌ماتل

بوونم لهم حه ساره دا زیادیه! ده بی بجمه لای سه روک. بزائم کی یه و چی ده وی و ئه م به زمه چیه؟

به ره و ژووره که ی سه روک ده چم. سه ر باز به رم ده گرن و ئیزنی چوونه ژووریم نادهن. ده یکمه نه ره و گوره و هات و هاوار. چاوم لی یه ده ریجه ی ژووره که ی سه روک که به ره و حه ساری پاسگه یه، ده کرتته وه. پیاونک سه ر دینتته ده ری و ته مه شام ده کات. ده یناسم. له مه و بهر سه ر ده فته ری پاسگه بوو. له پاش ئیستیک به سه ر بازه که حوکم ده که ن لی گه ری برومه ژووری.

گورج و گومه ز خو به ژووره که ی سه روکدا ده کم. له سه ر جینگه که ی جارانی نایب، زه لامیکی گه پاوه دانیشتووه. ده ره جه ی (سولتان) ی له سه ر شانه کانی مله قوته یانه. به موره وه ته مه شایه کم ده کات و به په له پیتکه به ره دینه ته ته کاندنی به رگه نزامی یه نوئی یه که ی! له پاشان ده ستیک به ریش و سمیلله پاک پاک تاشراوه که ی دا ده هینی. موره یه کی دیکه م لی ده کات و کراسه نزامیه ده ق دراوه که ی له سه ر ته نگه ی ده ره په ریو و زگی وه ک ده هولی راست و میزان ده کات. عه جه ب سه رگۆل و برۆیان و مل ئه ستووره! به م قزه کال و کورت و به م چاوه شینانه وه زور له سوور فله ئینگلیزی و ئه میرکایی یه کان ده کات!

له گه لکوو ده مهه وی له سه ر کورسی یه ک دانیشم، به سه رمدا ده نه پرنی: تو کیی کابرا؟ ئه م هات و هاوارته له چیه؟ حه تمه ن له م بشپوره یه دا ده ستت هه یه که وا ده ته وی به م شات و شووته خو ت ده ر باز که ی! ناهیللم درنژه به قسه کانی بدا، به چه کمه وه ده په رمه نیو قسه کانی: ئه مه چ دووکان و بازاریکه وه ریت خستووه سولتان؟ ئه م بگی و به بند و بگوزه چیه؟ ئه م بگره و برده و بستینه چیه؟ منت بو هیناوه ته ئیره؟

پیاوه کانت به حوکمی کامه دادگا خو به مالی خه لکدا ده که نه؟ (به سه) به کام تاوان خه لک له خه وه هه لده ستین و مل کیش مل کیش ده یکیشنه پاسگه؟ (به سه). من شاربه دهر یکم له م درگه یه، نه مه رووی دوو سی ساله لیڤه م. پیاوه کانت یه که یه که ده مناسن، له م چند ساله دا هه موو روژیک دیمه پاسگه و ده فتهر مور ده که م. - به سه - دهی بوچ به م عه سه داغ و کوله کوله پیاوه کانت خو به مالمدا ده که نه، به پی له قه دهر کم ده شکین و ده مهیننه ئیره؟ یه ک به خوئی ده نه پئینی: به سسه. جوابی ناده مه وه: خو زور باش ده مناسن! نهی چیان لیم ده وی؟ یانی نازانن له شاربه دهر یکی رووت و ره جال قرائیک هه ل ناوهری؟ - به سی ده که ی یان....؟ ده مت ده قووچینی یان به زور پیت بقووچینم؟ چی ده لئی سولتان؟ په نجا به ند م گۆریوه - له ده شوین شاربه دهر بوومه! له شاربه دهری ته واو عومر به دهر له چیم ده ترسینی؟

- بی ده نگ به با به زور بی ده نگت نه که م، ئابرووی خوت بپارێزه. پیت وانه بی له م ئازاوه ناپرسم و تاقیق ناکه م! پیت وانه بی نایکه مه دهوسی و بو به پرسی خوئی نانیرم! ده ست بو زهنگ ده با و بانگی پیاوئیک دووان ده کا بیته زووری. یه ک به هیز و توانای خوم ده گورنم: نه م ده ور و دووکان و شه یانه بازاره چیه دروست کراوه سولتان؟ بو واده نوینی خه لک عاسی بووه؟ بو واده نوینی ولات شوړش و ئازاوه دایگرتووه. روو ده کاته پیاوه کانی: بی ده نگه که نه. روو ده کاته وه من بی ده نگ نه بی ده لیم بت به ن! زور به رزتر ده نه پرنم: له بهر چی بی ده نگم ده که ی؟ منت بو کیشاوه ته ئیره؟

هیدی تر ده لیم: بنیره نه و چوار پیاوه ت که میان هینایه ئیره، بین. بزانه ده مناسن یان نا؟ بو ت روون ده پئینه وه له خه وی عه سردا دهر کیان

شکاندووم و هیئناومیانه ته ئیره. تو سه بر که با بیان کیشمه ئیره. لی یان
پیرسه. زور شتت بو روون ده بیته وه!

هه لده ستم که بجم حه سار بگه پریم. بو حه موود. بوو پیاوه ی
پاسگه که منی هیئایه ئیره. به لام سولتان دامده نیشیتته وه. بو دانیشم
سولتان؟ با بیه نیم و بیینی. با لئی پیرسی منی بوچ هیئاوه ته ئیره؟ سولتان
ئیزنم ئەدا له گه ل ئەم دوو پیاوه ی زووره که بجم و بگه پریم. به حه ساردا
ده گه پریم. نایان بینمه وه. ده چین و به نده گشتی یه کان ده گه پرین نایان بینمه وه.
چاو له حه موودیش ده گیرم! ئەویش دیار نیه. وا ده گه پریم و بوومه ته
سه ربه خو، له وانیه نه گین هات و هاواره که یان نه دیایه م، وایان ده زانی
پیاوی پاسگه م! له پشت ده رکی پاسگه دووانیان ده بینمه وه. ده یان به مه لای
سولتان.

سولتان و دوو پیاوه که ی ده چنه زووریککی پشت میزه که. زوریان پی
ناچی دینه وه ئەم زووره. پیاوکان ده پون. سولتان به موروه ته مه شام ده کا و
ده لی: ئممم شاربه ده ریکی ته مه ن چل سالان و له رۆژیککی ئاوادا له
حه ساری پاسگه و له زووری سه روکی پاسگه ئەم هه لایه ساز که ی!
ئممم! عه بیت که ن. پیاوی باش دوو منالی نه فام و هه رزه کار نه فامی یان
کردووه، خو تو هه له و هه رزه نی! منالوچکه نی! تو ئەم هاوار و ئازاوه یه ت
له چیه؟ له سه ره خو، خو ت ده ناساند و به ریی خو تدا ده گه رابه وه. مه گین
ئیمپرو له کاتی رۆبشتتی ناییدا ئازاوه ساز نه بووه؟ ته ماته یان
تی هه ل نه کردووه؟ ناحه ز و ناشیرن یان به و و به زوری دیکه نه گوتوووه؟
ده ی ئەمه بشیوه و ئازاوه نیه؟ شوپرش نیه؟ ده ی من چ نه لیم و تاقیق نه که م؟
ئازاوه چی په یدانه که م و نه یگرم؟ یانی نابی تاوانبار به سه زای خو ی
بگه یه نم؟

سه‌یر و سه‌مره تۆی شاربه‌دهر و شاره‌زای رامیاری که چۆن خۆت له وها شوپ‌شیک بئ هه‌وال نیشان ئه‌ده‌ی؟ چۆن له نیو پاسگه‌دا ده‌یکه‌ی به مژولیايش و ته‌یاتوور و به‌م ئاکاره پیلان و فیتنه ده‌هینه نیو پاسگه؟ به‌لئ پیاوه‌کانی من گو‌تیا‌ن له مالدا بووی، زۆریان له ده‌رکه داوه نه‌تکر دوته‌وه. ناسیویانی و نه‌یان و بستوووه بتکی‌شنه ئیره! خۆت پیت خۆش بووه بیی! خۆت وه‌پیشیان که‌وتوو‌ی و هاتوو‌یه ئیره! حه‌تمه‌ن کاریکت لی‌ره بووه که پیت خۆش بووه بیته ئیره..... چ دی مو‌لته و ده‌رفه‌تی ناده‌ی له سه‌ری پروا، به سه‌ریدا ده‌نه‌پرئتم:

به‌لئ سولتان ئه‌وی تو ده‌لئی وابووا وایه. چۆنی داده‌نیی، داینی. ئه‌وه‌شت له بیر بی که ئه‌م ئا‌زاوه‌یه‌ت بو ساز کرد؟ ده‌نگم هی‌دی ده‌که‌مه‌وه: ئه‌مه‌هه‌ داب و نه‌ریتیکی له میژینه‌یه. هه‌ر سه‌روک پاسگه‌یه‌ک بپروات و یه‌کی تازه بیته، ئه‌می تازه بو تووته‌ترسینی خه‌لک، بو راو رووت، بو ناسین و دیتنی چه‌ور و قه‌له‌وه‌کان پیلانیک ده‌نیته‌وه. ئه‌م دابه له ده‌ولته ئاشکراتره‌ تا له خه‌لک. به‌لام تو زور سو‌یرت کرد. خۆت له من مو‌ن مه‌که‌وه، ده‌یان به‌ند و ئه‌شکه‌نجه و شاربه‌ده‌ری، ئه‌م ته‌یاتووور و بی‌بی جان خانمه‌ی له لای من بی‌تام کردوووه.

بوچ ئیزنت دا ئه‌م دوو پیاوه‌ت پرۆن؟ بوچ لیت نه‌پرسین چیان له من ده‌وی؟ تو خۆت بو چی لی‌ره‌ت را‌گرتوووم؟ چیت لیم ده‌وی؟

هه‌لده‌ستمه سه‌ر پئی و له ژوو‌ره‌که‌دا دیم و ده‌چم. سولتان ته‌مه‌شایه‌کی می‌زاکه‌ی ده‌کات. هه‌رتک پریک ته‌مه‌شای یه‌ک ده‌که‌ن. می‌زادا ده‌رواته ده‌ری - سولتان ناردی، سه‌رته‌یه‌کیان کرد - ژوو‌ر جگه له من و خۆی که‌سی تیدانه‌ماوه. هه‌ست ده‌که‌م ره‌نگ و رخساری ده‌کرته‌وه! بزه‌یه‌ک دیته لی‌وه‌کانی. یکه‌نینیکی سه‌رزاره‌کی ده‌کا و ده‌لی: به‌خودای

سهیره! زورت ترساندووم.... پیاونکی ژیر و به دهسه لاتی! دهوسیم بو ساز ده که ی. ناههقت نیه. گه وره و نیو به دهره وهی! ده تناسن! به لام چون و به چیت ده ناسن؟ رهنگه به شاخواز و پیاوچاکت بناسن! هی ئەم گشته به ند و ئەشکه نجه و شار به دهر بهت بو به سهر هاتووہ؟ له بهر خاتری تو ئەوہ ناردم چه ند کهس پیاوی ئەم درگه و پاسگه بین، با بزاین ئەوان چونت ده ناسن!

له ژوو ره کانی دیکه وه دهنگی سرت و خورت دی. پیاوه کانی دیکه ی پاسگه گرتووہ کان ده دوینن. ئەم ژوور و ئەو ژووریان پی ده که ن. دهوسی یان بو پیک دینن. گه لی جار دهنگی جنیودان، جاروبار دهنگی هه ره شه و گوره شه ی پیاوی پاسگه، بری جار هات و هاواری خه لک بهرز ده بیته وه. هیشتا تاقه و لوقه گرتوو له نیو شاره وه دینن. بی دهنگی بال و هسهر ژووردا ده کیشتی. هه میسان له سهر کورسی که داده نیشمه وه. له پاش ماوه یه ک میرزای پاسگه و چوار پینج کهس وه ژوور ده که ون. سولتان ئەمانه ش ده باته ژووری پشت میزه که. دهرکی ئەو دیو داده خات. چوار پینج ده فقه زیاتر ناخایه تیت، ده گه رینه وه بو م دیو.

پیاوه کانی سولتان دهرۆن. به ئاشیره ی سولتان میرزاکه ی دهوسی من دهر دینی و ده یداته ده ست سولتان. سولتان چاونک به لاپه ره کانی دهوسی ده خشیتی. لیبوی ده جوولینه وه. وا دیاره خوینده واره! نایب بی سه واد و نه خوینده وار بوو، به حاله حال ئەلف و بی لیک ده کرده وه! سولتان بریک له م په ر و ئەو په ری ده خوینته وه. جاروبار سهر راده وه شینی و هاها و ئەهها و هووم هوومیک له زاری دپته ده ری. زوری پی ناچی زهنگ لی ده دا و دوو چه کدار دینه ژووری. شتییک له سهر لاپه ره یه ک

ده‌نووسی. ده‌نگی ده‌خاته نیوان لوت و مه‌لاشوویه‌وه، ده‌بۆلئیتی: بیبه‌ن بۆ به‌نده‌کانی خواری. چه‌کدار ئەم لاولام ده‌گرن و وه‌پیشم ئەده‌ن. ده‌چینه‌هه‌ساری. به‌پلیکاندا ده‌رۆینه‌خوار. ده‌چینه‌هه‌ساریکی دیکه. ئەم هه‌ساره‌قووله‌ده‌ورانده‌وری به‌نده. له‌م هه‌ساره‌دا ده‌نگی نیو به‌نده‌کان دیته‌گویم. له‌به‌ندیکی نیوه‌پراست هه‌ساره‌که‌م ده‌هاون. به‌ندیکی نیوه‌تاریک، بیچکه‌و ته‌ره‌شو‌داره. که‌سی تیدا‌یه. جگه‌له‌زیلۆیه‌ک و دوو په‌توو چی دی وه‌به‌ر چاو‌نایه. له‌گه‌لکروو دوو جار ئەم سه‌ر و ئەو سه‌ری به‌ند ده‌که‌م، ده‌رکی به‌ند له‌پشته‌وه‌داده‌خه‌ن. ژوور تاریکتر داده‌گه‌پری. کات و سات ده‌بی‌عه‌سرنیکی دره‌نگ‌بی‌ت. له‌وانه‌یه‌دوو سه‌عاتی پتر روژ نه‌مابێ. هه‌وای ژوور گه‌رم و که‌په. هه‌ناسه‌کیشان ناخۆشه. ئاره‌قه‌نازای ئەندامی داگرتووم. به‌چکه‌بۆق له‌پشته‌مل و سه‌رسنگ و موغره‌ری پشتمدا رێژه‌بانه!

بۆنی ئاره‌قه‌ی ترشای زیلۆ و په‌توو و ژێر‌باخه‌لی خۆم ژوور پهر ده‌کات. له‌ناخدا هه‌ر خۆم ده‌خۆمه‌وه. جینگل ئەده‌م. به‌ده‌ستی خۆم، خۆم پیوه‌کرد! خۆم به‌سته‌وه، له‌نیو‌شار‌بایه‌م زیاترم قسه‌و باس ده‌بیست! زۆرترم هه‌وال‌گیر ده‌که‌وت. قه‌یدی ناکات. دیتنی ئیره‌ش پیوست بوو. ده‌بایه‌هه‌تمه‌ن ئیره‌شم بدیت‌بایه‌! ئەری هاتنه‌ئیره‌م باش بوو. ئەوه‌ی له‌ده‌ری قه‌وماوه‌بهرنیکیم دیوه. به‌رنیکیم لیره‌دیت و بیست، به‌شی دووا‌هه‌میشی که‌لیره‌چوومه‌ده‌ری ده‌بیستم. ده‌بجا ئیره‌هاتنه‌که‌م باشتر و به‌که‌لکتر بووه.

به‌نیو به‌نده‌که‌دا دیم و ده‌چم، به‌ر ده‌که‌مه‌وه. په‌له‌ی خوینم له‌سه‌ری‌یه. ده‌ساره‌کانم توند و ره‌پ و گیراون! له‌سه‌ری هه‌ساره‌وه ده‌نگیک دیته‌گویم. یه‌کیک به‌پلیکانه‌کاندا دیننه‌خواری. یه‌کیک ده‌به‌نه

سه ری. دهر کی به ندیک ده که نه وه، دهر کیکی دیکه داده خه ن.

دهر کی ئەم به ندهی من که لئین و قه له شتیکی نیه جاروبار ته مه شایه کی
دهری بکه م! زور له سهر دهر گاکه وه ده لاقه یه کی بیچکه وه بهر چاو دیت،
به لام ناگه مه ئەو حانده. چی واش نیه بیهاومه ژبر لاقه کانم. له حه ساری وه
دهنگی سرت و خورت دی. چه کدار به ندی ده به نه سه ری. دهنگی
لاقه کانیان دیت که له پلیکانه کان سهر ده که ون. دهنگی هات و هاواری
گرتوویه ک و به دووای ئەودا جوین و نه رهی به رزی چه کدار دیته گویم.
کرانه وه و پیوه دانی دهر کی به ندیک بی دهنگی به کی پر مه ترسی پیاو
ده خاته خه یالاته وه. ئەوا بیدهنگی شکا. سرت و خورتیکی هیدی ده گاته
گویم. ده چمه پشت دهر کی. گوئی به دهر که وه ده نییم و هه ست
راده گرم!

دوو کهس له حه ساری دا له سهره خو دین و ده چن و قسان ده که ن.
که په تی وایه له دهر کی به نده که ی من دوور ده که ون و دهنگیان ناگاته گویم،
که په تی واشه له دهر کی به نده که م نزیکن و دهنگیان ده بیستم. پیای
پاسگه ن. باسی خه لکی نیو شار و رووداوه کانی ئەمرو ده که ن. گویم لی یه
نیوی حاجی ره زاز دین، نیوی سام و ساراشم دیته گوئی. ئەوا دیسان دوور
که و تنه وه، لژگه ی قسه کانیانم لی پساوه. ده بی کاریان به م نیوانه چ بی؟ و
دیسانه کهش گه پانه وه نزیکن. باسه که یان گۆرپوه. له نزیکن دیرگای
ژووره که ی من راویستاون. دهنگیان جوان ده گاته گویم. قسه کانیان باش
ده بیسم. باسیکی ئەوتۆ نیه! بگره شیای گپانه وهش نه بیت. باسی ئەم و
ئەو، باسی نایب و سولتان. قه رار و بریه بو شه ویک کۆبوونه وه. باسی
ده وله مه ندی گیراو و نه گیرای درگه! ئەری.... داده ی!... جوان گوئی بگره
دهنگیکیان زور ناسیاوه!... نایب نه یناسم. جارێ نۆره قسه ی ئەو نیه. ئەم

ده‌نگه‌یان ناناسم. با نۆره‌ی ئه‌وی دیکه بیته‌وه.... ئه‌گین خودا بکا، ده‌ققه‌یه‌ک دووان له‌ سه‌ریه‌ک قسه‌ بکات زۆر باش ده‌یناسمه‌وه. وا نۆره‌ی هاته‌وه.... قسه‌ ده‌کات... ئاخ.... تف له‌ رووت! ناسیمه‌وه تف له‌م سه‌ر و ته‌رح و ریخته‌ گلاوه‌ت.... یانی تۆ به‌ کرئ گه‌راو و چلکاو خۆری پاسگه‌ی؟ ده‌ک به‌ نه‌حله‌ت بی پیاوی خوڤری. ئه‌ری.... نۆره‌ قسه‌یه‌تی.... خۆیه‌تی، ده‌ستی له‌ گه‌ل ئیره‌ تیکه‌له‌. تف له‌م له‌شه‌ بوگه‌نه‌ت. وا دیسان دوور که‌وتنه‌وه. ئه‌وا لیم‌ حالئ بوو!.... هه‌ر که‌سی تازه‌یان ده‌هینا، رای ده‌کرده‌ نیو هه‌وه‌ل به‌نده‌که‌ی به‌ره‌و رووی پلیکانه‌کان. گه‌راوه‌که‌یان ماوه‌یه‌ک له‌ هه‌ساری ماته‌ل ده‌کرد. له‌م ماوه‌یه‌دا هه‌تمینه‌ ئه‌ویش له‌ ژووره‌که‌یه‌وه، له‌ کون و که‌لینئ که‌وه سه‌یر و سه‌رنجی داوه. له‌ پاشان کابرایان کردۆته‌ به‌نده‌وه، ئه‌ویش هاته‌وته‌ ده‌ری و چۆته‌ ده‌فته‌ر و ناساندوویه‌تی، راپۆرتی له‌ سه‌ر داوه. ئه‌گین نه‌شی ناسئ هه‌یج!

تف له‌ چاو و رووت. وا دیاره‌ رویشته‌ بیتن. هه‌میسان ده‌نگی جووتیک پی دپت. نزیک ده‌بیته‌وه. له‌ پشت ده‌رکی به‌نده‌که‌ی من راده‌وه‌ستی. خه‌ریکه‌ ده‌رکئ ده‌کاته‌وه. وا ده‌رکی کرده‌وه. چاویم به‌ یه‌کئ له‌ پیاوه‌کانی پاسگه‌ ده‌که‌وی. کاکۆ سامپه‌ند ده‌مان بووری! خۆ ئه‌م سه‌رۆکه‌ تازه‌ که‌س ناناسئ، کاکۆ سامپه‌ند رزگاری ده‌توانی بپوڤته‌وه. شه‌رمه‌زارین ده‌مان بووری!

له‌ وه‌لامی دا چ نالیم. بزه‌ی گالته‌ پی کردن و گالته‌ کردن له‌ سه‌ر لێوه‌کانم قوت ده‌بیته‌وه. به‌ شینه‌بی به‌ره‌و پلیکانه‌کان و هه‌ساری سه‌ری ده‌چم و له‌وئشه‌وه‌ خۆم ده‌هاومه‌ گه‌رووی داپچراوی شه‌قامه‌وه. نامیز یان گه‌رووی داپچراوی شه‌قام؟

گالته‌یه‌کی کۆن و له‌ میژینه‌. چاوینک که‌وتن و دیوناس بوونی

سه روکی تازه ی پاسگه له گه لّ خه لکی ناوچه! له پاسگه دوور ده که ومه وه. خور به دهر وه نیه. بانگی شیوانیکی دره نگ. شه قام چول و هول. وهنده ی چاو ده گیرم دووراو دوور، تاقه تاقه یه کیک وه بهر چاو دی. هیور هیور و هینی هینی به ره و مالّ چوونه وه. ده لّیی مؤخم له سهردا نه ماوه. بیرنکی روون و ئاشکرا به میشکمدنا نایه ت.

بیره وه ری و فیکر و خه یالات زوو زوو دین و ده پرون و ده پسینه وه. ئه م رووداوه ی شه مپروش، زور چه لانی دیکه ش روژی وام دیوه! دوویات بوونه وه یه ک. ئاخ چه نیک ماندووم؟ نیو هه رتک شانم، پشته سهر و ملم چهنده دیشی؟ ئای بو سهرخه ویک! سهرخه ویک ته واوی دنیا دینیی. هه نگاوه به هه نگاوه له مائی نزیک ده بمه وه. لاکه ی سهرم دی. ژانی پشته سهرم گه یشتوته نیو چاو انم. وه رزی و ماندوویی و ژانه سهریش دوویات بوونه وه یه کی کونه. ههر روواله ته کان ده گووردین، ده نا هه موو شتیک دوویات بوونه وه یه. دهرکی هه وشه ی مالّ له سهر گازی پشت کراوه ته وه. پیایوی پاسگه به پی له قه شکاندوویانه. ده چمه دیوی هه سار و سهرنجیکی ئه ده م. ساخ کردنه وه ی کاری دارتاشه. کاری من و کاری ئه مشه و نیه. با بمینیی بو سبه نینیی. بو من له م کاته دا له هه موو شتیک پیویست تر سهرخه و شکاندنیکه. چاو گهرم کردنیک. دهرومه ژووری و له سهر ته ختی عه رزی درئو ده بم. عه رزی ژووری گهرم و نیو ژوور گهرم و بالنج گهرم! ئه ی که پراکه ی سهرم چی؟ له شم؟ مؤخم؟ ئه وان چی؟ ئه مانه گهرم نین! داغ داغن!! قال و برژاو و کولآتوو! په رده سووره که ی په نجیره که ده شه کیته وه. ده بی شنه ی شه وانه بزووتیی. خو په رده که له مه وه بهر سوور نه بوو! سپی بوو. ئه ی بوچ ئیستا سووره؟ ره نگه ئاوری گرتیی. نانا ئاوری نه گرتوه. ده بی له گهرمانه سوور داگه رابی. ئه ری شنه ی شه وانه ی

زەربايە، بە نيو ژوورەكەدا دى و دەچى. ئاوى زەرباش شەپۆل شەپۆل بەرەو لىتوارە دىن. ئۆخەيش پېرىشكەى ئاوى ئەم شەپۆلانە چەنىك فېنىك و خۆشن! شەپۆلى نىل و سېى، بە رۆخى زەربادا دەكشىن. شەپۆل بە شوین شەپۆلدا دى و شەپۆل بە سەر شەپۆلدا دەپرژى. ھەموو پېرىشكە شەپۆلەكان بە سەر و گوئلاكى مندا دەپرژىن. ئۆخەى چەنىك خۆشە. پەردەكە وەك ئاسمان، وەك زەربا، نىل دەنوئى. نىل جواترە! بربا ھەموو شتى نىل بووايە. ژانى سەرم ھىدى بۆتەو، كەمىكىش دەسوورپى و دەخولتەو. نىسكۆلەكە لاكەى دى. وەيش لە ژانى چاوەكانم. ئەم گشتە بىبارەيان بۆچ تىرژاوە؟ چاوەكانم دەربەريون! سوور و لىل.

ئەم تەم و مژە رەشە لە كوئى وەھات و ژوورەكەى ئاخنى. ژوورەش رەش و تارىك تارىك. تەقە لە كولانەو دە. تەق تەق تەق سەگۆرە. سەگۆرە! حەپ حەپ حەپ دەلىي ئەم كابرايە ھەستى مەترسى دەكا. لە نيو ئاوەكەو.... ھۆۆۆ.... ھەرا لە من دەكات. تەر تەر... لە كۆلانەو ھەرام لى دەكا: مەھىلە، ھۆۆۆ و شيار بە... سەگ و رىوى و پشیلە.... رىوى و سەگ و پشیلە. مەل نەما، ماسى نەما، ھەموو ھىلكە قاز و قورىنگ و بۆرچىن و سەرسەوز... خورا، خورا. مەجىد شان بە شانم دى. دەچىنە نيو دارستانەكەى نيو ھەرتك رووبارەكە. چارشىوى شىن. رووبار و دارستان و ئاسمان بە چارشىوى شىنەو. مەجىد چا و بگىرە.... ھىلكە بۆرچىن، سەرسەوز ئەداتەو. دەخاتەو.... ھەلدەھىنى. ھىلكەكان بدۆزەو! دەيان خەينە ژىر مامرەكانى خۆمانەو. مامرەكان لە سەر ئەم ھىلكانە دەخەون. ھەلى دىن.

دەيان كەينە مالى... دەبنە ھاوئل مان. بۆرچىن و مامر دەكەينە ھاوئل.

خوشمان خاوه نیان ده بین. ئە ی خودا له بهرت مرم. دوو هیلانه. له ژر ئەم دار چالوو کانه ی شانی گاشه بهرده که. ئەمه سئ هیلکه! ئەوهش سئ هیلکه. هەر هیلانه ی سئ. مه جیسید! مه جیسید... دیمه وه. دیمه وه.... وهره. ته مه شاکه ته مه شا... هیلکه، هیلکه. ده لئیی چی؟ بلیندا! هیلکه بۆرچین نین؟ نین، نین، نین. ره نگیان ره نگیان ناشیرنه؟ چش... چش! وردن؟ بۆرن؟ زۆر فوو له دوو مه که! تۆ ناته وی؟ خووم هه لیان ده گرم. هیلکه کان ده خه مه دوو گیرفانی ئەم لاولای که واکه م. دوگمه کانی ده که مه وه با هیلکه کان نه شکین. له گه ل مه جید به ره و مال ده بینه وه. باسی مه دره سه. گۆرانی مریه مریه م. ده ننگمان خوشه. گۆرانی خوش. ئاخ ئەم هیلکانه زوو ده بوونه سه رسه وز و بۆرچین. به ره و شار ده گه پئینه وه. شهش دانه بۆرچین مان ده بی هۆگری مالی خومانیان ده که یین. له حه وشه ته شتیکی پر له ئاویان بو داده نیین! ئەوه له کوپرا گه یشتینه کۆلانه کانی شار؟ که نگئی ئەم هه موو شه قام و کۆلانه مان بری؟ له پر مه جید هه لده به زیته وه، لیم دوور ده که وئته وه. مه جید هه رام ده کاتی: سامرهنده، وشیار، وشیار. مار، مار، مار پئته وه نه دات! شایکه ئەم هه موو ماره له گیرفانه کانت دینه ده ری. وشیار به! مار به سه ر سنگندا هه لده گه ری. سامرهنده.... ههسته... مار، ههسته ده نگئی مه جید هه ر دیت و بهرز ده بیته وه. جارو باریش له شانم ده کوتی: ههسته. ههسته.... دره ننگه.... دره ننگانه ههسته. له سه ر شانم ده کوتی: ههسته، ههسته. له نه کاو له ترئی ئەدهم، وه ک ئەوه ی خه ریک بیته له قوولکیک که وم! راده چله کیم.

له ژوورئیکی تاریک و تنۆکدا له خه و راده په پرم. که سیک هه رام لی ده کا: ههسته، ههسته! به ده نگئی دا ده یناسمه وه حه مووده! به یانی زوو له سه ر زه ریا تووشی هاتم. پیی کوتم شه وی شیو پیکه وه ده خوین. له سه ر

عهرزه‌که‌وه، هه‌روا‌که راکشاوم: کلیل له شانی راستی دیرگاکه‌یه. کللیله‌که
لئی ده با ژووره‌که رووناک بئی! ئەوا ژوور رووناک بوو. گولۆیه‌کاره‌با‌که
هه‌ل‌بووه. هه‌ل‌ده‌ستمه‌سه‌ریی. حه‌موود سلاؤ و هه‌والپرسی ده‌کا.
حه‌موود، حه‌موود ده‌ست له هه‌یچ مه‌ده. وه‌ره دانیشه. ده‌یه‌هوی
به‌جیته پیشخانه و خه‌ریکی شیو ساز کردن و سه‌ماوه‌هه‌ل‌کردن
بیٚت!

ده‌چمه‌پیشی. قۆلی ده‌گرم و به‌سه‌ریدا ده‌نه‌رینم: ده‌ست له هه‌یچ
مه‌ده، هه‌یچم لئی گلاؤ مه‌که! قۆلی ده‌کیشم و ده‌یه‌مه‌سه‌رووی ژووره‌که
دایده‌نیشینم. هه‌میشان ده‌گورینم: تۆکیی حه‌موود؟ کیی و چ‌کاره‌ی؟
چیت له‌گیانی من ده‌وی؟ بۆچ دایم و ده‌ره‌م هه‌ر به‌شوین منه‌وه‌ی؟ بۆچ
بوویه‌ته‌مۆته‌ی سه‌ر سنگم؟ چت لیم ده‌وی؟ چی؟ چی؟

چۆک به‌چۆک‌یه‌وه‌دا‌ده‌نیشم. قۆلیکی به‌په‌نجه‌ی راستم ده‌گرم و
رای‌ده‌وه‌شینم: تۆکیی؟ پیم بلئی چ‌کاره‌ی؟ راستم بئی نه‌لئی هه‌ر ئیستا‌که
له‌م ژووره‌دا ده‌تخنکیتم. ده‌تگورم! له‌شه‌سارد و گلاؤه‌که‌ت ده‌هاومه
ته‌لیسیکه‌وه. پری ده‌که‌م له‌به‌رد و ده‌یه‌اومه‌نیو‌زه‌ریاوه. وات ده‌گورم
که‌س بئی نه‌زانئ. کیت هه‌یه‌بلیت حه‌موود‌کوا؟ حه‌موود چی لئی‌هات؟ له
کوئی‌یه؟ راستم بئی. بلئی مارز. مارزی مارز باب. هانئ ده‌ی ئەوه‌قۆلیشم
به‌ردای. ده‌بلئی بزنام تۆ بۆچی به‌پئی و شوینی منه‌وه‌ی. کئی فیرت ده‌کا؟
کئی تۆی کردۆته‌قاسیدی سه‌ری من؟ چاوه‌کانی پر له‌مه‌ترسین. سپایی
زه‌شایی راوه‌ناوه. ره‌نگ به‌روخساریه‌وه‌نه‌ماوه. چاوه‌کانی سپی داگه‌پاوان!
به‌مه‌ترسی و پارانه‌وه‌وه‌ده‌لئ: کاکۆ سامه‌رند چ‌بووه؟ چ‌قه‌وماوه؟ کوره
خۆ من و تۆ برا‌بووین! نان و نه‌مه‌کی به‌کدیمان کردووه. کاکۆ‌گیان
به‌دخوای من له‌لای تۆ چی‌بان‌گوتووه؟ جیت بیستووه؟ پروا‌مه‌که. به

قسه ی شهیتان و شوفارم له گه ل مه که. به قسه ی جومعه شهیتانم له گه ل مه که. به قسه ی هاوړی و جاسم مه که. نه مانه خوړپړیه پیاون....

ژان و ئیش دلۆپ دلۆپ ده پړزیده دلمه وه. هه موو له شم ئاره قه یه کی سارد نه ده لینی. رهش داده گه پرم! دلم رهش داده گه پری. به ته وای هیز و توانای خوّم دوو زلله ی راست و چه پ له روومه ته رهش و پپر چرچ و لۆچه که ی راده کیشم. پشته ده ستیکی توندیش به ده می دا ده کوتم. جینگه ی قامکه کانم به گوناکانیه وه شه قل ده گرن. خوین به لالیوی دا بو چه ناگه ی شوړاوگه ده به ستی. ددانیکی ده که وئته سهر زیلوکه. به هه موو قه وه تی خوّم به سهریدا ده نه پرنم: بوچ پیّت وایه گه وجم، نه فامم، منالم. سووال که، خوړپری، خوړوش. من نه مړو له کاتی ته قه و راکردنی خه لک و بگره و به رده که دا، توّم له سهر شه قامی (جوردهن) له گه ل پیاوی پاسگه دا دی! ئاورم بوّت تی بهر بوو، چونکه وامزانی گیراوی. بو یارمه تی و رزگار کردنی توّ خوّم خسته داوی پیاوی پاسگه. له پاسگه بو دوزینه وه ی توّ هه للا و هاوارم ساز کرد. به ند به به ند له توّ گه رام و له سهر توّ خوّم تووشی به ند کرد. که چی له به نده که دا ده نگي توّم له حهوشی خواره وه ی پاسگه ده هاته گوئی که له گه ل پیاویکی پاسگه دا ده هاتی و ده چووی. شهیتانی و شوفاری خه لکی ده رگه ت ده کرد. له پاشانیش له پشت دهرکی به ندیکه وه، گرتووه کانت به پیاوی پاسگه ده ناساند. هاوکاری پاسگه ت ده کرد. ناپیاوی خوړپری! هیشتی پیّت وایه نازانم کیی و خه ریکی چی؟! چاوم لی به راده چله کی. هه موو گیانی شل ده پیته وه. به سهر زیلوکه دا وه ک هه ویر خیزره ده کا و هه ناسه به شوین هه ناسه دا هه لده کیشی و سهر داده خات.

دەپەشۆکی. زوو زوو لە راست و چەپ و لە من دەپوانی. سەردادەخا و سەر هەلدینیتەووە. وەک تاوانبارێک نیگای پەرە لە شەرمەزاری و مەترسی. لە پەر هەلدی و دەچیتە حەوشە. لە لای شیبیری ئاوەکە دادەنیشی. سەر و گویلاکی دەشوات. خوینی لالیو و چەر و چەنەیی دەشواتەووە. گۆرەوی دادەکەنی و گۆرەوی و لاقەکانی دەشوات. سەری دەگریتە ژێر ئاوی شیبەرەکە و خۆی فینک دەکاتەووە. هەلدەستیتەووە. بە سەر و گویلاکی تەپەووە دیتە ژووری. تاکوونی بگەریتەووە، سەماوێرم هەل کردووە. کەولی نانم راخستوو. پیالەیی ماست و پیالەیی پەنیر و چەند خەیار و تەماتەم لە سەر کەول داناو.

دیتە ژووری. بە دزە دزە، بە شەرمەووە، بە خۆفەووە لێم دەپوانی. هەلم دەسەنگینی تا بزانی لە چۆن حالیکدام! لە سەرە خۆم یان توورپەم؟ بەلام من چی؟ لە پاش زلله لی دانەکە لە خۆم بیزاروام! لە کردەوی خۆم پەشیمان و لە ئاکاری خۆم خەریکم برشیمەووە و پەرۆش بکەم. ئاخ بەشەر چەندە پیسە و من لە هەموو کەس بیستم. لە خۆبایی و خۆبێ گەورەم! خۆم بێ پیاوچاک و پالەوانە!!!

ئاخە لە گەل تۆمە خوێری! سامرەندی لە هەموو کەس گلاوتر و خوێری تر، بێ دەسەلات و پەست و نائینسان تر! ئاخە پیرە پیاوێکی خوێری و سووالکەری ئاوا بۆووە دەبێ تۆ بە دەمی دابکیشی؟ لێ دەی؟ بێ کوتی؟! توانایی و پالەوانی خۆت بە سەر کێ دا دەنوێنی؟ ئەگین وەندە ئازای بۆچ قەت بە دەمی نایبتدا نە کیشا؟ بۆچ بە دەمی سولتاندا ناکیشی؟ بۆچی؟ بۆوۆو.... خولکی دەکەم دانیشی و شیو بخوات. بە مەترسی و شەرمەزاریەووە دەلی: دەپۆم، ئیزنم بدە پڕۆم. قۆلی دەگرم و دەبیه مە سەر کەولەکە دایدەنیشینم. چا شیرینکی بۆ ساز دەکەم و لە بەر دەستی دادەنیم.

دهست ده کا به خواردن. به ره به ره شهرم و ترس له روواله تیدا نامینتی. چه شنی سه گی برسی به هه له داوان پارووی گه وره داده گری و له گه رووی رو ده کا. چه لی وایه دیت شتیک بلتی. سه ریک هه لدینتی و چاو له چاوم ده کا. به لام رووی ناده می چ بلتی. دهستم بو نان خواردن ناچی. زورم برسی به، به لام له گه ل نه م کابرایه پاروویه کیش به گه روومدا ناچیته خوار. هه ر کا دهست له خواردن ده کیشیته وه سی چای له بهر ده م داده نیم. چایه کان ده خوات و سه ر و دهستی به ره و بن میچ هه لده هینتی: خویبه شوکر.

چ دی خوی تی ناگه یه نم. سه ر به سه ر کتیبیک داده گرم. دیت و له به رام بهرم دا داده نیشی. سه ر هه لدینتی و دایده خاتوه. نه جاریک و دووان! چه ند جارن ته مه شام ده کا و سه ر داده خات.

ورده ورده له ژیر لیورا دیته قسه کردن: خوا غه زه ب له سک گریت! هه وه ل تا کوو ئاخو ئه وی پیی کردم سک پیی کردم. برسیتی، بی پوول و پاره بی. بی نان و ئاوی، بیکاری و دهسته وه ستانی پیی ده کردم....

ده پهرمه نیو قسه که ی: درو بو ده که ی؟ ئه وه ساله وه ختیکه من ده تناسم، به م ماسی فروشتنه به ری ده چی. خه لک ده ستت ده گرن. ئاگایان لیته. ئه وه شه وه به قسه کاتندا وا ده رده که وت کار و کاسبیت بووه، ژن و مالت بووه. ئه ی کوا ئه م قسانه و ئه و قسانه ت کوجا مه رحه با! وه ره تو ئه و شهره ف و نامو سه ی که نیته! له ته مه نی خوتدا تاقه جاریک، ئه ویش ئه مشه و دوو قسه ی راست بکه! ئه وه نده م پی بلتی بزاسم بوچ به شوین منه وه ی؟! کی فیری کردووی؟ چیان له من ده وی؟!....

له سه ر و گوئلاکم ده روانی! تیک چوو. ته ک چه نده ناحه ز و ره زا

گران دیته بهر چاوم! زورم بی سهره چون له مهوهر تاوام نه دیوه؟ ئیستا که بیجگه له تف پیدا کردن، شیاوی چی دی نیه!

دیسانه که له ژیر چاوپا تیم ده پروانی و خوئی شهرمه زار ده نوئی! به لام له لام روونه درو ده کات. که وتوته جووله جوول. له نه کاو دم ده کاته وه: تیره بی نیم. خه لکی شاریکی دیکم. ژن و منالم بوو. کار و ئیشم بوو. به لا له ئاسمانه وه هاته خوار و ده رکی بی گرتم. نه هات سواری شانم بوو. به سهری پیری له گه ل بیوه ژنیکدا دلمان گوپیه وه. ئاشقم بوو، منیشی ئاشقی خوئی کرد! له دووایانه دا ژنه که ی خوشم له گه لم نه ده حاواوه. دایمه شهر و کیشه مان بوو. له مال و منالی خویم بیزار بووم. بیوه ژنه که م هه لگرت. راما ن کرد و هاتینه ئه م درگه یه. ده لئین نه هات باشه، قورتی خراپه! ئه مه له منی روودا. له م درگه یه شدا بیوه ژنه پاش سی چوار مانگ لیم بیزارا. هه موو روژنک ده بووه شه پرمان. دراوسی به سهردا ته پرژان! تیو بژی یان نه کردین. ئاشت نه بووینه وه. به لام دووای سی چوار روژان هه میسان په لپ و بیانوی خانم ده سی پی نه کرده وه. سهرت نه ئیشیم، له م درگه یا شه ش مانگ له ته کما دانیشت. له پاشان سهری خوئی هه لگرت و به لکه م له ته ک مل نه ستوو ری کدا رای کرد و رویشت.

ئه مجا من مامه وه، ته نیا، بی دل و ده ماخ، به د نیو. له بهر چاوی خه لک سووک و چرووک. سهر ده مایه ک بوومه دز، دروژن، خه لاف. هاوه ل کورگه ل و پیاوگه ل خو پری و ناچیزه. ئیژن دووگا له تپوله یه کا بن، له سهر ئاخو ری کا بله وه پین، یان رهنگی یه ک نه گرن یان خووی یه ک! برا ئه مه نه قل و به سه رهات منه. ئه مه وه سهر من هات!

رهنگ و خووی نه و هاوه له خه لافانه م گرت. ده سم کرده خواردن و کیشان. ئه رهق و ئه لهف و ئه لکول و دوود. زیندان چووم. نه خووش که فتم.

ته نیا مام. یه ک جار له زیندان ئه هاته دهه. ره ئیس زیندان وهت باس و هه و آل ئه م خه لافانه ی بۆ بهرم - باس و هه و آل تریاک فروش، هه شیش و هیروین فروش - چاوی به سه رمه وه ئه ییت! یه ک را ده مانگ بهر له ئیستا پیاوئیک له پاسگه خواستیه تۆ تاغه که ی نایب. پیی وتم: قسه و باس سامه پندم بۆ بیته، فره پارهت ئه ده می. وهت بزانه له ته ک کی دا هه ل ئه سته، دائه نیشی. ره فت و ئامه د ئه کا. بزانه چ ئه لئین؟ باس و خواس چ ئه که ن؟

بی ده نگ ده بی. سه ری داده خات. لئی ده پرسم: چه ند جار ان باس و هه و آلی منت بۆ بردوون؟ زۆر، فره. بیست سی که پره ت. هه ر وه ک دانیشتووه، دیسان سه ره بهر ده داته وه.

منیش له حاندى ئه ودا دائه نیشم و سه رم بهر ز ده که مه وه. دوو که س، دوو غه واره، دوو دوژمن! له به رام بهر یه کدا جگه ره ده کیشن و له زه ریای بیره وه ری و خه یالائى خو یاندا خول ده خو ۆن. دوو که لئى جگه ره ژوورى ئاخنیوه. جگه ره به جگه ره هه لده که ین. پرسىارى لئى ده که م:

سه باره ت به من ده لئین چی؟ چۆنم باس ده که ن؟ چی یان له من ده وئیت؟

وه جواب دئیت: دوژمن ولاتى! دین دوژمنى! پیلان ئه گپرى. ئاژاوه ئه نئیته وه. کوپ و منال خه لک به فریو ئه به یت و دوچار به ند و کوشتیان ئه که ی. پیاو ده وله ت ئه یانه وئى بهرت بگرن. نه هیلن ده ست پروا خه رابه بکه ی.

خۆت ده لئى چی سه موود؟ ئه م قسانه راستن؟ من به د و خه لافم؟

دەم دە کاتەو! سیاسی هەی! دەوڵەت ناوی. چەشنی خەلکی تر
نیت....

ئاخیک نیو سنگم پر دە کات. ژان دڵ و دەروونم دادە گری. ئیشی کی
چنگن جەرگ و دلم شیتال شیتال دە کات. لە وانە بە دلم لە کوتە کوت
بکەوئ!

قۆلی دە گرم. هەلی دە ستینم و دە لیم: سەرچاوم، پرۆ نەت بینمەو.
و دەووم کەوی وات دە گوژم کەس پئی نە زانی. وات حە شار ئە دەم کەس
نەت دۆزیتەو، پرۆ. تیفیکی بە لگە ماوی بە شوینی دا حەوا ئە دەم!
تفیکیش لە تۆ، ئەری لە تۆ کاک سامپەند موکری. رەنگە واقت و پر
مابئی، رەنگە پر سیارم لئی بکە ی بۆ چی؟ بۆ چی و لە سەر چی؟..... لە سەر
ئەو هی وە ک سووأل کەری مە کە و مە دینە دەستی دۆستایەتی و
خۆشەوستانی بۆ لای هەموو کەسی درێژ دە کە ی. لە سەر ئەو هی پیت وایە
ئە گین برێک تیی فکری و خەلک هەل سەنگینی، ئەوسا دۆست و دیوناس
بگری، مالت کاول دە بی! سامپەندە گیژ و وێژە کە، دۆستی نازیز! لە تۆ زۆر
شوورەیی بە هاوێکت، ئاوەها وە ک حەموود بە خوێری و شووفار
دەر چی.

پۆلی هاوێکت ئە مە لە تۆ خۆش نابن. لیت نابورن. کاکە گیان تا
کەنگی هەر کەس هەزار و دەستەووەستان هاتە بەر چاوت، پیاو چاک و
خۆشەوێستە و دەیکە ی بە هاوێکت و هاوێتی.

تۆ ئە مپرۆ نە خۆش نە بووی. ژانە سەرت نە بوو. ئە ی بۆچ لە گە لکوو لە
بەندە کە ی پاسگە دا ئە م خوێری یەت بە دەنگ ناسیەو، ئاوەهات
بە سەر هات. کئی تاوانبارە؟

کاک ی برا هەر خۆت تاوانباری. خۆت بە خۆتی دە کە ی! مریشک بۆ

خۆی خۆل بە سەر خۆیدا نەکا، کەس خۆلی بە سەردا ناکات. دەسا تاکە ی
 وەشوین ئەم دلە مأل وێرانە دەکەوی؟ دە ئیدی بەسە. دەس بەردار بە و
 دەست هەلگرە. ئەگین عەیام و سەردەمایەک دەتگوت: ئەمانە وەکو
 دەکەمەو وە بۆرۆژی خۆی، بۆ بەر بەرە کانی لە گەل جنۆکە و دیو زەمە، دە یجا
 خۆ ئیستا ئەم بربار و بپروایە ئال و گۆری بە سەرداها توو! دە ی ئیدی بەسە.
 کەم سووال کەری هاوێ گرتن و دوستانە تی لە گەل هەموو کەس بە!
 لە پڕ رادە چلە کم. ئەو خۆم خۆم دەشکینمەو! لە خۆم دەکوێمەو!
 خۆم دەخۆمەو! دە بنالە دل بنالە. دلە کەیل و کولۆلە کە ی من بنالە. تۆ دە بی
 بنالی. تۆ دە بی سزا بدرتی! تۆ دە بی تاوان بدەیتەو. تاوانی تۆ خۆش
 وێستن و ئەویندارییە. با نەخە لە تابای و هەموو کەست خۆش نەوێستایە!
 بەزەبیت بە هەموو کەسدا نەهاتبایە. دەبا وەک زۆر کەس دلت لە بەرد بایە.
 دەبا لە جیاتی خۆین، خۆینی گەرم و گۆر و هەلماوی ئەوین و
 خۆشەوێستی، دلت بەتال و حەتال بایە. ئاوی تێدا بایە. دەبا دلە مأل
 کاو لە کەت لە بری مەیلی برایە تی ئەقلی تێدا بایە. دە بنالە دە ی بنالە. هەر
 چەندە دەزانم لە مەو دوواش هەر چەشنی رابردوو شیئ و گەوج و لەوج و
 ئەویندار دەبی!

پتر لە سێ سەعاتە حەموود و دەدەر کەو توو! کە چی من چەشنی
 گەلایەکی وەریو، لە گوینی بابردە لە یەک بی هەست و خوست لە سەر ئەم
 زیلۆیە دیم و دەچم، دادەنیشم، رادە کشیم، تل دەخۆم و هەمیسان.... لە
 ناخیشدا وەک شارە هەنگیک پڕ لە زەنا زەنام. پڕ لە نالین و سکالام. دلە
 بربیندارە کەم گەرووی گرتووم. ئاخ و ئۆخی لی چنیوم و خەریکە
 دەمخکینی. جاری وایە بەشەری خۆپری و بەر جوین و لۆمە ئەدەم،
 بربیک جار خۆم تف و نەحەت دەکەم. تەواوەتی ئەم بیرکردنە وانەش وەک

له خهون دابی، وه‌ک له مه‌ستی دابی، وام دایته به‌رچاو. بیره‌وه‌ری و
بیرکردنه‌وه‌ی ئالۆز به زه‌ینمدا دین و ده‌چن. زۆر چاک بۆم ناکه‌ونه
سه‌ریه‌ک. هه‌ودای بیر کردنه‌وه‌که‌م خیرا خیرا ده‌پسیت.

جاروبار له نیوان بیره‌وه‌ریه‌کاندا خه‌و ده‌مبا و ده‌مرفینی. خه‌ون
ده‌بینم. له خه‌ونه‌که‌ راده‌په‌پم. بێ‌ده‌نگی و تاریک و تنۆکی، بێ‌خودی و
له‌سه‌ره‌خۆچوون به‌ سه‌ر ناخ و مۆخ و دل‌مدا زال ده‌بن.

هه‌روا بێ‌خود دیم و ده‌پۆم! کۆت و مت ده‌که‌ومه‌ بیرتکی قووله‌وه.
به‌ بیره‌که‌دا سه‌ره‌و خوار ده‌پۆمه‌ خوار ده‌پۆم، ده‌پۆم. له‌ پر راده‌چله‌کیم. له
بیره‌که‌وه‌ حه‌وا ئه‌دریمه‌ ده‌ری. وه‌نه‌وز بوو. خه‌ونووچکه‌ نو‌قمی خاک و
خۆل و تۆز و تاریک و تنۆکی سه‌دان ساله‌ ری و شوین و مال و مه‌زلی
دوور و دریزی داهاتوو و رابردووی کردبووم. چاو له‌ بن میچی ژووره‌که
ده‌پرم. سه‌دان و هه‌زاره‌ها هه‌ودای جالجالوکه‌ بن میچه‌که‌یان به‌ تان و پۆ
داته‌نیوه. زۆریشیان به‌ره‌و خوارئ شوپ بوونه‌ته‌وه. قامکه‌ درێژه‌کانیان بۆ
گرتنی رێباری ئه‌م هه‌رده‌ بێ‌سامانه‌ درێژ کردووه. له‌م لاون هه‌لاشه‌وه
میش و په‌پوله‌ و زه‌رده‌واله‌ له‌ نیوان و پۆی جالجالوکه‌ی راوچی دا
قه‌تیسن! هه‌لواسراون، گوژراون. ته‌رمیکی وشک نه‌بێ‌چیان لی نه‌ماوه.
دیسانه‌که‌ش له‌م لاولاوه‌ ئه‌ختاپوس به‌ باسکی زۆر درێژه‌وه، به‌ چاوی
دادراوه‌وه، به‌ نینۆکی بۆر و باریک و تیژ و خێچ و خواره‌وه، به‌ چاوی زه‌قی
زه‌لامه‌وه‌ دینه‌ به‌رچاوم! خۆیان مات داوه. نیچیر به‌ ده‌سته‌وه، به‌ده‌مه‌وه،
نیچیر له‌ ژێردا خه‌ریکی دپین و برین و خواردن. تیر خواردنیشیان نه‌یه.
ده‌شخۆن و چاویش ده‌گێرن. خۆیان له‌ نیچیری دیکه‌ش مات داوه! هه‌موو
بن میچه‌که‌ بۆته‌ کۆلان و شه‌قامی بن گه‌راو. بۆته‌ زه‌ریا و ئه‌قیانووس. هه‌ر
که‌س تی‌که‌ویت ده‌ربازبوونی ئه‌سته‌مه‌. له‌ تان و پۆی ئه‌م ته‌نافه‌ شه‌یتان و

ته له ی جالجالو وکه و نه ختا پوسه دا خوشم ده بینمه وه. ده یان نه ختا پوس و جالجالو وکه به برایه تی و حاواوه له سهر تهرمه کهم ده میان له گوشت و خوین دایه. خوینی ره گ به ره گم هه لده لووشن. گوشتی نازای نه ندامم ده پچرن و هه موو ئیسکانه کانم ده کروو سیننه وه. وه یش له ئیشی ره گی وشک و گوشتی ریشال ریشال و ئیسکی کروو ساوه. ئاخ له ژانی ناخی نه و که سه ی ههر پیش ده خواته وه، ههر دیان به سهر به کدا ده ساوی. نا چ دی لهم ژورره دا ناتوانم ئوقره بگرم! ده بی دهر که وم! ده بی هه ستم و پرؤم. پرؤم هاوه لی، دوستی بدؤز مه وه، سهرینیمه سهر شانی و له قولپه ی گریان دم! هیدی و هیمن بگرم، بنالینم، وه ک گوزه ی سهره و خوار خوین و نه سرین بیارینم. به لکه م بریکم بدوینی! بلاوینی! دلخوشیم داته وه. سکالای بو بکه م. تاکوو ناخی زامدار و پر له ئیش و وه ره مم هه لپژم! نه ی خودای بانی سهر هاوارچ بکه م! چ کرده ن بم؟ روو له کوئی که م؟ هانا بو کئی به رم؟ ههر خۆت، خۆت، خۆت ئاخ لهم راچله کینه! لهم ژورره کپ و کپره. ده بی دهر که وم. بو لای کئی بجم؟ هاوړی؟ نا نه و منال کاره! رووی به ک ده مان گری. ده جم بو لای جومعه. نه و دنیا دیده و به نه زمونه. نه ی بوچ روو نه که مه سام و سارا؟ خو قه ولم دابوو. شه ویک لاده مه لایان. ده سا لهم شه و باشر؟ لباس ده گوړم و له ژورره وه بو حساری و له وپوه بو کولان. ههر چوکی له سهر سنگی ئاسمان داکوتاهه. ته نانه ت نه ستیره به که به دهر وه نیه. کولان و شه قام چول و هۆله. تاقه چه ند لاپه ره کاغه ز به ده ست بایه کی به دهر وه به خسیرن و ئامان له رزانه یانه. بایه که هم قوژبن و نه و کونیاں پی ده کا. تازه وه بیرم دیته وه! نه پرؤ بگره و به رده بوو، بویه که س به دهر وه نیه. ته نانه ت خوشمیان برده پاسگه و چه ند سه عاتیان راگرتم. به خودای سام و ساراش دهر کیان داخستوه، بگره ههر له وئش نه بن. بگره

گیرایتن. له به‌نده‌که‌ی نیو پاسگه‌وه گویم لی بوو له چه‌ساری باسیان ده‌کردن! ده‌بی بچم بۆ‌لای جومعه. جومعه‌گورگی باران دیدیه، گهرمین و کوستانی دیوه. له به‌فر و باران و گولله‌بارانیش دا له خۆی تیک نادا. کاک جومعه خۆت بگره و هاتم.

قه‌راخ درگه. هه‌وا نیسکوله‌یه‌ک رووناکتر. کۆخه‌کۆن و لا رووخاوه‌که‌ی جومعه و گازه‌ی من: هوو جومعه شه‌یتان! میوانت ناوی؟ ئه‌وه‌ش خۆی. له کۆخ هاته‌ده‌ر و چوار پینچ هه‌نگاو به‌ره‌و من. لاقه‌کانی شه‌قلی و په‌قلی ده‌نوسن. ده‌ک له منت که‌وی که‌وی کۆساری سه‌خۆیی! قه‌ت له خۆی تیک نادا، با له ئاسمانیشه‌وه به‌رد به‌باری. سلاوکی عه‌شیره‌تی، باوه‌ش ده‌گریته‌وه. له ئامیز‌گرتن و راموسین. راکیش راکیش ده‌مباته نیو ژووره‌که‌ی.

* * *

وه‌رزى ئاگر باران وه‌گه‌پاوه. هه‌ميسان ئاگر له گیانی درگه و دانیشتروانی به‌ر بووه. هه‌ر کاکا دووسێ سه‌عات له خۆره‌لات تیده‌په‌ری، درگه ئاگر ده‌گری. هه‌موو شتی له‌به‌ر چاوت سوور سوور داده‌گه‌ری. هه‌موو شتی له‌به‌ر چاوت ده‌تووته‌وه! ده‌بیته‌هه‌لم. ته‌نانه‌ت هه‌لم و موخاری تووانه‌وه‌یان له نیوان عه‌رز و ئاسمان و له چه‌وادا به‌ چاو ده‌بینی.

خوشت له حاندى خوټ ده توييه وه. ده پروانيه خوټ، له سهر و گوڼلاک و له شى خوټ ورد ده بيه وه. به چاوه کانت پروا ناکه ي. جا چوڼ؟ تو خودا شه وه تو ي؟ که مت کردووه! له کزيت داوه. گنج و لوچ نيو چاوان و رومه تيان داگرتووي. به فرى پيرى له سهر و ريش و سميلت نيشتووه. ته نانه ت رهنگى روواله تت گوږ دراوه. زهر دېکى بوږباوى چلکن نسيي خستو ته سهر روخسارت. ده لئي عه مه لى و ترياکى و لیت بپراوه، پیت نه گه يشتووه! له ناخيشت دا هه ستي پيرى و ئيفتاده يى ده که ي. وزه ي زور کارت نه ماوه. که م تاقه ت و بي دل و ده ماخ بووي! ئيشتي اى زور شت ده که ي و بوټ جي به جي نابي! ژيانى شار به دهرى، بي توانايى و ده سته وه ستانى و بي ده سه لاني ته نگى پي هه لچنيوي!

ده يان و سه دان خوږيا و بريا و ئيشتيا و تاسه و تامه زروبي به ناخدا دي و هه ر ده بنه وه ره هم و له سهر دلټ کو ده بنه وه. زوو خاوت پي هه لدين. زامدار و زه ليلت ده که ن. سه عاتى سه دان که رت به خوټ ده لئي: ده ک به قيل بي شه ژيانه، شه جيهانه، ژيانى ئيمه مانان، قه ت بو چى نه توانى ساله و سال جارېک چلوږه يه ک، ما مري، که بابيک، برنج و گوشتيک تير به دلي خوټ بخوي! قه ت بوچ نه توانى له ته واوه تى عومري خوټ دا ده ستي ليباسى پلاو خوږى، جووتى که وشى به دلي خوټ له بهر که ي! ئاخ خوږيام له خوږياى دنيا، ماوه ي ساليک دووان له ته مه نى بيست و سى سالاندا به تير و پري و کوک و پوشته يى و رووسوورى، به دلي خوټ م، له گوڼي به خته وه ران له سهر دنيا بايه ما و له پاشان جوانه مه رگ بايه م. شه وسا ده مردم چش! به جار و به جه هه ننه م. له سه عات شه ش و حه وتى به يانه وه تا کوونى بانگى عه سر، شه رک و ئيشى روژانه فوجه ت پي ده کا. ده جاران ده مري و زيندوو ده بيه وه! له ئاگر باراندا به شه قام و کو لاندا ده روږه

خوار. خوو خدهت به‌وه گرتووه له هه‌موو شتی ب‌روانی و له هه‌موو شتی ورد بیه‌وه! چاوه چاو بکه‌ی و چاو بگپ‌ری. چه‌شنی نه‌دی و بدی! ده‌لیی له پاش سه‌د سال کوی‌ری تازه نه‌م‌پ‌رو بینایی هاتو‌ته‌وه چاوانت، ده‌لیی نه‌م‌پ‌رو پاش سه‌د سال مردن هاتوویه‌ته‌وه سه‌ر دنیا! بویه هه‌ر چاو ده‌گپ‌ری و چاوه چاو ده‌که‌ی.

ده‌لیی هه‌وه‌ل جار و هه‌وه‌ل رۆژه به‌م شه‌قامه‌دا دیی، وا له هه‌موو شتی ده‌پروانی، ده‌لیی قه‌تت هیچ نه‌دیوه. وه‌ستای پینه‌چی، پیری و سه‌ر و ریشی بۆزی و جل و به‌رگه چلکنه‌که‌ی. جگه‌ره فروشه‌که‌ی سه‌ر شه‌قام و روواله‌ته ره‌ش و سووتاو‌ه‌که‌ی، ئەم مناله‌توو فروشه‌کراس و پاتۆل شپ‌رو دراوه. عه‌به‌که‌مانچه و گه‌مه و گالته‌ی پۆلی بیکاره و خه‌لکی بی‌عار. حه‌مه‌ ته‌یاره و مه‌یدان گرتن و مژولیا‌بیش و گازه‌ی هه‌موو رۆژه‌ی بو‌ر‌ب‌وار و بیستیار! مه‌غازه و دوو‌کانه جو‌ربه‌جو‌ره‌کان. ئەم لاهه جگه‌ره فروشه‌ ر‌ب‌واره‌کان، منالانی ساوا. منالی خپ‌ره‌که، لاهه، می‌ر‌منال، گه‌پ‌راوه، پیر. ئاخ پیره‌نه‌دار و ده‌ست ته‌نگه‌کان.

تی‌رامان له جوانی. جوانی هه‌موو شتی! هه‌موو که‌سی. ورد بوونه‌وه له به‌خته‌وه‌ر و رۆژه‌ه‌ش. له هه‌موو سات و کاتی‌کیش دا خۆت هه‌ر له به‌ر چاوه. نه‌هاتی و چاره‌په‌شی و که‌م و کوو‌ری و که‌ند و کۆسپه‌کانی خۆت هه‌ر له بیره، هه‌ر له به‌ر چاوه.

ده‌سا ده‌سووتیی. له دوو لاهه ده‌سووتیی، له دل و ده‌روون و موخ و ناخه‌وه، له ده‌ره‌وه جه‌رگت ژان ده‌کا و دلۆپ دلۆپ خوین ده‌پ‌رژینی. گوئی‌یه‌کانت ده‌قیژین، ده‌زریکین، زیانت هاوار ده‌کا، سکالا ده‌کا و ده‌نالینی. چاوه‌کانت خوین ده‌بارین. که‌پ‌راکه‌ی سه‌رت با ده‌کا، ژان ده‌کا، له سه‌ر ملت ده‌بیته‌ فرقه‌ و

باوه خولئی ده کا. هه لدهستی و دهرده که وی. ده خولئی یه وه، ده سوورئی یه وه، ده گه پئی و چاو ده گیپری. دهنواری و ورد ده بی وه. به میشک و زهین، به زکر و فکر و بیر و خه یاله وه، به لاق و چاو، به لهش و گیانه وه، ده پشئی یه وه. به روش ده که ی و جوین نه ده ی. نه حلهت و نه فرین ده که ی و تف ده هاری. ده جا و ره فججه مه که، شه پله لیت نه دا، و ره و سه ره تان مه گره! چارت نیه. ده بی زووخاو هه لینی، ده بی دلت پر له رق و تف و نه حلهت که ی، ده بی زمه پری. بوغز و نه فرهت داخه ی! زام و کیم و ژان ناخت داده گری. سه ره تان نینوک و چنچرووک بو گوشت و خوین و روحت دریز ده کا. گه رای سه ره تان هه ناوت شووژن دروو ده کا. به ژان و زام و ئیش و نه فیه ته وه ده خولئی یه وه، ده سوورئی یه وه. تاکوونئی وه که هه میشه، وه که هه موو جارنکی دیکه، حولله سی دی یه وه سه ره سی! خوټ له چایخانه که ی سام و سارا، له سه ره لیواره ی زه ریا ده بینیه وه. هه میسان ته مه شا ده که ی له کو ساره که ی نیوه پاستی زه ریا ده پروانی. له بهر قه دی کو ساره که وه هه لده کشیی! به ره و لووتکه و بو نیو ته ومژ و موخاری لووتکه ی کو ساره که ده چی.

ساردی یه ک و چایه کی گه و ره له شانئ. هه لمی چای گه رم له ته نیشتی شووشه ی سپری ساردی سه رنجی چاو راده کیشی. دووکه لی جگه ره ش به بال لیدان ده چی و تیکه لیان ده بی! هه لم و هالاوی چایی و ساردی و دووکه لی جگه ره بال ده گرن و تیکه ل ته م و مزئی نیو قه د و لووتکه ی کو سار ده بن. ناخ ته مه نی چارده سالان! له جه سته ی مه لیکدا له شه قه ی بال نه ده م، ده فرم و ده پروم. ده پرومه سه ره لووتکه ی کو سار. ئای چ به هارنکی شین و ته ر و تازه یه! ته واوی کو سار شلیر و به بیوون و میلاق دایپوشیوه. کارگ و که نگر و سنگ و ریواس وه ک خیزی چۆمی زور و زورداره و ده بی

ده‌ست که‌م به ریواس و که‌نگر و کارگ وه کوو کردن. ریواس ده‌که‌م، که‌نگر هه‌لده‌که‌نم، شنگ ده‌چنم. مه‌لۆ به مه‌لۆ دروینه و ده‌سکه‌نه‌ی خو‌رستی کو‌سار ده‌که‌م. مه‌لۆ به مه‌لۆ گوول و گیای کو‌نستان. مه‌لۆ به مه‌لۆ گووله‌میلان و وه‌نه‌وشه و به‌ییون.

ته‌لیس پر له که‌نگر و کارگ و ریواس. به‌ره و مال ده‌گه‌رته‌وه. کو‌له‌که‌م قورسه. له ژیر ئەم کو‌له‌دا، هه‌ناسه برکیمه و ئاره‌قه ده‌پرئۆم! ماندوو بوون پرستم لئی ده‌پری. جاروبار پیناوه شپوچه که‌کان له لاقم داده‌که‌ندرتن. وه‌ک کابرایه‌کی مه‌ست راست و چه‌پ و لار و لۆر و خوار و گپ‌ر لاقه‌کانم هه‌لدینم و دایان ده‌نیمه‌وه. لاره‌وه لاره‌وه به هه‌زار سه‌گ مه‌رگی خو‌م ده‌گه‌یه‌نمه‌وه مالن. کو‌ل له مالن داده‌نیم. به هه‌له‌داوان به‌ره و شاخ ده‌گه‌رته‌وه. ئاخ له سی سالان و ئەم ته‌مه‌نه‌گران و ئەسته‌مه. له گه‌لکوو له ده‌رکی به‌ندیخانه دیمه‌ ده‌ری، ری و راست به‌ره و زیاره‌تی کو‌نستان. جی جی هیشتا به‌فر له به‌ری نسینی کو‌سار، له شانی گاشه‌به‌رد و ته‌له‌سه‌نگ داماره. جی جی جو‌بارنکی بیچکو‌لانه به‌گورانی کوتن و بلو‌تر لیدان به‌ره و دو‌ل و ده‌ره سه‌ره و خوار بو‌ته‌ه. کو‌سار له به‌ر گوول و گیا له سه‌دان ره‌نگ و دیمه‌ن ده‌نوینن. جاروبار شنه‌یه‌کی فینک کولی دلم باوه‌شین ده‌کا بو‌نی عه‌ترنکی خو‌ش له به‌ر که‌پۆم دی و ده‌چی و ده‌م لاوینته‌وه! ئاخ له خه‌یالته‌ جوان و رازاوه‌که‌ی گه‌شتی کو‌سار. هه‌ر له بناری ئەم کو‌ساره، له نیوان هوو دارانه، له سه‌ر ئەو کانیه‌ کو‌خیک ساز که‌م. چوار پینج بزنه‌ کو‌له و سه‌گیک و ئەسه‌پی جی به‌ جی که‌م. ته‌مه‌شا ئەم بازه‌ له و ئاسمانه‌ بی بال لیدان چۆن له‌نگه‌ری گرتوه؟ چۆن لووتکه و نیو‌قه‌دی کو‌سار ده‌پری و دی و ده‌چی. شایکه‌ ئەو کابرا شوانه، رانه‌که‌ی له نیو‌قه‌دی ئەم کو‌ساره، ده‌له‌وه‌رین و بو‌ خو‌شی چه‌نده به‌خته‌وه‌رانه و بی‌خه‌م و خه‌یال شمشال

لێ ئەدات!

بە خودای ئەگین چیخ و چارداخیک لەم بناڕە سازکەم، ئەم چەند
رۆژە ی لە تەمەنم ماوە دەبێتە و چان و پشوودان! کوا ئە و رۆژە دیت! کوا ئە و
رۆژە دەبینم!

ناخ لە قازە و قیژە ی ئەم زىقاوڵە دەنگ ناخۆشانه، چون خەيالآت و
خەيال پلاویشم پى رەوا نادین! لە بیرە وەری دیمە دەری. چوار پینچ ئازان
لاوئیکیان بە رەش بگير گرتوو. بە سیخورمە و جوین و قوناخە تەفەنگ
و ەپیشیان داو، حەتەن بەرە و گرتوو خانە و پاسگە . کۆخی ئەم بناڕەش
لەم ولاتە ەەر خەيال پلاو. مەگین ئەم بەختە وەریە تاقە بو ئیستیک بە
خەيالدا بیت و پروا.

لە قیژە و ھاواری زىقاوڵە وەک لە دوندی کۆسارە کەو ە حەوام دەنە
خواری، رادەچلەکم. لە سەر کورسی چایخانە کە ی سام و سارا لە سەر
کەندە لانی رەخی زەریا دانیشتووم. بوومە تە بە یکەرە بە ک و چاوم بریو تە
کۆسارە کەم! ناگا دە کەم سام و سارا و چەند کەسى لە مشتەری کان چاویان
تی بریوم و سەر نجم ئە دەن. ەەر کا دە بینن ھاتوو مەو ە سەر خۆ، سام ھەرام
دە کاتی: ئوغر بە خیر کا کۆ سام پەند، دیسانیش جو بوو یە زیارەت! بزە بە کی
تال، تاراوگە یە کی دوور. چزیریکى نامۆ، گراو یە کی دژ بە دل. مۆلق لە
ئێوان ەرز و ئاسمان و بەرزەخ و دۆزەخ دا عومر و ژین و ژیان بە ە دەر
ئە دەم! بە لام زۆر باش لە وەزىعە تی خۆم ئاگە دارم. نە خۆم و نە تو تاوانبار
نین. تاوانبار چارە نووس و زۆری زال بە سەر ئەم بە شە ی جیھاندا یە.
ئیمەش بەش بە حالی خۆمان، حەولمان دا، تی کوشاین. ەلسوو پراین
بە لکەم ئەم چارە نووسە بگۆرین. بە لام تا کوو ئە مپو، تا ئەم سات و کاتە
دەر وەستی زال و زۆردار و چارە نووس نە ھاتوین. بگرە زۆریش تاوانبار

نه‌بین. که‌لتوور و یاسا و داب و نه‌رتی ئەم به‌شهی جیهان،
تایه‌ت مه‌ندی کانی ئەم لایانه، له‌م حال و وه‌زعه‌ته‌دا رایگر تووین. ئە‌گینا
زۆریش ده‌سته‌وه‌ستان و خوئریله‌ نه‌بووین و نین! له‌ وه‌زعه‌تیش ناگادارین.
ده‌نا هیواشمان هه‌یه، هه‌ر به‌ هیواین. ده‌با جالجالووک‌ه‌ش هه‌موو ئاسمانی
ژین و بن میچی مالیشمان داته‌نی. با مار و میرووش له‌ هه‌ر کون و
که‌لینیکه‌وه‌ بیین و بمان‌گه‌زن، به‌لام ئیمه‌ش ئە‌زین
هه‌لده‌به‌زین!

سات و کات جواناو ده‌پژۆن. پاش نیوه‌پۆیه و چایخانه‌که‌ی سام و
سارا. جاروبار ده‌چمه‌ وه‌نه‌وزه‌ه. ئەم رۆزانه‌ کات و سات چۆن
را‌ده‌بوورن؟ چاوه‌کانی خۆر‌گر‌کانی تراویلکه‌! هه‌وای خول و سوورپنکی
دیکه. برنک ورده‌ قۆشه‌ ده‌هاومه‌ سه‌ر ده‌زگا‌که‌ی سام و سارا و له‌ چایخانه
وه‌ده‌ر ده‌که‌وم.

به‌ شه‌قامی چۆل دا به‌ره‌و نیو‌شار ده‌گه‌رتمه‌وه. قیله‌تای شه‌قام له‌ زۆر
جی قال بووه، به‌ بنی که‌وشه‌وه‌ ده‌نووسی. له‌ نسپی داره‌ سیدرینکدا
را‌ده‌وئستم. کراس له‌ به‌ر ئاره‌قه‌ به‌ سنگ و پشتمه‌وه‌ نووساوه‌ ئاره‌قه‌ به
مۆخه‌ره‌ی پشتمدا به‌ره‌و جۆباره‌کانی له‌شم به‌پری‌وه‌ن. بازنه‌ی گه‌رما هالقه‌
هالقه‌ له‌ به‌ر چاوم بازه‌لین ده‌که‌ن. شنه‌ شوینه‌واری نیه. با کون بر بووه و
قه‌ت قه‌تی رئی ئەم درگه‌یه‌ نه‌زانیوه. وه‌پری‌ ده‌که‌مه‌وه. نیوکه‌وشه‌کانم پر له
ئاره‌قه‌ی له‌شمه‌ و که‌وش جه‌لقه‌یان دیت و له‌ لاقمدا چه‌ک بوون. لا ئە‌ده‌مه
حوجره‌که‌ی نیو‌شاری حاجی ره‌زاز. سلاو و هه‌والپرسی و هه‌لقوراندنی
سێ چوار شه‌ریه‌ ئاوی سارد. ده‌ر ده‌که‌وم و درێژه‌ به‌م خوله‌ بی‌ برانه‌وه‌یه
ئه‌ده‌م. به‌ کۆلانی مالی (ئه‌وان) دا راده‌بوورم. تیر تیر ته‌مه‌شای ده‌رک و
بانیان ده‌که‌م. داخوا ئیستا که‌ له‌م گه‌رمایه‌دا خه‌رنکی چ بی؟ خۆزیا

ده متوانی پرۆمه سیبه ری هه یوانه که یان و تیر به دل له گه لی بدوایه م. کوت و پر و بی تی فکرین ته قه له ده قولبابی دهر که یان دینم. برا بیچکۆله که ی دهر کی ده کاته وه. پیتی ده لیم مناله که م شاگردی سهیدا زه رایه. هاتووم باس و هه والی مناله که له سهیدا زه رایا پیرسم. منال پاشه و پاش ده گه ریتته وه. زۆری پی ناچی زه رایا له دووره وه دیت. به لام چون هاتنیک؟ به چاوی یار ده بی بی بینی! لار و له نجه، له سه ر په نجه، ده م به پیکه نین، چا و به نه شه و گه شه. له ناخدا ده قریشکینی و ده تریقیته وه. له دووره وه زانیویه منم. جارنیک پیم گو تبوو روژنیک دیم، له دهر کی تان نه دم و ئاوا ده لیم. سلاو و هه والپرسی. خولکی ژووریم ده کات. ناچم. ته مه شایه کی ئه م لاولا ده کات. ده ستم ده گری و ده مکیشیته دیوی چه وشه. دهر کی چه سار داده خا و خولکی بهر هه یوانی ماله که یانم ده کا. له نیوان دوو ریز داری خورما و لیمۆدا، به بانوانیکی ئاجور فەرشدا به ره و هه یوان ده چین. بهر هه یوان گه زنیک زباتر له ته ختی چه سار بلیندتره. سیبه ری وه سه ر گه پراوه. شه ش کورسی و میزیک له بهر په نجیره ی دیوه خانیکیدا دامه زراوه. له چه ساری وه به پلیکان دا ده چینه بهر هه یوان کورسی دانیشتم پی خولک ده کری. چ راست چ درۆ پرنیک شهرم و که پرووی بهر وکی گرتووم! بهر هه یوان فینکه، تاو تپی ناکا. له رووانگه ی هه یواندا چه سار و باخچه ی گه وره ی داری خورما و پرته قال و لیمۆ. گوله باخ و ره شتی. چه ند دیرا و خه یار و کاله ک و شووتی. دووکاتیکی گه وره سه وزی. چه وزیکی چوار له چوار گه ز له نیوه راستی باخچه و چه ساردا و چیخ و که پر له سه ر و ده ورانده وری. زه رایا سه ر ده باته ژوورنیک بهر هه یوانه وه، گویم له ده نگیتی: ئه و سامرهنديه وا ده مکوت! پرنیکمان سه هولاو دهنی. وا دیاره له مائی باسی کردووم. ده گه ریتته وه، له بهرامبه رمدا له سه ر کورسی به ک

داده‌نیشی. چاوه‌کانی قهت وه‌نده جوان نه‌هاتوونه بهر چاوم. به نه‌شه‌ن و له‌گه‌شه‌دان! به زیت‌ه‌ی چاوی دا‌هه‌ستیک‌ی سه‌یر ناخی دا‌گر‌تووه. جاروبار نه‌ژنو‌کانی لیک ده‌کو‌تی. جاروبار به ناخ هه‌لک‌یشان و بری جار به بزهی ره‌زامه‌ندی به‌وه لیم ده‌پروانی و ده‌لی: قسه بکه. کیژنکی جه‌حیل و ژنیک‌ی گه‌پراوه که‌شه‌فی چایی و سه‌هولاو و قه‌رتاله‌ی میوه له‌سه‌ر ده‌ست به‌ره و ئیمه دین. هه‌رتکیان به‌سه‌ر و رووی خو‌شه‌وه به‌خیر‌هاتم پی‌ده‌لین. سلاو و هه‌وال‌پرسی ده‌که‌ن و ده‌پروانه‌وه بو ژووره‌که‌ی خو‌یان.

زه‌ریا دپته قسه: ده‌پرون و ده‌خه‌ون. بابم له‌سه‌فه‌ره و تا‌شه‌وی ناگه‌پرت‌ه‌وه. برا جه‌حیل‌که‌م داوه‌تی سه‌ر شایی به‌کی له‌دوستانیه‌تی. نه‌وه‌ی وا ده‌رکی چه‌سارتی کرده‌وه برا بی‌چک‌وله‌م بوو. ئهم دووانه‌ش دایکم و خوشکم بوون، خو‌شم ئه‌وا له‌به‌رام‌به‌رتا بو شه‌ر و کیشه‌حازرم! چاوه‌کانی زیت‌ه‌ی زیتیان‌ه! چه‌شنی ئه‌ستیره‌ترووسکه‌ترووسکیانه و نه‌دره‌وشینه‌وه. چاوه‌کانی هینده‌جوانن ده‌لی رشتوویانن. له‌مه‌و به‌ر ئاوام نه‌دیبرون!

له‌پر ده‌لی: سه‌عاتیک پتر بوو چاوه‌نواریت بووم. هه‌رکا به‌یانی له‌نیو شه‌قام و بازار نه‌مدیتی، له‌دلم چه‌قی ئه‌مرو دپته‌مالی. مالی خو‌ت! سه‌عاتیکه‌ئو‌قره‌م نیه. هه‌موو شتی‌کم بو دایکم و خوشکم باس کردووه. ته‌نانه‌ت پیم‌گوتبوون له‌دلم چه‌قیوه ئه‌مرو دپت. ده‌یجا ئه‌وا هاتووی. دیسانیش سه‌د جارو هه‌زار که‌په‌ت به‌خیر بی. پیل‌اوت له‌سه‌ر چاوان. هینده‌سه‌رخوش و دل‌خوشم نازانم باسی چی بکه‌م! تو قسه بکه‌من هیچم به‌زه‌یندا نایه. پی ده‌لیم: زه‌ریا گویم ده‌یه، ده‌مه‌وی قسه‌ت بو بکه‌م. قسه‌ی دلم، ناخم، قسه‌ی خو‌م. گو‌نت لی‌یه ده‌لیم چی؟ به‌دل و رو‌ح قسه بو تو ده‌که‌م. له‌مه‌و به‌ریش بوم باس کردووی. له‌وکاته‌وه چاوم پشکو‌تووه،

ئەوینداری کۆسار و چیاو کۆیستانم. ئەمانە بۆ من ھەموو شتیکن، گیانیش و لەشیش. بێ خوری دلش و گۆشتیش. لە بناری کۆسار ھاتوومە سەر دونیا و لە داوین و تروپکی چیا بە رێواس و کارگ و شنگ و کەنگر گۆچ کراوم. ھەموو رۆژانی منالی و تازە لایم لە دۆل و دەرە بەر قەد و سەر دوندی کۆسار و کۆیستان تێپەریوە.

ھەوێل یارم کۆسار و کۆیستان بوو، دووھەمیان ئیوی ژبانە. ژبان بە ھەموو رووالت و ئیوەرۆکی خۆیەو. سێھەمینە کەشیان توی زەریا. دەزانی زەریام بۆچ خۆش دەوی؟ دەزانی چۆن بوو توانیت گیرۆدە و ئەوینداری خۆتم کە؟ چونکوو زەریا لە قەراخ ھەزاران کۆیستان و چیا و کۆسار تۆقرە دەگری. چونکوو زەریا ژبانی لە باوھش دایە و خۆشی لە ئامیزی ژباندا دەژی. چونکی کۆسار و زەریا دوو دیمەن و رووالتی ھەرە بە نرخسی سەر جیھانن. دەزانی لەم گراوھدا چۆن بوو گیرۆدە ی تۆ بووم؟

کیژنکی قەد و بالا دەستە. ئەندام رێک و پێک. جل و بەرگ سەنگین و رەنگین. قەرتالە شوولینە یەکی تاییەتی میوہ بە دەستەو، ھیدی و ھیمن بە شەقامدا دی و دەروا. نەرم و شل ھەنگاو ھەلدینیتەو، لە سەرەخۆ لە گەل دیوناس دەدوی. لە چەند شوین و دووکانی تاییەت و دەست نیشان پیوستی کانی خۆی دەکری و ھینی ھینی بەرە و مال دەگەریتەو. ئەگین سەرەپیی پێ بگری و بی دوینی، یان بە دزە و نەھینی وەدووی کەوی و ھەلی سەنگینی، ساردە تەبیەت و بی دل و دەماخە! نە بۆنی عەتر و گولوی لی دی و نە خۆی با ئەدات. نە چاوہ چاوہتی و نە گێژ و وێژە! نوومی ژبانی خۆیەتی و تیکەل ژبانی دەورو بەری. تۆم ئاوەھا ھاتیە بەر زەین و نیگا. بۆیە ئەوینداریت بووم چونکە لار و لەنجە و خۆبادان و پۆز و

ئیفادەت نەبوو. چونکە دَل و دەروون و ناخ و مۆختم لە شوئینیکی دیکە ئەدی! دەیان کەرەت و دەیان رۆژ! نەدیار و دوور لە چاوە، لە سەرە رینگات رادەوێستام، چاوم تێ دەپرسی، سەرنجم ئەدای و وەشوئنت دەکەوتم. لە ئیو قەرەبالخدا، لە پشته سەرته‌وه هه‌نگاو به‌ سەر هه‌نگاوه‌ کاتدا، سییه‌رم تیکه‌ل سییه‌ری تۆ، به‌ دوواتدا ده‌هاتم. هەر کالە گه‌ل فرۆشیار و دووکاندار و دیوناسیکدا ده‌دوای، ته‌واوی گیان و له‌شم ده‌بوونه‌ گونجکە و گوئیم بۆ ده‌نگ و راویژی وت و وێژە کەت راده‌گرت! گشت ئاكار و کرده‌وه هه‌موو وته‌کانت ئەو شته‌ بوون که من به‌ دووی دا ده‌گه‌رام. خوشت ئەو ته‌واره بووی که ده‌بوو له‌ سەر شانم نیشته‌بایه‌ی، که ده‌بایه‌ روواله‌تی جوان و ده‌نگی خوشت و هه‌وای سبیراوی ره‌وت و گه‌شت و وته‌کانت منی تیکه‌ل کۆیستان و ژیان و زه‌ریا کردبایه‌. هه‌و بووی! ئەو که سه‌ی و الیته‌ ده‌گه‌رام، ئەو که سه‌ی واکۆیستانی منی ده‌گه‌یانده‌ سەر زه‌ریا، تیکه‌ل زه‌ریای ده‌کرد و به‌ سواری که‌شتی ده‌بیرده‌ دوندی کۆسار و چیا‌ی ژیان. ده‌یگه‌یاندمه‌ که‌عه‌توللا و ئاواته‌ شاری خووم.

به‌لام ئیستا که‌ تۆ، ئەری زه‌ریا له‌ گه‌ل تۆمه‌. به‌م قسانه‌ له‌ خووبایی مه‌به‌ و له‌ خو ده‌رمه‌ جو! بو‌خۆت چۆن ده‌لیی و چۆنت پی‌ باشه‌ تا واکه‌م، چۆن قوول ده‌کیشتی تاکوو به‌وه‌ له‌ونه‌ت بخوازم! منیشت ناسیوه‌، ده‌مناسی. له‌مه‌وه‌ر باس‌م بۆ کردووی. له‌ ئیستا که‌ و رابردووم به‌ ئاگای. داها‌تووشم هه‌ر وه‌ک رابردووم ده‌بی. ئەوه‌ش بزانه‌ لانی زۆری بلیم هه‌ر چه‌وتوو به‌کی دیکه‌ لی‌رم! له‌ ته‌داره‌کی را‌کردن له‌م درگه‌یه‌م. هه‌موو شتی‌کم جی‌ به‌ جی‌ کردووه‌. زه‌ریاش له‌ زه‌ریاوه‌ به‌ زه‌ریا دا به‌ره‌و کۆیستانی ژیان ده‌به‌م.

ئاگام لی‌یه‌ چاوه‌ زه‌ته‌کانی چه‌ند جارێ تر ووسکه‌یان دینت، چه‌ند

که پرت ده یان تر وو کینیی و ده لئی: له و کاته دا میوه یان ده خواردا! فهر موو. بزه و ره زامه ندی ته واوه تی روخساری داگرتووه. له پاش قه ده ریک بی ده نگ بوون ده لئی: بابم بو شه و دیته وه. هه رکات و ساتیکت پی باشه، له گه لئی دا قسه بکه. بولیک تریم خولک ده کات، ده سته کانی زور گهرمن! له رووانگه مدا له نیو باخچه که یان گول به دوا ی گولدا ده پیشکون! ته نانه ت گویم له تر یقانه وهی خه ملین یان هه یه. بونی گوله باخ بهر هه یوان پر ده کات. کوخیکی جوان هه لده بژیرم و خولکی ده که م، دم و لیوی داغ داده گه پین و گوناکانی خوین یان تی ده زی. گهرمای پاش نیوه رو ئاورمان تی بهر نه دات.

به م کولانه دوور له ئازاوه دا، به په له و هه له داوان به ره و دهر وهی درگه ده چم. جار و بار ئاور نه ده مه وه. ده لئی جندو که به شوین مه وه! له نیو دلما ده هول لیدانه. ده هولی مه ترسی و شادی. مه ترسی له وهی به شوین مه وه بن و به کاره که م بزانه! شاد له وهی نه مپو کاره که م ته واو ده بی و ده توانم بو شه وی و هری که وم. له گه ل زه ریاش قه رار و بریه مان براوه ته وه، نه ویش سازه. هه ر راده که م و ئاور نه ده مه وه. نه وا گه بیستمه جی. ئاخ...! دولیکی ته نگه بهر و دووره چاو. له نیوان دوو ریژ ته پک و مله دا. زه ریالیره

ده‌ست و باسکی بوئم دۆله درر کر دووه. له نسیی گاشه‌به‌ردیکی
 زه‌لامدا خه‌ریکی ساز کردنی لۆتکه‌م! خۆم و شوین و لۆتکه زۆر
 دووره‌چاوبن و وه‌به‌ر چاوی که‌س نایه‌ین. له‌م ئاگر بارانه‌دا، له‌ نسیی
 گاشه‌به‌رد داده‌نیشم. نه‌ بای دئی و نه‌ شنه‌یه‌ک له‌ هام و شو‌دایه‌! هه‌ر ئاگر و
 بلیسه‌ی ئاگره‌ تیم ده‌هالی و ده‌م سووتیتی و
 ده‌م تویتیه‌وه!

ده‌چمه‌ سه‌ر لۆتکه و چۆک دانه‌ده‌م. به‌ری ده‌ستم به‌ سه‌ر هه‌موو
 ته‌خته‌کاندا ده‌گیرم، ده‌یان لاوتنمه‌وه. سی چل که‌په‌ت ئەم سه‌راو سه‌ری
 لۆتکه‌که‌ ماچ ده‌که‌م و ده‌لیم: ده‌ک هه‌زار جار له‌ منت که‌وی جوانوو ماینه
 خۆش ره‌وته‌که‌م. جا با بزانی چۆنم ده‌رفیینی و له‌م دۆزه‌خه‌ ده‌ربازم
 ده‌که‌ی؟ زۆرم زه‌حمه‌ت پیوه‌ کیشاوی، زۆرم سه‌ر توئاره‌ق ده‌پێژم، جا نه‌مشه‌و
 ئامان و ده‌خیل ره‌نج به‌ بادم نه‌که‌ی! ئەوه‌ عومریکه‌ به‌ دزی عه‌رز و
 ئاسمانه‌وه، له‌م ئاگر باران و دۆزه‌خه‌دا له‌ سه‌ر توئاره‌ق ده‌پێژم، جا نه‌مشه‌و
 نۆره‌ی توئه‌ توئه‌م بو‌ بکه‌یه‌وه. تو‌ش خۆت و شیرت! ئەوا زه‌ریاش
 گه‌یشتی. شوینه‌که‌م بو‌ دیاری کردبوو. وه‌ره‌ زه‌ریا، پروانه.

عومریک به‌ دزی خۆم و تو و هه‌موو که‌سه‌وه‌ خه‌ریکی ساز کردنی
 ئەم لۆتکه‌ بووم، ئەوا سازه‌، پروانه‌ چهند ساز و ته‌یاره‌! که‌ره‌سه‌ و
 ئامرازه‌کانی سه‌ره‌تایین! زۆره‌ی ته‌خته‌کانیم له‌ زه‌ریا گرتوته‌وه‌! هه‌ر خۆم
 به‌م ده‌ستانه‌ بریومن، رهنده‌م کردوون، کاغه‌ز په‌رداخم کیشاون. بو‌راکردن
 ئۆقره‌م نه‌! چهند مانگه‌ ئۆقره‌م نه‌ماوه. ئەوه‌ی کارم کردووه، ئەوی پوو‌ل و
 پارهم وه‌ده‌ست هیناوه، ئەوی کات و سات و ده‌رفه‌تم بووه، هه‌موویم بو‌
 ساز کردنی ئەم لۆتکه‌یه‌ ته‌رخان کردووه. ئاخ بو‌ ساز کردنه‌که‌ی چیم
 نه‌کرد؟ چ‌ه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کم نه‌دا! ته‌نانه‌ت چهند که‌رته‌ پارهم له‌م و ئەو

قهرز کرد، تا کورونی کاره که په کی نه که وی. گویت لیمه ده لیم چی؟ ئەمه
 ئاخەر دەر وویه! له گه لکوو تاریکان به سهردا بیته، دەر وین. ئاخ....! ده زانی
 چیه؟ ئەمشه و تاریکه شه و ده بی. مانگ دەرناکه وی، بۆیه م ئەمشه و
 هه لێژارد. نیوه رۆ رادیۆ ده یکوو هه ورنکی زۆر به پری وهیه. سه عات نو و
 ده هه ورته وای سنگی ئاسمان داده پۆشی. ده بیته تاریکه شه و یکی
 ئەسته م و ئەنگوسته چاو. له تاریکان نه ترسی، ون نایین! سه ره نده ری
 زنگه ناکه یین؟ مه ترسه که ره سه ی پۆیستم پی یه. سامره ند و نده خا و نیه.
 ئەمشه و تا کوو کو ساره سه ره به ته مه که دەر وین. له وی خۆمان هه شار
 ئەده یین. تا شه وی داهاتوو و چان و پشورودان و هه سانه وهیه. سه به ی
 شه ویش له وی وه به ره و به نده ره، به ره و رزگار بوون ری ده که وین. له هاتندا
 هه موو ریگا که مان به شه و نک بری. من بۆ گه پانه وه بۆ دوو شه وم داناوه.
 ته مه شایه کی ئەم لاو ئەولا بکه، منیش ته مه شایه کی ئەو دیوی ئەم دۆله
 ده که م، بزاین که س دیار نیه! ئەوا شه و به سه ره داهات، تاریکان خه ریکه
 زال ده بی. ته مه شا که، هه هانی هه و ره کان له باکووره وه دین. به خت
 له گه لمان یاره، شایکه ئەم هه موو هه و ره پته وه، ئەم شه وه تاریک و
 ئەمووسته چاوه. وه ره پاروویه ک نان بخۆین و وه پری که وین. بخۆ، بخۆ،
 ده بی باش بخۆین دهنه هیز و توانای سه ول لیدان مان نابیی. ئەمه جاره
 هه سه ته. پال به شانی لۆتکه وه نی. تو له و شانه وه، منیش له م شانه وه.
 ئەوه ش لۆتکه له سه ره زه ریا، وه ره سواریه. وه ره سه ری. ئەو سه ولهم ده یه.
 یا هووو.....

سه ول به ده سه ته وه، هات و چۆی سه ول بۆ پاش و پیش. لۆتکه بۆ
 پیشه وه. سه ول لیدان و ئاو برین. برۆ، بۆ پیشه وه چاره وی خو ش رکیف و
 خو ش ره وته که م! ئامان و ده خیل، جوانو و ماینه که ی ولانی زه ریا هیوام به

تۆیه. پشتم به تۆ به ستووه. ئاواتم زۆره، به دهسته‌وه‌م نه‌ده‌ی! ده‌ربازم که. لۆتکه له سهر سنگی ئاو، له ئامیزی زه‌ریادا به‌ره‌و پېشه‌وه. چیژ و خو‌شی ته‌واوی گیانی داگرتووم. سه‌وَل لێ نه‌ده‌م و هیدی هیدی گۆرانی ده‌لیم. زه‌ریاش جاروبار گۆرانیه‌که‌م له‌گه‌ل ده‌لێ ته‌وه. سهر به‌ندی گۆرانیه‌که‌ی بۆ راگرتووم، هه‌ر وه‌کوو بیللی میزان راگرتنی لووتنی لۆتکه‌ی بۆ راگرتووم. له خو‌شیانه له وانه‌یه‌ بال بگرم و بفرم. ئه‌مه‌ ئه‌و کاته‌یه‌ که‌ سا‌له‌ وه‌ختیکه‌ به‌ ئاوته‌وه‌یم. تۆخه‌یش.

ئای ئای ئه‌و ده‌نگه‌ چیه‌؟ زه‌یا راکشی، له ته‌ختی گه‌میه‌که‌ راکشی. ویزه‌ی گولله‌یه‌! ویزه‌ی گولله‌ به‌ بن گۆمدا. گولله‌ بارانه. گولله‌ به‌ رێژنه‌ به‌ سه‌رماندا هه‌لده‌تۆقینن. پالیک به‌ زه‌ریاوه‌ ده‌نیم و زه‌ریا له سهر ته‌ختی لۆتکه‌ راده‌کشی، به‌لام یه‌ک به‌ خۆی ده‌قیژینی و هاوار ده‌کا. ده‌پارێته‌وه‌ منیش راکشیم، ده‌ترسی گولله‌ بم‌پیک. زریکه‌ی زه‌ریا رکه‌ی شه‌و پر ده‌کا و گۆیچکه‌ی شه‌و ده‌دری. گۆیچکه‌کانی منیش ده‌خه‌نه‌ ئیش و ژانه‌وه. له‌ پر له‌تریک ئه‌ده‌م. گولله‌ هه‌روا دیت، به‌ دیواری لۆتکه‌دا ده‌که‌وم. سه‌رسمیکی دیکه‌. زریکه‌ی زه‌ریا گۆی دتر ده‌بی، لاتر سه‌که‌یه‌ک ئه‌ده‌م و ده‌که‌ومه‌ نیو ئاوی زه‌ریاوه‌. ئاوه‌که‌ سارده‌، زۆر سارده‌. تۆف له‌ ساردی ئه‌م ئاوه‌. هه‌میسان قیژاندن و زریکه‌ی زه‌ریا، ویزه‌ی گولله‌! له‌ ساردی ئه‌م ئاوه‌ و له‌ زریکه‌ی زه‌ریا راده‌چله‌کیم. یه‌ک به‌ خۆم هاوار ده‌که‌م: نه‌ترسی زه‌ریا، نه‌ترسی.....

له‌ به‌ر هاواری خۆم له‌ خه‌و راده‌په‌رم! له‌ سهر جی خه‌وه‌که‌م، له‌ سهر دوو ئه‌ژنۆ چوار مشقی داده‌نیشم! ته‌واوی له‌شم وه‌ک میوژۆکه‌ ده‌له‌رزى. ئاره‌قه‌یه‌کی زۆر سارد ئازای گیانمی داگرتوه‌. دلَم وه‌ک ده‌هۆلی روژی شایبیان ده‌هۆلی مردوو ناشتنی ئه‌م درگه‌یه‌ له‌ کوته‌ کوته‌ دایه‌. هه‌ناسکه

برکیمه هه لده ستمه سه رپی و به ژوره که دا دیم و ده چم. به ره به ره
دیمه وه سه رخۆ. کوته کوتی دلم هیدی ده بیته وه. هه ناسه و پشوو، ئوقره
ده گرن. جگه ره یه ک داده گیر سینم.

له پاش حه و توویه ک شه و نخوونی به ته ما بووم ئه مشه و وه ک خه لکی
دیکه، خه و نکى باش بکه م! به لام نابى! من و خه و یان نه کو تو وه.
چاره نووسی من خه وى تیدا نه گونجا وه. من و خه و؟ هه ره نه مبو وه! نیمه و
نام بی!! له هه وه لى خو ناسینه وه، له بیست سى سأل له مه و به ره وه هه ر بی
خه و بووم، به شه خه وى من له شه و و روژ نکدا هه ر چوار سه عاته. زیاتر
نه بو وه و نابى، حه رامه.

ناخ ئه م را کردنه! ئه م ده رباز بوونه. ئه م خه یا لاتی را کردنه ئیخه م
به ر نادات! ده بی پرۆم، ناتوانم بمینمه وه. مانه وه بو من مردنه، مردن. به لام
ئاواز و من و مردن؟! نانا کاتی مردنم نیه. ده بی. پرۆم، کار تکم لیره نیه،
کار تکم نه ما وه! دوو سى روژ پیشتر بریار بوو پرۆم. به لام خوازیینی زه ریا و
قسه و باس له گه ل دای و باب و برای ئه و، کاره که ی وه دووا خست. ئه واکه
ئیدی خوازیینی و نیشانه کردن و ماره کردن ته و او بو وه، ده بی پرۆم. ده
ئیدی با هه ستم و پرۆم بو لای سام و سارا. به لئینم دابوونى شه و نکیان بو
ته رخان که م. شه و نک دانیشم و گوئى بده مه به سه ره اته که یان. له لایه کی
دیکه وه، به قسه کانی ئه م چه ند روژه یاندا وا دیاره به سه ره اته که یان
ئاسایی به. وه ک به سه ره اته ی هه موو ژن و میردیکی ئاسایی. هه ر چه نده
یه کتریان زور خوش ده وى. دیسانیش ده بی بریار و به لئینی خو م به رمه
سه رى. پرۆمه لایان و ئه مشه و یان له گه ل دانیشم.

له پاش ئه مشه ویش، سه به ی شه و جومعه خو ت بگه ره و هاتم. ئامان و
ده خیل جومعه. هانام هه وه ل بو خوداو له پاشان ئه توئى. ده بی ده ربازم

که‌ی. خۆت قه‌ولت دا، خۆت به‌ ته‌ما و هیوادارت کردم. ئه‌وبه‌ری زه‌ریا
له‌ گه‌ل زه‌ریا.... ئاخ داخوا ئه‌و رۆژه‌ که‌ی دی؟ بلی بی؟!

جومعه‌ مه‌رده‌ کاکۆ سامپه‌ند! ئه‌ گین له‌ ناو ئی خه‌لک و کۆمه‌له‌ش که‌م
قه‌در و قیمة‌ت بام، ئه‌ گین ژن و ماڵ و سامان نه‌یرم، ئه‌ گین رووت و ره‌جاڵ
و ئاواره‌ی غوزبه‌ت هه‌م، ئه‌رای ئیسه‌س که‌ جومعه‌ مه‌رده‌! نامه‌ردی
قه‌بوول نه‌کردمه‌. مل که‌چی و سه‌رشۆری و رووره‌شی قه‌بوول نه‌کردمه‌.
تووا‌ی مه‌ بناسی؟ تووا‌ی بزانی مه‌ کیمه‌؟ له‌ ئی جزیره‌ لاوه‌ کیمه‌. خوه‌م به‌
ده‌س خوه‌م قور و سه‌ر خوه‌م کردیمه‌! خوه‌م خوه‌م شاربه‌ده‌ر خوا‌یی به‌
ئ‌ی درگه‌ کردیه‌. هه‌وه‌ل منالی له‌ ولات خوه‌م، له‌ ناو منالان سه‌ر گه‌وره‌ بيم.
گه‌په‌ک مه‌، گه‌په‌ک خه‌لک فه‌قیر هه‌ژار و کاسب بید. گه‌په‌ک ئه‌وه‌که‌ سانه‌ی
شیو شه‌ویان له‌ قورووی گورگ و هه‌ژده‌ها وه‌ده‌ر ئه‌هینا. به‌لام گشت ژن و
مه‌رد و منال و لاو ئی گه‌په‌که‌ مه‌رد بین. له‌ ناو گه‌په‌ک ئی مه‌رد و پاله‌وان
گه‌له‌ جومعه‌ ته‌ک بید! وه‌ ئی گیان شیرینه‌ت، یه‌ی گه‌په‌ک، یه‌ی شار، یه‌
جومعه‌! ئیسه‌ باس لاوی که‌م. له‌ هه‌په‌تی لاوی شو‌فر بيم. له‌ ناو
شو‌فرگه‌لیشدا ده‌س فه‌رمانم ته‌ک بید. ده‌س په‌نجه‌شم ته‌ک بید. ئی گشته
تاریفات خوه‌م که‌م، خیال نه‌که‌یت نامه‌رد و زالم بیومه‌! نه‌، نه‌. وه‌غیره‌ت

مهرد و کوری مهرد، هرگیز زولم و نامهردی نه کردیمه. هه مان عه یام، زه مان لاوی و شوفری ناشق بیدوم. یاره کهم کی بید؟ دویت کی بید؟ تووای بزانید؟ دویت هه وهل ده وله تمه ند ولاته که مان بیده خود یاروو وه یه ی پیره ژن هاوسایان هه وال وه مه نارد بید، وه جومعه بووژن مه ئه ویندار و کوشته مورده ی جومعه مه. جومعه مه تووات هه م، نه توواتمی بازه م هه م. له سه ر ئی دونیا غه یری جومعه مهرد نه ناسم! ئه گین مهرد وه بان دونیا هه س ته ک جومعه ن و به س. ده سا له سه ر دونیا حه لال دونیا ئه رام حه رام بید غه یر جومعه. ئه گین وه بان دنیا بزیم ئه رای جومعه س، جومعه نه بید ئه رای خاک گوور. ئه مه ده سه ده س، ئه مه ئا وینه، ئه مه عه تر و ئه مه ش قه رار و شوین ژووان مه و جومعه. ئی که په ت، ده که په ت، وه تاریکای شه و چیمه ژووان که ژال، ناوی که ژال بید. سه رت وه ده رد هاووردم، که م که م باب و براگه ل که ژال ئاگه دار بین. نه خشه رشتیان مه بگرن. وه تاریکای شه و، وه مه حه ل ژووانه که مان رژیانه بان سه رم. جومعه یه ی نفر بید ته ک! ئی نامهرد گه له چه نی؟ مه ئیژم په نج شیش که س، تو بیژه هه شت که س. وه ناو تاریکی بیده جه نگ مه غلووبه. مه نه وژم کوته ک نه خواردم. کوته ک خوواردم، خاسیش خوواردم. ئه ماما خاس وه ده س هاتم، فره که م بیژم سی چووار سه ر شکاندم، سی چووار ده م و لووت وه خوون هاووردم، یه ی ساعه ت به لکه م فره تر وه ناو تاریکی شه ر کردم. ئاخه ر سه ر ده رباز بیم، فینار کردم. چیم وه مال یه ی هاوه ل. شه وه کی پیاو هه ناردم وه مال باب که ژال. خووازیینی کردم. زانی چه ئه رای من وه لام نارد بید؟ نامهرد وه ت بید جومعه سووار مه بید، سووار که ژال نه بید! پاشی یه ی حه و توو که ژال فیناری دام. که ژال هه لگرتم، رامان کرد. هاتیمه ئی جزیره. ئیره به له ت بیم. وه ئی درگه ناسیاوم بید. یه ی سال

وه‌قه‌در یه‌ی عومر وه‌ئی جزیر عه‌یام خوه‌شیم بید. شاد، سه‌ر خوه‌ش، دلخوه‌ش.

ئه‌مما کاکۆ سامپه‌ند ژن شوومه، په‌سته. خۆزیا دالک پیاگ ماربید، کوتک بید، ژن نه‌بید. ژن وه‌فانه‌یری، شه‌رت و به‌قانه‌یری. ژن گهل سفه‌ت نه‌یرن. سه‌رت وه‌ژان هاوردم! له‌پاشی یه‌ی سال و چه‌ند مانگ که‌ژال وه‌ت تووام بچیمه و لآت خوه‌مان، وه‌مال باب و برا. هه‌وال هه‌ناردم ئه‌رای باب و براگهل که‌ژال وه‌تم تووایم ناشتی که‌یم! کورت بیژم، ناشتی کردمان. وه‌گرد که‌ژال چیمه و لآت خوه‌مان ئه‌رای سه‌ردان و دیدار. هه‌م دیدار دای و باب مه، هه‌م دیدار دای و باب که‌ژال.

وه‌ لآت خوه‌مان دای و باب و خوشک و برای که‌ژال چه‌وه گونچکه‌ی که‌ژال خوه‌ندیان، نه‌زانم! وه‌نده زانم که‌ژال دوویا وه‌ یه‌ی لنگه‌ که‌فش کرد: مه‌ ته‌لاق تووام! وه‌تم خاس ته‌لاقت ده‌م! ئه‌مما وه‌ئیره‌ نه‌. مه‌ مه‌رده‌م. ته‌ک بچم وه‌ درگه، وه‌من ناوژن ژنه‌که‌ت چی وه‌سه‌ره‌ات؟ بۆچ وه‌گردت نه‌هاتیه؟ چه‌ی وه‌ سه‌ره‌ات؟ به‌ئی پرسیارگه‌له‌ چه‌ وه‌لام به‌م؟ وه‌باب و برای که‌ژال وه‌تم: جومعه‌ یه‌ی که‌س، ئیوه‌ سه‌د! ئیوه‌ خیال که‌ن مه‌ ترسم؟! وه‌ شه‌ره‌ف هه‌ر چی مه‌رده، یه‌ی شه‌رکه‌م، یه‌ی ئاگر وه‌پا که‌م، دووکه‌ل ئی شه‌ره‌ مه‌ردم یه‌ی و لآت کور کات! سه‌رت وه‌ ده‌رد هاوردم. وه‌گرد که‌ژال گه‌پاینه‌و وه‌ ئی جزیره‌.

یه‌ی حه‌وتوو، دووان، یه‌ی مانگ، دووان که‌ژال هه‌یج نه‌وه‌ت! مه‌ش هه‌یج روویی نه‌دایمه. یه‌ی ژبان ساردمان بید. یه‌ی رووژ وه‌تم که‌ژال مه‌یه‌ تو ته‌لاق نه‌توایت؟ ئه‌را چه‌ نه‌وژی؟! که‌ژال وه‌گرد گریان وه‌ت: جومعه‌ ده‌خیل! مه‌کردم، تو نه‌که‌ی، قه‌له‌ت کردم، گوی خوواردم. یه‌ی گوی بید خوواردم. په‌ژبووان. ده‌خیل، ده‌خیل جومعه‌. ئی قسه‌ تیر وه‌ جه‌رگم دای.

یهی بهر نه شق که ژال وه ناخدا بلیسهی ئاگر بید، یهی بهر به دیی و پهستی ژن وه بهر چاوم زق بید.

وه تم که ژال دوور وه ئیسه! یهی عه یام دوور، وه یهی ولات دوور، یهی شار بید، سهت دیهات. یهی مهرد بید، یهی جومعه. خوواش عافوو کات! چ مهردی بید؟! نه ماما ئی مهرده، ئی جومعه، یهی که لیمه قسه یی یهی ژن، ژن خوهی کوشتی، مرد. خوواش عافوو کات.

سهرت وه دهر دهاوردم! هه ناردم باب و برایی که ژال خوواستم وه چیز. یهی هه وتوو میوانداری کردم. پاشی یهی هه وتوو وه تم: مه هه رامزده نیم. ئیوه یهی نه مانهت وه لای من دیرن، ئی نه مانهت ئیوه، ئی که ژال! که ژال وه حوزور باب و براگه ل خوهی وه من وه ت: بئی موروه ت! مه نه ویندار توومه، تو مه ته لاق دهیت؟ مه وه مالم خوهم دهر که هیت؟ مه نه رای تو چوول په رهستی کردیمه. خوریهت په رهستی کردیمه.... وه تم: مه مالم نه توام، مالم نه رای تو. هه ناردم مه لا خوواستم. وه شایهت هاوساکان که ژال ته لاق دام وه بان هیچ! گشت مالم دام وه ئوو، ههر ئو ساعهت مالم و که ژال وه دهست باب و براش دام. خوهم چی؟ ههر ئو روزه سووار که شتی بیم چیمه بهندهر. وه بهندهر سووار ماشین بیم چیمه پاتهخت.

وه پاتهخت یهی چه ند وهخت کار کردم. نه ماما نه شق و مهیل ژبانم نه بید! بنی دل و ده ماخ بیم. چیمه ولات خوهمان. یهی هاوهل منالی خوهم په یا کرد، چریک بید! وه کۆسار و چیوا دارستان و ولات دژ وه شاه شهپر کردم. چه عه یام و زه ماننی بید! نه ماما کام سالم بید نه زانم. وهنده زانم پاشی یهی شهپر سهخت، گشت هه وال گهل من وه کوشت چین! زامار و شه کهت زا کردم ناو یهی گوند. یهی مانگ وه مالم یهی پیره مهرد وه بال گهردنی بیم. زه ماننی خاس بیمه و، یهی سالم نه رای کار کردم. پاشی یهی سالم بوووک

ئه‌رای کوره‌که‌ی سه‌نی. گه‌ردن ئازایی خوواستم. گه‌پرامه‌و وه‌ئی چیزه. یه‌ی عه‌یام شو‌فر بيم، یه‌ی زه‌مان مامله‌ کردم، وه ئاخ‌ر ئی گه‌میه سه‌ندم، بيمه‌گه‌میه‌وان. سه‌رت وه ده‌رد هاوردم. مه‌ ئی جومعه‌مه. به‌لام ناو هه‌وه‌ل مه جومعه نه‌بیدا! شاهۆ بید. جومعه ناو مه وه‌ئی درگه‌یه‌س. سه‌رت وه ده‌رد هاوردم برا، ئه‌وه‌خشی.

جومعه بئ ده‌نگ ده‌بئ. قور و قه‌پ له ژووره‌که‌دا پیلان ده‌گپ‌رئ. سه‌ری به‌ر ئه‌داته‌وه. چاو ده‌ب‌رپ‌ته دووکه‌لی جگه‌ره‌که‌ی. له‌م ژووره بیچکه‌دا جگه‌ره‌مان به جگه‌ره‌داگیر ساندووه. دووکه‌ل ژووری پر کردووه. ئه‌گین هه‌ستینه سه‌ری، له شانمان به‌ره‌و ژور له ئیو زه‌ریای دووکه‌لی جگه‌ره‌دا ون ده‌بئ. چای تال و ساردی په‌یتا په‌یتا ناخمان داده‌ئاخنی.

ئای ئه‌وه بو‌شانه‌کانی جومعه ده‌له‌رئنه‌وه؟ بو‌شانه‌کانی هه‌لده‌ته‌کین؟ به‌ده‌ستی چه‌پی ده‌م و لیوی گرتووه، به‌ده‌ستی راستیش به‌ران و ئه‌ژنو‌کانیدا ده‌کیشی. چ نالیم و روو ده‌که‌مه‌لایه‌کی دیکه. له‌ ژووره‌که‌ ده‌چمه‌ ده‌رئ. له‌ ده‌ور و به‌ری ژوردا دیم و ده‌چم. ماوه‌یه‌ک خو‌م وه‌به‌ر شنه‌ی شه‌وی زه‌ریا ئه‌ده‌م. فینکایی ده‌ملاو‌نیتته‌وه. هه‌وای خاوی‌ن و بی دووکه‌ل سوورانه‌وه‌ی سه‌رم ده‌ره‌تینی! به‌ره‌ به‌ره‌ ده‌گه‌شیمه‌وه. جومعه‌ش له‌ ژووره‌که‌هاتۆته‌ ده‌رئ. له‌ به‌ر ده‌رکی له‌ سه‌رگاشه‌ به‌ردیک به‌ره‌و رووی زه‌ریا هه‌لکورماوه. زه‌ریا له‌ رووانگه‌ی دایه. له‌ پشته‌وه تیی ده‌روانم. گاشه‌به‌رد شاخیکه و جومعه‌که‌لیکه له‌ سه‌ر ئه‌و شاخه. لاقه‌کان و له‌ زگ به‌ره‌و خواری تیکه‌ل کیوه، شان و مل و سه‌ری که‌ل تیکه‌ل ئاسمان و ئه‌ستیره‌کان. واده‌نوینی سه‌ری که‌ل له‌ ئیو پۆلی ئه‌ستیران دا یان خه‌ریکی شه‌ر و به‌ریبه‌ره‌کانی، یان له‌ راوی ئه‌ستیران دایه!

له‌ تاریکایی ته‌نکی شه‌ودا هه‌مووی ئه‌م تابلۆیه له‌ ئیو هه‌ور و مژ و

دووکھل و تارمایی دا دیتہ بہر چاو۔ لہ گاشہ بہر دہ چمہ سہری و لہ شانی
 جومعہ دادہ نیشم۔ کات بو ماوہ یک لہ بیڈہنگی دا تیپہر دہ بی! نازانم
 دہ مہوئی چی بلیئم، بہ لآم لہ گہ لکوو وشہی «جومعہ» بہ سہر زبانمدا دی،
 جومعہ بہ ہیژ و توانای خوئی دہ نہرینتی: جومعہ و ژہ ہری مار! چہ جومعہ
 جومعہ نہ وژی؟ مہ نہرای ئی خہ لک غہ وارہ و نامو جومعہ م، نہ نہرای تو۔
 ناومہ لہ ولات خوہم، لہ ناو ہاوہ لآن خوہم شاہو بیدا! تا بہ ناخہر زہ مانیش
 ناومہ شاہو وہ۔ تووش وہ مہ بووژہ شاہو، حالی بیت یان نہ؟ شاہو۔

دہی باشہ برا، بوچ توورہ دہ بی کاک شاہو! بہ لآم پیم بلی بزائم کاتی
 لہ مہ وہیر بوچ دہ گریای؟ نہرای مردن ہاوہ لآنم نہ گریام۔ تو نہ زانی لہ ناخہر
 شہر ناو دارستان و چیا، ئی مہ زلوومانہ وہ چ قہرار وہ کوشت چین و
 شہید بین۔ تو نہ زانی۔ کہ س نہ زانیہت! مہ یہ خود مہ۔ ناخہ.... شاہو دیسان
 دہ کہ ویتہ گریان۔ دیسانیش شانہ کانی ہلڈہ تہ کین و تہ واوہ تی جہ ستہی
 دہ لہریننہ وہ۔

چ نالیئم، دلنوا بیش ناکہم! لئی دہ گہریم تا دہ توانی بگری و ناخی
 خوئی ہہ لریژی۔ پاش ماوہ یک بی دہنگی و ہیڈی بوونہ وہی شاہو، لہ
 سہرہ خو دہ لیم: کاک شاہو ہہر لہ بیرہ وہری و فکری خوٹ دای۔ ہہر
 خہ می خوٹہ و بو خوٹ دہ سووتی۔ ئیدی نازانی ئەم برا چووکہ بہت لہ م
 دوزہ خہ دا چوون دہ سووتی و دہ تویتہ وہ! برا کہ میکیش لہ خہ می خہ لک
 دا بہ! ناخہ تاکہی لہ م دوزہ خہ دا ہل کہ م؟

برام سامرہ ند ئیشتبہ کہی۔ شاہو ئی جزیرہی نہ زانی نہرای چی
 پہ سند کردہ؟ نہرای مہرگ! لہ پاش ئی گشتہ کورگہل خاصہ، چہ ژین؟ چہ
 ژیان؟ خہم توہ شم ہہس۔ مہ حازرم۔ ہہر وہخت و ہہر زہ مان تو تووای
 بچی مہ حازرم۔ تہ نانہت موٹور زیادی و شوین جووینہ کہ شم نیشان

کرده‌سه!

ده‌ک بزى کاک شاهۆ، فره سپاس. هەر ئیمشو چۆنه؟ حازرى؟ به‌لام
ته‌نيا نيم. ده‌سگيرانه‌که‌شم له‌گه‌لمدايه. تاكوو نيو سه‌عاتى ديكه له‌گه‌ل
هاورپى و دايكه مروارى و بابى خوئى ده‌گه‌نه تيره. شاهۆ تينك ده‌چى.
ره‌نگى روخسارى ره‌ش هه‌لده‌گه‌رپى. ئاخىك هه‌لده‌كيشى، بزه‌يه‌كى ديتى
و ده‌لى: ده‌سه‌كانت ده‌رد نه‌كا كاكۆ! كووده‌تا وه‌ من كه‌ى؟ شه‌وئخوونم
ئه‌ده‌يت؟ يه‌ى رۆژ دووان زووتر به‌قانه‌كردت وه‌من بيوزى؟ ترسايه
چيمه پاسگه و هه‌وال به‌م. ده‌په‌ر مه‌ نيو قسه‌كه‌ى: نانا به‌ سه‌رى شاهۆ وا
نيه. براه‌شاهۆ تو نه‌ترسى، كه‌لله‌شه‌قى. ترسى من هه‌ر ئه‌وه بوو كه‌ تو
نه‌ترسى و ئه‌م قسه‌ له‌م لاوا باس بكه‌ى و قسه‌كه‌ به‌گوئى پاسگه بكات و
به‌رگرمان بكه‌ن. شاهۆ ديه‌وه سه‌رخۆ. گوئى بزه‌يه‌ك له‌ روخسارى دا
ده‌پشكوئى و ده‌لى: زانم، مه‌ ده‌م وازم، ده‌م مه‌ قولف نه‌يرى! به‌لام ئى كاره
ئه‌راى خوواردن و كارگه‌ل سانا كه‌م، نه‌ كارگه‌ل گه‌وره!!

له‌ ليواره‌ى زه‌رياوه تارمايى چهند كه‌سيك به‌ره‌و ئيمه‌ دين. ده‌بى
خويان بن. هاورپى و زه‌ريا و... ده‌گه‌نه پيشى. خويانن. سلاو و
هه‌وال پرسى. ماچ و مووچ و گه‌رده‌ن ئازايى. ره‌نگ به‌ روويانه‌وه نه‌ماوه!
شاهۆ چۆته ژووره‌كه‌وه خوئى ساز ده‌كات. زۆرى پى ناچى، ديه‌ ده‌ركى و
هه‌را ده‌كا: مه‌ حازرم. بابى زه‌ريا ده‌لى: كاتى خاوه‌ خاويه. ئيمه ليره به‌و
لاوه نايه‌ين. با سه‌رنجى هيج چاو و گوئى به‌ك رانه‌كيشين! برون خوا
ئاگادارتان ييت. هانام بو خوا، به‌ دو‌عا. ده‌نگى پياوانه‌يه. دياره سه‌رما و
گه‌رمای رۆژگارى چه‌شتووه! دايكه مروارى مات وبى ده‌نگه. دايك و
خوشكه‌كه‌ى زه‌ريا ده‌گرين. سه‌ر له‌ نوئى جار تكي ديكه‌ش ماچ و مووچ و
گه‌رده‌ن ئازايى و مال ئاوايى! ئه‌مجار وه‌رپى ده‌كه‌وين. شاهۆ له‌ پيشه‌وه، من

و زه ریا به شوین ئەودا.

له ماله لارووخواونكه وه كه له شیریک تیی ده توورینئ. زور زوو
بیده نگ ده بی و له م لاو لاده پازده مریشك وه ك كه له شیر تیی ده چریكین!
ده ك به نه حله ت بن، ده ستیشم ناتان گاتئ سهرتان هه ل كه نم! ئەوه ش
ره خی زه ریا. سه مای به شینه بی شنه ی شه وان، سهر و گوڤلاکمان
را ده مووسئ. ده گه یه شانی لۆتکه یه کی بیچکه ی ماتوری. ههر له و
لۆتکه یه ده چی که چهنده شه و له مه و به ر له خه ونه که مدا سازم کردبو!
سوار ده بین. شاهو ده لی: کاکو سامره ند، یه ی چهنده ده ققه وه سه ول لیدان
ئه چیم تاکی ده نگ مۆتور ئی لووتکه وه گووش نامه حره م نه چیت! سه ول
به ده سته وه ده گری و: یا هوو، وه ئومیده هه ق.

لۆتکه وه ری ده که وی. نهرم و هیدی ده پرواته پیشئ. هه ستیکی سه ر
ناخم داده گری. دلم پر ده بی! پشت له زه ریا و شاهو، به ره و درگه
را ده و بستم. ئاخ له و مده و ماوه یه که له م دۆزه خه دا رامبوواردا! کولان و
توانه وه له نیو ئاگردا، برسیتی! خۆزیای ژه میک تیر و ته سه لی، ئیشتیای
مانگی جاریک بتری یه ک ساردی، پیاله یه ک به سته نی، خۆزیای
چاوی که وتن و قسه و باس و هه ستان و دانیشتن له گه ل هاوه لانی منالی و
لاوی و نووسین و متالاکه م، دلم پر له ئیش و ژانی زامی ئه م چل ساله ژان و
ژینه یه. خو قه تم روخساری ژین نه دی و قه ت جیهان به دلخوازی من
نه گه را. ژبانم ههر ژان بوو! ژانی هه مووی ئەو شتانه و ئەو که سانه ی
نه مده و بستن! ژان به ده س زورداره وه، به ده ست لۆمه که ر و هاوه لانی بی
وه فا و بی به قاوه! ژان له خراپه و ناحه ز و ناپه سندا! ئەو ده پرۆم. به ره و
ولاته که م. به ره و خزم و که س و هاوه ل و جیهانی تایبه تی خۆم. به ره و ئەو
ولانه ی هه موو بو من بیره وه ری یه! به ره و باخه ره زه که م. خو ش یان

ناخوش، ژین یان ژان ههستی زیندوو بوونم ئەدەنئ. چه‌نیکم پئی خوشه
 هەر ئاوا که لۆتکه بیدەنگ دەرواته پیش، هۆنراو یه‌ک له ناخی دڵ و
 مۆخمه‌وه هه‌لقولئ و به‌ سەر زیانمدا بخزئ و بی‌دەنگی شه‌و تیک
 شکینئ! زه‌ریا، شاهۆ، گوئئ تان لیمه‌؟! به‌ره‌و ئەوان وەرده‌سوورپم و دیسان
 دوویاتی ده‌که‌مه‌وه: شاهۆ، زه‌ریا گوئئ تان لیمه‌؟ له‌م کاته‌دا که به‌ره‌و
 رزگاری ده‌رپوم، ته‌نیا ئاواتیکم هه‌یه‌! ئەویش ئەوه‌یه‌ هۆنراو یه‌ک له‌ گوئنی
 ئاوی سارد و زولالئ کانیه‌کانی ولاته‌که‌م له‌ کانی دلمه‌وه هه‌لقولئ و به‌ سەر
 زبان و لیوه‌ کانمدا شوپراوگه‌ بیه‌ستی و ته‌واوی مه‌زراکانی جیهان ئاو بدیزئ!
 ئاوه‌که‌ی تیکه‌ل ئاوی هه‌موو کانی و کارئز و رووباره‌کانی جیهان بی‌ت و به‌
 رووباره‌کاندا بجیته‌ ئامیزی زه‌ریا و ئەقیانووسه‌کانه‌وه. هه‌موو
 شوژه‌ کاته‌کانی جیهان تیر ئاو کات، هه‌موو کانی و کارئز و بیره‌کان
 پاراوکات، توونیه‌تی و نه‌زۆکی یان بغه‌وتینئ! خوزیا ده‌متوانی جگه‌ره‌یه‌ک
 به‌ لالیومه‌وه بنیم که تاکوو دووا هه‌ناسه‌ی عومرم ته‌واو نه‌بوایه‌ و له‌وکات
 و روواله‌ته‌شدا چیرۆکیکم به‌ ده‌س و قه‌له‌م نووسینه‌وه بایه‌ و به‌ زبان بو
 هه‌شیمه‌تیکي زورم بخویندبایه‌وه، که ته‌واو بوونی نه‌بایه‌! ئاخ له‌ ورشه‌ و
 پرشنگی ئەو ئەستیره‌یه‌ که هۆوه‌تا له‌ سەر دوندی کۆساره‌ به‌ ته‌م و
 مژه‌که‌وه چاو برکین مان له‌ گه‌ل ده‌کات! تۆ خودا ئیوه‌ش وه‌ک من ورد ورد
 لیبی پروانن. ده‌لیبئ له‌ خوشی و شادی ئیمه‌دا ئاگرئکی گوگردی کردۆته‌وه.
 چه‌نیکم پئی خوشه‌ عه‌یامیک بی‌ت که بتوانم ئەمشه‌و، ئەم زه‌ریا و لۆتکه‌ و
 ئەم کۆساره‌ سەر به‌ موخاره‌ و ئەم ئەستیره‌ گه‌شه‌ و ئەم سئ هه‌وارچی‌یه‌
 دڵ پر له‌ ئاواته‌ له‌ چیرۆکی‌دا بگونجینم. به‌سه‌ره‌ات و تاسه‌ و خوزیاکانیان
 نه‌خش که‌م. ئاخ چه‌نیکم پئی خوشه‌ فه‌لسه‌فه‌ی رزگاری ئینسان بنووسم.
 رینگه‌ی چاره‌سه‌ر کردنی ئەم گشته‌که‌ند و کۆسپه‌ بدۆزمه‌وه. چه‌نیکم ئاواته‌

خوازم ژبان و جیهان وه کوو هیشووو تری‌یه‌ک له نیو هه‌رتک په‌نجه‌کانمدا بگوشم و دلۆپ دلۆپ ئاوه شیرنه‌که‌ی هه‌ل‌لووشم! وه‌نده ئاوی تری هه‌ل‌لووشم که تاوه‌کوو روژی مردن نه‌مزانی بایه برسیتی و توویتی و رووت و ره‌جالی چیه؟

ئاگا ده‌که‌م شاهۆ به‌مه‌ترسی و په‌روشه‌وه له چواره‌نده‌ورمان ده‌پوانی. زۆری گوئی له من نیه. قسه‌کردنه‌که‌م وه‌ک و پینه‌ی لی هاتوو. و پینه‌یه‌ک وه‌ک لایه‌لایه بو دلی خۆم. نازانم ده‌نگم ده‌گاته‌گویی زه‌ریا یان نا؟ ده‌بی بللی هه‌وای لای خۆمان ئیستا که چۆن بیته؟ زستانه یان هاوین؟ باخه‌ره‌زه‌که‌م چی به‌سه‌ره‌اتوووه؟ داخودا هاوه‌لان هه‌ولیان بو ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی داوه یان نا؟! ئاخ چه‌ئیک چاوه‌پوانی شوپا بووم و نه‌هات! توخوا بللی که‌په‌تیک دیکه‌تووشی بم؟ که‌نگی؟ له‌کوی؟ زاگروس چی؟ ئه‌ویش له‌میژه‌ئه‌وگه‌رم و گورپه‌ی جارانی نه‌ماوه. له‌م دووایانه‌دا خیرا خیرا ده‌یگوت: چ ناکه‌ین، کلا نشینین، هه‌ول ناده‌ین. باخه‌ره‌زه‌کانمان له‌بیر نه‌ماوه. بو ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی ته‌قه‌لایه‌ک ناده‌ین! یه‌ک دوو جار قسه‌مان لیک هه‌ل‌به‌زه‌وه! جیاوازی بیر و پروا و بوچوون له‌وته‌کانماندا خه‌ریک بوو روژ به‌روژ زیاتر ده‌بوو. هه‌ر‌بو‌یه‌ له‌م دووایانه‌دا هام و شو‌ی که‌م کرد بووه!

دی‌مه‌وه سه‌رخۆ! لۆتکه‌ بی ده‌نگ ده‌پرواته‌پیشی. ماتۆره‌که‌ی هه‌ل‌کراوه. زه‌ریا و شاهۆ خیرا خیرا له‌چواره‌نده‌ور ده‌پروانن، ئه‌ویش به‌مه‌ترسی‌یه‌کی زۆره‌وه. زه‌ریا ئاره‌قه‌ی کردوو. ئاره‌قه‌ زه‌نگول زه‌نگول له‌نیو‌چاوان و لاجانگ و روخساره‌وه به‌سه‌ر سنگی دا ده‌تکی. ده‌مه‌وی بیکه‌مه‌جه‌فه‌نگ و قسه‌یه‌کی خوش‌بگپ‌مه‌وه، به‌شقه‌م مه‌ترسی‌که‌یان پره‌وی. به‌لام له‌گه‌ل‌کوو ده‌م ده‌که‌مه‌وه، پیش ئه‌وه‌ی تاقه‌پیت و وشه‌ئیک له‌

دهمم بیته ده‌ری، و بزهی گولله‌یه‌ک به بن گوئمدا رامده چله‌کینئی. یه‌ک به
 خۆم هه‌را ده‌که‌م: زه‌ریا له‌ ته‌ختی لۆتکه‌ راکشئی. خۆشم راده‌کشیم. چاوم
 لی‌یه‌ شاهۆ لووتی لۆتکه‌ به‌ره‌و دوواوه‌ ده‌سوورپرتئی. هه‌رای ده‌که‌می:
 راکشئی، شاهۆ راکشئی: ئاگام لی‌یه‌ شاهۆ شوینه‌که‌ تیک‌ ئه‌دات. خوار و
 خپچ و لار و لۆر ده‌پوا. به‌ره‌و درگه‌ ناپوا! له‌ دریزایی زه‌ریادا به‌ره‌و
 رۆژه‌لات ده‌فرئی. لۆتکه‌ بالی‌ گرتووه، ده‌نگی دوو ماتۆپری لی‌وه‌ دیت.
 وه‌ک بالنده‌ به‌ سه‌ر ئاوه‌که‌دا ده‌فرئی. هه‌ست ده‌که‌م چه‌ند لۆتکه‌ ماتۆپری
 دیکه‌ به‌ دوواماندا دین. له‌و لۆتکانه‌وه‌ بی‌ وچان گولله‌مان به‌ سه‌ردا
 هه‌لده‌توقینن. جاروبار ده‌نگیک‌ دیته‌ گویم. به‌لام له‌ به‌ر ده‌نگی ماتۆپره‌کان
 حالی نابم چی ده‌لی! شاهۆ جاروبار سه‌رتک‌ هه‌لده‌پرتئی و ته‌مه‌شایه‌کی
 ده‌ورانده‌وری خۆی ده‌کات. زوو زووش به‌ره‌و ئیمه‌ لا ده‌کاته‌وه.
 دلخۆشی مان ئه‌داته‌وه: نه‌ترسن، گولله‌ مولله‌ وه‌ ئیمه‌ ناکه‌ویت! خوه‌بشیان
 وه‌ ئیمه‌ ناگه‌نۆ. لۆتکه‌ی مه‌ جووت مۆتۆره‌س.

چاوم له‌ شاهۆیه، بی‌ مه‌ترسی، سه‌ر هه‌لدینئی و شوینی خۆی دباری
 ده‌کات! خوار و خپچ و به‌ شوینه‌ونکی‌ ده‌پوات. ئاگا ده‌که‌م به‌ جیگه‌ی
 ته‌نکاودا ده‌پوات. چه‌ند چه‌لان و له‌ چه‌ند جی‌ وام هه‌ست کرد، لۆتکه‌ له
 خیزی ته‌ختی ئاوه‌که‌ خشا! هه‌را ده‌که‌م: شاهۆ، شاهۆ، ته‌نکاوه،
 لۆتکه‌که‌مان له‌ خیز خشا، وریا به‌ وه‌رنه‌گه‌پرتئی. پیکه‌نینی تالی‌ شاهۆ به
 دووی دا: له‌ بی‌ خه‌وه‌ران که‌شکه‌ک‌ سه‌له‌وات! کاکوگیان فره‌ وه‌خته‌ زه‌ریام
 وه‌جی‌ هیشته‌! ئیسه‌ مه‌ هاین وه‌ناو پاشاو. مه‌ ئیره‌ خاس به‌له‌تم. وه‌ناو
 جه‌گه‌ندا ئه‌چم، وه‌ ته‌نکاو دا ئه‌پۆم. وه‌که‌نار که‌نده‌لان و که‌ندله‌لاوه‌بال
 ته‌فرم.

مه‌ به‌له‌تم، ئی‌یا نه‌ ئیره‌ به‌له‌ت نین. ئیسه‌ لووتکه‌یان وه‌خیز نیشیه‌ت،

یان چه پ بیت. ناگا ده کهم به قهراخ که ندال و که نده لان دا ده پوات. جی
 جی له خیز ده خشی. به لام چ خوئی شلوی نات. مه ترسی نه. شاهو هه روا
 لوتکه رتوی پیچ ده کات. هه ستاوه ته سهر نه ژنو. منیش که خاترجه م بووم.
 زه ریا ناترسی، ده چمه شانی شاهو. زور هیدی و هیمن و له سهره خویه. له
 پاشاو را دیسانه که به رهو زه ریا ده گه رتته وه. به لام نه ک به رتگی
 هه وه لماندا، له لایه کی دیکه وه! لوتکه مان به شوئنه وه نه. ده نگیشی نایه.
 ده گه پنه وه سهر سنگی زه ریا. دوو ماتوره که هه رتکیان کار ده که ن. رهوت و
 روینی لوتکه که مان زور توند و به په له یه. هه ر سیکمان وه ک هه وه ل له سهر
 جیگه که مان داده نیشین. به ره به ره هه ست ده کهم به رهو درگه که ی خو مان
 ده چین.

به جی دا و چون؟ نه وه نازنم! به لام وا هه ست ده کهم. هه سیتیکی نامو
 له ناخمدا دی و ده چی. نازنم شادم یان خه فه تبار؟ له ش سووک و ره زام
 یان داگیراو و شیواو. له چرکه ی سه عاتیکدا ده مه وی بش گریم و پیش
 بکه نم! گورانیش بلیم و به بالوره ش خوم بلاوئنه وه. چه پله ش لیده م و به
 هه ر دوو ده ست قوریش به سهر داکه م.

شاهوچ نالی. جاروبار ناخیک هه لده کیشی. رهنگی روخساریم لی
 نه دیاره! ناخ و ده روونیم لی ناشکرا نه. نازنم له نیو خویدا له چ حال و
 هه وایه کدایه؟! به لام زه ریا بوته به رد. بری جار به شهرم و ترسه وه لیم
 ده پروانی. وه ک په یکه ره یه ک له سهر جیگه ی خوئی دانیشتووه. جو بازی
 باریکی نه سربینیکی گه ش له سهر گوناکانیه وه، به نه ستو سه وزه و
 سپیه که یدا به رهو دولی نیوان سنگ و مه مکولانی شوپراوگه یان به ستووه.
 ناخ و ده روونی زه ریا چه شنی کاغه زیکی نووسراوه له بهر چاوم
 روون و ناشکرایه! بیر له من و حالی من ده کاته وه. به شادی و ره زای من

شاده و له خه م و خوریه ی من دلْمه ند و به ئه ندیشه. خوئی له بیر نیه! بیر له خوئی ناکاته وه. ههر له خه م و خوسپه ی مندایه. دیسانیش نیوه ئاشکرا و نیوه دزه به شهرم و ترسه وه نیگایه کی به پرسپاری دیکه م ده کا. ده لئی لیم ده پرسئی: چ بکه یین! چ که رده ن بین؟ خه فه تبار یان که مه تر خه م و بی خه یال؟

پتر له نیو سه عاته له سهر زه ریا وه به ره و درگه ده گه ریینه وه. ئه وا گه یشتووینه ته شو ئنیک که بو ههر سیکمان دیوناسه. لیواری گراوه که ی خو مان! سه عات له چواری به ره به یاندایه. که لوتکه له جیگه ی تایه تی خوئی راده گرتئی. شاهو به وهندی به ک و دوو به کی له ماتوره کان له لوتکه که ده کاته وه. بی ماتلی و راویستان ده لی: خیرا که ن، نه مان بیتن. به ره و ماله که ی شاهو وه ری ده که وین. له گه لکوو ده گه یته شانی گاشه به رده که گویم له سرت و خورتی ده نگه ی چه ند که سیک ده بیته که له پشت ماله که ی شاهو وه به ره و ئیمه دین.

ده گه نه پیشئی. دای و بابی زه ریا و دایه مرواری و هاو پین. شاهو هه مووان خو لقی ژووره که ی ده کات. خوئی له پیشه وه ده روا. کلیلی کاره با لی ده درئی و چرا هه لده کری. هه موو پیکه وه خو به ژووره که دا ده که یین. به حاله حال جیمان ده بیته وه. مات و بی ده نگ داده نیشین. شاهو که تری پر له ئاو ده نیته سهر والور. له ره نگ و رو خساری ورد ده بمه وه! مه ترسی یان خه م و په ژاره سهر و گو تلاکی وه ک کافوور سپی کردو وه. ره نگ به رو خساریه وه نیه. داده نیشی و روو ده کاته دای و بابی زه ریا: کا ولاش ده وریشه! شهرمه زاره م لایه ق ئیوه نه یری. وه گه وره یی خو هه تان بیوورنمان. پیری، ده سه و وه ستانی، غوربه تی فره شهرمه زار دو س برایه لم کات! بابی زه ریا پیاوانه قسه له دم شاهو ده رفیتی: برا ئه م قسانه منالانه یه.

پیاوه تی و برابه تی ئیوه له گهڵ کاکۆ سامرهنده بو ئیمه له گهنج و خه زینه
بایه خدار تره. ئیمه شهرمه زاری تۆین.

شاهۆ رووم تیده کا: مه گشت ئەزانستیم دهرچین ئیمکان نه یری!
زه ریا خانم، دای و باب زه ریا، دایکه مرواری، هاوړی، جاسم، مه خوه مان
گشت ئەمه زانستمان چینه قاچاقی وه ئی درگه قهیر مومکینه. ته ک خود تو
ئیسه باوهر نه یری. کاکۆم! ئیره رووژ و شو، دایم و دهرهم هاوه گه ماروو،
وه ژیر چاودیری. فره کهس وه ئی ریه وه کوشت چینه. فره کهس زامار و
ناقس بینه. فره کهس ده سگیر و بهندی بینه. هه لاتن قاچاق وه ئی درگه ری
نه یری. مه گشت ئی به زانستمان. ئه رای متمانه ی تۆ ئی کار کردمان! ئیسه
تۆ چه وژی؟ یه ی گله لووتکه دیرم، یه روح ههر دوو فهدات کهم. چوهن
تووا ی مه هام وه خزمهت تودا. تووا ی یه ی بار، دوو بار، دهه باره تریش
بچیم! مه حازرم!

سه ری قسه داده مه زری. شاهۆ، دای و بابی زه ریا، دایه مرواری و
زه ریا و هاوړی و جاسم هه موران به نۆره بیره وه ری خو یان له و
شاربه دهرانه ی و بستوویانه هه لێن و نه یاتوانیوه، ده گپرنه وه. ده یان
رووداوه ی راکردن و نه توانین باس ده کری. باس له سه ر باس و قسه له
پشت قسه وه بیر دیننه وه و ده یگپرنه وه. دایه مرواری چایی تی ده کا و
جاسم چایی مان پێدا ده گپری.

به یان له ناخافل دهرکمان پێ ده گری. بیجگه له من و شاهۆ کهس له
ژوردا نامینی. هه موو به ره و مالی خو یان ده پرونه وه. له گهڵ شاهۆ به ره و
رووی یه ک داده نیشین. شاهۆ بهر ده بیته و پرنه! گشت ترس مه ئی به بید،
وه بان زه ریا و لووتکه ده سگیرمان کهن. ترس مه ئی به بید نه گین
ده سگیرباین، سامرهنده نه و ژبنت شاهۆ مه هاورد دای وه دهس پیاگ

دەولەت شاھۆ نامەردەن، ھاو دەست پاسگەن. ئاخ چەنئیک ئی ترسەم
بید!!

کاکۆ مە زانم، تۆ نەزانی ئی خیزەلان، تەنکاویەل، ژیری کەندال و
کەندەلان یەل مە وە قەراخیاندا گوزەر کردمان، چەنئیک پەر مە ترسی بید.
فکر کەم یەک دوو لووتکە ئی قەراول یەلە چەپ بیدە. حەتمەن کەفتنە ناو
ئاو زەریا. لە کوو؟ لە ئی تەنکاو خیزەلان یەلە. مە ئاگا کردم وە کوورەو دیبە
وە شوین مان نەھاتن. وە گیان ئی کاکۆ سامپەندە، یەی مانگە ی مە شوین
ئى زەریایە تاقى کەم! رى نیشان کەم. گشت مە ترسیم وە رووزەردى
خزمەت تۆ بید. زانی چەس؟ یەى چت ئەرات باوژم. ئەگین وە خەتەر
کەفتایم وە ئی دەمانچە شەر ئەکردم.

دەست دەبات و لە ژنر کراسە کە ی دەمانچە یەک دەردینى.
هەلدەستە سەر پى. تف لە دەمەدا وشک دەبى، رەنگم دەپەرى.
فرمىسک بە روومەتەدا شوپراگە دەکات. دەزانم لە ناخى ئەم هەزارەدا چ
باس و خواسە. باوەشى پىدا دەکەم: کوپرە شاھۆ تۆ چاوى منى، روخى
منى. دەیان جار زیاتر دەست و دەم و نىو چاوانى ماچ دەکەم. شاھۆ باب و
برا و بربرەى پىشى منى، من برا چورکەى تۆم. ئاوا بىر مە کەو، من خۆم
هەموو شتیک دەزانم. سالاوەختیکە بە شوین ئەم کارەوهم. تۆش باش
دەناسم. مەگین تۆ لە سالى سىفردا لە گەل شوپرا لە دارستاندا دووسى
مانگ پیکەو. نەبوون!!؟

لە نامە یە کدا بو شوپرا باسى تۆم بو کردبوو. شوپرا تۆى لە خۆت باشتەر
دەناسى! لە وەلامى نامە کەمدا زۆرى باسى تۆ کردبوو. شوپرا.....
هەست دەکەم مووچرک بە ئازای لەشى دا دىت. لە باوەشم دەچیتە
دەرى. بە مۆرە یە کى سەیرەو وە تىم دەروانى: چى؟ کى؟ تۆ شوپرا وە کوورەو

ناسی؟ تو خوواکهت تو هاوهل شوپرای؟ شوپرا زیندهن؟ رزگارهن؟ وه بهند نین؟ ئه ی برا تو ئه رای چی وه گرد مه له شوپرا باس و خواس نه که ی؟! داده نیشیته سهر چوک، دهسته کانی هه لدینن: خواجه شوکر، خواجه ههزار بار شوکر.

له ژیر لیورا دهست ده کا به ورینه و دو عا. له پاش ماوه یه ک، ئه ژنویه ک له سهر عهرز و ئه ژنویه ک له ههوا رووم تی ده کا: شوپرا له ناو مه دا پیغه مبه ر بید! نه ک ههر له ناو کوره کان دارستان، نه وللا شوپرا له ناو گشت کوسار و دارستان و خه لک ئاواپی یه کان پیغه مبه ر پاکی و برایه تی و نازیه تی بید. خوه ی نه توائتی به ره ستنی، وه لیللا گشت خه لک شوپرا ئه به ره ستیان. مه سی مانگ تو واو کیفا و کیف، دولا و دول، گونداو گوند، له گه ل شوپرا له جه وله دا بیمه. شاهو برا بیچکه ی شوپران، ئومهت و مورید شوپران! ئاخ شوپرا تو وه کووره ی برا، وه دووریت کوویر بام، کوویر، کوویر.....

له قله ی گریان ئه دا و ده لی: تو خوواکهت شوپرا زیندهن؟ کولی گریانکی به کولتر هه موو ناخم ده هه ژینن. شاهو له کولی گریاندا ههر به وریته بیره وریه کانی له شوپرا ده گپرتته وه. ده گری و له سهر چوکی خوی راده کیشی. له پاش ماوه یه ک سوکنایی دادی، هیدی ده بیته وه. بریک باسی شوپرا ده که یین. ئیزنی لی ده خوازم و له ماله که وه دهر ده که وم. دیسانیش وه ک هه میشه خولکی شه قام و ئیمزای ده فته ری پاسگه و رووده که مه وه لیواری زه ریا. تو کی شوپرا؟ چه که سی؟ چه کاره ی؟ خه لکی کوی؟ کوپری کی؟ ئه وی کتیی باشه نیوی تو، تاریفی تو و به سه ره اتی تو ی تیدا یه!! ههر که س ئیسانه، نازیه، له دهست دپوه زمه ی زولم و زور و برسیتی و نه زانین و ره شایی به هاواره، دهست په روهرده و قوتابی و هاوه لی توره. تو

چهند سالت سونحه؟ چهند جارن هاتوویه ته سهر دنیا؟ له چهند شوین و ولاتاندا هه‌لسووراوی؟ به شوین چی یه‌وهی شوپا؟ کیی و له چی ده‌گه‌پئی؟ شاهو راست ده‌کات؟! خه‌لکی دارستان و شار و گوند و چیا و دو‌له‌کان چی؟ تو پیغه‌مبه‌ری؟ ئه و پیغه‌مبه‌ری وا خوئی له خوئی و پیغه‌مبه‌ریه‌تی خوئی حاشا ده‌کات! ده‌زانی پیغه‌مبه‌ری چی؟ خاوتنی، به‌رانبه‌ری، نازایی، براهه‌تی.

هه‌مديسان دوو پات بوونه‌وه! روواله‌تیکی تازه و مانایه‌کی کۆن. به‌شهر له سهر کووره‌ی زه‌وی: شاربه‌دهر! له باوه ئاده‌مه‌وه تاکوو من، له منه‌وه تاکوو دنیا بییت و بمینی، تاکوو قیامه‌ت! تاکوو هه‌زاره‌ها تر و ته‌وتله‌ی دیکه‌ی پاش ئیمه. له و چرکه ساته‌وه باوه ئاده‌م له به‌هه‌شته‌وه شاربه‌دهری زه‌وی کرا، چاره‌نووسی به‌شهر به شاربه‌دهری نووسرا. تو‌ره‌مه‌ی باوه ئاده‌م هه‌موویان بی جیاوازی شاربه‌دهرن. پرئی که‌س لی‌یان حالیه و پرئیکیان له تاریکی دان. متمانه‌یان نیه! له شک و گومان دان. به‌خته‌وه‌ر و چاره‌ره‌ش، حاکم و به‌ر حوکم، هه‌موو له‌گوینی یه‌ک، چاره‌نووسی باش و خه‌راپیان شاربه‌دهری یه. بگره له‌م کیشه‌یه‌دا پرئی که‌س خۆیان پی به‌خته‌وه‌ر بییت و پرئی که‌سی دیکه هه‌ست به دوواکه‌وتن و چاره‌په‌شی بکه‌ن.

به‌لام ئه‌گین بیر بکه‌ینه‌وه، ئه‌گین هه‌موو که‌س بیر بکاته‌وه، بو‌مان و بو‌تان و بو‌یان روون ده‌بیته‌وه هه‌موو شاربه‌ده‌رین، شاربه‌ده‌ر گه‌لیک به‌ ئاکامیکی تاله‌وه، مردن. تخیل بوون و یه‌خسیر بوونی ئیو‌گورئیکی سارد، ره‌ش، قوول، تاق و ته‌نیا. رزین و گه‌نین. هه‌پروون هه‌پروون بوون و هه‌شاو‌لی کرم و مار و میروو. له ته‌نیایی خۆتدا، له مه‌زلی ئاکامتدا، ده‌بی خانه‌خوینی کرم و مشک و مار و میروو بی. له سهر ته‌رمه‌ت به‌ رهبازین دین

و ده چن، هه لده به زن و داده به زن. دیلان ده گیرن و پیست و گوشتت مسقال
 مسقال ده پچرن. کرم له مؤخت ده خوا، مشک میشتک هه لده لووشی.
 میرووله به سهر که ولت دا دی و ده چی، مار له ژیر باخه ل و له نیو
 که پرراکه ی سهرت دامه زل ده گری. چت له ده ست دی؟ جگه له ژان و دیق
 و وهرهم هه ل هینان. جگه له رووانین و وزه هینان و هه ل کردن. دهره وه ی
 نیو گوړ و نیو گوړ ههر مانایه که! ههر وه زعه تیکه. ئیمه جیاوازی یان له
 نیوان داده نیین. ئیمه پیمان وایه جیاوازی یان له نیوان دایه. مه گین له کات و
 ساتی له دایک بوونه وه تا کوونی مردن له سهر دنیای روون، شهو و روژ،
 دایم و دهرهم سه گ و پشیلته ههر له گه ل نین؟ مشکت ههر له کونه
 دیوار و بن میچ و ههر به دوواوه نین؟ کرم و زه روو ههر له گوشت و ئیسک
 و پیست ناله وه پرتن؟ چت له ده ست دی؟ چت له ده ست هاتووه؟ مه گین
 داخ و دیق و خهم و خوربه و ژان و وهرهمت له سهر دنیای روون که من؟
 ئاخ ئینسان تو چی؟ تو چی؟ چ دوور نه پوین، کاک شاهو تو کی؟ تو چی؟
 چ کاره ی؟ له دنیا چت ده وی؟ به ته مای چی؟ ئاوات و هیوات کامه یه؟
 چاوه پروانی کی؟

هه موو حه ول و ته قه لات بوته ئه وه ده ببه یه ک ئاوی تال و چوار نان و
 پیاله ئیک په نیر بو ئه مروت ته یار که ی و سک هه لمستی! که للهت گهرم
 دایینی، با بزاین تاکو و سبه ی کی مردوو کی زیندوو! بوچ نه چین و
 بانگه واز نه که یین. هژ خه لکینه ئیوه هه موو شاربه دهرن، دهرده دارن،
 هاوده ردن، هه موو ئاکامتان مردنه. گه زیک گوړ و دووگه ز جاو یان هومایی.
 ده سا ئیدی رووره شی و دزی و ده خه لی به سه. دوژمنایه تی و فر و قیل و له
 تهرمی یه کدی له وه ران به سه.

به لام ئای ئای تو خودا بلئی من شیته نه بم؟ بلئی شیته نه بوو بیتم؟

ئه‌وه ده‌لیم چی؟ قسه بۆ کئی ده‌که‌م؟ مه‌به‌ستم له‌م و پرینه و چه‌نه‌وه‌پریه
چی‌ه؟ ده‌مه‌وی چی به‌کئی بلیم؟ خه‌لک هه‌موو له‌من به‌ئاگاتر و حالی‌تر و
روون‌ترن! ده‌یجا که‌وابوو، ئه‌ی من قسه بۆ ده‌که‌م؟ خو‌برواشم به
مژولیايش و پروباگانده‌یه! ده‌جا ده‌برۆ سه‌ر له‌به‌رده‌ده! خو‌ت له‌قورگره،
خو‌ت له‌قورهلکیشه. ساتی دامرکی. برۆ سه‌ر بئیه، پشوویه‌ک بده،
چاوئک بنی سه‌ریه‌ک. کئی من؟! ناتوانم، ناتوانم نا، نا، نا.

وا باشته‌ر برۆمه سه‌ر گاشه به‌رده‌که‌م، ئه‌وی دویشه‌و له‌خه‌وما له
هانایا لۆتکه‌م ساز ده‌کرد! ئاخ چه‌یف و خه‌سار... ئه‌ی مه‌خابن! چ خه‌یال
پلاوئک؟ چ خه‌وئیک؟

لۆتکه! راکردن... ده‌ریاز سوون له‌م گراوه‌یه... له‌م درگه و له
شاربه‌ده‌ری... نابیی کاکی خو‌م نابیی. ده‌ست نادا... له‌توانای که‌سدا نه‌!
ده‌ست به‌ردار به... من ده‌ست به‌ردار بم؟ به‌لین بئی تانیو گۆرپچه‌ی
مه‌زارم ده‌ست هه‌لگر نه‌بم! چاره‌نووس؟! وا دیاره چاره‌نووس تۆی به
خه‌لکی ئه‌م جزیر و گراوه له‌قه‌له‌م داوه. ئه‌ی به‌س دیداری دوستانم؟
خزم و که‌سانم؟ دای و باب و خوشک و برا و ئه‌و هاوه‌لانه‌ی سی چل سال
ته‌مه‌نم له‌گه‌لیان رابواردوه؟ هۆگری یه‌ک بووین؟ ئه‌ی باخه ره‌زه‌که‌م؟
ره‌زه‌کانم! شه‌رت بئی ده‌ست به‌ردار نه‌بم. ئه‌ری بلیی هاوه‌لان چووینته
سه‌ر باخه ره‌زه‌که و ئاوه‌دانیان کردبئی ته‌وه؟ یان بلیی چه‌ولیکیان بۆ ئاوه‌دان
کردن و به‌به‌رهم گه‌یاندنی دابیی؟

ئه‌ری بۆ چی قه‌ت هه‌والیکم له‌و بابه‌ته‌وه بۆ نه‌هات و هه‌والیکم بۆ
نایه؟ هه‌ر باسی له‌گۆرئی دا نه‌یه. بپرای بپرا!... ره‌نگه ئه‌م قسه و باسه
قه‌ده‌غه و قورخ کرابیی؟! ره‌نگه.

ئه‌مه‌ش گاشه‌به‌رده‌که و نیوان ئه‌م دوو تیره‌گه، راست له‌سه‌ره‌و

خواری تیره گه که ی لای راست. راست له سهر روخی زه ریا. ئەوا خویش له مه لئ کردن تیر بوو و خه ریکه خوئی له رکه ی باسک و سنگی زه ریا رزگار ده کات و به ره و حه و ده فری. خور و زه ریا و زنجیر و زرتی زه ریا له رووانگه مدا و شنه یه کی زور به مه یل و میهره بان له نامیزم ده گری.

له سهر گاشه به رد دانیش تووم، پان و تهخت و جیگه داره. ده توانم راکشیم، دانیشم، ته نانهت له سهر شان یه ک دوو تلیش بخوم و ئەم باره و بار و ئەم لاولا بکه م. جگه ره که م هه لده که م. ده ی نیم به لالیومه وه. شهرت بی تا کونئی گهرمای درگه و ناگری خور شه که تم نه که ن، به ره و نیو شار نه گهریمه وه زورم ته مه شای گه می و لوتکه و زه نا زه نای گه میه وان و ماسی گر و ماسی فروش کردووه، ده با ئەمرو بپرئیک له له نگه رگه و که شتی یه کان نیزیک بم و له زه ریا و که شتی بپروانم. ئەم دوو هاوه له میژوویی یه. ده با ئەمرو من و زه ریا دوو به دوو بین. له ته نیایی یه کی دوور و درئژدا، له قوولایی ته نیایی دا. ده با من و زه ریا خوومان بو یه ک رووت که پنه وه. خوومان بو یه ک بخه پنه سهر به ری ده ست، سهر دایه ره و سازئیکی دیوناس!

به راستی سه یر و سه مه ره یه، ههر چه نده ده پروانم و ورد ده بمه وه، له رووانگه مدا جگه له ورشه ورش و بریقه بریقی زه ریا و زرتی زه ریا چ دی به دی ناکه م و نایینم. ده بی بلیی ئەم زه ریا یه، ئەم نسکو له ی واله رووانگه ی مندایه جیگه ی چه نده شار و دی و چه ند دارستان و کووسار بی ت؟

ده بی به ئەژمارده و کیشان چه ئیکی به خه لوار و تون ماسی و بو ق و قرژال و نه هه نگ و نه قه و گیان له به ری دیکه تیدابی؟ ده بی بلیی چه نده ها بالنده له سهر ئەم ئاوه خه ریکی راوه ماسین و چه نده ها بنه ماله کارو ئیش و رزق و روژی یان له م ئاوه دابی؟

تۆسه‌یرکه، بیرکه‌وه، پروانه لم گشته خه‌لکه‌ی به‌سه‌ر ئه‌م زه‌ریایه‌دا
 دین و ده‌چن. ئاخ قسه‌ی پیشینیان، راست وایه: ئاو و ئاوه‌دانی. ئاو و ژین و
 ژیان. بارانه‌ی هزاره‌ها سالگار و توفانه‌که‌ی نوح جارنکیان ئه‌م کووره‌ی
 زه‌ویه‌ی تیک رووخاند. وه‌ک به‌ری ده‌ست، وه‌ک ته‌ختی ئه‌م گاشه‌به‌رده
 سامالیان کرد. هه‌ر نیشته‌وه‌ی توفان و وئستانی باران و زگ و زای ئاو بۆوه
 هو‌ی پیک هاتنه‌وه‌ی ژین و ژیان. شایکه ئه‌م زه‌ریایه به‌ده‌ورانده‌وری
 خویدا چهنده‌ها ئینسان و ئاوه‌دانی وه‌کو کردۆته‌وه! ئه‌ری بلیی له‌به‌ره‌و
 رووی من، له‌و به‌ری ئه‌م زه‌ریایه کو‌ی بیت؟ کی‌ی لی بژی؟ ره‌گه‌ز و زیان و
 داب و نه‌ریت یان چۆن بی. ئه‌ری خوچ له‌بیرم نه‌بوو ئه‌مرو هه‌ینی یه‌ و
 که‌شتی تایه‌تی هه‌وارچی و لاه‌کی و سه‌یاح و قاچاخچی دیت! ئه‌م
 هو‌ش و گو‌ش و زه‌ینه‌ی من بوچ وای لی هات؟ ئه‌وه‌تانی تاکوو
 که‌شتی یه‌که له‌قراخ له‌نگه‌رگه رانه‌وئستا و زه‌نا زه‌نای خه‌لک هه‌ل‌نه‌ستا
 چم له‌بیر نه‌بوو. ئه‌وا خه‌لک به‌تاق و پۆل پۆل داده‌به‌زن و ریگه‌ی درگه
 ده‌گرنه‌به‌ر. ده‌ک بژین خه‌لکی ولاتانی تیشک و نوور و رووناکایی، شایکه
 هه‌ر که‌سه‌ی له‌ره‌نگیک و له‌وئیکی لیباس له‌به‌ردایه! شایکه زه‌رد و
 سوور و سپی و که‌سک و سوورمه‌یی و چه‌نیک ره‌نگی دیکه دین و
 ده‌چن! هه‌زار خو‌زیام به‌خوتان بۆ ئه‌م هه‌موو سه‌رخو‌شی و دلخو‌شی و
 نه‌شه‌وگه‌شه‌یه‌تان! ئه‌وه‌ش یه‌کیک له‌وان که‌راست رووی کردۆته‌من. ملی
 ریگه‌ی گرتۆته‌به‌ر و راست به‌ره‌و من دی. بلیی کاری به‌من بی و بمناسی؟
 بلیی کاری پیم بیت؟ به‌ره‌به‌ره‌گه‌بشتۆته‌پیشتر.

پیاوئکی له‌ده‌سته‌پیاو که‌له‌گه‌ت‌تر، به‌لام حووج و درئیش نیه. به
 روواله‌ت دیوناسه. ده‌لیی له‌مه‌وبه‌ر دیومه. لی‌گه‌ری با‌بته‌پیشی. یا خودا
 خیری. هه‌ر خیر ده‌بی! شه‌ری چی؟!

ئەم دەرگە یە دۆزەخە و من دۆزەخیم، کاک بریا کوتەنی لە دۆزەخیش بەو لاوە؟ ئەو ئەللا و بیللا لە دۆزەخ بەو لاوە ترمان نیە. دەسا کە وایە ئەی شوول و چرپی و داری ئەم ناگرە بو تەرە؟

بەرە بەرە دیتە پێشتر، راست بەرە و من دیت. بە پەلە پەل هەنگاو هەلەدە هیئتە وە. نا، کاری بە منە. ئەو منی ناسیووە تەو، من ئەو نانا سمە وە. ئەو دەستی چەپی هەلینا و سلأوی کرد...

دەنگیکێ بەرز و خۆش، وشە یەکی خۆشتر و دیوناس: دۆستی ئازیز... ناخ بارانی رەحمەتی خودا! دەزانی کێ یە؟ چنار هەزار سال دەژی و تاقە جارێکی باز لە سەر دەنیشی. من بە چل سال عومرە وە ئەو دەوێ دیسان باز بەرە و من دیت! دەزانن کێ یە؟... نازانن؟ هێچتان نازانن؟ شارێکم دەنی پێتان دەلیم. بەلام نانا قەی ناکا شارم ناوی، من مزگینێ و شیرنی تان ئەدەمێ. کاک شوپرایە! شوپرای پێغەمبەری کوێستان و کوێسار و دارستان. ئەو پێغەمبەری لە پێغەمبەری خۆی حاشا دەکات. مچوورکێ بە هەموو لە شەمدا دی، لە سەر گاشە بەرد خۆم حەوا ئەدەمە خواری. دەکەوم و هەلەدەستمە وە. بەرە شوپرا رادەکەم، لاناسکە دەبەستم، خۆم دەگرەم وە بەرە شوپرا دەفرم! بال دەگرم، بە دەوری سەری دا باوە خولێ دەکەم. سێ جار لە دەوری دەگەرێم و خۆم دەهاومە نیو باوەشی. توند لە نامیزی دەگرم، سەرم دەنیمە سەر شانی و لە قولپەیی گریان ئەدەم.

ئاگام لێ یە بە بەری دەستی راستی بە نیو شان و پشتمدا دەکیشی و: دەی دۆستی ئازیز! تۆ چۆنی؟ چۆنی کە لە؟ نیوچاوانی بە نیوچاوانمە وە دەنوسینێ و: هەموو شتی گۆراوە، جیهانی ئیمە داری لە سەر بەردی ئەماوە! دۆستانی ئازیز ئەوی کووژرا، کووژرا! ئەوی گیرا، گیرا، ئەوی دیکە هەموو چوونە تەو دەخەکی هەوێلیان! لە سەرەخۆ بە دۆستی ئازیز،

هۆنەر و هۆنراوه، رۆمان و فەلسەفە و ئینسانیه‌تی مان بۆ ماوه‌ته‌وه. وشە‌ی (دۆستی ئازیز) له‌ زمانێ چە‌نده‌ خوۆشه‌. وشە‌ی زە‌مانی قە‌دیم و سە‌رده‌مای ئە‌وین. ئە‌وینداران له‌ بۆ‌ره‌تاری ئە‌وینداری دا‌گازە‌مان دە‌کرده‌ یە‌کدی: سلا‌و دۆستی ئازیز، سپاس دۆستی ئازیز، بە‌ دو‌عا دۆستی ئازیز یا خوا بە‌ خیر یی میوانی ئازیز، روژانی بە‌هار شه‌وانی پاییز*. دیمانەت بە‌ خیر گۆ‌له‌ بە‌هاره‌ گاسنیش مان نیه‌. بی‌خە‌ینه‌ ژیر پیت! نازانم و چ له‌ بیرم نیه‌ چە‌نده له‌ باو‌ه‌ش و ئامیزی یە‌کدا ئاو‌یزانی یە‌ک دە‌بین؟ له‌ بیرم نیه‌ بە‌ چ گۆ‌فت و لفتی یە‌کدی دە‌لا‌ویننه‌وه؟ ئا‌گادار نیم چۆ‌ن و بە‌ کام زبان و وشە‌ و دیر و هە‌لبە‌ست هە‌و‌الپرسی یە‌کدی دە‌کە‌ین. له‌ بیرم نیه‌ چە‌نیک دە‌گرین و چە‌نده قاقا دە‌کیشین؟

دە‌بی بلیی له‌ وکات و ساتی ئامیزی یە‌کدی دا چمان گۆت بی؟ چمان پرسیار کرد بی و چمان وه‌لام دا‌یته‌وه؟ شو‌را له‌ باو‌ه‌شم دە‌خزیتە‌ دە‌ری. دە‌ست دە‌خاته‌ سەر شانم. رینگه‌ یە‌کی باریک دە‌گریتە‌ بە‌ر و دە‌لی: له‌ کە‌نگی وه‌ بە‌ شوین تۆ‌دا و ئلم! خۆم له‌ کە‌س ئاشکرا نه‌ کردوه، جگه‌ له‌ زا‌گرو‌س. ئە‌ویشم بە‌رپی ئە‌و خیا‌لاته‌ کرد. - دە‌ستی بە‌ره‌ و خیا‌لاته‌ کە‌ی خالۆ‌ درێژ دە‌کا! - هەر بە‌ هە‌و‌الپرسی له‌ ئە‌م و ئە‌وێکی نامۆ له‌ ماله‌ خۆ‌ته‌وه، له‌ ماله‌ دایه‌ مرواری و هاو‌ری وه، له‌ ماله‌ زە‌ریاوه - شه‌ریک و هاو‌ه‌لیکی ته‌واوت هە‌یه! مە‌بارە‌ک بی، بە‌خته‌وه‌ر بن - له‌ ماله‌ چۆ‌ل و هۆ‌له‌ کە‌ی شاهۆ‌وه - زۆ‌ر پیا‌وه، زۆ‌ر ئینسانه‌ قە‌د‌ری بزانه‌ - شوین و نیشانه‌م هە‌لگرتوی و هاتووم. ئاخه‌ پیاوی چاک روژی هە‌شر و کلا

گرتن؟ یانی وه ننده له دنیا بی هه والی نه تزانویه هم شه وه له و خیلاته شایبی جندو کانه؟ یان هه وایه کی دیکه و فر و فیلیکی دیکه له که للهت دایه؟
 نایه لی وه لام ده مه وه! نا، نا چ مه لی. له نیو دلت دام. رهنگی
 رو خسارت هه موو شتیکیان بو ناشکرا کردووم. له م خهت و شوین
 هه لگرتنه شدا شتیکم بو ده رکه وتوو! ده رفه تمان زوره، باسی هه موو
 شتیکی ده که یین. نیستا که خیرا خیرا و نازا هه نگاو هه لینه وه، ده بی بگه یینه
 خیلاته که. جا تو قسم بو بکه. له خووت، زاگرووس، زه ریا، درگه،
 شاربه دهر، تاراو، تاراوگه.

وه ک دوو هاوه لی منال کار ده ستمان خستوته سه رشانی یه کتر. له نیو
 قه دی هم گرده وه، به بزهری یه کی خوار و خپچ دا تیپر ده بین. جووتی
 که ره واله راست له ژیر لاقمان ده رده پرن و دامان ده چله کین! له قاقای
 پیکه نین نه ده یین. له قه دی نه و دیوی گرد ده هالین، په له هه وریکی زور
 گه وره و سپی به ری خوور ده گری. به جووته تی ده چریکینین: هه وران گازه
 گازه، نه واهات به تاوی چاروکی..... چاوه کانم هه لم ده که ن! به ره و زه ریا
 شوور ده بینه وه، ئاره ق له ته وای له شمه وه هه لده قولی. ده گه یینه سه ره خی
 زه ریا. به جووت ده لین: یه ک دوو سی. دهستی یه ک ده گرین و پیکه وه
 خوومان ده هاویینه نامیزی زه ریا وه.

باسک لی دان، مه لی کردن، بین کیشان. قرنه گو می و یه کتری
 خنکاندنه وه. قاقا کیشان و ئاو به سه ر و چاوی یه کتری دا کردن. دیسانه
 پشته مه لی و بین و لاقی یه کتری کیشان. دهنگی قاقا لیدانمان هم دهر و
 بهر ده هه ژنی. خوومان و لیاسمان قینک بوینه ته وه! له ئاو دیننه ده ری.
 لیاسه کانمان خووساون و به له شمانه وه نووساون. هه میسان ده ست
 ده خه یینه سه رشانی یه کدی و به قسه و باس به ره و خیلات دهرین. نیو

که‌وش پر له ئاون و هەر جه‌لقه‌یان دیت. به‌ره‌به‌ره هه‌لم له لیباسه تهره‌کانمان هه‌لده‌ستی. ته‌م و مژیکێ خه‌ستیش له سه‌ر زه‌ریاوه دیت و تیمان ده‌هالی. ده‌بی بلی ئه‌م هه‌لم و ته‌م و مژه هی ئاوی زه‌ریا بی؟ یان هی لیباسه‌کانی ئیمه! ئه‌وه ئیمه‌ین به‌ره‌و ئه‌م مژه ده‌چین یان مژه‌تیمان ده‌هالی و ده‌وره‌مان ئه‌دا؟ نازانم، به‌ من لیک نادرته‌وه. وه‌نده ده‌زانم له نیو ئه‌قیانوسی ته‌م و مژیکێ شینکی و خه‌ست و پته‌ودا قسه له زاری یه‌کدی ده‌رفینین! له هاهه‌له‌کانی مندالی مان ره‌زا بوته دوکتور. له خو‌شیانه بال ده‌گرین. به‌ هه‌لفرین و جریوه‌جریو ری ده‌پرین. شاهۆ زۆر تیک شکاوه، زۆر بی چوو! ئه‌م بزنه‌ری باریکه جیی هەر دوومانی به‌ جوانی نابیته‌وه، شان به‌ شان رو‌شنتن مان دژواره! هیوای شه‌هید کات و ساتی مردنی نه‌بوو، حه‌یفی کرد. برووسکه‌ی مۆغهره‌ی پشتم پرستم لی ده‌پری. چهند ساله دیسکم هه‌یه و پیی لی نائیم. زاگروس زۆر تونده. ئه‌م خول و ده‌وره‌یه لیک ناداته‌وه. توند ده‌پروا، ده‌بی باسیکی زۆری له‌گه‌لدا بکه‌ین. نیو چاوانمان پر له‌گنج و لۆج ده‌بی. خوریه دلمان ده‌گوشی. شو‌رش ماشینی کپروه، ژنی هیناوه، دووکانی داناوه، مناله‌کانی زۆر کۆک و پو‌شته‌ن بونی ئۆدوکلۆنیان کۆلانیکی پر ده‌کات! ده‌مم پر له‌ تف ده‌بی، شو‌را په‌روش ده‌کات به‌ جووت داده‌نشین و تیر ده‌هی قینین و ده‌ر شیننه‌وه.

مه‌جید له پاش کۆت و به‌ند و که‌ند و کۆسپیکێ زۆر چۆته‌وه سه‌ر مه‌علیمی و پیاوانه دی و ده‌چی. له کامۆ و کافکا نووسراوه‌ی تازه بلاو بوته‌وه. ناله‌ی جودایی و دیوانی گۆران له بازاردا که‌من... خو‌زیا قه‌ره‌نی سه‌ر و سامانی ده‌گرت و له به‌ند رزگاری ده‌هات. هۆمه‌ر ده‌ستی کرده‌وه به‌ چیرۆک نووسی. مژپه‌وتر و خه‌ست تر بووه. له‌م هه‌رده پان و به‌رینه‌دا هەر شه‌ره ده‌ندووکه‌مانه و ده‌رینه‌پیشه‌وه. ئه‌م به‌ر و ئه‌و به‌ری رنکه به

هزار و هزار پاساری و خهزایی و مهلی ورد و درشت و رهنگاوره ننگ له شقه هی بالّ ئە دەن و دە فڕن. مهل به جریوه جریو، راست و چهپ به سهر سه رماندا دین و ده چن. له باسی وه زیعه تی ئە مپرو و هه والی هاوه لانی کۆن و تازه تیر نابین. ههر که سهی ده نکه نوکیکی شای خوار دووه، نیوی دپته گۆرپی و ده وسپی ده خویندر پته وه.

کهی له مژ هانتنه دهری؟ له کهنگی وه له م راستانه شیناوه رد و سه وزه لانه داین؟ قسه و یاس نه یهیشتووه پی بزاین. خوئاوکه بارانیکی خو ش ده ست پی ده کا. له ژیر ئەم خوئاوکه بلا وینه شدا قول له نیو قولی یه کدی هه روا به فرین و غاردان، به پیکه نین و قسه و باس و گۆرانی کوتن، له هه ردیکی به رین و بی برانه وه دا به ره و خیلات ده پۆین. نه کو تایی و نه شله به چه نه دادرپی نادهین و هه روا ده یلین و دهی ئەستینه وه. به ره به ره هه ست ده که م ئەوه منم زیاتر پرسیار ده که م و شوپا وه لأم ئەداته وه. ئەری شتیکی تازه و سهیر! وه ک شتیکی هه ست ده که م شوپا زور بلئی و چه نه درژی و چه له حانی جارانی نه ماوه. زور له سه ره خو تره. جار و بار وه ک شتیکی هه ست ده که م پیرانه ده دوی! بو تاقی کردنه وهی، من نیستیکی چم نه پرسی، ئەویش چی نه گوت! له رابردوودا ئاوا نه بوو. کوما ئاورنیک بوو. چرکه سه عاتیکی له بانگه شه و پرو پا گانده و مژولیايش هه دادانی نه بوو: ئەم ئال و گۆره ییم پی سهیره، زور سهیر.

ئەوا له دووره وه خیه ته خیلات ده رکه وتن. به لأم شوپا ریگا که با ئەداته وه. سه دگه زنک له و لای ئەم ریگه وه که پر و چارداخی بیستاتیکی دیاره. له ژیر خوئاوکه دا خووسا وین. ئەوا خوئاوکه کردیه ریژنه. له حه یبه تی ریژنه به را کردن خو مان ده گه یه نینه بهر که پری چارداخه که. ریژنه زور زوو کو تایی دی. هه ور به ئاسمانه وه نه ماوه. خو ر وه دهر

که وتوتوهه. دیسانه کهش ههلم و موخار له جل و بهرگه کهمانه وه هه لده ستی. پومیکی ماتوری کار ده کا و ئاوکی زور به لوله دا دینیتته ده ری. حهوزکی گه وری پر له ئاو له بهر ده می پومیپه که دایه. وا دیاره ئه م چارداخهش چایخانه به. له بهر هه یوانی چایخانه که داده نیشین. کهوش و گوره وی داده که نین.

شورا به ره و چارداخ ئاور ئه داته وه: کاکسی چایچی بگه فریامان، میوه به ک، چایه ک، ساردی به ک؟ له وانه به بلیم هیشتی داوخوازه که ی ته و او نه بووه که سام و سارا ده گه نی! سارا شانی شورا ماچ ده کا و هه رتکمان به خیره اتن ده کات. سام خوی ده هاو پته باوه شی شوراوه و ئاو زانی نامیزی ده بی. سه رم سوورماوه! ئه مانه بو لیره ن؟ شورا له کوی وه ده ناسن؟ له مه سه یرتر ئه وه به که بهر ده بنه قسه و باس و هه والی ئه م لاور ئه م و ئه و لیک ده پرسن.

سارا به جی مان ده هیلی و سام له گه لمان داده نیشی. سام و شورا بهر ده بنه گپرانه وه ی بیره وه ری رابردوو. شیناورد و بیستانیکی خشیلانه و خووش و رازاوه به ده وری حهوز و ماتور و که پر و چارداخه وه. ئه م چایخانهش پشت به خور و روو به جاده و به شی له بیستانه که. قهت به زه نیشم دا نه ده هات له م گراوه کا و لاشه دا ئاوه ها به هه شتیک پیک بیت. له شورا پر سیار ده که م: تو بیرت بو لای ئه مه ده چوو که له م دوزه خه دا ئه م سه وزه لان و شیناورد ده ساز کریت؟

به بزه به کی تاله وه لیم ده پر وانی و: ئه گین خوت به خه لکی ولایتیک و ولاته کهت به هی خوت زانی، ئه م درگه به سه هله، دوزه خ و له دوزه خ به و لاره تریش له ئیره ئاوه داتتر و رازاوه تر ده که ی! به لام ده بی بیرت به لایه وه بی، فکر ت بی گه به نی. چاو هه ل بینی، دل ی ده یتی. قوول بیر که به وه، دوور

پروانی. چاره نووس و به سهر هات بۆ ههر کوئی چهوا دای و له ههر کوئی گیر سایه وه، ئه و شوینه به ولاتی خوٚت دانئی. ژین و ژیان له وئی پیٚک بیئی. ده سا بۆ ئاوه دان کردنه وهی ته قالا بدهی... ئه و سارا به قهر تاله یه ک هاروئی و میوه ی دیکه وه، سامیش به دوو قوری یه کیان چایی و یه کیان ئاوی داغ وه گه پانه وه بۆ لامان. له گه ل توٚخول کردنی هه وه ل هاروئی، عه تری هاروئی تازه له برکه لئوه کراوی سه ریستان ولات داده گری و ئیمه ی نه دی و بدی، ئیمه ی بی به ش له خیر و خوٚشی و به خته وه ری، وه ک له برسانه هار بوو بیٚتین، هه شاول بۆ میوه ده به یین.

هیشتی تیر نه بووم و ههر به هه شاول و شاتاول ده خوٚم که ده نگه ی شوٚرا زرينگه له گوٚم هه لده ستیئی! راوٚستان و ماتلی به سه، چه نده ت دلٚ پیٚوه له گیر فان و باخه لتی که و به پری وه بیخو، ئیدی ده بیٚ پروٚین. مالٚ ئاوی له سام و سارا و باریکه ری یه کی تازه. له نیوه پراستی بیستانه وه به ره و خیلی کوٚچه ره کان و شوٚنی شایی جندوٚکان.

ئاو جی جیٚ باریکه ریٚ خووساندووه. به ئه سته م ریٚ دهر ده که یین. مار میلکه یه ک له بهر لاقمانه وه راده کات. زه رده قوٚره یه ک له ژیر سیٚبه ری گه لاٚکاندا زبانی ده رکیشاوه. مارٚک له نیسیٚ گاشه به ردیک پاپوکه ی خوار دووه. پوٚلیک کوٚتر به سهر بیستانه که دا دین و ده چن. تاق تاقه یه کیان ته قله لیٚ ئه دن. دوو دالٚ دوور و نزیک له چهوا له نگه ریان گرتووه. ده گه یه دیواره چالووکي په رژینی بیستان، دوو که روٚشک له نیوان چالووکه کاندای خوٚیان هه شارداوه.

له باریکه ریٚ یه کی دیکه وه به نیو ره مل و خاک و خوٚلدا، به سهر خوٚله مپه یه کی زوٚر ریگا به ره و خیل ده گرینه بهر. شوٚرا ده لئی که سی له گه ل نیه، له ژیر لیٚورا ورٚینه ده کات: جیهانی نامو، جیهانی دیوناس. جیهانی

لاوه کی و ټیره یی. ولاتی بی حه سانه وه، بی پشوودان. ولاتی بی وچان و دهر فته و مؤلته بو زور بهی کهس و زور شت. ثم دالانه راوچی کوتر و کهروټشک و کهوی خو ولاتی. برسی و به ته مای گوشت و ئیسک و خوینیان. ئیمه ش دایم و دهرهم له هاتنه سهر دنیاوه تا کوونئ تخیل بوونه وه بو ئیو گوټر، سه دان و هه زاره ها دال و خهر ته له به شوینمانه وهن.

راوچی له ش و رو حمان. قه سته سهر و مۆته ی سهر دلمان. ئیمه ش بو ټه وان، ملوژمی حه سانه وه یان، به خته کی به خته وه ری یان. ههر دوو به ره لیک حالی، لیک ناحالی. حالی و ناحالی! ده سا ئه م جیهانه، ژیان و ئه م ژیا نه به م هه له یه! هه له یه کی دوو لایه نه، دی و ده چی و پیک دی. پر له بگره و به رده، خیشمه خیشم، پر له گیره و کیشمه و شه پر و هه لالا و زه نا زه نا. کی زهره ر ده کا و کی قازانج؟ کی ده ی دۆرینئ و کی ده بیاته وه؟ ههر تک به ره ده ی دۆرینئ. له لایه که وه ئینسان، له لایه که وه به شه ر. ههر دوو به ره لیک حالی، لیک ناحالی. لیک حالی و ناحالی. ده سا لیک راده کیشین، لیک ده کووژین. له به کدی ده شوینئین.

تاوانی ئیمه ی به ره ی ئینسان نه. تاوانی ورج و سه گ و ریوی و مشک و پشیله یه. تاوانی به ره ی دپوه زمه یه. مل ده کیشنه مالو چکه مانه وه، جه رگ و دل و دهر و نمان هه لده کوئن. ههر به شوینمانه وهن، ده مانگرن، به ندیمان ده کهن. له دارمان ئه دهن و ده مانکووژن. ئاخ..... ده ست له به رامبه ر ده ست و چاو له حاندی چاو دایه. خو له وان ئاو نایه، له ئیمه خوین بیت، نانا نا.... نه ده بوو و ابی! نابی و ابی. جو پره قازاخی یه ک له ژیر کوئو گلینکه وه، له ژیر لاقیه وه ده جریویتی و له شه قه ی بال ئه دات. ههر تکمان راده چله کین. هه ودای ورنه ی شوټرا ده پسیت.

بزه یه کی دیتی و ئاوړنک له من ئه داته وه. هه میسان له ژیر لیورا

ده يکاته ورپنه: ناخ خوږ و مه ترسي. ديسانه که له ورپنه دا بووم! هه لپته و پلپته، کهس نازاني ده ليم چي! ته نانه ت خو شم!! ماوه يه ک بي دهنگي و له پر دهست پي کردني گوراني: مه زرا، باران، وه نه وشه، باخ، ناو.... بي ناوي، وشک بوون، هه لپرو وکان.... له پر به سهر خيل دا ده که وين. گورپه پانپيکي به رين، چوار ده ور خيوه ت و که پر و کوخ. نيوه راستي خيل مه يدانپيکي چول و هول. چوله که کوژ به دهر وه نيه. جه ننگه ي نيوه پر وپه و ولات ته ندوورنکي داغ. کابرايه کي گه پراوه لوي خيوه تیک لاهدا و چاوي پيمان ده که وي. له خيوه ت ديته دهر ي و دهست له بن گو ي بانگه واز ده کا: هو هو نه جننه و جنوکان، شوپراتان لي بوته ميوان. نه م گازه به جه ند جار دوويات ده کاته وه. لوي پتر له ده پازده خيوه ت لاه دهر ي و ژن و پياو به ره و نيمه دين! کابرايه کي زور پير، مووي سهر و ريش و سميل و ته نانه ت برو و مژولکيشي سپي له دهر کي خيوه ته که يه وه هه را ده کا: به خولاي ميوانا خوه مي، ته لاقا يونان که وي مالا کهس ناچي. هو کورپه بلاوي کهن. ماله کهس نايه. کاک شوپرا، تو ش کاکي برا فهرموون.

خيوه ته که ي زور گه وره به. لوي خيوه ت لاهدا و خولک تازه ده کاته وه. شوپرا وه پيشي ناکه وي. هه ر تکمان به شوپن پيره دا ده چينه نيو خيوه ت. ده لپي نيرم جارنکي دیکه ش ديوه! کهنگي و له کوي؟ نازانم، وه بيرم نايه ته وه. به لام به خاترجه مي جارنکي دیکه شم نيو نه م خيوه ته ديوه. له نيو هو ده فهرش راخراوه. دهسته نوپن به ريز، بن ديوار و بن ديوار له جاجم پيچراوه. له نيوه راستي هو ده دا دارکو له که ي چوار پالووي رهنده کراو چه قيون. هه ر کهس له لايه ک داده نيشين. دوو لوي ميرمنالي جوانچاک ساردي و سه هو لاومان بو دينن. له هه مان کاتيشدا که ولي نيوه پر وژه راده خري. زوري پي ناچي، که شه ف که شه ف چيشتي گهرم که

هه‌لمیان له سهر هه‌لده‌ستی، ده‌کیشرتته سهر که‌وول. له پاش خواردنی ئەم ده‌وره‌چایی و ساردی‌یه، ده‌بئی ئەم چیشتانه تام و چیژتیکی سه‌ریان بی. دووسی کابرای گه‌پراوه، دوو لاره‌ مېرمناله‌که و پۆلیک ژن و منال ده‌پژینه ژووری و هه‌موو تیه‌ری خواردن ده‌بن. ده‌نگی ئوممی کولسووم ژووری پر کردووه. شه‌پۆلی موسیقای گۆرانی ئوممی کولسووم نوقمی خه‌یالاتی دارستان و هه‌رتک زه‌ریا و کۆسارنکی دیوناسم ده‌کات. هه‌ستی بوون و سه‌رخۆشی ناخم داده‌گری.

سه‌رنک هه‌لده‌برم و لامل و به‌ دزه سه‌رنجیکی شوپرا ئەده‌م، چاوه‌کانی سه‌رچاوه‌ی کانیه‌کی هه‌ل‌تۆقیو، رووبارنکی زولال به‌ خوڤ به‌ هه‌رده‌پانی روومه‌تی دا ده‌پرواته خوار! ده‌بئی چی بیر که‌وت بیته‌وه؟ شوپراش سه‌ر هه‌لده‌پری و نیگامان قه‌تسی نیگای یه‌کدی ده‌بن. به‌ هیمای برۆلی ده‌پرسم: خانه‌خوئی کی‌یه؟ ئەو روو ده‌کاته خانه‌خوئی و پرسیار ده‌کا: هه‌وال یۆنان له‌گه‌ل روژگار چۆنی؟ ئەم به‌ دم ئاخیکی سارده‌وه: هه‌ناسیک دی و ده‌چن، له‌گه‌ل روژگارا... ئاخ! شوکرانه‌ بژێرا په‌روه‌ده‌گاره‌م. غه‌یرا لوتفی وی کی‌ی توانیه‌ت ئەو سی مه‌له‌ وه‌خه‌ون و خه‌یال وه‌به‌رچاو بیریت؟ له‌گه‌ل ژبانا خاسم. سه‌رنک هه‌لده‌پری، چاویک له‌ شوپرا ده‌ترووکینی و به‌ بزه‌یه‌کی تاله‌وه: یارمه‌تی یا هونگور و خورما...! شوپرا پاش ئاخ کیشانیکی تال، ده‌ست به‌ خواردن ده‌کاته‌وه. ده‌نگی ئوممی کولسووم، هۆنراوه‌ی دارووخان و تیک‌رمان. چه‌مه‌ر چۆبی و شین‌گیپی یادی له‌ یادماوان... ده‌ست له‌ خواردن ده‌کیشینه‌وه. ناخ پر له‌ ئاخ، ده‌روون سامالی خه‌م و خه‌فت. پال‌دان به‌ ده‌سته‌نوینه‌وه. ده‌ورنک چایی، ده‌ورنک میوه. قسه‌ و باس. ده‌ورنک میوه، ده‌ورنک ساردی. ئیزنی ده‌رکه‌وتنم هه‌یه‌ یۆنان، ده‌نگی شوپرا‌یه: ده‌بئی به‌ر له‌ خوړئاوا ره‌شو

که مانچه بدینم. وه لّامی یونان: روئیشته دوستا تازیز، ره شوّ ها له شار. وه شوپنی یا هه ناردوومه. زوو وه ئیره دیتۆ. یه ک راستیش تامایا خزمهت هۆنر هه لّبه ست لاوژه کانی. ئەم هۆدهش شیرکهت ره شوو منایه. هۆو منالّ چایی، ساردی!

مچورپکیک به هه موو له شمدا دی. ئەوا هاته وه بیرم. روژنیک هاتبوومه دیتنی خالۆ، خالۆ له مالّ نه بوو. ره شوّ نه دیو و نه ناس خولکی ئەم هۆدهی کردم و زوریشی که مانچه بو لّیدام. بوّیه هه ر ده مگوت ئەم هۆده هاتووم! نه مده زانی که نگئی؟ چۆن؟ له کوئی؟

نهواری گۆرانی دیته کوتایی. یونان پیش نیار ده کات چاوئیک گهرم که بن. هه موو پی مان خو شه. هۆده جگه له من و شوپرا و یونان که سی دیکه ی تیدا نامیئیی. هه ر که سه ی بالنجیک له ژیر سه ر و له حاندی خو مان درئۆ ده بین. نازانم بوچ وه ره زم. له ناخدا ئوقره م نیه. ئەم شان و ئەو شان ده که م. ده لّیی ئیستیککی دیکه دلّم له حاندی نیوکمدا ده په رپته ده ری و خوشم له حه یبه تانه فججه ده که م.

شوپراش خه وی لی ناکه وی و به خه به ره. به لّام یونان حه وت شای له خه ودا دیوه! جاروبار پر خه یه کی له گوئینی کوپژنی ئەسپ به گه رووی دا دی و ده روات. جگه ره یه ک داده گیر سیئم. ژانیک به نیو چاوانمدا دی. به دوو که لی جگه ره که بازنه دروست ده که م، جاده ی کاکیشان ساز ده که م! جگه ره دیته ته و او بوون. پیلووم قورس بوون. مژولکی سه ری و خواریم ده چنه نامیزی یه که وه. بو ماوه یه ک په رده یه کی نارنجی به ری چاوم ده گری. گه رمایه ک به ده مار و ماسوولکه کانمدا دی و ده چئی. له شم له گه رمه یاوئیکی ته ردا ده که ویته پاشاوی گهرم و داغی رووبارنکه وه له پر راده چله کیم و له وه نهوز دیمه ده ری.

دەنگی پارچە موسیقایەکی خوش رام دەتلە کینێ! لەم شانەو بە ئۆ ئەو
شان وەر دەسوورێم. شۆرا جگەرە لە نیو قامکدا پالی بە دەستە نوێنەو
داو. رەشۆ تیل بە سەر سیمی کە مانچە دادە هیئێ. سۆزی کە مانچە ناخی
خیۆەتی ئاخینو. راستەو دەبم و بەرەو رەشۆ دەچم: ئەم هەراو
هوربایەت لە چیه پیاوی چاک! نازانی خەلک نوستوو!

باوێش بە یە کدا دە کەین و دەم و گووی یە ک ماچ دە کەین.
دە گەر پێمەو سەر جیگا کەم، شۆرا رووم تێ دە کا: دە سزانی بیر خینی ها!!
ئەو سەری چارە کە سە عاتی نابی. بە روژدا چ سە عاتی ک و چ دە
سە عاتی ش راکشیم، هەر وە ندم خەو بە لە شدا دی! بە لام شارژ دە بمەو.
رەشۆ دە چیتەو نیو دنیای خۆی. لافاوی موسیقا شە پۆل شە پۆل دین و
هۆدە کە لاو پێژ دە کەن. شە پۆلی موسیقا بە دزە دزە ری بو نیو دل
دە ر دە کەن. دل پر لە ئاوات و هیوا، پر لە تامە زرۆیی و چاوە پوانی یە کی
دوور دە بی. رەشۆ لە بەر خۆیەو جاروبار قام و گۆزانی تیکەل موسیقا
دە کات: هۆنراو کەن دە بی هی شۆرا بن! وە ک بۆی بچم ئەم چە شنە روانین
و تێ پامانە لە ژیان و جیهان، شیوازی شۆرا یە. یۆنانیش سە عاتی لە مەو بەر
هیمای پێ کرد. ئەوا یۆنانیش پاش ئەم هەموو پر خە پر خە، لە پاش دوو
سی تل لە خەو هەستا پریک چاوە کانی هەل دە گولوفی و روو دە کاتە شۆرا:
ئەز نە گوت رەشۆ دینۆ شۆرا خان؟ برا ئەی بوچ ناخە فن؟ شە ف بی داری و
لە بەرە! رادە کشیتەو و ئیمەش بە لادا دە کەوین. خەو بی ت یان نا،
پشوو داتی ک بی کە لک نی!

هە میسان تل خوار دن و ئەم شانە و شان. دیسانە کەش کۆرژنی یۆنان
و پر خە ی شۆرا و رەشۆ. بەرە بەرە نیو هۆدە دە بی تە یە خسیری رە شایی و
تاریکایی. کێ خەو توو، کێ بە خە بەر؟ تە نانە ت ئاگە داری بە خە بەری یان

خه و لئ که و تنی خو شم نیم! ناشزانم کات و سات چۆن تی په پری! وه نده ده زانم له دهره وهی هۆده زرمه ی رمبازینی ئه سپم دیته گوئی. یۆنان دیسانه کهش له پاش برئ چاو هه ل گولۆفین ده لئ: کورپنه هه کاموو نۆرایه له هۆیه خدانایه سیپالا خو و هه ل بزارن و به لۆی یا پشتا چادرا بچنه گو و نه ندا. هه وه ل کهس خوئی له و سه ری هۆده خو ده گو پری و ئاوقای دهره وه ده بی. ئیمه ش وه کوو ئه و به نۆره ده چینه سه ری خدان و خو ده گو پری. ئه وهی له پاش هه مووان له خیوه ت ده چیته ده ری منم.

وه ک نه دی و بدی له پشت هۆده وه ده چمه بهر هۆده. چاو به ته وای شه قام و مهیدانی خیل دا ده گپرم. سواره ی ئه سپ ره ش مهیدانیان داگرتوه. کلاوی ئاسن له سه ر، چه ک له شان و ده مانچه به نیو قه ده وه، دین و ده چن. بریکیشیان قه مچی و باتۆم هه لده سوورپین. مهیدانیان له چی گرتوه؟ ئه م خو نوواندن و قه مچی و باتۆم هه ل سوورپاندنه یان له بهر چه؟ سامۆتک و تارمایی خو یان له ره ش سوار لاده دن و جاروبار جو جو و هۆهۆیه ک دیته گوئی. هه ر که سه ی له مهیدانی ئه م ده نگه دا بی، زوو خو حه شار ئه دا، خو کلا ده کا و ده رباز ده بی!

پۆلیک سوار له دووره وه به پرتاو به ره و من دین. به ره و پشت خیل راده که م و سه ره و خوار ده بم. رووبارنکی که م ئاو به ره و زه ریا شوپراوگه ی به ستوه. قه راخی رووبار ده گرم و به راو بچکه ملی رنکه ده گرمه بهر. به ره به ره رووبار ده بیته گۆلاویک. سی چوار ماسی زگ هه ل ماسیو له قه راخ گۆلاوه که که و تون. چه ند ماسی گیژ و نیوه گیانیش به سه ر ئاوی رۆخی گۆلاو دا دین و ده چن. گۆلاو له و سه ر ده بیته جوگه له به ک و بریک له خواره و تر ده پزیته رووبارنکی به رینه وه. ئه مه هه ر رووباره که ی یشووه! به لام پان بوته وه، یان باشتهر بلیم ماسیوه. زۆر چاو ده گپرم و به قه راخی دا

دیم و ده‌چم، که سم و بهر چاو نایه مه‌لیتی تیدا بکات. به‌لام هه‌نگاو به هه‌نگاو هه‌ر سیبهره و له جم و جوژل دایه. سیبهره‌کان لال و بی‌زمانن، ته‌نانه‌ت بگره‌که‌ر و کویر و له یه‌کدیش بی‌هه‌وال و نامۆ بن.

نیگام ده‌پرمه‌سه‌ر رووباره‌که. زۆر سه‌یره، ئەم رووباره‌به‌رینه‌ش ئاو‌ه‌که‌ی هه‌ر لیل و بوگه‌نه و ماسیه‌کانی بریکیان مردوو، بریکیشیان له گیانه‌لالان. له رووانگه‌مدا، له نیوه‌پراستی رووباره‌وه‌گه‌می‌یه‌که ده‌رده‌که‌وئ، گه‌می‌یه‌که‌به‌ره‌و من دیت. به‌لام که‌سی له سه‌ر به‌دی ناکه‌م! ئە‌ی کئی لیلی ده‌خوړئ؟ ناخه‌ده‌بی‌یه‌کئی لیلی خوړئ! ده‌نا چۆن به‌سه‌ر ئاو‌ه‌که‌دا به‌ره‌و من دیت؟! بللی «با» به‌ره‌و منی بیئئ؟ ده‌بی‌راوئستم و سه‌رنجی بده‌م تا‌کوو ده‌گاته‌پیشئ، جا ئە‌و‌ده‌م شتیکم بو‌ده‌رده‌که‌وئ.

گه‌می هه‌روا به‌ره‌و من دیت. سیبهره‌کان له ده‌ور و به‌ری من دوور ده‌که‌ونه‌وه. ئە‌وا گه‌می گه‌یشته‌پیشتر. وه‌ک شتیک به‌ره‌به‌ره‌تارمایی ده‌عبایه‌کی له سه‌ر به‌دی ده‌که‌م. ئە‌ری وایه. وه‌ندی گه‌می دیته‌به‌ره‌وه، ده‌عباکه‌ناشکرتر ده‌بی. به‌روواله‌ت له به‌شه‌ر ده‌کا، به‌لام به‌شه‌رنکی عاجیاتی و سه‌یره. کورته‌بالایه‌کی گوله‌ی نابووته، سه‌رنکی چکۆلانه‌له سه‌ر ملیکی زۆر باریک و درێژ. ملی وه‌نده‌باریکه‌ده‌لیتی ئیستیکی دیکه‌لار ده‌بیته‌وه و سه‌ره‌بیچکۆلانه‌که‌له‌و سه‌ره‌وه‌به‌ر ده‌بیته‌وه. سه‌ره‌که‌ش وه‌نده‌بیچکه‌یه‌ده‌لیتی سه‌رنیه. زیاتر له سه‌ره‌میرووله‌ده‌چی. که‌چی هه‌ر ئە‌و سه‌ره‌بیچکۆله‌یه‌جووتئ گونجکه‌ی زۆر زه‌لام و درێژی لئ شوپر بوته‌وه. گونجکه‌کان وه‌نده‌زه‌لامن یه‌کیان ده‌توانئ دۆشه‌ک و ئە‌وی دیکه‌لیقه‌ی ده‌عباکه‌بن. سه‌یرتر ئە‌وه‌یه‌گونجکه‌کان باوه‌خولی ده‌که‌ن. وه‌ک به‌رزوئ لووله‌ده‌بن و گوئی قولاخ ده‌وئستن. گه‌می له‌حاندی من، له‌قراخ رووباره‌که‌را ده‌وئستی و ده‌عباکه‌هه‌رام ده‌کاتی: دوورکه‌وه،

دوورکه وه نازانی وینه هه لگرتنه وه له م شویننه قه ده غه یه؟ دوو چاوی زیت و زۆر وردی ده عبا له نیو دوو بیری زۆر قوول و ره شدا به وردی له هه موو لایه ک و هه موو شتیکی ده روانن.

دوو چاوه که م کاتیکی دی که ته مه شام کرد ده عبا که سه ری به سه رمدا گرتووه و چاو به سه ر و گوئیلاک و نیو باخه لمدا ده گیرئ. ئه ری له کوی وه گه یشته من و شان به شان و روو به رووم و ئستا؟ سه رنجیکی چواره نده وری خووم ئه دم، سیبه ره کان هه موو هه لائوون. دوور که وتوونه وه. ده بجا له شه وئیکی سه مه ره و له قه راخ روو باریکی ئاوا پيس و بوگه ن، من بوچ به ته نی ئاوقای ده عبا یه کی وه نده نه گریس و ره زاگران بم؟ به ره و مهیدانی خیل ده گه پئمه وه. له هۆده یه کی گه وره وه زه نا زه نا دی. به ره و هۆده که ده چم. ده رکی ئاوه لایه. ده چمه ژووره وه.

یه ک راست ده چمه سه ر جیگه ی خووم و داده نیشم. ماموستا باسی ولاتانی روژه لاتمان بو ده کا. نۆره ی ناساندنی موسیقای ئه و مه له بنده دی. ماموستا مهیدان به دهسته وه ده گری. دهنگی مهیدان به رز ده بیته وه. قوتابی ده یکه یه چه پله پئزان. پۆلیک له قوتابیه کان دیلان ده گرن و له نیوان عه رز و ئاسماندا سه ما ده که ن. گه وره ی قوتابی یه ک دیته ژووری و له ده رس و ده وری قوتابیه که ده پرسئ. ماموستا پیی ده لی: زاگرووس له هه ره قوتابیه باشه کانی ئیمه یه. شانازی پیوه ده که یه کاک شوپا. به لام ئه مرۆ نه ها تو ته وه! له گه ل شوپا له که لاس وه ده ره ده که وم. ئه و له پیشه وه ده روا. به نیو بانگی ده که م و دیته پیسی، دهستی ده بیته سه ر شانم و: یی دهنگ به لاری! ئه وانگه ل زه فه ر به نیو و نیشانمان ده بن. بلیی زاگرووس له کوی بیته دوستی ئازیز! به ده رکی هۆده یه کدا راده بوورین. له بهر ده رک و بانی چرایه کی زۆر هه لکراوه. پارچه ی ره بگا وره نگ هه لواسراوه. فوودانه ی

سوور و زرد و شین پر له با هله‌دراون. دهرک و په‌نجیره‌ی هۆده‌ئاوه‌لایه. ده‌نگی مؤسیقای گرژ و هه‌وای هه‌لپه‌رکی شه‌پۆل شه‌پۆل ده‌پژژته‌ده‌ری. ده‌چینه‌ژوور. نیو هۆده‌به‌سه‌دان چرا رووناک داگه‌پاوه. قاقای ژن و پیاو تیکه‌له. شوپرا ده‌ستم ده‌کیشییت و توند و چالاک به‌شوین خۆی دا ده‌مکیشیته‌ده‌ری و به‌هه‌نگاوی خیرا خیرا دوور ده‌که‌وینه‌وه. له‌م و ئه‌و ده‌پرسی: زاگرۆست نه‌دیوه؟ پۆلی سه‌گه‌ل له‌دووره‌وه به‌وه‌پرس به‌ره‌و ئیمه‌دین. به‌م چه‌په‌چه‌پ و وه‌پینه‌دا له‌دوواژه‌و سێزده‌ش زیاترن. زرمه‌زرمی نالی ره‌وه‌ئه‌سپیکیش وێرای سه‌گه‌پ ده‌گاته‌گویمان و شوپرا ده‌لی: راست به‌ره‌و ئیمه‌دین. به‌لام له‌ئاوه‌ها شه‌وینکدا و له‌گه‌مارۆی ئه‌م هه‌موو ئه‌وانگه‌له‌دا ئاوقای سه‌گه‌پ و به‌گژ سواره‌ی شه‌ودا چوون کارنکی هه‌له‌یه. زۆر منالانه‌یه. دیسان سالانی به‌ر له‌ته‌مه‌نی سی سالان بایه‌شتیک، به‌لام ئیستا که‌نانا! ده‌ستم ده‌کیشی و خویمان به‌کوڵا ئینکدا ده‌که‌ین. له‌وه‌سه‌ری کوڵان له‌ده‌رکیکی ئاوه‌لاوه‌ده‌چینه‌چه‌سارنکه‌وه. له‌وه‌سه‌ری چه‌سار، له‌ژیرخانی خانووبه‌ره‌یه‌کی دوو نه‌هۆمدا چرایه‌ک ده‌ئایسی. ده‌چینه‌پشت په‌نجیره‌ی ژیرخان و له‌نیوه‌وه‌ی ده‌روانین. سی کوره‌جه‌حیله‌راکشاون و به‌راکشانه‌وه‌قه‌سه‌و باس ده‌که‌ن. شوپرا به‌قامکی په‌له‌پیتکه‌له‌جامی په‌نجیره‌ئه‌دا. کوره‌گه‌ل ده‌رکی ده‌که‌نه‌وه. ده‌چینه‌ژووری. یه‌کیان به‌په‌له‌که‌تری پر له‌ئاو ده‌خاته‌سه‌ر والۆر. شوپرا ده‌پرسی: زاگرۆستان نه‌دیوه؟ قسه‌و باس دیته‌گوپری. یه‌کیان چیرۆک نووسه. خیرا چیرۆکیکی نووسراوه‌ی خۆی ده‌گری به‌ده‌سته‌وه. له‌شوپرا ئیزنی خویندنه‌وه‌وه‌رده‌گری. به‌لام شوپرا پیتی ده‌لی: ئه‌مشه‌و نا، ئه‌مشه‌و کارنکی دیمان هه‌یه. جاری ده‌بی بزاین زاگرۆس له‌کوی‌یه؟

هه‌ستن خو‌تان ساز که‌ن. والۆره‌که‌ش بکووژینه‌وه. ئه‌مشو شایبی

جندۆكانه. ده بی زاگړۆسپش بدۆزینه وه. یه كئى له كوپره كان هه لده داتئى:
 ئەوانگه ل پئى یان زانیوه، پیم وابئى تىك چوو. ناش هیلن، بهرى ده گرن!
 شوپرا: یونان ده لئى: ئەگین خوین بئى و سهر بهرئى تىكى نادهین. ده یجا
 ئیمهش و ندهى توانیمان و له تواناماندا بوو به شداری ده کهین. برئىكى به
 ئاشکرا، برئىكى به نه هئىنى. برئىکیشى به کیشمه کیشم و زۆره ملئى،
 و ندهى شیرمان برئى! با بزاین خودا به کئى ده دا.

هه میسان تاریکه شهو. خر مه ی نال و زرمه ی رمباز ئنى سواره ی
 شهو، وه ک ته قینه وه ی گولله ی قه ناسه له بن گو ئماندا، راما ن ده چله کئنى.
 ده نگى سه گوهریش هه روادئى. له گه ل شوپرا له دۆستان جیا ده بینه وه. ئه رئى
 کاک شوپرا پر یار وانه بوو چایه ک بخۆینه وه؟ سه برت بئى برا چایش
 ده خوین.

ده که وینه وه راسته مهیدانى خیل. له خیوه تیکه وه زه نازه نا دئى. لۆبى
 خیوه ت لانه دهن و ده چینه ژوورئى. چایخانه یه و ده و رانده ور مئز و
 کورسى ریز کراوه. خه لک چایی له بهر ده م قسه و باس ده کهن. سام و
 ساراش له پشت ده زگا خه رىكى چایی تئى کردن! داده نیشین و چایی مان
 بو دئى. له شانمانه وه قولته قولتى قلیاناوی و بو ئنى ره ژى و تووتن. وه بیر
 جگه ره ده که ومه وه. سهر و جگه ره یه ک به لائیوه وه ده ئیین. شوپرا، سام
 و سارا له چه ند شو ئن چایخانه یان هه یه؟ ئاخ سام په رندى شاربه دهر!
 ئه وه ت نه زانیوه؟ له هه ر کوی شاربه دهر و ره جم کراو و تاراو ئک پئى یدا
 تئى په رئى، سام و سارا چایخانه یه کى بو ده که نه مالئى خوئى! له پر ده نگى
 ده هو ئل و زورپنا له دهره وه ی خیوه ت به رز ده بیته وه. مال ئاوا یى سام و سارا
 ده کهین و دهر ده که وین. شه قام و مهیدانى خیل له روژ روونا کتره. به
 هه زاره ها و هه زاره ها چرای کاره با و چراتۆر هه لکراوه. ئەم بهر و ئەو بهرى

دەھۆل و زورنا و ساز و کەمان لى ئەدەن. کۆر و کچى لاو پۆل پۆل
 ھەلەپەرن. ئەم دیلانەى نزیك من سەمای والسە، ئەوەى نزیك شوپرا
 ھەلپەركى عارەبى یە. ئەم پۆلەى تازە دەگەمە قەراخیان خویمان با ئەدەن و
 دەلین: بابا کەرەم، بابا کەرەم. ئەوەش رەش بەلەكى لای خویمان و ئەمەش
 سەمای ھیندى. وەدیارە بە دابى چل ولات ھەلەپەرن و خەلكى چل
 ولات لیرە وەكۆبوونەتەوہ. لاوى تەپرئوش بە جلى سوور و زەرد و شین و
 ھەموو رەنگىكى دیکەوہ وەك شانەى ھەنگ لە سەما و ھەلپەركى دان.
 شوپرا وەك ئەوہى ئەژنۆى شكابى لە سەر کورسىە بەردینەى نىوہ پراستى
 مەیدان دادەنیشى و چاو دەبەرئتە ئەم ھەموو سەما و ھەلپەركى
 جوراوجۆرە. دەنگى دەھۆل دلم دەلەرزىتتەوہ! شوپرا رەنگى روخسارى
 گۆردراوہ. لە شانى دادەنیشم و چاو لە ھەلپەركى کان دەبەرم. لىوہ کانى شوپرا
 دەجوولینەوہ. دیسان کەوتۆتە ورتنە: ھەلپەرن، ھەر ئەم چوار و حەوتە یە.
 من دۆراندەم.... لە تەواوى تەمەنمدا جارێک ھەلنەپەرىم. کەرەتیکم شادى
 لە دل نەگەر..... ھەر خەم و خورىە و گىرە و کیشە. نەسازان لە گەل خۆم و
 خەلک و خول. لە گوینى کەس نەژبان و بى بەش لە ھەموو شادى و
 خوشى بەک..... ئىوہ ھەلپەرن. قەت بۆچ لە تەواوى تەمەنى خۆتدا چەلێک
 ھەلنەپەرى بیتی؟ گۆرەندیک نەچوو بیتی و لە دیلانیکدا سەمات
 نەکردبى؟ ژبان خوشە... بە شایى و سەما و موسیقا و گۆرانى و
 ھەلپەركى وە جوان و رازاوہ یە.... من دامنا و دۆراندەم! نەمقامى و نەمزانى.
 ئىوہى دل بە دتیاو دەم بە گۆرانى و دەست بە دەسەرە و چەپلە، وەرن،
 بپۆن، ھەلپەرن..... تۆخودا قەدرى لاوى و شادى و ژبان بزنان.... ژین و
 ژبان خوشە.... لاوى، خوشى، سەما، رەنگى سوور و زەرد و سپى و
 کەسک.... ھەموو رەنگەکان لە جى خویمان جوانن، جوانن، زۆریش

جوانن.... جوان جوان.

له نه کاو راده چله کئی و له وړینه دپته دهرئ. شانم راده وه شینئ و پرسیار ده کا: تو بوج هه ل ناپه ری؟ سپی هه لگه پراوه، ده نگی ده له رزئ: پرؤ هه لپه ره. پرؤ ده سته دپه ک بگره و هه لپه ره سامره ند. من قهت هه ل نه په ریوم شوړا. هه لپه رپن نازانم.

دوو ده نگی گر تیکه ل ده بن: تو ش وه ک من، دؤراندو ومانه. دؤراندو ومانه.... ناخ.... به داخه وه نه مان توانیوه جیهان پرازیینه وه، نه مان توانیوه زیان جوان و خو ش که ین. تاوان... تاوانبارین. کوړ و کچیکئی میرمنال که شه فیکمان شه ریته و شیرنی و میوه له بهر دم راده گرن و خو لکمان ده که ن: شیرنی شای کورپی شای جنوکانه. تو ش کی که ن. دوو تازه لاری دیکه ساردی و سه هو لا و ده گپرن. خه لک به ئیشتیای خو بان، هی وایه شیرنی هه لده بژپرن، هی وایه میوه گولبژپرن ده که ن و پرئ که س ساردی به تیلای سهریانه وه ده ئین. ده نگی موسیقا، ده نگی گورانی و چه پله و پلله لیدان مهیدانی ناخنیوه. کوړ و کیژ به کوړ سهره ندی گورانی بو شایه ر و خو ئنه ر ده گپرنه وه. گه پری دیلان هه ر دئ و خو شتر ده بی. ره نکه کان ره نگاو ره نگتر و زیاتر ده بن. ده ننگ و ره ننگ هه ر دئ به نه شه و گه شه تر و به ربلاوتر ده بن. ناخ له دلئ من چؤن له کوته کوت دایه و ناخ چه نده لیوبه بارم! له پر ده نگی لاونک: هو ل هو ل، به ره و هو ل بو ساتئ وچان و پشو ودان.

له گه ل شوړا سهرنک به نیو هو له که دا ده که ین. شه پؤلی موسیقا له هو لدا دئ و ده چی و ده ته قیته وه. ده سته یه ک چه پله لی ئه ده ن و ده سته یه ک گورانی ده ئین. پؤلیک به دابی ولاتانی روژه لات و پؤلیکی دیکه به شیوازی ولاتانی روژئاوا سه ما ده که ن. لوانی ره زا شیرن و جوانچاک،

برازاواى خوۆش مه شهرب جاروبار له م لاو لاوه هه را ده كه ن: ده ستي خالى.... كيژ و كورپكى لاو دوو به دوو سه ما ده كه ن و نه مسه راوسه رى هوۆل دپن و ده چن. ديسانه كه ش دوو تازه لاو خوۆلكي كوۆلپره و ميوه و شيرني مان ده كه ن. سه ر و كوۆلپره و ساردى يه ك هه لده گرين و ده ست ده كه ين به خواردن. له پاش ماوه يه كي ديكه ته مه شا كردن ده رده كه وين. له هه ر كونه گوۆي يه كمدا سه دان هه ننگ پوو ره يان داوه. هه موو له باله فركه دان و وزه و زيان گوۆمي كر و كپ كر دووه. به سه د و هه زار چاو م لى رواوه. ئاى له و هه موو دي مهن و ره ننگه جوۆرا و جوۆر و نه خشاونه خشه. ده ك له م هه زاره ها روخسار و پرچ و سنگ و پاوانه يه! ته ح له دلئى من چ هه ردپكى وشك و چ مه زرايه كي قاقره!

به شىكى نه م گوۆي يه م بو هه للا هه للاى شه په كه ل و به شىكى بوۆزه نا زه ناى موسيqa و چه پله ريزان و هه لپه ركى، به شىكى نه و گوۆي يه ي ديكه م ده ننگي سه وۆل ليدانى ده عبايه كي مل باريك و سه ربيچكه و به شىكى ديكه ي پر له و پرينه و ورته ورتى شوپرايه. بگره هه ر نه ونا، هه ر تكمان له و پرينه كردن داين.

بوۆ جارپكى ديكه خوۆمان له سه ر ليواره ي رووبار ده بينمه وه. رووبار له م حانده دا له ئاو كه لاو پريژه. كه چى هيشتا گه مى و ده عبا گوۆي دريژه چاو زيه كه ته نيا گه مى و گه ميه وانى سه ر رووبارن. له ليواره كانيشدا سيپه ره كان و تارمايي به كان هه ميسان و هيشتا به دزه دزه و ترس و له رزه وه دپن و ده چن. داخى گرانم بوۆم سيپه رانه! جل و به رگي ره ش و بوۆر، وه ك تازه دار سه رومل له نيو شان چه قيو، شان شوۆر بوۆ خواري. چاويان ليل و بي تيشك و ترووسكه، چه شنى چاوى مردوو. روخسار و نيوچاوان پر له چرچ و لوچ و گنجى خوار و خيچ، نو قمى فيكر و خه يالات، به چه شنى

حەشیمەتی بىرامردوو. بى دەنگ لە هام و شوڤدا، لە سەرە خۆيان هەلەداوان، بەلام هەر بە دزە دزە و بە ترسەوه. راست بى بى جان خانم و لاسایی کردنەوهی ژيان! هەروا راویچکە بە لیواری کانی رووباردا و قسە وباسی بى پرانەوهی من و شوڤرا. دەگەینە حاندیک لە رووبار کە گەنداو و پاشاوتکی زۆر دەرژیتتە نیوی. بۆگەن ولانی پر کردوو. لە وانە بە بازەنەى هەلم و هالایى بۆگەن لیڤەدا بە چاوە بەدی کریت! هەشاوئی بۆگەن و پر بوونی میشک و دەم و کەپۆ. ئەگین دەرباز نەیین شە کە تمان دەکا. بە پەلە هەنگاوە هەلدیننەوه. خویمان دەگە بە نینە دەرک و دیواری حەسارێکی گەوره. لە گەل شوڤرا لە دەرکیکی چووکەوه خویمان بە نیو حەساردا دەکەین. شەیتانە بازارێکی سەیر، دەوراندەور مەیدان مەیدان و هەراچ هەراچ و کۆنەفرۆشی.

لەم لاوه مەیدانی پەرۆفرۆش، بە پەنجا شیبست پیاوی پیر و پیری ژنەوه. لەو لاوه مەیدانی میوهی کۆن و سەدان پیاوی جەحیل و گەپاوه. لە لایە کەوه مەیدانی کەل و پەلی لایلۆن و جل و سیپال بە جیا، بە حەشیمەتکی چلکەنەوه. لە لایەکی دیکەوه مەیدانی کەلەشیر و کۆتر و کەو، پر لە هەرزە کاری دەم بە شات و شووت و شاف و لاف. مەیدانی پەرتن و سى پەرە و چوارجگە و چۆلە کەى شانس و ئیقبال و جەماوەرێکی رەزاگران و لە پەرسەن. هەروەها مەغازەى پوول و پارە گۆرینەوه، زبیرفرۆش، کووتال و قەوارەى نوێ، جمەى جەماوەر و فەرکەى ماشینی سفر و تازە دەرچوو لە شانى ماشینی شپ و کۆنە. هات و هاواری شوڤرەمەزە وبامیە و زولوبیا و جز و بزوو دۆ و تۆو فرۆش و دەیان دەنگی دیکە. گەشت و گەپان و جمەى جەماوەرێکی زۆر، منال و پیر و لاو، ژن و کیژ و پیاو. جل و بەرگی هەمە رەنگ، لە کۆنە و تەپۆش. لە هەموو دووکان و مەغازە و

مه يدانه كاندا بۆدريكي توند وهك بايه كي بۆگهن له جووله و بزوتنه وه دايه. نه ويودر و بۆگهنه له مه باله كان و جوگه له پاشاوه كانه وه هه لده ستي. ههر سوچ و قولينچك و قوزينيكي نه م جه ساره له بهر چاو گري، مه بال و جوگه پاشاويك و گولاويكي لي قوت بوته وه! مه بالي بي تابلو، مه بالي تابلودار. پاشاوي قولله ته ين و گولاوي پاشاوه، هه لمي شهرفروش و توسن! مه باله كان له هه موو مه يدان و مه غازه كان به بازارتر و قه وغا ترن. بهر دهركيان ري ري دار نه. مشتتري ريزاوريز، به په له په له له دهركيكه وه خويان به مه باله كاندا ده كهن، نيو زغيان به نقه تق به ريخوله و سي و گه ده و جه رگ و دله وه هه لده پيژن و له دهركيكي ديكه وه ده چنه دهر ري. به لام زوري پي ناچي، ههر نه مانه به خو هه لكراندن وه ده گه پين و وه نده ي تر داده كهن. سه ير نه وه يه لي يان ته واو نابي، ده لي ي نازاي نه ندام و گشت بوون و نه بوون و له ش و روحيان له مه پيك هاتوه! نه كه په تيگ و دووان، ده يان كه په ته له جه غزنيكي خوار و خيچ دا به م شه يتانه بازاره بۆگهن و بۆساره دا دي ين و ده چين، تاكووني شه كه ت ده بين و كه له لا له پي ده كه وين.

له سه ر سه كزي بهر دووكانيك داده نيشين و چاو ده برينه هام و شو ي خه لك. زوري پي ناچي له پر كا براهه كي زور پير، به تووكي سپي و دري زي سه ر و سميل و ردينه وه لي مان قوت ده بيته وه. به شه له شه ل و هه ناسكه بركي دي ت و له نيوان من و شو رادا داده نيشي! ته نانه ت مووي مژولك و بروشي وهك چوري شير سپي داگه پراوه. ته مه ني ده بي زور له سه د سال پتر بي، له پيريكي هه زار ساليش ده كا! دانيشتوه. گوچانه داره كه ي له نيوان ههر تك لاق و نه ژنوكاني داگرتوه و خيرا خيرا به رزي ده كات و نووكه كه ي له عهرزي ده كوتي. خوشي ههر جووله جوولتي، ههر ليوه كروژه ده كا و خوي ده خواته وه. جاروبار شان به شانماندا

هه لږ پڙنه دهری. هه رچی ناخیانه هه لی دهر پڙنه دهری و هه ور و هه لا و هه لم و هه لاوی بوگه نی توور و سیر و شیر پڙی نیو زگیان هه شاول بو دهره وهی مه بال و نیو هه سار و مهیدان دیننی. بوډر و بوگه ن و بو ترشاو وهک هه ور و ته پ و مژ ولات داده گری. نیسکوله ناویک به خو باندا بکه ن یان نه که ن، هه لده ستنه وه، قه یاسه و که ژوویان دهبه ستنه وه.

مه رج و گریو ده که م گشت گیانی خو بان ماسله ساو ده که ن!!
هه مورویان دایم و دهر هه م گشت له شیان ماسله ساوه، بویه بوډر و بوگه نی ترشاو ناوا ده کات. که چی له گه لکوو به مهیدان و شه قام دا هاتن، وهک نه وهی چنارت له گه لو زیان پری بی، لووت هه لدینن و قیت و قنج دین و ده چن. گوو به قه له نگ ناگاته که پویان. کوری قه پالی فهره ننگ. که چی پیاو له بوگه ن و بوساریان قر ده بی. بویه هم هه موو عه تر و ئودو کلونه به خو باندا هه لده پڙینن! به لام کوا پیای خاوتن؟ هه موو وهک یه ک ماسله ساون! که پویان پر بووه، لووتیان گیراوه، بویه بیژ و بو له یه کدی ناکه ن!

ئیوه چاو که ن، نه وه مه بال، نه وه پاشاو، نه وه ناوده س، نه وه گولاوه گوو، دیسانه که ش نه وه گشت مه بال و گولاو، هه مووشی جوگه له و گولاوی گه ند و گووی به شه ری گلاوه شایکه ن هه ر پاشاوه شولاوگه * ی به ستووه. دهک ملت ورد بی و نه ستوت به نه سپون بی بو دووکان و بازارت. جا دووکان و بازار ی چی؟ نه وه للا مه بال، کاروانسه را! کابرا گو بیچکه ی خو پرای ی وه گیر که وتووه، چه ناگه ی تازه خه ریکه گه رم ده بی! لیی نابریته وه. له گه ل شوپا تییک ده کوتین و چاو لییک داده گرین. له پر و نه کاو مال

ئاوایی خانه خوئی ده کهین و له چنکی دهرباز ده بین. ئهوا تازه بۆم
 دهرده کهوئی، هه موو مهیدان و مه غازه و شه قام و دووکانه کان شوپراوگه ی
 ئه م مه بالانه لیکیان جیا ده کاته وه. تف له م بۆگه ن و بۆساره، مۆخی سه رم
 دا که وت. جوگه له پاشاو له سه د لاوه به نیو حه ساردا شوپراوگه یان
 به ستووه. ده لئی قه بووم. پاشاو به ئاشکرا و دزه دزه، به گۆرانی گوتن
 به ره و رووبار و زه ریا خوره یان دئی. خو لیککی دیکه به مهیدان و
 دووکانه کاندایین و ده چین. له پر چاومان به لایک ده کهوئی که خه ریکی
 گوئ و گۆلدان دامه زرانده! ده یه هوئی دووکانیکی گوئ فروشتن بکاته وه.
 خه لکی نیو حه سار ده وره یان داوه و به رگری لی ده که ن. ناهیلن و بی یان
 خو ش نیه کابرایه کی گوئ فروش بیته دراوسی یان.

هه موو پیکه وه ده نه پین و ده گورینن: جا ئیره و گوئ و گۆلدان؟ ئیره و
 بۆ دووکانی گوئ فروشی؟ نابئی نابئی. کوربه جه حیل و له لام ئه داته وه: ده بی،
 زۆر باشیش ده بی. ئه و گۆلا وانه ش پر ده که مه وه له گل و خوئ و باخچه ی
 گوئ پهروه ده کردنیان له جیاتی ساز ده که م. خه لک و رووژمی بۆ دینن.
 جوینی ئه ده نی، گۆلدانه کانی ده شکین و گوئه کانی له ژیر لاقدا بی شیل
 ده که ن. کوربه لاوه که له ته قالا ناکه وئی و هه ر هه لده سوورئ. من و شوپرا و
 سی چوار منالی قوتابی ده چینه یارمه تی لای گوئ فروش. به لام هاشاولی
 به تیکرایی خه لکی بازار چه شنی لافاو راهمان ده نی و ده مان په تینی. له
 ته متومان و سه ره و خوارئ یه کی سه ایردا لافاو ده مان با و دوورمان
 ده خاته وه. ئاخ له م بۆسار و بۆدپه کاس و وپی کردم. بلئی وابی یان من وام
 دپته بهر چاو؟ له حاندی تیکه ل بوونی هه موو جوگه له و رووباره کان
 ده عبای گوئ درپۆ و سه ربیچکه و مل باریک سه ول به ده ست له نیوگه می
 دامه شقه مه شقیانه! شوپرا روو ده کاته تاق تاقه یه کیان: هووهو، پشيله دیار

نیه مشک تیل تیلان یانه. سهرم له گیژرا دی ، چاوه کانم وه ک مه زره ق
 ده خولینه وه. پاشاوه کانم لی بوونه ته رووبار و زه ریا و به هه زاره ها له م
 ده عبا یانه به سه ریانه وه خه ریکی مه لی و سه ول لی داندن. که چی
 سیبه ره کانیش هه روا دین و ده چن. هه مدیسان مه دیدانه کان و راسته بازاری
 نیو چه سار. رمبازینی سواره ی ئه سپ رهش بهم شان و ئه و شانماندا راما ن
 ده چله کی نی. هه روا پیاسه ده که یین و له جوگه له پاشاوه کان باز ئه ده یین.
 که پو مان ئاخنیوه بو سار قرمان نه کات. ده لنگی پانتو له کانمان هه لکر دووه
 تا کوو گلا و نه یین. به شه قامیکدا به ره و چوار چرای نیوه راستی چه سار
 ده چین. لاو نیکی جوانچاک گولا و پاشیک به ده سته وه، عه تر و گولا و به
 سه ر و گو نیلا کی ریباران دا ده کات. شو را پاره یه کی ده نیته ده سته وه، به لام
 لاوه که وه ری ناگری و ده لی: شاره داری دایناوم تا کوو نیشانی ده یین بو ن
 بو نی عه تر و گولا وه، نه ک وه کوو به دخوا ده لین، بو گن و بو سار! کابرایه کی
 کو تر به راو نیچکه ته نبوره لی ده دا و نیو نیو گو رانیس ده لی: شار شاری
 فه ره نگه، شاری که چه فتاو دوو ره نگه، ولات له جوانی هه مه ره نگه!
 هه ر کا چه ند که س گه ماروی ئه دن، ته نبوره ژه نی پیر ده ی کاته
 فرهاویشتن، گی پرا نه وه ی قسه ی خو ش، پلله لی داندن و تو پ و ته شه ر
 هاویشتن بو خه لک و جو یین دان به ره خنه گرانی میری.
 قوتابی لاو گه ماروی ئه دن به ره رچی قسه ی ئه ده نه وه. ته ماته و
 هیلکه ی پیدا ئه دن، ته ریقی ده که نه وه. دووسنی ئازان ده گه نی و ده ست
 ده که نه به ره ش بگی ر و راوه نانی لاوه کان. بلا وه ده کری. له م مه دیدانه دا پو لی
 خو نی دکاری زانکو کو تر وه چه وا ده خه ن. ئازانه کان دال له گیانی کو تر به ر
 ئه دن. دال له چه وا وه شو یین کو تر ده که ون. راوه کو تری دال له ئاسماندا
 چه ماوه ری چه سار ده روو ژینی. چه شیمه ت لی یان ده بیته دوو به ره کانی و

به گزیه کدی دا ده‌چن. دیسانه که له دوره‌وه خرمه‌خرمی نال و بزمار دئی. له پر په‌ک دوو گولله قه‌نناسه له بن گوئماندا ده‌ته‌قیتته‌وه. خه‌لک وه‌ک کره‌با و شه‌پۆلی زه‌ریا به‌م لاو لاما‌ندا راده‌که‌ن.

شۆرا ده‌یکاته‌وه مژولیا‌یش: رامه‌که‌ن، مه‌ترسن، رامه‌که‌ن و له‌سه‌ره‌خۆ بن. ئه‌گین پشت پیکه‌وه ده‌ن و نه‌ترسن، بی‌تان ناوئرن و باستان ناکه‌ن.

به‌لام که‌س گوئی ناداتی و هه‌روا به‌هه‌له‌ داوان راده‌که‌ن. دیسانیش ته‌قه‌ی قه‌نناسه و خرمه‌خرمی نال و بزمار. سه‌ر هه‌له‌ده‌برم و چاو به‌چواره‌نده‌ورم دا ده‌گپرم، نه‌کو‌تر به‌هه‌واوه‌ ماوه، نه‌کو‌تر باز له‌مه‌یدان دا. دال به‌سه‌ر سه‌رماندا ده‌خولینه‌وه. ئه‌وه‌ش ده‌س‌ریژ و چه‌پله‌پژانی گولله! سواره‌ی ئه‌سپ ره‌ش و سه‌گه‌ل ده‌وره‌مان ئه‌ده‌ن. ده‌بی‌ ده‌رباز بین. پێش ئه‌وه‌ی سوار گه‌مارۆی جه‌ماوه‌ر ته‌واوه‌ن بیته‌ ژێرده‌سه‌لات و چاوه‌دێریانه‌وه، ده‌ستی شۆرا ده‌گرم و ده‌یکیشم. به‌نیوان که‌لینیکی بازنه‌ی گه‌مارۆدا ده‌رباز ده‌بین و راده‌که‌ین. ده‌که‌ونه‌ سه‌رمان! زۆریان لی‌ دوور که‌وتووینه‌وه. له‌به‌رز و نزمایی و پیچه‌لا‌وی‌بوو‌چی‌یه‌کانی نیو بازاره‌وه به‌ره‌و پشت پاشاو و مه‌باله‌کان ده‌چین. سه‌گوهر به‌دوو‌امانه‌وه‌یه. ده‌نگی چه‌ند سوارمان دێته‌گوئی، سه‌گه‌ل هان ئه‌ده‌ن. پشت مه‌باله‌کان می‌شه‌لانه، له‌ده‌روازه‌یه‌کی گه‌وره‌وه‌تی‌ ده‌په‌رین. دیسانیش می‌شه‌لانه‌ و چ می‌شه‌لانیکی چپ. ده‌نگی سوار و سه‌گه‌ل چرکه‌ به‌چرکه‌ نزیک ده‌بیته‌وه. به‌هه‌ناسه‌پرکی ده‌گه‌ینه‌شانی رووباره‌که. سه‌دان و بگره‌هه‌زاره‌ها ده‌عبای سه‌ر بیچه‌کی گوئی درێژی مل‌باریک دین و ده‌چن. سیبه‌ره‌کان به‌هه‌له‌داوان راده‌که‌ن. خۆمان ده‌هاوئینه‌غه‌له‌به‌ی سیبه‌ره‌کانه‌وه. راکه‌سام‌په‌ند راکه. ده‌نگی شۆرا‌یه. ده‌گه‌رته‌وه. ده‌ستم ده‌گرئ و به‌نزمایی

دو لیککی پر دار و دەوون دا تەقلە کوت غار ئە دەهین. تەنگەنە فەس بووم.
گەر ووم وشک بووه، زۆری نەماوه بکە و مە کۆخە کۆخ. شۆرا لە ناخم بە
ئاگایە! تەف بجاوە سامپەند، تەف بجاوە! تەف قووت دە! نە کە ی بکۆخی.
دەبی واکەم. بی ت و بکۆخ دە کە ووم و دە گەنە سەرمان. دەست دە کەم بە
تەف جاوین و تەف قووت دان. خەرتولە یە کە ی بۆری چلکەن دە مانگاتی. بی
سە و دوو لە رووبەر وومانە وە ئاوقای سنگ و بەرینگ و سەر و چاوی
شۆرا دە بی.

دە ک خودا نە تگری شۆرا! هەر نە مزانی کە نگێ کلکی سە گە ی گرت
و هە لێ سوورپاند بە دەوری خۆیدا. تۆ راکە سامپەند، راست بەرە و
خێوە تە کە ی یۆنان. راکە دە ت گە مێ. ئە ژنۆم دە شکێ و رادە و ئیستم. شۆرا
سە گە هە لێ سوورپێتی. ئە و شۆراش کە و تە با وە خولێ. بە لām هەر واکە
هە لێ سوورپێتی. ئە واکە سە گە ی حە وادا. دە ستم دە گری و هە مە دیسان
رادە کە یین. ئە م زە بر و زە نگە ی شۆرا وە شانیدی، هیز و توانایە کە ی سە یری
و بەر هیناوم. دە لێ هە وە ل چرکە ی راکردنە مە. وە ک تیسکە ی تە فە نگ
خۆمان بە ئێ مە میدان و راستە شە قامی خێل دادە کە یین. ئە وە تانی ئە وە مە ن و
شۆرا یین کە لە سەر مێز و کورسی خێوە تیکێ گە وەرە دانیش تووین و دۆندرە
دە خۆ یین.

هەزار جار مالت ئاوە دان بی سامپەند، ئە و کاتە ی واکە هە وە لێ تە قە
و سە گوەر دا گە مارۆ دراین، ئە گین تۆ دە ستت نە گرتبام و رات نە کیشایە م،
راو ئیستا بووم و گرتبوو یانم. وە للاً مە رد ئازایی تۆ بوو. - ناوە للاً هە زار
کە پە ت مالی تۆ ئاوە دان بی شۆرا کە لە نیو پێی راکردندا شان و پیل ت گرتم
و یاری دە ت دام نە و ئیستم، نە کۆکم و نە مگرن. ئە ی تۆ نە با ی ئە و خەرتولە ی
پیمان گە یشت، خۆ بە دە ستی وە دە رە تانم نە بوو. دە بجا مە ن مال ئا وایی تۆ

ده‌که‌م.

له‌و قسانه‌بینه‌وه چلۆره‌که‌ت بخۆ با برۆین. ئه‌رئ چلۆره‌یان دۆندر مه‌ کامه‌یان؟

به‌سته‌نی شی پئی ده‌لین. هه‌ر محاله‌ و ناوجه‌یه‌ک شتیکی پئی ده‌لئ: دۆلدرمه‌، دۆندر مه‌، چلۆره‌، به‌سته‌نی. دیم هه‌ستم که‌ ده‌رکه‌وین، شوپرا دام ده‌نیشینیته‌وه: دانیشه‌ تۆ خودا، با ساردی‌یه‌کیش بخۆین. له‌ پاش ئه‌م هه‌موو هه‌للآ و راگردنه‌ خواردنی ساردی‌یه‌ک جیی خۆیه‌تی. ده‌با برێک که‌لله‌مان گه‌رم دابئ. پاش هه‌لقورانندی ساردی و هه‌ده‌ر ده‌که‌وین. ده‌نگی مؤسیقا وه‌ک شنه‌یه‌کی زۆر خۆش ده‌مان لاوتیته‌وه. لاوانی پازده‌ تا سی سالان له‌ ته‌واوی شه‌قامدا ده‌ستیان خستۆته‌ سه‌ر شانی‌یه‌کتری و به‌ هه‌وای مؤسیقا که‌ گۆرانی ده‌لین. له‌ پئی یانه‌ رئی‌یه‌کانه‌وه پۆلیکی دیکه‌ هه‌ر به‌ هه‌وای ئه‌وان چه‌پله‌ لی‌ ئه‌ده‌ن و سه‌ربه‌ندی قام و گۆرانیه‌کانیان بۆ راگرتوون. جئ جئ شایی و دیلان گیراوه‌ و خه‌لک هه‌لده‌په‌رن. له‌ برێک شوین لاوی می‌منال ده‌سه‌ری ره‌نگاوه‌نگ به‌ ده‌سته‌وه سه‌ما ده‌که‌ن. ده‌گه‌ینه‌ چوارچرایه‌کی زۆر روون. ده‌یان مه‌ر و گوئیلک سه‌ر براوه‌ و که‌وڵ کراوه‌. ده‌یان و بگه‌ سه‌دان ئاور له‌م لاولا ساز کراوه‌. هه‌ر که‌س به‌ ئیشتیای خۆی نه‌رمه‌ گۆشت له‌م که‌ه‌ولانه‌ داده‌په‌رئ و له‌ سه‌ر ئه‌و ئاورانه‌ ده‌یبرژیئ و ده‌بخوا. له‌ هه‌مان کاتیشدا ده‌نگی مؤسیقا و گۆرانی و سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی هه‌ردئ و خۆشتر و به‌ربلاوتر ده‌بئ.

ژن و می‌ردیکی به‌ ته‌مه‌ن سه‌ر و سیخیک‌مان گۆشتی برژاو خولک ده‌که‌ن. به‌ سپاسه‌وه‌ لی‌یان وه‌رده‌گیرن و به‌ خواردن پیاسه‌که‌مان درئ‌ه‌ ئه‌ده‌ین. ده‌روئیشیک‌ ده‌فه‌ لی‌ ده‌دا و هۆنراوه‌ی مه‌ه‌لوودی پیغه‌مه‌به‌ر ده‌خوینیته‌وه. ده‌نگیکی به‌ سۆز و بلاوئنی هه‌یه‌. پیاو ته‌واو چه‌ز به‌

گوئی دان دە کات. لەم نووریاران و شەکانەوێ هەزارەها دەسەرە دەستی
رەنگاوەرەنگی دەستی سەرچۆبی دیلان و سەماگێرەکان جواترەم کەم دیوێ.
بەلکەم نەشم دیوێ. بە هەموو هەستەوێ نوقمێ سەیر کردنی ئەم دیمەنە
جووانەم. شۆرا لە هەموو لایەک دەروانی و پەستا پەستا و پێنە دە کات:
زاگرۆس... زاگرۆس... چی لێ هات؟ لە کوئی یە؟

مانگیکی زیوین لە ناخی ئاسماندا سەدان ئەستێرە ی کەم شۆق و
تیشک کردووە. دەبێ هەموو جێ یە ک بە شۆقی ئەم مانگە رووناک
داگە پرابێ. دەنگی سەگەر لە دوورەوێ هەلە دەستی. چە کدار لەم لاو لاو
دەردە کەون. چە کدار بەر دەبنە تیکدانی دیلان و هەلپە رکێ و
کووژاندنەوێ ئاوەرەکان. خرمە خرمی نال و بزمازی سوار و دەنگی
سەگەر زۆر نزیک دەبێتەوێ. خەلک دەشلە ژین. تەقە ی گوللە هەلە دەستی.
پۆلێک کۆرە جەحیلە ئالاً بە شە قام و مەیداندا دەگێرن. سوار دەگەنێ. هەر
سوار و سەگێکی لە گەلە. سوار و سەگەل دەکەونە نیو حەشیمەت.
هەلات هەلات دێتە گۆرێ. گوللە بە هەزارەها و بێ ئامان و سامان
دەتۆقێتەوێ. زۆر جێی شە قام و مەیدان بە گولالە سوورە دەپازێتەوێ. لە
سەر هەموو گولالە سوورەکان دەفە لێ دان و چەلە پێزان و نەشید
خوێندنە. زۆر کەس گەلایەکی گولالە سوورە بە سنگ و بەرۆکیەوێ
دەنووسینێ، زۆر کەس بە گولە گەلایەکی گولالە سوورە دەم و چا و
روخساری دەنەخشینێ. بگرە و بەردە ساز بوو. گەر ووی تەفەنگ و گۆرانی
گوللە لە قاسپە ی کەوی بەیان بە هێز ترە. فرمیسک و خوێن لە روخساری
زۆر کەسەوێ، بەرەو چەناگە ی شۆراوگە ی بەستووە. شە قام و مەیدان چۆل
و سوار و سەگەل گەمارۆ ی بەرخۆلە یە ک ئە دەن. بە کۆلانیکی تەنگە بەردا
دەپۆینە خوار. چرای مالی کەس نائایسی. هەموو ماله کان یە خسیری

تاریکایی و بئی‌ده‌نگین. به کۆلانیکی دیکه‌دا بای ئە‌ده‌ینه‌وه. کۆلانی
 پیچه‌لا‌وی‌و‌ج و به‌رز و نزم له‌ بن‌نایه. شۆ‌را‌هه‌ر ده‌لی‌ زا‌گر‌پۆ‌س، زا‌گر‌پۆ‌س له
 کوئی‌یه. وه‌ک شتی‌ک که‌وتۆ‌ته و‌پ‌رنه‌وه. به‌هه‌زار هه‌زار که‌په‌ت هه‌ر ده‌لی‌
 زا‌گر‌پۆ‌س. وه‌ک لا‌ئیللا‌هه‌ ئیل له‌ لالی‌ پیری‌کی پیا‌و‌چاک، زا‌گر‌پۆ‌س
 زا‌گر‌پۆ‌سی شۆ‌را‌کۆ‌تایی نیه. ده‌گه‌ینه‌وه‌ راسته‌ شه‌قامی خیل. داره‌ ته‌رمی‌ک
 له‌ سه‌ر شانی‌ ئاپۆ‌ره‌ی خه‌لکه‌. شۆ‌را‌خۆ‌ی له‌ نیو‌خه‌لک ده‌ها‌و‌ی و منیش
 به‌دو‌وی‌دا. خۆ‌مان ده‌گه‌یه‌نینه‌ داره‌ته‌رم. وینه‌که‌مان ناسی‌وه‌ته‌وه. شۆ‌را
 ده‌نه‌پیتی: ناخ‌برارۆ، پشتت‌شکاندم‌ زا‌گر‌پۆ‌س. خۆ‌دو‌شسه‌و به‌ئینیت‌دامی
 وه‌نده‌ توند‌نه‌پۆ‌ی. دو‌و ده‌سکی‌ پێشه‌وه‌ی داره‌ته‌رم له‌ سه‌ر شانی‌ من و
 شۆ‌رایه. ته‌رم و داره‌ته‌رم له‌ سه‌ر شان‌ له‌ نیو‌شه‌پۆ‌لی‌ لافا‌وی‌ خه‌لک و له
 ژیر‌ته‌قه‌ و بگ‌ره‌ و به‌رده‌دا به‌ شه‌قامدا‌ ده‌پۆ‌ینه‌ پێش. له‌ نه‌کا‌و ته‌قینه‌وه‌ی
 هه‌زاره‌ها‌گولله‌. هاته‌نه‌ پێش‌یی‌ ده‌یان‌ چه‌ک‌دار. قۆ‌لبه‌سه‌ست‌کردنی‌ من و
 شۆ‌را. خه‌لک‌ته‌رم و داره‌ته‌رم له‌ سه‌ر شان‌ هه‌روا‌ به‌ شه‌قامدا‌ ده‌پۆ‌ن و له
 ئیمه‌ دو‌ور ده‌که‌ونه‌وه. کو‌پ‌راییم‌ دایه‌ زا‌گر‌پۆ‌س، بو‌چ‌والی‌مان‌ دو‌ور
 که‌وتی‌یه‌وه؟ بو‌چ‌واتاق‌که‌وتی‌یه‌وه؟ ده‌ک‌ره‌ببی‌ نه‌میین.

قۆ‌لبه‌سه‌ست و چا‌و‌به‌سه‌ست‌وه‌پێشمان‌ ئە‌ده‌ن. جاروبار‌کۆ‌له‌وه‌ژنک‌به‌نیو
 شانماندا‌ ده‌کی‌شن، جاروباریش‌ جو‌ین و سی‌خورمه‌ و پال‌پێ‌وه‌نان‌ برا
 گه‌وره‌یه. نازانم‌ به‌ کۆ‌لندا‌ ده‌پۆ‌ین‌ یان‌ به‌ شه‌قامدا؟ به‌لام‌ رینگه‌ سه‌ره‌و
 خوار و پیچه‌لا‌و‌پو‌و‌چه. هه‌ر ده‌پۆ‌ین و جو‌ین و کۆ‌له‌وه‌ژ‌به‌سه‌ر و
 گو‌تلا‌کماندا‌ ده‌باری. جا‌ئیدی‌ چی‌مان‌ کردو‌وه؟ بو‌چ‌قۆ‌لبه‌سه‌ست‌کراوین و
 بو‌کو‌یمان‌ ده‌به‌ن؟ خۆ‌یان‌ ده‌زانن، زا‌گر‌پۆ‌س‌ پشتت‌شکاندووم. له‌ شو‌ینیک
 رامان‌ ده‌گرن و چا‌ومان‌ ده‌که‌نه‌وه. چه‌ساری‌ قه‌لا‌و‌پاسگه‌یه‌کی‌ زۆ‌ر‌زه‌لام‌ و
 کۆ‌ن و لا‌پو‌و‌خواه. ئە‌وا‌ دیسان‌ چا‌ومانیان‌ به‌سته‌وه. وه‌پێشمان‌ ئە‌ده‌ن و

چه پ و راست له پشته سهره وه به نیو شاندا دهسته کانمان له که له بچه
 ئه دن. بهم وه زیعه ته وه زورمان بهم ژور اوژوردا ده گیپرن و ئه م لاوئه ولا
 پی ده که ن. له چند شوین دست و چاومان ده که نه وه، هه میسان له چند
 شوین ده یان به ستته وه. له پاش هه مووی ئه مانه کاتی بو ئاخر که پرت
 چاومان ده که یه وه، له هوئیکی زور زه لام داین. زور که سی دیکه شی
 لی یه. هه موو ده ست به ستراوه یین. هوئل وه کوو کوترخان هه ر گمه ی دی.
 ئاره قه له ملیونه ها کونه پیسته وه هه لده قولی. خوین و خوئی له سهر ئازای
 زامه کانمان تیکه ل بوون. کراس به پیستمانه وه نووساوه. ئاخ زاگرۆس پشت
 و ئه ژنوت شکاندم. وهی له ژان و ئیشی برژانه وهی ئه م گشته برینه. له و
 سهری هوئل، قازی یه ک له سهر کورسی یه ک پال که وتوو. ده یان ده ست
 باوه شینی ده که ن و میژیک له بهر دهستی قازی دایه. نیوه پاستی میژ
 ته رازوو یه کی لی یه و ئه م شان و ئه و شانی ته رازوو، ده وسی یه قه لاپرچن
 کراوه. دوو دهنووکی ته رازوو له حاندی یه کدا میزان راویستاون. سولتان
 و نایب له پشت سهری قازی ویستاون و سهدان کوئه وه ژ له شان
 ده ورانده وری هوئیان گرتوو.

قازی له جیاتی هه ناسکه هه ناسک، نه عره ته ده کیشی. ئه واهه ستایه
 سه ری. له گه لکوو قازی له سهر کورسی هه لده ستی، دهنووکی ته رازوو
 له میزان ده ترازین. میرزا و ده ست و پیوه ندی قازی زور له گه ل ته رازوو
 خه ریک ده بن به لکه م میزان بوستی، به لام دایکم مردوو، باوکم زیندوو،
 دهنووکی ته رازوو میزان نابنه وه. که چی له گه لکوو قازی له جیی خوئی
 داده نیشیته وه، دیسانه که دهنووکه ته رازوو میزان ده بنه وه. ئاخ له برژه
 برژی پیست و له سووتانه وهی نیو چاو و زامه کانم، ئه ی برارۆ، ئه ی برارۆ.
 له هوئه که دا که م که س رهنگی به روخساره وه ماوه! روخساری زور که س

وه‌ک په‌پری کاغه‌زی سپی داگه‌پراوه. بو جارنکی دیکه قازی له جیی خویوه هه‌لده‌ستینه سهر پی. دیسانه‌کەش ته‌رازوو له میزان ده‌ترازی! به‌لام ته‌مجاره نه قازی ته‌مه‌شای ده‌کات و نه ده‌ست و پیوه‌ند خوی تی‌ده‌گه‌یه‌نن. قازی له پشت میزه‌که‌ی راده‌وه‌ستی. روخساری وه‌ک چه‌وه‌نده‌ری کولانوو سوور داگه‌پراوه. هه‌روا که لیوه‌کرۆژه ده‌کات، له نه‌کاو پر به‌گه‌روو ده‌نه‌پرتی: براه‌تی! یه‌کسانی! رزگاری، ولات، ئینسان. نه‌خیر نه‌وه‌للا درۆ، درۆ. ئاژاوه، درۆ ده‌که‌ن، ئاگرتان کردۆته‌وه. ئاژاوه ساز ده‌که‌ن. ساویلکه و نه‌فام به‌هه‌له‌ده‌به‌ن و وه‌سه‌ر ته‌له‌یان ده‌په‌پرتن. ولات، ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی باخه‌ره‌ز، رزگاری، دووکان و بازاری باخچه‌ی گولان. ئینسان، چاو به‌کتییی قورادا گپران و بلاو کردنه‌وه‌ی پروپاگه‌نده‌ی درۆ و ده‌له‌سه. حه‌ول و ته‌قه‌لا بوچی؟

بو ئاژاوه نانه‌وه، بو هه‌لفریواندنی لاوی نه‌فام و هه‌رزه‌کار و ساویلکه. به‌فریو بردنی خه‌لک! هه‌للا ساز کردن و خه‌لک به‌گولله وه‌نان. خه‌ون ده‌بینن، خه‌یال پلاو ده‌که‌ن. پی‌تان ده‌پرتین، پی‌تان ده‌نوینن. ولات بی سیحبه‌ی نه، ولات خاوه‌نی هه‌یه، یاسای هه‌یه، یاسا، یاسا. له پر به‌ره‌و میرزاکه‌ی ده‌سووری: میرزا بنووسه، ئه‌وه هه‌شتانه‌وه‌د که‌سه‌ی و له‌م قسۆزبنه‌ی سه‌ره‌وه‌دان، خاوه‌نی ئه‌م کۆمه‌له‌ ده‌وسی‌یه - کۆمه‌له‌یه‌ک ده‌وسی‌ ده‌داته ده‌ست میرزاکه‌ی - ئه‌مانه وه‌پیش ده‌ن، بیان به‌ن و پرۆن، ئیدی نه‌یان بینمه‌وه. جیا‌یان که‌نه‌وه. میرزا بگره، بنووسه: ئه‌وه په‌نجا شیست که‌سه‌ی هۆو سووچه‌ی ئه‌ولا - کۆمه‌لیکی دیکه ده‌وسی‌ ده‌داته ده‌ست میرزا - ئه‌وانه بنووسه به‌ندیی دايم. ده‌بی تا رۆزی مردن له به‌نددا پرزین. هۆوی چه‌کدار! ئه‌مانه‌ش جیا که‌نه‌وه، بیان به‌ن و پرۆن. چه‌کدار ئه‌م دوو ده‌سته‌یه وه‌پیش ئه‌ده‌ن و له هۆل ده‌چنه‌ده‌ری. قازی بریک له‌وانه‌ی ماون

ده پروانسی. بزه یه کی دیتته سهر لیوی، ترووسکه یه ک له چاوه کانیدا ده دره وشئی. له پر روو ده کاته میرزا که ی: میرزا ئهو په نجا که سه ی خاوه ن ئهم ده وسئی یانه - ده وسئی ده داته ده ست میرزا - ئه مانه دوو سال و سئی سال و تا کوو پینج سالیان بو بنووسه. دیسان ده یان بینمه وه. جاری مه یان به ن! ئه وه ی ماوه هه مووی شاربه دهر که ن. گهر مینئی بنووسه بو کوستان، کوستانی بنووسه بو گهر مین. بزه ی ره زامه ندی لیوه کانی ده پشکوینئی. سهری به ره و پاش و پیش راده وه شینئی و پی ده که نی. دیانه سپیه کانی ده رده که ون. که لپه کانی درئژ و تیژن، وه ک شفره ی به راز دیتنه به رچاوم. ئاخ زاگرووس پشتت شکاندم. تو شه وی قه ولت دامی لانی که م ئه مپو وه نده توند نه روئی. قازی اه دنت میزه که ی بریک ئه وسهر و ئه وسهر ده کا له سهر پاژنه خولیکی ئاکتورانه به ده وری خوئی دا ئه دا، به هیما و ناشیره ی په نجه بو لای من و شور: به لام ئه و سی که سه ی که ماون، ئممم... لیوه کانی به سهر یه کدا ده خه وینئی - ته مه شایه کی ئه م لاو ئه ولای خووم ده که م. لای گولفرووش له پشت سهری شورا راوئستاوه - قازی دیانه کانی سهره وه ی، لیوی خواره وه ی ده گرنه ژیر: ئهم سئی که سه - چاوه کانی مان لی داده قلیشینئی، لیوی خوارئی توندتر ده گه زئی - : ئممم ئه مانه... بی یان هیئنه پیشتر - ده مانبه نه پیشتر - قاقا ده کیئئی. خولیکی دیکه به ده وری خوئی دا ده سوورئی. شاگه شکه ده بی. دیانه کانی لیک ده که ون و شه قه شه قیان هوئل پر ده کات. ئاخ چ دیمه نیکی بیس و نه گریسی هه یه. ده یناسمه وه. ههر ئه و قازیه به که ئاخز ئیمزا و موری شاربه دهری له ولاتی خوومان به ده وسئی یه که مه وه نا.

لیج و لیوی ده که ونه لیوه له ره. قاقا ده کیئئی و که ف هه لده خرئئی. دیسان ده نه پرئئی: شورا و سامره ند و گولفرووش، به لام ئیوه، ئمم...

لېوه کانی سه رگاو خواریی به نوره ده گه زی، چاوه کانی ده وه نده ی پیشتر داده قلیشینی و ده مرنی: تم سی که سه هر ئیستا و له بهر چاوی خوم، له بهر چاوی خوم، نیو چاوانیان داغ که ن! موری شاربه دهری دایم و دهره م به نیو چاوانیانه وه بنین، تا هه موو که سی زور له دووره وه بیان ناسیته وه، که س توخونیان نه که وی، که س فریویان نه خوا، که س رووی خویشیان نه داتی، زوو که ن زوو، ناگر و ئاسن و مور بیین. موری شاربه دهری نه به دی له نیو چاوانیان بدنه. جا له پاشان تی یان هه لده ن و شاربه دهری نیو درگه و چه سار و بازاره که ی شانی درگه یان که ن.

له پر دیمان دیوه زمه ی دار به ده ست هه لده کوتنه سه رمان. زور زوو له چوارمیخه یه کی پیچه وانمان نه دهن. ئای چ چوارمیخه یه کی سهیره! له ته وای و لانتان و میروودا چوارمیخه هه ر ده مه و روو بووه، که چی ئیمه له سه ر پشت و روخسار به ره و چه و له چوارمیخه دراوین! وه هاش به ستراوینه ته وه که نه توانین موو بپسینین یان ساتیک به م لاولادا بزووینه وه. ده عبایه کی عاجیاتی مور ئاسنیکی ئاگرینی سوور سوور و داغ داغ به ده سته وه دینه پیشی. چاوه سووره کانی وه ک مور ئاسنه ئاگرینه که پریشکه یان لی ده بیته وه. کوئرایم دایه بو تو زاگرپوس. تو پاک و راست و ئازا بووی. تو ئیمه ت پی شیایو نه وه نه بوو پیمان بللی چ ده که ی و چت له بن سه ر دایه! مور ئاسنی ئاگرین به نیو چاوانمانه وه ده نیین. چه ره له پیستی نیو چاوان هه لده ستی. مور ئاسنی داغ له سه ر پیستی نیو چاوانمان نیو چاوان چه ره چه ره سووتی و ده برژینه وه. موری ئاگرین له سه ر پیستی نیو چاوان وه نده ی داده گرن تاکوونی تاکوو سه ر ئیسکانمان ده سووتین. قاقای فازی و سولتان و نایب هۆله که ی پر قاقا که یان له نیو گو یچکه مدا له نیوه راستی مۆخی سه رمدا ده ته قیته وه. بو کوروز و بوونی گوشت و

ئیسکی سووتاو هۆل که لاوریژ ... چاوم لی به قازی و کۆله وه ژ له شانە کان بۆنه که هه لده مژن و قاقا ... مۆری ئاگر ههر له سهر پیست و گوشت و ئیسکی نیوچاوانه. بۆ کورپوز و دووکه ل لول ده خۆن و بلاو ده بنه وه! ئاخ چ ئاوریک به ریوته جهرگ و دل و هه ناوم، ئاخ له م ئیش و ژانه، وهی له م سووتان و برژه برژه. قاقای قازی و پیاوه نه گریسه کانیشی له گوینی کوتک زرينگه له گوئی و مۆخ و که پراکه ی سهرم هه لده ستینی. سهرم ده بیته ده، ده بیته سه ده، ده بیته هه زار، هه مووشیان له نیوان عه رز و ئاسماندا ده خو لینه وه، باوه خو لی ده که ن، ده سوورپنه وه. دووکه ل و هه لم و ئاگریان لی هه لده ستی. ده خو لینه وه، لیک ده که ون. پپرشکه ئاگری زهر د و سووریان لی ده بیته وه. ده بی شوپرا و زاگروس! له چ وه زیعه تیکدا بن هه ک کوئراییم دایه، ئه وه ناله نالی کامیانه. ده ک که ر بایه م و بمردایه م و ئه م ناله ناله م نه بیستایه. ئاخ له ژان و ئیشی ئه م چه چه. به هه ره هیژ و توانای خۆم ده نه پرینم، ده گورینم، جنیو ئه ده م! جنیو ئه ده م. وهنده ده نه پرینم تا کوو.

کاتی وه خو دیمه وه له گه ل زه ریا و شاهۆ له نیی گاشه بهرده که ی روخی زه ریا دانیشتووین. سهر و سی به ردی بازه لین به ده سته وه، هه لیان ده خه ین و ده یان گرینه وه. به لام چاومان له کۆساره سهر به ته م و مژه که ی نیوه راستی زه ریا بریوه. لئی ده پروانین و گویمان له ده نگی دله کوته ی به کتره. نیو چاوانم ده برژته وه، چاوم پپرشکه ی لی ده بیته وه. شاهۆ هه سته وه ته سهر پی. وه ک ورنه کردن پیمان ده لی: هه لسن دوستی ئازیز، ئه شی بجیم وه مال، فره برسیمه! خواهشکه زه ریا تو وه به ره و بچوو به ی چتی سازکه. خه ون دیمه وه ئی روژیه ل شوپرا دیت وهی ئیره! وه گرد شوپرا ته گبیر که یم، چه که یم؟ چه کرده ن بیم؟ نیوی شوپرا زرينگه له

گویم هەلەدەستینی:

شۆپرا؟!.... ئاخ لە بێ خەبەرەن کەشکەک.... شۆپرا، شۆپرا... تۆ خودا
ئەمجارەش بگەیه!.... ئیمە ساویلکە، جیهان تراویلکە و ژیان؟!.... ژیان
ئاویلکە!.... ئاخ شۆپرا وەرە و بگەرە فریای زاگرۆسەکان! ئەرئ بلی چیت
لە دەست بێ؟ ئاخە تۆش شاربەدەرئکی وەک من.

سى و يهكى خەرمانانى ۱۳۷۶ (۱۹۹۷)

په راویز :

دهست نووسی یه ک به فارسی ۱۳۵۲ - ۱۳۵۵ ای هه تاوی .

دهست نووسی یه ک به کوردی سبی جوزهردانی ۷۵ تاکوو نۆی ریبه ندانی

۷۵ ای هه تاوی .

دهست نووسی دوو به کوردی جوزهردان تاکوو خهرمانانی ۱۳۷۶ ای هه تاوی .

دوو جار پیدا چوونه وه له مانگی ره زبهری هفتا و شه شی هه تاوی دا. ژبانی

نووسهر و سامره ند موکری و شوپرا و شاربه دهره کان پیکه وه، تاکوو نه مپرو ۲۵ سال .

له مپرو شه وه تاکوو هه تا هه تا .